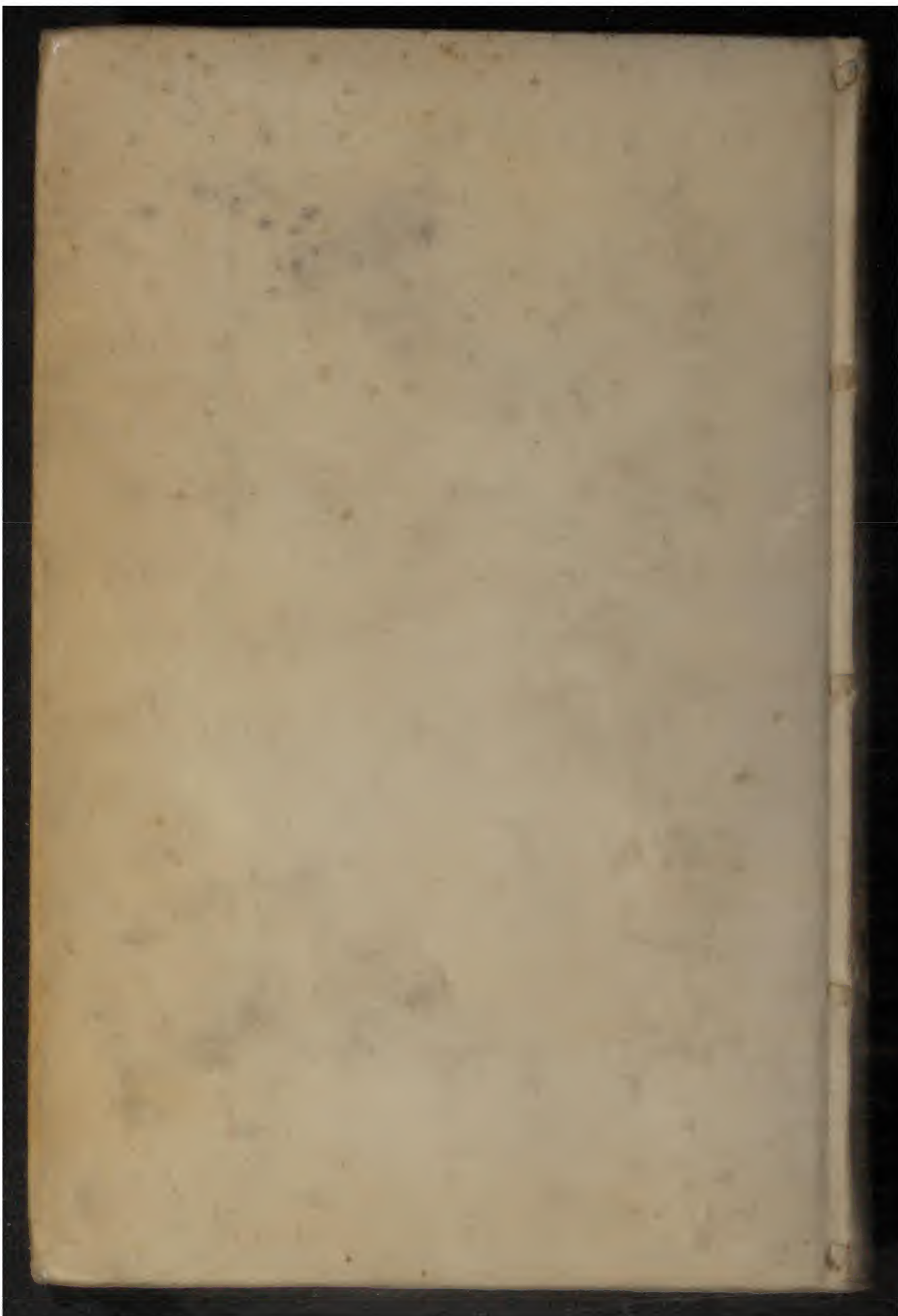

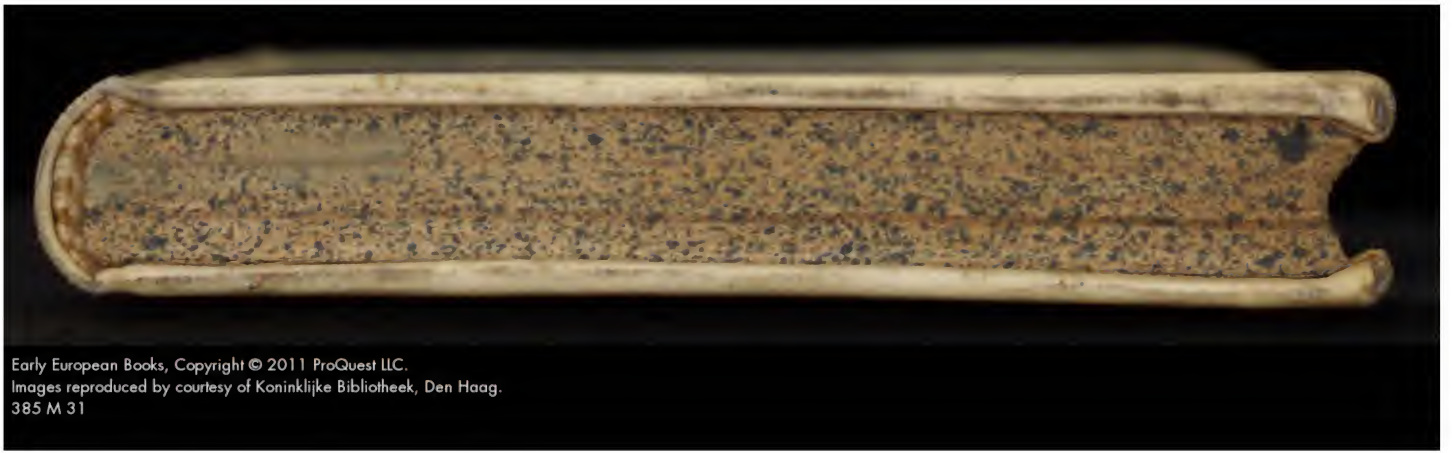

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
385 M.31

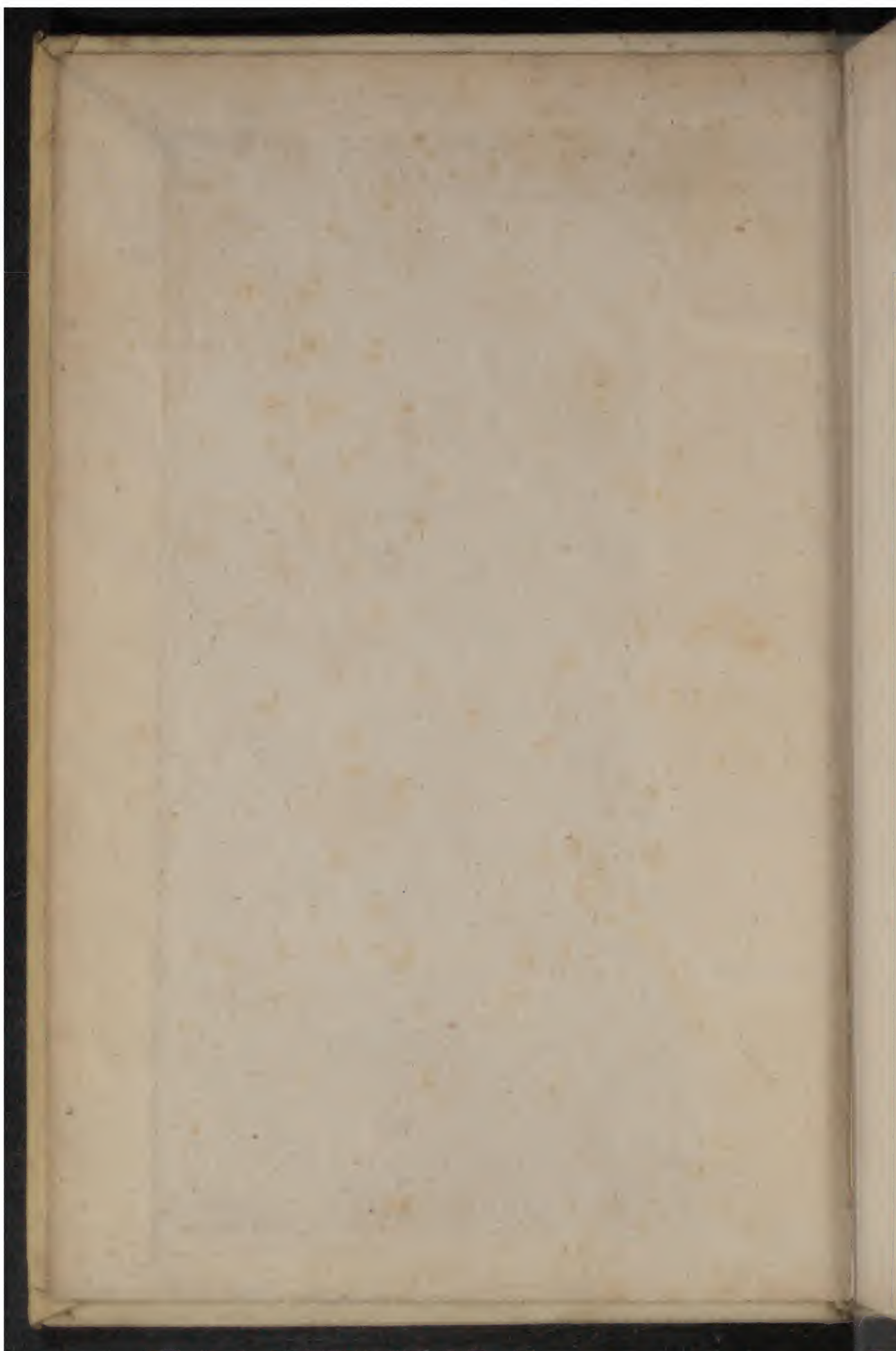
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
385 M 31

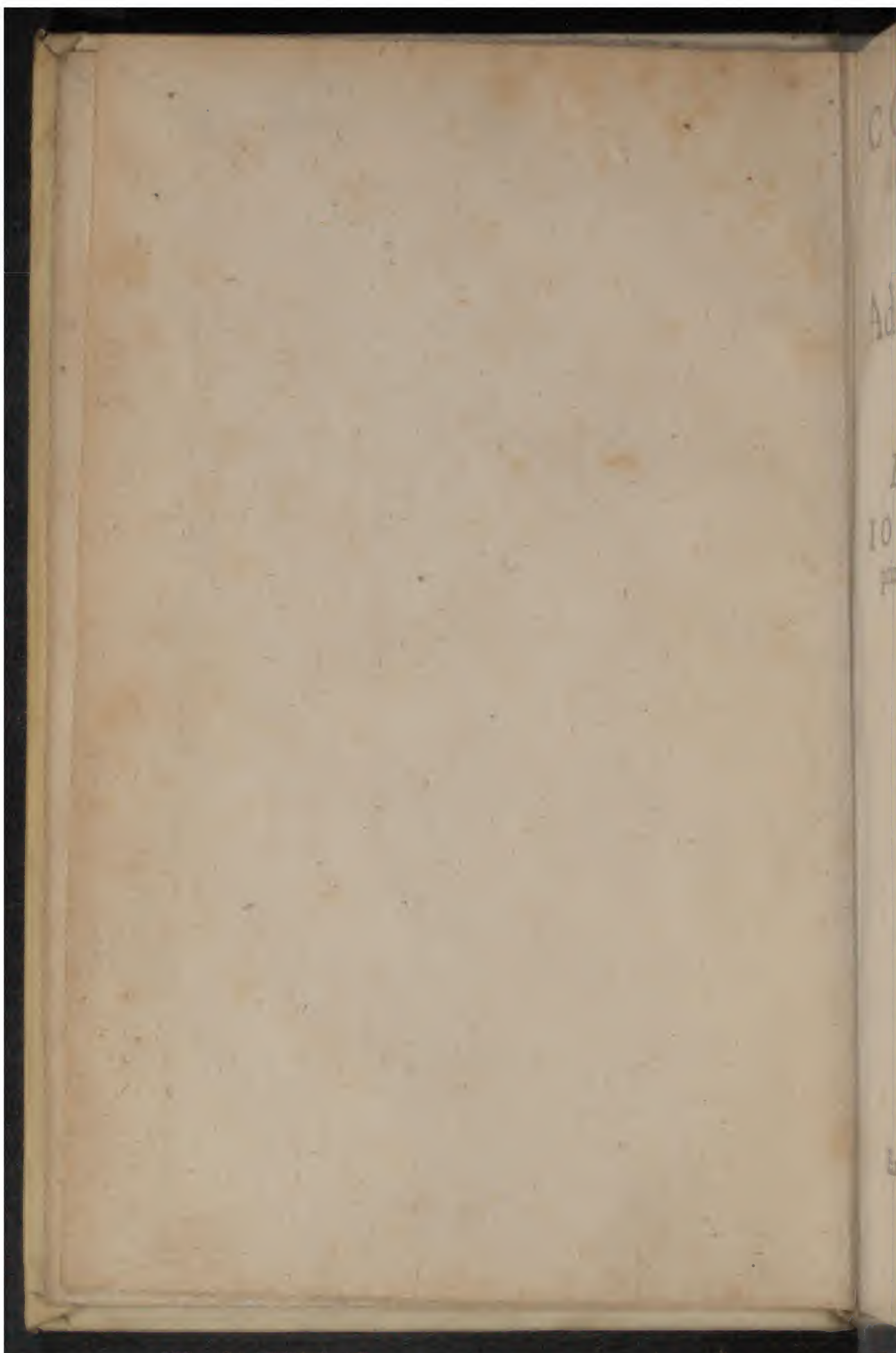
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
385 M 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
385 M.31

CONSTANTINI
IMPERATORIS 385.
PORPHYROGENITI, 1131

DE
Adminiſtrando Imperio,
AD
ROMANVM F.

Liber nunquàm antehac editus.

IOANNES MEVRSIVS
primus vulgavit, LATINAM interpretatio-
nem, ac NOTAS adjecit.

Koninklijke
Bibliotheek
in 's Gravenhage.

LUGDVNI BATAVORVM,
Ex officinâ typographicâ IOANNIS BALDVINI,
impensis verò LUDOVICI ELZEVIRI.

cl. lcc. xi.

Nobilissimis Amplissimisque,
D. HADRIANO à MATHENES,
Equestris dignitatis Viro, Domino in
Mathenes, & Opmeer.

D. CORNELIO van der MYLE,
Equiti, illustriss. principi à consiliis.

Academiae

CURATORIBVS.

ET,

Amplissimis, ac Prudentissimis Viris,

DD. CONSVLIBVS LEIDENSIBVS,
eorum COLLEGIS.

ITEM,

Consultissimo, Prudentissimoq. Viro,

D. NICOLAO SEYSTIO,
Vrbis SYNDICO, Curatoribus
à Secretis.

IOANNES MEVRSIVS
dedico, consecroque.

X a

EPISTOLA

CONSTANTINVM
 hunc, Viri Nobilif-
 simi & Amplifs. cum
 in lucem publicam
 proferrem, sub quo-
 rum id auspiciis fa-
 ciendum esset nō multū dispicien-
 dum existimavi: & ad Vos pertinere
 eum animus dictabat. Cum enim
historiæ Græcæ in celeberrimâ hâc
vestrâ Academiâ professionem mihi
demandaveritis, hicque fructus in-
 tereâ in agro nostro provenerit, me-
 ritò vos primitiis hisce macti esse de-
 bebatis. Prætereâ ipse Auctor talis
 est, qui dignitate suâ se tueri, Vobis-
 que commendare poterat: nam Im-
perator est, & in purpurâ natus, ac
 quidem talis, cujus virtutes laudem
 omnem provocant, & favorem. Ni-
 mirum ille est, qui pietatem, literas,
 elo-

DEDICATORIA.

eloquentiam, & poëticē summopere
amplexus est: ille, qui extinctum ferè
eâ tempestate superiorum Imperato-
rum socordiâ Philosophiæ studium
fuscitavit, & ab interitu vindicavit,
professoresq; scientiarum constituit.
Atq; hoc de Auctore. Iam ipsum opus
ejusmodi est, vt Thesaurum appellare
viri docti nō dubitaverint. Scripsit il-
lud pius parens in gratiam Romani F.
quem ad imperii partem vocaverat.
Accipite benignâ fronte; quod si fe-
ceritis, vti non despero, ad alia, quæ
sub manibus habeo, maturanda ani-
mum addetis: eôq; stimulo incitatus
rei literariæ promovendæ, Academię-
que vestræ ornandæ, alacriùs deinceps
semper incumbam. Valet viri
Nobiliss. Ampliss. Prudentissimiq;, ac
diu vivite, ad Dei, Reip. & Academiæ
honorem vtilitatemque.

Lugduni Batavorum, Idib. April. c. l. c. XI.

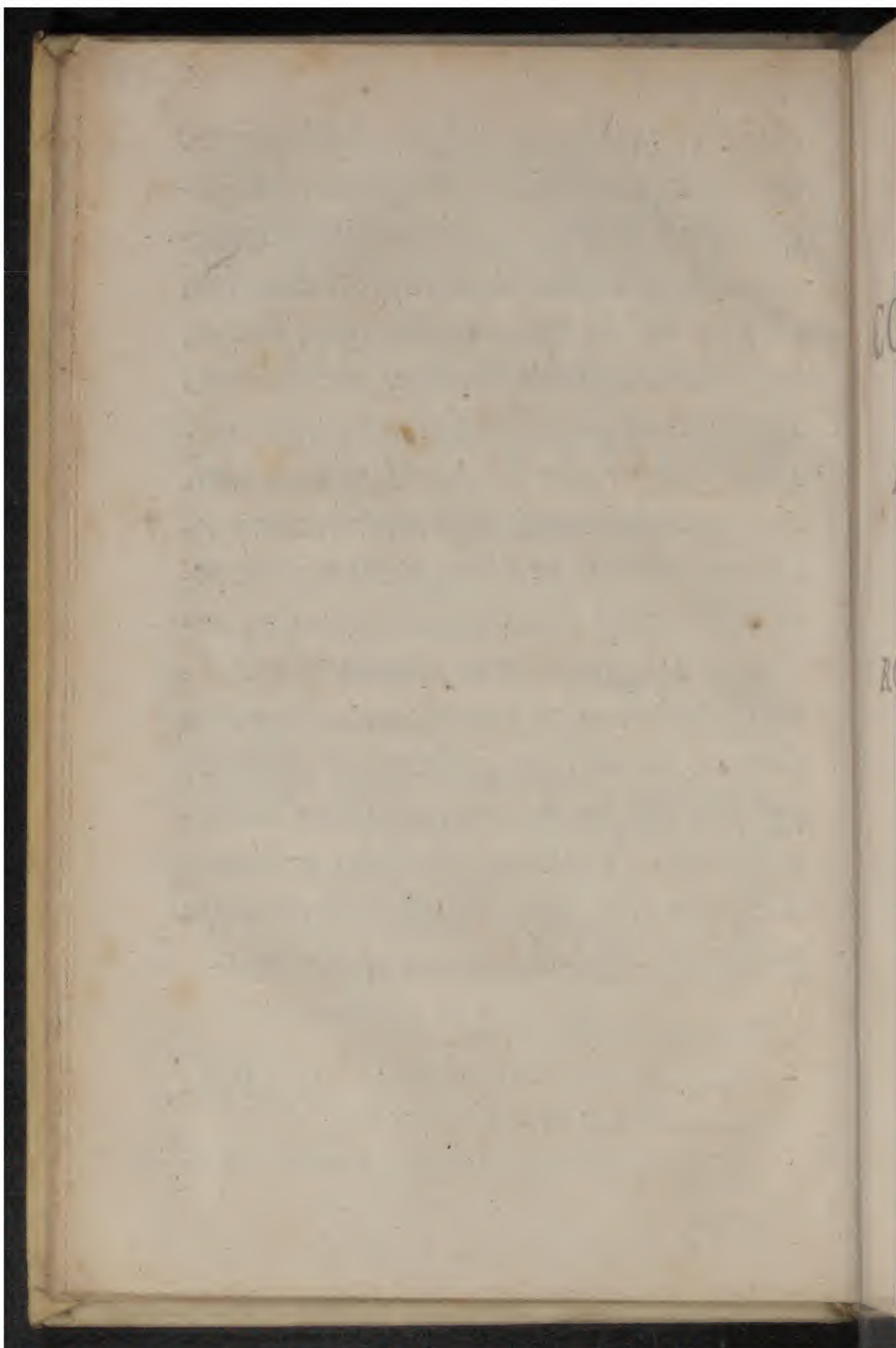
ISAACI CASAVBONI
IN PRÆFATIONE
Polybianâ, de hoc opere
TESTIMONIUM.

Servatur in locupletissimâ
illâ tuâ, DOMINE, & verè
regiâ Bibliothecâ, Constan-
tini Augusti Porphyrogeniti
liber publicè adhuc ignotus, quem in filii
Romani, jam consortis imperii, gratiam,
pius parens scripsit. Sciebat vetus regnan-
di princeps ad negotia gerenda, in quibus
Reip. salus continetur, illud adprime desi-
derari, ut ingenia hominum probè nota
sint, quibuscum agitur. Sive illi sint sub-
diti,

17
diti, siue amici, aut socii, siue hostes; siue
in propinquo habitent, siue summos lon-
gius fines colant, multum omnino inter-
est, aut potius, in eo totum, propè dixerim,
est positum, ut naturam illorum, mores,
instituta, religionis formam, animorum
inclinationes, aut aversationes; ne ignores.
Iccirco Imperator ille, populorū omnium,
quibus aliquid cum Imperio suo commer-
cij intercedebat, origines, rationes viven-
di, belli pacisq; instituta, partim usu, par-
tim libris legendis cum accuratissime di-
dicisset; de eo argumento commentarium
sanè quàm doctum & utilem confecit,
& filio suo hoc paterni affectus monu-
mentum, excellentissimum, reliquit.
Dignum opus, quod Maiestatis tuæ iussu
publicam aliquando lucem videat, &c.

Nic. Grassus in not. ad Jannotium.
p. 374. &c. multorum falsorum
coarguit hunc auctorem.

CON-

CONSTANTINI

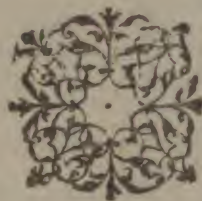
D E

Adminiſtrando Imperio

L I B E R

A D

ROMANVM PORPHY-
rogenitum, filium.

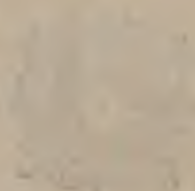
CONSTANTINE

of the Holy Roman Empire

ALBRECHT

Archbishop of Cologne

and Elector of the Rhine

KON
TO T
all s

CON
IMPE

P

Y

signa
hanc
quod
ante
et de
1000
Sunt
et al

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
 ΤΟΥ 'ΕΝ ΧΡΙΣΤΩΙ ΒΑΣΙ-
 ΛΕΪ ΑΪΩΝΪΩΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΩΜΑΪΩΝ
 πρὸς τὸν ἰδίον υἱὸν Ρώμανὸν τὸν
 Θεοσεφῆ καὶ Πορφυρογέννητον
 Βασιλέα.

CONSTANTINI D.G.
 IMPERATORIS AD ROMANVM
 filium à Deo coronatum, & Porphyro-
 genitum, Imperatorem.

P R O O E M I V M.

ΥΪΟΣ σοφὸς ἐν φρεσί-
 νει πατέρα, καὶ πατὴρ
 φιλόσεργος ὅτι υἱὸν
 τέρπεται φρονίμω. Κίειτο γὰρ
 δίδωσι νῦν λύματα δεῖ εἰπεῖν, καὶ
 πρὸς τήθειαν ἕως ἂν ἀκούσῃ. παρ'
 αὐτῷ θεσπευὲς σοφία, καὶ ὅτι
 αὐτῷ δίδεται πᾶν δώρημα τέ-
 λειον. καὶ θισαὶ βασιλεῖς ὅτι
 θρόνον, καὶ κρείαν ἔχει παντὸς δι-
 δωσιν αὐτοῖς. νῦν ἔν ἀκουσῇ

FILIVS sapiens ex-
 hilarat patrem, & pa-
 ter pro adfectu suo
 naturali in filio prudente se
 oblectat. Dat enim ei men-
 tem Deus quando loqui o-
 portet, & addit aurem ad au-
 diendum. Apud ipsum the-
 saurus sapientiæ est, & ex ipso
 datur omne donum perfe-
 ctum. cōstituit reges in thro-
 no, & dat illis dominium vni-

A 2

uersi. Nunc igitur audi me, fili, & hanc doctrinam cum benè imbiberis, sapiens apud prudentes, & apud sapientes prudens censeberis. Benedicti tibi populi, & beatum prædicabunt multæ gentes. Disce quæ te scire ante omnia oporteat, & prudenter imperii gubernacula suscipe. Præsentia bene expende, & futura disce, ut experientiam cū consilii rectitudine colligas, & præclarè res magnas aggrederis. Ecce, expono tibi doctrinam, ut ei usque & cognitione peritus, circa ea quæ consulto optima, & publice utilia sunt, ne erres. Primum, quæ gens in quâ re adiuuare Romanos possis, aut lædere: item qualis, ac quomodo ueniquæq; & à quibus possit bello infestari, atq; subiugari. Deinde de insatiabili ipsarum auaritiâ, & quæ præter rationem accipere postulent. Postea etiam de aliarum gentium differentiâ, origine, vitâ, situ, constitutione terræ ipsis habitata, circumductione, seditionis motu, & quæ quoque tempore inter Romanos, diuersasq; gentes acciderint, & deinceps quæ sub nostro adeoque uniuerso Romano Im-

καὶ περιηγήσεως αὐτῆς, καὶ διαδοχῶς πρὸς τούτοις, καὶ περὶ τῶν ἐν πνι καὶ ῥῶ μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ διαφόρων ἐθνῶν Συμβεβηκότων, καὶ μετὰ ταῦτα, ὅσα ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς πολιτείᾳ, δηλὰ καὶ ἐν πάσῃ

μεν ἡ, καὶ πᾶσι ὅ μεμαθηκὼς ὁ διδάχων, ἔσθ' ὅσοις παρὰ φρονήμοις, καὶ φρόνιμοις παρὰ σοφοῖς λογιώσιν· εὐλογήσουσί σε οἱ λαοὶ, καὶ μακαριῶσιν σε πλήθη ἐθνῶν. διδάχθητι ὁ χεὶρ σε πρὸ πάντων εἶδέναι, καὶ νυνεχῶς τῶν τῆς βασιλείας διακονῶν ἀνπλασθῇ. περὶ τῶν ἐνεστώτων μελέτησον, καὶ περὶ τῶν μελλόντων διδάχθητι, ἵνα πᾶσαν μὲν ἐν βουλῆς ἀθροίσῃς, καὶ μεγαλεπύβουλος ἔσθ' ὅσον περὶ τὰ πράγματα. ἰδὲ ἐκπύθημί σοι διδασκαλίαν ὥστε τῇ ἐκ ταύτης πείρᾳ καὶ γνώσει συνεπαδένῃ περὶ ταῖς βελτίσταις βουλαῖς καὶ τῷ τὸ κοινῇ συμφέρον μὴ διαμαρτάνειν. πρῶτα μὲν, ποῖον ἐθνὸς, κατὰ τί μεν ὠφελῆς δύναται Ῥωμαίους, κατὰ τί δὲ βλάπτει. καὶ ποῖον, καὶ πῶς ἔχουσιν τύτων, καὶ παρὰ ποῖον δύναται ἔθνος, καὶ πολεμείδω, καὶ ὑποτάσσεται. ἔπειτα, περὶ τῆς ἀπλήτου, καὶ ἀκορέτου αὐτῶν γνώμης, καὶ ὧν παρὰ λόγους ἐξαίτηνται λαμβάνειν. εἰδ' ὅπως καὶ περὶ διαφορὰς ἐτέρων ἐθνῶν, γνησιολογίας ἑθνῶν, καὶ βίης διαγωγῆς, καὶ θείσεως καὶ πράσεως ὅ καὶ οἰκονομίας παρ' αὐτῶν γῆς

tua, & auris tua ad eius preces inclinetur. Protegat eum manus tua, & regnet propter veritatem. Ducat eum dextera tua, & dirigantur viæ eius in conspectu tuo, ut ante oculos custodiat iustificationes tuas. Cadent hostes, & terram lingent inimici eius. Adumbretur stirps eius fecundæ sobolis foliis, & umbra fructus eius occultet mortales regios: nam per te regnāt reges, glorificantes te in æternum.

Βασιλεύσι βασιλεῖς δοξάζοντες σε εἰς τὸ αἰῶνα.

ὅς σου ὀπκλινέσθω τῷς τῆς
δεήσεσιν. σκεπασάτω αὐτὸν ἡ
χεὶρ σου, καὶ βασιλεύτω ἐνεκὲν
ἀληθείας. καὶ ὁδηγήσῃ αὐτὸν ἡ
δεξιὰ σου. κατελυθηθεὶς αἱ ὁ-
δοὶ αὐτῆς ἐνώπιόν σου. Ἐφυλάξας
τὰ δικημώματά σου πρὸς πρὸς
σὺ πᾶς αὐτῆς. περὶ τῶν πολέμοις, καὶ
λείξου χροῖν οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς. κα-
τασπασαίνῃ τὸ σέλεχθ. Ἐγὼ γὰρ
αὐτῆς πολυγυφίας φύλοισι, καὶ ἡ
σικὰ ἔσθ' καρποῦ αὐτῆς ὅτι καλύ-
ψαι ὅρη βασιλεία. ὅτι διὰ σου

CAPUT I.

ΚΕΦ. Α.

*De Patzinacitis, & quan-
tum profunt Impexatori
Romano pacati.*

Ὡς τῇ Πατιζινακίτων, καὶ
πρὸς πόσιν Συμβάλλον
μετὰ τῆ βασιλείας Ρώμαι-
ων εἰρηνεύοντες.

AVDI igitur, fili; quæti-
bi non ignoranda exi-
stimo, & intelligens fias, ut
adipiscaris gubernationem.
Honestam enim dico omni-
bus subditis esse scientiam,
inprimis vero tibi, quidebes
de omnium salute esse solli-
citus, & hanc mundi navem
regere. Si verò perspicuo ac
peruulgato sermone, fluido,
pedestri, & simplici vsu fuero
ad ea quæ proposui declaran-

Principis
Sciencia

ἀπλοῦς πρὸς τὴν τῶν περὶ αὐτῶν ἐχρησάμενων
ἐκρησάμενων δὴ λῶσιν μηδὲν
δαυ-

θαυμάσιος ἦς. οὐ γὰρ ὁπίδειξιν
 καλὴν γράφειαν, ἢ φράσεως ἡττι-
 κισμένης, καὶ τὸ διηρημένον διογ-
 κούσης, καὶ ὑψηλῶς ποιῆσαι
 ἐσπούδασα. ἀλλὰ μὲλλον διὰ κοι-
 νῆς καὶ καθωμιλημένης ἀπαγλε-
 λφίας διδάξαι σε ἐσπούδασα, ἅπερ
 οἶομαι δεῖν σε μὴ ἀγνοεῖν, καὶ ἂν
 ἔκ μακρᾶς ἐμπειρίας συνείν-
 τε καὶ φρόνησιν ἐν μερῶς σοι δύ-
 ναι προξενεῖν. ὑπολαμβάνω γὰρ
 κατὰ πολὺν συμφέρειν ἀπὸ τῶν
 βασιλεῖ Ρωμαίων, εἰρήνην ἐθέ-
 λειν ἔχειν μᾶλλον ἢ ἔθνεσ τῶν Πατ-
 ρινακίων, καὶ φιλικὰς πρὸς αὐ-
 τὰς ποιεῖσθαι συνθήκας τε καὶ
 σπονδὰς, καὶ ἀποστέλλειν κατ' ἐ-
 καστὸν χρόνον ἐπιστάτην πρὸς αὐ-
 τὰς ἀποκλεισάμενον μᾶλλον ἢ ξενίων
 ἀρμόζοντων καὶ πρὸς τὸ ἐνδο-
 ῶπιτιδεῖον. καὶ ἀναλαμβάνειν
 ἐκεῖθεν ὁμήρους, ἥτοι ὁφειλὰς
 καὶ ἀποκλεισάμενον. οἵ πινες ἐν τῇ
 δεοφυλάκτῃ ταύτῃ πόλει μᾶλλον ἢ
 καθυπερβύνην εἰς ταῦτα συν-
 ελεύσονται καὶ βασιλικῶν ἐνερ-
 γειῶν καὶ φιλοπριμῶν τῶν ἐπα-
 ξίων πάντων ἢ βασιλεύοντι
 ἀπολαύσασιν, ὅπως ἰνιάξῃ τὸ τοιοῦτον ἐνδο-
 τῶν Πατρινακίων
 τῶν μέρεσιν ἢ Χερσῶν, καὶ εἰ μὴ φιλίως ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς, δυνάμει
 κατὰ τῆς Χερσῶν ὁξέρεχεται, καὶ κερσεύει καὶ λήϊζεσθαι αὐ-
 τὰν τε ἢ Χερσῶνα καὶ τὰ λεγόμενα Κλήματα.

da, ne mirare, fili. Non enim
 recte scribendi, aut dictionis
Atticæ turgescens atque
 sublimis specimen edere cu-
 ræ mihi fuit; sed magis com-
 muni atque familiari denun-
 tiatione docere festinaui, quæ
 tibi scienda putavi, & quæ
 longo rerum usu sapientiam
 atque prudentiam facile pa-
 rare possunt. Arbitror autem
 multum semper conferre Im-
 peratori Romanorum, ut
 pacem habere velit cum Pa-
 trinacitis, & amicitia cum il-
 lis fœdera pacisci, & quotan-
 nis Apocrisarium ad illos
 mittere cum donis genti cō-
 uenientibus; inde vero reci-
 pere obsides & Apocrisariū,
 qui in urbem à Deo serua-
 tam cum administro con-
 uenient, & beneficiis atque
 honoribus condignis ab
 Imperatore afficientur. Vici-
 na enim est hæc gens Patzi-
 nacitarum parti Chersonis,
 & nisi amica nobis sit, excur-
 siones facere & depopulari
 possit, ipsamque Chersonem,
 & qui dicuntur Pagi.

CONSTANTINI

C A P. II.

Κ Ε Φ. Γ.

*De Patzinacitis & τῶν Πατζινακίτων, καὶ
Rusſis. τῶν Ρῶς.*

RUSſIS Patzinacitæ vicini sunt & contermini, ac ſæpe, niſi pacem habeant, Ruſſiam depopulantur, damnoque ſatis magno afficiunt. Itaque Ruſſi operam dant ut pacem cum Patzinacitis colant. Emunt enim ab ipſis boues, equos, oues, & hoc modo facilius, molliusque vitam tolerāt, ſiquidem nihil horum animalium Ruſſia habet. Sed neque ad bella, quæ extra fines geruntur, ire omnino Ruſſi poſſunt, niſi cum Patzinacitis pacem habeant, quoniam, dum illi abſunt, facile iſti ſuperuenientes poſſunt terram ipſorum perdere & deuſtare. Quapropter magis curant Ruſſi ne damnum ab illis patiantur, & quia valida ea gens eſt, malunt ut auxiliū illinc accipiant; uti ſimul & ab inimiciā ipſorum liberentur, & auxilio fruantur. Neque ad Imperatricem hanc Romanorum urbem venire Ruſſi poſſunt, ſiue belli, ſiue

καὶ ἔχειν αὐτὰς εἰς βοήθειαν, ὡς ἂν καὶ τῆς ἑχθρας αὐτῶν ἀπομάττονται, καὶ τῆς βοηθείας καταπολάβοιεν. ὅπν δὲ πρὸς τῇ βασιλεύσῃ ταύτῃ τῇ Ρώμῃ πύλιν οἱ Ρῶς παρεγγίνεον
δυνάμιν.

ΟΤΙ καὶ τοῖς Ρῶς οἱ Πατζινακίται γείτονες καὶ ὁμοεῖς καθεσθήκασι, καὶ πολλάκις ὅταν μὴ εἰρηνεύσαι περιδεύουσι τῇ Ρωσίᾳ, καὶ ἰκανῶς αὐτὴν παρεβλάπτει καὶ λυμαίνονται. ὅπν καὶ οἱ Ρῶς διὰ πονηρίας ἔχουσιν εἰρήνην ἔχειν μὴ τῶν Πατζινακίτων. ἀρροφίζουσι γὰρ αὐτῶν βόας, καὶ ἵππους, καὶ πρόβατα, καὶ ἐκ τούτων ἐυμαρέστερον διασῶσι καὶ τρυφερότερον. ἐπεὶ μηδὲν τῶν περιφρημένων ζώων ἐν τῇ Ρωσίᾳ καθεστικεν. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ὑπερρίους πολέμους ἀπέρχεσθαι δυνάμει ὅλως οἱ Ρῶς, εἰ μὴ μὴ Πατζινακίτων εἰρηνεύοντες, διότι δύνανται ἐν τῷ ἐκείνους τῶν οἰκείων ὑποχωρεῖν, αὐτοὶ ἐπερχόμενοι τὰ ἐκείνων ἀφανίζον ἢ τε καὶ λυμαίνεσθαι. διὸ μὲν ἀεὶ πονηρῶς οἱ Ρῶς πῦρ διὰ τε τὸ μὴ παρεβλάπτειν παρ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ἰσχυρὸν εἶναι τὸ τοιοῦτον εἶναι. Συμμάχον παρ' αὐτῶν λαμβάνειν,

δύνανται, εἰ μὴ μᾶλλον τῶν Πατζι-
νακιδῶν εἰσβλεπόντες, οὔτε πο-
λέμῳ χάριν, ὅτε περὶ ματείαις,
ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ μᾶλλον τῶν πλείων εἰς
πῶς φεραγμὸς τῶν ποταμῶν γί-
νεται τοὺς Ρῶς. καὶ μὴ δύνασθαι δι-
εξελθεῖν, εἰ μὴ ὁξυτάτω τοῦ πο-
ταμοῦ τὰ πλοῖα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
τῶν ὤμων βαρύνοντες διαβήσω-
σιν. ὅππότερ τὸτε αὐτοῖς οἱ ὅ
τοιούτε ἔθνη τῶν Πατζινακιδῶν,
ἢ ῥαδίως, ἢ ἄτε πρὸς δύο πόνους
ἐνέχουσιν μὴ δύνανται, τρεπνται καὶ κατασφάζονται.

Κ Ε Φ. γ.

Περὶ τῶν Πατζινακιδῶν καὶ
Τούρκων.

ΟΤι καὶ τὸ τῶν Τούρκων
ἡμέτερον μέγας ποιεῖται καὶ
δέδωκε τὴν εἰρημνίαν Πατζινακί-
τας, διὰ τὸ πολλάκις ἡττηθῆναι
παρ' αὐτῶν, καὶ τελείως χεδὸν
παρεδοθῆναι ἀφανισμῷ. καὶ διὰ
τοῦτο αἰεὶ φοβερὸν τοῖς Τούρκοις
οἱ Πατζινακίται νομίζονται, καὶ
ζυγέλλοντες ὑπὸ αὐτῶν.

Κ Ε Φ. δ.

Περὶ τῶν Πατζινακιδῶν, καὶ
Ρῶς, καὶ Τούρκων.

ΟΤι ὁ βασιλεὺς Ρωμαίων
μᾶλλον τῶν Πατζινακιδῶν
εἰσβλεπόντων, οὔτε Ρῶς πολέμῳ
νόμῳ κατὰ τὸν Ρωμαίων ἐπικε-
καμμένον.

commercij causâ, nisi pa-
catis Patzinacitis. Nam,
dum in fluminum muni-
mentis Russi sunt cum na-
uibus, neque transire pos-
sunt, nisi è flumine nauigia
educant, & humeris im-
posita ferant, inuadunt il-
los qui de gente Patzina-
citarum sunt, & facilè; cum
duplici labori pares non
sint, in fugam vertunt, at-
que occidunt.

CAP. III.

De Patzinacitis &
Turcis.

Turcarum gens magno-
pere metuit dictos Pa-
tzinacitas, propterea quod
sæpè in præliis inferiores
facti, & penè ad interne-
cionem cæsi sint. Et hæc est
causa ne semper formida-
biles Turcis Patzinacitæ
existimentur, ab iisque co-
erceantur.

CAP. IV.

De Patzinacitis, Russis,
& Turcis.

Si pacem cum Patzinaci-
tis habeat Romanus
Imperator neque bello in-
festare imperium Roma-
num Russi, neque Turcæ

Patzinacitis inuadere, aut magnas pecunias fastuosè pacis nomine exigere possunt, metuentes Romanorum per hanc gentem aduersus ipsos vim & potentiam. Dum enim hi in bellum contra Romanos proficiscuntur, Patzinacitæ partim amicitiaæ nexu Imperatori deuincti, partim literis eius & muneribus persuasi, facilè Turcorum Russo- rumque terram inuadere, uxoresque eorum ac liberos in seruitutem redigere, regionemque depopulari possunt.

καὶ ληΐζειν τὴν χώραν αὐτῶν.

CAP. V.

De Patzinacitis & Bulgaris.

Etiam Bulgaris formidabilior esse Romanorum Imperator videbitur, & silentii necessitatem imponere ipsis potest, si pacem cum Patzinacitis coluerit. Siquidem & hi illis vicini sunt; & cum velint, siue domestici æstus causâ, siue in gratiam imperatoris Romani, facile Bulgariam inuadere possunt, quandoque multitudine ac potentiâ superant, viuere ipsos ac pro-

πίας, ἔτε οἱ Τέρκοι δύνανται ἐπὶ ἑλ-
θεῖν. ὁ γὰρ οὐτε ὑπὲρ τῆς εἰρῆνης
μεγάλα καὶ ὑπέρογκα χρήματά τε
καὶ πρᾶγματα παρὰ τῶν Ρώ-
μαίων δύνανται ἀπατεῖν, δεδιό-
τες τὴν διὰ τῶν τοιούτων ἔθνους παρὰ
τῆ βασιλείας κατ' αὐτῶν ἰσχύϊν. ἐν
τῷ ἐκείνῳ κατὰ Ρωμαίων ἐκ-
σελεύειν οἱ Πατζινακίται, καὶ τῇ
πρὸς τὴ βασιλείᾳ φιλίᾳ συνδύ-
μενοι, καὶ παρ' ἐκείνου διὰ χαρμμά-
των καὶ δώρων ἀναπληθόμενοι, δύ-
νανται βιάδιως κατὰ τῆς χώρας
τῶν τε Ρώμης καὶ Τέρκων ἐπέρχε-
σθαι, καὶ ἑξ' ἀνδρῶν ποδίζεσθαι τὰ
τέτων γούνα, καὶ παιδεύειν,

ΚΕΦ. Ε.

περὶ τῶν Πατζινακίτων, & Βουλγάρων.

Οτι καὶ τοῖς Βουλγαρίσι φο-
βερῶπερ ἂν εἴη δόξειεν ὁ
τῶν Ρωμαίων βασιλεὺς, καὶ ἀν-
άγκῃ ἡσυχίας ἐπιπθέειν τέτοις
δύνασιν, ἐκ τῆς μὲν τῶν Πατζινα-
κίτων εἰρηνεύειν· ἐπειδὴ καὶ πρὸς
αὐτοὺς τὰς Βουλγάρους οἱ εἰρη-
μένοι Πατζινακίται πληζιάσονται·
καὶ ἢ νῦν βαλῆθωσι, ἢ δὲ οἰκεῖον
κέρδιον, ἢ τῇ πρὸς τὴ βασιλείᾳ
Ρωμαίων χάριτι, ἐν χειρὶ δύναν-
ται κατὰ Βουλγαρίαν ἐκσελεύειν,
καὶ ἀπὸ τῆς περιόχου πλῆθους
καὶ

καὶ τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ὑπερνικᾶν
αὐτοὺς καὶ ἡττᾶν. διὰ τοῦτο καὶ
οἱ Βούλγαροι ἀγῶνα καὶ σπουδὴν
διωκεῖς ἔχουσιν εἰς λωσύην καὶ
ἁμονοεῖν μὲν τῶν Πατζινακίτων.
ἐκ δὲ γὰρ πολλάκις ὑπ' αὐτῶν κα-
ταπολημνυῖσθαι καὶ τραυμά-
σθωαι, τῇ πειρᾷ ἐγνώκασιν καλὸν
καὶ συμφέρον εἶναι τὸ εἰς λωσύην
καὶ πρὸς αὐτούς.

Κ Ε Φ. 5.

περὶ τῶν Πατζινακίτων, καὶ
Χερσωνιτῶν.

ΟΤΙ καὶ ἔτι λαὸς τῶν
τοιούτων Πατζινακίτων
τῷ μέρει τῆς Χερσωνίτης παρά-
κινται, οἱ πινες καὶ τραυματεύ-
ονται μὲν τῶν Χερσωνιτῶν, καὶ
ποιοῦσι τὰς δουλείας αὐτῶν τε καὶ
τῆ βασιλείας, εἰς τε τὴν Ρωσίαν,
καὶ Χασαίαν, καὶ τὴν Ζιχίαν, καὶ
εἰς πάντα τὰ ἐκείθεν μέρη, δι' ὅλον
ὅτι λαμβάνοντες παρὰ τῶν Χερ-
σωνιτῶν τὴν συμφωνημένον μι-
σθὸν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης διακονίας.
κατὰ τὸ ἀνῆκον τῆς δουλείας καὶ
τῆς κόπης αὐτῶν, οἷον βλαβήν,
πράγματα, χαρτεία, ἔργα, πέ-
πριν, δερμάτια, δηθινὰ, πάδι-
κα, καὶ ἑτέρα εἶδη τὰ ὑπ' αὐ-
τῶν ὁπιζητούμενα, καθὼς ἂν ἑ-
καστὸς Χερσωνιτῆς ἕκαστον Πατζινακίτην πείσῃ συμφωνῶν, ἢ
πεισθῇ. ἐλεύθεροι γὰρ ὄντες, καὶ οἷον αὐτόνομοι, οἱ τοιοῦ-

figare. Hâc de causâ et-
iam Bulgari omnibus mo-
dis operam dant ut pacatis
ac concordibus Patzinaci-
tis utantur, usu docti, pro-
pter debellations vastat-
ionesque plurimas, pul-
crum atque utile esse pa-
cem cum illis perpetuam
habere.

CAP. VI.

De Patzinacitis &
Chersonitis.

Alia quoque gens Pa-
tzinacitarum parti
Chersonis adiacet, quæ
cum Chersonitis negotiâ-
tur, ministeriumque præ-
stant & ipsis & imperatori
in Russiâ, Chasariâ, Zi-
chiâ, & in omnibus exinde
partibus, acceptâ videlicet
à Chersonitis mercede,
quàm pro eiusmodi mini-
sterio pacti sunt, pro ratio-
ne operæ & laboris, ut sunt
Blatia, Zone, Armillæ, Se-
gmenta, Piper, Pelles Par-
dorum veræ, cæteræque
species quæ ab ipsis qua-
runtur, prout Chersonita
quisque cum Patzinacitâ
conuenerit. Liberi enim, &

quasi sui iuris cum sint hi Patzinacitæ, nullum unquam ministerium præstant sine mercede.

CAP. VII.

De imperialibus missis à Chersone in Patzinaciam.

Cum imperialis quispiam in Chersonem venerit ministerij huius causâ, statim in Patzinaciam mittere, & obsides ac itineris duces petere debet: qui cum venerint, obsides quidem in castro Chersonis custoditos relinquet, ipse vero cum itineris ducebus in Patzinaciam discedet, ut mandata perficiat. Patzinacitæ verò isti cum insatiabiles, eorumque, quæ rara apud ipsos, acres exactores sint, donatis multa petere non erubescunt; obsides quidem cum suo tum vxorum nomine, at duces propter laborē quem & ipsi & ipsorum equi pertulerunt. Deinde, cum imperialis terram ipsorum ingressus est, prius munera imperatoris petunt: rursum, cum homines ipsorum accipiunt, petunt pro vxoribus & parentibus ipsorum: sed &

τοι Πατζινακίται οὐδεμίαν δουλείαν ἀνά μισθοῦ ποιοῦσιν ποτέ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Περί τῶν ἀποσελλομένων βασιλικῶν ἀπὸ Χερσῶν ἐν Πατζινακίᾳ.

Ὅτι ὡνίκα περὶ βασιλικὸς εἰς Χερσῶνα ἔνεκα τῆς τοιαύτης διακονίας, ὁφείλει ἐνθὺς ἀποσέλῃν εἰς Πατζινακίαν, καὶ ἐπιζητεῖν ὅφισας παρ' αὐτῶν καὶ διασώσας, καὶ ἐρχομένων αὐτῶν, τοὺς μὲν ὅφισας εἰς τὸ χάσεν Χερσῶν κεραιμένους καταλιμπάνειν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν διασωσῶν πρὸς Πατζινακίαν ἀπέρχεσθαι, καὶ τὰ ἐντελεγμένα ἐπιτελεῖν. οἱ δὲ τοιοῦτοι Πατζινακίῃ ἀπληροῦντες, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς παλαιῶν ὁξεῖς ἐπιθυμηταὶ ἀναίδους ἐπιζητῶσι ξενάλια ἱκανά. οἱ μὲν ὅφισας, ἀλλὰ μὴ λόγῳ αὐτῶν, καὶ διὰ λόγῳ τῶν αὐτῶν γυναικῶν. οἱ δὲ ἀποσῶσαι τὰ μὲν ὑπὲρ τῆς κόπης αὐτῶν, τὰ δὲ ὑπὲρ τῆς κόπης τῶν ἀγύγων αὐτῶν. εἴτα εἰσερχομένους βασιλικῶν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ζητοῦσιν περὶ τὰ βασιλέως δῶρα, καὶ πάλιν ὅτε χρήσασιν τὰς ἀνθρώπους αὐτῶν ζητῶσι, τὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν καὶ τῶν γυνέων αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐν τῷ ἀποσώζουσιν

ὥζην αὐτὸν ὑποσφόντα πρὸς
Χερσῶνα κατέλθωσι μὲν αὐτῷ,
ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ ἐγκυβῆναι,
διὰ τὸ κόπον αὐτῶν τε καὶ τῶν ὁμό-
γων αὐτῶν.

qui redeuntem in Cher-
sonem deduxerint satisfieri
sibi postulant propter la-
borem tam suum, quàm e-
quorum suorum.

Κ Ε Φ. ή.

CAP. VIII.

Ἐπὶ τῷ ἀπὸ τοῦ Θεοφυλάκτου
πόλεως ἀποσελλομένων
βασιλικῶν μὲν Ἀχελαν-
δίων, διὰ τε τοῦ Δανυβίου, ἔ
Δάναπρι, ἔ Δάναστρι πο-
ταμοῦ ἐν Πατζινακίᾳ.

*De imperialibus ab ur-
be à Deo custoditâ mis-
sis in Patzinaciam
chelandiis per Danu-
bium, Danaprim, &
Danastrim fluuium.*

Ὅτι καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς Βουλ-
γαρίας καθέζεται λαὸς τῶν
Πατζινακιτῶν ἐπὶ τὸ μέρος τοῦ
Δάναπρι καὶ τοῦ Δάναστρι, καὶ τῶν
ἐτέρων τῶν ἐκεῖσε ὄντων ποτα-
μῶν. καὶ βασιλικῶν ἀποσελλομένων
ἐνταῦθεν μὲν Ἀχελανδίων δύναμις
καὶ χωρὶς τοῦ εἰς Χερσῶνα ἀπε-
λθεῖν, ἐνταῦθα συνόμως καὶ τα-
χέως εὐρίσκουσιν τοὺς αὐτοὺς Πατ-
ζινακίτας. οὓς καὶ εὐρὺν μίμνῃ
διὰ ἀνθρώπων αὐτῶν ὁ βασιλικὸς
ἐνὶ τοῖς τῶν Ἀχελανδίων μένων, καὶ
μὴ ἐαυτοῦ τὰ βασιλικά ὀπφειρό-
μενα καὶ φυλάττων ἐν τοῖς Ἀχελαν-
δίοις πράγματα. καὶ κατέρχοντες
πρὸς αὐτὸν, καὶ ὅτε κατέλθωσι,
δίδωσι πρὸς αὐτὸς ὁ βασιλικὸς
ἀνθρώπος αὐτοῦ ὄψιδας, καὶ λαμβάνει καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν
τοιούτων Πατζινακιτῶν ἰτέρας ὄψιδας, καὶ κρατεῖ αὐτοὺς εἰς

Versus Bulgariam quo-
que habitat gens Pa-
tzinacitarum in partibus
Danapri, & Danastri, reli-
quorumque illic fluuiorū.
Et imperiali hinc mis-
so cum chelandiis potest
etiam absque Chersonitis
discedere, & illic facile ac
celeriter Patzinacitas in-
uenire. Illis inuentis de-
nuntiat illis Imperialis per
famulum ipse in chelan-
diis manens, secumque ad-
ferens & seruans in che-
landiis res imperatoris. Ec-
veniunt ad ipsum, atque
ille aduenientibus obsi-
des dat è suis, & vicissim
ab ipsis accipit, quos in

chelandiis detinet, atque inde cum illis paciscitur. Cum autem Parzinacitæ hi iuramentum imperiali secundum ritus ipsorum præstiterint, dat illis munera imperatoria, & apicos ex illis recipit quot voluerit, atque ita reuertitur. Ita autem pacisci cum iis oportet, ut cum imperatori obstricti erunt operam præstent aduersum Russos, Bulgaros, & Turcas. Nam omnibus his bellum inferre possunt, & cum sæpe contra illos profecti sint formidabiles nunc existunt. Atque hoc vel inde etiam clarum est, cum enim aliquando Gabriel Clericus mandato imperatoris ad Turcas missus esset: diceretque ipsis: Iubet vos imperator abire, & sedibus suis Parzinacitas expellet, ut ipsi illas infideatis: nam & olim illic habitastis, & mittere cum velim quam celeriter vos inueniam: omnes Turcarum principes vno ore exclamarunt. Nos cum Parzinacitis pedem non conferimus, siquidem bellum cum ipsis gerere non valemus: nam regio eorum magna, multitudo infinita est, & mali pueri sunt. Ita

τὰ χελανδία, καὶ τότε Συμφωνεῖ
μὲν αὐτῶν. καὶ ὅτε ποιήσῃσιν οἱ
Πατζινακίται πρὸς τὴν βασιλικὴν
τοὺς ὁρκοὺς κατὰ τὰ ζάκανα αὐ-
τῶν, ἐπιδίδασιν αὐτοῖς τὰς βασι-
λικὰς δωρεάς, καὶ ἀναλαμβάνεται
φίλους ἐξ αὐτῶν ὅσους βύλεθ, καὶ
ὑποσφύρεθ. οὕτω δὲ καὶ Συμφωνεῖ
μὲν αὐτῶν ὥστε ὅπου ἂν χρεωποιη-
θῇ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, ποιήσῃσι
δουλείαν, ἢ τε εἰς τὰς Ρῶς, εἴτε εἰς
τὰς Βουλγάρους, εἴτε καὶ εἰς τὰς
Τούρκους. εἰσὶ γὰρ δυνατοὶ ὅτι πάν-
τας τούτους πολεμεῖν, καὶ πολλαί-
κις κατ' αὐτῶν ὑθύντες φοβερεῖ
νῦν καθεστῆκασι. καὶ τὸ τοῦ δῆλον
καὶ ἐν τεύδειν ὅτιν. ὅτι γὰρ Κληεκοῦ
Γαβριὴλ πρὸς τὰς Τούρκους
ἀποσταλέντος ἀπὸ κελεύσεως βα-
σιλικῆς, καὶ πρὸς αὐτὸς εἰπόν-
τος, ὅτι ὁ βασιλεὺς δηλοποιεῖ ὑ-
μῶς ἀπῆλθῆναι καὶ ἀποδιώξαι τὰς
Πατζινακίτας ἀπὸ τῆς τόπῃ αὐ-
τῶν, καὶ καθεστῆναι ὑμᾶς. ὑμεῖς γὰρ
καὶ πρὸ τούτου ἐκεῖσε ἐκαθέζεσθε,
πρὸς τὸ εἶναι πλησίον τῆς βασι-
λείας μὴ καὶ ὅτε θέλω ἀποσέλλω,
ἢ ἐν τῇ χειρὶ εἰσέλκω ὑμᾶς. πάντες
οἱ ἀφῆλθον τῶν Τούρκων μιᾶ φωνῇ
ἡ δὲ ἐξέβόηθ, ὅτι ἡμεῖς μὲν ἀπὸ τῶν
Πατζινακίταις ἐαυτοὺς ἐβήχομεν,
οἱ γὰρ δυνατά μεθ' αὐτοὺς πολεμεῖν πρὸς
αὐτοὺς, ὅτι καὶ χώρα μεγάλη, καὶ
λαὸς πολλὸς, καὶ κατὰ παιδείαν
εἰσὶ καὶ ὅτι λοιπὸν τὸ λόγον τούτου
πρὸς

πρὸς ἡμᾶς μὴ εἴπῃς. οὐ γὰρ ἀγα-
πῶμεν αὐτόν. ὅπῃ καὶ οἱ Πατζινά-
κίται ἐκείθεν ἔδανάπρεως ποτα-
μοῦ μὲν ἔαρ διέρχονται, καὶ αἰὲν ἐκ-
εἶσε καθορμαίζουσι.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς Ρωσίας ἐρχο-
μένων Ρῶς μὲν τὸ μονόξυ-
λων ἐν Κωνσταντινὺν πόλει.

ΟΤΙ τὰ ἀπὸ τῆς Ῥωσίας
μονόξυλα κατερχόμενα ἐν
Κωνσταντινὺν πόλει εἰσὶν ἀπὸ τῆς Νε-
μογαρδας, ἐν ᾗ Σφενδοσλάβος ὁ
ὑὸς ἰγλῶς ἔσχετο. αὐτὸς τῆς Ρωσίας ἐκα-
θέζετο. εἰσὶν ὅ καὶ ἀπὸ τοῦ κάσθεν
τὸ Μιλινίσκαν, καὶ ἀπὸ τῆς Τηγιτζαν
καὶ Τζερνιγῶν, καὶ ἀπὸ τῆς Βυσε-
γερδίας ταῦτα οὖν ἅπαντα διὰ τῆς
ποταμοῦ κατέρχονται δανάπρεως,
καὶ ἐπισυνάγουσιν ἐπὶ τὸ κάσθεν τὸ
Κιοάβα, τὸ ἐπονομαζόμενον συμ-
βατάς, οἱ ὅσκιλαβοι οἱ πακπῶται
αὐτῶν, οἱ Κριβηταῖοι λεγόμενοι,
καὶ οἱ Λενζανῆνοι, καὶ οἱ λοιποὶ
Σκλαβῖνοι, εἰς τὰ ὄρη αὐτῶν
κόπῃσι τὰ μονόξυλα ἐν τῷ τῆς
χειμῶνος χειρῶν καὶ κατάρτισαν-
τες αὐτῶν, ἔχειν ἀνοιγμένους,
ὡνίκα λυθῇ ὁ παγετός, εἰς τὰς
πλησίον οὖσας λίμνας εἰσάγουσιν
αὐτά. καὶ ἐπειδὴ ἐκείθεν εἰσβαλόν-
τες εἰς ποταμόν τὸν δανάπρεον, ἀπὸ

que ne in posterum sermo-
nem hunc nobis ingratum
habeas. Adde quod Patzi-
nacitæ vere finito ab ulte-
rioribus Danapris partibus
venientes flumine trans-
misso illic semper æstatem
transigant.

CAP. IX.

*De Russiis à Russiâ Con-
stantinopolim in lin-
tribus venientibus.*

LIntres ab ulteriore
Russiâ Constantino-
polim venientes sunt qui-
dem à Nemogarda, v-
bi Sphendostlabus Ingor
Russiæ principis filius ha-
bitabat. Sunt verò etiam
à castro Milinisca, Teliut-
za, Tzernigoga & Bus-
garde. Atque hi omnes per
flumen Danaprim descen-
dunt, congreganturque a-
pud castrum Cioaba, cui
cognomen Sābatas. Sclauī
autem ipsorum foederati,
Cribetæni dicti, & Len-
zaeni, & reliqui Sclauini,
in montibus ipsorum tem-
pore hyberno lintres cæ-
dunt eosque perfectos
cum tempore aperto solu-
ta est glacies in proximas
paludes deducunt. Et cum
in flumen Danaprim im-
mittunt inde eodem flu-
mine deueniunt Cioaba &

detrahunt, suspenduntque ac Russis vendunt. Russi verò has tantum scaphulas eementes, veteres suas dissoluentes, ex iis pellas & scalmos reliquaque necessaria in has coniungunt, & armis instruunt. Et mense Iunio descendunt versus Bitetzsche, castrum Russis foederatum. Illic congregati duos tres dies, donec omnes inde lintres abduxerint, mouent, & per flumen iam dictum descendunt. Ac primùm quidem veniunt ad primam coniunctionem, quæ Essupe cognominatur, quod Russo-rum, Sclauorumque lingua valet NON DORMIRE. Adeò autem angusta hæc est ut Tzycanisterij latitudinem non superet, in medio verò saxa sunt periculosa & excelsa, insularum instar eminus præ se ferentia. Ad has igitur allidens vnda & exuberans, atque inde deorsum præcipitata cum magno sonitu metum facit. Eaque propter per illa transire Russi non audent, sed propter applicantes, hominesque in terram exponentes, reliquas autem res in lintribus re-

λίσσαντες, καὶ τοὺς μὲν ἀνθρώπους ἐκβαλόντες εἰς τὴν ξηρὰν, τὰ δὲ λοιπὰ πλεῖστα ἐλάσαντες εἰς τὰ μονόξυλα, εἰς
οὕτως

τῶν ἐκεῖσε οὗτοι εἰς τὸ αὐτὸν ποταμὸν εἰσέρχονται εἰς τὴν Κιόβα, καὶ σύρυσιν εἰς τὴν ἐξάρτησιν, καὶ ἀπεμπολοῦσιν αὐτὰ εἰς τοὺς Ρῶς. οἱ δὲ Ρῶς Καφίδια καὶ μόνα ταῦτα ἀρράζοντες, τὰ παλαιὰ αὐτῶν μονόξυλα καὶ ἀλύνοντες, εἰς αὐτῶν βάρησι καὶ πέλλας καὶ σκαρμούς εἰς αὐτὰ, καὶ λοιπὰς χρεῖας, ἐξοπλίζουσιν αὐτά. καὶ ἰσθμὸς μὲν διὰ τὸ ποταμὸν ἀποκινῶντες κατέρχονται εἰς τὸ Βίετζέ-βη, ὅπου ἔστι πακτωρικὸν χάσμα τῶν Ρῶς. καὶ συναθροισμένοι ἐκεῖσε μέχρι δύο καὶ τριῶν ἡμερῶν, ὡς καὶ ἂν ἅπαντα ἀποσυναρξῶσι τὰ μονόξυλα, τότε ἀποκινῶσι καὶ κατέρχονται διὰ τὸ εἰρημένον Δανά-πρεως ποταμοῦ. καὶ πρῶτον μὲν κατέρχονται εἰς τὸ πρῶτον φεσμὸν τὸ ἐπονομαζόμενον ἐσσηπῆ. ὁ δὲ ὀρμηκὺς ὢν Ρωσιστῆ, καὶ Σκλαβινιστῆ, μὴ κοιμάσθαι. ὁ δὲ τότε φεσμὸς τοσούτον ὅτι σενός, ὅσον τὸ πλάτος τὸ Τζυκανιστῆς, μέσον δὲ αὐτῶν πέ-λας εἰς τὴν ξηρὰν ὑψηλαὶ νησίδες ὅλως ἀποφανόμεναι. πρὸς αὐτὰς οὖν ἐρχόμενον τὸ ὕδωρ, καὶ πλημμυροῦν, καὶ κεῖθεν ἀποκρημνιζόμενον πρὸς τὸ χάτω μέγας ἤχον μέγαν καὶ φόβον ἀποτελεῖ. καὶ διὰ τὸ το μέσον αὐτῶν οὐ τολμῶσιν οἱ Ρῶς διηδεῖν, ἀλλὰ πλησίον σκα-

οὕτως γυμνοὶ τοῖς ποσὶν αὐτῶν
 ἤλαφοντες ἵνα μὴ πνι λίθῳ
 προσκρούσωσιν. τῷτο ὃ ποιῶσιν οἱ
 μὲν πρῶτον οἱ ἡμέτεροι, οἱ ὃ καὶ εἰς
 τὴν μετὰ μὲν ἀκονταρίων κοῦρο-
 βάνοι, καὶ μετὰ τοιαύτης ἀπά-
 σης ἀκονταρίου διέρχοντο τὸν
 πρῶτον φεγγμὸν, διὰ τὴν γωνίαν καὶ
 τῆς ὁδοῦ τὴν ποταμῶν, καὶ ἵνα ὃ διέλ-
 θωσι τὸν τοιοῦτον φεγγμὸν, πάλιν
 ὑπὸ τῆς ξηρᾶς ἀναλαμβάνοντες
 τὰς λοιπὰς ἀποπλέουσι καὶ διέρχον-
 ται εἰς τὸν ἑπὶ φεγγμὸν τὸν ὀπι-
 λούμενον Ρώσι μὲν, οὐλοβοσί-
 Σκλαβινισί δὲ, ὅς ἐστιν ἐν πρῶ-
 τῳ ἐρμυκύνει τὸ νησίον τὸ
 φεγγμῶν. ὅτι καὶ κεῖν ὁμοί-
 τῳ πρῶτῳ, καὶ μετὰ τὴν δι-
 ἔξοδον. καὶ πάλιν ἐκβάνοντες τὸν
 λαὸν διαβιβάζουσι τὰ μονόξυλα
 καὶ πρῶτον. ὁμοίως διέρ-
 χονται καὶ τὸν τρίτον φεγγμὸν τὸν
 λεγόμενον γελανδρί. ὃ ἐρμυκύνει
 Σκλαβινισί, ἢ καὶ φεγγμῶν. εἴθ'
 οὕτως τὸν τέτατον φεγγμὸν, τὸν με-
 γαν, τὸν ὀπιλούμενον Ρώσι μὲν, ἀφ'-
 φάρ Σκλαβινισί ὃ, νεασήτ. διότι
 φωλεύουσιν οἱ πελεκάνοι εἰς τὰ
 λιθάκια τὸν φεγγμῶν. ἐν τῷτῳ οὖν
 τῷ φεγγμῶν (καλῶνται ἀπα-
 τα εἰς τὴν γλῶσσαν ὁρῶντες). καὶ
 ὁρῶνται οἱ αἰετοὶ ἀνδρες
 φυλάττειν τὴν βίγλαν μὲν αὐτῶν,
 καὶ ἀπέρχοντο. καὶ τὰς βίγλας ὅτοι
 διὰ τοὺς Πατρίνακίτας ἀγρύπνουν

linquentes, pedibus nudis
 vadum tentant ne ad sa-
 xum aliquod offendant
 Dum verò hoc faciunt hī
 proram, illi medium, isti
 puppim contis impellunt,
 atque cum summā huius-
 modi cautelā primam
 hanc munitionem trans-
 grediuntur per angulum
 & ripam fluminis. Trans-
 gressi è terrā quos expo-
 fuerant: recipiunt, de-
 ueniuntque ad alteram
 munitionem, quæ Russis
 Vlborfi, Sclauis Ostrobu-
 nprach dicitur significatq;
 IN SVLAM MVNITIONIS.
 Hæc priori similis est, &
 haud faciliè transitum per-
 mittit, itaque rursus ho-
 minibus expositis lintres
 traducunt, vt antea. Eo-
 dem modo tertiam trans-
 mittunt, quæ Gelandri di-
 citur, & Sclauicè est So-
 NVS MVNITIONIS. Iti-
 dem in quartâ agunt, ma-
 gnâ, & quam Russi Aiphar,
 Sclauī Neaset nuncupant,
 eo quod in saxis munitio-
 nis nidos faciant pelecani.
 Hic rectis proris appel-
 lunt, virique destinati ad
 excubias seruādas cum i-
 psis excendant, abeuntq;
 Excubias autem peruigiles
 agunt propter l'atzinaci-
 tas. Cæteri autem rebus
 φυλάττουν. οἱ ὃ λοιποὶ τὰ

fuis in lintres receptis seruos catenatos per terram ducunt ad sex millia passuum usque dum munitionem transierint : deinde lintres hi quidem trahentes, illi in humeris portantes, ultra munitionem transferunt ; itaque in flumen cum impedimentis ac sarcinis iniecta ingrediuntur rursus, & oram solvunt. At cum ad quintam pervenerint, quam Russi Baruphorum, Sclavi Bulnebrach appellant, eò quod paludem magnam efficiat, rursus in fluminis angulos lintres transferentes sextam consequuntur à Russis Leanti, à Sclavis Berontze nominatam, quasi dicas : **AQUÆ SCATURIGO.** Hæc itidem prætermittunt, atq; inde ad septimam navigat, quæ Strubus lingua Russorum, Sclavorum Napreze indigetatur, id est ; **PARVA MUNITIO.** Et transeunt ad traiectum Crarii, ubi è Russia Chersonitæ, & in Chersonem Parzinacitæ traiciunt, traiectu isto habente latitudinem præter propter Hippodromi, altitudinem verò, ab inferiori parte ad illum locum

καὶ οἱ Πατζινακίται ἐπὶ Χερσῶνα, ἔχον τὸ αὐτὸ πέραμα, τὸ μὲν γλάττωσιν ὅσον ἑῖς ἰπποδρόμιον, τὸ δὲ ὑψώτω ἀπὸ καὶ ἕως ὅτου παρὰ

πέραμα ἅπασιν ἔχουσιν ἕως τὰ μονόξυλα ἀναλαβόμενοι, τὰ ψυχάεια μὲν τῶν ἀλύσεων διὰ τῆς ξηρῆς αὐτὰ διαβιβάζουσι, μίλια ἕξ, ἕως ἂν διέλθωσι τὸ φραγμὸν. ἢ οὕτως οἱ μὲν σύρῃτες, οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς ὄμους βασιζόμενοι τὰ αὐτῶν μονόξυλα, εἰς τὸ φραγμὸν ἐκείθεν μέντω διαβιβάζουσι. καὶ οὕτως εἰσπλέοντες αὐτὰ εἰς τὸ ποταμὸν, καὶ τὰ περὶ τὰ αὐτῶν ἐμβλησόμενοι εἰσέρχονται, καὶ αὐτοὶ ἐναποπλέουσιν. ἀπὸ τῶν φραγμῶν οἱ εἰς τὸ πέραμα φραγμὸν ἐπονομαζόμενον Ρώσισι μὲν, βαρυφύρτω. Σκλαβινισί δὲ, βυλνηπέρχ. διότι μεγάλῳ λίμνῳ ἀποτελεῖται. πάλιν εἰς τὰς ἑξ ὑποταμῶν τὰ αὐτῶν μονόξυλα διαβιβάσαντες, καὶ ὥς καὶ εἰς τὸ πρῶτον φραγμὸν καὶ εἰς τὸ δεύτερον, καὶ ταλαμβάνουσι τὸ ἕκτον φραγμὸν, λεγόμενον μὲν Ρώσισι, λεάνη. Σκλαβινισί δὲ, βερόντζη. ὅστις βερὸν νερὸν καὶ διαβαίνουσι καὶ αὐτὸν ὁμοίως καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἀποπλέουσιν καὶ πρὸς τὸ ἑβδόμον φραγμὸν τὸ ὀπλερόμενον Ρώσισι μὲν, ερυβαν. Σκλαβινισί δὲ, ναπριζή. ὁ ἐρμινεύεται μικρὸς φραγμὸς. καὶ διαβαίνοντες εἰς τὸ λεγόμενον πέραμα τὸ κερσίον, ἐν ᾧ διαπέρουσιν ἀπὸ Ρωσίας οἱ Χερσῶνται.

κύπτει

κύνῃσιν οἱ φίλοι, ὅσων καὶ φθάνον
σαρίτταν ἔτοξύνοντο ἐνθεν ἐκ-
σεύθεν καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον τόπον
κατέρχονται οἱ Πατζινακίται, καὶ
πολεμῶσι τοὺς Ρῶς, μὲν δὲ τὸ
διηγεῖν τὸ τοιοῦτον τόπον πῶς νῆ-
σον τὴν ἐπλερομένην ὁ ἄγιος Γρη-
γόριος καταλαμβάνουσιν. ἐν ἡ νή-
σῳ καὶ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐπιτε-
λοῦσιν, διὰ τὸ ἐκείσε ἰσαδὺ παμ-
μέγιστην εἶναι. καὶ θυνοῦσι πελινύς
ζῶντας. πηγνύουσιν καὶ σαρίττας
χυρόθεν, ἄλλοι δὲ καὶ ψωμῖα καὶ
κρέατα, καὶ ἔξ ὧν ἔχει ἕκαστος,
ὡς τὸ ἔθνος αὐτῶν ἐπικρατεῖ. εἰ-
πῶσι δὲ καὶ χρυσία περὶ τῶν πε-
τρηῶν, εἴτε καὶ φαγεῖν, εἴτε καὶ
φράσαι αὐτοὺς, εἴτε καὶ ζῶντας
εἰσέναι. ὅθεν δὲ νησίς τις τῆς Πατζι-
νακίτης οἱ Ρῶς φοβούνται, ἕως ἂν
φθάσωσιν εἰς τὸ ποταμὸν τὸν ἑλι-
νάν. εἰδὲ ὅτως ἀποκινουῦντες ἔξ
αὐτῆς, μέχει πεσάρων ἡμερῶν
ἀποπλέουσιν, ἕως οὗ καταλάβω-
σιν εἰς πῶς λίμνῳ ἔτι ποταμῷ ὁ-
μιον οὖσαν. ἐν ἡ δὲ καὶ ἡ νῆσος ἔ-
στιν ἡ ἑσπερία. καταλαβόντες οὖν
οὗτοι τὸ τοιαύτην νῆσον, περισπα-
παύουσιν ἐαυτοὺς ἐκεῖσε ἕως δύο
καὶ τριῶν ἡμερῶν, καὶ πάλιν τὰ
ἐαυτῶν μονόξυλα εἰς ὅσας ἂν λεί-
πονται χρειᾶς περὶποιοῦνται, τὰ τε
ἄμυνα καὶ τὰ καθαίρματα, καὶ τὰ ἀνχένια ἅπαντα ὅτι φέρειν. ἐπεὶ
δὲ τὸ ὁμοίον ἔτι τοιοῦτε ποταμοὶ ἐσιν ἡ τοιαύτη λίμνη καθὼς εἶρη
καὶ κρατὶ μέχει τὴν θαλάσσης, καὶ πρὸς τὴν θαλάσσαν κίτται ἡ

vbi despiciunt amici, quā-
tum sagittæ iactus pertin-
gere possit: unde etiam eò
loci descendunt Patzina-
citæ, & bellum Russis infe-
runt. Postquam autem hūc
locum transmiserint, S.
Gregorij insulam appel-
lunt, vbi sacra faciunt pro-
pter vεgrandem illic quer-
cum, & aues viuas immo-
lant. Circum verò sagittas
alij defigunt, alij panes, &
carnes, vel quicquid ha-
bent, ex gentis suæ ritu.
Mittunt quoque sortem
super auibus, an edere il-
las, an occidere, an viuas di-
mittere debeant. Ab hac
insulâ Patzinacitam Russi
metuunt donec ad flumen
Selinam peruenerint. Inde
inouentes quatuor dies
nauigant, quoad paludem,
fluminis ostium, conse-
quantur. Illic insula est S.
Ætherij. Huc vbi appu-
lerint duos tres dies quie-
scunt, & lintribus si quæ
necessaria comparant, puta
vela, malos, clauos. At quā-
do quidem fluminis huius
ostium hæc palus est, vt di-
ximus, & porrigit se vsque
ad mare, ad quod insula S.

Ætherij sita est, ex illis par-
tib. ad Danaprim fluium
abscedunt, quo cum salui
peruenerint, quiescunt.
Inde soluentes cum tem-
pus opportunum est, veniūt
ad Album fluium. Et illic
similiter refecti rursus
mouentes Selinam profi-
ciscuntur ad Danubij, vt
vocat Paracladium. Et
quoad Selinam transierint,
à latere illis currunt Patzi-
nacitæ: & si, sæpe lintrem
mare ad terram appellant,
vniuersi exscendunt, vt
coniunctim se Patzinacitis
opponere possint. Seli-
nam prætergressi neminem
timent, sed Bulgariâ terrâ
potiri ad ostium Danubij
accedunt. A Danubio Co-
nopam, inde Constantiam
ad flumen Varnas, inde ad
Ditzinam flumē veniunt,
quæ omnia sunt terræ Bul-
gariæ: à Ditzina ad partes
meridionales perueniunt.
Atque hunc in modum
huc vsque difficilis illa, æ-
rumnarumque ac metus
plena nauigatio absolui-
tur: hiberna verò & aspera
viuendi Russorum ratio
hæc est: Ineunte Nouem-
bri statim eorum principes
exeunt cum vniuersâ gen-

αὐτῶν Ρῶς καὶ (κληρὰ διαγωγὴν ὄντιν αὐτῇ. ὡς ἴκα οὐ νοέμεται μὴ
εἰσελθῇ, ἐνθὺς οἱ αὐτῶν ἄρχοντες ἐξέρχοντο μετὰ πάντων τῶν
Ρῶς.

νῆσ. ἔχοντες αἰδέειν, ἐκ τῶν
ἐκεῖσε ἀπέρχοντο πρὸς τὴν δα-
πειν ποταμόν, καὶ διασωθέντες
ἐκεῖσε πάλιν ἀναπαύοντο. ὡς ἴκα
ἢ ἤνεται πρὸς ὁπτήδειον, ὑπο-
σταλάσαντες ἔρχονται εἰς τὸ ποτα-
μόν, ὃν πλερόμενον ἄσπερον. καὶ
ὁμοίως καὶ ἐκεῖσε ἀναπαυσάμενοι
πάλιν ἀποκινεῦντες ἔρχονται εἰς
τὴν Σελινάν, εἰς τὸν δὲ δανυβίον πο-
ταμὸν λεγόμενον παρακλάδιον.
καὶ ἕως οὗ διέλθωσι τὴν Σελινάν
ποταμὸν παρατρέχουσιν αὐτοῖς
οἱ Πατζινακίται. καὶ ἐὰν πολλά-
κις ἢ θάλασσα μονόξυλα εἰς τὴν
γῆν ἀπορρίψῃ, καταλόνουσιν ὅλα
ἵνα τοῖς Πατζινακίταις ἀνπα-
ραταχθῶσιν ὁμοῦ, ἀπὸ δὲ τὴν Σε-
λινάν οὐ φοβοῦνται πινά, ἀλλὰ τὴν
τῆς Βουλγαρίας γῆν ἐνδυσάμενοι,
εἰς τὸν δὲ δανυβίον ποταμὸν ἔρχονται.
ἀπὸ δὲ τῆς δανυβίου καταλαμβάνουσιν
εἰς τὴν κωνοπάν. καὶ ἀπὸ τῆς κωνοπάν
εἰς κωνσταντίαν εἰς τὸν ποταμὸν
βάρνας. καὶ ἀπὸ βάρνας ἔρχονται
εἰς τὸν ποταμὸν τὸν Διτζινάν, ἀπὸ
πάντα εἰς τὴν γῆν τὴν Βουλγαρίας.
ἀπὸ δὲ τῆς Διτζίνας εἰς τὰ τῆς
μισσημείας μέρη καταλαμβάνου-
σι, καὶ ἔτι μὲν χεῖρ τῶν ὁ πολυώ-
δων αὐτῶν καὶ περιφορῶν, δυσ-
διέξοδος τε καὶ χαλεπὸς ὑποπε-
ρίνεται πλοῦς. ἢ ἢ χειμέριον τῶν

DE ADMINISTR. IMP.

28

Ρῶς ἀπὸ τῆς χιάβου ποταμόν, καὶ ἀπέρχοντο εἰς τὰ πολύφρα, ἀλέγματος γόρρα, ἤρουν εἰς τὰς Σκλαβινίας τῶν τε Βερβιάνων καὶ τῶν Δρυγυβιῶν καὶ Κεϊβιτζῶν, καὶ τῶν Σερβίων, καὶ λοιπῶν Σκλάβων, οἵ πνές εἰσι πακλιῶν τῶν Ρῶς. δι' ὅλου τῆς χειμῶνος ἐκείσε διατρεφόμενοι, πάλιν ἀπὸ μιλῶς ἀπειλλίον διαλυομένης τῆς πάγους τῆς δαμάπρεως ποταμοῦ ἀπέρχονται πρὸς τὴν χιάβου. καὶ ἐξ οὗτως ὑπολαμβάνονται τὰ αὐτῶν μονόξυλα χερσὶς πρὸς εἰρηναίαν, καὶ ἔξοπλίζονται, καὶ πρὸς Ρώμας ἀπέρχονται, ὅτι οἱ Οὐζοὶ δυνάμει τοῖς Πατρίσιν κίπαις πολεμεῖν.

Κ Ε Φ. Ι.

Πρὸς τὴν Χαζαρίαν, πῶς δεῖ πολεμεῖσθαι, καὶ πρὸς τί των.

Οἱ Οὐζοὶ δυνάμει πολεμεῖν τὴν Χαζαρίαν ὡς αὐτοῖς πλησιάζοντες. ὁμοίως καὶ ὁ ἔξοποκράτωρ Ἀλανίας. ὅτι τὰ ἐννεα κλήματα τῆς Χαζαρίας τῇ Ἀλανίᾳ παρὰκένται. καὶ δυνάμει ὁ Ἀλανὸς εἰς αὐτὴν καὶ βύλεται πάντα περὶδύειν, καὶ μεγάλῳ βλάβῳ, καὶ ἐνδεῇ ἐντεῦθεν τοῖς Χαζαρίοις ποιεῖν, ἐκ γὰρ τῶν ἐννεα κλημάτων τούτων ἢ πᾶσα ζωὴ καὶ ἀφθονία τῆς Χαζαρίας καθίσταται.

te à ^{Ciabo} ~~ciato~~ flumine, & in oppida discedunt, quæ Gyra dicuntur; aut in Sclauicas vrbes Berbianorum, Drungubitarum, Cribitarum, Seruiorum, reliquorumque Sclauorum, qui Russis fœderati. Illic hyeme exactâ, rursus Aprilî mense solutâ glacie Danapris fluij Ciabum regrediuntur: deinde receptis, vt dictum est, linitibus, atque probè instructis, Romaniam versus descendunt, quia Vzi Patzinacitas bello infestare possint.

C A P. X.

De Chazariâ, quomodo bello infestari eam oporteat, & à quibus.

CHazaris bellum inferre Vzi possunt, quippe finitimi: sic etiam princeps Alanix, quia nouem Chazarix pagi Alanix adiacent, & potest Alanus, si velit, eos deuastare, magnoque inde damno Chazaros afficere: ex his enim nouem pagis omnis illis victus & copia procedit.

B

CAP. XI.

Κ Ε Φ. 14.

De castro Chersone, & Bosporo.

A Lanix principe cum Chazaris pacem non habente, sed Imperatoris Romani amicitiam potius ducente, si illi amicitiam & pacem seruare nolint, affligere eos vehementer potest, vias insidendo & inuadendo euntes ad Sarcel ad pagos, & Chersonem. Si quoque operam det iste princeps, ut illos prohibeat, magna atque alta pax est inter Chersonem & pagos. Metuentes enim Alanorum impressionem Chazari, neque facultatem inuadendi cum exercitu Chersonem & pagos inuenientes, ut qui simul utrisque bellum inferre nequeant, in pace se continere cogentur.

πολεμῶν ἑξισχύοντες, εἰρηνεύειν ἀναγκασθήσονται.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. 15.

De nigra Bulgaria, & Chazaria.

Etiam nigra quæ dicitur Bulgaria, bello infestare Chazaros potest.

Πεὶ τὸ κάστρου Χερσῶν, & τὸ κάστρου Βοσπόρου.

Οτι τὸ ἑξισοκράτωρ Ἀλανίας μὲν τῶν Χαζάρων μὴ εἰρηνεύοντι, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ μοτέραν πθεμένε πῶ φιλίαν τῆ βασιλείας Ρωμαίων. εἰάν οἱ Χαζαρι οὐ βύλωνται τὸ πρὸς τὴ βασιλεία φιλίαν καὶ εἰρηνίαν πρεῖν, δυνάται μεγάλως αὐτὸς κακῶν, τὰς ὁδὸς ἐνεδρεύων, καὶ ἀφυλάκτως αὐτοῖς ὀππθέμενοι ἐν τῇ διόρχεσθαι πρὸς τε τὸ Σάρκην, καὶ τὰ κλήματα, καὶ τὴν Χερσῶνα, καὶ εἰ ποιήσῃ παρὸν ὁ τοιοῦτος ἑξισοκράτωρ τὸ κωλύειν αὐτὸς, μεγάλως καὶ βασιλείας εἰρηνίης μείλινεσιν ἢ τε Χερσῶν καὶ τὰ κλήματα. φοβούμενοι γὰρ οἱ Χαζαρι τὴν τῶν Ἀλανῶν ὀππθῆσιν, καὶ μὴ εὐρίσκοντες ἄδειαν μὲν φροσάτῃ ὀππθῆσθαι τῇ Χερσῶν καὶ τοῖς κήμασιν, ὥς μὴ πρὸς ἀμφοτέρους ἐν πτωτῷ

Πεὶ τὴ μαύρης Βουλγαρίας, καὶ Χαζαρίας.

Οτι καὶ μαύρη λεγόμενη Βουλγαρία δυνάται τοῖς Χαζαρίσις πολεμῶν.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. 17.

CAP. XII.

ἑὶ τ' πλησιαζόντων ἐθνῶν
τοῖς Τύρκοις.

*De gentibus quæ Turcis
propinque sunt.*

ΟΤΙ τοῖς Τύρκοις τὰ τοιαῦτα
ἔθνη παρέκλινται. πρὸς μὲν
τὸ δυτικώτερον μέρος αὐτῶν, ἡ
φεσγία. πρὸς δὲ τὸ βορειότερον,
οἱ Πατζινακίται. καὶ πρὸς τὸ με-
σημβεινὸν μέρος, ἡ μεγάλη Μορα-
βία, ἥτοι ἡ χώρα τῆς Σφενδοπλύ-
κου. ἥ τις καὶ πανελῶς ἡφανιάδι
παρὰ τῶν τοιούτων Τύρκων, καὶ
παρ' αὐτῶν κατεχέθη, οἱ δὲ Χρω-
δάτοι πρὸς τὰ ὅρη τοῖς Τύρκοις
παρέκλινται. ὅπ' οὐκ ἀντὶ καὶ οἱ
Πατζινακίται τοῖς Τύρκοις ὀπίσ-
θεως, καὶ μεγάλως περὶδούξιν καὶ
παρεβλάπθιν αὐτοὺς. καὶ τῶς καὶ ἐν
τῷ περὶ Πατζινακίῶν κεφα-
λαίῳ περιέχεται. ἐπίσημον γὰρ, δια-
νοίας ὁμοία τῆς αἰῆς λόγους ἑμοῖς,
καὶ γὰρ ὅτι αἱ ἐν τέλλομαι, καὶ ἐξέ-
ει καὶ ὡς ἐκ παλαιῶν θησαυ-
ρῶν περιφέρῃν πλῆτον φερνήσεως,
καὶ ἐπιδείκνυσθαι χῆμα Συνέσεως.
ἴδι οὖν ὅπ' τοῖς βορείοις ἀπασι
γῆσι φύσις ὡς περ κατέστηκεν, τὸ
ἐν χήμασι λίχον καὶ ἀπλησον καὶ
μηδέ ποτε κορεννύμενον, ὅθεν πάν-
τα ὀπιζήσῃ, καὶ πάντων ἐφίεσθαι, καὶ
οὐκ ἔχει τὰς ἐπιθυμίας ὅσῳ περὶ
γεγομέναις, ἀλλ' αἰεὶ δὲ πλεονέσθαι ὀπιθυμεῖ, καὶ ἀντὶ μικρᾶς ὠφε-
λείας μεγάλα καὶ ἐν περὶ πορίζεσθαι βύλεται. διὸ καὶ τὰς τέσσα

Turcis hæ gentes ad-
iacent. Ad occidentem
Francia; ad septentrionem
Patzinacitæ; & ad meridiem
magna Moravia; siue,
Sphendopluci regio, quæ
omnino à Turcis vastata
est, & infesta. Chrobati ve-
rò ad montes adiacent.
Possunt autem Turcas etiã
Patzinacitæ inuadere, de-
popularique, & magno da-
mino afficere, quemadmo-
dum dictum est capite De
Patzinacitis. Intende, ô
fili. mentis tuæ oculos meis
sermonibus, & nosce ea
quæ tibi iniungo: Et pote-
ris, cum usus erit; tanquam
ex paternis thesauris pro-
ferre vberem sapientiam,
variãque prudentiam.
Scias itaque borealibus po-
pulis vniuersis quasi à na-
turâ insitam esse pecunia-
rum cupiditatem insatia-
bilem; vnde omnia quæ-
runt, omnia expetunt, ne-
que concupiscentiam ter-
mino vllò circumscriptam
habent; sed plura semper
desiderant, & pro exiguâ

Francia
Europa

Borealis
Asia

quod præstiterunt com-
mo magna lucra acquirere
postulant. Oportet itaque
importunas illorum licē-
ip[s]asque petitiones verbis
suadis, & prudentibus excu-
sationibus subvertere, at-
que inhibere: quæ quidem
quantum usu atque expe-
rientiâ doctus sum, ut sum-
matim complectar, erunt
tales: Si aliquâdo siue Tur-
cæ, siue Russi, siue aliæ que-
piam gentes boreales ac
Scythicæ, ut sæpe accidit,
ex imperialibus vestibus,
sternimatibus, aut stolis, pro-
operâ atq; ministerio mitti
sibi postulabunt, ita te ex-
cusare oportet. Hæ tales
stolæ, & sternmata, quæ nos
camelaucia appellamus,
neque ab hominibus para-
ta, neque industriâ humanâ
excogitata aut perfecta
sunt; sed, ut ab antiquâ hi-
storiâ in libris arcanis scri-
ptum inuenimus, cum
Deus imperatorem fecit
Constantinum illum Ma-
gnum, qui primus Chri-
stianus imperium tenuit,
per angelum ea illi misit,
iussitque reponere in ma-
gnâ sanctâ Dei Ecclesiâ,
quæ de nomine sapientiæ
Dei subsistentiam haben-
tis sancta Sophia appella-
tur: nec quotidie quoque
illâ uti edixit, sed tantum

ἀκαίρους αἰτήσεις καὶ παρήσιας
καὶ ἀξιώσεις διὰ λόγων πειθανῶ
καὶ φρονίμων, καὶ συνειῶν διπολογιῶν
ἀναλρέψην καὶ ἀνακρερίεσθαι. αἱ π-
νες ὅσον ἀπὸ τῆς πείρας ἡμεῖς
καταλαβεῖν ἠδυνήθημεν, ὡς ἐν
τύπῳ περιλαβεῖν, τοιαύται πνες
ἔσονται. εἰ ἀξιώσουσι ποτὲ καὶ
αἰτήσων, εἴτε Χάζαροι, εἴτε Τύρ-
κοι, εἴτε καὶ Ρῶς, ἢ ἑτέρον πῆθον
τῶν βορειῶν καὶ κυθικῶν, οἷα
πολλὰ περιβαίνει ἐκ τῶν βασι-
λείων ἐσθήτων, ἢ σεμμάτων, ἢ σο-
λῶν, ἐνεκὰ πινθ δουλείας καὶ
ὑπεργίας αὐτῶν ἀποσπάλῃαι αὐ-
τοῖς, ὅτῳ καὶ σὲ ἀπολογίσασθαι. ὅτι
αἱ τοιαῦται σολαὶ καὶ τὰ σέμματα,
ἀπαρῶν καμελαύκια ὀνο-
μάζε, ὅτε παρὰ ἀνθρώπων κα-
τεσκέαθη, οὔτε ἐξ ἀνθρωπί-
νων τεχνῶν ἐπενοήθη, ἢ ἐξηρά-
θη, ἀλλ' ὡς ἀπὸ παλαιᾶς ἰσο-
ρίας ἐν ἀπορρήτοις λόγοις γεγραμ-
μένον εὐρίσκομεν, ἡνίκα ὁ Θεὸς
βασιλέαν ἐποίησεν Κωνσταντῖνον
ἐκεῖνον τὸ Μέγα καὶ πρῶτον χει-
ριανὸν βασιλεύσαντα, δι' ἀγγέλου
αὐτῷ τὰς τοιαύτας σολὰς ἔξα-
πέσσειν, καὶ τὰ σέμματα, ἀπερ
ἡμεῖς καμελαύκια λέγομεν. καὶ διο-
ρίσας αὐτῷ θῆναι ταῦτα ἐν τῇ
μεγάλῃ Θεῷ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἣ
πρὸς ἐπὶ ὀνομάη αὐτῆς ἐνυποστάτη
Σοφίας Θεῷ ἁγία Σοφία καλονο-
μάζε, καὶ μὴ καθ' ἑκάστην αὐτὰ
ἀμφιέν-

donec tum
mendaci
uni.

ἀμφιέννυσθαι, ὅλ' ὅτε δημολεῖς καὶ
μεγάλη τυχεύουσα δεσποική ἐορτή.
Διὸ δὴ Θεῷ προστάγματι ταῦτα ἀπέ-
θετο, ἀπὸ πᾶσι καὶ ἄνωθεν τῆς ἀγίας
τραπέζης ἐν τῷ δυσιασηρίῳ τῷ
αὐτῷ ναῷ ἀποκρέμματα, καὶ εἰς κόσ-
μον τῆς ἐκκλησίας καθέστηκεν. τὰ δὲ
λοιπὰ ἱμάτια σαγία βασιλικά
τῆς ἱερᾶς ταύτης τραπέζης ἄνω-
θεν ὁπικνύονται ἐφαπλύμενα. ἡνίκα
ὁ καὶ ἀλάβη τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ
Θεῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἐορτὴ, ἀνα-
λαμβάνεται τὰ ἐκ τοιούτων
σπλῶν καὶ σεμμάτων τὰ πρὸς τὴν
καρδὸν ὁπικνύεται καὶ ἀμύζοντα
παλαιότητος, καὶ ἀποστέλλει πρὸς τὴν
βασιλείαν, καὶ ἀμφιέννυσθαι αὐτὰ
ἐκεῖν' ὡς ὑπηρετῆς Θεοῦ καὶ
διάκονοι ἐν τῇ πρεσβυτέρῳ, καὶ μό-
νον. καὶ πάλιν μὲν τὴν χεῖρα ἀν-
τιπρὸς αὐτὰ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ ἀποκένειαι ἐν αὐτῇ. ἄλλὰ καὶ
καὶ ἄρα τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Κων-
στατίνῳ ὅστις ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ
τραπέζῃ τῷ Θεῷ ἐκκλησίας ἐγ-
χεύμενη, καθὼς αὐτῷ ὁ Θεὸς
διὰ τοῦ ἀγγέλου διορίσας. ἵνα εἰς
βυλῇ βασιλεὺς διὰ πᾶσα χεῖρα
ἢ περισσάσιν, ἢ ἐπιθυμίαν ἀκαίρην
ἐξ αὐτῶν ἐπάροι, καὶ ἢ αὐτὸς
καταχρησάσθαι, ἢ ἐτέροις χαρίσα-
σθαι, ὡς πολέμιον καὶ τῶν τῷ
Θεοῦ προστάγματων ἐχθρὸς ἀνα-
δεμαπίζεσθαι, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύττεται. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
ἄλλοι ὅμοια καμῖν βυλῇ, ἵνα καὶ αὐτὰ ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας

in publico & magno Do-
minico festo : quapropter
sanè ex Dei mandato re-
posita, & supra sacram mē-
sam in sacrario eiusdem
templi suspenſa sunt, ec-
clesiæque ornamento exi-
stūt. Reliqua aut̃ vestimēta
imperialia supra hanc sa-
cram mensam expansa ia-
cent. Cum verò Domini
nostri & Dei Iesu Christi
festum est, sumit ex iis tem-
pori conuenientia Patriar-
cha, mittitq; ad imperato-
rem, isque ea induit tan-
quam Dei minister, idque
tantum in processu: & post
vsum remittit ad Eccle-
siam, vbi reponuntur. Sed
etiam execratio sancti ad
Magni Constantini in hac
Dei Ecclesiæ sacrâ mēsa
perſcripta est, vti ipsi per
angelum Deus præscripsit.
Hac, si quis Imperator
quacunque necessitate, quo-
cunque casu, aut intempe-
stiva cupiditate impulsus,
tollere ex iis quædam, &
abuti aut ipse, aut aliis præ-
bere velit, tanquam hostis,
Deique mandatorum ini-
micus, deuouetur, & ab Ec-
clesia excommunicatur. Si
verò similia alia facere ipse
velit, vt ea quoque Dei

Ecclesia accipiat, liberâ voce petentibus præsulibus omnibus & senatu: neque vel imperatori, vel patriarchæ, vel cuiquam mortali licere, vt hæc huiusmodi à sancta Dei Ecclesia auferat: quin etiam diuina hæc mādāta transgredientibus metus non exiguus impendet. Quidam enim ex imperatoribus, Leo nomine, qui etiam à Chazaria vxorem duxit, incon-sulta audacia vsus horum stemmatum aliquod extra festum Dominicum sumpsit, atque id præter patriarchæ voluntatem circumdedit; & è vestigio carbone in facie eius erumpente, magnisque inde doloribus afflictus, malam vitam malè finiuit, & ante tempus mortem accelerauit. Atque hac audacia ita breuiter vindicata receptum exinde fuit, vt imperator coronam accepturus prius sacramento caueat, nihil se mandatis his ab antiquo seruatis contrarium vnquam aut ausurum, aut excogitaturum: atque ita à Patriarcha coronatur, & statutz solēnitati congrua peragit. Similiter de Græco igne, qui per siphones effertur, sollicitum te esse oportet; vt, quando petere

ἀναλαμβάνει, τῶν ἀρχιερέων πάντων εἰς ταῦτα παρρησιαζομένων, καὶ τῆς Συγκλήτου. καὶ μὴ ἔχειν ἐξουσίαν μήτε τὴ βασιλέα, μήτε τὴ παλαιάρχην, μήτε ἐπεὶ πνεύματος τοιαύτας ἀναλαμβάνει, σολας, ἢ τὰ σέμματα, ἀπὸ τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας. καὶ ὅς ἐστι μέγας ἐπήρηται τοῖς βυλομένοις ἀνατρέψιν πρὸς τοιαύτων θεϊκῶν διατάξεων. εἰς γὰρ πρὸς τῶν βασιλέων, Λέων ὀνόματι, ὅς καὶ ἀπὸ χαζαρίας γυναικὸς ἠγάγητο, ἀβύλω τόλμῃ χρησάμενος ἐν τῶν τοιούτων ἀνελάβετο σεμμάτων δεσποικῆς μὴ παρρύσης ἐορτῆς, καὶ διὰ γνώμης τῆς παλαιάρχου, τὸ περὶ ἐβλήτο. καὶ ἐνθὺς ἀνθρακὰ ἐπὶ τῷ μετώπῳ ἐκβαλὼν. καὶ τὸ ἐκ τούτου ὁδύναις κατὰρυσόμενος, κακῶς κακῶς ἀπερρήξαι ζῶν, καὶ περὶ καιροῦ τὸ δάνατον ἐπεσπάσαιο. καὶ τὸ τοιοῦτον συντόμως ἐκδικηθέντος, τολμήματι ἐκίστε τύπον ἐξήγειρό, ὥστε ἐν τῷ μέλλειν σέφειναι τὸν βασιλέα περὶ τὴν ὁμνύειν καὶ ἀσφαλίζειν, ὅτι ἐν ἐναντίον τῶν περὶ σταγυμένων, καὶ ἐκ παλαιού φυλαττομένων τολμήσει ποιήσιν, ἢ ἐννοήσας, καὶ ὅπως ὑπὸ τῆς παλαιάρχου σέφειναι, καὶ τὰ ἀρμόζοντα τῇ καθεστῶσιν ἐορτῇ ὅπως τελεῖν τε καὶ διαπεράττειν. ὡς οὕτως καὶ σε καὶ περὶ τὸ ὑπερὶ τοῦ διὰ τῶν σιφόνων ἐκφραζόμενα μυστήριον τε καὶ

μυστήριον.

μελεῖσθαι, ὡς εἴπω ποτὲ τοι μὴ-
 πωσι πνὲς καὶ αὐτὸ ἐπιζητήσαι,
 καθὼς καὶ παρ' ἡμῶν πολλάκις
 ἐζητήθη, τοιούτοις αὐτὸς ἔχοις
 ἀποκρίεσθαι καὶ ἀποπέμπεσθαι ῥη-
 μασι, ὅππῃ καὶ αὐτὸ δι' ἀγγέλου τῷ
 μεγάλῳ καὶ πρώτῳ βασιλεῖ χειστα-
 νῶν ἀγιοκωνσταντίνῳ ἐφανερῶθη καὶ
 ἐδιδάχθη. παρεγγελάς τῃ μεγάλῃ
 καὶ περὶ τούτου παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγ-
 γέλου ἐδέξατο, ὡς παρὰ πατέρων καὶ
 πάππων πιστωθέντες πληροφο-
 ρησάμεθα, ἵνα ἐν μόνοις τοῖς χεισ-
 τανοῖς καὶ τῇ ὑπ' αὐτῶν βασιλευ-
 μένῃ πόλει καθίσκουάζηται, ἀπα-
 χῶ δὲ μηδαμῶς. μήτε εἰς ἕτερον
 ἔθνος τὸ οὖν δὴ πόλε παρεπέμ-
 πηται, μήτε διδάσκηται. ὅθεν καὶ
 τοῖς μὲν αὐτὸν ὁ μέγας ὕψι βα-
 σιλεὺς ὁξασφαλιζόμενος περὶ
 τούτου, ἐν τῇ ἀρχαί τραπεζίῃ τῇ τοῦ
 Θεοῦ ἐκκλησίᾳ ἀρχὰς ἐγγραφῆναι
 πεποίηκεν, ἵνα ὁ ἐκ τούτου πον-
 ρὸς εἰς ἕτερον ἔθνος δοῦναι τολ-
 μήσας, μήτε χριστιανὸς ὀνομάζηται,
 μήτε ἀξίας πνὸς ἢ ἀρχῆς ἀξιού-
 ται. ἀλλ' εἴ πιναι καὶ ἔχων τύχη, καὶ
 ἀπὸ ταύτης ἐκδύνηται, καὶ εἰς αἰῶ-
 να αἰώνων ἀναθεματίζεται καὶ
 παρεδειγματίζεται, εἴτε βασι-
 λεὺς, εἴτε παλαιάρχης, εἴτε πῖς δῆ-
 λος οἶκος οὖν ἀνθρώπου, εἴτε ἀφ-
 χων, εἴτε ἀρχόμενος τυγχάνοι, ὁ
 πῶς τοιαύτῳ ἐντολῇ παραβαίνειν πειρώμενος, καὶ περιέρ-
 χεται πάντας τοὺς ζῆλον καὶ φόβον Θεοῦ ἔχοντας ὡς κοινόν

etiam hunc audebunt, quemadmodum à nobis sæpe petierunt, his eos ver- bis repellere & remittere possis : eundem quoque magno ac primo Christia- no imperatori Constanti- nopolitano per angelum ostensum fuisse, atque ab eo illum didicisse; qui ve- hementer itidem interdi- xerit, ut à maioribus per- suasi planè credimus, ne ab aliis nisi Christianis, id- que in imperatrice vrbe, pareretur : neque etiam ad aliam gentem transfera- tur, doceaturve. Nec alia de causa magnus iste Im- perator successoribus de hoc cauens in sacra mensa Ecclesiæ Dei diras præscri- bî curavit, ut qui ex hoc tali igne gentibus aliis dare ausus fuerit, neque Chri- stianus nominetur, neque honore aliquo aut magi- stratu dignus habeatur: sed & si quem teneat, ab illo deiiciatur aliis in exem- plum, execrationi item in perpetuum subiaceat, siue imperator, siue patriarcha, siue alius quispiam, aut princeps, aut subditus fue- rit, qui præceptum hoc transgredi tentauerit; omnesque, qui zelum &

timorem Dei habent, exhortatus est, uti hunc talem tanquam hostem publicum è medio tollant, & dura morte afficiant. Accidit autem aliquando (malitia semper locū inueniēte) aliquem è militia nostræ ducibus, donis à gentilib. quibusdam acceptis quam plurimis, 'ipsis ex hoc igne distribuisse; atque is, Deo transgressionem hanc impunitam dimittere nequunte, cum templum ingressurus esset, ab igne cælitus lapso deuoratus est, ac consumptus. Et ab illo tempore metus ingens & horror mentibus omnium inhaesit, neque in posterum vnquam quisquam vel imperator, vel magistratus, vel priuatus, vel militiae præfectus, vel alius aliquis mortalium, in animum inducere, multò minus rem ipsam aggredi atque perficere ausus fuit. Sed transi-
fanè, & ad aliam petitionem, quæ rationem aut decorum non habet, decoros conuenientesq; sermones quære atq; edisce. Si enim vnquam gens quæpiam ex infidelibus & inhonoratis borealibus affinitatem cōtrahere cum Romano imperatore voluerit, & vel filiam eius sponsam accipe-

ἔχθρὸν καὶ παραβάτην τῆς μεγάλης ταύτης ἐντολῆς τὸν τῆς αὐτοῦ ὁπχειρῶντα ποιεῖν ἀναρεῖν ἀνδρίζειν καὶ ἐκ τῶ χόλεως παραπέμπεται θανάτῳ. Συνέβη ὅτι πολὺ τῆς κακίας αἰὶ χρόνον εὐεσκήσης, πνὰ τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν, δῶρα παρὰ πνων ἐθνικῶν πάμπολλα εἰληφότα, μεταδύναται αὐτοῖς ἐν τῷ τοιοῦτῳ πυρὸς, καὶ μὴ ἀνεχόμενα τῷ Θεοῦ ἀνεκδίκητον καὶ ἀπιπεῖν πῶ παραβάσιν, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ εἰσιέναι ἐκκλησίᾳ, πῦρ κατὰ τὸν ἐκ τοῦ ἔρανος τοῦτον καλέφαλε, καὶ ἀνήλωσιν. καὶ ἀπὸ τότε φόβος μέγας καὶ τρόμος ἐν ᾧ ἀπάντων ἐνετέθη ψυχῆς, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ λοιπῷ, οὔτε βασιλεὺς, οὔτε ἄρχων, οὔτε ἰδιώτης, οὔτε στρατηγός, οὔτε οἷος ὅτι ὅλως ἀνθρώπων κατελόμενος τὸ τοιοῦτον ἐνθυμηθῆναι, μήτι γὰρ καὶ ἔργῳ ὁπχειρῶντα ποιεῖται, ἢ διαπραξάσθαι, ἀλλὰ γὰρ δὴ μετέβηθι, καὶ πρὸς ἕτερον εἶδος αἰτήσεως παραλόγῳ καὶ ἀπρεποῖς ὑπρεπεῖς καὶ ἀρμόζοντες λόγους ἀναζητή, καὶ ἀναμάνθαι. εἰ γὰρ ποτὲ ἐθνὸς τὸ ἀπὸ τῶν ἀπίστων τέτων καὶ ἀπίμων βορείων ἡρώων αἰτήσε) Συμπεινθευιάσαι μὲν τοῦ βασιλέως Ρωμαίων, καὶ ἡ θυγατέρα αὐτῆς εἰς νύμφην λαβεῖν, ἢ ὁπδύναται οἰκείαν θυγατέρα, ἢ γυναικα χερματῆ-

πατίσαι βασιλέως, ἢ βασιλέως
 υἱοῦ, χηρῶν τοιούτοις ῥήμασι, καὶ
 τοιαύτῳ αὐτῶν παράλογον ἀπο-
 κρούσασθαι αἰτησιν, λέγοντες ὅτι καὶ
 πρὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως πα-
 ραγγελία καὶ διάταξις φέρεται
 καὶ ἀπαρρητοῦ τοῦ μεγάλου
 καὶ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐναπο-
 γέγραπται ἐν τῇ ἱερᾷ τετραπέ-
 ζῃ τῆς καθολικῆς τῶν χριστι-
 ανῶν ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Со-
 φίας, τοῦ μηδέποτε βασιλεῖα Ρώ-
 μαίων Συμπενθειάσαι μὲν ἔθνης
 παρηλατμένους καὶ ξένοις ἡθεσι
 χρωμένους τῆς ῥωμαικῆς καταστά-
 σεως, μὴ δὲ ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἀπα-
 τίσκος, ἢ μὴ μὲν μόνων τῶν φράγ-
 ζων, τούτους γὰρ μόνους ὑπεξείλετο
 ὁ μέγας ἐκείνους ἀνὴρ Κωνσταντίνος
 ὁ ἅγιος ὅτι καὶ αὐτὸς τὸ χρίσμα
 ὑπὸ τῶν τοιούτων ἔχει μερῶν. ὡς
 Συγγενείας καὶ ὁμιξίας πολλῶς
 τυγχανούσης Φράγξοις τε καὶ
 Ρωμαίοις. καὶ διὰ τοῦτο μὲν τέ-
 των μόνων περιέβαλε Συνιστάν-
 ταρχικὰ Συνδηγία τοὺς βασι-
 λεῖς Ρωμαίων, διὰ τὴν ἀνωθεν
 τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ ἡμεῶν πε-
 ριφάνειαν καὶ ἐνδοξίαν. μὲν δὲ
 τοῦ οὖν δήποτε ἔθνης μὴ δυνά-
 μένης τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ὁ τοῦτο
 ποιῆσαι τολμήσας, ἵνα ὡς παρὰ
 τῆς παλαικῶν εἰσηγήσεων, καὶ
 βασιλείων δεσμῶν, ἀπόδειξαι κρί-
 νοιτο τῶν χριστιανῶν καταλόγων,

re, vel suam illi elocare, vel
 imperatoris, aut eius filij
 uxorem capere, huiusmodi
 te verbis indecoram hanc
 petitionem propulsare o-
 portet. Etiam hac de re inter-
 dictum constitutionemque
 horrendam, immutabi-
 lemque à Magno & sancto
 Constantino scriptam esse
 in sacra mensa Catholicæ
 Christianorum Ecclesiæ
 sanctæ Sophiæ, ne unquam
 imperator Romanus affi-
 nitatem contrahat cum
 gente, quæ peregrinis & à
 Romano statu diuersis
 moribus utatur, maximè
 quæ fidei alterius, & bapti-
 zata non sit, exceptis dun-
 taxat Francis: hos enim
 solos excepit magnus ille
 vir sanctus Constantinus:
 cum quod ex illis partibus
 ipse oriundus, tum quod
 propinquitas isti genti &
 commercia magna essent
 cum Romanis. Quapro-
 pter etiam cum his solis
 valere contractus matrimo-
 niales permisit propter par-
 tium illarum gentiumque
 splendorem ac nobilita-
 tem, quam iam annotavi:
 cum alio autem quocun-
 que populo omnino pro-
 hibuit. Quod verò si quis
 facere ausus fuerit, tanquam
 patriarcharum constitutionum
 imperialiumque legum

transgressor, & inter Christianos cenſeri indignus, diris deuouetur. At Leo imperator, cuius ſupra meminimus, qui etiam ſtemma, vt diximus, præter legem ac temerè abſq; conſenſu Patriarchæ ſumpſit, & circumdedit, pænasque conſeſtim prauo ſuo incepto dignas dedit, hoc quoque præceptum ſανcti illius imperatoris, quod in ſacra menſa præſcriptum eſſe retulimus, contemnere & pro nihilo habere auſus fuit. Atque vt ſemel timorem omnem Dei & legum excuſſit, cum Chazariæ Chagano matrimoniale contractum inſtituit, filiamque ipſius uxorem accepit, cum magno tam ſuo quam Romani imperii opprobrio, propter inſirmata & neglecta maiorum edicta, præterquam quod neque orthodoxus Chriſtianus eſſet, ſed hereticus, & imaginum hoſtis. Quocirca propter haſ tales eius impietates ſemper in Eccleſia Dei excommunicatur, & anathema pronuntiatur, tanquam qui ſανcti magni imperatoris Conſtantini conſtitutionem transgreſſus fuerit, & euerterit. Quomodo enim ἀναθεματίζεις. πῶς γὰρ ὅτι τῶν ἐνδεχομένων, χειστανόνες μὲν

καὶ τῶ ἀναθέματι παρὰ δίδοιτο ὁ ὅ περιμνημονευθεὶς Λέων ὁ βασιλεὺς, ὁ καὶ τὸ σέμμα, καθὼς ἀνωτέρω περιέφηται, παρὰ νόμους καὶ τολμηρῶς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας δίχα γνώμης ὅ τότε παλαιᾶς ἀρχαίου λαῶν καὶ περὶ θέμενον, καὶ τῶ δίκῳ συνόμως δοὺς ἀξίαν τῆς αὐτοῦ πονηρίας ἐγχειρήσεως, ἐτόλμησε καὶ τὸ τοιαύτῳ ἐν ὁλῶν ὅ ἀγία βασιλείως ἐκείνη, ἥ τις, ὡς ἦδη δεδήλωται, ἐν τῇ ἀγίᾳ τεραπέζῃ ἀναχθῆσθαι καὶ καθέσθαι, παρὰ φαῦλον θέσθαι, καὶ ὡς μηδὲν λογισθῆναι, καὶ ὡς ἀπαξ ἔξω ὅ θείν φόβου καὶ τῶν ἐντολῶν αὐτῶ περιποίηκεν ἐαυτὸν, συνειδήσει καὶ μὲν τῷ Χαγανῷ Χωζείας γαμικὸν συνδμάριον, καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶ εἰς γυναικας ἐδέξασθαι, καὶ μέγα ἐκ τέτυκ ὄνειδος καὶ τῇ Ρώμαίων ἀρχῇ καὶ ἐαυτῷ περιέφρατο, ὡς τὰ περιτομικὰ παρὰ γέλαματα ἀκυρώσας, καὶ παρὰ οὐδὲν λογισάμενον, ὅλην οὐδὲ ὀρθόδοξον χειστανόνος ἦν ἐκείνη. ὅλ' αἰρετικὸς καὶ εἰκονομάχος. διὸ χάριν τῶν τοιούτων αὐτῶ παρὰ νόμων ἀσεβημάτων ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ διωκεκῶς ἀποκηρύττεται, καὶ ἀναθεματίζεται, ὡς καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου βασιλείως Κωνσταντίνου διατάξεως παρὰ βάτης καὶ ἀπὸ τῆς

ἐπίστων γαμικὰς κοινωνίας ποιεῖν
 καὶ Συμπενθειάζειν, τῷ καλόν τῷ-
 το καλύοντι, καὶ τῆς ἐκκλησίας
 ἀπάσης διότιον αὐτῷ λογιζο-
 μένης, καὶ ἐξω τῆς χριστιανικῆς
 καταστάσεως. ἢ τίς τῶν ἐγκρίτων
 καὶ ἐνθυῶν καὶ ῥοφῶν βασιλέων
 Ρωμαίων κατεδέξατο; ἢ ἂν ἀντί-
 πωσιν, πῶς ὁ κύριος Ρωμανὸς ὁ
 βασιλεὺς μὲν Βουλγάρων Συμ-
 πενθερίασεν, καὶ τῷ ἰδίῳ ἐκγέ-
 νῳ δέδωκεν τῷ κυρίῳ Πέτρῳ
 τῷ Βουλγάρῳ, δεῖ ἀπολογησάσθαι,
 ὅτι ὁ κύριος Ρωμανὸς ὁ βασιλεὺς
 ἰδιώτης καὶ ἀγράμματος ἄν-
 θρωπος ἦν, καὶ οὔτε τῶν ἀνω-
 δειν ἐν βασιλείῳις τετραμμένων
 οὔτε τῶν παρηκολούθηκτων
 ὅς ἀπὸ τοῖς Ρωμαίοις ἐπισ-
 μοῖς, οὔτε ἀπὸ γένους βασιλείου
 καὶ ἐνθυῶν, καὶ διὰ τῆτο αὐθα-
 δέστερον καὶ ἐξουσιαστικώτερον τὰ
 πολλὰ κατεπράττετο, καὶ ἐν τῷ-
 τῷ ὅτε τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπαγο-
 ρεύσῃ ὑπήκουσεν, οὔτε τῇ
 ἐπιτολῇ καὶ διαταγῇ τοῦ μεγά-
 λου Κωνσταντίνου κατηκολούθη-
 σεν, ἀλλ' ἐκ γνώμης αὐθάδους καὶ
 αὐτοβύλης καὶ τῶν καλῶν ἀμα-
 θοῦς, καὶ μὴ βυλομένης ἐπειδὴ τῷ
 πρέποντι καὶ καλῷ μηδὲ τῷ πα-
 τερσπαρσδότοις τυχεῖν διατάξεσι
 τῆτο ποιῆσαι τετόλμηκεν. ταῦτῳ
 μόνῳ ἐύλογον διανοήσαντι πρὸς ἀν-
 τὶν πρὸς τὸν τοσούτον πλῆθος αἰχμαλώτων χριστιανῶν

licet Christianis matrimo-
 nia iuxta affinitatesque con-
 trahere cum infidelibus,
 Canone id prohibente, &
 vniuersa Ecclesia sese sta-
 tuque Christiano indignū
 arbitrans? aut quis ex pre-
 stantibus, generosis, sapien-
 tibusque imperatorib. Ro-
 manorum admisit? Si autē
 inferant: quo pacto igitur
 Dominus Romanus im-
 perator cum Bulgaris affi-
 nitatem cōtraxit, neptem-
 que propriam domino Pe-
 tro Bulgaro elocauit? ex-
 cusandum est; hominem
 indoctū & illiteratum fuisse,
 neque in palatio educa-
 tum, neque Romanarum
 consuetudinum ab initio
 peritum, neque illustri im-
 peratorum genere natum
 ac propterea contumacio-
 rem licentiosioreque in
 multis exstitisse, neque
 Ecclesiæ interdicenti pa-
 ruisse, aut præcepto consti-
 tutionique magni Con-
 stantini obsecurum fuisse:
 sed animo obstinato, suū-
 que tantum consilium fe-
 quente, & honesti ignaro,
 ac decorum pulcrumque
 quod esset sequi nolēte: itē,
 constitutiones maiorū re-
 iiciēte, hoc ipsū facere au-
 sum esse, hanc solam ratio-
 nabilē vid causam, pferēs

tantam multitudinem captiuorū Christianorū hac re liberari: Christianos itē esse Bulgaros, & eiusdem fidei: pręterea neq; absoluti principis aut legitimi imperatoris filiam esse quę nuptui daretur; sed tertii ac postremi, atque subiecti; quique nullam in reb. imperii potestatem haberet. Sed nihil discriminis erat inter hanc & aliam quamcunque imperatoris propinquam, quocunque tandem gradu cum contingeret: nec referebat summam in commune inde utilitatem prouenire, aut vltimum esse patrem, nec quicquam ferē potestatis habere, quandoquidem contra ecclesiasticę traditionis canonem, ac magni sanctiq; Constantini ordinationem & pręceptum fecit. Multum etiam opprobrij viuis adhuc tulit, & calumnię atque odio obnoxius fuit, cum apud senatum, tum populum quoque vniuersum, & Ecclesiam, quod tandem etiam palam factum est: & mortuus contemnitur, traducitur, ac reprehenditur, quod rem indecoram, ac illustri Romanorum imperio indignam inceptauerit. Vnaquęque enim gens, cum

διὰ τῆς τοιαύτης περὶ αὐτῆς ἀν-
αρχίας, καὶ τὸ χριστιανὸς εἶναι καὶ
τὸς Βουλγάροις ὁμοπίστους ἡμῶν.
ὁμῶς τε καὶ ὅτι οὐδὲ αὐτοκράτο-
ρ^{ος} καὶ ἐνδέσμευ βασιλέως θυλά-
της ἢ ἐκδιδόμενη ἐτύγχανεν, ἀλ-
λὰ τρίτη, καὶ ἐλάττω, καὶ ἐπὶ ὑπο-
χειρί. καὶ μηδεμίαν ἐξουσίαν ἐν
τοῖς τῆς ἀρχῆς μετέχοντι^{ος} περὶ γ-
μασι. καὶ οὐδὲν διέφερεν τὸ τοιού-
τον τοῦ καὶ ἡμῶν πινὰ τῶν βασι-
λικῶν (υἱοῦ) τῶν πορρωτέ-
ρω τε καὶ ἐξῆς τῆς βασιλείας
ἐν γυναικὶ τυγχανουσῶν, καὶ διὰ πᾶσα
κοινωφελῆ δουλείαν καὶ τοῦ ἐλάττω
καὶ μηδὲν σχεδὸν ἐξουσιάζοντι^{ος}.
ἐπεὶ ἔξω τῆς κανόν^{ος} καὶ τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς παραδόσεως, καὶ τῆς
τοῦ μεγάλου ἁγίου βασιλέως
Κωνσταντίνου διαταγῆς τε καὶ ἐν-
τολῆς τούτο πεποίηκεν. πολλὰ
καὶ ζῶν ὄντι δίδαξαι ὁ περρηθεὶς κύ-
ριος Ρώμανος, καὶ διεβλήθη, καὶ
ἐμισήθη περὶ αὐτῆς τῆς (υἱοῦ) τῆς
βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου πάντος, καὶ
τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, ὡς καὶ τὸ
μῖσος ὅτι τοῦ τέλους γυναικὶς κα-
ταφανές, καὶ μὴ ἀθάνατον ὁμοίως
ἐξουθενεῖται, καὶ διασκήψ^η, καὶ
ὑπὸ καλαγωγίᾳ τίθεται καὶ οὐ-
τ^{ος}, ἀνάξιον περὶ γ^{μα} καὶ ἀπρε-
πές εἰς τὴν ἐν γυναικὶ πολιτείαν
Ρωμαίων χυνοβολήσας. ἔκαστον γὰρ
ἔθνος διάφορα ἔχον ἔθνη, καὶ διδυ-
λάττοντας νόμους τε καὶ δεσμούς,
ὅφρα.

ὁφείλει τὰ οἰκεία κρατεῖν, καὶ ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ ἔθνους τὰς πρὸς ἀνάκει-
σιν βίῃ κοινωνίας ποιεῖσθαι καὶ ἐν-
εργεῖν. ὡς περὶ γὰρ ἔχουσιν ζῶον μὴ ἀ-
τῶν ὁμογενῶν τὰς μίξεις ἐργάζεσθαι,
ὅτω καὶ ἔχουσιν ἔθνη οὐκ ἐξ ὁμο-
φύλων καὶ ὁμογλώσσων, ἀλλ' ἐκ
τῶν ὁμογενῶν τε καὶ ὁμοφώνων τὰ
συγκείμενα τῶν γάμων ποιεῖσθαι
καθέστηκε δίκαιον. ἐντέλλεται γὰρ καὶ ἡ
πρὸς ἀλλήλους ὁμοφροσύνη καὶ συνο-
μιλία, καὶ προσφιλεῖς συνδια-
τεῖν καὶ συμβίωσις πειθαρχίας
πρόφασις, τὰ δ' ὁμοφροσύνη καὶ
διηγάττοντα νόμιμα ἀπεχθεῖας
μᾶλλον, καὶ προσκερύνει, καὶ μήσσει,
καὶ χάρις εἰσθέν ἀποχρησάν, ἀπερ-
οῦ φιλίας καὶ κοινωνίας, ἀλλ' ἔχ-
θρας καὶ διαστάσεις φιλεῖν ἀπερ-
γάζεται. καὶ ὅτι μὴ δεῖ τὰ κακῶς
παρά πινων ἐξ ἀμαθείας ἢ αὐθα-
δείας καὶ ἀπεχθεῖντα τὸς ἐνόμους
ἀλλ' ἐκ βυλομένων μιμεῖσθαι τε καὶ
ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸ ἐν νόμῳ καὶ δι-
καίως βασιλευσκότων τὰς ἀποι-
δίμους πρὸς ἑαυτοὺς ἔχειν ὡς εἰκόνας
ἀγαθὰς εἰς παράδειγμα περικει-
μένας μιμήσεως, καὶ κατ' ἐκείνας
περιεργάζεσθαι καὶ αὐτὸν ἀπαθύνειν
πάντα τὰ παρ' αὐτῶ ἐνεργούμε-
να, ἐπεὶ καὶ διὰ τὰς τοιαύτας αὐ-
τοβόλους πρὸς ἑαυτοὺς ἐπ' ἑλθόν
αὐτῶ τέλει, φημὶ δὲ τῷ κυρίῳ Ρώ-
μανῳ, ἰκανὸν ὅτι πρὸς ἑαυτοῦ
μὲν παράδειγμα τῷ βυλομένῳ τὰ

diuersos habeat mores,
diuersas item leges ac statu-
ta, retinere sua, & ad pub-
licum examen vitæ com-
munionem instituere de-
bet. Vt enim singula ani-
malia cum iis quæ sui ge-
neris sunt rem habent, sic
gentes quoque non cum a-
lienigenis, & diuersa lin-
gua vtentibus, sed cum sui
generis & sermonis homi-
bus nuptias facere æquum
& iustum est. Inde nimi-
um mutua concordia, &
amabilis conuersatio ac cō-
uictus existit: mores verò
diuersi, & diuersa statuta,
offensas potius, odiaque,
& seditiones gignere so-
lent, quæ non amicitias,
aut communionem, sed ini-
micitias ac diuortia effice-
re amant. Neque decet ea,
quæ malè à quibusdam ex
imperitiis aut contumacia
facta sunt, hos, qui legiti-
mè imperare volunt, imi-
tari decet; sed illorum, qui
iustè imperauerunt, lauda-
biles actiones veluti bonas
imagines ad sequendum
propositas habere, idque
operam dare, vt ad eas om-
nia sua facta dirigāt:
quandoquidem qui illum,
dominum Romanum di-
co, exitus oppressit propter
tales sui tantum consilij
actiones, exemplum suffi-

ciens sit ad compescendum eum qui malè ipsius facta imitari velit. Necesse verò est, fili charissime, post alia hæc quoque te scire, quorum scientia magno esse vsui, & admirabiliorem te reddere possit. Ea autem sunt: differentia aliarum gentium, earumque genealogia, viuendi ratio, situs ac constitutio terræ, quam inhabitant, item descriptio, ac dimensio, ut in sequentibus latius explicabitur.

CAP. XIV.

De genealogia Mahometis.

TRadatur nunc genealogia impii atq; impuri Mahometis, quem Siraceni dicunt prophetam suum esse, ex amplissima tribu Ismaelis, Abrabam filio deducunt. Zenarus enim Ismaelis pronepos ipsorum omnium pater dicitur. Hic filios genuit duos, Mundarum & Rhabram: Mundarus autem Cufurum, Caisum, Thymimen, Asandon, & alios eiusdem nominis, qui Madianiticam eremum sortiti pecudes alebant in tentoriis habi-

κακῶς παρ' ἐκείνῳ παραχθέντα
ζηλοῦν. ^{ἐξ} ἔδιν' ὃ μὲν τῶν δῆλων καὶ
ταῦτα σε γνώσκεις, καὶ πολυέρεσε,
ἅτε τῆς τούτων γνώσεως μεγάλως
σοι συμβαλέσθαι δυναμένης, καὶ
δυναστέρεν ἀποδείξει. τὰ δὲ
ὅτι περὶ διαφορὰς πάλιν ἐτέ-
ρων ἐθνῶν, γυνεαλογίας τε αὐτῶν
καὶ βίης διαγωγῆς, καὶ θείσεως
καὶ κράσεως τῆς παρ' αὐτῶν κα-
τοικομένης γῆς, καὶ περιηγή-
σεως αὐτῆς, καὶ σαδίσμου, κα-
δὼς ἐξῆς πλατύτερον διερμή-
ναί τινι.

Κ Ε Φ. ιδ'.

περὶ τῆς γυνεαλογίας τοῦ Μᾶ-
χόμελ.

ΓΕνεαλογῆται ὁ δυναστεὺς καὶ
ἀνάσταξ Μᾶχόμελ, ἐν λέγει-
σιν οἱ Σερακλωὶ περὶ φήτιν αὐτῶν
εἶν' ἐκ φυλῆς Ἰσρικωτάτης Ἰσρα-
ὴλ υἱοῦ Ἀβραάμ καταγόμενον.
^{γρ} Ζωαρεδς γὰρ ὁ Ἰσραὴλ ἀπέχον
πατὴρ αὐτῶν ἀναγορεύεται πάν-
των. αὐτὸς οὖν γυνὴν υἱοῦς δύο,
Μένδαρον καὶ Ράβείαν, ὃς Μέν-
δαρος τίκτει Κούσαρον, καὶ Κάϊ-
σιν, καὶ Θυμίλιν, καὶ Ἀσανδον,
καὶ ἄλλους πνικτοὺς ὁμωνύμους. οἱ καὶ
τῇ Μαδιανίτῃ ἐρημον κληρωσά-
μενοι ἐκτὸς ποταμοῦ ἐν Σελαῶν
κατοικοῦντες. αἱ δὲ καὶ ἐνδότεροι
τοῦ-

τῶν οὐκ ἐκ τῆ φυλῆς αὐτῶν,
 δὴλὰ τῶν ἱερατῶν, οἱ λεγόμενοι ὁμη-
 ρῆται, τυτέσιν ἀμανίται. ἀναδείκ-
 νυται ὅτι οὕτως. ὑπάρχοντες αὐτῷ
 τῷ Μωχόμετ καὶ ὀρφανῷ, ἔδωκεν
 αὐτῷ μισθοδοτήσασθαι γυναικὴν πνὴ
 πλοσία καὶ Κυρλενῇ αὐτῷ καλυ-
 μένῃ Χαδίγα, πρὸς τὸ καμηνεύειν
 καὶ παραματρεύειν ἐν Αἰγύπτῳ
 μετὰ τῶν ἡγοφύλων, καὶ ἐν πα-
 λαιστίνῃ. αἶτα κατὰ μικρὸν παρ-
 ῥηπατῶμεν καὶ ὑπάρχων τῇ
 γυναικὶ χήρα ἔσθι, λαμβάνει αὐ-
 τὴν εἰς γυναῖκα καὶ διὸ ὀπρωειά-
 ζων ἐν παλαιστίνῃ, καὶ Συανατρε-
 φόμενος ἐνδαίοις τε καὶ χεισα-
 νοῖς, ἐθιγατα λόγους καὶ γεγε-
 νασίας πνῆς. ἔχων ὅτι τὸ πάθος
 τῆς ἐπιληψίας ἐλυπεῖτο (φρόδρα
 ἡ γυνὴ αὐτῷ ὡς περὶ φανῆς καὶ
 πλοσία, καὶ τῷ τοιούτῳ ἀνδρὶ
 ἀναφθεῖσα ὁ μόνον ὑπόρως, δὴλὰ
 καὶ ἐπιληπτικῷ, ἦν καὶ τρεπω-
 σάμενος φάκων, ὅππῃ φοβεράν
 ὀπασίαν ἀγγέλλει θεοῦ Γαβριὴλ
 ὀνόματι, καὶ μὴ ὑποφύων αὐτῷ τῷ
 δέαν ὀλιγοῦ, καὶ πένθῳ, ὅπως εὐ-
 θη, Συμφάδομαρτυροῦν αὐτῷ
 ἀφ' αὐτοῦ πνὸς μοναχῷ ψυδωνύμῳ
 διαχερσέσθαι. καὶ οὕτως ἡ γυνὴ
 πλανηθεῖσα, καὶ δῆλως γυναῖξιν
 ὁμοφύλεις κηρύξασα περὶ φάνῳ
 αὐτὸν ἔειπεν, περὶ ἧλθε τὸ ψεύδος τῷ
 ἀπάτης καὶ εἰς ἄνδρα φίλαρχον
 re, uibulibusq; suis prophetam

tantes. Interiores verò et-
 iam his sunt non ex eadem
 tribu, sed ex Iectanis, qui
 Homeritæ dicuntur, id est,
 Amanitæ. Demonstratur
 autem hoc modo. Cum
 pauper & orphanus esset
 Mahomet, visū ei fuit ope-
 ram suam locare mulieri
 opulentæ consanguineæ,
 cui nomen Chadiga, ad ca-
 melos agendos negorian-
 dumque cum alienige-
 nis in Ægypto & Palæsti-
 nâ. Inde paulò post confi-
 dentior ubi mulierem vi-
 duam blanditiis demulsi-
 let uxorem eam accipit.
 Palæstinam autem cum
 frequenter, & cū Iudæis ac
 Christianis viueret, sermo-
 nes aliquot & solutiones
 scripturæ inuestigavit. Cū
 vero morbo laboraret co-
 mitiali, indoluit valdè v-
 xor ipsius, quod illustris &
 opulenta cum esset tali nup-
 sisset viro, non solum ege-
 no, sed epileptico: hanc ut
 placaret, dixit; terribileni-
 f: videre visionem Gabrie-
 lis angeli, quam cum ferre
 non posset, deficere, atque
 concidere: persuasitque, fal-
 sum ei testimonium perhi-
 bente Arriano quodam
 monacho nomen mentiente
 turpis lucris causa. Atque
 hoc modo deceptâ mulie-
 rem ipsum esse deprædicante,

Chadiga

falsari-
monachos.

S. Sergio

mendacium fraudis ad Bubbacharum, virum ambiciosum, processit. Mulier itaque mortua cum heredem ipsum instituisset illustribus admodum charusque fuit, eiusque fraus peruersa & hæresis Æthrebi partes obtinuit. Et docuit amens hic impostor credentes, quod si quis aut inimicum occiderat, aut ab eo occideretur, paradysum ingrederetur, & alias nugas. Adorant quoque veneris fidus, quod Cubar appellat, & inter orandum ita exclamant: ALLA OVA CUBAR: id est, DEUS ET VENUS. Deum enim ALLA vocat. OVA verò pro coniunctiuo ET ponunt. CUBAR, fidus denotat. Itaque dicunt: ALLA OVA CUBAR.

C A P. XV.

De genere Phaemitarum.

Sciendum est Phatem filiam fuisse Mahometis, & ab illa Phatemite genus ducunt. Non autem sunt à Phateme quæ Libvæ regio est, sed inhabitant borealiores partes Mece ultra sepulchrum Mahometis. Est verò gens Arabica, bello-

τούνομα βυβάχαρ, ἡ ἑν γυνὴ θανούσα, καὶ τοῦτον διάδοχον καὶ κληρονόμον καταλάβασα τῶν αὐτῆς, ἐγγύετο περὶφανῆς καὶ ἄλλαν ὑπερῶσι, καὶ κατέχευεν ἡ πονηρὰ πλάνη τε καὶ αἵρεσις αὐτῆς τὰ μέρη τῆς Αἰθρίας, καὶ ἐδίδαξεν ὅτι ὁ παράφρων καὶ πεφρονισμένος τοὺς αὐτῶν πεθομένους, ὅτι φονεύων ἐχθρὸν, ἢ ὑπὸ ἐχθρῷ φονδύμενον, εἰς τὴν παράδεισον εἰσέρχεται, καὶ διὰ ὅσα φλυαρή. πρὸς εὐχὴν ὅ καὶ εἰς τὸ τῆς ἀφροδίτης ἄστρον, ὃ καλεῖται κομβάρ, καὶ ἀναφωνοῦσιν ἐν τῇ πρὸς εὐχῇ αὐτῶν οὕτως. διὰ οὐκ ἀκομβάρ, ὃ ὅστις, ὁ Θεὸς καὶ ἀφροδίτη. καὶ ὁ Θεὸς διὰ προσωνομάζει. τὸ ὅτι οὐκ ἀντὶ καὶ συνδέσμις πθέασι. καὶ τὸ κομβάρ καλοῦσι τὸ ἄστρον. καὶ λέγουσιν οὕτως· διὰ οὐκ ἀκομβάρ.

K E Φ. ιε.

πρὶ τῷ γένους τῷ τῷ φατεμιτῶν.

Ιστέον ὅτι ἡ φατέμη θυγάτηρ ἦν τῷ Μουχμέτ καὶ ἀπ' ἐκείνης γυνὴν τι. οἱ φατεμί. οὐκ εἰσὶ δὲ οὗτοι ἐκ τῆς φατέμης ἀπὸ τῆς λυβύνης χώρας, ἀλλὰ κατοικοῦσι πρὸς τὰ βορείωτερα μέρη τῆς Μέσσης βαθυτέρᾳ τάφῳ τῷ Μουχμέτ. εἰσὶ ὅτι ἐθνὸν ἀραβικὸν πρὸς πολέμους καὶ

καὶ μάχας ἀκείβωσ' ἔζησκημένον.
 μὲν γὰρ τῷ τοιούτῳ γένει ἐπολέμη-
 σεν ὁ Μωχάμετ, καὶ πολλὰς πό-
 λεις καὶ ἐπόρθησεν καὶ καθυπέ-
 ταξεν. εἰσὶ γὰρ ἰνδαιομένοι καὶ πο-
 λεμισαί. ὅπ' εἰ εὐρεθῶσι μέχει
 μίαν χιλιάδ' εἰς φοσάτον, τὸ
 τοιοῦτον φοσάτον ἀήτητον καὶ
 ἀκαλαμάχτητον γίνεσθ'. οὐ καβαγι-
 κούσθ' ἢ ἵππους, ἀλλὰ καμήλους.
 ἐν τῷ καιρῷ τῷ πολέμῳ οὐκ ἐν-
 δύν' ἔσθ' ὄρεστας, οὔτε κλιβάνια,
 ἀλλὰ περὶ βόλαια ῥόδατα, καὶ ἑ-
 χύσθ' ὄρεστας μακρά, καὶ ἀσπίδας
 ἀνδρουμήκεις, καὶ τόξα ξύλινα
 παμμεγέθη χεδὸν μὴ δυνάμενα
 τεῖνεσθαι παρ' ὀλίγων ἀνδρῶν.

Κ Ε Φ. 15'.

ἐκ τῶ κανόν' ὃν ἐθεμάτισεν
 Στέφαν' ὁ μαθηματι-
 κὸς περὶ τῶν Σαρακη-
 νῶν ἐξόδου. ἐν ποίῳ χρόνῳ
 τῷ κόσμῳ Σαρασσεως
 ἐγίνετο. καὶ τίς ἦν τότε ὁ βα-
 σιλεὺς Ρωμαίων.

Ἐπὶ τὸν οἱ Σαρακηνῶν μὲν
 Σεπτέμβριῳ τρίτῃ ἰνδικτιῶ-
 νος δεκάτης, εἰς τὸ δωδέκατον ἔ-
 τος Ηράκλειου. ἔτος δὲ κτίσεως
 κόσμου 6130. νῦν δὲ ὅτι 6130 ἰνδικτιῶ-
 νος δεκάτης πέμπτης. ὡς (ἐστὶν) ἀπὸ
 τότε ἕως νῦν χρόνοι 4 μ. τὸ δὲ δε-
 κάτην τῶν αὐτῶν Σαρακηνῶν ἐγίνε-

ac praeliorum valde perita:
 nam cum his bella sua ges-
 sit Mahomet, vrbesque
 multas vastauit ac subegit:
 sunt enim periti & bellato-
 res: adeò vt si milleni tan-
 tum in exercitu sint, ille in-
 superabilis & inexpugna-
 bilis existat. Non insident
 equis verò, sed camelis: &
 belli tempore loricas non
 induunt, neque clibana, sed
 amicula corrugata: habet-
 que hastas oblongas, scuta-
 que quæ totum hominem
 obtegant, & arcus ligneos
 vagrandes, quos qui bre-
 uis staturæ sint tendere
 non possint.

CAP. XVI.

*Excerptum canonis quæ
 posuit Stephanus Ma-
 thematicus de Sarace-
 norum exitu, quo tem-
 pore fuerit, & quo Ra-
 manorum Impera-
 tore.*

Egressi sunt Saraceni
 mense Septembri ter-
 tiâ die indictionis decimæ
 anno Heraclij 12. mundi
 6130. Nunc autem est
 6870. indictionis decimæ
 quintæ: ita vt ab illo tem-
 pore ad hunc vsque diem
 sint anni 740. Thema ve-

rō Saracenorū erat mense
Septembri tertio, die quin-
to. Circa eadem tempora
primus Arabum princeps
& propheta Mahomet im-
perium tenuit annos no-
uem.

C A P. XVII.

*Ex Chronico. B. Theo-
phanis.*

HOc ipso anno, id est,
6139. mortuus est Ma-
homet Saracenorum prin-
ceps & pseudopropheta,
promoto in locum suum
Abubacharo, qui etiam Bu-
tactor dictus, cō sanguineo.
Hebræi autem initio ad-
uentus ipsius decepti Chri-
stum esse arbitrabantur,
quem ipsi exspectabant,
adeo ut & quidam e pri-
moribus ad eius partes
transirent, cultumque e-
ius amplecteretur, relicto
illo quem Moses prescrip-
serat, qui Deum viderat.
Cum vero e camelo eden-
tem vidissent, cognouerūt
non esse illum quem arbi-
trati erant. Docebant au-
tem ipsum nefanda aduer-
sus Christianos, & cum eo
conuersabantur. Hi sunt
qui docuerant illum reci-
pere partes quasdam le-
gis, videlicet circumcisionem, & alia quædam, quæ ob-
seruant Saraceni. Primus igitur cum secutus est Abuba-

το εἰς μὴνα Σεπτεμβρίου τρίτῳ,
ἡμέρᾳ πέμπτῃ. εἰς τοὺς αὐτοὺς
χρόνους πρῶτον ἀρχηγὸς τῶν ἀ-
ράβων Μουάμμεθ, ὁ καὶ προφήτης
αὐτῶν χηματοῖσιν ἐκράτησε τῆς
ἀρχῆς τῶν Ἀράβων ἔτη ἐννέα.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

ἐκ τῶν χρονικῶν τοῦ Μανναρίου
Θεοφάνους.

TΟῦτο τῷ ἔτει, ἤρουν ἐργα-
σάμενος Μουάμμεθ ὁ τῶν σα-
ρακηνῶν ἀρχηγὸς καὶ ψευδοπρο-
φήτης, περικλεισάμενος ἀντ' αὐτοῦ
ἀβελάχαρον τὸ καὶ βυτάκλωρα
βυβλην αὐτοῦ. οἱ δὲ πεπλανημένοι
ἐβουλότο ἐν ἀρχῇ τῆς παρευσίας
αὐτοῦ ἐνέμειναι τὸ παρ' αὐτοῖς
προσδοκούμενον Χριστόν, ὡς καὶ
πᾶσι τῶν περυχόντων αὐτῶν πρὸς
ἐλθεῖν αὐτῶ καὶ δεξασθαι τὸ αὐτοῦ
δρησκείαν, καὶ καταλιπεῖν τὴν τῆς
θεοπλοῦ μωσέως. θεωρήσαντες δὲ
αὐτὸν ἀπὸ καμῆλης ἐσπίοντα, ἐ-
γινωσαν ὅτι οὐκ ἔστιν ὃν ἐνέμειναν.
ἐδίδασκεν δὲ αὐτὸν ἀθέμιτα κατὰ
τῶν χειριστῶν, καὶ διήρουν σὺν
αὐτῷ. οὗτοι εἰσὶν οἱ διδάσκοντες
αὐτὸν παραδέχεσθαι μέρη πινάξος
νόμου, τὴν τε περιτομὴν, καὶ ἄλλα
πινάξος, ἅπερ παραφυλάττονται οἱ
Σαρακενοὶ. πρῶτον οὖν ἀβελά-
χαρος

χαρ ἡκολέθησεν αὐτὸν, καὶ περ-
φήτω ἐκέρξεν, διὸ καὶ διάδοχον
αὐτὸν κατέλιπεν. ἐκράτισεν ὃ
ἡ αἵρεσις αὐτῷ τὰ μέρη τῆς Αἰ-
θρίας, πρῶτον μὲν ἐν κρυπτῷ ἔτη
δέκα, τὸ ὃ ἔχαλον διὰ πολέμου ὁ-
μοίως ἔτη δέκα, καὶ φανερώς ἔτη
εἰνέα. ἐδίδουξε ὃ τὰς ἐαυτῷ ἱπ-
κούς, ὅπ ὁ σποκλείνας ἐχθρὸν, ἢ ὑπὸ
ἐχθροῦ σποκλείνόμενον ἀκωλύτως
εἰς τὴν παράδισον εἰσέρχεται. τὸ ὃ
παράδισον σαρκικῆς βρώσεως καὶ
πόσεως καὶ μίξεως γυναικῶν ἔ-
λεγεν, ποταμὸν ὃ οἶνον καὶ μέλι-
τον καὶ γάλακτι καὶ χαλάρειν, καὶ
γυναικῶν πλὴν ὄρασαν ἀπύγκλειον,
οὐ τῶν παρόντων, ἀλλ' ἀλλόγων. καὶ
πλὴν μίξιν πολυχρόνιον ἔφασκεν καὶ
διακλειπλὴν ἡδονὴν. καὶ ἄλλα
πνὰ ἀσωπίας καὶ μωρίας ἐμπλεα.
Συμπαθεῖν τε ἀγγέλοις, καὶ βοη-
θεῖν ἀδικουμένοις.

char & prophetam pradi-
cavit, quocirca & successo-
rem reliquerat : Obtrivit
verò hæc ipſius ſecta partes
Æthrebi: prius quidem clā
annis decem, poſtremum
per bellum annos ſimiliter
decem, & palam annos no-
uem. Docuit autem ſub-
ditos ſuos, eum qui hoſtem
vel occidiſſet, vel ab ho-
ſte occiſus eſſet, ſine vlla
prohibitione in paradīſum
introire. Paradīſum verò
eſſe locum eiꝱ carnalis, ac
potus & coitus cum fœmi-
nis; atque flumen è vino,
melle & lacte, mulierumq;
viſionem incomparabilem
non præſentium ſed alio-
rum. Coitum quoque diu-
turnum dicebat; & volup-
tatem ſingularem : item,
alia quædam luxuriæ ac
ſtultitiæ plena. Condolere
etiam ſibi mutuo, & iniuriâ
affectis opem ferre.

Paradi-
ſus.

Κ Ε Φ. ιη.

C A P. XVII.

δύτερον ἀρχηγὸς τῶν Ἀρά-
βων ἀρχηγὸς Ἀβυβάχαρ.

*Secundus Arabum prin-
ceps Abubachar.*

Οὗτος ὁ Βυβάχαρ πρῶτον
λαμβάνει τὴν πόλιν Γάζαν καὶ
πᾶσαν αὐτῆς τὴν περιέχωρον. τελευ-
τᾷ ὃ ὁ αὐτὸς Ἀβυβάχαρ ἀμνηρύ-
σας ἔτη τέσσαρα, καὶ παρελαμβάνει
τὴν ἀρχὴν Οὐμαρ, καὶ κρατεῖ τῶν
Ἀράβων ἔτη δώδεκα.

Hic Abubachar pri-
mus cepit urbem Ga-
zam, & uniuersam regionē
circumiacentem. Moritur
autem cum præſuiſſet an-
nos tres, principatumque
aſſumit Vmar, & Arabibꝱ
imperat annos xii.

C 4

C A P. XIX.

Κ Ε Φ. ΙΣ΄.

*Tertius Arabum princeps Vmar.*τρίτ^ο ἀρχηγὸς Ἀράβων
Οὔμαρ.

Hic ipse igitur Vmar ex
exercitum duxit in Pa-
læstinam, ibique confidens
obsedit Hierosolyma per
biennium, & cepit dolo. So-
phronius enim Hieroso-
lymorum episcopus diui-
no motus zelo, & pruden-
tiâ excellens, sermonem
ab eo certissimum accepit
super Ecclesijs vniuersæ
Palæstinæ, nempe non esse
tollendas, aut vastandas.
Hunc cum vidisset So-
phronius, dixit: Profectò
hæc est abominatio deso-
lationis, de qua locutus est
Propheta Daniel: Stans in
loco sancto. Hic templum
Iudæorum quæsiuit à Sa-
lomone exstructum, vt fa-
ceret locum adorandæ suæ
blasphemias: estque hodie.

Ο αὐτὸς οὖν Οὔμαρ ἀπεσπά-
τευσε κατὰ τῆς παλαισί-
νης, καὶ παρεκαθίσας ἐν αὐτῇ
ἐπολιόρκησε τὴν Ἱερουσαλὴμ διε-
τῇ χρόνον, καὶ παρέλαβεν αὐ-
τὴν δόλω. Σωφρόνι^ο γὰρ ὁ Ἱερω-
λύμων ὁπίσκοπος δειρὸν κινέμενος
ζηλωτὴς, καὶ ἀγχινοία διαπρέπων, λό-
γον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν
ἐκκλησιῶν τῆς πάσης παλαισί-
νης ἀσφαγέσας, ὥστε ἀκαταμέ-
τους μείναι τὰς ἐκκλησίας καὶ ἀ-
πορρήτους. τῷτον ἰδὼν ὁ Σωφρό-
νι^ο ἔφη. ἐπ' ἀληθείας τὸ τόδε τὸ
βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρή-
μα διὰ Δανιὴλ^ῆ προφήτη^ς ἕως
ἐν τῷ τόπῳ ὑγιᾶ. οὗτ^ο ἡ ναὸν ἐξή-
τησε τῶν Ἰουδαίων, ὃν ᾠκοδόμησε
Σολομών, πρὸς τὸ ποιῆσαι αὐτὸν
προσκυνητήριον τῆς αὐτοῦ βλασ-
φημίας. καὶ ἔτιν' ἕως τῆς ἡμέρας.

C A P. XX.

Κ Ε Φ. Κ΄.

*Quartus Arabum princeps Othman.*τέταρτ^ο ἀρχηγὸς Ἀρά-
βων Οὐθμάν.

Hic bello expugnat A-
fricam, tributaque ab
Afris pactus rediit. Eius
militiæ præfectus cele-
bratur Mabias, qui Colos-

Ο ἔτι λαμβάνει τὴν Ἀφρικὴν
πολέμῳ, καὶ συχίας φόρους
μὲν τῶν Ἀφρων ἱκέσθαι φεν. τὴν
τε στρατὸν χρηματίζει Μαβίας,
ἐπα-

ὁ παραλύσας τὴν Κολοσσὸν Ρόδον, καὶ
 πορθήσας κυπρον τὴν νῆσον, καὶ πά-
 σας τὰς πόλεις αὐτῆς. οὗτος πα-
 λαμβάνει καὶ νῆσον τὴν ἄρδον, καὶ
 τὴν πόλιν αὐτῆς ἐνέπρησεν, καὶ τὴν
 νῆσον ἀοίκητον κατέστησεν ἕως τῆς
 νῦν. οὗτος τὴν νῆσον Ρόδον κατα-
 λαβὼν καθεῖλε τὴν ἐαυτῆς Κολοσ-
 σὸν μὲν ἄξιον χίλια τε. ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 ἰσχυρίσεως, ὃν Ἰσδαῦτος τις ἔμπο-
 ρος ὠνητάμενος ἐδεσλὺς τειά-
 κοντα χιλιάδας καμήλους ἐφόρ-
 τωσεν αὐτὸν τὴν χολήν. οὗτος ὁ
 Μάβιος ἐπεστράτευσεν καὶ κατὰ
 Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐλυμνιάζο-
 ντι τε ἔφεσον, καὶ δὴν καρνασσὸν, καὶ
 Ῥύρναν, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις
 ἰωνίας. ὃς καὶ γέγονεν τῶν Ἀρά-
 βων ἀρχηγὸς πέμπτος μὲν ἄξιον
 Οὐθμανὲν τελευτήν ἐπὶ εἴκοσι
 ἔτος.

sum Rhodi demolitus est, insulamque Cyprus, & quæ in ea vrbes, vastavit. Præterea Aradum quoque insulam cepit, eiusque urbem incendit, & insulam in hodiernum usque diem habitatoribus desertam fecit. Rhodum cum cepisset Colossum eius sustulit, quum mille trecentos sexaginta annos steterisset; quem Iudæus quidam mercator Edessenus cum emisset triginta millia camelorum ære ipsius oneravit. Hic Mabias exercitum quoque duxit contra Constantinopolim, & clade magnâ affecit Ephesum, Halycarnassum, Smyrnam, & reliquas Ioniæ vrbes: Arabum item quintus princeps fuit post Othmanis mortem, regnavitque annos viginti duos.

Κ Ε Φ. κα.

CAP. XXI.

ἐκ τῆς χρονικῆς Θεοφά-
 νους. ἐτὶ κτίσεως κόσ-
 μου 590α.

Excerptum è Chronico
 Theophanis. Annus à
 condito mundo 6171.

Ἰστέον ὅτι πρὸς τῇ τελευτῇ
 Μάβιος τῶν Ἀράβων πέμπτος
 ἀρχηγὸς εἰσῆλθον οἱ Μαυδαῖται
 εἰς τὸ Λίβανον, καὶ ἐκράτησαν ἀπὸ
 μαύρου ὄρους ἕως τῆς ἀγρίας πό-

Sciendum quod circa
 mortem Mabiae, quinti
 Arabum principis Mar-
 daitæ ingressi sunt Liba-
 num, & possederunt à ni-
 gro monte usque ad san-

Nam urbem : omnesque
 Libani speculas ceperunt;
 & multi serui atque indi-
 genæ ad illos confuge-
 runt, adeo ut exiguo tem-
 pore multa essent millia.
 Hoc ubi rescivit Mabias,
 eiusque consiliarij, timore
 magno percussi fuerunt.
 Mittit autem legatos ad
 imperatorem Constanti-
 num petitem pacem. Hac
 occasione mittitur ab or-
 thodoxo imperatore Con-
 stantino filio Pogonari Io-
 hannes cognomento Pitze-
 cades. Is cum in Syriam ap-
 pulisset, magno cum hono-
 re a Mabilia exceptus fuit, &
 de pace inter utrosq; con-
 venit scripto iure iurando
 firmato, Agarenos ex pa-
 cto Romanorum Impe-
 ratori daturus quotannis
 auri libras ter mille, capti-
 uos nongentos, & equos
 nobiliores quinquaginta.
 Interea Arabum princi-
 patus in duas partes diui-
 sus est; & Æthribum qui-
 dem Ale, Ægyptum verò,
 Palæstinam & Damascum
 Mabias tenuit. Æthribi
 autem incolæ cum filiis
 Ale contra Mabiam arma
 mouerunt: at Mabias op-
 posuit se illis, & acie cum
 illis decertauit apud flu-
 men Euphratem, victaque
 fuit pars Ale & Æthribum

λεως. καὶ χειρώσαντο τὰς τῆς Λε-
 βάνης περὶ ὅσας. καὶ πολλοὶ δοῦ-
 λοι καὶ αὐτόχθονες πρὸς αὐτὸς
 κατέφυγον, ὥστε δι' ὀλίγου χρόνου
 εἰς πολλὰς χιλιάδας ἤνυσαν. καὶ
 τοῦτο μαθὼν μαβίας καὶ οἱ Σύμ-
 βολοὶ αὐτῷ, ἐφοβήθησαν. Ἐξέδρα.
 καὶ ἀποσέλλει πρέσβεις πρὸς τὸν
 αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον ζητῶν
 εἰρήνην. ὅπῃ ταύτῃ τῇ περὶ τῆς
 πέμπεται παρὰ τῆς βασιλείας
 Κωνσταντίνου τῆς ὀρθοδόξου. Πω-
 γονάτου Ἰωάννης ὁ ὀπίκλως πῖλ-
 ληξάνης. τοῦτον δὲ καταλαβόντα
 ἐν Συνείᾳ μαβίας ἐδέξατο αὐτὸν
 μετὰ μεγάλης τιμῆς, καὶ συνε-
 φωνήθη πρὸς ἀμφοτέρους ἐγγρα-
 φον ἡνέσχετο εἰρήνης μετ' ὅρκου λό-
 γον ἐπὶ Συμφώνῳ ἐτησίῳ πάκτου,
 παρέχεσθαι τῷ τῶν Ῥωμαίων βα-
 σιλεὶ παρὰ τῶν ἀγαρηνῶν χρυσία
 χιλιάδας τρεῖς, καὶ ἄνδρας αἰχ-
 μακωλοὺς ὧν, καὶ ἵππους ἐνυκτεῖς
 ἑκατὸν. ὅπῃ τοῦτοφ' διηρέθη ἡ τῶν Ἀρά-
 βων ἀρχὴ εἰς μέρη δύο. καὶ εἰς μὴν
 τῆς Αἰθιοπίας ἐκράτισεν τῆς ἀρχῆς ὁ
 Ἀλη. τῷ δὲ Αἰγυπτίῳ καὶ Παλαι-
 σίνῃ καὶ Δαμασκῶν ἐκράτης ὁ
 Μαβίας. καὶ οἱ μὴ τῆς Αἰθιοπίας οἰ-
 κοῦντες μετὰ τῶν ἡνέσχετο τῆς Ἀλῆ ἐ-
 κράτουν κατὰ τῆς Μαβίου. ὁ δὲ
 Μαβίας ἀνθοπλίσιον κατ' αὐτῶν,
 καὶ Συνήψεν πόλεμον παρὰ τῆς
 ποταμὸν ἐν φράτῳ. καὶ ἡττήθη τὸ
 μέρος Ἀλῆ, καὶ παρέλαβεν ὁ
 Μαβίας

Μαβίας ὁ Αἰθίοβον καὶ πᾶσαν τὴν
 Συρίαν. ἐκράτισε ὃ ἡ αὐτὴ
 ἡγεῖα ἔτι πάλαι καὶ μὲν αὐτὸν ὁ
 ἡλθον οἱ λεγόμενοι μαυροφόροι
 ἀπὸ Περσίδος, οἱ κρατύντες ἕως
 τῆς Ἡμερῶν, καὶ ἐπολέμουν τῶν
 ἡγεῶν τῆς Μαβίας, καὶ ἡράνουν αὐ-
 τήν. ἐσφαζαν ὃ καὶ μαρτυροῦν τῶν
 κεφαλῶν αὐτῶν. ὑπελείφθη δὲ
 ὀλίγοι τῆς Μαβίας, καὶ ἐδιώχθησαν
 παρὰ τῶν μαυροφόρων ἕως τῆς
 Λφεικῆς μὲν καὶ ἐνδὲς ἐκρόνουν τῆς
 Μαβίας. ὃ ὃ αὐτὸς ἐκρόνουν τοῦ
 Μαβίου μὲν ὀλίγων πινῶν διεπέ-
 ραθεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἐν τῇ ἡμέ-
 ρῃς Ἰουστινιανῶ τῆς Ρινόμητης. ἔχ-
 ῃς τῆς Πωγωνάτης. τὸτο ὃ παρὰ
 τοῖς ἡμετέροις ἰστοικοῖς οὐ γέ-
 ληται. ἀφ' οὗ γὰρ παρελήθη ἡ
 μεγάλη Ρώμη παρὰ τῶν γότ-
 των, ἤρξατο ἀκρωτηρίαζεσθαι τὰ
 Ρωμαίων περάγματα. καὶ οὐδεὶς
 τῶν ἰστοικῶν τῶν τῆς Ἰσπανίας
 μερῶν ἐποίησαν μνείαν, οὔτε
 τῆς ἡγεῖας τῆς Μαβίας. ἔχῃ δὲ τῆς Μα-
 καρίου Θεοφάνους ἰστορία οὕτως·
 ἀπεβίω οὖν ὁ Μαβίας ὁ τῶν Σαρα-
 κηνῶν ἀρχηγός, γεροντὶς στρατηγός
 ἔτι καὶ ἀμνηστούς ὃ ἔτι καὶ. καὶ
 ἐκράτισεν τῆς Ἀράβων ἰζίδ ὁ υἱὸς
 αὐτοῦ ἔτι 5. τοῦτο τελευτήσας
 ἐταράχθη οἱ Ἀραβες τῆς Αἰθίοβας,
 καὶ διεμεθύντες κατέστησαν αὐτοῖς
 ἀρχηγὸν Ἀβδηλάν τὸν υἱὸν Ζουβέρ.
 τοῦτο ἀκούσαντες οἱ τῆς φοινίκης καὶ

Mabias atque uniuersam
 Syriam cepit, obtinuitque
 eius posteritas annos octo-
 ginta quinque. Post hunc
 ē Perside venerunt Mau-
 rophori, qui etiam hodie
 possident; bellumque Ma-
 biae posteris intulerunt, de-
 leueruntque, caeso Ma-
 ruam ipsorum capite. Pauci
 autem ē gente Mabiae re-
 liqui fuerunt, quos una cum
 nepote Mabiae in Africam
 usque Maurophori perse-
 cuti sunt. Nepos uero ille
 Mabię cum paucis quibus-
 dam in Hispaniam traie-
 cit temporibus Iustiniani
 Rhinometri non Pogona-
 ti. Sed hoc ab historicis no-
 stris in scripta relatum non
 est. Ex quo enim capta à
 Gothis magna Roma fuit,
 res Romanorum mutilari
 cœperunt: neque quisquā
 historicorum Hispaniæ
 partium mentionem fecit,
 neque posterorum Mabiae;
 Beati uero Theophanis hi-
 storia sic habet: Mortuus
 itaque est Mabias Sarace-
 norum princeps, cum ex-
 ercitus duxisset annos
 xxvi. & amiras fuisset
 xxiv. tenuitque Arabiam
 filius eius Izid annos vi.
 Eo mortuo, commoti fue-
 runt Arabes Æthribi, &
 insurgentes ducem sibi cō-
 stituerunt Abdelam, filium

Zuber. Hoc, cum audiuis-
sent qui Phœnicen, Palæ-
stinam ac Damascus in-
habitantes Agareni veniunt
ad Vsan Palæstinæ Ame-
ram, & Maruam exercitus
præfectum designant sta-
tuuntque, atque is præfuit
mensibus nouem. Eo defun-
cto in imperium successit
filius eius Abimelech, te-
nuitque annos XXI. men-
ses VI. Hic tyrannos pro-
fligat, & occidit Abdelam
filium Zuber, ac successo-
rem. His temporibus mo-
ritur Constantinus impe-
rator Pogonati F. anno im-
perii XVI. eique filius Iu-
stinianus successit. Scien-
dum autem Mabiam Ara-
bum principem à Maho-
mete V. sed ex alia tribu,
primo quidem militiæ &
navibus ab Othmane Ara-
bum principe præfectum
fuisse, missumque contra
Romanos cum multâ ma-
nu & cataphractis mille
ducentis. Incurfionem ve-
ro fecit Rhodum vsque,
ubi cum ad prælium se in-
struxisset Constantinopo-
lim vsque progressus est,
ubi tempore satis multo
transacto, septem videlicet
annos, terraque circa By-
zantium vastatâ re infectâ
reuersus est. Rhodum autem cum venisset colossus illic
stantem sustulit. Erat vero statua solis ænea deaurata à ca-

Πολυαίην καὶ Δαμασκὸν καπ-
κοῦντες ἀγαρηνοὶ ἔρχονται πρὸς
Οὐσάν ἀμην Πολυαίην, καὶ
πρεσβύτην μαρβὰμ, καὶ ἰσῶσιν
αὐτὸν ἀρχηγόν, καὶ κρατεῖ τὸν ἀρχι-
μήνην δ'. τοῦτε δ' τελευτήσαντι
Ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδέχεται
τὸν ἀρχιμήνην, καὶ κρατεῖ ἐτη κβ', καὶ
μήνας ε'. καὶ χειρῶνται τὰς τυ-
ραννοὺς, καὶ ἀποκτείνει τὸν Ἀβδη-
λαν υἱὸν Ζυβερ καὶ διάδοχον. ἐν
τούτοις τελευτᾷ Κωνσταντίνος ὁ
βασιλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Πωγωνάτου,
κρατήσας τῶν Ῥωμαίων ἀρχιμήνην
εἰς. καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν αὐτοῦ Ἰου-
στινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ἰστέον ὅτι ὁ
τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαβίας,
πέμπει ἀπὸ τοῦ Μανάμ, ἀλλ' ἔξ
ἐτέρου φυλῆς. καὶ πρῶτον μὲν ἐ-
χειροτονήθη στρατηγὸς καὶ ναύαρχος
παρὰ Οὐθμάν ἀρχιμήνην τῶν
Ἀράβων, καὶ ἀπεσάλη κατὰ τῆς
Ῥωμαίων πολιτείας μετὰ χειρὸς ἰ-
σχυρᾶς καὶ καταφρακτῶν ἄσ. καὶ
εἰσῆλθεν ἕως τῆς Ῥόδου, καὶ κεῖθεν
ἔξοπισάμενος ἀνῆλθεν ἕως
Κωνσταντινέπολιν, καὶ διατείφας
χρόνον ἱκανόν, ἤτοι ἐτη ζ'. λεηλα-
τήσας τε τὰ ἔξω τοῦ Βυζαντίου ὑ-
πέσπεφεν ἀπερχομένην. ἐλθὼν δ' ἐν
τῇ Ῥόδῳ καθῆκε τὸν κολῶσόν τὸν
αὐτῇ ἰσχυμένον. ἀγῶμα δ' ἦν τοῦ
ἡλίου χυκοῦν κεχυσμένον ἀπὸ
κεφαλῆς

Rhodica
lossy.

κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ἔχων ὕψος
πῆχεις π. καὶ πλάτος ἀναλό-
γως τῷ ὕψους. καθὼς μαρτυρεῖ τὸ
ὀπίγραμμα τὸ πρὸς τὴν βάσιν τῶν
ποδῶν αὐτῶν γεγραμμένον·

τὸ ἐν Ρόδῳ κολοσθὸν ὀκτάκις δέκα

λάχης ἐποίησεν πηχέων ὁ Λίνδιος.

Rhodo colossus bis quater cubitis decem

Superbientem Lindius fecit Laches

ἔλαβε δὲ τὸ χολόν αὐτῆς καὶ διεπέ-
ρασεν ἐν τῇ Συρίᾳ, καὶ ἔστησεν αὐ-
τὸν εἰς ἀρετὴν παντὶ τῷ βυλομέ-
νῳ. ὠνήσατο δὲ αὐτὸν ἑβραῖος ὁ
μηπηγὸς ὀπφορτώσις αὐτὸν ἀπὸ
Θηάσης καμήλης λπ. τελευτή-
σαντος οὖν τοῦ Οὐθμανὸς διεδέξατο
τὴν τῶν Ἀράβων ἀρχὴν ὁ Μα-
βίας ἐκράτισε δὲ τὴν ἀγίαν πόλιν
καὶ τῶν τῆς Παλαιστίνης μερῶν,
τὴν τε δαμασκὸν, καὶ ἀντιόχειαν, καὶ
πάσας τὰς τῆς Αἰγύπτου πόλεις. ὁ
δὲ Ἀλήμης ἦν γαμβρὸς τοῦ Μουά-
μῆδ ἐπὶ Συρίᾳ τῇ κατὰ μένη Φαπ-
μὲ ἐκράτισε τῆς Αἰθιοπίας, καὶ
πάσης τῆς τετραχίας Ἀραβίας. ἐν
ταύταις ἔν τῃ ἡμέρᾳ διεγέρ-
θη πρὸς πόλεμον καὶ ἀγέλων
ὅτε Ἀλήμ καὶ ὁ Μάβιος, ἐρίζον-
τες περὶ τῆς ἀρχῆς, τίς αὐτῶν
κρείσσος πάσης Συρίας. Συνήχ-
θη δὲ παρὰ τὸν εὐφράτην ποτα-
μὸν, καὶ συνάψαντες πολεμὸν ἰσχυ-
ρὸν μετ' ἀγέλων. τοῦδε πολέμου
κερταῖντος, καὶ πολλῶν ἔξ ἀμ-
φοτέρων πιπθόντων, ἐκράξαν τὰ

pite usque ad pedes, alta
cubitos lxxx. & lata pro-
portione, ut testatur inscri-
ptio, quæ in basi:

Æs vero eius sumpsit, trās-
portavitque in Syriam, &
cuilibet venale proposuit.

Emit autem Hebræus E-
messenus & à mari portan-
dum imposuit camelis tri-
ginta millibus octoginta.

Mortuo igitur Othmane
Arabum principatum su-
scipit Mabias, tenuitque
urbem sanctam, Palæstinæ
partes, Damascus, Antio-
chiam, & omnes Ægypti
urbes. Alem autem, qui
Mahometis filiam Phati-

men uxorem duxerat, tenuit
Æthiopia & Arabiam pe-
træam uniuersam. Circa
hæc tempora arma contra
se mutuo sumpserunt Alé
& Mabias, de uniuersæ
Syriæ imperio contenden-
tes. Conuenerunt verò
apud flumen Euphratem,
& prælium atrox conse-
runt: durante verò confli-
ctu & multis hinc inde ca-
dentibus, viriusque partis
populus exclamauit: Quid
ita occidimur, genusque

*collum
à l'ind.*

Sancti. Com.

ponitur.

Signum

principatus

nostrum è rebus humanis
tollitur? quin potius duo
senes eligantur vtrunque,
quemque ipsi prætulerint
penes illum principatus
esto. Consenserunt Alem
& Mabias, annulosque de
manibus ablatos duobus
senibus dederunt, quod si-
gnum est principatus a-
pud Agarenos, & potestatem
suam senum duorum vo-
luntati commiserunt. Sa-
cramento se se obstringen-
tes, decerneretque, quem-
cunque senes eligerent, il-
lum dominum ac princi-
pem fore omnium Sara-
cenorum. Et senibus his
in medium progressis aciei
vtrunque obuersæ, is, qui
Alem partes acturus, vir-
pius erat, instar illorum
quos Cades appellant Sa-
raceni, hoc est, fideles ac
sanctos. Mabias autem se-
nex pietatem præ se habi-
tu solo ferebat, cætera dolo-
sus, contumaxque, & mali-
tia mortales omnes excel-
lens. Is itaque collegam cõ-
pellans: tu, inquit, senten-
tiam prior dicito: quippe
qui prudens, piusque &
annis me multo maior.
Ille respondit: Ecce Alem

Ἀλήμ, ὅπ σὺ πρῶτον εἶπε ὅτι βέλῃ ὡς φρόνιμος καὶ ἐνλα-
βὴς, καὶ μακρὰ τοῖς ἐμοῖς χρόνοις ὑπερβιβόμενος. καὶ ἀπεκρίθη
ὁ γέρον ἔτι Ἀλήμ τοῦτο, ὅτι ἔβλεπον ἔτι Ἀλήμ ἐκ τῆς ἀρ-
χῆς.

πλήθη τῶν ἀγαθῶν τῶν δύο
μερῶν, τίνι τρόπῳ φάσομεν καὶ
φραζόμεθα, καὶ ἀφανίζῃ τὸ χυ-
μῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων βιω-
τῆς; ἀλλὰ χειροκίνητος δύο γέρον-
τες ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ
ὃν ἂν προσκρίνωσιν ἐχέτω πῶς ἀρ-
χῆς. ὁ δὲ Ἀλήμ καὶ ὁ Μαβίας ἡ-
ρέσκησαν ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτῶν. καὶ
ἐκβιβάοντες ἐκ τῶν χειρῶν τοὺς
ἐαυτῶν δακτυλίους δέδωκαν τοῖς
δυσὶ γέρονσι, ὅτι ἐπὶ τῇ σφραγίδι τῆς
ἀρχῆς τῶν ἀγαθῶν, καὶ παρέ-
χον ἔτι ἐξουσίαν αὐτῶν εἰς τὸ δι-
λυσιν τῶν δύο γέροντων, τὸ πρῶτον
μακρόχρονον ποιησάμενοι. καὶ τὸτο
ἐποίησαν ἵνα ὃν ἂν προσκρίνωσιν
οἱ γέροντες, ἐκείνῳ ἔσται κύριος καὶ
ἀρχηγὸς πάντων τῶν Σαρακε-
νῶν. καὶ ἐκβιβόντων τῶν δύο γε-
ρόντων ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβο-
λῆς ἔτι πολέμου τῶν δύο μερῶν, καὶ
συνέβησαν ἐν τῷ μεταχωρίῳ ἔτι στρα-
τοπέδῳ ἀντιπροσώπου, ἔτι μὲν Ἀ-
λήμ ὁ γέρον ὑπῆρχε κατὰ τὸ ἔ-
τι Σαρακενῶν ἔθνος ἐνλαβὴς, οἷος
ἐκείνοι λέγουσι καδῆς, ταυτέστι πι-
σοὺς καὶ ὑμνασμένους. ὁ δὲ Μαβίας
γέρον ἐν σχήματι μόνῳ ἦν ἐνλα-
βὴς, τὰ δὲ ἀλλὰ δολερός καὶ αὐ-
θάδης, καὶ ποικίλως πάντας ὑ-
περβιβόντων ἀνθρώπων εἶπεν ὁ δὲ
πρῶτος.

ἡς, ὡς ἔσχησαν τὸ δακτύλιον
 αὐτῷ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῷ, καὶ εἰσέ-
 χον εἰς τὸ ἐμὸν δακτύλιον, ἐκ-
 βάλεω καὶ τὸ δακτύλιον τῷ Ἀ-
 λήμῳ τῷ δακτύλιῳ μου, συνεκ-
 βάλεον αὐτὸν καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ.
 καὶ ἀναπεκρίθη ὁ τῷ Μαβίου γέ-
 ρων. ὡς ὅτι εἰσέχον τὸ Μαβίαν
 εἰς τὴν ἀρχήν, ὡς εἰσέχον τὸν
 δακτύλιον αὐτῷ εἰς τὸ δακτύλιον
 μου, εἰσαγάγῃ καὶ τὸ δακτύλιον
 τῷ Μαβίῳ εἰς τὸ δακτύλιον αὐτῷ. καὶ
 τότε διεχωρίσθη ἀπὸ ἀλλήλων.
 παρελαμβάνει οὖν ὁ Μαβίας πῦν
 Ἰερουσαλὴμ Συρίας, ἐπεὶ δὴ ὁ μωμό-
 κος ἀλλήλοις οἱ ἀμνηστῶτες πάν-
 τες. ὡς ὅτι ἂν εἴπωσιν οἱ γέροντες,
 ἵνα ἐπὶ μῦθα εἰς τοὺς λόγους αὐ-
 τῶν. ὁ γυνὴ Ἀλήμ παρελαβὼν τὸ
 λαὸν αὐτῷ ἀπῆλθεν εἰς τὰ μέρη
 Αἰθιοπίας μὲν ἀπὸ πάσης τῆς Συρ-
 ρίας αὐτῷ, καὶ κείσε πελάγῃ τὸν
 βίον μὲν τὸ τῷ θανάτῳ τῷ Ἀλήμ,
 λῆσεν ἡ ἡσώμενοι οἱ τέτταρτοι τῷ
 πατρὸς αὐτῶν βελήν, ἐπανεστῆ
 κατὰ τὸ Μαβίαν, καὶ συνέψαν πό-
 λεμον ἰσχυρὸν μὲν τῷ Μαβίῳ, καὶ
 ἡττήθησαν ἐφυγον ἀπὸ τῷ περὶ
 αὐτῷ, καὶ ἀποσεύχεται Μαβίας
 ἀπέκλεινεν ἅπαντας, καὶ ἐκτοτε
 ἦλθε πᾶσι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀράων
 εἰς τὸ Μαβίαν. ἵσταντο ὅτι οὐτὸς ὁ
 Μαβίας ἐκροντο ἦν τοῦ Σοφιάμ.
 ἐκροντο ὅτι τοῦ Μαβίου ἱππάρχης ὁ μάσδαμας, ὁ κατὰ Κωνσταντι-
 νούπολιν στρατεύσας, οὐκ ἔστιν καὶ δι' αἰτίας αὐτοῦ ἐκπύθη τὸ τῶν Σα-

ex principatu, cum annu-
 lum ab eius manu abla-
 tum meo digito circumde-
 di; & eiicio Alem annulum
 è digito meo, atque vnà
 ipsum è principatu. Cui
 vicissim senex Mabiæ. Vt
 Mabiā in principatum
 introduxi, cum annulum
 eius meo digito indaxi:
 ita annulum rursus Ma-
 biæ in digitum eius redu-
 co: & sic discesserunt. Assu-
 mit igitur Mabias Syriæ
 principatum, cum Amirai
 omnes iurassent mutuo se
 num se dicto obsecuturos.
 Alem autem cum suis in
 Æthiopi partes abscessit, i-
 bique vitam finivit. Eo ve-
 ro mortuo, filii volunta-
 tem patris flocci facientes
 cōtrā Mabiā arma sum-
 serunt, & prælio cum eo
 vehementi decertauerunt,
 superatique à facie eius
 fugerunt. Mabias autem
 misit, qui omnes occideret:
 atq; ex eo tempore omnis
 Arabiæ principatus in Ma-
 biā deuolutus est. Scien-
 dum vero Mabiā hunc
 nepotem fuisse Sophiam,
 Mabiæque nepos erat Ma-
 salmas, qui aduersus Con-
 stantinopolim exercitum
 duxit, cuiusque rogatu Sa-

Mabiæ
 Amirai
 omnes
 iurassent
 mutuo
 se
 num
 se
 dicto
 obsecuturos.
 Alem
 autem
 cum
 suis
 in
 Æthiopi
 partes
 abscessit,
 i-
 bique
 vitam
 finivit.
 Eo
 ve-
 ro
 mortuo,
 filii
 volunta-
 tem
 patris
 flocci
 facientes
 cōtrā
 Mabiā
 arma
 sum-
 serunt,
 &
 prælio
 cum
 eo
 vehementi
 decertauerunt,
 superatique
 à
 facie
 eius
 fugerunt.
 Mabias
 autem
 misit,
 qui
 omnes
 occideret:
 atq;
 ex
 eo
 tempore
 omnis
 Arabiæ
 principatus
 in
 Ma-
 biā
 deuolutus
 est.
 Scien-
 dum
 vero
 Mabiā
 hunc
 nepotem
 fuisse
 Sophiam,
 Mabiæ
 que
 nepos
 erat
 Ma-
 salmas,
 qui
 aduersus
 Con-
 stantinopolim
 exercitum
 duxit,
 cuiusque
 rogatu
 Sa-

*Sacellum
Sacerdotis
nostris*

racenorum facellum ex-
structum est in pretorio
Imperatoris. Hic vero non
erat princeps Arabum; sed
Sulecman, cuius ille exer-
citui preerat. Sulecman au-
tem classe contra Constan-
tinopolim, Masalmas vero
terrestri itinere profectus
est, traiecitque Lamp'acū
in partes Thraciæ, ducens
secum militum millia o-
ctoginta, Deique proui-
dentiâ & classis Soleema-
nis, & pedestris Masalmae
exercitus rediit cum dede-
core, superatus, debella-
tusque à classe & militib.
Imperatoris: & pacem ha-
buit imperium nostrum
quam longissimo tem-
pore, militante pro nobis,
& hanc urbem tutante Do-
minâ nostrâ semper-virgi-
ne Mariâ, cuius inuiolabi-
lem imaginem ipse etiam
Solecman equo descendēs
veneratus est.

αὐτὸς ὁ Σουλεημάν ἠδὲ δὴ καὶ ἐνετράπη, καὶ τοῦ ἵππου κα-
τίσταν.

ερχομένων ἰφθιον ἐν τῷ βασιλι-
κῷ παλατίῳ. ἔκ ἦν ὁ οὗτος ἀρ-
χιζὸς τῶν ἀράβων, ἀλλὰ Σουλεη-
μάν ὑπῆρχεν ὁ ἀρχιζὸς τῶν Σα-
ερχιωῶν, ὁ δὲ μάσδαμας ἐν τάξει
σερατηροῦ ἐχημάτιζεν. ἦλθε δὲ
Σουλεημάν μὲν τῷ στόλου αὐτοῦ
κατὰ Κωνσταντινούπολιν. ὁ δὲ μά-
σδαμας διὰ ξηρᾶς, καὶ διεπέσσειν
ἐν λαμψάκῳ ὅπῃ τὰ μέρη τῆς
θράκης, ἄγων μὲν ἐαυτοῦ σερατώ-
τας χιλιάδας π. καὶ διὰ τῆς τοῦ
Θεοῦ προνοίας ὅτε στόλος Σουλε-
ημάν τοῦ ἀρχιζοῦ τῶν ἀράβων,
καὶ ὁ πεζὸς σερατὸς τοῦ μάσδαμα
ὑπέσπεσε μετ' αἰχμῆς ἡτλήθεν-
τες καὶ καταπολεμηθέντες πα-
ρά τοῦ στόλου καὶ τῶν σερατιω-
τῶν τῷ βασιλέως. καὶ εἰρήνησεν
ἡ καθ' ἡμᾶς πολιτεία ὅπῃ μήκι-
σον χρόνον, σερατηρούσης καὶ περι-
επούσης τῆς δεσποίνης ἡμῶν καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου
τῷ δὲ τῷ πόλιν. ἥς καὶ τῷ
ἄρχαντον καὶ ἀγίαν εἰκόνα καὶ

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. κβ.

ἐκ τῆς χρονολογίας φετὶ μακα-
ρίστου Θεοφάνους περὶ αὐτῶν
καὶ περὶ μαβίς, ἐν τῇ γυναικί
αὐτῆς. ὅπως διεπέρασεν ἐν
ἰσπανίᾳ Ῥωμαίων βασι-
λεὺς Ἰῤῥίν Θ ὁ Ρινότμη-
τ Θ.

Αὕτη ὅτιν ἀρχὴ τῆς βασι-
λείας αὐτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξεβλήθη ὑπὸ Λεοντίου, καὶ πάλιν
ἀντὶστῆθεν ἐκβλήθην τὸν Λεόντιον καὶ
ἀφῆμαρτον, καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς
ἐν τῇ ἵπποδρόμῳ θριαμβεύσας
καὶ ἀποκρίνας. τέτρω τῶν ἐστὶ τῶ
ἐστὶ. ἀπεσέλγη Ἀβιμέλεχ πρὸς
Ἰουστινιανὸν βεβαιῶσαι τὴν εἰρήνην
ἐταῶς. ἵνα ὁ βασιλεὺς παύσῃ τὸ
τῶν μαρδαϊτῶν τᾶγμα ἐκ τῆς λι-
βάνου, καὶ διακωλύσῃ τὰς ἐπιδρο-
μὰς αὐτῶν, καὶ Ἀβιμέλεχ δώσῃ
τοῖς Ῥωμαίοις καθ' ἐκάστην νομί-
ματα χίλια, καὶ ἵππον ἐν γυῖν ἑνα,
καὶ ἵνα ἔχωσι κοινὰ κατὰ τὸ ἴσον
τῶν φόρων τῆς κύπρου καὶ ἀρμενίας
καὶ ἰβηρίας. καὶ ἐπεμψεν ὁ βασι-
λεὺς παῦλον τὸν μαγιστιανὸν πρὸς
Ἀβιμέλεχ ἀσφαλίσαυ τὰ Θ
θέντα. καὶ γέροντα ἐγείρατο ἀσ-
φάλεια μετὰ μαρτύρων. καὶ φιλοτι-
μηθεὶς ὁ μαγιστιανὸς ὑπέσχετο.

CAP. XXII.

Ex B. ^{Theophrastus} ~~Chronic~~ Chro-
nographo, de iisdem:
ac de Mabiâ, eiusque
prosapiâ: item quomo-
do in Hispaniam tra-
iecerit Iustinus Rhi-
nometus Romanorū
Imperator.

Hoc ipsius imperii
principiū est, & post-
eā à Leontio deiectus fuit,
moxque iterum restitutus,
deiectis Leontio Apfima-
roque, quem utrunque in
Hippodromo in trium-
phum egit, occiditque. Eo
ipso anno, 6108. Abime-
lech ad Iustinianum le-
gatos mittit, pacē firmam
facturos hoc pacto. Ut im-
perator legionem Mardai-
tarum Libano monti im-
positam compescat, excur-
sionesque eorum prohi-
beat: Abimelech verò da-
ret Romanis quotidie nu-
mismata mille, & equum
generosum unum: essentq;
vectigalia communia Cy-
pri, Armeniæ & Iberiæ.
Misitque imperator Pau-
lum magistrum, qui quæ
decreta erant scripto ac
testibus confirmaret, isq;
muneribus affectus, do-

D

num rediit. Missi itaque sunt ab imperatore, qui Mardaitas abduxerunt usque ad duodecim millia, quæ res Romanam potentiam mutilauit. Omnes enim terræ, quarum arces habitant Arabes, à Mopsi ara usque ad quartam Armeniam propter Mardaitarum incursionem inualidæ & inhabitabiles fuerunt: quibus inhibitis grauissima mala hæctenus ab Arabibus Romania perpressa est. Eo ipso verò anno Armeniam ingressus imperator illic Mardaitas Libani suscepit, aheneo muro dissoluto. Pace in quoque cum Bulgaris fregit, perturbatis quæ pater recte atque ordine sanxerat. Principatum tenente Abimelech in Africam Arabes expeditionem fecerunt, eamque ceperunt, & ex suo exercitu præsidium imposuerunt. Tunc temporis vero Iustinianum Romanorum imperio deiciebat Leontius, relegatoque in Chersonem imperium tenuit. Apollinaris autem Tiberio Leontii successore imperante mortuus est Abimelech Arabum princeps, post quem filius Valid principatum obtinuit annos nouem. Eo ipso an-

καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς πρεσβυ-
λάβετο τὸς μαρδαίτας χιλιάδας
ιβ. πλὴν Ῥωμαϊκῇ δυναστείᾳ ἀ-
κρωτειαῖσας. πᾶσαι γὰρ νῦν αἱ οἰ-
κουμέναι παρὰ τῶν ἀράβων εἰς
τὰς ἀκροπόλεις ἀπὸ μοψείας, καὶ
ἕως τετάρτης ἀμενίας ἀνίσταται καὶ
ἀσκήτοι ἐτύχονον διὰ τὸ ἐφοδῆν
τῶν μαρδαϊτῶν. ὧν παρεσταλέν-
των πάνδυνα καὶ πέπονθεν ἡ
Ῥωμανία ὑπὸ τῶν ἀράβων μέχρι
τῆς νῦν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι εἰσελθὼν ὁ
βασιλεὺς εἰς ἀμενίαν ἐκεῖ ἐδέ-
ξατο τοὺς ἐν τῷ λίβανῳ μαρδαίτας
χορήγειν τεῖχος διδοῦσας. παρέλυ-
σεν ὃ καὶ πλὴν μὲν τῶν Βουλγάρων
παριστάει εἰς ἡμῶν, διαταρά-
ξας τοὺς ὑπὸ τῶν οἰκείων πατρὸς ἐν-
ορδίνως γεγονότας τύπους. ὅππῃ κρα-
τοῦντο τῶν ἀβιμέλεχ ἐπεσφά-
τάει οἱ ἀράβες τῇ ἀφεικῇ, καὶ
ταύτῃ παρέλαβον. καὶ ἐκ τοῦ
οἰκείου στρατοῦ ταξάπωνα ἐν αὐτῇ
κατέστη. λεόντιος ὃ ἦν τῷ τότε
χρόνῳ ἐκβδων τὸ Ἰουστινιανὸν τῆς
Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ ἰδούσας
αὐτὸν ἐν Χερσῶνι τῆς βασιλείας
ἐκράτισεν. ἀψιμάρε δὲ τῶν περὶ
τὸν λεόντιον διαδεξαμένους τῆς βα-
σιλείας, καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων (κῆ-
προς κερτήσαι), τέθεικεν ἀβι-
μέλεχ ὁ τῶν ἀράβων ἀρχηγός, καὶ
ἐκράτισεν Οὐδιδὸς ὁ ὧς αὐτῷ ἔτι
ἐννέα. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι πάλιν ὑ-
πέστρεψεν Ἰουστινιανὸς εἰς πλὴν βα-
σιλείας

λείαν, καὶ εὐθύμως καὶ ἀμελῶς
 ταύτῃ διαβερνῶν, τῆς ἀφεικῆς
 ἐπεκράτησεν ὁλοχερῶς οἱ ἀγαρῖνοί.
 τότε ὁ Ἰμαβίαν ἐβροντοῦ μὲν ὁλι-
 γροῦ στρατῷ διεπέρασεν ἐν ἰσπα-
 νία, καὶ ἐπισυνάξας πάντας τὰς
 ἐκ τῆς γῆς αὐτῇ ἐκράτησε τῆς ἰσ-
 πανίας μέχρι τῆς (ἡμερῶν. ὅθεν οἱ
 Ἰσπανίαν κατοικοῦντες ἀγαρῖνοι
 μαβιάται καλονομάζον) τῶν
 ἐπὶ τῶν τοῦ τυχεύουσιν οἱ τῆς κρήτης
 οἰκοῦντες ἀγαρῖνοί, ὅτε γὰρ μιχαὴλ
 ὁ τετυλὸς τῶν βασιλέων ἀρχῆς
 ἐπεκράτησεν, καὶ ἡ τῆς θυμῶν ἀν-
 ταρσία ἐγένετο μέχρι περὶ τοὺς
 χρόνους ἐπικρατήσασα. τότε ὁ βα-
 σιλέως ἀρχαρχὸς ὅτι τοῖς Συμ-
 βεβηκόσι πρᾶγμασι, εὐρόντες διο-
 ρίαν οἱ Ἰσπανίαν οἰκοῦντες ἀγα-
 ρῖνοι, εὐρόντες ἱκανὸν ἔξουσίαντες
 καὶ ἀρξάμενοι ἐπὶ τῶν τῆς Κυκ-
 λίας μερῶν, πᾶσας τὰς κυκλάδας
 νήσους ἡγήμαρ, καὶ ἐλθόντες ἐν
 κρήτῃ, καὶ ταύτῃ εὐκαιρὸν καὶ ἀνι-
 μένῃ εὐρόντες, μηδενὸς ἀντερο-
 μένῃ ἢ μαχομένῃ ταύτῃ παρ-
 λαβόν, καὶ διακράτησιν ἕως τῆς
 (ἡμερῶν. ὁ Ἰμαβίαν διαδέχεται ὁ
 Σουλημᾶν, καὶ περὶ τῆς ἑτητείας.
 ἐπὶ τούτῳ ἐπεστράτευσε μάσαλ-
 μας ὁ στρατηγὸς Σουλημᾶν μὲν
 στρατοῦ διὰ ξηρᾶς. Οὐμαρ ὁ δὲ διὰ
 θαλάττης, καὶ τῇ τῆς Θεοῦ Συνεργείᾳ
 ἀπεκρίθη μὲν αἰχίνης ὑπέστρεψαν
 τῇ τῆς Σουλημᾶν διαδέχεται ὁ ὕμαρ, καὶ

no in imperium restitutus
 est Iustinianus, cui cum ne-
 gligenter ac supinè præf-
 set, Agareni Africam vni-
 versam subiugârunt. Tunc
 Mabiænepos cum exiguo
 exercitu in Hispaniam tra-
 iecit, collectisque consan-
 guineis omnibus eam te-
 nuit in hodiernum vsque
 diem : unde Agareni Hi-
 spaniam incolentes Ma-
 biatæ appellantur, & ab his
 prognati sunt, qui Cretam
 inhabitant. Cum enim
 Michael Balbus Romanis
 imperaret, & Thomâ per
 tres annos rebellante, re-
 rum aliarum negligentior
 esset, longius se distare, cō-
 perientes Agareni Hispa-
 niæ incolæ, classe satis ma-
 gnâ comparatâ, à Sicilia
 partibus initium facien-
 tes, Cycladas omnes vasta-
 runt, & in Cretam appel-
 lentes, eamque opportu-
 nam inuenientes, nemine
 se opponente ceperunt, at-
 que etiamnum possident.
 Valid vero succedit. Su-
 leeman, regnavitque per
 triennium Sub hoc Masal-
 mas eius militiæ præfectus
 terrâ, Vmarus verò mari
 copias aduersum nos du-
 xerunt, Deique auxilio re-
 infectâ cum dedecore re-
 gressi sunt. Suleeman suc-
 cedit Vmar, & regnat bien-

Mabiæne

nium: huic Azed, regnat-
que quadriennium: illi I-
sam, qui annos nouende-
cim. Isto defuncto princi-
patum gessit Maruam an-
nos sex: post cuius obitum
Abdelus quidam Arabum
dominus fit, eosque rexit
annos viginti vnum. Suc-
cedit illi Mades, & regnat
annos nouem: post illum
Aaron quispiam viginti
tres. Circa hoc tempus im-
perantibus Irene & Con-
stante, anno à mundo con-
dito 6283. Arabum prin-
ceps in interiore Persia
obiit propter Chorasan,
quæ appellatur, principa-
tumque suscepit filius Ma-
homet, homo ineptus o-
mnino ac inhabilis, contra
quem seditione mota fra-
ter Abdelas ex eadem re-
gione Chorasan paternis
copiis adiutus intestinum
bellum concitauit. Atque
inde Syria, Ægypti, & Li-
bye incolæ, in varios prin-
cipatus diuisi, cum publica
negotia, tum seipfos cædib.
ac rapinis omnisq; generis
flagitiis euerterunt, inter
se se & Christianos, qui sub
ipsis, confusi. Hinc sanè et-
iam vrbs sanctæ Christi
Dei nostri Ecclesiæ vastata
δηλήλους κατέπρεψαν Σαραϊς, & Αρταγαϊς, & παντοίαις ἀτοπί-
αις, πρὸς ἐαυτοὺς & τὰς ὑπ' αὐτοὺς χριστιανὸς συγκεχυμένοι. ἐν-
θεν δὴ καὶ αἱ τῆς ἀγίας χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλεως ἐκκλησίαι

κεχρῆται τῆς τῶν ἀράβων ἀρχῆς ἐ-
τη δύο. ἡ δ' Οὐμαρ διαδέχεται ἁ-
ζίδ, καὶ κεχρῆται τῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἐνι-
αυτὸς τέσσαρες. τῶτον δ' διαδέ-
χεται Ἰσάμ, καὶ κεχρῆται ἡ ἀρχὴς ἐτη
ἑξ. τότε τελευτήσονται κεχρῆται τῆς
ἀρχῆς μαρῶν ἐτη ἑξ. μαρῶν δ' ἡ
τελευτήσονται ἀβδελαὶς πρὸς τῶν
ἀράβων ἀρχῆς κύριος γίνεσθαι, καὶ
κεχρῆται ἐτη ἑξ. τότε τελευτήσονται
μαδῆς ἀρχῆς ἀράβων γί-
νεσθαι, καὶ κεχρῆται ἡ ἀρχὴς ἐτη ἑννέα.
τότε παύσονται, ἀράων πρὸς τῶν
ἀράβων ἀρχῆς κύριος γίνεσθαι, καὶ
κεχρῆται τῆς ἀρχῆς ἐτη κγ. ἐν τούτῳ
τῷ χρόνῳ, ἦσαν τῷ 5000. τῆς τῶν
ρωμαίων ἀρχῆς εἰρήνης καὶ κών-
σταντος, ἐκ τῆς κτίσεως κόσμου
5000. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἀράων ὁ δ' ἡ
ἀράβων ἀρχῆς τέθηκεν εἰς τὴν
ἐνδοτέραν πόλιν διὰ τῆς κηρου-
μένῃ χωρῇ. καὶ διεδέξατο ἡ
ἀρχὴ μοάμν ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ
κατὰ πάντα καὶ ἀσυνάρετος ὁ
παύων, πρὸς ὃν ἀβδελαὶς ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ σasakiας ἐκ τῆς αὐτῆς
χώρας ὅτι χωρῶν ἅμα τῇ παλαιο-
καὶς δυνάμεσιν ἐμφυλὶς πόλεμος
γένεσθαι αἰπὸς. καὶ ἠκούσθη οἱ κατὰ
τὴν Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην
εἰς διαφόρους κατὰ μνηθέντες ἀρ-
χάς, τότε διμήσια πρὸς ἑαυτοὺς καὶ
ἡρή-

ἡγήμην), τὰ τε μοναστήρια τῶν
 δύο μεγάλων λαυρῶν, ἃ ἐν ἁγίοις
 χαρίτων καὶ κλεισθῶν, καὶ τῶν ἁ-
 γίων σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ κοινέβια
 τῶν ἁγίων ἐνθυμίων καὶ θεοδοσίου.
 ἐπεκράτησε ἡ τῆς τοιαύτης ἀναρ-
 χίας ἡ καὶ ἀγλήλων καὶ ἡμῶν μισ-
 θωνία ἔτη πέντε. ἕως οὗδε ἐκατό-
 νισε τὸν χρόνον τῶν ἀρχόντων ὁ ἐν
 αἰίοις ἐπιφανὴς ὁ πῶς μοιρῶ συ-
 γάτης ἃ καλεσμένου μεγάλου ἀ-
 γῆ, μηλοῦται τὸν τυχάνων ἃ με-
 γάλου καὶ ἐνσεβῆς καὶ χειστηρικῶ-
 τάς βασιλέως Κωνσταντίνου υἱοῦ
 λέοντος ἃ (οὐφωλάς καὶ ἀγαθοῦ
 βασιλέως, ἐλθόντος ἡ βασιλείας ἃ ἐκ
 μακεδονίας ἃ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνή-
 μη τῇ (κλήπτερος τῆς τῶν ρωμαίων
 βασιλείας κερήσονται.

Κ Ε Φ. κγ.

πρὸς ἰβηρίας Ἰσπανίας.

Ιβηρία δύο ἡ μὲν πρὸς τῇ ἡρακλείας σήλαις, ἀπὸ ἰβηρίας ποτα-
 μού, οὗ μέμνηται ἀπολλόνιος τῇ περὶ γῆς β. ἐν τὸς ἡ πυρίνης ἰ-
 βηρίας τὸ δὲ μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοιέρω. πύτης ἡ πολλὰ
 φασὶν ἐν τῇ διαρρεῖσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς ἡρακλείας ἐν τῇ ἰ. τῇ καθ' ἡρακλείας
 γέγραπτον ἰστορία οὕτως. τὸ ἡ ἰβηρικὸν γῆ καὶ τὸ ὅπερ φημι οἰκεῖν
 τὰ παρὰ τὰς ἡ διαρρεῖσθαι διώκεισθαι ὀνόμασιν, ἐν γῇ καὶ ἐν κατὰ φύλα.
 πρῶτον μὲν οἱ ὅτι τοῖς ἐχάτοις οἰκοῦντες τὰ δυσμέων κύνιτες ὀνο-
 μάζονται. ἀπὸ ἐκείνων ἡ ἰβηρία πρὸς βορέαν ἰόντι γλήτες. μὲν δὲ,
 ταρτήσοι. μετὰ δὲ, ἐλυσίνιοι. μὲν δὲ, μασινοί. μετὰ δὲ κη-
 κιστοί. ἔπειτα δὲ ἡ διαρρεῖσθαι. ἀρτεμίδας δὲ ἐν τῇ β. τῶν γεω-
 γραφωμένων ἔτι διαρρεῖσθαι φησὶν. ἀπὸ δὲ τῶν πυρηναίων ὁρῶν
 ὅπως τῶν κατὰ γὰρ τῶν τόπων, ἐνδοιέρω καὶ συνωνύμως ἰβηρία τε καὶ

σπανία καλεῖται. διήρεται δὲ ὑπὸ ρωμαίων εἰς δύο ἐπαρχίας διατμή-
νυσα. ὑπὸ τῶν περυσίων ὄρων ἅπασα, καὶ μέχρι τῆς καμνῆς καρ-
χιδόν, καὶ τῶν ἑβαίτων πενητῶν. τῆς δὲ δευτέρας ἐπαρχίας τὰ
μέγιστα οὐκ ἐκ λυπηταίας λέγεται. καὶ ἰβηρίας παρθύνει, ἐν
λακιδίας ἰβηρίᾳ πλεονεχίαν αἰγιαλῶν. ἢ δὲ ἑτέρας ἰβηρίας πρὸς
πρόσας ὅτι, τὸ ἑξῆς ἰβηρες. ὡς πέρρες. βύζιρες. διορύσι.

ἀγχισηλάων μεγαθύμων ἑξῆς ἰβήρων.

καὶ Αἰετοφάνης τριφάληπ.

μαρτυρόντες τὰς ἰβηρας τὰς Αἰετάρχειας πάλαι.

καὶ,

τὰς ἰβηρας ἔς χωρηγίαις μοι βοηθήσαι δέομαι.

καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ τῶν γεωγραφημένων. γεω-
ματικοὶ δὲ χρώνται τῇ τῶν ἰταλῶν οἱ παρὰ θάλατταν οἰ-
κοῦντες τῶν ἰβήρων. καὶ ὑπὸ τῇ ἰβηρίᾳ χυλικῆς ἰβηρίας τὸ θυλικόν.
ἐλλυλῆς. καὶ ἰβηρίας. μένανδρος ἀπιδι. λέγεται καὶ ἰβηρικὸς πρῶτος
μὲν πρὸς πιν. ἰβηρικὸς ἀρχομένοισι, διηγεῖτο δὲ ἡ ἰβηρίς εἰς δύο
νῦν δὲ εἰς τρία, ὡς μαρκιανὸς ἐν περιπλῶ αὐτῆς. πρῶτον μὲν ἡ
ἰβηρία εἰς δύο διηγεῖτο ὑπὸ ρωμαίων. νυνὶ δὲ εἰς τρία. βαυκλὴ,
σπανίαν, καὶ ταρρακωνησίαν. ὑπὸ τῆς χυλικῆς ἰβηρίας ἐνδείαν ἀπολ-
λῶνι. ὡς τὸ φύλακ. ὁ φύλακ. ἐν τοῖς παρωνύμοις φησὶν ὑπὸ
χυλικῶν ἐνδείαν παράγον. τὸ μὲν ὕδωρ δύο συλλαβαί, ὁμοίως τῇ ἐν-
δείᾳ, καὶ τὸ τόνον παρὰ ξυνομένον. καὶ ἡ ἐν ἀπλῶ χήματι ἡ ἐν ἐνδείᾳ
τῇ ἀπλῶν μὲν ἔν μαρτυρ. ὁ μάρτυρ. χάρος. χάρος. ὁ χάρος.
π. χαρποιοῦτος ἀνακλ. τριζήν, τριζήν. ὁ τριζήν. ὅς
τριζήνοιο. ἰβηρ ἰβηρ. ὁ ἰβηρ. ἀφ' οὗ παρὰ καναδράτω. ἐν ρώ-
μαικῆς χιλιάδ. ὅτι ἰβηρίας ἔτω. καὶ τολίζιοι τῆμα καὶ ἰβήριοι
πολεμέοντες. τὸ αὐτὸ καὶ ἀβρών ἐν παρωνύμοις φησὶ. καὶ αὐτὸς ἰ-
βηρ. τριζωπύγων ἐν μεθυστικοῖς εἶρη. κερταίνε, λέγονται οἱ ἰβη-
ρες ὑδροπολεῖν. ὡς ἀπιδι. ἐν δειπνοσφιστῶν β' οὕτω. φίλαρχ.
μὲν ἐν τῇ ζ'. καὶ τὰς ἰβηρας φησὶν ὑδροποτεῖν πάντας καίτοι πλε-
σιόλατοι πάντων ἀνθρώπων τυγχάνοντας. κέκτω. καὶ ἄρμεν καὶ
χευσὸν πλεῖστον. μονοσιτεῖν τε αὐτὸς αἰετὶ λέγει διὰ μικρολογίαν,
καὶ ἡ τὰς φέρειν πολυτελεστας.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. χα'.

Περὶ ἰσπανίας.

Πότεν εἴρηται ἰσπανία; ὑπὸ ἰσπάνων γίγαντες ἔτω καλεσμένοι. ἰσπανίαι δύο τ' ἰσθμίας ἐπαρχίαι. ἡ μὲν μεγάλη, ἡ δὲ μικρά. ταύτης ἐμνήσθη χάραξ ἐν ἰ. χρονικῶν. ἐν ἰσπανίᾳ τῇ μικρᾷ τῇ ἐξωλοσιτανῶν πάλιν ὑποσάντων ἐπέμφθη ὑπὸ ρωμαίων στρατηγὸς ἐπ' αὐτὸς κύνις. ὁ αὐτὸς ἐμὲν περὶ τῶν δύο. κύνις δὲ τῶν ρωμαίων πολέμαρχος. ἐν ἀμφοτέροις τ' ἰσπανίαις. ἡσόμενος δὲ ὑπὸ βειάδου απονδῶς πρὸς αὐτὸν ἐποίησατο, ταύτῃ κεκληῖται φησὶν ἰβηρίαν. ἐν ἡ ἐλλυικῶν γ'. ταύτῃ δὲ ἰσπανίαν ἔλλυες τὰ πρῶτα ἰβηρίαν ἐκάλεον, οὐπω ξύμπαντες δὲ ἔδυνες τῇ πρὸς ἰβηρίαν μεμαθηκότ'. ἀλλ' ὑπὸ μέρους τῆς γῆς ὁ ὅστις πρὸς ποταμὸν ἰβηρίαν, καὶ ἀπ' ἐκείνου ὀνομάζονται τ' παῖς καλεῖντες. ὕστερον δὲ φασιν αὐτὴν μετακεκληῖσθαι πανανίαν.

Κ Ε Φ. χί.

ἐκ τ' ἰσθμίας τ' ὅστις Θεοφ. ν. 85 τ' ἰσθμίας.

C A P. XXV.

Ex historia S. Theophanis Sigriana.

Τούτῳ τῷ ἔτι Οὐδηνπνια-
νός οὐ μόνον Βρετανίαν ἀλλὰ
καὶ Γαλιαν καὶ ἰσπανίαν ἀνασώσασθαι
ἐκ ἰσθμίας, ἀλλὰ τ' ἐσπείριον λιβύλιν
πρὸς τὴν πόλιν τὴν τοιαύτην. δύο
στρατηγὸι ἦσαν ἀέπ', καὶ βο-
νηφάπ'. οὗς διεδώκεν κατὰ αἴτη-
σιν Οὐδηνπνιανοῦ εἰς ρώμην ἀ-
πέστειλεν. βονηφάπ' δὲ τ' ἀρχὴν
τῆς ἐσπείριον λιβύνης λαβὼν φθο-
νήσας ἀέπ', διαβολὴν ποιεῖται.
καὶ αὐτὸς, ὡς ἀνταρσίαν μελε-
τῶντος, καὶ τῆς λιβύνης κρατῆσαι
συνέβη. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς

Hoc anno Valentinia-
nus non solum Bri-
tanniam, Galliam & Hi-
spaniam s. r. non po-
ruit, sed Hesperiam quoque
Libyam insuper amisit,
hoc modo: Duo erant prae-
tores Aetius & Bonifacius:
quos petente Valentiniano
Romam miserat Theodo-
sius: Bonifacio autem He-
speriae Libyae praefecturam
fumentem invidiam motus
Aetius eum traduxit, vel-
uti rebellare & Libyam oc-
cupare molientem. Et hec

D 4

quidem Placidia dixit matri Valentiniani. Bonifacio vero per literas significat, uti vocatus ne se sistat, traductum enim esse per calumniam, & Imperatores cum dolo circumvenire velle. His acceptis Bonifacius, & Aetio tāquam sincero amico fidem habens, vocatus non venit. Tunc imperatores quā benignissimē Aetium exceperunt. Erant vero tum temporis Gotthi & aliæ multæ magnæque gentes ad Danubium vsque in locis Hyperboreis habitantes; inter quas præcipui Gotthi, Gepides, & Vandali, nomine tantum, non linguâ differentes, omnes peruersam Arii doctrinam sequentes. Hi sub Arcadio & Honorio Danubium transgressi in Romanorum terrâ sedes posuerunt. Et Gepides quidem, ex quibus postea Longobardi atque Auares per secessionem oriundi sunt, Singidonis & Sirmii circumiacentia habitârunt: at Visigothi cum Alaricho Romani vastantes in Gallias profecti, eas debellârunt: Gotthi vero Pannoniam insidentes primò anno Theodosij iunioris decimonono in Thracia regiones sedem

πλακιδίαν ἔλεγε πῶς ὁ Οὐδμεν-
πνιανὸν μητέρα. χάρις ὅ καὶ βο-
νηφάπῳ, ὅπ' εἰν παρρημεφθεῖς
παρρημεφθεῖς μὴ δολήσης. διε-
βλήθης γὰρ, καὶ δόλωσε οἱ βασι-
λεῖς βύλον ὅ χειρώσατο. ταῦτα δε-
ξάμενος βονηφάπῳ, καὶ ὡς γνη-
σίῳ φίλῳ ἀπὸ πεινύσας, μετα-
πεμθεῖς οὐ παρεγένετο. τότε οἱ
βασιλεῖς ὡς εὐνύσαντες ὅ ἀέπον ἀ-
πεδέξαντο. ἦσαν ὅ τῷ τότε γότ-
θοι καὶ ἔστη πολλά τε καὶ μέγιστα
μέχρι ὅ θανατὸν ἐν τοῖς ὑπερβο-
ρείοις τόποις κλιωκισμένα. τέτων
ὅ ἀξιολογότερα εἰσὶ γότθοι, γή-
πεδες, καὶ οὐρανῆλοι, ἐν ὀνό-
μασι μόνον καὶ ὁδὸν ἐτέρῳ διη-
λάθοντες, μιᾷ διαλέκτῳ κεχρη-
μένοι, πάντες ὅ τῆς ἀρεῖς ὑπάρ-
χουσι κλιωκιστίας. ἄλλοι ἐπ' ἀφ' αὐ-
τῶν καὶ ὠνοεῖς ὅ θανατὸν διαβάν-
τες ἐν τῇ τῶν ρωμαίων γῇ κατω-
κίωθη. καὶ οἱ μὲν γήπεδες, ὅς ὦν
ὑπερὸν διηρεῖθη. λογισαμένοι καὶ
ἀβάρεις, τὰ πᾶσι Σιγιδωνά, καὶ
Σερμίων χωρία ὤκησαν. οἱ ὅ σί-
γοτθοι μετὰ ἀγαθῶν πῶς ρωμαῖοι
πορθήσαντες εἰς γαλίας ἐχώρη-
σαν, καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκράτη. γότ-
θοι ὅ πανωνίαν ἔχοντες πρῶτον,
ἐπὶ τα δεκαεννέα ἔτη ὅ βασιλείας
θεοδοσίῳ ὅ νέου ἐπιρέφαντο, τὰ
τῆς θράκης χωρία ὤκησαν. καὶ ὅπῃ
νῆ χεῖρας ἐν τῇ θράκῃ διατρί-
φαντο, δευτέρῳ ἡγεμονίᾳ
αὐτῶν

αὐτῶν, παλαιοὶ καὶ ὑπάρχοντες ζώον-
τες, αὐτὰρ ὅπρ' ἐφάνη, τῆς
ἐπερίου λιβύης βασιλείας ἐκράτι-
σαν. οἱ δ' Οὐανδήλοι ἀλάνες ἐπι-
επάμενοι, καὶ γερμανὲς τὰς νῦν
καλυμένους φράγλους, διαβάντες
τὸ ῥήνον ποταμὸν, ἡγομένους γογί-
δικλον, καὶ ὡκῆν ἐν ἰσπανίᾳ πρὸς
τὴν ἄσιν χώραν τῆς εὐρώπης ἀπὸ τῆς
ἐπερίου ὡκεανοῦ. βορηάπ' δὲ πο-
σειδῆος τὰς τῶν ρωμαίων βασιλεῖς
περάσας ἀπὸ λιβύης εἰς ἰσπανίαν,
πρὸς τὰς Οὐανδήλους ἦλθαν. καὶ
εὐρών τ' ἡ γογιδικλον τελευτή-
σαντα, τὰς δὲ ἐκείνους παῖδας γότ-
θάρων τε καὶ γηζέειχον τ' ἀρχὴν
διέποντας, τέττες περὶ τρεῖς ἀμέ-
νους τ' ἐπέειον λιβύην εἰς τρία
μέρη διελεῖν ὑπέχετο. ἐφ' ᾧ ἑκα-
στον τὸ τρίτον μέρος ἀρχεῖν σὺν αὐ-
τῷ, κοινῇ δὲ ἀμύνεσθαι τ' οἶον δὴ-
ποτε πολέμιον. ἐπὶ ταύταις δ'
ὁμολογίαις Οὐανδήλοι τ' πορθ-
μὸν διαβάντες τ' λιβύην καὶ ὡ-
κεανὸν ἀπὸ τῆς ὡκεανοῦ μέχρι τρι-
πόλεως τῆς κατὰ κυρίνης. οἱ δὲ
ἑσίστοθι ἀναστάντες ἀπὸ γαλλίας
ἐκράτησαν καὶ τὴν ἰσπανίαν. πρὸς
δὲ τῆς κυλήτης ρωμαίων φίλοι
βορηάπ' τ' τῆς ἀεπίας φαιδοκαπι-
γορίαν ἀνῆλθεισαν τῇ πλακιδίᾳ
ἐμφανῇ ποιήσαντες καὶ πρὸς βο-
ρηάπον ἀεπίας ὅπως αὐτῶν, τῆς βορη-

transtulerunt, ibiq; lviij.
annos commorati, duce
Theudericho patricio &
consule Zenone, sed qui
desiderat, Hesperia Libye
imperium occuparunt; Va-
dali autem adiunctis sibi
Alanis Germanisque, quos
nunc Francos appellamus,

Rhenum flumē transeun-
tes, duce Gogidifelo Hispa-
niam tenuerunt, quæ pri-
ma Europæ regio est ab O-
ceano Hesperio. Bonifa-
cius autem Romanorum
imperatores metuens, è
Libyâ in Hispaniam trai-
ciens, ad Vandalos accessit:
& Gongidiscum quidem
diem obuisse inueniens, fi-
lios verò eius Gottharum
& Gezerichum imperium
administrâtes, hortatus ut
Hesperiam Libyam in tres
partes divideret pollicita-
tionibus induxit, ut singuli
tertiâ partem regerent
cum ipso, communiter ve-
ro contra quemvis hostem
alter alterum defenderent.
Hoc pacto Vandali freto
transiisso Libyam habi-
tarunt ab Oceano Tripolin
usque quæ est ex aduerso
Cyrines. Isigotthi autem
mouentes Gallias occupa-
runt, & Hispaniam. Qui-
dam verò è senatorib Ro-
manis amici Bonifacij fal-

sam Aetii accusationem Placidia significarunt, & Aetii

ad Bonifacium epistolâ,
quam ipsis Bonifacius mi-
serat. Hac re percussa Pla-
cidia Aetium quidem nul-
la in re læsit : ad Bonifa-
cium vero litteras cum iu-
reiurando mittit, quib. red-
ire eum hortabatur. Go-
tharo autem mortuo Ge-
serichus Vandalorum sa-
ctus est Imperator. Et Bo-
nifacius acceptis literis cō-
trâ Vandalos arma sumit,
magno ipsi exercitu ve-
niente Româ & Byzantio,
ducente Aspare. Prelio au-
tem contrâ Gezerichum
inito superatus est Roma-
norum exercitus. Atque
ita cum Aspare Romam
veniens Bonifacius verita-
te ostēsa suspicione se libe-
rauit. Africa verò sub Van-
dalorū potestate fuit. Tunc
etiam Marcianus miles,
Aspari seruiens, qui postea
imperium nactus est, viuis
à Gezericho captus fuit.
Sciendum esse tres Ame-
rumnes in vniuersa Syria,
idest, in Arabum princi-
pato ; quorum primus in
Africa sedet, estque ex pro-
sapia Alem & Phateme fi-
liæ Muamethi, siue Muc-
humet; à quo etiam Pha-
temita appellantur. Ter-
tius vero à Mabia originē
trahens in Hispania ha-
bitat. Sciendum, quod inter

φαπίου ταύτῳ αὐτοῖς ὑποδείξαν-
τῳ. ἡ δὲ πλακιδία ἐκ πλαγίῳ
τῷ μὲν ἀέπον ὑδὲν ἠδίκησεν, βοη-
θαπὼ δὲ λόγον περὶ τρεπλὶκὸν. μὲν
ὄρκων ἀπέστειλεν. ἔδὲ γοιθάρου
τελευτήσαντῳ, γηζέειχῳ τῶν
Οὐανδήλων γέρονεν αὐτοκρά-
τωρ βορηφάπῳ ὃ τὸν λόγον δόξά-
μενος τῶν Οὐανδήλων κατεσά-
τευσεν, σεαυτὸν μέγα ἐλθόντῳ
αὐτῷ ἀπὸ τῆς ῥώμης καὶ τῆς βυζαν-
τίου, σεαυτὸν ἡγεῖντῳ ἄσπαρῳ. πε-
λέμῳ δὲ κρατήεντῳ πρὸς γηζέ-
ειχον, ἡττήθη ὁ τῶν ῥωμαίων σεα-
τὸς. καὶ οὕτω βορηφάπῳ μὲν
ἄσπαρς εἰς ῥώμην ἐλθὼν τῷ ὑπο-
ψίαν διέλυσεν ἀποδείξας πῶς ἀ-
λήθειαν. ἡ δὲ ἀφεικὴ ἐκ τῶν Οὐαν-
δήλοις γέρονε. τότε καὶ μαρκια-
νὸς σεαυτὸν ὦν, καὶ δαλκύων
ἄσπαρ, ζῶν ζωικήθη ὑπὸ γη-
ζερίχῳ, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας.
ἰστέον ὅτι τρεῖς ἀμερυμενεῖς εἰσὶν ἐν
ὅλῃ τῇ Συρίᾳ, ἡγεῖν ἐν τῇ τῶν ἀ-
ράβων ἀρχῇ. ὧν ὁ μὲν πρῶτῳ κα-
θέζεται ἐν ἀφεικῇ, καὶ ὅστις ἐκ τῆς
τῆς ἀλῆμ γηζεῖ, καὶ φαπρὲ τῆς δυ-
χατρὸς μετὰ μὲν, ἡτοι τῶν μετὰ μὲν. ἐξ
οὗ καὶ φαπρὲ τῆς ὀνομάζονται. ὁ δὲ
τρίτῳ καθέζεται ἐν ἰσπανίᾳ. ὅστις
δὲ ἀπὸ τῆς γηζεῖ τῆς μετὰ μὲν.
ἰστέον ὅτι ἐν τῷ κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ
κλειῦται τῆς Σαρακηνῶν πάσης

τῆς Συρίας ἐκαθέσθην ἀμερμυνῆς
 εἰς τὰ βαγδάδ. ἐδέσποζε δὲ πᾶ-
 σης τῆς περσίας, καὶ τῆς ἀφει-
 κῆς, καὶ τῆς Αἰγυπτίου, καὶ τῆς ἐν-
 δαιμον^{ου} ἀραβίας. καὶ εἶχεν ἀμη-
 ραδίας μεγάλας ἥτοι τετρακισχίλιας
 ταύτας. πρῶτῳ ἀμηραδίαν τὴν
 περσίαν. ἤρουν τὸ χωρσαάν. δευ-
 τέρῃ τῇ Αἰγυπτίῳ. τρίτῳ ἀμηρα-
 δίαν τῇ ἀφεικῇ, τετάρτῳ ἀμη-
 ραδίαν τῇ φιλιστίνῃ, ἥτοι τὸ ράμ-
 βλε. πέμπτῃ ἀμηραδίαν τῇ δα-
 μασκίῃ. ἑκτῷ ἀμηραδίαν τὸ
 χέρμ^ι, ἥτοι τὸ ἑμεσα. ἑβδόμῃ
 ἀμηραδίαν τὸ χόρμ^ι. ὀγδόῃ ἀ-
 μηραδίαν τῇ ἀντιόχειαν. ἐννάτῳ
 ἀμηραδίαν τὸ χαρσάν. δεκάτῳ
 ἀμηραδίαν ἑμ^ι. ἐνδεκάτῳ ἀμη-
 ραδίαν τὴν ἐσλή. δωδεκάτῳ ἀμη-
 ραδίαν τὸ μύσελ. τριςδεκάτῳ ἀ-
 μηραδίαν τὸ πικεῖτ. τῆς δὲ ἀφει-
 κῆς ὑπερσυνείσας ἀπὸ τῆς δὲ ἀ-
 μερμυνῆς ἐν τῷ βαγδάδ ἐξουσίας,
 καὶ ἰδιοκράτας, καὶ ἀμνησ-
 τῶν ἀναγορευσάσθαι γέρονε, καὶ οὕτως
 ἢ περὶ πῆρ^ι χεν, πρῶτῃ ἀμηραδία
 ἢ περσία. δευτέρῃ ἢ Αἰγυπτί^{ου}. καὶ
 καθεξῆς αἱ λοιπαὶ καθὼς περι-
 ῖνται. ὡς πῶς δὲ πάλιν τῇ ἀμερ-
 μυνῇ δὲ ἐν τῷ βαγδάδ ἀδυνα-
 τήσαν^{το} γέρονε ἰδιόρρυθμ^{οι} οἱ δὲ
 περσίας ἀμνησ^{τοι}, ἤρουν τὸ χρε-
 σάν. καὶ ἀπεκάλεισεν ἑαυτὸν ἀμερμυλῶ, φορῶν καὶ τὸ κουρῶν διὰ
 πινυκιδίων εἰς τὴν τράχηλον αὐτοῦ δίκην μαριακίον. λέγει δὲ αὐτὸν εἶναι
 ἀπὸ τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀλῆμ. ὁ δὲ ἀμνησ^{τος} τῆς ἐνδαιμον^{ου} ἀρα-

rentur Saraceni, Amerum-
 nes in Bagdad resede-
 rit. Imperabat vero Persiæ
 universæ, Africæ, Ægy-
 pto, & Arabiæ Felici: &
 Ameradias magnas, siue
 præturas, habuit hasce: Pri-
 ma erat Persia, siue Cho-
 rostan: secunda, Ægyptus:
 tertia, Africa: quarta, Philis-
 tiem, siue Rhamble: quin-
 ta, Damascus: sexta, Chêps
 siue Emessa: septima, Cha-
 lep: octava, Antiochia: no-
 na, Charan: decima Emet:
 undecima Esipe: duodeci-
 ma, Musel: decima tertia,
 Ticrit. Africa vero ab Ame-
 rumnis Bagdadensis pote-
 state auulsa & sui iuris fa-
 cta, propriumque Ameram
 designante, fuit, quemad-
 modum antea solebat, pri-
 ma Ameradia Persia: se-
 cunda Ægyptus: & deinde
 cæteræ: ut iam dictum est.
 Nuper vero propter impo-
 tentiam Amermūnæ Bag-
 dadensis suæ ditionis fa-
 ctus est Ameras Persiæ,
 siue Chorasani appellavit-
 que se Amermumnen, ge-
 stans Alcoranum per ta-
 bellas è collo instar tor-
 quis, & de genere Alem se-
 met oriundum dicit. Ame-
 ras autem Arabiæ Felicis

semper sub potestate Ameræ Ægypti fuit. Et vero hic quoque sui iuris factus est, & Amermummem sese nominat, atque ad Alem originem refert.

CAP. XXVI.

*Genealogia spectabilis
Hugonis.*

SCiendum est Italię regem magnum Lotharium spectabilis regis Hugonis avum à Carolo Magno genus ducere, cuius laus, encomia, fama magna, & belli præclare gesta. Hic igitur Carolus omnibus re-
magna *francia* gnis solus præerat, sedem
verò imperii in magna
Francia posuit, neque ipso
regnante quisquam alius regem se appellare ausus fuit, sed fœdus cum eo omnes pepigerant, missâ autem in Palæstinam, immensâ pecuniâ monasteria illic plurima ædificari curavit Lotharius verò hic collecta magna militum manu aduersus Romam profectus bello illam subiugavit, cumq; Papiâ ad sua reuerteretur in vrbe Placentia, triginta à Papiâ milliaribus, diem obiit, relicto fi-

εις παπίαν, κατώτεσεν εις τὸ κάστρον πλαζέντα, τὸ ὄν ἐπὶ τριάκοντα μιλίων τῆς παπίας. καὶ κεῖσε μὲν ὅτε τελευτᾷ. ἔτεκεν

Εἰς ὑπῆρχεν αἰεὶ καὶ πάντοτε ὑπὸ τῷ ὄξυσίαν τῷ ἀμνηστὶ Λιγύπῳ. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς ἰδιόρρυθμος, καὶ ἀπεκάλεσεν ἑαυτὸν ἀμερμυμνήν. λέγει δὲ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ὅτι ἐκ τῆς τῷ Ἀλήμ γυναικός.

Κ Ε Φ. κς.

ἡ γυνεαλογία τῶ περιβλέπτου
Οὐγώνου.

ΙΣτέον ὅτι ὁ ρήξ ἰταλίας ὁ μέγας Λωθάειος, ὁ πάππός τῶ περιβλέπτου ρήγος Οὐγώνου, ἀπὸ τῆς γυναικὸς μεγάλης Καρύλου καλήγετο, περὶ οὗ πολὺς ἔπαινος ἐγκωμιάται καὶ διηγήματα, καὶ περὶ πολέμου ἀνδραγαθήματα. οὗτος οὖν Κάρυλος ἦν μονοκράτωρ πάντων τῶν ρηγῶν. ἐβατί-
λευσεν δὲ εἰς τὴν μεγάλην φεαρίαν. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ οὐδεὶς τῶν ὑπολοίπων ρηγῶν ἐτόλμησεν ρήξαι ἑαυτὸν καλέσαι, ἀλλὰ πάντες ὑπῆρχον ὑπόσπονδοι αὐτοῦ. ὅστις χεῖματα ἰκανὰ καὶ πλεόντων ἀφθονον ἐν πηλασίᾳ ἀποστείλας ἐδείματο μοναστήρια πάμπολλα. ὁ τῶν Λωθάειος ὅτε ἀναλαβόμενος τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα κατὰ ρώμης ἐκσεχτούσας ἀπὸ πολέμου τὴν ἐκράτησε. καὶ ἠνίκα ὑπέσφεν εἰς τὴν αὐτῇ ὄξυσίαν, ἤρουν

δδ

δε ὃν ὀνόματι Ἀδέλβερτον, ὃς ἐ-
 γνησιγενὴς καὶ μεγάλην βε-
 ρταν, καὶ ἔξ αὐτῆς τὴν περιθέντα
 γῆνα τὸν Οὐλωνα ἔτεκεν. μετὰ δὲ τὸ
 τελευτῆσαι τὸν μέγα Λωθάριον,
 Λοδοίκου οἰδοῦ Λοδοίκου ἀπὸ
 τῆς μεγάλης φραγκίας ἐλθὼν ἐκρά-
 τισεν τὴν πατρίαν καὶ ἦν μὲν ἄσπετος.
 ὕστερον δὲ ἦλθεν εἰς Βερῶνα, εἰς τὸ
 κάστρον τὸ ὄντιον ῥο. μιλίων τῆς
 πατρίας, καὶ ἐλθὼν αὐτὸν ἐκείσθαι
 ἐπανεστῆ. αὐτῶν οἱ τῶν αὐτῶν κά-
 στρου, καὶ κρατήσαντες ἐτίφλωσθαι.
 καὶ τότε ἐκράτισεν Βεργίρειον ὁ
 πάππτος τῶν νυνὶ Βεργίρει. καὶ
 εἰσελθὼν ἐν ῥώμῃ ἐσέφθη. καὶ μετὰ
 τὸ ἐδηλοποιῆσαι λαὸς πολὺς τῷ
 Ρόδελφῳ εἰς Βεργῶνιαν ὄντιον. λέ-
 γοντες ὅτι ἐλθεῖ ἐνταῦθα, καὶ παρα-
 δίδομέν σοι τὸν ῥῆγάτον, καὶ σπο-
 τενοῦμεν τὴν Βεργίρειον. ὁ δὲ ἦλθε
 ἀπὸ Βεργῶνιαν πρὸς τὰ μέρη τῆς
 πατρίας. καὶ ὁ μὲν ἡμῖν λαὸς ἦν
 μετὰ τοῦ Βεργίρει, ὁ δὲ λοιπὸς
 μετὰ τοῦ Ρόδελφου. καὶ πολεμή-
 σαντες, ἐνίκησεν ὁ Βεργίρειος τὴν
 πρῶτον πόλεμον, καὶ πάλιν πολε-
 μήσαντες, ἐνίκησεν ὁ Ρόδελφος.
 καὶ ἐφύζεν ὁ λαὸς τῶν Βεργίρει. καὶ
 μόνον κατὰ ληφθεὶς ὁ Βεργίρειος,
 ἐποίησεν ἐαυτὸν ὡς τεθνεώτα,
 καὶ ἔπεσεν μέσον τῶν τεθνεώ-
 των, κρατῶν αὐτὸν μετὰ τῆς
 φραγκίας αὐτοῦ, τὴν δὲ πόλιν αὐτοῦ εἶχεν ἔξω. ἐλθὼν δὲ

lio Adelberto, qui uxorem
 duxit magnam Bertam, &
 ex ea filium sustulit Hugo-
 nem, de quo iam dictum
 est. Mortuo vero magno
Lothario, Ludouicus ger-
manus Ludonici ē magnā
Francia proficiscens Papiā
 tenuit non coronatus.
 Postea Veronam profectus
 est, quæ vrbs Placentiā ab-
 est cxx. milliaria, quo cum
 venisset, insurgentes contra
 illum urbani captum oculi-
 lis spoliarunt. Et tunc re-
 gnum tenuit Berengarius,
 eius qui nunc est avus, Ro-
 mamque veniens corona-
 tus est. Postea multi ciues
 Rodulpho in Burgundia
 existenti nuntiārent, ut
 ad ipsos veniret, quippe re-
 gnum se ipsi tradituros, Be-
 rengariumque occisuros.
 Venit itaque à Burgundia
 in territorium Papiense, di-
 visusque populus pars ad
 ipsum transiit, pars Beren-
 gario adhæsit; initoq; præ-
 lio, primo conflictu Beren-
 garius vicit, altero Rodul-
 phus: quique Berengarium
 sequebantur in fugam acti
 sunt, ipse vero Berengarius
 à suis desertus mortuum se
 simulavit, interq; mediam
 stragem collapsus pelle se-
 luā texit pedesq; portento.

Quidam verò ex Rodulphi militibus veniens, pedem eius venabulo percussit, cumque nihil omnino moveri illum videret, discessit: Rodulphi verò milites Berengarium esse ignorabant. Prælio autem cessante, surrexit Berengarius, solusque palatium suum petiit, & rursus regno potitus armis contra Rodolphum sumptis cum superavit. Posthæc habito conuentu regionem bifariam diuiserunt, parsque una vni altera alteri cecidit, Rodolphus sub consilio & potestate Berengarii erat. Deinde è Burgundia Papiam possessores expulsuri venerunt tres Marchiones, Hugo Taliapherni, Bozo, & Hugo Buzi frater rex nobilissimus, cuius antea mentionem fecimus. Venit autem cum multitudine satis magna. Quod ubi rescivit Berengarius parasse in bellum contra ipsum processit, & vias omnes insidens fame pressit, suisque interdixit, ne quenquam occiderent, sed ubi ubi caperent quemcunque naribusque mutilatum dimitterent: id quod factum fuit. Illo conspecto tres isti, quos nominaui, duces dis-

διασάμενοι ὅν τεύτο αἱ περιηθείσιν τρεῖς κερδῆαι, ἄρχαντες ἀνυπόδε-

εἰς ἐκ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ροδύλφου, δέδωκεν αὐτῷ μετὰ μεναύλου εἰς τὸ πόδι. αὐτὸς δὲ τὸ σύνολον οὐκ ἐσαυκύθη, ὅ δὲ μὴ καταθένη. ἀφῆκον αὐτὸν ὡς δῆθεν νεκρὸν ὄντα. ἡγρόδ δὲ ὁ Ροδύλφος λαὸς ὅπῳ βεελγένης ὄσι. καὶ παύσαιτο τὸ πολέμα ἡγέρθη ὁ βεελγένης, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ παλάτιον αὐτοῦ μόνον, καὶ πάλιν ἐκράτησε τῆς βασιλείας, καὶ ἐπολέμησε τὸν Ροδύλφον, καὶ ἐνίκησεν αὐτόν. μετὰ τὸ τούτου συνεβίβασθη εἰς ἀθήλους, καὶ ἐμερίσθη τὸ χωρὶν εἰς δύο. καὶ ὁ μὲν εἰς ἀνελάβετο τὸ ἐν μέρει τῆς χώρας. ὁ δὲ ἕτερος τὸ ἕτερον. ἦν δὲ ὁ Ροδύλφος ὑπὸ τὴν βουλὴν καὶ ἐξουσίαν τοῦ βεελγένης. καὶ μετὰ τοῦτο ἦλθον ἀπὸ βεργόνια τρεῖς μαρκήσιοι πρὸς παπῖαν τὸ ἐκδιώξαι τοὺς κερτεῖσαι αὐτοί. ἦσαν δὲ οὗτοι. οὐζων ὁ Τηγιαφέρου, καὶ Βόζων, καὶ οὐζων ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βόζου, ὁ περιηθείς ἐν ἡμέραις ῥῆξ. ἦλθε δὲ μετὰ λαοῦ ἰκανοῦ. καὶ μαδὼν ὁ βεελγένης, ἡτοίμασεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ πρὸς πόλεμον, καὶ παρακαθίσας ἐξενόχησεν αὐτοὺς ἀπὸ λιμοῦ. καὶ οἷον τὸ λαὸν αὐτῷ μὴ φονεύειν πνὰ, ἀλλ' ὅπου ἂν κερδήσῃ πνὰ ἔξ αὐτῶν κἀπῶσι τὸ εἶνα καὶ τὰ ὠτῖα, καὶ ἀπολύωσιν. ὁ δὲ καὶ ἐποίουν.

πρόδωκε τὰ θεῖα εὐαγγέλια εἰς
 τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἦλθον περὶ τῆς
 βεβίγεραι, αἰτάμενοι συγχώ-
 ρησιν, καὶ ὁμνύοντες ὅτι μηκέτι ἐλ-
 θεῖν ἐνθάδε μέχρι τέλους ζωῆς αὐ-
 τοῦ, καὶ τότε ἔασεν αὐτοὺς ἀπελ-
 θεῖν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. Ἦσαν οὖν
 βεβίγεραι ἀπὸ θρόνου εἰς βερό-
 ναν, ἀπέκλεινεν αὐτὸν φθαμένον
 ὁ συντεκνῶν αὐτῆς, καὶ τότε
 ἐκράτησεν ὅλην τὴν γῆν τὸν Ρό-
 δούλφον. καὶ μετὰ τοῦτο ἐμήνυσεν
 ὁ λαὸς τῆς χώρας ὅλης εἰς βερ-
 γαν τῷ Οὐγῶνι τῷ προῖκῳ ἐν π-
 ρῆγί, λέγοντες ὅτι ἐλθε καὶ παρα-
 δίδομέν σοι τὴν χώραν. καὶ ἐλθὼν
 αὐτῷ, ἐπῆρσεν αὐτὸν ὁ λαὸς, καὶ
 ἀπήγαγον εἰς τὸ παλάτιον, καὶ
 ἀπεκατέστησεν αὐτὸν πῆγαν. καὶ δὲ
 Ρόδούλφον εἶπον ὅτι ἀπῆγε μετὰ
 τῆς πλούτου σου, θέλεις εἰς πῶ-
 ναν χώραν σου, θέλεις ἰταλίαν. ὁ δὲ
 ἀπῆλθεν εἰς βεργανίαν εἰς πῶ-
 ναν χώραν αὐτῆς, καὶ κατέειχεν ἐκεῖνα
 λαὸν ἰκανόν. καὶ τελευτήσαντι
 αὐτοῦ, ἀπῆλθεν Οὐγῶν ὁ προῖκ-
 δεὶς εἰς βεργανίαν, καὶ τὴν γυ-
 αῖκα τῆς Ρόδούλφου, ἣτις καὶ βέρτα
 ὀνομάζεται, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα. καὶ
 δὲ θυγατέρα αὐτῆς ὀνόματι ἀδέ-
 λασαν, δέδωκεν Λωθαρίῳ τῷ υἱῷ
 αὐτοῦ, τῷ νυνὶ ὄντι ἰταλίας πῆγαν. ἢ
 ὅτι ἀνεληθῶσα ἐν Κωνσταντινουπόλει,
 καὶ συναρθεῖσα ῥώμαν τῷ πορφυ-
 ροκλήτῳ υἱῷ Κωνσταντίνῳ τῷ φιλοχρίστου δεσποτοῦ. ἦτοι ἡ θυγάτης

calceati sumptis in manus
 Euangelii ad Berengeriū
 iuerunt, veniam petentes,
 iurantesque nunquam eo
 viuo se illuc reuersuros
 esse, & sic ad sua illos abire
 permisit. Deinde verò cum
Veronam abiisset Beren-
garius, occidit eum com-
pater ipsius Phalambertus,
& tunc regnum vniuersum
ad Rodolphum peruenit.

Postea regionis totius po-
 pulus dicto regi Hugoni
 in Burgundia significauit,
 uti ad ipsos veniret, se re-
 gionē illi tradituros: cum-
 que venisset, sustulit eum
 populus, & in palatium
 abducens regem consti-
 tuit, Rodolpho cum opib.
 suis, siue in terram suam,
 siue quocunq; aliò ire vel-
 let, dimisso: qui in terram
 suā Burgundiam discessit,
 populumque ibi satis mul-
 tum rexit. Eo mortuo in
 Burgundiam profectus est
 rex Hugo, & Rodulphi v-
 xorem Bertam sibi iunxit,
 filiam verò eius Adelesam
 dedit Lothario filio, nunc
 Italiae regi. Filia verò ipsius
 spectabilis regis Hugonis
 Constantinop. delata, &
 Romano Porphyrogēneto
 Constantini Christum a-
 mantis domini F. collocata

CONSTANTINI

est. Appellabatur autem Berta, de auiæ magnæ Bertæ nomine, quæ post Adelberti coniugis obitum regno præfuit annos * & pro Berta Eudocia vocata fuit de nomine auiæ & sororis Constantini domini Christiani amantis.

C A P. XXVII.

De Longobardia themate, eiusque principatibus, ac ducatibus.

Antiquis temporibus omnis Italiæ ditio, Neapolis, Capua, Beneuentum, Salernum, Amalphe, Caieta, & vniuersa Longobardia tenebatur à Romanis Romæ imperantibus. Postquam verò Constantinopolim translata fuit imperii sedes, omnia hæc in duos principatus diuisa sunt. Ex eo tempore missi sunt ab imperatore Constantinop. patricij duo, quorum vnus Sicilia, Calabria, Neapoli & Amalphæ præerat: alter verò Beneuento, Capuæ, Papiæ cum reliquis; & tributa quorannis fisco imperatoris pen-
δικαθέζετο εἰς Βενεβενδόν, καὶ ἐκράτει τὴν Παπίαν, καὶ τὴν Κάπυαν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα. καὶ ἐτέλουν κατέτρεπε τῷ βασιλεῖ

τοῦ αὐτοῦ περιελάμβανεν ῥήγους οὐρανῶν, ἢ ὀνομάζετο βέρτα, κατὰ τὸ ὄνομα τῆς μάμμης αὐτῆς τῆς μετὰ τὴν βέρτας. ἢ περὶ μὲν δὲ ἀνατον τοῦ Ἀδελφείου ἀνδρός αὐτῆς ἐβασίλευσεν ἔτη * μετὰ τὴν ἀνὰ τὸ ὄνομα τῆς τε μάμμης καὶ ἀδελφῆς Κωνσταντίνου τοῦ φιλοχρίστου δεσπότη.

Κ Ε Φ. κζ.

περὶ τῆς θέματος Λογυβαρδίας, καὶ τῶν αὐτῇ περιελαττων ἀρχοντιῶν.

Iστέον ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις κατεκρατεῖτο ἡ πᾶσα ὀξυσία τῆς Ἰταλίας, ἢ τε Νεάπολις, καὶ ἡ Βενεβενδός, τό τε Σαλέρηνον, καὶ ἡ Ἀμυγήνη, καὶ Γαίπη, καὶ πᾶσα ἡ Λογυβαρδία, πρὸ τῶν ῥωμαίων δηλονότι βασιλευσμένων τῆς ῥώμης. μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν τὸ βασίλειον ἐν Κωνσταντινουπόλει, διμερίσθησαν ταῦτα πάντα εἰς ἀρχὰς δύο. ἐξ οὗ καὶ παρὰ τοῦ βασιλεύοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπεσέλλοντο πατρίκιοι δύο. καὶ ὁ μὲν εἰς πατρίκιον ἐκράτει τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Καλαβρίαν, καὶ τὴν Νεάπολιν, καὶ τὴν Ἀμυγήνην. ὁ δὲ ἕτερος εἰς πατρίκιον ἐκράτει τὴν Παπίαν, καὶ τὴν Κάπυαν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα. καὶ ἐτέλουν κατέτρεπε τῷ βασιλεῖ

τα νενομισμένα τῷ δημοσίῳ. αὐ-
ται δὲ πᾶσαι αἱ περὶ ῥηδεῖσαι χώ-
ραι κοινοῦντο παρὰ τῶν ρω-
μαίων. ἐν δὲ τοῖς χρόνοις εἰρήνης ἡ
βασίλισσα ἀποσταλὴς ὁ πατριῆς
ναρσῆς ἐκράτει τὴν βενεβειδὸν καὶ
τὴν παπίαν. καὶ Ζαχαρίας ὁ πάπας
ἀδελφεὸς ἐκράτει τὴν ῥώμην.
Συνέβη δὲ πολέμους ἡγεῖσθαι εἰς τὰ
τῆς παπίας μέρη, καὶ ἐξεδίασεν
ὁ πατριῆς ναρσῆς εἰς τὴν ἑσθλὸν
τὰ εἰσκομιζόμενα πάντα τῷ δη-
μοσίῳ. καὶ οὐκ ἀπεσάλη ἡ κατὰ
τύπον εἰσκομιδὴ παρ' αὐτῆς. ὁ δὲ
ναρσῆς ἀντεμήνυσεν, ὅτι ἀπὸ τῶν
αὐτόθι μνησθὲν ἤπιζα μοι ἀποστα-
λῆναι χρήματα, ἐπεὶ δὲ πᾶσαν τὴν
ἀπὸ τῶν ὧδε εἰσκομιζόμενῳ εἰς-
κομιδὴν εἰς τοὺς ἀνακίφαντας
πολέμους κατενόησα. καὶ μνησθὲν
ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ὧδε ζητεῖτε εἰς-
κομιδὰς. ταῦτα ἀκούσασα ἡ βασι-
λισσα εἰρήνη, καὶ ὀργισθεῖσα, ἀπέ-
στειλεν αὐτῷ ἀνταρκτην καὶ ἡλακά-
την, χράσασα πρὸς αὐτόν. ὅτι λά-
βε ταῦτα, καὶ ἡ ἀμέλεια σοι. νήθειν σε
δὲ μνησθὲν ἐκρίναμεν δίκαιον, ἡ με-
τὰ ὅπλων ὡς ἄνδρα διεκδικεῖν καὶ
διδάσκειν καὶ ὑπερπολεμεῖν ρω-
μαίων. ταῦτα ἀκούσας ὁ πατρι-
ῆς ναρσῆς, ἀνέγραψε πρὸς τὴν
βασίλισσα. ὅτι ἐπεὶ οὕτω παρ' ὑ-
μῖν ἐνομιζομένη νήθειν καὶ κλώθειν
καθ' ἅπτερ γυνή, κλώσαι ἔχω νήματα μὲν τῆς ἀνδραλίας καὶ ἡλα-
κάτης, ἵνα μέχρις ἂν ζῶσιν οἱ ῥωμαῖοι μηδυνῶσιν ἐξ ὑμῶν.

debant, omnesq; hæc, quas
dixi, regiones habitaban-
tur à Romanis. Temporibus
autem imperatricis I-
renes missus patricius Nar-
ses tenebat Beneuentum,
& Papiam, Romam autem
papa Zacharias Athenien-
sis. Accidit verò ut bella ge-
rerentur in partibus Papiæ,
& Narses patricius pecu-
nias fisco ex pacto solu-
endas in milites erogaret, ne-
que ordinarius ab illo re-
ditus non tantum nō mit-
tebatur, sed contra se po-
tius illinc pecunias sibi
missum iri sperare signifi-
cabat, quippe cum omnes
reditus bellis ingruentibus
impendisset, ac proinde nō
hinc aliquid esse quæren-
dum. His auditis impera-
trix Irene, iraque accensa,
missum illi & eolum misit
cum literis, quibus scribe-
bat: Accipe hæc quæ tibi
conueniunt: nere enim te
equius iudicauimus, quam
armis tanquam virum uti,
ac pro Romanis pugnare.
Quibus intellectis Narses
patricius rescripsit: post-
quam nere me rectius &
filium torquere videtur ti-
bi, veluti faminam, telam
me ordiri nosse scias quam
nunquam Romani dete-

Joanne
inf. N3

Sophia
inf. N3

Narses
injunctis
habitis
gobaris
vocat.

magis
filius
a Principi
ad ultimum
conuenit

xant. Tunc autem temporis Longobardi Pannoniam inhabitabant, nunc Turcarum sedem, & missis ad eos omne genus fructibus significavit ipsis illuc uti venirent, visuros esse, pro veteri verbo, terram melle & lacte abundantem, & quā neque Deum habere meliorem existimaret; hanc, si ipsis placeret, inhabitaturos esse, in perpetuum faustis illum propterea precationibus persequuturos. His auditis persuasi Longobardi cum familiis Beneventum venerunt; cumque intra urbem illos admittere ciues nollent, extra eam prope murum ad flumen habitantem aedificatā urbem parvā, quæ CITTA NOVA, id est, noua ciuitas appellatur, exiitq; etiam hodiē. Intrabant vero etiam urbem, & ecclesiam, doloque superiores facti habitatoribus omnibus occisis urbem tenuerunt; gladiis enim intra fustes occultatis ecclesiam ingressi pugnam excitatā vniuersos interemerunt. Et inde excursione in omnē ditionem factā subiecerunt eam themati Longobardiarum & Calabriae, usque Papiā, ὑπὲρταξαν τὴν δέμα λογοβαρδίας καὶ καλαβρίας, καὶ ἕως πα-

ναι ταῦτα. οἱ δὲ λογοβαρδοὶ τῶν τότε χερσὶ κατέκον εἰς πανωνίαν, ἐνθα ἀρχῶς οἰκοῦσιν οἱ τέρκοι. καὶ ἀποστείλας ὁ πατριάρχης πρὸς αὐτοὺς ὁπώρας παντοίας ἐδηλοποίησεν αὐτοῖς, ὅτι δοῦτε ἐν ταῖς, καὶ διὰ σάκε γλυφίσαν κατὰ τὸ εἰρημένον μέλι καὶ γάλα, ἥς ὡς οἶμαι ὁ Θεὸς κρεῖττονα οὐκ ἔχει. καὶ εἰ ὅσιν ἡμῖν ἀρετὴν κατοικήσατε ἐν αὐτῇ, ὅπως εἰς αἰῶνα αἰῶνος μακαρίζεσθαι με. ταῦτα δὲ ἀκούσαντες οἱ λογοβαρδοὶ καὶ πεποιθέντες, ἀναλαβόμενοι τὰς σαρμυλίας αὐτῶν, ἦλθον εἰς βενεβενδόν. οἱ δὲ κάρου βενεβενδὸν οὐκ εἶδον αὐτοὺς ἐνδον δὲ κάρου εἰσελθόντες, ὥς κηρὶ δὲ ἐξωθεν δὲ κάρου πλησίον δὲ τείχεος εἰς τὸ ποταμόν, οἰκοδομήσαντες ἐκεῖσε κάρου μικρόν, ἐξ οὗ καὶ ὀνομάζεσθαι τζιτὰ νόβα τετέστι νεόκασρον. ὁ καὶ μετὰ τῆς (ἡμερῶν Κυρίως). εἰσῆρχοντο δὲ καὶ ἐνδοθεν δὲ κάρου καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ μηχανῆς κρεμάσαντες τοὺς οἰκίτορας δὲ κάρου βενεβενδόν, ἀνέβησαν πάντας, καὶ κατέχον τὸ κάρου. ἔσθον δὲ διὰ τῶν ῥάβδων αὐτῶν πασὰ βασάζοντες, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑποτρέπον ποιήσαντες ὅτι τὸ αὐτὸ μάχην, πάντας ὡς εἶρη ἀπέκτεναν. καὶ ἔκτοτε ἐκστρατεύσαντες πᾶσι τῇ γλῶσσει ἐκείνῃ, ὑπὲρταξαν τὴν δέμα λογοβαρδίας καὶ καλαβρίας, καὶ ἕως πα-

πίας,

πίας, ἀνὰ τῆς ὑφρεντοῦ, καὶ καθι-
πόλεως, καὶ τῆς ῥεσιάνου, καὶ τῆς
νεαπόλεως, καὶ τῆς γαίτης, καὶ
Cyrenτοῦ, καὶ ἀμάλφης. πρῶτον ὃ
κἄς ἐν ὑπῆρχεν ἀρχαῖον καὶ μέ-
γα ἢ κάπυα. δευτέρου ἢ νεάπολις.
τρίτη ἢ βενεβενδός. τέταρτη ἢ
γαίτης. πέμπτῃ ἢ ἀμάλφη. τὸ δὲ ὅσον
εἰνὸν ἐκίθη ἐπὶ τῷ Σικάρδῳ, ὅτε διε-
μέειζο οἱ λογύβαρδοι τὰ πειγνη-
πάτα. εἰς δὲ τὸ μίχαις τῆς Σήμερον
ἤτις ἔστιν ἰνδικπὼν ἐβδόμη, ἔτη
ἀπὸ κτίσεως κόσμου 592. ἀφ' οὗ ἔ-
μερίσθη ἡ λογύβαρδία ἐπὶ σ. ὑπῆρ-
χον δὲ ἀδελφοὶ δύο, ὁ Σικων, καὶ ὁ
Σικαρδός. καὶ ὁ Σικων ἐκράτησε
τὸ βενεβενδόν, καὶ τὰ μέρη τῆς
βάρεως, καὶ τῆς Σίπενδῳ. ὁ δὲ Σι-
καρδός τὸ Σήμερον καὶ τὴν κα-
πύαν, καὶ τὰ μέρη τῆς καθαβρίας.
ἢ ἡ νεάπολις ἦν ἀρχαῖον πατρι-
αίων τῶν κατερχομένων πατρι-
κίων. καὶ ὁ κρατὼν τὴν νεάπολιν
κατεῖχε καὶ τὴν Σικυλίαν. καὶ ἡνί-
κα κατέλαβεν ὁ πατρίκιος ἐν νεα-
πόλει, ἀπῆρχετο ὁ δὲ νεαπόλεως
ἐν Σικυλία. ἢ δὲ κάπυα ἦν πόλις
ὑπερμεγέθης, καὶ ἐδύω ὑπὸ τῶν
οὐρανδῶν, ἢ τῶν ἀφρικῶν, καὶ
κατέλυθ' αὐτήν. ἐρημοκῆς δὲ
ἔσθης ἔκκειν ἐν αὐτῇ λογύβαρδοι.
καὶ πάλιν τὴν ἀφρικὴν ἐπέρχον-
των κατ' αὐτῶν, ὡκοδόμησεν ὁ
ἐπίσκοπος λανδύλφος κἄς ἐν
εἰς τὴν γέφυραν τῷ ποταμοῦ. καὶ

excepta Hydrunte, Calli-
poli, Rufiano, Neapoli,
Caietâ, Surrento, & Amal-
phe. Prima verò vrbs anti-
qua & magna erat Capua,
secunda, Neapolis, tertia
Beneuentum, quarta Ca-
ieta, quinta Amalphe. Sa-
lernum autem habitatum
fuit à Sicardo, cum prin-
cipatus diuiderent Lon-
gobardi. Et sunt in hodiernum
usq; diem, quæ sep-
tima indictio est, anni à
condito mundo 647. à
diuisa verò Longobardia
200. Erant autem fratres
duo, Sico atq; Sicardus.
Et Sico quidem possidebat
Beneuentum, partesque
Bareos, & Sipendi. Sicar-
dus verò Salernum, Ca-
puam, & partes Calabriae.
At Neapolis antiquū præ-
torium erat patriciorum
qui mittebantur; & il-
lam qui tenebat, idem in
potestate Siciliam quoq;
habebat: Cumq; patricius
Neapolim appelleret, dux
Neapoleos in Siciliam ab-
ibat. Capua verò erat vrbs
ingens, captaq; est à Van-
dalis, siue Afris, & vastata:
Atq; ita desolata cum ia-
ceret, inhabitârunt eam
Longobardi. Et mox A-
fris rursus ingruentibus
Landulphus episcopus in
ponte fluminis urbem æ-

discauit, quam Capantem dixit, etiam hodie existantem. Ex quo autem hæc Capua exstructa est, anni sunt 73. Neapolis verò, Amalphe, & Surrentum, ad Romanorum imperatorem semper pertinuerunt. Sciendum, quod Mastromeles Romanorum linguâ significat, Præfectum exercitus. Sciendum quod Veneti antequam traicerent inhabitarentque insulas, quas nunc inhabitant, Æticiij appellabantur, & incolebāt in cōtinenti has vrbes Concordiam, Iustiniana, Nanum, & reliquas plerasque. Sciendum Venetos, qui olim Æticiij appellati, cum traiecissent munitam inprimis urbem condidisse, in quâ hodiè habitat dux Venetiarum, mari undique cinctam spatio circiter sex miliarium, in quod ingrediuntur flumina xxvii. Sunt etiam insulæ versus orientem vrbis, in quibus oppida ædificârunt, puta Cogradum, vbi arx magna est, in qua multæ sanctorum reliquie: Rhibalenses, Iulianum, Apsanum, Rhomatina, Licentia, Pinetæ siue Strobilus, Biniosa, Boes, vbi templum S. Petri Apostoli, Elitua alba, Litumancer-

ἐπωνόμασεν αὐτὸ καπαντήν, καὶ νῦν οἶσαν. ἀφ' οὗ ὃ ἐκτίσθη ἡ αὐτὴ χάπυα εἰσὶν ἔτη ογ. ἡ δ' νεάπολις, καὶ ἡ ἀμάλφη, καὶ ἡ (υρεντὸς, ὑπῆρχον αἰεὶ ὑπὸ τῆ βασιλείᾳ ρωμαίων. ἰστέον ὅτι μασερμήλης ἐρμηνεύει τῇ ρωμαίων διαλέκτῳ κατεπάνω τῷ στρατοῦ. ἰστέον ὅτι πρὸς τὴν περὶ τὰς βενετίκους καὶ οἰκῆσαι εἰς τὰ νησιά εἰς ἃ νῦν οἰκοῦσι, ἐκδηθῆντο αἱ περὶ τὰ νησιά καὶ καλῶν εἰς τὴν ξηρὰν εἰς αὐτὰ τὰ χείματα. κάστρον κόγκορδα, κάστρον Ἰσινιάννα, κάστρον τῷ νένου, καὶ ἔτετρα πλεῖστα κάστρα. ἰστέον ὅτι περὶ πάντων τῶν νῦν καλούμενων βενετίκων, πρῶτον ὃ ἐκτίσθη, ἐκπίσεν ἐν πρώτοις κάστρον ὀχυρὸν, ἐν ᾧ καὶ (ἡμερὸν καθεζέει) ὁ δὲ βενετίας, ἔχον κύκλωθεν θάλασσαν ὥσπερ μιλιῶν ἕξ. εἰς ἣν καὶ εἰσέρχονται ποταμοὶ κζ'. ὑπάρχουσι δ' καὶ νῆσοι κατ' ἀνατολὰς τῷ αὐτῷ. ἐκπίσθη δ' καὶ ἐν τῇ αὐταῖς νήσοις οἱ νῦν βενετικοὶ καλούμενοι κάστρα. κάστρον κοχάδον, ἐν ᾧ καὶ ἡ περὶ πόλις ὅτι μεγάλη, καὶ πολλὰ λείψανα ἀγίων ἐν ταύτῃ ἀπόκεινται. κάστρον ριβθενσής. κάστρον λουλιανόν. κάστρον ἀψανόν. κάστρον ρωμαπνά. κάστρον λικεντζια. κάστρον πίνε, ὅπου λέγεται πρόβιλον. κάστρον βινιόλα. κάστρον βέες, ἐν ᾧ ὑπάρχει ναὸς τῷ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου. κάστρον ἡλιτουδίου.

ἀγία. κάστρον λιτμανκέρσες. κά-
 στρον βέρνιον. κάστρον μαδαῦκον.
 κάστρον ἡρόλα. κάστρον πεισιῶα.
 κάστρον κλυγία. κάστρον βερῦδον.
 κάστρον φουαῶν. κάστρον λαυειτῶν.
 ἰστέον ὅτι καὶ εἰσὶν ἕτεραι νῆσοι ἐν
 τῇ αὐτῶν χώρᾳ βενετίας. ἰστέον ὅτι
 καὶ ἐν τῇ σερεᾷ εἰς τὸ μέγῃ τῆς
 ἰσθμίας ὑπάρχουσιν κάστρα τῶν βενε-
 τίκων, ἃ πᾶσι ταῦτα. κάστρον
 κάρρε. κάστρον νεόκαστρον. κάστρον
 φινές. κάστρον αἰκυλον. κάστρον ἀει-
 μάνας. ἐμπόριον μέγα τορζελῶν.
 κάστρον μουράν. κάστρον ρίβαντόν.
 ὃ ἐρμῶν εὐεταί τόπος ὑψηλότα-
 τος, ἐν ᾧ καθέζετο ὁ δὲ βενετίας.
 κάστρον καρτζέντζης. ἰστέον ὅτι καὶ ἐμπόρια εἰσὶ καὶ κα-
 τέλλια.

ses, Bronium, Madaucum,
 Hebola, Pristena, Clugia,
 Brudum, Phosaon, Lauri-
 ton. Sciendum etiam alias
 esse insulas in Venetorum
 regione. Sciendum etiam
 in terrâ firmâ Italiæ etiam
 vrbes Venetorum has exi-
 stere. Capre, Neocastrum,
 Phines, Æculum, Aima-
 nas, magnum emporium
 Tortzelorum, Muran, Rhi-
 bātum, quod significat lo-
 cum valde excelsum, in quo
 residet dux Venetiarum, &
 Carbentzentza. Sciendum
 etiam emporia esse, & ca-
 stella.

Κ Ε Φ. κή.

διήγησις πῶς καὶ ὡκίδη ἡ
 νῦν καλουμένη βενετία.

Ἰστέον ὅτι ἡ βενετία τὸ μὲ πα-
 λαιὸν ἦν τόπος ἐρημὸς περὶ ἀοί-
 κητος καὶ βελγῶν. οἱ δὲ νῦν κα-
 λόμενοι βενέτικοι ὑπῆρχον φράγ-
 γοι ἀπὸ ἀκουηλείας, καὶ ἀπὸ τῶν
 ἐτέρων τόπων τῆς φραγλίας. καὶ
 κατόκουεῖς πῶς ξηρὰν ἀντικρὺ τῇ
 βενετίας. ὅτι ἡ ἀτίλα βασιλέως
 τῶν Ἀβάρων ἐλθόντος, καὶ πᾶ-
 σος τῆς φραγλίας καὶ διημισμένου

CAP. XXVIII.

*Narratio quomodo con-
 dita fuerint, quæ nunc
 Venetiæ appellantur.*

Venetix olim quidem
 erant locus quispiam
 desertus, non habitatus, &
 & palustris; qui verò nunc
 Veneti appellantur *Franci*
 erant ab Aquileiâ & cæteris
 Franciæ locis: & inhabita-
 bant terram, quæ è regione
 Venetiarum. Veniente au-
 tem Auarum rege Attila, &
 Franciam vniuersam de-
 populante ac perdente,

Franci Aquileiam cum reliquis Franciæ urbibus deferere cœperunt, & ad Venetiarum insulas habitatoribus vacuas venerunt, & tuguria illic fecerunt, metu Attilæ regis. Quicum terram omnem vastasset, & Romam vsque atque in Calabriam venisset, Venetiasque longè reliquisset, inuenta securitate qui illuc confugissent, timore deponito commorari ibi statuerunt, & cōmorati sunt in hunc vsque diem. Postquā verò Attila recessisset multis post annis venit rex Pipinus, qui Papiam tunc & cætera regna tenebat. Habebat enim tres fratres, qui Franciæ omni & Sclauoniæ imperabant. Cum autem contra Venetos cum multā manu proficisceretur castra metatus est in continenti ex altera parte traiecit Venetiarum, in loco cui nomen Aibolas. Hoc videntes Veneti, & cum equis appulsuri esse ad insulam Damauci, quæ propinqua continenti, cornibus iactis omnem traiecitum

βόλας. οἱ οὖν βενετικοὶ ἰδόντες τὸν ρήγα πιπίνου μὲν τῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ αὐτῶν ἐπὶ ῥοχόμενον, καὶ μέλλοντα μετὰ τῶν ἱππῶν ἀποπλοῦσαι πρὸς τὴν νῆσον τοῦ δαμαύκου. ὅτι γὰρ αὐτῇ ἡ νῆσος πλησίον τῆς ξηρᾶς. βεβήκοντες κεραλαίαι ἅπαν τὸ πείραμα ἐναπέφεραν. εἰς ἀμνηχανίαν οὖν ἐλθὼν ὁ δὲ ρή-

καὶ ἀφανίσαντο, φύλιν μὲν πάντες οἱ φράγροι ἀπὸ ἀκουηλείας, καὶ ἀπὸ τῶν ἐτέρων τῆς φραγίας κἀσρων, ἐρχομαι ὃ πρὸς ταῖς ἀδικήτους νήσους τῆς βενετίας, καὶ ποιεῖν ἐκεῖσε καμίσια, διὰ τὸ βασιλέως Ἀτίλα φέρον. αὐτὸ οὖν βασιλέως Ἀτίλα ληισμένον παῖσαν τὴν χώραν τῆς ξηρᾶς, καὶ μέγας ῥώμης καὶ κορυβαίας ἐλθόντο, καὶ πῶν βενετίαν μακρόθεν καλοῖσιν πόντο, ἀδελφὰν αἰρόντες οἱ περὶ πεφουγότες ἐν τῇ νήσῳ τῆς βενετίας, καὶ οἶον τὴν δειλίαν ἀποσεισάμενοι, ἅπαντες ἐβελούσαντο τὴν τοικῆσαι ἐκεῖσε, ὅπερ καὶ ἐπὶ οἰκῆσαι καλοῖσιν ἐκεῖσε μέγας τῆς ξηρᾶς. μὲν δὲ τὸ ἀναχωρεῖν τὴν Ἀτίλαν, μετὰ χρόνους πολλοὺς πάλιν παρεγγύητο πιπίνου ὁ ρήγας ὅς ἤρχε τότε τῆς τε παπίας καὶ ἐτέρων ρηγῶν. εἶχεν γὰρ ἔτι ὁ πιπίνου ἀδελφὸς τρεῖς, οἱ πρὸς ἤρχον παπῶν τῶν φραγίων καὶ κυλαβινίων. δὲ ὁ ρήγας πιπίνου ἐλθόντο κατὰ τῶν βενετικῶν μετὰ δυνάμεως καὶ λαοῦ πολλοῦ, παρεκάθισεν διὰ τῆς ξηρᾶς ἐκεῖθεν δὲ πρὸς μάλιστ' τῶν νησῶν τῆς βενετίας, εἰς τόπον λεγόμενον ἀει-

γός

γὸς πιπίνου λαός. ὃ δὲ γὰρ ἦν διω-
τὸν αὐτὸς ἀναχοῦ περὶ αὐτά, παρε-
κάλισεν αὐτοῖς διὰ τῆς ξηραῖς μῆ-
τας ὅς πολεμοῦντες καθ' ἐκά-
στην ἡμέραν μὲν αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν
βενέπκοι εἰσῆρχοντο εἰς τὰ πλοῖα
αὐτῶν, καὶ ἵσαντο οὐκ ἴσως τῶν παρ'
αὐτῶν εἰσφύλων κεραιαρίων ὃ ὅτι εἰς
πιπίνου ἵσαντο μὲν ὅτι λαοῦ αὐτῶν
ἐν τῷ αἰγιδίῳ. καὶ οἱ μὲν βενέπκοι
μὲν τοξείας καὶ εἰσφύλων ἐπο-
λέμουν, μὴ ἐὼντες αὐτὸς πρὸς τὴν
κῆπον διαπεράσαι. ἀπαρήσας οὖν ὁ
εἰς πιπίνου εἶπε πρὸς τὰς βενε-
τίκους. ὅτι ὑπὸ τὴν ἐμὴν χεῖρα καὶ
πρόνοιαν γίνεσθε, ἐπεὶ δὴ ἀπὸ τῆς
ἐμῆς χώρας καὶ ὁξυσίας ἐστέ. οἱ
ὅτι βενέπκοι ἀνέλεγον αὐτῶν. ὅτι ἡ-
μεῖς δόλοι θέλομεν εἶναι ὅτι βασι-
λέως ρωμαίων, καὶ οὐχί σου. ὅτι
πολύ ὅτι βιασθέντες οἱ βενέπκοι
ἐπὶ τῆς γεροντίας ὀχλήσεως πρὸς
αὐτὸς, ἐποίησαντο εἰς βίωσιν ἀπο-
δαῖς πρὸς τὸ εἶναι πιπίνου, ὅτι πα-
ρέχειν αὐτῶν πλεῖστα πάλαι. ἐκ-
τοτε ὅτι καθ' ἐκαστον χρόνον ἡλάττω-
το πάλαι, ὅπερ καὶ μέχρι τῆς
σήμερον διασώζεται. τελοῦσι γὰρ
οἱ βενέπκοι τῷ κατέχοντι τὸ εἶ-
γροντοῦ ἰσχυρίας, ἡτοιμασίας, διδά-
σκαι ἀσίμιν λίτραις λς'. καθ' ἐκ-
αστον χρόνον. καὶ τὴν τῶν τρέπων ἐ-
παυσεν ὁ μέλας φράγλαν καὶ βε-
νέτικων πόλεμον. ὅτε ὅτι ἤρξατο
νετίαν καὶ ἀποσυνάγειν. ὥστε πολλοὺς γίνεσθαι, ἀνηγόρευσε

munierunt. Cum igitur
efficere nihil posset Pipini
exercitus, quandoquidem
traiectus alibi nullus, obse-
derunt eos in cōtinenti per
semestre, quotidie manum
conferentes. Et Veneti qui-
dem naues suas ingressi post
cornua quæ iecerant se tue-
bantur, rex verò Pipinus cū
suis stabat in littore, quem
Veneti cum sagittis & mis-
silibus oppugnabant, ne in
insulam traiceret. Despe-
rans igitur ita eos compul-
savit: subditi mei estis, si
quidem à mea terra & di-
tione huc venistis: at illi re-
sponderunt: Romanorum
imperatorī subesse volu-
mus, non tibi. Tandem verò
crebris interpellationib. fa-
tigati pacem cum eo fecerunt,
& tributa plurima pro-
miserunt. Ex illo verò tem-
pore singulis annis minuzū
fuit tributum, id quod et-
iam hodiè obtinet: solvunt
enim Veneti quotannis Ita-
liæ siue Papiæ regnum te-
nenti dinaria argenti non
signati libras triginta sex.
Atque hoc modo bellum
inter Francos & Venetos
cessavit. Cum verò fugere
Venetias populus cepisset,
ibique congregari, adeò ut
ingens esset multitudo, du-
σπορεύειν ὁ λαὸς πρὸς βε-

subdi
si. n3.

in
libri
f. 374.
v. 2. 11.

in
f. 374.
v. 2. 11.

cem sibi creârunt qui nobilitate cæteros antecelleret, factusque iam fuit primus dux inter ipsos antequam contra eos arma sumeret rex Pipinus. Erat verò tunc temporis ducatus in loco qui dicebatur *Civita Nova*: quùm verò is locus nimium propè continentem esset, de communi consilio in aliam insulam transtulerunt, ubi etiamnum est, tam longè à continente, quàm quis hominem equo insidentem videre possit.

CAP. XXIX.

De Dalmatiâ, & eius populis.

Diocletianus Imperator valde Dalmatiam amavit, vnde etiam populi Romani colonias eò deduxit, & Romanis quoque populo illi nomen inditum fuit, quippe qui Roma illuc commigrassent; manetque iis cognomen istud etiam hodie. Hic autem imperator urbem illic Aspalathū condidit, & in eâ palatia omni descriptione maiora, quorum etiamnum reliquæ supersunt veteris magnitudinis testes, quantumvis longi ea temporis iniquitas in nihilum redege-

ἑαυτοῖς δὲ καὶ ἐν ἡμεῖς τῶν ἀλλων διαφέρωντα ἐγγόνος ὃ πρῶτον δὲ ἐν αὐτοῖς πρῶτον ἐλθεῖν καὶ αὐτῶν ὁρῆξαι πῶτον. ὡς ὅτε τῶ τότε καὶ τὸ δὲ κατόν εἰς τόπον λεγόμενον τζιβιτᾶ νόδα, ὅτε ἐρμινεύεται νεόκασεν. διὰ ὅτι τὸ ἐν τὸ περιηρημένον ἐπὶ τὸν πλησίον τῆς ξηρᾶς, κοινῇ βελῇ μελέτησαν τὸ δὲ κατόν εἰς ἑτερον νησίον, ἐν ᾧ καὶ νῦν ὅτι ἡμερὲν διὰ τὸ ἐν μήκωθεν τῆς ξηρᾶς, ὅσον βλέπει τις ἀνδρᾶ ἵππων ἐφεξόμενον.

Κ Ε Φ. κθ'.

περὶ τῆς δελματίας. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀρχαῖς μένων ἐθνῶν.

ΟΤΙ Διοκληπιανὸς ὁ βασιλεὺς πάντῃ τῆς χώρας δελματίας ἡγήθη, διὸ καὶ ἀπὸ τῆς ῥώμης λαὸν ἀγαθὸν μὲν αὐτῶν φαμηλίας αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς δελματίας χώρας τάς τε κατεσκληώσεν. οἱ καὶ ῥώμαιοι προσηγορεύθησαν διὰ τὸ ἀπὸ ῥώμης μετὰ κινδύνου. καὶ ταύτῃ μέχει τῆς ἡμερῶν τῶ ἐπὶ πονυμίαν ἐναποφέρωνται. οὗτον οὖν ὁ βασιλεὺς Διοκληπιανὸς καὶ τὸ ἐν ἀσπαλάθῃ κᾶσεν ὠκοδόμησεν καὶ ἐν αὐτῇ πᾶσι τὰ ἐδείματο λόγῳ καὶ χραφῆς ἀπάσης ἐπέκλιναν, ὧν καὶ μέχει τῆς ἡμερῶν τῆς πᾶσι εὐδαιμονίας λείψανον φέρει.

φέρονται, καὶ ὁ πολὺς χρόνος αὐ-
 τὰ καὶ κωλύσεν. ἀλλὰ καὶ τὸ χέ-
 ρος διόκλησα τὸ νῦν παρὰ τῶν διο-
 κληπανῶν κατεχόμενον ὁ αὐτὸς
 βασιλεὺς διοκληπανὸς ὠκοδόμη-
 σεν. ὅθεν καὶ πῶς ἐπωνυμίαν διο-
 κληπανοὶ καλεῖσθαι, οἱ τῆς ἐκείνης
 χώρας ἐναπέσληφασιν. ἡ δὲ καὶ τῶν
 αὐτῶν ῥωμάνων διακρίσις ἕως
 μέγχι τῷ δανύβειο ποταμῷ. οἱ κὲ
 πρὸς τὸν δανύβειον ποταμὸν δια-
 περάσαι εὖ ἐν τῇ κλαβινικῇ
 ἀόπλᾳ ὄντα. ἀπὸ πᾶσι τῶν Ἀβαρι-
 καλῶν. καὶ οὕτως ἦλπιζον ἐ-
 κεῖθεν τῷ ποταμῷ καλοικεῖν πᾶσι,
 ὅτε ἐκεῖνοι ἐνθεν τῷ ποταμῷ. διὰ δὲ
 τὸ ἀόπλως εὐρεῖν αὐτοὺς τὰς Ἀβα-
 ρους οἱ ῥωμάνοι, καὶ πρὸς πόλε-
 μον ἀπαρσπικυάστους, καὶ καταπο-
 λεμίσαντες ἀνελάβοντο πρᾶξιν,
 καὶ ἀνὰ μαλασίαν, καὶ ἀνεχώρησαν.
 καὶ ἐκτότε ποιήσαντες ἀλλήλια
 δύο οἱ ῥωμάνοι ἀπὸ πάσης ἑως
 πάσης τῇ λαὸν αὐτῶν ἐνήλλασσον,
 ὥστε τῷ μεγάλῳ καὶ ἀγίῳ Σεβασ-
 τῷ ἀγγέλοις συναντᾶν, τὰς μὲν ἀπο-
 σπρεφομένους ἀπὸ τῆς παρμονίμης,
 τὰς δὲ εἰς πῶς τοιαύτῳ δαλείαν
 ἀπὸρχομένους. καὶ γὰρ πλησίον τῆς
 θαλάσσης ὑπὸ τὸ αὐτὸ κάστρον
 κάστρον ὅστις τὸ ὀπληγόμενον Σε-
 λῶνα, μέγχι τῷ ἔχον τὸ ἡμισυ κων-
 σταντινουπόλεως, ἐν ᾧ πάντες οἱ ῥωμάνοι συνήθοντο καὶ καθο-
 πλίζοντο, καὶ προσπατεῖνουν ἐκ τῶν ἐκεῖσε, καὶ πρὸς τὴν κλησῶ-
 ραν ἀπὸ τῆς ἑλίας ἀπὸ τῆς αὐτῆς κάστρου ὑπαρχοῦς μιλίας τέσσαρα.

rit. Sed & Dioclia urbem
 exstruxit, quam nunc quo-
 que Diocletiani tenent, no-
 men inde sortiti. Istorum
 verò Romanorum termi-
 ni extendebantur ad flumē
 vsque Danubium; quod cū
 aliquando transmisissent,
 inuenerunt Sclauinos, qui
 & Auari dicti, gentem in-
 ermēm. Neq; verò hi trans
 flumē habitare aliquos, ne-
 que cis flumē isti existima-
 bāt. Quia aut inermes, atq;
 ad bellum imparatos Aua-
 ros comperiebant Roma-
 ni, debellantes eos prædam
 inde & captiuos abducen-
 tes recesserunt. Et ex eo
 tempore permutationes
 duas instituentes Romani
 à Pascha ad Pascha suos
 permutabant, ita vt magno
 sabbatho obuiam sibi fie-
 rent & qui à mansionis suæ
 loco discederent, & qui in
 hanc seruitutem succede-
 rent. Etenim prope mare
 sub hac ipsa vrbe vrbs est
 Salona, dimidium habens
 eius magnitudinis quam
 Constantinopolis; in eā cō-
 gregati Romani arma su-
 mebant, & inde proficis-
 cebantur ad clusuram qua-
 tuor millia passuum distan-

tem, quæ in hunc vsque diem Clusa appellatur, quod illac transeuntes quasi concludat, atque inde abibant ad flumen. Hæc igitur permutatio cum multos annos obtinuisset, qui trans flumē habitabant Sclavi, siue Avari, re considerata dixerūt inter sese; Romani hi vbi itaiecerunt, prædamque inuenerunt, nunquam traicere desinent; itaque aliquid contrā machinemur. Hoc igitur consilio, cum Romani aliquando traiecissent, positis insidiis illos adorti oppugnarunt, viceruntque. & sumptis eorū armis, flammulis, & reliquis signis bellicis, transmissō flumine venerunt ad clusuram: quos cum vidissent Romani qui in præsidio, conspectis flammulis & armaturā gētilium suorum, gentiles eos esse suos arbitrati, cum ad clusuram prædicti Sclavi venissent, transitum illis permiserūt. Sed intromissi statim Romanos expulerunt, & Salonomam quoque urbem antea nobis dictam occupauerunt: ibique sedibus positis paulatim incipientes prædari Romanos in campis & editionibus locis habitan-

κατοικήσαντες ἐκαστὲ ἐκλοτὲ καὶ τοὺς ῥωμαίους τὰς εἰς τὰς πόλεις

ἥ τις καὶ μέγιστος νῦν καλεῖται
κλεισα, διὰ τὸ συγκαλεῖν τὰς δι-
ερχομένους ἐκείθεν. καὶ ἐκ τῶν ἐ-
κείσε ἀπέρχοντο πρὸς τὸ ποταμόν.
τὸ ὅν τοιούτων ἀγέλαον ἐπὶ πολ-
λοῖς γινόμενον χρόνοις, οἱ ἐκείθεν
τὸ ποταμοῦ Κελάβοι, οἱ καὶ Ἀβα-
ροι καλεῖσθαι, καθ' ἑαυτοὺς ἐσκό-
πησ' ἀγέλας. ὅπ αὐτοὶ οἱ ῥω-
μαῖοι, ἐπεὶ ἐπέεσαν καὶ εὖρος
παραῖτα, ἀπὸ τῆς νῦν καθ' ἡμῶν οὐ
παύσονται διαπερῶντες. καὶ διὰ
τῆτο μηχανησόμεθα καὶ αὐτῶν.
ὥτως οὖν οἱ Κελάβοι οἱ Ἀβαροι
βυλάσσαντες, καὶ διαπεράσαν-
τες πρὸς οἱ ῥωμαῖοι, ἐποίησαν οὗ-
τοι ἐγκρυμμα, καὶ πολεμήσαντες
ἐνίκησαν αὐτούς. καὶ ἀναλαβόμενοι
τά τε ὅπλα αὐτῶν καὶ τὰ φλά-
μουλα, καὶ τὰ λοιπὰ πολεμικὰ
ὀπλῆα, διαπεράσαντες οἱ παρα-
ρημένοι Κελάβοι τὸ ποταμόν ἤλ-
θον εἰς τὴν κλησιῶσαν. καὶ ἰδόν-
τες οἱ ἐκείσε ὄντες ῥωμαῖοι, δεα-
σόμενοι τὴν φάλαγγα καὶ τὴν
ἰσχυρίαν τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν,
τὰς αὐτῶν ὁμοφύλων ἐπὶ νομί-
σαντες, λύματα κατέλαβον οἱ Κελά-
βοι οἱ παραρηθέντες εἰς τὴν κλησιῶ-
σαν, παραχώρησ' αὐτοῖς διζυτεῖν.
διζυθέντες δ' εὐθὺς τὰς ῥωμαίους
οὗτοι ἐξήλασαν, καὶ τὴν Σαῶνα τὸ
παραρημένον κάστρον ἐκράτησαν. καὶ
τὰ μικρὸν ἀφ' ἑαυτοῦ παραιδού-
σας καὶ εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη

καλοικοῦντας ἠφάνισαν, καὶ τοὺς
τέπυς αὐτῶν κατεκράτηζ. οἱ δὲ
λοιποὶ ρώμανοι εἰς τὰ τῆς παρ-
λείας κάσρα διεσώθησαν, καὶ μέ-
χει ἔνυν κερῖσιν αὐτὰ, ἃ πνε
εἰσὶ τὰ ὃ κάσρα. τὸ ράϊσιν. τὸ ἀ-
σάλαθον. τὸ τετραγλόμεν. τὰ διὰ
δωρα. ἡ ἄρρη. ἡ βέκλα. καὶ τὰ ὁ-
ψαρα. ὧν πνε καὶ οἰκήτορες μέ-
χει ἔνυν οἱ ρώμανοι καλεῖται. ὅπ-
ρπὸ τῆς βασιλείας ἡρακλείου ἔ-
βασιλέως ρωμαίων καθ' ὃν μέλλει
τρόπον ρηθήσεαι ἐν τῇ τῶν χρο-
βάτων καὶ Σερβων (ὡς γραφῇ.
πᾶσα ἡ δελματία, καὶ τὰ πρὸ
αὐτὴν ἔστιν. οἷον χροβάτοι. Σερ-
βλοι. Ζαχλούμοι. τερβενιώται.
καλαεῖται. διοκλιανοὶ, καὶ ἀν-
τανοὶ, καὶ παραιοὶ περὶ σαυροῦ-
μενοὶ τῆς ὃ τῶν ρωμαίων βασι-
λείας διὰ τῶν τότε κρατῶντων
δρότητα καὶ ἀφέλξαν εἰς τὸ μηδὲν
παρπανμικροῦ δεῖν εἰσπον-
δίας, καὶ μάλιστα ὃ ὅτι μιχαὴλ
ἔξαμειν ἔτρυλῃ, οἱ τὰ τῆς
δελματίας κάσρα οἰκῶντες γε-
νασιν αὐτοκέφαλοι, μήτε τῷ
βασίλει ρωμαίων. μήτε ἐτέρῳ τινὶ
ὑποκείμενοι. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ-
εἶπε ἔστιν, οἷτε χροβάτοι καὶ Σερ-
βλοι. καὶ Ζαχλόμεται, τερβε-
νιώται καὶ καλαεῖται, καὶ διοκλιανοὶ καὶ οἱ παραιοὶ, τῆς τ' ρωμαίων
βασιλείας λαβωιάσαντες γεγόνασιν ἰδιόρρυθμοι καὶ αὐτοκέφαλοι,
τινὶ μὴ ὑποκείμενοι ἀρχοντας ὃ ὡς φασὶ ταῦτα τὰ ἔστιν μὴ ἔχει,
ἀλλὰ Ζυπάνους γέροντας, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ Σλαβίνας ἔχουσιν

tes deleuerunt, eorumque
locatenuerunt: reliqui au-
tem Romani in ora mari-
timæ opidis seruati sunt, ea
que etiamnum tenent, &
sunt ista: Raufin, Aspal-
thum, Tetranguria, Diado-
ra, Arbe, Becla, & Opsara:
eorumque habitatores in
hodiernum vsque diem
Romani appellantur. Ab
imperio autem imperato-
ris Heraclij, vt dicemus cū
de Croatis & Seruijs age-
mus, cum Roman. impe-
rium per imperantium i-
gnauiam atque socordiam
maximè Michaëlis Amo-
riensis Balbi, tantum non
expirasset, qui Dalmatiæ
oppida habitabant, sui iu-
ris exstiterunt, neque Ro-
mano imperatori, neque
cuiquam alteri subiecti. I-
tidem finitimæ illis gentes
Croati, Seruij, Zachlumite
Tarbuniotæ, Diocletiani
& Hypagani, excussis Ro-
mani imperij habenis li-
beri, suisque non alienis le-
gibus vsi fuerunt. Princi-
pes verò, vt vocant, hæ gē-
tes non habent; tantum
Zupanos, senes, quomo-
do etiam reliqui Sclauo-

rum populi. Plurimi etiam à Sclauis his non baptizabantur, & diu baptis-
mi expertes manebant. Imperante verò piissimo
imperatore Basilio lega-
tos miserunt petitum, vt
qui ex ipsis baptizati non-
dum essent baptizarentur,
essentque veluti ab initio,
subditi imperij Romani.
Exaudiit illos beatus, ve-
nerandusque imperator,
& comitatensem misit cum
sacerdotib. omnesque, qui
in nominatis gentibus nõ-
dum baptizati erant, bap-
tizauit. & post baptismum
principes ipsis ex istis de-
signauit, quos vellent, eli-
gerentque, è stirpe quam
maximè amarent. Atque
ex illo tempore in hodie-
rum vsque diem principes
ipsis non aliunde leguntur.
Pagani verò, qui Roma-
norum linguâ Arentani ap-
pellantur in locis inacces-
sis atque præruptis baptis-
mi expertes relinqueban-
tur. *Paganus* etenim Scla-
uorum sermone dicitur,
qui nõ est baptizatus. Post-
ea autem etiam hi mitten-
tes ad eundem imperato-
rem baptizari petierunt;
misit itaque, & baptizauit.
Deinde, vt antea dixi, per
imperatium ignauiam, atq;
τῶν κρατέων γαρότητα καὶ ἀφελίαν εἰς καλίπιν τὰ τῶν

τύπον. ἀλλὰ οἱ πλείονες τῶν
τοιούτων (κλάων οἱ δὲ ἑβα-
πίζοντο, ἀλλὰ μέχρι πολλῷ ἑμε-
νον ἀβάπτιστοι. ἐπὶ ᾧ βασιλείου
Φιλοχρίστου βασιλείᾳ ἀπέσει-
λαν ἀποκλεισθεὶς ἑξαλειμένοι καὶ
παρεγκαλοῦντες αὐτὸν τὸς ἑξ
αὐτῶν ἀβαπτίστους βαπτισθῆναι, καὶ
εἶ) ὥς ἑξ ἀρχῆς ὑποτεταγμέ-
νος τῇ βασιλείᾳ τῶν ρωμαίων. ὅν
πινων εἰσκούσας ὁ μακάριος ὁ
τῷ καὶ ἀδίδιμον βασιλεὺς, ἑξ-
απέστειλε βασιλικὸν μῆα καὶ ἱε-
ρέων, καὶ ἑβάπτισεν αὐτοὺς πάντας
τὸς τῶν παρεστημένων ἐκείνων ἀ-
βαπτίστους τυγχάνοντας. καὶ μῆα
τὸ βαπτισθῆναι αὐτοὺς τότε παρε-
βόητο εἰς αὐτοὺς ἀρχοντας οὗς
ἐκεῖνοι ἠθέλουν καὶ παρέκεινον,
ἀπὸ θυσίας ἧς ἐκεῖνοι ἠγάπων καὶ ἑ-
σερχον. καὶ ἐκ τότε μέχρι τῶν
ἐκ τῶν αὐτῶν θυσιῶν γίνονται ἀρ-
χόντες εἰς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἑξ ἐτέ-
ρας. οἱ ᾧ παρὰ τοῖς, οἱ δὲ τῇ ρωμαί-
ων διὰ μέλει ἀρεντανοὶ καλούμενοι
εἰς δυσβάτους τόπους καὶ κρημ-
νώδεις κατελείφθησαν ἀβάπτιστοι.
καὶ γὰρ παρὰ τοῖς κατὰ τὴν τῶν (κλά-
ων γλώσσαν ἀβάπτιστοι ἐρμηνεύ-
ονται. μῆα δὲ τούτο καὶ αὐτοὶ ἀπο-
σεύλαντες εἰς τὸν αὐτὸν ἀδίδιμον
βασιλέα ἑξηγήσαντο βαπτισθῆναι
καὶ αὐτοὶ. καὶ ἀποστείλας ἑβάπτισε καὶ
αὐτοὺς. ἐπὶ ᾧ, ὡς παρεφθήμεν, διὰ
τῶν

ῥωμαίων ἦλθον πρῶτα, καὶ οἱ
τὰ τῆς δαλματίας χάσρα οἰκοῦντες
γρόνασιν αὐτοκέφαλοι, μήτε τῷ
βασιλεῖ ῥωμαίων, μήτε αὐτῷ πνὶ
ὑποκείμενοι. μὲν ὁ γρόνον πνὰ
ἐπὶ τῆς βασιλείας βασιλεῖς ἔασι-
δίμω καὶ αἰμνήστου βασιλέως ἐλ-
δόντων Σερακίων ἐπὶ ἀφεικῆς
τῶτε Σολδανὸν καὶ ἔαβα καὶ ἔ-
κλαφους μὲν ἀφεικῆς ἄς. κατέ-
λαβον ἐν δαλματίᾳ, καὶ ἐπὶ ὁρῆσθ
τὸ χάσρον τὰ βύρβα, καὶ τὸ χά-
σρον τὴν ῥώσαν, καὶ τὸ χάσρον τὰ
δεκάτερα τὸ κάτω. καὶ ἦλθον καὶ
εἰς τὸ χάσρον ῥάυσιν, καὶ παρ-
κάθισαν αὐτῷ μὲν δέκα πέντε.
τότε βιαθέντες οἱ ῥάυσιοι ἐδη-
λοποίησθ βασιλεῖ τῷ αἰμνήστου
βασιλεῖ ῥωμαίων, λέγοντες αὐτῷ
ἔως. ἡλέησον ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐάσης
ἀπωλέσθ παρὰ τῶν ἀφεικῶν ἔ-
χεισθ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπαγγέ-
λεις ἀπέστειλε τὸ πατερίκιον Νι-
κήτα Σερακίον ἔα πλωίμω, εἰς τὸ
ἐπὶ κλίω ὁ ὁρύφας, μὲν ἁλανδίων
ἐκλίον. οἱ δὲ Σερακίωι μαθόντες
τὸ μὲν ἔα σόλῃ ἀφεικῆς ἔα πατερί-
κιον Σερακίον ἔα πλωίμω, ἐφυγον κατα-
λιπόντες τὸ χάσρον ῥάυσιν. καὶ
ἀνελτέρεσαν ἐν λογυβαρδίᾳ, καὶ
πολιορκήσαντες τὸ χάσρον βάρ-
εως τῶτε ἐπὶ ὁρῆσθ. τότε ὁ σολ-
δανὸς κήσας ἐκείσε πᾶσα κα-
τεκράτησε πᾶσαν λογυβαρδίαν
μέχρι ῥώμης ἐπὶ τῶν Σερακίων. ὁ δὲ βασιλεὺς διὰ τὴν αἰτίαν τὴν τῶτε

focordiam retro lapsæ sunt
res Romanorum, factique
Dalmatæ sui iuris, neque
Romano imperatori, neq;
cuiquam alteri paruerunt.
Post aliquod tempus, hoc
ipso Basilio imperium te-
nente, venientes ab Africa
Saraceni cum Soldano, Sa-
ba, & Calphone, nauibus-
que. xxxvi. applicuerunt
in Dalmatia, cœperuntq;
vrbes Bugoba, Rosa, &
inferius Decatera: inde
Ragusini Basilio semper
memorando imperatori
id significarunt, rogantes
viri misericordiâ tactus ip-
sis subueniret, neque per-
mitteret ab infidelib. pes-
fundari: motusque eâ re
imperator Nicetam pa-
tricium mittit Drunga-
rium rei naualis, Ory-
phâ cognominatum, cum
chelandiis centum. At Sa-
raceni ibi adfuturum mox
cum classe patricium rei
naualis Drungarium re-
sciuerunt ab obsidione
discesserunt, & in Longo-
bardiam traicientes urbē
Barin obsederunt, expu-
gnaruntque. Tunc Solda-
nus structis ibi palatiis Lō-
gobardiam omnē Romam
vsque annos quadragin-
ta tenuit. Quade causâ
imperator ad Lodoicum

Franciæ regem, & Papam Romanum, legatos misit, ut exercitui à se misso, auxilium ferant: qui uterque petitioni eius obsequentes cum magna manu iungunt se copiis ipsius una cum Chroba, iuio cum Zachlumo, Terbuniotis, Canalitis, & Ratiæ oppidorum inconguinis cunctisque Dalis (nam hi omnes ex imperatoris mandato aderant) & Barin obsident, capiuntque. Sciendum verò quod Chrobatos, reliquosque Sclauorum principes, Ragusini suis nauibus in Longobardiam transmiserint. Et urbem quidē Barin, totamque regionem, ac prædam vniuersam sibi habuit imperator Romanorum: Soldanum autem cum cæteris Saracenis rex Franciæ Ludouicus, & Beneuentum abduxit. Et Soldanum quidem nemo vnquam ridentem videbat; itaque multas ei pecunias promittit, qui ridentem ipsum aut ostendisset, aut nuntiaffet. Euenit autem postea, ut quidam ridentem videret, qui regi Ludouico significauit. Il-

Soldanum
quidam
videt
significauit

εἶπε τις αὐτὸν γελῶντα, καὶ τῷ ῥηγὶ δολοήχῃ ἀπήγειλεν. ὁ δὲ

ἀπέστειλε πρὸς τὴν ῥοδόνηχον καὶ τὴν φεργίαν, καὶ τὴν πάπα ῥώμης, ἵνα (ὡς παμύνει) τῷ παρὰ τῆ βασιλέως ἀποσταλέντι στρατῷ. οἱ δὲ ὑπείξαντες τῇ τοῦ βασιλέως αἰτήσῃ, ὅτε ῥῆξ καὶ ὁ πάπας, ἦλθον ἀμφοτέροι μὲν δυνάμεις πολλῆς καὶ ἐνωθέντες τῷ παρὰ τῆ βασιλέως ἀποσταλέντι στρατῷ, ἅμα τῷ χρωβάτῳ, τῷ σέρβῳ, καὶ ζαχλῳ, καὶ τερβυνιώταις, καὶ καναλείταις, καὶ ράυσίοις, μὲν πάντων τ' ἀπὸ τῆ δελματίας κάστων. οὗτοι γὰρ πάντες βασιλικῇ κελεύσει παρήχθη. καὶ περὶ σάντων ἐν λογεβαρδία ἐκαθίστητο τὸ κάστρον βάρεως, καὶ ἐπὶ ὁρᾷ αὐτό. ἴσμεν ὅτι τοὺς χρωβάτας καὶ τὸς λοιποὺς σλαβάρχοντας, οἱ τὰ κάστρον ἐγείνουσιν οἰκητορες μὲν τῶν ἰδίων αὐτῶν κατεσθίων διεπέρασαν ἐν λογεβαρδία. καὶ τὸ μὲν κάστρον βάρεως, καὶ πᾶσι χῶραν, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν ἀνέλαβετο ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων. καὶ ὁ σολδανὸν, καὶ τοὺς λοιποὺς σαρακηνούς, ἀνέλαβετο δολοήχῃ ὁ ῥῆξ φεργίας. καὶ ἀπήγαγον αὐτὸς ἐν τῷ κάστρῳ βενεβενδῶ. καὶ εἰς αὐτὸν εἶδεν γελῶντα. εἶπεν δὲ ὁ ῥῆξ, ὅτι εἶπες μοι σολδανὸν μὲν ἀπὸ τῆς ἀναστρέφειν ἢ ὑποδείξειν γελῶντα, δώσω αὐτῷ χεῖματα πολλὰ καὶ μὲν τοῦτο

πρὸς-

πρῶτησεν αὐτὸν ποίῳ τρέπῳ ἐγέ-
 λασεν. ὃ δ' εἶπε. ἄμαξαν εἶδον, καὶ
 τῆς ἐν αὐτῇ τροχῆς κυλιομένους,
 καὶ τέτταχάειν ἐγέλασα, ὅτι καὶ
 ἐγὼ ποτὲ κεφαλὴν ἤμην, καὶ ἀρ-
 τίως ἐμὶ ὁποῖα πάντα, καὶ
 πᾶσιν δύνανται ὁ θεὸς ὑψῶσαι
 με. καὶ ὑπὸ τότε προσεκλήετο αὐ-
 τὸν ὁ δολόηχος εἰς τὴν τρέπεζαν
 αὐτῆς, καὶ συνέστιεν αὐτῷ. οἱ δ' ἀρ-
 χοντες τῆς καπύης καὶ βενεβεν-
 δοῦ ἤρχοντο πρὸς τὸν Σολδανὸν ἐ-
 ρωτῶντες αὐτὸν περὶ ἰατρῶν καὶ
 θεραπειᾶς ἀλόγων, καὶ λοιπῶν ὑ-
 ποθέσεων, ὡς γέροντα καὶ πεπλ-
 ραμένον. ὃ δ' Σολδανὸς πανῶργος
 ὢν καὶ χολιὸς εἶπε πρὸς αὐτούς.
 ὅτι πρᾶγμα θέλω εἰπεῖν πρὸς ὑ-
 μᾶς, καὶ δέδοικα ὅτι μὴ παρ' ὑμῶν
 κατάδηλον γινέσθαι πρὸς τὸν δοῦ-
 κα, καὶ ὑπολέσει τὸ ἐμαυτῷ ζῶν. οἱ
 δὲ ὁμῶσαν αὐτῷ, καὶ θαρρήσας
 εἶπε πρὸς αὐτούς. ὅτι ὁ ρῆξ ἔξο-
 ρισμα θέλει πάντας ὑμᾶς ἐν τῇ
 μεγάλῃ φερχίᾳ, καὶ εἰάν ἀπειθῇ-
 τε ἐκδέξασθε μικρὸν, καὶ γὰρ πλη-
 ροφοῦν ὑμᾶς. καὶ ἀπελθὼν εἶπε
 πρὸς τὸν δολόηχον. ὅτι οἱ ἀρχοντες
 εἰ κακοὶ εἰσὶ, καὶ σὺ οὐ δύνασαι κυ-
 ρεύσαι τὴν χώραν ταύτην, εἰάν μὴ
 ἀφανίσῃς τὰς δυνατὰς τὰς ἀντι-
 πίπτοντάς σοι. ἀλλὰ δέσμευσον τὰς
 πρώτας τῶν κείρων, καὶ ἀπόστειλον
 αὐτὰς εἰς τὴν χώραν σου, καὶ τότε

le vocato ad se Soldano
 rogavit quamobrem risisset
 ei? isque respondit. Cur-
 rum videbam, & vertentes
 in eo rotas, & hæc mihi
 causa risus: nam ego quo-
 que aliquando caput fui,
 nunc autem infra omnes
 sum; & potest me Deus
 rursum exaltare: Atque ex
 illo tempore ad mensam il-
 lum suam Ludouicus ad-
 hibuit. Principes verò Ca-
 puz & Beneuenti accede-
 bant ad Soldanum inter-
 rogantes eum de medicina
 accuraequorum, aliisque
 rebus, ut senem, & multo
 usu peritum. Ille autem
 vater admodum & versu-
 tus erat, dixitque ipsis: Est
 quod communicatum vo-
 bis velim, sed vereor ne per
 vos regi innotescat, & ego
 in periculum vitæ incidam:
 qui cum iureiurando se ob-
 strinxissent, fidentior fa-
 ctus dixit iis. Rex vos o-
 mnes in magnā Franciam
 transportare statuit, & si
 non creditis, exspectate
 paulisper donec plenam
 vobis fidem faciam, disce-
 densque dixit Ludouico:
 Principes tui improbi sunt,
 neque tu regere regionem
 hanc poteris, nisi potētio-
 ribus ē medio sublatis, qui
 tibi obstitūt. Sed primores
 urbis in vincula coniectos

fortu-
 ne rota
 N3.

nos
 edito

in signis
 Soldani
 franci
 quā no
 Soliman
 Soldani
 in Soldani
 in Soldani
 in Soldani

in tuam terram mitte, & tunc pro arbitrio ceteri se se submittent. Cum autem persuasisset ipsi consilio suo obsequi,isque iam catenas ferreas faciendas decreuisset vis ablegandis, abiit Soldanus, & dixit principibus; adhuc vos non creditis principem vos exterminaturum, & omninò ex hominibus eruendam memoriam vestri. Sed si plenam omnino fidem vobis fieri vultis, abite & videte quid ubique fabri cōficiant mandato regis: & nisi circa catenas ac vincula occupatos inueneritis, tūc me falsa dixisse iudicate: si autem vera dixero, cogitate de salute vestra, mihi que qui vtilia vobis & salutaria consilia dederim, beneficium reddite. At principes Soldani verbis persuasi, compedibus & vinculis cōspectis, omninò id quod erat credentes, ex eo tempore de tollendo rege Ludovico consilium ceperunt. Rex autem horum omnium ignarus venatum egressus est, cumque reuerteretur, principes ipsius urbe occupatā intrare eum non permiserunt: itaq; insurgentes contra se principes videns ad sua regressus est. Principes verò dixerūt

ὡς δέλης οἱ λοιποὶ ὑπολαγήσουσι· καὶ ὅτε παρέπεσεν αὐτὸν ἵνα πληρώσῃ τὸ βελλὺ αὐτῷ, καὶ ὅεισε γῆρας δῆυσις σιδηρᾶς εἰς τὸ ὄξο· εἶσαι αὐτῷ, ἀπῆλθεν ὁ Σολδανός· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὅτι ἀκμὴ οὐ πικρὴ ὅτι ὁ ρῆξ ὄξο· εἰσους ὑμᾶς ποιῇ, καὶ παρὲλθῶς ὄξ ἀνθρώπων γίνεσθαι τὸ μνημόσυνον ὑμῶν. ὁμῶς εἰ θέλετε τελείως πληροφρονηθῶναι, ἀπῆλθόντες θεάσασθε πᾶσα ἐργάζονται πάντες οἱ χεῖρες τῇ προστάξει τοῦ ρῆγος. καὶ εἰ οὐχ εὖρητε αὐτῷ ἐργαζομένους τὰς ἀλύσεις καὶ τὰ δεσμά, γνώσκετε ὅτι πάντα τὰ παρ' ἐμῷ λαλούμενα ὑμῖν ὅτι ψαδῆ. εἰ δὲ ἀληθεύω, φρονίσατε τὸ σωτήριον ὑμῶν, καὶ ἐμὲ ἐνερμήτησαι τὸ τὰ χρυσὰ καὶ σωτήρια ὑμῖν βυλάσασμενον. οἱ δὲ ἄρχοντες πεπαισμένοι τῷ τοῦ Σολδανου λόγῳ, θεασάμενοι δὲ καὶ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰ δεσμά, τελείαν πληροφροῖαν ἔλαβον, καὶ ἐκτοτε ἐμελέτων τὸ ἀπώλυσαν τοῦ ρῆγος λοδοήχῃ. ὁ δὲ ρῆξ πάντα πάντα ἀγνοῶν ὄξῃλθε πρὸς τὸ κυνηγῆσαι. ὑποσρέψαντι δὲ, αἱ τὰς ἄρχοντες ἐκράτησεν τὸ χεῖρον, μὴ εἰσάγειν αὐτὸν εἰσελθεῖν. ὁ δὲ ρῆξ λοδοήχῃ τῶν ἄρχόντων ἐνστασιν θεασάμενος, εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ ἄρχοντες εἶπον. πρὸς τὸν Σολδανόν, πᾶσα δὲ λείψ ἡμᾶς ποιῆσαι σοι

εἰς τῆς ἡμετέρας εἰς ἡμᾶς πα-
 ρὰ σὺν ὧν πείρας. ὃς ἡγήσθητο ἐν
 τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ ἀπολύσαι αὐτόν. καὶ
 τὰς ἡμετέρας ἀπῆλθεν ἐν ἀφει-
 κῇ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν. μὴ
 ἐπιδραστήμενος ὅτι τῆς ἀρχαίας αὐ-
 τοῦ κακίας ἐσφατοπέδευσε, καὶ
 ἦλθε μὲν δυνάμει ἐν καπνῇ καὶ
 ἐν βενεβένδῳ πρὸς τὸ πολιορκῆ-
 σαι καὶ ὑποτάξαι αὐτὸς. οἱ δὲ τὰ
 τοιαῦτα κῆρυξ κερτοῦντες ἀπέ-
 σειλαν πρέσβεις πρὸς τὸν ῥῆγα λο-
 δόνηρον ἐν φεαγλίᾳ, ἵνα ἐλθὼν ἐν
 παμύνη) αὐτοῖς κατὰ τὸν ῥο-
 δαῖον καὶ τῶν ἀφεικῶν. ὁ δὲ ῥῆξ
 λοδόνηρ πᾶντα μαθὼν, καὶ ὄντορ
 ἐποίησε τρόπον ὃν ῥοδαῖος πε-
 ρὶ καὶ τοὺς ἀρχόντας, ὅτι δεσμίους
 μέλλει ὑμᾶς ὁ ῥῆξ ἐν φεαγλίᾳ ἔξο-
 ρίσει, ἀντεδήλωσεν αὐτοῖς, ὅτι καὶ
 ἂν περ ἐποίησα πρὸς τὸν εἰς ὑμᾶς
 μεταμέλημαι, ὅτι ἔσσω καὶ ὑμᾶς ἀπὸ
 τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ ἀνταπε-
 δώκατέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.
 καὶ καθὼς ἐδιώχθητε παρ' ὑμῶν.
 ἀπ' ὅσας χαίρω ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ὑ-
 μῶν. τότε ἀπερρήσαντες ἀπὸ τοῦ ῥῆ-
 γος λοδόνηρος ἀπέσειλαν πρέσβεις
 πρὸς τὸν βασιλέα ῥωμαίων τὸν δού-
 ναι αὐτοῖς βοήθειαν, καὶ λυγρώ-
 σασθαι τὸν τριούτον κινδύνον. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ὑπέχετο βοηθῆσαι αὐτοῖς.
 τὸ δὲ ἀποκραιναίνετο ἀπὸ τῆς πό-
 λεως ὑποσφραγίσθαι, καὶ ἀγαθὰς
 ἀγγελίας τοῖς πέμψαν αὐτόν

Soldano; quid nos tibi fa-
 cere vis pro eo quod nos
 servaueris. ille vero dimit-
 ti ad suos voluit, eoque fa-
 cto in Africam discessit.

Pristinæ vero malitiæ non
 oblitus exercitu collecto
 venit cum magna manu
 contra Capuam & Bene-
 uentum ut illas obsideret,
 caperetque. Oppidani au-
 tem legatos in Franciam
 ad regem Ludovicum mi-
 serunt, uti suppetias ipsis
 ferret contra Soldanum, &
 Afros. At rex Lodovicus
 his cognitis, & quomodo
 egisset Soldanus, principi-
 bus persuadens regem cō-
 peditos in Galliam mitte-
 re voluisse, respondit ipsis
 pœnitere se etiam eorum
 quæ antea ipsis fecisset,
 cum illos ab hostibus ser-
 uasset, pro quo beneficio
 mala ipsi reposuerant; &
 quemadmodum eiectus ip-
 se ab his fuerat, ita se
 nunc in eorum exilio lata-
 ri. In hac rerum difficulta-
 te à rege Ludovico ad Ro-
 manorum imperatorem
 miserunt auxilia postu-
 lantes, & ab eiusmodi pe-
 riculo liberationem. Pro-
 misit opem imperator. Le-
 gato verò ab vrbe redeun-
 te, & lata suis nuntia ad-
 ferente de auxilio ab Im-
 peratore mittendo, ante-

quam in urbem venire possit à Soldani excubiis captus fuit. Præsciverat enim ille legationem factam ad imperatorem Romanum, & omni studio incubuit ut legatum caperet, quod etiam factum fuit. Ipso autem capto intellexit quo defunctus officio fuerit, & post paucos dies ad futura auxilia Romanorum imperatoris: dicit itaque ei: quod si quæ voluero feceris, libertate & maximis donis cohonestaberis: sin autem, malâ morte morieris. Cumque facturum se mandata recepisset, dixit ei Soldanus: iubebo te sisti prope muros, ut advocecos qui te miserunt, ipsisque dicas: Equidem quod vobis officium debui præstiti, imperatoremque Romanum pro vobis oravi, verum nolcatis, frustra mihi susceptam hanc perfectionem fuisse, & supplicationem vestram imperator reiecit, neque est quod opem ab illo ullam expecteris. Eo verò cum lætitia promittente se hæc exequuturum, ad urbem ipsum duxerunt: at secretis quæ Soldanus dixisset o-

ρῶσαι, ἤγαγον αὐτὸν πλησίον τοῦ κάστρου. καὶ ἐν οὐδενὶ θέμε-
ντα παρὰ τοῦ Σολδάνου εἰθέρτα πάντα, μήτε τὰ ἀπει-
λας.

ἀποκομίζοντο, αἰτῆς τοῦ βα-
σιλέως Συμμαχίας, μήπω τέτοι
ἐπισθενέτω ἐν τῷ κάστρῳ, ἐκρη-
τήθη παρὰ τῶν βιγλῶν ὁ Σολ-
δάν. παρεγνώκει γὰρ ὁ Σολδάν
τὴν γεροντήαν ἐπιστολὴν πρὸς ἱκε-
σίαν ὁ βασιλέως ῥωμαίων. καὶ
ἐπίκτασε ὁ ἀποκείσας αὐ-
τῶν κερτῆσαι, ὅπως καὶ γέρονε.
κερτῆσιν ὁ αὐτῷ ἔμαθε τὴν
ἀποτελεσθεῖσαν παρὰ αὐτῶν δου-
λείαν, καὶ ὅτι δι' ὀλίγων ἡμερῶν
καταλαμβάνει ὁ βασιλέως ῥω-
μαίων βοήθεια. ὁ δὲ Σολδάν εἶπε
τῷ αὐτῷ ἀποκείσας. ὅτι εἰ ποιή-
σεις ὅπως σοι εἶπω, ἐλευθερίας καὶ
δαρεῶν μεγίστων ἀξιώθῃς. εἰ δὲ
μὴ, πονηρῶς θανάτῳ ὁ ζῶν ἀπο-
λέσῃς. ὁ δὲ ὑποχρέμενος ἐκ πληρῶ-
σαι τὰ κελεύμενα αὐτῷ, εἶπεν ὁ
Σολδάν πρὸς αὐτὸν ὅτι κελεύω
εἶναι σε πλησίον ὁ τείχους, καὶ
παρακαλέσασθαι τὸς ἀποστείλαν-
τάς σε, καὶ εἰπεῖν πρὸς αὐτούς. ἐγὼ
μὲν δαλείαν ἤν ὠφειλον ποιῆσαι
πεποίηκα, καὶ ὁ βασιλέα ῥω-
μαίων περὶ ὑμῶν ἐδυσώπησα.
πλὴν οὖν γινώσκετε, ὅτι εἰς κτήν
ἐγένετο ὁ ὁδὸς μὲν, καὶ ὁ βασιλεὺς
παμφαῦλον ἔθηκε ὁ παρὰ ὑμῶν
γεροντήαν ἱκεσίαν, καὶ ἀπὸ ὁ βασι-
λέως μὴ ἐλπίζετε βοήθειαν. ὁ δὲ
ὑποχρέμενος μετὰ χαρῆς ἐκ πλη-

λὰς αὐτῷ φοβηθεῖς, μήτε ἢ ὑπο-
 χέσειεν αὐτῷ παθεῖς, ἀλλὰ ἢ τοῦ
 Θεοῦ φόβον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 θέμεν. διελογίσσατο ἐν ἑαυτῷ.
 ὅτι Συμφέρειν ὄζειν ἐμὲ μόνον ὑπο-
 σταεῖν, καὶ μὴ τοιαύτας ψυχὰς διὰ
 λόγου παρδύναι καὶ περδύναι εἰς
 θάνατον καὶ δὴ πλεονέκτου τείχεος
 αὐτῷ ἡγομένους, καὶ πάντας τὰς
 ἀρχοντας προσκαλεσαμένους, εἶπε
 πρὸς τὰς ἐξουσίαντας ὅτι τοιούτου
 κάσπε. ἐγὼ μὲν κύριοι μὴ πῶ δια-
 κονίαν μου ἐξεπλήρωσα, καὶ τὰ
 παρὰ τῷ βασιλέως ῥωμαίων δη-
 λωθέντα ὑμῖν ἀπαγγεῖλω. πάλιν
 ὀρκίζω ὑμᾶς εἰς ἢ ὑὸν ὅτι Θεὸς καὶ
 εἰς ἢ Σωτηρίαν πάντας τῷ κάσπε,
 καὶ πάντων τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἵνα ἂν π
 ἐμὲ ἐνσργητήσητε τὰ τέκνα μου,
 καὶ πῶ ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν με
 Συμβίον μου. ὡς γὰρ ποιήσητε μὲν
 αὐτῶν παρὰ ὅτι δικαίον καὶ μισθα-
 ποδοῦτε ἀγαθὸν Θεοῦ μέλλον. ὅτι
 κεῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς ἢ μι-
 σθὸν ἀπολήψετε. καὶ ταῦτα εἰπὼν
 παρθεῖν αὐτὸς λέγων. ἐγὼ μὲν
 ἀπὸ τῷ Σολδάνῳ ὑπολαμβάνω, καὶ πε-
 ρὶ ἢ ζῶν κινδυνεύω. ὑμεῖς ὅτι σῆ-
 πτε ἐδραῖοι καὶ μὴ δειλανδρήσητε,
 ἀλλὰ ὑπομείνατε μικρὸν, καὶ εἰς
 ὁλίγων ἡμερῶν φθασέῃ ἡ ἀποσταλεί-
 σα ὑμῖν Σωτηρία παρὰ τοῦ βασι-
 λέως ῥωμαίων. ταῦτα ὅτι αὐτῷ εἰ-
 πόντων, οἱ κατέχοντες αὐτὸν οἱ-
 κείοι τῷ Σολδάνῳ παρὰ πρεσβυτερίαν τὰ παρὰ αὐτῷ λαλθέντα ἀ-

mnibus, neque minis eius
 territus, neque pollicitatio-
 nibus persuasus, sed Dei ti-
 morem in pectore gestans
 apud se cogitavit: Sati-
 us esse vnum se mori, quam
 tot animas verbo compe-
 diri, & ad mortem prodi-

Cumque principes omnes
 aduocasset, ita vrbis prima-
 tes alloquutus est. Ego qui-
 dem, Domini mei, officio
 meo defunctus sum, & quæ
 significari vobis Romano-
 rum imperator iussit nun-
 tiabo: sed obtestor vos per
 filium Dei, vrbisque vestrae
 vniuersæ, & animarum ve-
 strarum salutem, vti pro
 me beneficiatis liberis
 meis, & quæ me ampli-
 sperat coniugi: vti enim il-
 lis feceritis, ita à iusto & bo-
 num remunerante Deo,
 qui iudicaturus est viuos &
 mortuos, mercedē recipie-
 tis. Et hæc loquutus animo
 illos bono esse iussit, dicēs:
 Ego quidem de vita peri-
 clitor, & à Soldano occi-
 dar: vos autem resistite for-
 titer, neque timete, sed ex-
 spectate paulisper, quippe
 cis paucos dies aderunt au-
 xilia ab imperatore Roma-
 norum vobis missa. Ad
 hæc verbis, qui deduxerant
 cum milites Soldani, cum
 præter expectationem quæ

dixisset audirent, dentibusque super ipsum striderent, procutrentes certatim ipsum interfecerunt.

Etque occiso Soldanus potentem imperatoris exercitum qui aduentabat metuens ad sua regressus est.

Et ex illo tempore in hunc usque diem sub potestate sunt Romani imperatoris, ipsique plenè subiecti feruiunt propter ingens hoc in illos collatum beneficium. Vrbis Rhagusium non appellatur Rhagusium dialecto Romanorum, sed quia in locis præruptis sita est appellatur præcipitium Lau, unde inhabitantes Lauini: id est, præcipitium

insidentes. Communis vero usus, qui sæpe litterarum commutatione nomina corrumpit, commutato nomine Rhagusinos appellauit. Atque hi ipsi Rhagusini olim tenuerunt urbem Pitaura, & postea cum reliquæ vrbes expugnatae à Sclauis essent, qui in hoc themate, hæc quoque vrbs capta fuit; & ciuium hi quidem interfecti, hi in vinculis abducti. Qui verò fugâ salutem inuenire poterunt, loca prærupta inhabitant, vbi nunc oppidum est, primo exiguum illud ædificantes, & postea

κοίσαντες, ἐβριξαν ἐπ' αὐτὸν τὸ ὀδόντας, καὶ εἰς τοῦ ἑτέρου παρετρεχον, τὶς ἄρα τῆς αὐτῆς Φαγῆς ἡγεῖν αὐτοῦ γένος. τῷ ὅ παρ' αὐτῶν ἀναιρεθέντι, πηοθεῖς ὁ Σολδάνος τῷ βασιλέως ἐρχομένῳ δουλασίαν, ὑπέσχετο εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. καὶ ἔκτοτε καὶ μέλει τοῦ νῦν καὶ οἱ τῆς καπύης καὶ οἱ τῆς βενεβενδῶ εἰσὶν ὑπὸ τῷ δευσιᾶν τῶν ῥωμαίων εἰς τελείαν δέλωσιν καὶ ὑποταγῇ, διὰ τὸ εἰς αὐτὸς ἡγομένῳ μεγάλῳ ταύτην εὐεργεσίαν. ὅτι τὸ κάστρον τοῦ ῥαυσίου οὐ καλεῖται ῥαύσις τῆς ῥωμαίων διδασκίῳ, ἀλλ' ἐπεὶ ἐπάνω τῶν κρημνῶν ἴσαται, λέγεται ῥωμαῖσι ὁ κρημνὸς λαῦ, ἐκλήθη δὲ ὁ ἐν τῷ τοῦ λαυσαῖοι, ἤρουν οἱ καθεζόμενοι εἰς τὸ κρημνόν. ἡ δὲ κοινὴ συνήθεια, ἡ πολλάκις μεταφθεῖσθαι τὰ ὀνόματα τῇ ἐπισημῇ τῇ γραμμαμάτων, μεταβαλοῖσα τὴν κλήσιν, ῥαυσίος τῆς τῆς ἐκάλεσεν. οἱ δὲ αὐτοὶ ῥαυσαῖοι τὸ πάλαιον ἐκράτουν τὸ κάστρον τὸ ἐπλερόμενον πίταυρα. καὶ ἐπειδὴ ἦν ἵκα τὰ λοιπὰ ἐκρετήθη ἡ κάστρος παρὰ τὴν Κηλάβων τῶν ὀνίων ἐν τῷ δέματι, ἐκρετήθη καὶ τὸ τοῦτον κάστρον. καὶ οἱ μὲν ἐσθάρη, οἱ δὲ ἡχημαλωτίσθη. οἱ δὲ δινηθέντες ἐκφυγεῖν καὶ διασωθῆναι, εἰς τὴν ὑποκρήμινους τόπος καλώκη, ἐν ᾧ ἦν ἄρτίως τὸ κάστρον, οἰκοδομήσαντες αὐτὸ

αὐτὸ πρῶτον μικρὸν, καὶ πάλιν
 μὲν αὐτὰ μείζον, καὶ μὲν αὐτὰ τοῦ πα-
 λιν τὸ τεῖχος αὐτὸ ἀνέστησαντες
 μέχρι δ' ἔχει τὸ κάστρον διὰ τὸ
 πλατύνεσθαι αὐτὸς κατ' ὀλίγον καὶ
 πληθύνεσθαι. ἐν δὲ τῶν καλοικη-
 σάντων εἰς τὸ βασίλειον εἰσὶν οὗτοι·
 Γρηγόριος, Ἀρπάριος, Βικτωρίνιος,
 Βίλλιος, Βάγεντινός ὁ ἀρχιδιά-
 κων, Βαυεντίνος ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου
 Στεφάνου. ἀφ' οὗ δὲ ἀπὸ Καλῶνα
 μὲν ὡκεσεν εἰς βασίλειον, εἰσὶν ἐπὶ φ.
 μέχρι τῆς ἡμέρας, ἥτις ἐνδικνω-
 νος ἐβδόμης ἔτους 500. ἐν δὲ τῷ
 αὐτῷ κάστρῳ κεῖται ὁ ἁγίος Παγ-
 κράτιος ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Στε-
 φάνου ὅντι μέσον τῆ αὐτῆς κάστρου.
 ὅτι τοῦ ἀσπαραθίου κάστρου, ὅπερ
 παλαιότερον μικρὸν ἐρμωύετο, ὁ
 βασιλεὺς Διοκλητιανὸς τῷ τοῦ ἐκ-
 πτεν. εἶχε δὲ αὐτὸ ὡς ἴδιον οἶκον,
 καὶ αὐτὸν οἰκοδομήσας ἐνδοθεν
 καὶ παλαιά, ὅς ὦν τὰ παλαιότερα
 κατελύθησαν. ὥς τε καὶ ὁ μέχρι τῆς
 νῦν ὀλίγα, ὅς ὦν ὅτι τὸ ὀπισθοπεῖον
 τῆς κάστρου, καὶ ὁ ναὸς τῆς ἁγίας δό-
 μης, ἐν ᾧ κατέκειτο ὁ αὐτὸς ἁγίος
 δόμωνος, ὅπερ ὡς κοίτων τῆς αὐτῆς
 βασιλέως Διοκλητιανῶν. ὑποκείμενός
 αὐτῷ ὑπάρχουσιν ἡλιμαπικαὶ κα-
 μάρες, αἱ πνεύσας ὑπὸ ἡρώων φυλακαὶ
 ἐν αἷς τὰς παρ' αὐτῷ βασιανίζόμε-
 νες ἁγίας ἐναπέκλειεν ἀπ' ἡνῶς.
 ἀπόκειται ὁ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κάστρῳ
 καὶ ὁ ἁγίος Ἀναστάσιος. ὅτι τὰ

iterum augustius, mox
 rursum, & quartum po-
 meria protulerunt breui
 temporis spatio propter
 incrementum & multitu-
 dinem. Ex iis verò qui
 Rhagusium habitarunt hi
 sūt: Gregorius, Arsaphius,
 Victorinus, Vitalius, Va-
 lentinus archidiaconus, Ba-
 uentinus pater S. Stepha-
 ni. Ex quo autem Salonā
 transijt Rhagusium anni
 sunt D. in hunc vsque
 diem, indictione vii. anni
 ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞
 CCCCLVII. in eadem verò
 vrbe situs est S. Pancratius.
 in aede S. Stephani, quæ est
 in mediâ vrbe. Aspalathi
 vrbe, quæ parvū palatium
 significat, Imperator Dio-
 cletianus exstruxit, habuit-
 que illam vt domum pro-
 priam, aulamque ibi ædifi-
 cavit, & palatia, quorum
 pleraque perierunt: quæ
 autem etiamnum super-
 sunt valdè pauca sunt, ex
 quibus Episcopium vrbis,
 & templum S. Domni vbi
 ille ipse sanctus sepultus
 est, quod cubiculum erat es-
 iusdem imperatoris Dio-
 cletiani. Subter sunt ro-
 tundi fornices, olim custo-
 diæ, in quas sanctos imma-
 niter à se cruciatus com-
 pingebat. Ibidem etiam si-
 tus est sanctus Anastasius.

Vrbs autem hæc neque è latere est, neque ex encho-
rego, sed ex lapidibus qua-
dratis vlnarum sæpe dua-
rum longitudine, & vnius
latitudine, qui compagina-
ti inter se vinctique ferro
in plumbum liquefactum
impacto. In ea vrbe stant
etiam columnæ complu-
res, super quas cosmitæ, in
quibus idem ille impera-
tor Diocletianus ædifica-
turus erat rotundos for-
nices, totumque opidum
tecturus, & palatia sibi ex-
structurus: omnesque vr-
bis ædes, quæ supra istos
fornices, geminâ aut tri-
plici concameratione, vt
non exiguum partem coo-
peruerit. Mœnia autem
vrbis ambulacrum non ha-
bent, neque propugnacula,
sed è simplici muro sunt,
in quo fenestræ ad cimit-
tenda iacula. Vrbs Tetrar-
guriū parua quædam in
mari insula est, angustissi-
mâ ceruice, ponticuli in-
star, ad terram vsque por-
recta, quia parua sit veluti
cucumer. Ibi f pulchrum
est sancti Laurentij archi-
diaconi. Vrbs Decatera lin-
guâ Romanorum, sonat
angustatum, & percussum,
quoniam mare ingreditur,
tanquam lingua coangu-
scatur h δάλασα ὥστε γλώσσα ἐστενωμένη μέχρι τῶν δεκαπέντε

αὐτὸ κάστρον ὅτε ἀπὸ βησιλῶν
ὄν ἐκπιπόμενον, οὐτε ἀπὸ ἐγχευή-
ρου, ἀλλ' ἀπὸ λίθων τετραπέδικων
ἐχόντων εἰς μῆκος ἀνὰ ὀργυιαὶ ἅ,
πολλάκις καὶ ἀνὰ δύο, καὶ τὸ
πλάτος ἀνὰ ὀργυιας μίας, οἱ πε-
ντές εἰσι συνηρμοσμένοι καὶ συν-
δεδεμένοι εἰς διήλυτος μὲν Ἀδρήων
ἐν μολίσδω ἐγχευασμένων· ἴσαν-
ται δ' ἐκ μὲν εἰς τὸ τοιοῦτον κάστρον
καὶ κίονες πυκνοὶ ἐχόντες ἐπάνω
κοσμίτας. ἐν οἷς ἐμελλεν ὁ αὐτὸς
βασιλεὺς Διοκλητιανὸς εἰληματι-
κὰς ἐρεῖρας καμάρας, καὶ κεπά-
σαι τὸ κάστρον ἐπάνω τῶν εἰλη-
μάτων οὐκείνων διόρυφα καὶ τειό-
ρυφα, ὥστε μὴ ὀλίγον ἐκ τῆ αὐτῆς
κάστρου ἐσκέπασε. ὅτι τοιοῦτος κά-
στρου τὸ τεῖχος ὅτε περὶ πάλιν ἔ-
χει, ὅτε περὶ μαχῶνας, ἀλλὰ τεύχος
μόνος ὑψηλὸς, καὶ τοξικὰς φω-
ταγωγούς. ὅτι τὸ κάστρον τετρα-
γυεῖν μικρὸν ὅτι νησίον ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, ἔχον καὶ τετραγυεῖν ἕως τῆ
γῆς στενώτατον δίκην ρομφαίου, ἐν
ᾧ διέρχονται οἱ καλοικῶντες εἰς τὸ
αὐτὸ κάστρον. τετραγυεῖν ὅτι κα-
λεῖται, διὰ τὸ ὅτι αὐτὸ μικρὸν δί-
κην ἀγλυσίαν. ἐπὶ τῇ αὐτῇ κάστρῳ
ὑπάρχει ὁ ἀγιὸς μάρτυρ λαυρέν-
τιος ὁ ἀρχιδιάκων. ὅτι τὸ κάστρον
τῶν δεκατέρων ἐρμωσέται τῇ
σώματι διὰ τὴν ἐστενωμένην καὶ
πεπληγμένην, διότι εἰς ἑξή-
κασι.

ἑκατὶ εἴκοσι μυρίων, καὶ εἰς τὸ τῆς
 θαλάσσης συμπλήρωμα ἔστι τὸ
 κάστρον. ἔχει δὲ τὸ τοιοῦτον κά-
 στρον κύκλον αὐτῷ ὅρη ὑψηλά, ὥστε
 μόνῳ τῷ καὶ ἡλιοκαίρῳ βλέπειν τὸ
 ἥλιον διὰ τὸ μεσσημερῆν, τῷ δὲ χει-
 μῶνι οὐδαμῶς. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ κά-
 στρῳ κεῖται ὁ ἅγιος τρύφων ἀν-
 δρῶς πᾶσαν νόσον ἰῶμενος, μάλι-
 στα τὰς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρ-
 των τυραννημένους. ὁ δὲ ναὸς αὐ-
 τοῦ ὅστιν εἰληματικός. ὅτι τὸ κάστρον
 τῶν διαδῶρων καλεῖται τῇ ρώ-
 μαίων διὰ τὸ ἐκ τῶν ἰαμῶν ἔρ-
 μιν ἐκείνου ἀπαρτίειν, διὰ τὸν ὅτι
 ὅτε ἡ ρώμη ἐκτίσθη περιεκλισμένον
 ἦν τὸ τοιοῦτον κάστρον. ἔστι δὲ τὸ
 κάστρον μέγα. ἡ δὲ κοινὴ συνήθεια
 καλεῖ αὐτὸ διάδωρον. ἐν δὲ τῷ αὐ-
 τῷ κάστρῳ κεῖται ἐν σαρκὶ ἡ ἁγία
 ἀναστασία θυγατρὸς γεροντῆος εὐσα-
 θίου καὶ καλὰ τὸ καλεῖν ἐκείνον βασι-
 λεύταν. καὶ ὁ ἅγιος χρυσόβο-
 ρος μοναχὸς καὶ μάρτυς, καὶ ἡ ἁγία
 ἄλυσις αὐτοῦ. ὁ δὲ ναὸς τῆς ἁγίας
 ἀναστασίας ἔστι δερμικός, ὅμοιος
 τῷ χερσὶν περὶ τῶν παρῶν, μὲν αὖ καὶ
 τῶν παλαιῶν καὶ λαϊκῶν, ὅλοι ἐ-
 κονισμένοι. ἔχει ἡλογραφίαν ἀρ-
 χαίας. ὁ δὲ πατήρ αὐτῆς ὅστιν ἀπὸ
 συγκοπῆς θαυμαστῆς. ἔστι δὲ καὶ ἐ-
 τερος ναὸς πλεονεξίων αὐτῷ εἰλη-
 ματικός, ἡ ἁγία τειάς. καὶ ἐπάνω
 τῷ ναῷ αὐτῷ παρὶν ἐτερος ναὸς δίκλων κατηχουμένων, καὶ αὐτὸς εἰ-
 λεματικός, εἰς ὃν καὶ ἀνέρχονται διὰ κοχλείας. ὅτι εἰς τὴν νῆα

stata, ad quindecim & vi-
 ginti usque millia passuum,
 estque quasi maris com-
 plementum. Habet verò
 circum se montes altos, ut
 astate tantum solem vi-
 deat, quod tunc in medio
 caeli sit, hieme verò nun-
 quam. Hic sepultus est S.
 Tryphon quoslibet sim-
 pliciter agrotos sanans,
 maximè eos qui ab impu-
 ris spiritibus vexantur: tē-
 plum autem rotundum est.
 Diadora urbs Romanorū
 linguā est IAM ERAT, vi-
 delicet quod ante Romam
 hæc condita fuerit, estque
 magna, & vulgariter Dia-
 dora appellatur. Ibi secun-
 dum carnem sepulta est S.
 Anastasia filia Eustathij
 tunc regis: item sanctus
 Chrysogonus monachus &
 martyr, cuius & sacra cate-
 na illic asseruatur, Sanctæ
 verò Anastasiæ templum
 cursuale est, simile illi quod
 in Chalcopratiiis, & colum-
 nas habet prasinas atque
 albas, sculpturâ vetustâ,
 pavimentum mirificè tes-
 fellatum. Iuxta aliud quo-
 que templum rotundum
 sanctæ Trinitatis, & supra
 illud rursum aliud instar
 Catechumenorum, iti-
 dem rotundum, in quod
 F

cochlea ascenditur. Insulae paruae sunt Dalmatiae subiacentes Beneuentum vsq; frequentes plurimaeque, ita ut tempestatem illic naues non timeant. Ex illarum una est vrbs Becla, ex alia Arbe, ex alia Opsara, ex alia rursus Lumbricatum, quae omnes in hodiernum vsque diem inhabitantur; reliquae habitatoribus vacuae desertas vrbes habent, quarum haec sunt nomina: Catautrebena, Pisuch, Selbo, Suerda, Aloep, Scirdacissa, Pyrotima, Meleta, Estiunez, & aliae complures, quarum nomina ignorantur. Reliquae vero, quae in thematis continente à Sclauis iam dictis tenentur, desertae sunt, & incolas nullos habent.

CAP. XXX.

De themate Dalmatiae.

SI pulcrum quid omnibus est cognitio, nos quoque igitur rerum notitiam comprehendentes non longè ab eo aberimus. Vnde partim haec, partim alia relatu digna ad posteros transmittimus, ut duplex inde bonum sequatur. Quamobrem de Dalmatia scire

οἷα ὑπὸ τῇ ἐπικράτειαν τῆς δωματίας μέχρι βενεβενδὲ πυκνὰ καὶ πάμπολλα, ὥστε μηδέποτε φοβεῖσθαι κλύδωνα ἐκείσε τὰ πλοῖα. ὅς τ' αὐτῶν τῶν νησίων ὅτι τὸ κάστρον ἢ βέκλα, καὶ εἰς ἑτέρον νησίον ἢ ἀρβη, καὶ εἰς ἑτέρον νησίον ἢ ὀψαρα, καὶ εἰς ἑτέρον νησίον τὸ λυμβρικατόν. ἅτινα κατοικοῦνται μέχρι τῆς νῦν, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσι ἀοίκητα ἔχοντα ἐρημόκαστρα, ὧν τὰ ὀνόματα ταῖς εἰσιν ἔτι κατωλεβενα, πίζυχ, Σελευ, Συρδα, δῶνηπ, σκιρδάκισα, πυρτίμα, μελετά, ὀστινήζ. καὶ ἑτέρεα πάμπολλα ὧν τὰ ὀνόματα οὐ νοοῦνται. τὰ δὲ λοιπὰ κάστρα τὰ ὄντα εἰς τὴν ξηρὴν τῆς θέρμης, καὶ κρητθέντα παρὰ τῶν σκλάβων, ἀοίκητα καὶ ἔρημα ἴστανται μηδενὸς κατοικῆν. ἐν αὐταῖς.

Κ Ε Φ. λ'.

διήγησις περὶ τῆς θέρμης δελματίας.

Εἰ πάντες ἢ γνώσεις κληθὲν, καὶ ἡμεῖς ἄρα τῶν πραγμάτων τῶν γνώσιν καλῶς ἀμείνοντες οὐ πόρρω τέτα μιν ὄντα. ὅθεν καὶ πάντες φανερά ποιεῖμεν τῶν μὲν ἡμᾶς πᾶσι μὲν τέτων τῇ δήλωσιν, πᾶσι δὲ ἑτέρων τινῶν ἀξιολόγων, ἵνα διπλῶν ἐπανακολεθῇ τὸ κληθὲν. τοῖς οὖν καὶ τῆς δωματίας τῇ παράληψιν ζη-

τοῦσιν, ὅπως εἰλήφθη παρὰ τῶν
 σκλαβικῶν ἐθνῶν, ἐντεῦθεν ὅτι μα-
 δεῖν. ἀλλὰ περὶ τὴν ἑξῆς αὐτῆς
 διηγήσειον. ἐκ παλαιού μὲ τοίνυν ἡ
 δελμαλία τὴν ἀρχὴν μὲ εἶχεν ἀπὸ
 τῶν συνόρων δυρράχου, ἤρου ἀπὸ
 ἀντιβάρεως. καὶ παρῆλθεν ἡ μέ-
 χρι τῶν ἑξῆς ὁρίων, ἐπὶ λαλὺ-
 νετο δὲ μέχει ὁ δανυβίου ποταμῦ.
 ὡς δὲ ἅπαντα τοιαύτη ἡ περιχώ-
 ρις ὑπὸ τῶν ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ ἐν-
 δοξότερον τῶν ἡμῶν ἐσπερίων δε-
 ματίων τὸ τοιοῦτον θέμα ἐτίλχα-
 νεν. πάλιν παρῆλθεν παρὰ τῶν
 σκλαβινικῶν ἐθνῶν τρέπω τοιοῦδε.
 κρίσιν ὅτι πλεονεξία ἀσπαλάθου, ὁ
 σαλῶνα λέγεται, ἔργον διοκλησια-
 νοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἡ μὲ ἀσπάλα-
 θος καὶ αὐτὴ παρὰ διοκλησιανοῦ
 ἐκτίσθη, καὶ τὰ αὐτοῦ βασιλικά
 ἐκείσε ἐτίλχανον. εἰς δὲ σδαῶναν
 κατέφκον οἱ μεμετῆρες αὐτοῦ, καὶ
 τῶν ὁχλῶν ἱκανοί. ὑπῆρχε δὲ τὸ
 τοιοῦτον κάστρον κεφαλὴ πᾶσις τῆς
 δελματίας. ἡ θροῖζοντο οὖν ἀνὰ πᾶν
 ἔτος ἐκ τῶν λοιπῶν κάστρον τῆς
 δελματίας ἐρχοῦντο ἑφίπποι, καὶ
 ἀπεσέλλοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ μέχει
 τῶν χιλιῶν, καὶ ἐφύλαττον εἰς τὴν
 δανυβίου ποταμὸν ἕνεκα τῶν ἀ-
 βάρων. οἱ γὰρ ἄβάρεις ἐκείθεν ὁ δανυ-
 βίου ποταμῦ πᾶσι διαλείβας ἐποι-
 οῦντο, εὐθὰ ἀρπάζουσιν οἱ τοῦρ-
 κοι νομάδες βίον ζῶντες. ἀπερχό-
 μενοι δὲ οἱ δελματίας καὶ ἔτος ἐβλεπον πολλάκις ἐκείθεν τοῦ

cupientibus, quomodo à
 Sclauicis nationibus capta
 fuerit, hinc discere licet.
 Sed primo situs eius nar-
 randus est. Antiquitus igitur
 Dalmatia incipiebat à
 confinijs Dyrrachij, siue ab
 Antibari, & ad Istriæ mon-
 tes pertingebat, in latitudi-
 ne verò ad Danubium flu-
 men se extendebat: erat-
 que omnis ille finitimus tra-
 ctus sub Romanorum po-
 testate, & præstantissimum
 thema omnium occiden-
 talium habebatur: sed ad
 Sclauos peruenit hoc mo-
 do. Prope Aspalathum vrbs
 Salona est à Diocletiano
 imperatore condita, quem-
 admodum & Aspalathus,
 vbi palatium item eius er-
 rat: Salonam verò magna-
 tes habitabant, & qui de
 populo opulentiores. Atq;
 hæc vrbs Dalmatiæ totius
 caput erat. Congregaban-
 tur autem ex reliquis Dal-
 matiæ vrbibus quotannis
 equites mille, mittebantur-
 que Salonam, vt Danu-
 bium contra Abares tue-
 rentur. Ad illam enim Da-
 nubij partem Abares tunc
 agebant, vbi hodie Noma-
 dum instar Turcæ degunt.
 Venientes autem quotan-
 nis Dalmatæ cum sæpe il-
 lic iumenta hominesque

viderent, traicere illis aliquando visum fuit, & inuestigare quinam ibi degerent. Cum itaque traiecissent, Abarum fœminas, & pueros solos inuenerunt, viris iuuenibusque in præsidio se continentibus; unde subito ingruentes omnes ceperunt, nulloque accepto damno reuerſi sunt, prædâ hæc Salonam abductâ. Abares autem è præsidio redeuntes re cognitâ consternati quidem erant. at vnde vulnus hoc ipsis inflictum ignorabant, quamobrem obseruandum sibi tempus statuunt, & ab eo omnia discenda. Postquam igitur pro more rursus missi Salonâ præsidij alij essent, idem consilium ceperunt, traieceruntque. Incidentes verò in illos nō sparsos, vt antea, sed collectos, non solum nihil effecerunt, sed multò gravissima passi sunt, partim cæsi, partim capti, neque quisquam erat qui è manibus illorum euaderet. Percontati verò quinam & vnde essent, intellectoque ab ipsis se mala supra commemorata perpeſſos esse, insuper de loci qualitate

τις ὅπ' ἔξ αὐτῶν ἔπαθον ἢ εἰρημένῳ πληγῷ. ἔπ' ὃ καὶ περὶ τῆς παλιότης τῆς τόπου αὐτῶν ἐρῶν ἡσανίτες, καὶ ὅσον ἔξ ἀκοῆς ἐρε-
δάμ-

ποταμοῦ τάτε κλήνη καὶ τὰς ἀν-
δράπας. ἔδοξεν ἔν αὐτοῖς κατὰ π-
να χρόνον διαπεράσαι καὶ ἐρυνῆ-
σαι, τίνες εἰσὶν οἱ ἐκεῖσε ἢ δία ταν
ἐχρίτες. περὶ αὐτοῖς ἔν εὖρον τὰς
γυναικας τῶν Ἀβάρων καὶ τὰ
παιδα μόνον, τοὺς ἀνδρας ὃ καὶ
πλὴν ἀκμάζουσιν ἡλικίαν ἐν ταξι-
δίῳ. ἀφ' ὧν οὖν ἐπιπεσόντες ἡγχα-
λῶτάς τ' αὐτοῖς, καὶ ὑπέσρεψαν. ἀ-
τθαυπόρως, ἀποκομίσαντες ἢ τοι-
αύτῳ παρῆσαν εἰς Σαλῶνα. ὡς οὖν
ὑπέσρεψαν οἱ Ἀβαρας ἐκ τῆς τα-
ξιδίου, καὶ τὸ γινόμενον ἀφ' ὧν ἔ-
παθον ἔμαθον, ἐπαράχθη ἢ, ἡ-
γρόν ὃ ὀπίθεν αὐτοῖς ἡ τοιαύτη
πληγὴ προσεγγέλο. ἔδοξεν ἔν αὐ-
τοῖς παρφυλάξαι τῆς καμῆν, καὶ
μαθεῖν τὸ πᾶν ἔξ αὐτῆς. ἐπ' ὃ ἔν
κατὰ τὸ συνήθες αὐτοῖς οἱ ταξιδῶται
ἀπεσάλην ἀπὸ Σαλῶν, ἦσαν ὃ
οὐκ ἐκεῖνοι ἀλλ' ἑτεροί, ταῦτα
ἐκεῖνοι καὶ οὗτοι κατὰ βυλας ἔ-
θεντο. διεπέρασαν ἔν κατ' αὐτῶν. ἐν-
τυχόντες ὃ αὐτοῖς συνηγμένοις
ὁμοῦ, ὅχ' ὡς τὰ πρῶτερον ἐσχορ-
πισμένοις, οὐ μόνον ὅθεν οὐκ ἐκα-
πίασαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πάντων δεινό-
τατα ἔπαθον. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐσφα-
γησαν. οἱ δ' λοιποὶ ἐχειρώθησαν ζῶν-
τες. καὶ ὅδεῖς ἐκεῖνων τῶν χειρῶν
ἔξ ἐφυγον. ἔξ ἐλάσαντες ὃ αὐτοῖς π-
νες καὶ ὅθεν εἰσὶ, καὶ ἀναμαθόν-

δέντες, ἐκράτηζ' τὸς ζῶντας δεσμί-
 υς καὶ ἐκεῖνοι, καὶ δὴ τὸς ἵππους
 ἀναβάντες, ὅπ' ἡγεῖας τὰτε φλά-
 μυλα καὶ τὰ λοιπὰ σιμεία, ἃ ἐπε-
 φέροντο μὲν αὐτῶν, ἀπῆραν πάν-
 τες φοραπκῶς, καὶ κατὰ τὸ Σαλῶ-
 νος ὄρμιζ'. ὡς οὖν καὶ τὸ χαρὸν ἐ-
 μαθον ζήλοισιν καὶ ὅν οἱ ταξέω-
 ται ἐκ τῆς δαυθείας ὑπέσπερον. ὡς
 τὸ μέγα καὶ ἄριον σάββατον, ἦλθον
 καὶ κατὰ τὸ αὐτὴν ἡμέραν. καὶ τὸ μὲν
 πληθὺν ὅτε δὴ πρὸς πλῆθον, ἐγέ-
 νοντο τὸ φοράτῳ ἀπεκρύβη. μέχρι
 τῶν χιλίων, οἱ πῖνες τὸς τε ἵ-
 ππους καὶ τὰς σολὰς εἰς ἀπάτῳ ἐκέκ-
 τῶν δ' ἡμαπνῶν, ὅς ἡλαζ'.
 ἀναγνωείσαντες ὅ οἱ τὸ κέρει τα-
 τε σιμεία καὶ τὸ ἀμφίσιν αὐτῶν,
 ἀπὸ καὶ τὴν ἡμέραν ὡς ἔθας ὄν-
 τος αὐτοῖς τὸ ὑποσφύζον ἐν αὐτῇ,
 ἤνοιξαν τὰς πόρτας, καὶ ὑπεδέ-
 ξαντο αὐτοὺς μὲν ἀπειχαρίας.
 ἐκεῖνοι δ' ἅμα τὸ εἰσῆλθαι τὰς τε
 πόρτας ἐκράτηζ', καὶ δὴ λῶν διὰ
 σιμείων πῶν παρῆν τῷ φοράτῳ
 πεποικότες συνεισεδραμεῖν καὶ
 συνεισελθεῖν παρεσκευάζ'. κατέσ-
 φαξαν ὅν πάντας τὸς τὸ πόλεως,
 καὶ οὐκ ὅτε καὶ ἐκράτηζ' πᾶσαν τὴν
 χεῖρα δ' ἡμαλίας, καὶ κατεπλήρωζ'
 ἐν αὐτῇ. μόνον δὲ τὰ πρὸς θάλασ-
 σαν πολίχνη αὐτὴ συνέδωκεν αὐ-
 τοῖς, ἀπὸ καὶ ἐκείνου παρὰ τὴν ῥωμαίων. διὰ τὸ ἔτι τὸ πρὸς τῆς
 ζῶντος αὐτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης. ἰδόντες οὖν οἱ Ἀβάρης καὶ

inquirentes, quasi ex audi-
 tu amore accensi, in vincu-
 lis eos tenuerunt, vesti-
 busque eorum sumptis, e-
 quisque conscensis, flam-
 mula & reliqua signa, quæ
 secum attulerant, tollentes
 de more exercitus, Salonā
 petierunt. Cognito igitur
 tempore, quo à Danubio
 redire soliti præfidiarij,
 quod erat magnum sabbat-
 um, etiam eodem die ve-
 nerunt. Multitudo autem
 omnis, cum vrbi appropin-
 quaret, sese occultauit. mil-
 le verò, qui equos & vestes
 Dalmatarum sumpserant,
 vt fallerent, vltius perre-
 xerunt. Oppidani cognitis
 signis suis, & vestitu, præ-
 terea die, quo redire ipsis
 solenne, portis apertis gra-
 tulabundie eos exceperunt.
 Illi verò simul, intrassent,
 portas occupant, & signo
 reliquis dato, qui in insidijs,
 accurrere iubent. Interfe-
 ceruntque omnes, & ex eo
 tempore Dalmatiam vni-
 uersam tenuerunt, sedem-
 que illic suam collocarunt,
 exceptis oppidulis ad ma-
 re adiacentibus, quæ sese
 ipsis non tradiderunt, sed
 in Romanorum potestate
 permanebant, eò quod ex
 mari visitarent. Abares

itaque pulcerrimam esse hanc terram videntes, sedes illic posuerunt: Chrobati vero tunc habitabant ultra Bagibaream, ubi nunc sunt Belochrobati. Una vero generatio, nempe quinque fratres, Clucas, Lobelus, Cosentzes, Mutchlo, Chrobatus, duaeque sorores, Tuga, & Buga, una cum suis discedens ab ipsis in Dalmatiam venit, ubi Abares incolas inueniunt; belloque per annos aliquot inter se gesto vicerunt Chrobati, Abarumque hos occiderunt, illos parere sibi coegerunt: atque ex illo tempore à Chrobatis possessa hæc regio fuit, suntque etiam nunc in Chrobatiā Abarum reliquiae, & Abares esse cognoscuntur. Cæteri vero Chrobati versus Franciam commorabantur, & appellantur hodie Belochrobati, siue Chrobati alibi, proprio principi subiecti. Parent autem Othoni Magno, regi Franciæ, quæ & Saxonia; baptismique expertes affinitatem cum Turcis & amicitiam contrahunt. At à Chrobatis, qui in Dalmatiam venerunt, pars secessit, & Illyricum tenuit, atque Pannoniam; habebantque etiam

ἐν τῇ οὖσαν τὴν τοιαύτην γλῶσσαν, κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ. οἱ δὲ χρωβάτοι καλῶντων τῶν καὶ ταῦτα ἐκείθεν βαλβαρείας, ἔνθα εἰσὶν ἀρτίως οἱ βελοχρωβάτοι. μία δὲ ἦν αὐτῶν διαχωριστῆς ἐξ αὐτῶν, ἥ γιντο ἀδελφοὶ πέντε, ὅτε κλυκαὶ, καὶ ὁ λόβελλος, καὶ ὁ κοσέντζης, καὶ ὁ μούχλος, καὶ ὁ χρωβάτος. καὶ ἀδελφαὶ δύο, ἡ τῦγα καὶ ἡ βῦγα, μετὰ τὰ λαὸν αὐτῶν ἦλθον εἰς δελματίαν, καὶ εὗρον τὴν Ἀβάρων κατέχοντας τὴν τοιαύτην γλῶσσαν. ὁπότε πᾶσι ἐν χρωβίαις πολεμῶντες ἀλλήλοις ὑπερίστανον οἱ χρωβάτοι, καὶ τὰς μετὰ τῶν Ἀβάρων κατέσφαξαν, τὰς δὲ λοιπὰς ὑποταγῆσαι κατένευκα. ἔκτοτε οὖν κατέκρηται ἡ τοιαύτη χώρα παρὰ τὴν χρωβάτων, καὶ εἰσὶν ἀκμὴν ἐν χρωβατίᾳ ἐκ τῶν τῶν Ἀβάρων, καὶ γινώσκοντες Ἀβάρων ὄντες. οἱ δὲ λοιποὶ χρωβάτοι ἐμεῖναν πρὸς φραγγίαν, καὶ λέγοντες ἀρτίως βελοχρωβάτοι, ἥ γιντο ἄσπεροι χρωβάτοι, ἔχοντες τὸ ἴδιον ἄρχοντα. ὑπόκεινται δὲ ὧν τῶν Μεγαλῶν ἐν τῇ φραγγίᾳ τῆς καὶ σαξίας, καὶ ἀβάηισοι τυλχάνουσι, Συμπενθερίας μετὰ τὰς τοῦρκους καὶ ἀγάπας ἔχοντες. ἀπὸ δὲ χρωβάτων τῶν ἐλθόντων ἐν δελματίᾳ διεχωρίσθη μερὸς πικρὰ καὶ ἐκράτησε τὸ ἰλλυρικόν, καὶ τὴν παπωνίαν. εἶχον δὲ καὶ αὐτοὶ ἄρχοντα αὐτεξέσπον διαπεμπόμενον καὶ μόνον πρὸς τὸ ἄρχοντα

πάντα χρωατίας καὶ ἀφιλίαν. μέ-
 χει ὃ χρόνον πινῶν ὑπετάσσοντο
 καὶ οἱ ἐν δελματία ὄντες χρωβά-
 τοι τοῖς φράγλοις, καθὼς καὶ περὶ
 τρεν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν. τοσῶτον
 ὃ ἐκκληρύνοντο οἱ φράγλοι πρὸς
 αὐτοὺς, ὅπτα ὑπομάδια τῇ χρω-
 βάτων φονεύοντες πρὸς ἐρρίπτον
 αὐτὰ κύλαξι. μὴ δυνάμενοι δὲ
 οἱ χρωβάτοι ταῦτα παρὰ τῶν
 φράγλων ὑφίστασθαι, διέσχον ἀπὸ
 αὐτῶν φονεύσαντες καὶ ὅς εἶχον
 ἄρχοντας ἐξ αὐτῶν. ὅθεν ἐσράττυ-
 σαν κατ' αὐτῶν ἐπὶ φραγλίας φου-
 σάτον μέγα, καὶ ὅπ' ἐπὶ χρόνος πο-
 λεμήσαντες ἀμύηλοις ὄψ' ἐκ μόγις
 ὑπερίσχυον οἱ χρωβάτοι, καὶ ἀνεί-
 λον τὰς φράγλους πάντας, καὶ τὸ ἄρ-
 χοντα αὐτῶν κατὰ ζιλιν καλοῦμε-
 νον. ἐκτοτε δὲ μέιναντες αὐτοδέ-
 σπῳτοι καὶ αὐτόνομοι, ἐξητήσαντο
 τὸ ἄγιον βάπτισμα παρὰ τοῦ ρώ-
 μης. καὶ ἀπεσάλησαν ὀπίσκοποι,
 καὶ ἐβάπτισαν αὐτοὺς, ἐπὶ παρὶν τοῦ
 ἄρχοντος αὐτῶν. διεμερίσθη οὖν ἡ
 χώρα αὐτῶν εἰς ἑσπανίας ἰα'. ἡ-
 ρουν ἡ χλεβιάνα, ἡ τζέντζινα,
 τὰ ἡμοτα, ἡ πλέβα, ἡ πεσέντα,
 ἡ παρθαλασία, ἡ ερεβέσα, ἡ νόνα
 ἡ τνήνα, ἡ σιδραγα, ἡ νίνα. καὶ ὁ
 σοάνος αὐτῶν κρατεῖ τὴν κρίβασαν,
 τὴν λίτζαν, καὶ τὴν ρουτζηκα. καὶ ἡ
 εἰρημένη χρωβατία, ἀμὰ καὶ αἱ
 λοιποὶ κλαβινίαι διάκεινται οὗ-
 Chrobatia quæ quidem dicitur cum reliquis

ipsi principem supremum,
 qui ad Chrobatia tantum
 principem amicitie ergo
 legationem mittebat. Ad
 aliquot verò annos usque
 etiam Dalmatiae Chrobati
 Francis subiiciebantur.

quemadmodum & antea
 in ipsorum terra. Tanta
 autem in eos crudelitate ve-
 tebantur Franci, ut laeten-
 tes adhuc eorum pueros

occidentes canib. obiceret.
 Quæ res cum intolerabilis
 Chrobatibus esset, facto diffi-
 dio, principes quos ex ipsis
 habebant, interemerunt,
 unde magnus contra eos
 exercitus movit à Franciâ,
 & post septem annorum
 bellum agrè tandem su-
 periores facti Chrobati,
 omnes, eorumque princi-
 pem Cotzilin, à medio su-
 stulerunt. Et exinde liberi
 ac sui iuris sacrum baptis-
 ma à pontifice Romano pe-
 tierunt, missique episcopi
 ipsos baptizarunt, princi-
 patum tenente Porino.
 Divisa autem est eorum
 regio in Zupantias xi. qua-
 rum nomina Chlebianâ,
 Tzentzena, Emota, Pleba,
 Pesenta, Parathalassia, Bre-
 bera, Nona, Tnena, Si-
 draga, Nina; ipsorumque
 Boanus tenet Cribasam,
 Litzam & Gouzeca. Et

ita est : Dioclia verò propinqua est Durrachij oppidis Elisso, Helcynio, Antibari, extenditurque vsque Decatera : montana autem Serblię finitima sunt. A Decateris verò incipit Terbunię principatus, porrigitque se Rhagusium vsque, at versus montana Serblię adiacet. A Rhagusio Zachlumorum principatus initiũ habet, & ad Orontiũ flumen tendit; oraque maritima paganis, montana quę ad Septentrionem Chrobatis, quę in fronte Serblię contermina est. Ab Orontio Pagania incipit, procurratque ad Zentinam flumen, & Zupanias tres habet, Araştora, Mocrum, Dalen: & duę quidem, Araştora, ac Mocrus, ad mare sitę sunt, & ex agricultura viuunt, habentque in propinquo insulas quatuor, Meleta, Curcura, Bartzo, & Pharus, omnes pulcherrimas fertilissimasque; oppida item deserta, & paludes multas, in quibus habitant, & iumenta alunt, vnde vitam tolerant. A Zentinā autem fluuio Chrobatis incipit, extenditurque versus mare

τὰ κτλήν αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ζῶν. ἀπὸ δὲ τῆς ζεντίνης ὁ ποταμοῦ ἄρχεται ἡ χώρα τῆς χρωβατίας, καὶ παρεκτείνεται πρὸς τὴν

τῶς· ἡ δὲ διόκλια πλησιάζει πρὸς τὰ κατέλια ὅθεν ἄρχεται, ἡ γὰρ πρὸς τὸ ἐλισσόν, καὶ πρὸς τὸ ἐλκύνιον, καὶ τὸ ἀντίβατον, καὶ ἔρχεται μέχρι τῶν δεκατέρων. πρὸς τὰ ὄρεινά δὲ πλησιάζει τῇ Σερβλίᾳ. ἀπὸ τῆς κατέρου τῶν δεκατέρων ἄρχεται ἡ ἀρχοντία τερβυνίας, καὶ παρεκτείνεται μέχρι τῆς εἰσσίης, πρὸς τὴν τὰ ὄρεινά αὐτῆς πλησιάζει τῇ Σερβλίᾳ. ἀπὸ τῆς εἰσσίης ἄρχεται ἡ ἀρχοντία τῶν ζαχλῦμων, καὶ παρεκτείνεται μέχρι τῆς ὀρεντίνης ποταμοῦ. καὶ πρὸς τὴν πλὴν παραθλασσίαν πλησιάζει τοῖς παραγοῖς, πρὸς τὴν τὰ ὄρεινά εἰς ἄρκλον τὴν πλησιάζει τοῖς χρωβάτοις, εἰς κεφαλὴν τῇ Σερβλίᾳ. ἀπὸ τῆς ὀρεντίνης ποταμοῦ ἄρχεται ἡ παραγία, καὶ παρεκτείνεται μέχρι τῆς ποταμῆς τῆς ζεντίνης, τρεῖς ἔχουσι ζεπανίας, τὴν εἰσσίαν, καὶ τὸ μοκρόν, καὶ τὸ δαλέν. καὶ αἱ μὲν δύο ζεπανίαι, ἡ γὰρ ἡ ἀράτωτσα, καὶ ἡ ὁ μοκροῦ, πρὸς τὴν τῇ θαλάσῃ. αἵ πινες καὶ ζαγίνας ἔχουσιν, ἡ δὲ τῇ δαλέν μὴ κοθεν ὅτι τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας ζῶσι τῆς γῆς. πλησιάζουσι τὴν αὐτοῖς νῆσοι τέσσαρες, τὰ μέγιστα, τὰ κύκκαρα, ἡ βάρτζω, καὶ ὁ φάρος, καὶ ἡ ἰσται καὶ εὐφορώταται, ἐρημότατα ἔχουσι καὶ ἐλῶνας πολλὰς. οἰκοῦσι δὲ ἐν αὐταῖς καὶ ἔχουσι

παρεκτείνεται

παρὰ θάλασσαν μέχρι τῶν συνό-
ρων Ἰστρίας, ἤρουν δὲ χάσεν δὴ βόνυ.
πρὸς τὸ τὰ ὄρενα καὶ ὑπέρκειται
μέχρι πρὸς τῷ θέματι Ἰσείας,
πλησιάζει δὲ πρὸς τὴν τζένινα
καὶ τὴν χλέβινα τῇ χώρᾳ Σερβίας.
ἢ γὰρ χώρα Σερβίας εἰς κεφαλὴν
μὲν ὅτι πασῶν τῶν λοιπῶν χωρῶν,
πρὸς ἄρκιον τὴν πλησιάζει τῇ χρω-
βάτῃ, πρὸς μεσημβρίαν τὴν βυλ-
γαρίᾳ. ἀφ' οὗ δὲ κατεσκήνωσεν οἱ εἰ-
ρημένοι Σκλάβοι, κατεκράτησαν
τὴν περὶ τὴν δελματίαν. ἐργά-
ζοντο δὲ τὰ χάσεν τῶν ρωμαίων
τὰς νήσους, καὶ ἐξενέξαι αὐτῶν.
ὑπὸ δὲ τῶν παλαιῶν καθ' ἐκάστην
ἐπαχμαλωπιζόμενοι καὶ ἀφανι-
σόμενοι, κατέλιπον τὰς τοιαύτας
νήσους βυλόμενοι εἰς τὴν ἡπείρου
ἐργάζεσθαι. ἐκωλύοντο δὲ παρὰ
τῶν χρωβάτων, οὐκ ἔτελυν
αὐτοῖς φόρους, ἀλλὰ πάντα ἀπο-
κρίτως παρέχουσι τοῖς Σκλάβοις,
τῷ στρατηγῷ πάντα περὶ τὴν ἀ-
δωάτως δὲ ἔχοντες τὴν ζῆν, πρὸς
ἡλθον βασιλείᾳ τῷ αὐτοδύμῳ βα-
σιλεῖ, ἀναδιδάξαντες τὰ εἰρημέ-
να πάντα. ὅθεν αὐτοδύμῳ ἐκείνῳ
βασιλεὺς βασιλεῖον περὶ τρέ-
φατο πάντα τὰ διδόμενα τῷ στρα-
τηγῷ δίδωται παρ' αὐτῶν τοῖς
Σκλάβοις, καὶ εἰρηνικῶς ζῆν μετ'
αὐτῶν, καὶ βραχὺ πρὸς τὴν δίδωται
στρατηγῷ, ἵνα μόνον δείκνυται ἢ πρὸς τὴν βασιλείᾳ τῶν ρω-
μαίων, καὶ πρὸς τὴν στρατηγῷ αὐτῶν ὑποταγῇ καὶ δούλωσις, καὶ

ad Istrię vsque confinia, si-
ue Alburnum urbem, ver-
sus montana aliquatenus
etiam supra Istrię thema
excurrit, versus Tzentina
& Chlebena Serblia regio-
nem attingit. Serblia au-
tem in fronte habet cate-
ras omnes regiones, in Sep-
tentrione Chrobatiam, in
meridie Bulgariam. Ex quo
verò dicti iam Sclabi inha-
bitarunt, finitima Dalma-
tia omnia tenuerunt, vr-
besque Romanorum in-
fulas colebant, ex iisq; vi-
uebant: at cum quotidie à
Paganis captiui abducerē-
tur, perderenturque, illas de-
seruerunt, continētem co-
lere volentes; verum à
Chrobatibus prohibebantur,
cum nondum illis tributa
penderent, verum ea quę
hodie pendunt prætori
suo exhibebant. Sed cum
vitam tolerare non pos-
sent, ad Basilium veneran-
dum imperatorem acces-
serunt, eumque res à nobis
contimemoratas edocue-
runt, isque auctor fuit, vt
quę prætori soluebant, ea
Sclavis darent pacis causa,
& prætori exiguum ali-
quid penderent, ad osten-
dendam duntaxat Roma-
nis imperatorib; illiq; debi-

tam subiectionem ac seruitutem. Atq; ex illo tempore omnes istæ vrbes Sclauorum tributariæ pacta soluunt, Aspalathus quidē solidos ducentos, Tetrangurin centum, Diadora cētum & decem, Opsara centum, Arbe centum, Becla centum: ita vt vniuersim essent libræ septingentæ & decem, excepto vino, & cæteris speciebus diuersis, quas præter pecuniam exhibebant. Ragusium verò medium iacet inter Zachluma Terbuniamque; & habent oppidani in vtraq; regione etiam vineas suas, penduntque Zachlumorū quidem principi ii. triginta sex: Terbuniæ verò totidem solidos.

CAP. XXX

De Chrobotis, & terrâ, quam nunc habitant.

CHroboti, qui Dalmatiæ partes nunc incolunt, à Chrobotis albis baptismoque expertibus originem ducunt, qui ultra Turciam prope Franciam habitant, & Sclauis contermini sunt non baptizatis Serblis, qui Chroboti dicuntur linguâ Sclauo-

ἐκτοτε ἐγγρόντο πάντα τὰ τοιαῦτα κέρρα ὑπόφορα τῶν ἑλλήνων, καὶ τελευτῶσιν αὐτοῖς πάλαι, τὸ μὲν κέρρεν ὁ ἀσπάλαθος νομίσματα β'. τὸ κέρρεν τὸ τετραγλόμεν νομίσματα ς'. τὸ κέρρεν τὰ διάδωρα ς'. τὸ κέρρεν τὰ ὄψαρα ς'. τὸ κέρρεν ἡ ἀρβη ς'. τὸ κέρρεν ἡ βέκλα ς'. ὡς ὁ μὲν λίτρας ψι. ἐκτὸς οἴνου καὶ ἐτέρων διαφορῶν εἰδῶν. ταῦτα γὰρ πλείονα εἰσὶν ὑπὲρ τὰ νομίσματα. τὸ δὲ κέρρεν τὸ ράσιον μέσον τῶν δύο χωρῶν πέρσκει, τῶν τε ζαχλέμων, καὶ τῆς τερβενίας. ἔχουσι δὲ καὶ τὴν ἀμπελῶνα αὐτῶν εἰς ἀμφοτέραις ταῖς χώραις. καὶ τελοῦσι πρὸς μὲν τὴν ἀρχοντα τῶν ζαχλούμων ii. λς'. πρὸς δὲ τὴν ἀρχοντα τερβενίας νον' λς'.

Κ Ε Φ. λα.

περὶ τῆς χρωβάτων, ἧς νῦν οἱ κοῦσι χώρας.

ΟΤι οἱ χρωβάτοι οἱ εἰς τὰ δελματίας νῦν κατοικοῦντες μέρη ἀπὸ τῶν ἀβαπτίστων χρωβάτων καὶ τῶν ἀσπρων ἐπονομαζομένων καλεῖσθαι. οἱ πρὸς τερβενίας μὲν ἐκείθεν, φραγίας δὲ πλησίον κατοικοῦσι, καὶ συνορεύουσιν τοῖς ἀβαπτίστοις ἑλλήνοισι. τὸ δὲ χρωβάτοι τῇ τῶν ἑλλήνων

Κλάβων διηκέλιω ἐρμινεύεται, τουτέστι, οἱ τ' πολλὴν χώραν κατέχοντες. οἱ δ' αὐτοὶ χρωβάτοι εἰς τὴν βασιλέα τῶν ρωμαίων ἡράκλειον πρὸςφυγῆς παρεχόμενοι πρὸς τοὺς Σέρβλους πρὸςφυγῆν εἰς τὴν αὐτὸν βασιλέα ἡράκλειον, κατὰ τὴν καίρην ὃν οἱ Ἀβάρεις πολεμήσαντες ἀπ' ἐκείσε τοὺς ρωμαίους ἐναπεδίωξαν. οὗς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς ἀπὸ ρώμης ἀγαγὼν ἐκεῖσε κατεσκήνωσε, διὸ καὶ ρωμαῖοι ἐκλήθησαν διὰ τὸ ἀπὸ ρώμης μετοίκους αὐτοὺς χρωβάτ' ἐν ταύταις χώραις, ἦγον τῆς νῦν κλημένης χρωβατίας καὶ Σερβίας. παρὰ δ' τῶν Ἀβάρων ἐκδιωχθέντες οἱ αὐτοὶ ρωμαῖοι ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς αὐτῆς βασιλείας ρωμαίων ἡρακλείου, αἱ τούτων ἐρημοὶ καθιεσθήκασι χώραι. πρὸς ταύτας οὖν τῆς βασιλείας ἡρακλείου οἱ αὐτοὶ χρωβάτοι καταπολεμήσαντες, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκείσε τὸς Ἀβάρους ἐκδιώξαντες, ἡρακλείου τῆς βασιλείας κελεύσει ἐν τῇ αὐτῇ τῶν Ἀβάρων χώρᾳ, εἰς ἣν νῦν οἰκοῦσι, κατεσκήνωσεν. εἶχον δ' οἱ αὐτοὶ χρωβάτοι τὸ τότε καιρὸν ἄρχοντα τὴν παλιέραν πορτά. ὁ δὲ βασιλεὺς ἡράκλειος ἀποστείλας καὶ ἀπὸ ρώμης ἀγαγὼν ἱερεῖς, καὶ ἄλλους αὐτῶν ποιήσας ἀρχιεπισκοπον, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους, τὸς χρωβάτας ἐβάπτισεν. εἶχον δ' τὸ τότε καιρὸν οἱ χρωβάτοι ἄρχοντα τὴν πορτά. ὅπῃ ἡ τοιαύτη χώρα εἰς ἣν οἱ χρωβάτοι κατεσκήνωθησαν, ἔστι ἀρχὴς ὑπὸ τῷ

rum; id est: terram multam possidentes. Atque hi ipsi Chrobati ad Romanorum imperatorem Heraclium confugerant ante Serblos, quo tempore Abares armis inde Romanos eiecerant; quos Româ adductos Diocletianus imperator illic habitare fecerat, vnde & Romani dicti sunt, quod Româ venientes sedes posuissent in illis regionibus, nempe Chrobatiâ & Serbliâ. Pulsis verò ijs ab Abaribus in diebus eiusdem imperatoris Heraclij, desolata eorum regio iacuit, quapropter eius iussu ijsdem Chrobati armis arreptis Abares ex illis locis expulerunt, & in ipsorum terra, quam etiam hodie tenent, sedes collocarunt. Erat autem illis tunc temporis princeps Porgæ pater, Heracliusque imperator Româ per legatum sacerdotibus accersitis, constitutoque ex ipsis archiepiscopo, presbyteris, & diaconis. Chrobatos baptizavit. Et tunc quidem principem habebant Porgam. Terra verò hæc quam incoluerunt Chrobati, ab initio sub potestate erat Ro-

manorum imperatoris, unde etiam illic in hodiernum usque tempus palatia accirci Diocletiani supersunt in vrbe Salonâ, & prope Aspalathum. Neque cupiunt Chrobatî hi baptizati alijs bellum inferre, idque quia legem definitâ habent à pontifice Romano, qui sub Herachio imperatore sacerdotes misit, eosque baptizauit. Post acceptum enim baptismum pepigerunt, & chirographis proprijs datis S. Petro Apostolo iurauerunt, nunquam se alienam terram armis inuasuros, sed pacem habituros cum omnibus volentibus, & imprecationem vicissim à pontifice acceperunt; ut si quando aliæ gentes ipsos inuaderent, belloque infestarent, pro iis pugnaret, vindexq; esset eorum deus, victoriam conciliante Petro Christi discipulo. Multis verò annis post in dieb. principis Terpemere, qui pater Crasemere, è Franciâ, quæ inter Chrobatiam & Venetias media, veniēs vir quidam maxime pius, Martinus nomine, habitu

νεῖ. μὲν ὁ χρόνος πολλὸς ἐν τῇ ἡμέρῃς τερπεμέρῃ τῇ ἀρχόντῃ τῇ πατρὸς τοῦ ἀρχιεπίσκοπου κερσημέρῃ, ἐλθὼν ἀπὸ οὐραλγίας τῆς μεταξὺ χρωβατίας καὶ βενετίας ἀνὴρ τις τῶν πάντων ἐνδε-
 ῶν, μαρτίνῳ ὀνόματι, ἤμην ὁ κοσμικὸν περιβεβλημένῳ, ὃν καὶ
 λέ-

ξυσίαν ὡς τῇ βασιλείᾳ τῶν
 ρωμαίων, ὅς οὐ καὶ πατριάρχης καὶ
 ἱπποδρόμια τῇ βασιλείᾳ διοκλη-
 πανοῦ ἐν τῇ τῶν αὐτῶν χρωβά-
 των χώρα μέχει τῆς νῦν περι-
 σσώζον) εἰς τὸ κάστρον (αλῶνας,
 πλησίον τῇ κάστρου ἀσπασάθου. ὅτε
 οὗτοι οἱ βαπτισμένοι χρωβάτοι
 ἐξώθεν τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας
 πολεμεῖν ἀποστρίψαντες οὐ βέλοντι.
 χρησμὸν γὰρ πᾶσι καὶ δεισμένον ἔ-
 λαβον παρὰ τῇ πάπα ρώμης τῇ
 ἐπὶ τῇ ἡρακλείᾳ τῇ βασιλείᾳ ρώ-
 μαίων ἀποστείλαντι) ἱερεῖς καὶ τέ-
 νες βαπτίσαντι). καὶ γὰρ οὗτοι οἱ
 χρωβάτοι, μὲν τὸ αὐτὸς βαπτί-
 σθαι, συνθήκας καὶ ἰδιόχειρα ἐ-
 ποιήσαντι, καὶ πρὸς τὸ ἄλλο πέντε
 τὸ ἀπόστολον ὅρκους βεβαίως καὶ
 ἀσφάδεις, ἵνα μηδέποτε εἰς ἀπο-
 τεῖαν χώραν ἀπέλθωσι, καὶ πο-
 λεμήσωσιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰρηνεύσῃ
 μὲν πάντων τῶν βυλομένων, λα-
 βόντες καὶ παρὰ τῇ αὐτῇ πάπα
 ρώμης ἐυχὴν τοιάνδε. ὡς εἰ πᾶνες
 ἄνθρωποι ἐν τῇ κατὰ τῆς τῶν χρω-
 βάτων χώρας ἐπέλθωσιν, καὶ πό-
 λεμον ἐπενέγκωσιν, ἵνα ὁ τῶν
 χρωβάτων θεὸς περὶ πολεμείῃ καὶ
 πρὸς ἡμᾶς, καὶ νίκας ἀπὸ τῆς
 τῆς οὐχί τῇ χειρὸς μαθητῆς πρὸς ἡ-

ἡ ἐξ ὧσιν οἱ αὐτοὶ χρωβάτοι θανά-
 ματα ἰκαστὰ ποιῆσαι. ἀδενῆς ὃ ὦν
 ὁ τοιοῦτος ἐν βίῃ αὐτῆς, καὶ τὴς
 πόδας ἡκρωθισμένον, ὥστε ὑπὸ
 τεσσάρων καὶ βασάζεσθαι καὶ πε-
 ριφέρεισθαι ὅτε δὲ ἂν καὶ βύληται,
 πλὴν τοιαύτῳ ἔργῳ τὰ πάντα
 ἐντολῇ τοῖς αὐτοῖς χρωβάτοις
 διατηρεῖν μέχρι τέλους ζωῆς αὐ-
 τῶν ἐπεθέσπεν, ἐκκυζάμενός τε
 αὐτὸς αὐτοῖς ὁμοίαν ἔπαπα ἐν-
 χύ. διὰ τὴν τοῦτε αἱ βασιλῆαι τῶν
 τοιούτων χρωβάτων, οὔτε αἱ κον-
 τοῦραι, οὐδέποτε κατὰ πινθὸν πρὸς
 πόλεμον ἀπέρχοντο, εἰ μὴ ἄρα τις
 αὐτῶν ἐπέλθοι. πλὴν διὰ τὴν τοιού-
 των πλοίων ἀπέρχοντο οἱ βυλόμε-
 νοι τῶν χρωβάτων διοικεῖν ἐμπό-
 ρεια, ἀπὸ χάσερον εἰς χάσερον περὶερ-
 χόμενοι, πῶς τε παγανίαν, καὶ τὴν κόλ-
 πον τῆς δελματίας, καὶ μέχρι βε-
 νετίας. ὅπῃ ὁ ἀρχὸν χρωβατίας ἔξ
 ἀρχῆς, ἤρουν ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡ-
 ρακλείου βασιλέως, δυνικῶς ἐ-
 σὶν ὑποταγμένον τῷ βασιλεῖ
 ρωμαίων, καὶ οὐδέποτε τῷ ἀρχόντι
 βυλαρίας καθυπέταλτο. ἀλλ' οὐδέ
 βύλαρος ἀπῆλθε πρὸς πόλεμον
 κατὰ τῶν χρωβάτων, εἰ μὴ μιχαὴλ
 ὁ ἀρχὸν βυλαρίας ὁ βορρῆς, ἀ-
 πύθων καὶ πολεμήσας αὐτοῖς, καὶ
 μηδὲν ἀνύσαι δυναθεῖς, εἰρήνην
 μὲν αὐτῶν ξενιάσας τὰς χρωβάτας
 καὶ ξενιάσας παρὰ τῶν χρωβάτων. ἀλλ' οὐδέ ποτε οἱ χρωβάτοι
 οὗτοι τοῖς βυλάροις πᾶν δέδωκεν, εἰ μὴ πολλάκις ἀμφοτέρω-

seculari, quem iidem quo-
 que Chrobatī miracula fe-
 cisse plurima dicunt, im-
 becillus admodum, & pe-
 dibus mutilatus, ita ut à
 quatuor baiulis quocunq;
 vellet deferretur, illud san-
 ctissimi pontificis manda-
 tum Chrobatī ad ultimū
 vitæ finem seruandum esse
 itidem sanxit, eadem etiā
 illis, quæ antea pontifex
 fuerat, imprecatus. Qua-
 propter neque lagenæ ip-
 sorum, neque conturæ, vn-
 quam ad bellum abeunt,
 nisi si quis eos adoriatur.
 Sed huiusmodi nauigiis,
 qui mercatus frequentant,
 ad emporia proficiscun-
 tur, oppidatim circum-
 euntēs paganiā & sinum
 Dalmatiæ Venetias usque:
 nam Chrobatī princeps
 ab initio, id est, ab Hera-
 clii temporibus, Romano
 imperatori, non Bulgariæ
 principi subditus erat. Ne-
 que Bulgarus cum Chro-
 batī bellum gessit, præter
 Michaelē Borolē, qui
 sumptis armis, cum nihil
 efficeret, muneribus datis,
 & acceptis, pacem fecit.
 Neque Chrobatī vnquam
 Bulgari tributum dede-
 runt, sed alteri alteros sæ-

νῦν χρωατίαν, ὡς Συνεχέσεων
 περιιδόμενοι παρά τε τῶν φρά-
 γων, καὶ τῦρκων, καὶ πατζινακι-
 τῶν. ἀλλ' οὐδὲ σαγμάς κέκτωρ,
 οὔτε κονδύρας, οὔτε ἐμπορευτικὰ
 πλοῖα, ὡς μήκοθεν οὔσης τῆς θα-
 λάσσης. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐκεῖσε μέχει
 τῆς θαλάσσης ὁδὸς ὅτιν ἡμερῶν λ'.
 ἡ δὲ θάλασσα εἰς ἣν διὰ τῶν ἡμε-
 ρῶν λ' κατέρχονται, ὅτιν ἡ λεγόμενη Κροατία.

frequentibus incurfionib.
 infestata Francorum, Tur-
 carum, Patzinacitarum :
 neque conduras item, aut
 nauigia ad mercaturam,
 utpote à mari remota; à
 quo triginta dierum iti-
 neredistat; estque illud,
 quod Obscurum appella-
 tur.

Κ Ε Φ. λβ'.

CAP. XXXII.

περὶ τῶν Σέρβλων, καὶ ἧς νῦν οἰ-
 κῶσι χώρας.

*De Serblis & eorum re-
 gione.*

ΙΣτέον ὅτι οἱ Σέρβοι ἀπὸ τῶν
 Ἀβαρίτων Σέρβλων, τῶν καὶ
 ἄσπων ἐπονομαζομένων, καλέ-
 ρονται, τῶν τῆς τυρκίας ἐκεῖθεν
 καλοικούντων εἰς τὴν παρ' αὐτοῖς
 βόικι τόπον ἐπονομαζόμενον, ἐ-
 οῖς πλησιάζει καὶ ἡ φεργία. ὁ-
 μοίως καὶ ἡ μεγάλη χρωατία ἡ
 Ἀβάπρις, ἡ καὶ ἄσπη περὶ τὴν
 γενομένη. ἐκεῖσε οὖν καὶ οὗτοι οἱ
 Σέρβοι τὸ ἀπ' ἀρχῆς καλεῖσθαι.
 δύο δὲ ἀδελφῶν τὴν ἀρχὴν τῆς Σερ-
 βλίας ἐκ τῆ πατρὸς διαδεξάμε-
 νων, ὁ εἰς αὐτῶν τὸ τὴν λαὸν ἀνα-
 λαβόμενος ἡμῖς εἰς ἡράκλινον
 τὴν βασιλέα ρώμαίων περὶ σφυγμῶν,
 ὃν καὶ περὶ δεξάμενος ὁ αὐτὸς ἡ-
 ράκλειος βασιλεὺς, παρέχε τόπον εἰς κατασκήνωσιν ἐν τῇ θέρ-
 μι πρὸς Θεσσαλονίκην τὰ Σέρβλια, ἀ' ἐκτοτε τὴν τοιαύτῃν περὶ

Serbli oriundi sunt à Ser-
 blis non baptizatis, qui
 etiam Albi cognominan-
 tur, & vltiora Turci in-
 colunt loco ab illis Boici
 dicto, cui finitima Francia
 est, vbi & magna Chroba-
 tia baptismi expers, & Al-
 ba quoque nuncupata. Il-
 lic igitur initio Serbli hi ha-
 bitabant. Principatu verò
 ad duos fratres deuoluto,
 alter sumptâ populi parte
 dimidiâ ad Romanorum
 imperatorem Heraclium
 confugit, qui & excepto
 sedē dedit in Thessalonice
 themate, quod ex eo Ser-
 blia nomen tenuit. Serbli
 enim Romanorum lingua

SERVI dicuntur, & Serbula vulgo servorum calceamenta, Serbulianique ita viliter ac pauperum in modum calceati. Serbli autem cognominati sunt, quod Romano imperatori seruirent. Aliquantò verò post visum iis est in terram suã redire, & dimisit quoque illos imperator: traiccto verò Danubio pœnitentiã ducti, per Belegradi prætorem ab Heraclio perierunt, aliam sibi terram assignare vellet. Cumque ea quæ nunc Serblia dicitur, & Pagania, quæque Zachlunorum terra vocatur, item Terbunia, & Canaltitarum regio, quæ Romanæ ditionis erant, propter Abarum excursiones desertæ essent, expulsis inde Romanis nunc Dalmatiæ & Dyrrachij incolis, regiones illas ipsis habitandas imperator dedit, cui etiam parebant, ab eo baptizati per presbyteros Romæ accersitos, & pietatis opera edocti antiquâ fide acceptâ. Cum autem sub Romanorum potestate esset Bulgaria, Serblorum principe, qui ad imperatorem con-

αγαλὼν ἐβάρησε. καὶ διδάξας αὐτὸς τὰ τῆς εὐσεβείας τελεῖν καλῶς, αὐτοῖς τῶν χρόνων πρίν ἔξέθετο. ἐπεὶ ὅτι ἡ βουλγαρία ὑπὸ τῆς ἑξουσίας ἦν τῶν ῥωμαίων. αὐτὸ οὖν ἄρχοντι τῷ ἑρέβλῳ τῷ εἰς τὴν βασιλείαν προσφυγόντι τελευτήσαντι, κατὰ διαδοχὴν ἤρξεν ὁ

ρίαν παρείληφε ἑρέβλοι ὃ τῇ τῶν ῥωμαίων διδύκῳ δούλοι προσαρρεῖον. ὅθεν καὶ ἑρέβλα ἡ κοινὴ συνήθεια τὰ δουλικῶς φησὶν ὑποδήματα, καὶ τῷ ἑρεβλιανὸς τοὺς τὰ εὐτελῆ καὶ πενιχρὰ ὑποδήματα φορεῦντας. ταῦτ' ὅτι τῶν ἐπωνυμίαν ἔχον οἱ ἑρέβλοι διὰ τὸ δούλοι γινέσθαι τῷ βασιλέως ῥωμαίων. μετὰ ὃ χρόνον πρὶν ἐδοξε τὸς αὐτοὺς ἑρέβλους εἰς τὰ ἴδια ἀπελθεῖν, καὶ τότε ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς. ὅτε ὃ διεπέρασαν τὴν δάινεβιν ποταμὸν μετὰ μελοὶ γυρόμενοι, ἐμλύσαν ἡρχαίῳ τῷ βασιλεῖ διὰ τῆς στρατηγῆς τὸ τότε τὸ βελάχραδον κρατεῖν τὸ δύναι αὐτοῖς ἐτέραν γῆν εἰς κατασκήνωσιν. καὶ ἐπειδὴ ἡ νῦν ἑρεβλία καὶ παγανία, καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἑρεβλων χώρα, καὶ τερβυνία, καὶ ἡ τῶν χοναλιῶν, ὑπὸ τῆς ἑξουσίας τῷ βασιλέως ῥωμαίων ὑπῆρχον, ἐγίνοντο ὃ αἱ τοιαῦται χώραι ἔρημοι παρὰ τῶν ἀβάρων. ἀπὸ τῶν ἐκείσε γὰρ ῥωμαῖοι τὸς νῦν δελμαλίαν καὶ τὸ δουράχον οἰκοῦντας ἀπέλασαν. καὶ κατασκήνωσεν ὁ βασιλεὺς τὸς αὐτοὺς ἑρέβλους ἐν τῇ τοιαύταις χώραις. καὶ ἦσαν τῷ βασιλεῖ ῥωμαίων ὑποτασόμενοι. οὗς ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης ὑπὸ ῥώμης

ἡδὲ αὐτῶν. καὶ πάλιν ὁ ἐγγλῶν. καὶ
 ὅπως ἐκ τῆς γῆρας αὐτῶν οἱ καθεξῆς
 ἀρχόντες. μὲν δὲ ἡ γῆρας πρὸς ἐγγ-
 νήθην ὅς αὐτῶν ὁ Βοϊστέθλαβος,
 καὶ ὅς αὐτῶν ὁ Ρόδοθλαβος, καὶ
 ἀπ' ἐκείνου ὁ Περσηγῆς, καὶ ὅς
 ἐκείνου ὁ Βλασημέρος, καὶ μέγας
 αὐτῶν ὁ Βλασημέρος μετὰ τῶν
 Σέρβων ἐρρωκῶς διέλειπον οἱ
 Βύλγαροι ὡς γείτονες καὶ Συνοεῖται
 ἀγαπῶντες ἀλλήλους, ἔχοντες δὲ
 λωσιν καὶ ὑποτάσσιν εἰς τὰς βα-
 σιλεῖς τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐνερ-
 γάμενοι παρ' αὐτῶν. ὅπῃ δὲ τῆς ἀρ-
 χῆς ὁ αὐτῶν Βλασημέρος ἦλθεν
 μετὰ πολέμου Πρεσιάν. ὁ ἀρχὼν
 Βυλαρείας κατὰ τῶν Σέρβων θεί-
 λων αὐτὸς ὑποτάσσει. ἀλλ' ὅπῃ
 τειπέαν πολεμήσας, οὐ μόνον οὐ-
 δὲν ἦν υπὲρ ἀλλὰ καὶ λαὸν αὐτῶν
 πλείστον ἀπόλεσε. μετὰ δὲ θάνατον
 Βλασημέρου τῶν ἀρχόντων διεδέ-
 ξαντο δὲ ἀρχὴν τῆς Σερβίας οἱ τρεῖς
 υἱοὶ αὐτῶν, ὁ Μυνημῆρος καὶ ὁ Στερέ-
 μερος, καὶ ὁ Γοϊνικός, μισοῦμε-
 νοὶ δὲ χάραν. ἐπὶ τούτων παρεχέ-
 το Μιχαήλ ὁ Βασιλεὺς θείλων ἐκ-
 δικῆσαι δὲ ἦσαν Πρεσιάν τῶν πα-
 τρῶν αὐτῶν. καὶ πολεμήσας εἰς το-
 σῶτον αὐτὸν ἐπρόηλθον οἱ Σέρβοι
 ὥστε καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν Βλασημέρου ἐ-
 κρέθη δέσμιον μετὰ καὶ βολιάδων
 δώδεκα μεγάλων. τότε δὲ τῇ τῶν υἱῶν
 θλίψι καὶ μὴ θείλων ὁ Βορίσης εἰ-
 ρήνην εὖ μετὰ τῶν Σέρβων. μέλ-

fugerat, vita defuncto, fi-
 lius successit, mox nepos, &
 sic omnes qui ab eo descē-
 derent; è quibus post an-
 nos aliquot fuit Boifestia-
 bus, à quo Rodosthlabus, à
 quo Prosegoes, à quo Bla-
 stemerus, ad cuius usque
 tempora pacem cum Bul-
 garis habuerunt Serbli,
 quemadmodum vicini ac
 confines inter sese aman-
 tes, seruientes Romanis, &
 ab ipsis beneficijs ornati.
 Sed principatum tenente
 Blastemero arma contra
 eum mouit Bulgaria prin-
 ceptis Presiam, subicere sibi
 Serblos cupiens: verum
 post trium annorum bel-
 lum, non solum nihil effe-
 cit, sed plurimos è suis a-
 misit. Post mortem Blaste-
 meri, regionem inter se
 partiti, principatum exce-
 perunt tres ejus filij Mun-
 timerus, Stroimerus, &
 Goinicus. Hos aggressus
 est Michael Borises, stra-
 gem, quam pater Presiani
 passus erat, vindicare cer-
 tus: sed eum bellantem
 adeò affixerunt Serbli,
 ut filium ejus Blasteme-
 rum in vinculis abduce-
 rēt, una cum machinis grā-
 dibus duodecim. Tunc fi-
 lii casu permotus Borises,
 quamlibet inuitus, pacem
 cum Serblis fecit. In Bul-

gariam verò rediturus, & Serblorum in itinere infidias timens, Montimeri principis filios, Borena & Stephanum, viæ duces petiit, qui & indemnem ad confinia Rhazen vsque deduxerunt, & ingentia ab eo munera beneficij huius nomine acceperunt, vicissim donantes xeniorum vice duos seruuos, duos falcones, duos canes, & pelles nonaginta; quod Bulgari pactum esse dicunt. Paulo autem post tres fratres Serblæ principes contra se mutuo arma sumpserunt, superiorque factus vnus ipsorum Muntimerus, solus principatum tenere cum vellet, duos in Bulgariam transmisit, solum Petrum, fratris Goïnici filium, apud se retinens, & sedulam eius curam gerens: qui fugiens in Chrobatiam venit, & de quo paullo post dicetur. Stroemerus verò frater, quem antea nominauimus, in Bulgaria filium habebat Clonimerum, cui vxorem Bulgaram dedit Borizes, e qua Tzeesthlabum sustulit. At Muntimerus vtrumque fratrem persequens, & principatu potitus, filios tres genuit, Pribesthlabum, Branum,

λων δὲ ὑποσφύζην ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ φοβηθεὶς μήποτε ἐνεδρεύσωσιν αὐτὸν οἱ Σέρβοι καθ' ὅδῃ, ἐπεζήτησεν εἰς διάσωσιν αὐτῶν τὰ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μνηστήριον παῖδια τῷ Βόρενα καὶ τῷ Στέφανον οἱ καὶ διέσωσαν αὐτὸν ἀβλαβῆ μέλει τῶν συνόρων ἕως τῆς Ράσης. καὶ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης χάριτος δέδωκεν αὐτοῖς Μιχαὴλ ὁ Βορίσης δωρεὰς μεγάλας. καὶ ἐκεῖνοι ἀντίδωκαν αὐτῷ χάριν ξενίων ψυχάκια δύο, φιδωνία δύο, κυλλία δύο, καὶ γούνας ἐνεήκοη. ὅπερ λέγουσιν οἱ Βούλγαροι (εἰ) πάλιν. μὲν μὲν κερὸν δὲ ἐγγύοντο καὶ ἀγγέλων οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ οἱ ἀρχιεπίσκοπος Σερβίας καὶ γινόμενος ὁπληστὴς τῶν οἱ αὐτῶν ὁ μνηστήριος, καὶ δέλων μόνος τῷ ἀρχιεπισκοπῇ ἐπέχειν, κερήσας παρέδωκε τὰς δύο εἰς Βουλγαρίαν, μόνον τὸ παῖδιον τῷ ἐνδὸς ἀδελφοῦ Γοϊνίκου Πέτρῳ ὀνόματι παρ' ἐαυτῷ κερήσας καὶ ἐπιμελούμενος, ὅστις καὶ φυγὼν ἤλθεν εἰς χερσὶν, περὶ οὗ μὲν ὀλίγον ρηθήσε'. ὁ δὲ περὶ ῥηθεὶς ἀδελφὸς ἐν Βουλγαρίᾳ Στεφάνος εἶχεν υἱὸν τῷ Κλονίμω, ὃν καὶ γυναικα παρέχεν ὁ Βορίσης Βουλγαρίαν. ὅς αὐτῷ γυναικα ἐν Βουλγαρίᾳ Τζεεσθλάβος. ὁ δὲ Μνηστήριος τὰς δύο ἀδελφὰς διώξας, καὶ τῷ ἀρχιεπισκοπῇ δεξιόμενος, γυναικα υἱὸς τρεῖς, τῷ Πειδέσθλαβον, καὶ τῷ Βρά-

ναυ

ρον, καὶ τὸ Στέφανον. καὶ μετὰ τὸ
 αὐτῷ θάνατον διαδέχεσθαι αὐτὸν ὁ
 πατρὶς υἱὸς ὁ Πριβεσθλάβος. με-
 τὰ οὖν χρόνον ἕνα ἔξελθὼν ἀπὸ
 χρωβατίας ὁ περιτριμμένος Πέ-
 τρος ὁ υἱὸς τοῦ Γοινίκου, διώκων ἀπὸ
 τῆς ἀρχῆς τὸ ἑξάδελφον αὐτοῦ
 Πριβεσθλάβον μετὰ τῶν δύο ἀδελ-
 φῶν, καὶ κεῖν τὸ ἀρχὴν διαδέχεσθαι.
 ἐκεῖνοι δὲ φυγόντες εἰσέρχονται ἐν
 χρωβαλίᾳ. μετὰ δὲ χρόνος τρεῖς ἐλ-
 θὼν ὁ Βράντος πρὸς τὸ πολεμῆσαι
 τὸν Πέτρον, καὶ ἡττηθεὶς, καὶ κρατηθεὶς
 παρ' αὐτοῦ, ἐτυφλώθη μετὰ δὲ χρό-
 νος δύο φυγὼν καὶ Κλονίμης
 ἀπὸ βουλγαρίας ὁ πατὴρ τοῦ Τζεσθ-
 λάβου καταλαμβάνει καὶ αὐτὸς,
 καὶ εἰσέρχεται εἰς ἐν κἄθεν τῆς
 Σερβλίας τὴν Δοστίναν μετὰ λαοῦ,
 πρὸς τὸ παραλαβεῖν τὸ ἀρχὴν.
 τῷτον οὖν πολεμήσας ὁ Πέτρος
 ἀπέκλειεν, καὶ ἐκράτησεν ἕτερον ἑ-
 τὴν κ'. ἄρξας ἐπὶ τῆς βασιλείας
 Λέοντος τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀ-
 γίου βασιλέως, ἔχων ὑποταγὴν
 καὶ δόλωσιν πρὸς αὐτόν. εἰρνώδους
 δὲ καὶ μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀρχιεπισκο-
 πῆς βουλγαρίας, ὅς τε καὶ συντεκνον αὐτόν
 ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸ καμῶν, ὃν αὐτὸς
 ὁ κύριος Λέων ἐβασίλευσε, παρε-
 γήετο ὁ τότε εἰς τὸ δουράχιον στρα-
 τηγῶν, ὁ δ' Λέων ὁ ῥάβδον, ὁ
 μετὰ τοῦτο μάγιστρος πμηνδεὶς καὶ
 λογοθέτης τοῦ θρόνου, εἰς παγανίαν τὴν
 τότε παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκο-
 πῆς Σερβλίας διακρατομένην, πρὸς τῷ
 βυλκενδύῳ καὶ ἀνιυχεῖν τῷ

Stephanum: eique mortuo
 successit maximus natus Pri-
 besthlabus. Anno igitur
 post Chrobatia egressus
 Goinici filius Petrus, de
 quo diximus, patruelem
 Pribesthlabum cum fra-
 tribus duobus principatu
 deiecit, atque ipse eum ca-
 pssit: illi verò fuga sibi cō-
 sulentes in Chrobatiam
 abeunt. Triennio post Bra-
 nus, motis contra Petrum ar-
 mis, victus captusq;, oculis
 ab eo priuatus est: biennio
 vero post è Bulgaria fugiēs
 quoq; Clonimerus Tze-
 esthlabi pater, mouet etiā
 ipse, urbemque Serbliae Do-
 stinica cum aliqua manu
 ingreditur principatus
 causa: quem armis supera-
 tum Petrus occidit, & re-
 xit alios viginti annos, im-
 perante beatissimo sancto-
 que imperatore Leone, cui
 subiectus erat. Pacem quo-
 que habuit cum Bulgariae
 principe Simeone, cui etiā
 filium in baptismo susce-
 pit. Post imperium domi-
 ni Leonis, Dyrrachij tunc
 praefectus Leo lictor,
 postea Magister & Logo-
 theracursus publici factus,
 in Paganiam, quae Serbliae
 tunc principis erat, venit,

sermonem consiliumque institurus cum Petro princeps de aliqua subiectione: qua de causa æmulus Zachlumorum princeps Michael, Simeoni Bulagro significat, Romanum imperatorem hoc agere, ut muneribus Petrum principem ad se pertrahat, quo Turcarum copiis adiutus Bulgariam inuadat: erat quippe id temporis bellum inter Romanos & Bulgaros. Furens igitur quodammodo hoc nomine Simeon contra Serblie principem Petrum mittit cum exercitu Theodorum Sigritze, & Marmaen, vna cum Brano Pauli principis filio, quem Petrus excæcauerat. Quapropter dolo Serblie principem aggressi Bulgari, & prole in sacro lauacro susceptâ, & dato iuramento, nihil eum mali ab ipsis passurum, per fraudem exire persuasum, & in vincula è vestigio coniectum, in Bulgariam abduxerunt, vbi & in carcere vitam cum morte commutauit, succedente in eius locum Paulo Brani F. qui principatum triennio tenuit. Dominus verò Romanus imperator secum habens Pribesthlabi Serblie principis filium Zachariam, misit eum ut

αὐτῷ ἀρχὸν Πέτρω πρὶ πν^θ δουλώσεως καὶ ὑποθέσεως. ζηλοτυπήσας ὃ πρὸς τὸτο μιχαὴλ ὁ ἀρχὸν τῶν ζαχλόμεων, ἐμήνυσεν Συμεὼν τῷ Βουλγάρον ἀρχὸν, ὅπ^θ ὁ βασιλεὺς ρωμαίων δ' ἔξισται διὰ δώρων τ^θ ἀρχοντα Πέτρον πρὸς τὸ συνεπαεῖν τὰς τέρκους, καὶ ἐπελθεῖν κατὰ Βουλγαρίας. ἐγγέτο ὃ καὶ κατὰ τ^θ κριμὸν ἐκείνον καὶ πόλεμ^θ ἀχελῶν μεταξὺ τῶν ρωμαίων καὶ τῶν Βουλγάρων. ἐμμανεῖς οὖν γινόμενοι ἐν τούτῳ Συμεὼν κατὰ τ^θ ἀρχὸν^θ Σερβλίας Πέτρον ἀπέστειλε τ^θ Σιγρίτζην Θεόδωρον, καὶ τ^θ Μαρμαῖον ἐκείνον, μετὰ φασάτον, ἐχόντες καὶ ἀρχὸν^θ Πουλον Παυλὸν τ^θ υἱὸν Βράνου, ἐν ὃ Πέτρος ὁ ἀρχὸν Σερβλίας ἐτύφλωσε. δόλω οὖν ἐπελθόντες οἱ Βούλγαροι πρὸς τ^θ ἀρχοντα Σερβλίας, καὶ Συντεκνίαν μετ' αὐτῶν ποιοῦσάμενοι, καὶ ὅρκω βεβαιώσαντες μὴ παθεῖν τί παρ' αὐτῶν ἐναντίον, ἠπάτη^θ αὐτὸν ἔλθειν πρὸς αὐτούς, ὃν καὶ πάραυτα δεσμίοντες ἐτήραρον ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ ὑπεθήσκει ἐν φυλακῇ. εἰσῆλθε δὲ ἀντ' αὐτῶ Παῦλος ὁ υἱὸς Βράνου, καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ τεία. ὃ βασιλεὺς ὁ κύριος ρωμαῖος ἔχων ἀρχοντόπουλον ἐν τῇ πόλει Ζαχαρίαν τ^θ υἱὸν Πειβεθλάβου τ^θ ἀρχὸν^θ Σερβλίας, ἀπέστειλε πρὸς τὸ γινέσθαι ἀρχοντα ἐν Σερβλίᾳ. ἀλλὰ

ἀπελθὼν καὶ πολεμήσας ἡττήθη
παρὰ τῷ Παύλῳ. κατέλιπεν γὰρ αὐ-
τὸν παρέδωκε τοῖς Βουλγαρίσιν, καὶ
ἀκράτειτό δέσμιον. ἔπειτα μὲν ἄλλοι
τρεῖς, τῷ Παύλῳ ἐναντιωθέν-
τι τοῖς Βουλγαρίσιν, ἀπέστειλε τὸν
Ζαχαρίαν τὸν πρῶτον παρὰ τοῦ
κυρίου ῥωμαίων τῷ βασιλεῖ ἀποστα-
λέντα, καὶ διώξας τὸν Παῦλον ἐκρά-
τισεν αὐτὸς τὸν ἀρχὴν τῶν ῥωμαίων.
ὅστις παρέσχετο τῶν ἐνεργησῶν τῷ
βασιλεῖ ῥωμαίων ἐπιμνησθεὶς ἐ-
κθύετο κατὰ τῶν Βουλγάρων, μηδὲ
ὅλως θελήσας ὑποταγῆναι αὐ-
τοῖς, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ βασιλεῖς μὲν
ῥωμαίων δεσπόζοντος. ὥστε καὶ
τῷ Συμεὼν φασάτον καὶ αὐτὸς ἐπο-
στείλαντι διὰ τῷ Μαρμαρῇ, καὶ τοῦ
Σιγρίτζη, καὶ Διοδώρου, ὧν καὶ παρὰ
κεφαλῆς, καὶ ἄρματα ἐκ τῆς πολε-
μικῆς ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλῆα ῥω-
μαίων ὀπνίικα. ἐπὶ γὰρ μετὰ τὸν ῥω-
μαίων καὶ Βουλγάρων μάχην ἦν. οὐ-
δέποτε ὃ ἐπαίσατο, καθὼς καὶ οἱ
πρὸς αὐτὸν ἄρχοντες ἀπέστειλλον
πρὸς τὴν βασιλῆα ῥωμαίων, καὶ
ὑποτασσόμενον καὶ δουλεύον αὐ-
τοῖς. πάλιν ὃ ἀπέστειλεν ἕτερον
φασάτον ὁ Συμεὼν διὰ τῶν κνήρου
καὶ τοῦ ἡτζβόκλια κατὰ τῶν ἄρ-
χων τῶν Ζαχαρίων, συνάποσειλας
μετὰ αὐτῶν καὶ Τζεέθλαβον. τότε ὁ
μὲν Ζαχαρίας φοβηθεὶς φύγας ἐν
ῥωμανίᾳ. οἱ δὲ Βούλγαροι μισύ-
σαντες τοῖς ῥωμαίοις ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς καὶ παραλαβεῖν ἄρχοντα

principatum conquireret:
sed illum venientem præ-
lio superavit Paulus, cap-
tumque Bulgaris tradidit
in vinculis asseruandum.
Deinde elapso tium an-
norum spatio, Paulo Bul-
garis hoste facto, Zachariā
misit, quem dominus Ro-
manus imperator antea
miserat, isque Paulo deie-
cto, Serblos rexit, & illicò
beneficiorum memor Bul-
garis se opposuit, Roma-
norum imperio subesse
malens, quam ipsorum.
Cumque exercitum con-
tra ipsum misisset Simeon
sub præfectis Marmaem,
Sigritze, & Diodoro, capi-
ta eorum, armaque impe-
ratori Romano misit, vi-
ctoriæ patriæ signa. Quam-
vis autem Bulgaris bellum
adhuc cum Romanis ef-
fet, non propterea tamen
subiici illis & parere desi-
nebat, quæ admodum prio-
res principes, mittere ad
ipsos soliti. Simeone verò
iterum novas copias mit-
tente contra Zachariam
principem sub Cneno,
Etzboclia, & Tzeesthlabo,
metuens sibi Zacharias, in
Chrobatiam fugit. Et Bul-
gari re Zupanis significatā
ad se venire eos iusserunt,
& principatum arripere

Tzeeſthlabum : iuramentoque deceptos atque ad primum prædium adductos protinus in vincula coniicientes Serbliam inuaserunt, populumq; omnem à minimo ad maximum in Bulgariam abduxerunt, mansitque regio desolata. Porro circa illud etiam tempus Chrobotiam cum Alogobotur armatâ manu ingressi Bulgari, omnes à Chrobotis interfecisti sunt. Et post septem annos fugâ deferens Bulgaros Tzeeſthlabus cum aliis quatuor Presthlabo in Serbliam venit. Non inuenit autem in tota regione præter viros quinquaginta, sine vxoribus, liberisque, venatione victitantes: cum his regionem obtinens, per nuntios tutelam & auxilium ab imperatore Romanorum petiit, obedientiam promittens, qualem ante ipsum principes præstiterunt. Atque is multis illum ex eo tempore beneficiis affecit, ita vt Serbli, qui à Simeone dissipati in Chrobotia, Bulgaria, aliisque regionibus commorabantur, re audita ad ipsum vndique gregatim conuenirent. Quin & Συμεὼν διεσκόρπισε, τοῦτο ἀκούσαντες συνήχθησαν εἰς αὐτόν. ἤνδ' καὶ ἐν τῇ πόλει πολλοὶ ἀπὸ βουλγαρίας φυχόντες εἰσῆλθον. οὗς

ἔτρεψεν λαβὼν. καὶ δ' ἐξ ὅρου τούτου ἀπαΐσαντες καὶ ἐξαγαγόντες μέχρι τῆς πρώτης χωρίου, καὶ πάσας ταύτας δεσμίσαντες αὐτούς, εἰσῆλθον ἐν Σεβλίας, καὶ συνεπῆραν ἅπαντα λαὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ εἰσῆγαγον ἕως βουλγαρίας. πνὲς ὅ ἀποδράσαντες εἰσῆλθον καὶ ἐν Χρωβαλίᾳ, καὶ ἐμείνεν ἡ χώρα ῥῆμιον. κατὰ τὸ καιρὸν οὖν ἐκείνον εἰσῆλθον οἱ αὐτοὶ βούλγαροι εἰς Χρωβαλίαν μετὰ τοῦ Ἀλογρότου τοῦ πολεμήσαντος, καὶ ἐσφάγησαν πάντες ἐκεῖσε παρὰ τὴν Χρωβάτων. μετὰ ὃ χρόνος ἐπὶ ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας φυχόντων ὁ Τρεψέλαβος μετὰ καὶ ἑτέρων τεσσάρων ἀπὸ Πρεσλάβου, εἰσῆλθεν ἐν Σεβλίας. οὐχ οὖρε ὃ εἰς τὴν χώραν εἰ μὴ πεντήκοντα μόνους ἄνδρας μήτε γυναῖκας ἔχοντας μήτε παῖδας, ἀλλὰ κυνηγούντας καὶ διατρεφομένους. μετὰ τούτων κελεύσας τὴν χώραν, ἐμήνυσεν πρὸς τὴν βασιλέα βουλγαρίων, τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀντίληψιν καὶ βοήθειαν ὀπιζήσων, ὑπὸ χροῦμενον δουλεύειν καὶ ὑπείκειν τῇ πρὸς αὐτοῦ, καθὼς καὶ οἱ πρὸ αὐτῶ ἄρχοντες. καὶ ἐκτοτε οὐ διέλιπεν ὁ βασιλεὺς βουλγαρίων εὐεργετῶν αὐτόν, ὥς καὶ εἰς Χρωβατίαν καὶ βουλγαρίαν καὶ ἐν τῇ λοιπαῖς χώραις διάγοντες. Σεβλίοι, οὗς ὁ

καὶ

καὶ ἐνδύσας καὶ ἐνεργητήσας ὁ βασιλεὺς τῶν ρωμαίων, ἀπέστειλε πρὸς τὴν Τζεέσθλαβον, καὶ ἀπὸ τῶν πλουσίων δωρεῶν τοῦ βασιλέως τῶν ρωμαίων συνησάμενον καὶ ἐνοικήσας τὴν χώραν ὡς τὸ πρῶτον, ὅτιν ὑποτέταγμένον δουλοπρεπῶς τῷ βασιλεῖ ρωμαίων. καὶ διὰ τῆς τοῦ βασιλέως συνδρομῆς καὶ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἐνεργησιῶν τὴν τοιαύτην χώραν, καὶ ἄρχων ἐν αὐτῇ βεβαιωθεῖς. ὅπ ὁ ἄρχων Σερβλίας ἐξ ἀρχῆς ἤρουν ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡρακλείου τοῦ βασιλέως δολικῶς ὅτιν ὑποτέταγμένον τῷ ρωμαίων βασιλεῖ, καὶ οὐδέποτε τῷ ἄρχοντι Βουλγαρίας καθυπετάγη. ὅπ ἐν τῇ βαπτισμένῃ Σερβλίᾳ εἰσὶ χάρα οἰκούμενα· τὸ Δοβνίκον, τὸ Τζερεβουσκέν, τὸ Μεγυρέτους, τὸ Δρεσνεήμ, τὸ Λεσνέκ, τὸ Σαλνέκ. καὶ εἰς τὸ χωρίον Βόσωνα τὸ κατέρχεται καὶ τὸ Δεσνέκ.

Κ Ε Φ. λ γ'.

περὶ τῆς Ζαχλόμεων, καὶ ἧς νῦν οἰκοῦσι χώρας.

Οτι ἡ τῶν Ζαχλόμεων χώρα παρὰ τῶν ρωμαίων πρῶτον ἐκράτειτο. ρωμαίων δὲ φημι οὗς ἀπὸ ρώμης Διοκλητιανὸς ὁ βασιλεὺς μετέκτισε, καθὼς καὶ εἰς τῶν γεωγράφων ἱστορίαν εἰρηται

in urbem multi è Bulgaria fugientes venerunt, quos vestibis ceterisque beneficiis ornatos imperator ad Tzeesthlabum misit; qui magnificis eius legationibus regione constituta, & ad pristinam incolarum frequentiam reducta, totum se Romauo imperio subiecit, imperatoris auxilio, frequentibusque in terram illam beneficiis, princeps quoque illic confirmatus. Serblia princeps ab initio, id est; à temporibus Heraclii vsque, Romano-rum imperatori suberat, non Bulgarorum principi; suntque in baptizata Serblia oppida, quæ habitantur, Destinicum, Tzernabuscen, Megyretus. Dresneem, Lesnec, Salemes; in agro verò Bosonæ Cætera & Desnec.

CAP. XXXIII.

De Zachlumis, & ea, quæ nunc habitant, regione.

Zachluminum terra à Romanis primum tenebatur: illis autem Romanis dico, quos Roma imperator Diocletianus eò veluti in coloniam duxit; quemadmodum & in Chro-

batorum historia de iis dictum est. Romanorum igitur imperatori prius parebant hi Zachlumi, sed ab Abaribus subiugati, & in vinculis abducti postea, tota regio deserta fuit. Qui vero nunc illic habitant, Serbli sunt, ab illo principe, qui ad Heraclium imperatorem confugit. & Zachlumi dicti sunt, à monte Chlumo; vel, Sclautorum lingua, quasi post montem habitantes; quandoquidem magnus inibi mons est, in cuius summo vrbes duæ sunt; Bona, & Chlumi: retro montem vero flumén est Bona, quod Græcis καλὸν significat. Venit autem posteritas proconsulis & patricij Michaelis Buseburze Zachlumorum principis filii, à non baptizatis accolis fluminis Bissilas, quod & Ditzice cognominatur, habitavitque ad flumen Zachluma: suntque in Zachlumorum territorio vrbes habitatae, Stagnū, Mocrisic, Iosse, Galumaënic, & Dobrisic.

εσα οικούμενα, τὸ Σταγνὺν, τὸ Μοκρισικὸν, τὸ Ἰόσλη, τὸ Γαλμαήνικ, τὸ Δοβρισκικ.

καὶ αὐτῶν. ὑπὸ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων ἢ τῶν Ζαχλούμων αὐτὴ χώρα ὑπῆρχεν, ἀλλὰ παρὰ τῶν Ἀβάρων αἰχμαλωτηθεῖσα ἦτε χώρα καὶ ὁ ταύτης λαὸς, τὸ παράπαν ἡρῆμωται. οἱ δὲ νῦν ἐκεῖσε οἰκοῦντες Ζαχλούμοι (Σέρβλοι τυγχάνουσιν, ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀφχοντῶ τοῦ εἰς τὴν βασιλέα Ῥωμαίων Ἡράκλειον πρὸςφυρόντῶ. Ζαχλούμοι δὲ ὠνομάσθησαν ἀπὸ ὅρου οὕτω καλεσμένου χλούμου. καὶ ἄλλως δὲ παρὰ τῇ τῶν Κιλάβων διηγήσει ἐρμηνεύει) τὸ Ζαχλούμοι, ἦρουν ὀπίσω τοῦ βουνῶ, ἐπειδὴ ἐν τῷ τοιούτῳ χωρίῳ βενός ἐστὶ μέγας, ἔχων ἀνθεν αὐτοῦ δύο κᾶσρα, τὸ Βίνα, καὶ τὸ Χλέμ. ὁπιδεν δὲ τῷ τοιούτου βουνῶ διέρχεται ποταμὸς καλεσμένῳ Βόνα. ὁ ἐρμηνεύεται καλόν. ὅπῃ ἦγε αὐτὸν ἀνθυπάτου καὶ πατρικίου Μιχαήλ τῷ υἱῷ τῷ Βουσεβίτζη τῷ ἀφχοντῶ τῶν Ζαχλούμων ἦλθεν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἀβαπίστων εἰς τὸν ποταμὸν Βίσλας, τὸν ἐπονομαζόμενον διτζίκη, καὶ ὤκησεν εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἐπονομαζόμενον Ζαχλούμα. ὅπῃ ἐν τῇ χωρίῳ τῶν Ζαχλούμων εἰσὶ κᾶ-

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

ᾧ τῇ τερβενιαίων, καὶ τῇ καναλιτιῶν, ἣς νῦν οἰκοῦσι χώρας.

ΟΤΙ ἡ τῶν τερβενιαίων καὶ τῶν καναλιῶν χώρα μία ὑπάρχει. ἀπὸ τῆς τῶν ἀβαπλίσων Σέρβλων οἱ ἐκεῖσε κατάρχονται, οἱ δὲ ἐκεῖνου δ' ἀρχὴν οἰκοῦντες, δ' εἰς τὴν βασιλείαν ἐράκλειον πρὸς φερόντων ἀπὸ τῆς ἀβαπλίσου Σερβλίας μεχεῖ δ' ἀρχὴν Σερβλίας δ' βλασημέρου. οὗτος οὖν ὁ ἀρχὸν βλασημέρου τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ δέδωκεν ἄνδρα κρατῖναν τὴν ὕδον βελάν δ' ζοιπάνου τερβενίας. θέλων οὗτος τὴν ἰδίαν γαμβρὸν δεξάσασθαι, νόμασεν αὐτὸν ἀρχοντα, ποιήσας αὐτὸν αὐτοκράτορα. ἐξ ἐκεῖνου δ' ὁ φλασιμέρης ἐξηνήθη, καὶ ἀπ' ἐκεῖνου ὁ τζατζίμερης. ἦσαν δ' οἱ τῆς τερβενίας ἀρχόντες αἱ ὑπὸ τὴν λόγον δ' ἀρχόντων Σερβλίας. τερβενία δ' τῇ τῶν Κλάβων διδγέκλω ἐρμηνεύει. ἰσχυρὸς τόπος. ἡ γὰρ τοιαύτη χώρα ἰσχυρώματα ἔχει πολλά. ἐπὶ οὗ καὶ ἑτέραι χώραι ὑπὸ ταύτῃ τὴν χώρην τερβενίας, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ὁριζομένην. τὸ δ' ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ἐρμηνεύεται τῇ τῶν Κλάβων διδγέκλω ἀμαξιά. ἐπειδὴ, διὰ τὸ (εἶ) τὸν τόπον ἐπιπεδόν, πᾶσας αὐτῶν τὰς δευλείας διὰ ἀμαξῶν ἐκτελοῦσιν. ὅπῃ ἐν τῇ χωρίᾳ τερβενίας, καὶ δ' καναλῇ, εἰσὶ καὶ οἰκόμενα, ἡ τερβενία, τὸ ὄρμος, τὰ ῥῖσεν, τὸ λυκάβετε, τὸ ζετλίβε.

CAP. XXXIV.

De Terbuniatis, & Cana-
nalitis, eorumq; terra,
quam nunc inhabitant.

TERBUNIATARUM, CANALITARUMQ; eadem terra est, incolæ verò à non baptizatis Serblis descendunt, qui illic habitarunt ab eo vsque principe qui à Serblia non baptizata ad Heraclium confugit, vsque ad Blastemerum principem, qui filia suæ maritum dedit Crainan, Belae Terbuniæ Zupani filium, eumq; honoris ergo principem appellavit, & sui iuris fecit: atque ex illo Phalimeres natus est, ex quo Tzutzeres. Terbuniæ vero principes semper Serblia principi parebant; & regio ipsa lingua Sclauorum locum munitum significat; quandoquidem multæ in ea munitiones sunt: estque sub ea alia adhuc regio, quæ Canale dicitur, & Viam plaustræ Serblorum idiomate designat: nam propter planitiæ seruitutes omnes plaustris præstant. Habet aut tã Terbunia, quã Canale, oppida quæ habitantur hæc, Terbuniã, Hormú, Rhiscana, Lucabete & Zetlebe.

*De Diocletianis, eorum-
que regione.*

ETiam Dioclea regio primitus tenebatur à Romanis, quos illuc Roma transtulerat Diocletianus imperator, ut & in Chrobatorum historia dictum est; & Romanorum imperio erat subiecta. Sed ab Abaribus hæc quoque subiugata, ac vastata, sub Heraclii temporibus habitari iterum cœpit, quæ admodum Chrobatia, Serblia, Zachlumorum terra, Terbunia, & Canale. Nomen autem habet ab vrbe ibi exstructa à Diocletiano, quæ nunc habitatoribus vacua, in hodiernum vsq; diem Dioclea appellatur: suntque in ea regione vrbes habitatae magnæ, Gradetæ, quæ nunc Grade, & Lontodocla.

ὡς τὸ διοκλητιανῶν, ἧς νῦν οἰκῶσι χώρας.

ΟΤι ἡ διοκλείας χώρα καὶ αὐτὴ πρὸς τὴν παρὰ τῶν ῥωμαίων ἐκρετέτο, οὗς ἀπὸ ῥώμης μετέκρινεν ὁ βασιλεὺς διοκλητιανός, καθὼς καὶ εἰς πλὴν περὶ τῶν χρωβάτων ιστορίαν εἴρηται. ὑπὸ δὲ τῆς βασιλείας ῥωμαίων ὑπῆρχε. παρὰ δὲ τῶν Ἀβάρων καὶ αὐτὴ ἡ χώρα αἰχμηδωποδείσας ἠρῆμωθη, καὶ πάλιν ἐπὶ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως ἐνωκίσθη, καθὼς καὶ ἡ χρωβάτια, καὶ ἡ σερβλία, καὶ ἡ τῶν ζαχλούμων, καὶ ἡ τερβυνία, καὶ τοῦ κανόνη. διοκλεία δὲ ὀνομάζεται ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ κείνου, ὅπερ ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς διοκλητιανός. νυνὶ δὲ ὅστιν ἐρημώκασεν, μέλει τοῦ νῦν ὀνομαζόμενον διοκλεία. ὅπῃ ἐν τῇ χώρᾳ διοκλείας εἰσὶ μεγάλα κείματα οἰκούμενα, τὸ γράδεται, τὸ νῦν γράδε, τὸ λογδοκλέα.

περὶ τῶν παγανῶν τῶν καὶ
ἀρεντανῶν καλεσμένων, καὶ
ἧς νῦν οἰκῶσι χώρας.

*De Paganis, Arenta-
nisque & illorum ter-
ra.*

ΟΤΙ ἡ χώρα εἰς τὴν νῦν οἰ-
κοῦσιν οἱ παγανοὶ καὶ αὐτῇ
πρότερον παρὰ τῶν ῥωμαίων ἐ-
κκληίτο, ὡς ἀπὸ ῥώμης ὁ βασιλεὺς
διοκλησιανὸς μετὰ κίσεως ἐν δελμα-
τίᾳ ἐνώκησε. ἣν αὐτοὶ παγανοὶ ἀπὸ
τῶν ἀβαπίτων (ἐρεβλων κατὰ ρο-
μαίους) ἐξ ἐκείνου τὸ ἀρχοῦν τὸ πρὸς
τὴν βασιλείαν ἡράκλειον περὶ φυρ-
ντῶν. παρὰ δὲ τῶν ἀβάρων καὶ αὐ-
τῇ ἡ χώρα αἰχμαλωπώεσσα ἡρῆ-
μα, καὶ πάλιν ὅπῃ ἡρακλείου τὸ
βασιλεὺς ἐνωκίωθη. παγανοὶ δὲ κα-
λεῖνται, διὰ τὸ μὴ καταδέξασθαι
αὐτοὺς τὸ τότε χρηστὸν βασιλεῖναι,
ὅτε καὶ πάντες οἱ ἐρεβλοι ἐβαπ-
τίσθησαν. καὶ γὰρ παγανοὶ τῇ τῶν
κλάδων διδύκῃ ἡ χώρα ἀέντα
καλεῖται, ὅτι οὐ κακῆνοι παρὰ
τῶν αὐτῶν ῥωμαίων ἀρεντανοὶ κα-
λεῖνται. ὅπῃ ἐν παγανίᾳ εἰσὶ καὶ ἄλλαι
οἰκούμεναι, τὸ μόκρον, τὸ βερύλλια
τὸ ὄστρον, καὶ ἡ λαβίνετζα. κα-
τὰ δὲ τῇ καὶ ταύτας τὰς νήσους. νῆ-
σος μεγάλη ἡ κούρκρα, ἥτοι τὸ κί-
κρον, ἐν ᾗ ὅτε καὶ καὶ ἄλλαι. νῆσος ἡ
μέλα μεγάλη τὰ μέλετα, ἥτοι τὸ
μαλοζά. ἡ ἐν τῇ περὶ τῶν

Paganorum quoque ter-
ra initio possessa à Ro-
manis fuit, quibus Roma
migrare iussis imperator
Diocletianus in Dalmatia
sedes assignavit. Et oriundi
sunt ipsi etiam à Serblis
non baptizatis, ab eo scili-
cet principe qui ad Hera-
clium se contulit. Capta
vero itidem ab Abaribus
& vastata hæc regio, sub
Heraclio rursus incolis
frequentari cœpit. Pagani
autem vocantur, quod bap-
tismus non accepissent
eo tempore, quo Sclavi om-
nes baptizati erant: ita
enim Sclavorum linguâ
nuncupantur, quicunque
baptismi expertes Roma-
norum verò dialecto regio
illa Arenta appellatur, &
incolæ Arentani: habetque
Paganiam vrbes habitatas,
Mocrum, Berullia, Ostroc,
& Labinetza: item insulas
magnas, unam quæ Cur-
cra, siue Cicer dicitur, in
qua oppidum: alteram,
quæ Meleta, siue Malo-
zeata; cuius in Actis Apo-

Polorum D. Lucas meminit, Melitem eam nominans : ubi & serpens D. Paulli digitum mordens ab eo excussus igne conflagrauit: tertiam, quæ Phara: quartam, quæ Bratzes. Sed & alia præterea insulae sunt, quæ ad Paganos non pertinent, puta Chora, Ics, & Lastobon.

CAP. XXXVII.

De Patzinacitarum gente.

Patzinacitæ à principio ad Atel & Geech flumina habitabant, erantque iis contermini Mazari, & qui Vzi cognominantur. Ante annos verò quinquaginta ii qui Vzi dicuntur cum Chazaris conspirantes, & cōiunctis armis Patzinacitas aggressi superiores facti sedibus eos suis expulerunt, illasque tenuerunt in hodiernum vsq; diem Vzi. At Patzinacitæ qui fugâ euaserant, circumeuntes quærebant ubi nam sedes suas collocarent: venientesque in terram quam nunc habitant, inuentis illic Turcis debellatos eiecerunt, sedesque ipsi suas ibi posuerunt, tenentque iam hodie annum

ἀποστόλων ὁ ἄγιος Λύκας μὲνη, μελίτῳ ταύτῳ προσευχόμενος. ἐν ᾗ καὶ ἔχρησεν ὁ ἄγιος Παῦλος ἀπὸ τοῦ δακτύλου προσήψατο, ἣν καὶ τῷ πνεύματι ὁ ἄγιος Παῦλος κατέφλεξε. νῆσος ἐτέρα μεγάλη τὸ φάρος. νῆσος ἐτέρα μεγάλη ὁ βράτζης. εἰσὶ δὲ καὶ ἑτέραι νῆσοι αἱ μὴ κρατῆναι παρὰ τῶν αὐτῶν παγανῶν. νῆσος τὰ χόρες, νῆσος ἱη. νῆσος τὸ λάσβεον.

Κ Ε Φ. λζ.

περὶ τῶν ἔθνους τῶν πατζινακίτων

Ιστέον ὅτι οἱ πατζινακίται τὸ ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ ποταμὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἔχον κατοικοῦσιν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ ποταμὸν γήχο ἔχοντες τὴν τιμαζάου συνουσιαστας, καὶ τὴν ἐπονομαζομένην οὐζ. περὶ τῶν δὲ πενήκοντα οἱ λεγόμενοι οὐζ μὲν τῶν χαζάρων ὁμοιοῦσάντες, καὶ πολέμον συμβάλλοντες πρὸς τὴν πατζινακίτας, ὑπεείχετο, καὶ ἀπὸ τῆς ἰδίας χώρας αὐτὸς ἐξεδίωξεν. καὶ κατέσχον αὐτῶν μέχρι τῆς ἡμέρας οἱ λεγόμενοι οὐζοί. οἱ δὲ πατζινακίται θυρόντες περὶ ἤρχοντο ἀναψήλασάντες τόπον εἰς τὸ αὐτῶν κατασκευάσιν. καὶ διαβόντες δὲ τῶν ἡμερῶν παρ' αὐτῶν κρατῆναι γῶν, καὶ εὐρόντες τὴν τέρχους οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ, πολέμου τρέπω

τεύ-

τούτης νικήσαντες καὶ ἐκβαλόντες
 ὁξεδίωξαν αὐτὸς. καὶ καλεσκώ-
 ωσαν ἐν αὐτῇ. καὶ δεωόζουσι τῆς
 τοιαύτης χώρας ὡς εἴρηται μέχει
 τῆς ἡμερῶν ἐπὶ πενήκοντα πέν-
 τε. ἴσον ὅπ' αἵσα ἡ πατζινακία
 εἰς θέματα ὁκτώ διαιρεῖται, ἔχουσα
 καὶ μεγάλους ἄρχοντας τοσούτους.
 τὰ δ' θέματα εἰσὶ ταῦτα. ὄνομα δ'
 πρώτῳ θέματι ἡρτήμ. δ' δ' τέ-
 ρου τζέρ. δ' τρίτῳ γύλα. δ' τετάρ-
 τῳ κυλπίη. δ' πέμπτου χαροβόη.
 δ' ἕκτῳ τδημάτ. δ' ἑβδόμῳ χοπόν.
 δ' ὀγδῶν τζοπόν. κατὰ δ' ἑκατέρῳ
 ὁ ἀπὸ τῶν ιδίων τόπων οἱ πατζι-
 νακίται ὁξεδιώχθη, εἶχον ἄρ-
 χοντας εἰς μὲν τὸ θέμα ἡρτήμ δ'
 μαίτζαν, εἰς δ' τὸ τζέρ δ' κέελ, εἰς
 δ' τὸ γύλα δ' κυρκῦταν, εἰς δ' τὸ
 κυλπίη δ' ἱπαδόν, εἰς δ' τὸ χαροβόη
 δ' κηίδυμ, εἰς δ' τὸ θέμα τδημάτ
 δ' κώσαν, εἰς τὸ χοπόν δ' γιάσῃ, εἰς
 δ' τὸ θέμα τζοπόν δ' βαταν. μὲν δ' ὁ
 δάναλον αὐτῶν διεδέξαντο τὰς ἄρ-
 χὰς οἱ τέτων ὁξάδελφοι. νόμος
 γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ τύπος ἐκράτῃσε
 παλαιός, μὴ ἔχειν ἐξουσίαν πρὸς
 παῖδας ἢ ἀδελφούς αὐτῶν μετα-
 πέμπειν τὰ ἀξιώματα, ἀλλ' ἀρκεί-
 σθαι μόνον τοῖς κεκλημένοις τὸ καὶ
 μέχει ζωῆς ἄρχειν αὐτοῖς. μὲν δ' ὁ
 δάναλον προχειρίζεσθαι ἢ ἐξάδελ-
 φον αὐτῶν, ἢ ἐξάδελφον παῖδας, πρὸς τὸ μὴ καθ' ὅλον εἰς ἓν μέ-
 ρος ἡμεῶς διαίρεσθαι τὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τῆς ἐκπλαγύς καὶ
 κληρονομεῖν καὶ ἀπικεδίχεσθαι δ' πρὸς τὸν ἑξῆς ὁ ἡμεῶς ὑπο-

quingagesimum quintū,
 ut dictum est. Et Patzina-
 cia quidem vniuersa in
 themata octo diuiditur;
 quæ magnos quoque prin-
 cipes habent. Primum est ^{totidem} Ertem : secundum Tzur-
 tertium Gyla: quartū Cul-
 pee: quintum Charoboe:
 sextum Talmat: septimum
 Chopon: octauū Tzopon.
 Quo autem tempore suis
 electi sedibus Patzinacizæ
 fuerunt, principes erant
 in Ertem Maitzan, in Tzur
 Cuel, in Gyla Curcutan, in
 Culpee Ipaō, in Charoboe
 Caidum, in Talmat Costā,
 in Chopon Giaze, in Tzo-
 pon Batan. His mortuis in
principatus successerut eo-
rum patrueles. nā mos illis
lexque vetus est, dignita-
tes ad filios aut fratres non
transmittere: sed contenti
principes esse debent. quod
quoad uiuant, principa-
tum tenent: post mortem
autem vel patrueles, vel
eorum filij promouentur,
ne semper in eadem pro-
lapia parte dignitas confi-
stat, sed ut ad collaterales
quoque ea hæreditate de-
feratur: alterius verò pro-
lapia qui sit, nullus in prin-

cipatum succedit. Atque octo hec themata in partes distribuuntur quadraginta, quæ singulæ habent principes minores. Et quatuor quidem Patzinacitarum nationes: id est, themata Cuartzitzur, Syrucalpee, Borotalmat, & Bulatzospon, ad Danaprin flumen sitæ sunt, orientem, Septemtrionemque spectantes versus Vziam, Chazariam, Alaniam, Chersonê, & reliqua climata: reliquæ verò quatuor cis Danaprim iacent, ad partes orientis occidentisque: id est, thema Giazichopon Bulgariæ finitimū est, inferior Gyla Turciæ Charoboe Russiæ, Iabdiertim regionibus Russiæ tributarils, Vltinis, Derbleninis, Lenzeninis, reliquisque Sclauis. Distat autem Patzinacia ab Vzîâ & Chazariâ itinere dierum quinque, ab Alania sex, à Modia decē, à Russiâ vnum, à Turkiâ quatuor, à Bulgariâ dimidium: propinqua est Chersonê, sed magis adhuc Bosporo. Quo verò tempore expulsi suâ regione Patzi-

σερχεταί περ καὶ γίνεται ἄρχοντες τὰ ὅκτω θέματα διαμερῶνται εἰς πεσάρα κονία μέρη, καὶ ἔχουσιν καὶ ἐλάττονας ἄρχοντας. ἰσέον ὅπα τέσσαρες τῶν πατζινακιῶν ἡμεαὶ, ἥρουν τὸ θέμα κουαρτζιτζούρ, καὶ τὸ θέμα Συρκαλπέη, καὶ τὸ θέμα βορτάλματ, καὶ τὸ θέμα βυλάτσοπον, καὶ τὸ παρ' αὐτῶν δανάπριως ποταμῷ, πρὸς τὰ ἀνατολικώτερα καὶ βορρῶτερα μέρη ἐκαστοβλέποντα πρὸς τε οὐζίαν, καὶ χαζαρίαν, καὶ διανίαν, καὶ τὸ χερσῶνα, καὶ τὰ λοιπὰ κλίματα. αἱ δὲ ἄλλαι τέσσαρες ἡμεαὶ κεῖνται ὅθεν τὸ δανάπριως ποταμῷ, πρὸς τὰ δυτικώτερα καὶ ἀρκτικώτερα μέρη: τετέστι, τὸ θέμα γιαζιχοπόν πλησιάζει τῇ βυλγαρίᾳ, τὸ δὲ θέμα τὸ κάτω γύλα πλησιάζει τῇ τυρκίᾳ, τὸ δὲ θέμα χαρσόνη πλησιάζει τῇ ρωσίᾳ, τὸ δὲ θέμα ἰαβδιερτὶμ πλησιάζει τῇ ὑποφύρις χώραις τῆς ρωσίας, τοῖς τε ὑλπνοις, καὶ δερβλενίνοις, καὶ λενζενίνοις, καὶ τοῖς λοιποῖς κλάδοις. ἀπώκισται δὲ ἡ πατζινακία ἐκ τοῦ οὐζίας καὶ χαζαρίας ὁδὸν ἡμερῶν πέντε, ἐκ δὲ ἀλανίας ἡμερῶν ἑξ, ἀπὸ δὲ μηδίας ὁδὸν ἡμερῶν δύο, ἀπὸ δὲ ρωσίας ὁδὸν ἡ-

μέρας μίαν, ἀπὸ δὲ τυρκίας ὁδὸν ἡμερῶν πέντε, ἀπὸ δὲ βυλγαρίας ὁδὸν ἡμέρας ἡμισυ. καὶ εἰς χερσῶνα μὲν ὅστις ἐγγίσι, εἰς δὲ τὴν βόσπορον πλησιέστερον. ἰσέον ὅτι καὶ τὰ χερσῶν ὅν οἱ πατζινα-

κίται

χίται ἀπὸ τῆς ἰδίας χώρας ἐξε-
 διώχθη, θελήσει πνὲς ἐξ αὐτῶν
 καὶ οἰκεία γνῶμη ἀναπέμειναν ἐκ-
 εἶσε, καὶ τοῖς λεγομένοις ὕζοις συ-
 νώκησαν. καὶ μέχει δ' νῦν εἰσὶν ἐν
 αὐτοῖς, ἔχοντες τοιαῦτα γνωρίσ-
 ματα ὥστε διαχωρίζεσθαι αὐτοῖς καὶ
 νοεῖσθαι πνὲς τε ἦσαν, καὶ πῶς
 αὐτὸς ἀποσπαθῶμαι τῶν ἰδίων
 συνέσει. τὰ γὰρ ἰμάτια αὐτῶν εἰσὶ
 κόνιχα μέχει γονάτων, καὶ μαλί-
 κια ἀπὸ τῶν βραχιόνων ἀποκο-
 κομμένα, ὡς δὴθεν ἐκ τύτου δεικ-
 νύντες, ὅτι ἀπὸ τῶν ἰδίων καὶ ὁ-
 μοφύλων ἀπεκόπη. ἰστέον ὅτι
 ἔνθεν δ' δανάπρεως ποταμοῦ
 πρὸς τὰ ὑποβλέπον μέγ' ἔβελ-
 γαρίαν εἰς τὰ περὶ ματα τῶ αὐτῶ
 ποταμῷ εἰσὶν ἐρημόχασρα. καὶ ἔρην
 πρῶτον, τὸ ὀνομασθὲν παρὰ τῶν
 πατρίνακίων ἄσπρον, διὰ τὸ τὸς
 λίθους αὐτῶ φαίνεσθαι καὶ λευκοὺς.
 καὶ ἔρην δεύτερον, τὸ τετράγ' αὐται.
 καὶ ἔρην τρίτον, τὸ κερκνακάται.
 καὶ ἔρην τέταρτον, τὸ ὀθμακάται.
 καὶ ἔρην πέμπτον, τὸ σακακάται.
 καὶ ἔρην ἕκτον, γιάυκαται. ἐν αὐ-
 τοῖς δὲ τοῖς τῶν παλαιοκάσρων
 κήρυμασιν εὐρίσκονται καὶ ἐκκλη-
 σίων γνωρίσματα πινὰ, καὶ σω-
 ροὶ λαξευτοὶ εἰς λίθους παρίστα.
 ὅθεν πνὲς παράδοσιν ἔχουσιν, ὡς
 ῥωμαῖοι ποτὲ τὰς καλοικίας εἶχον ἐκεῖσε. ἰστέον ὅτι καὶ γὰρ ὀνο-
 μάζονται οἱ πατρίνακίται, ἀλλ' ὅχι πάντες, πλὴν ὁ τῶν τριῶν
 θεμάτων ἀπὸς, τῷ διαυδιηρῇ, καὶ τοῦ κουαρτζιτζοῦ, καὶ τῷ

nacitæ sunt, nonnulli eo-
 rum sponte suâ illic manē-
 tes Vzis cohabitarūt, sunt-
 que inter eos etiam nunc,
 ea habentes indicia, ut fa-
 cile discerni possint, cog-
 noscique quales sint, &
 quomodo auelli à suis con-
 tingerit: nam viuntur vesti-
 bus curtis, & ad genua
 tantum pertingentibus, &
 à brachiis abscissis: ea vide-
 licet re innuentes, à genti-
 libus se suis esse diremptos.
 Et vltira Danubium qui-
 dem, qua parte Bulgariam
 spectat, ad fluminis traie-
 ctus vrbes defertę sunt: pri-
 ma quæ à Patzinacitis Af-
 pron, siue Alba dicitur,
 quod è saxo albicante stru-
 ctæ: secunda, Tungatæ: ter-
 tia, Cracnacatæ: quarta Sal-
 macatæ: quinta, Sacaratæ:
 sexta, Giaucatæ. Inueniun-
 tur autem inter vrbium
 collapsarum fabricas ec-
 clesiarum indicia, & cruces
 è lapide pyrite exsculptę:
 vnde quasi per traditio-
 nem credunt nonnulli o-
 lim illic habitasse Roma-
 nos. Porro Cancar quoque
 appellantur Patzinacitæ,
 non omnes quidem, sed
 trium tantum thematum
 incolæ, nempe Diaudierti.

Cuartzitzur & Chabuxin
gyla: tanquam qui cæteris
fortiores, nobilioresque:
nam hoc vox Cancar de-
signat.

CAP. XXXVIII.

*De Turcarum gente, &
unde ea originem du-
cat.*

TURCÆ olim prope Cha-
zariam habitabant in
loco cui cognomen Lebe-
dias à primo ipsorum Boe-
bodo, qui nomine Lebe-
dias à dignitate, quemad-
modum reliqui eius suc-
cessores, Boebodus voca-
batur. In hoc igitur loco
fluvius est Chidmas, qui
etiam Chingylus cogno-
minatur. Et non tunc Tur-
cæ, sed Sabactæ asphalti
quadam de causa diceban-
tur: erantq; gentes eorum
septem, & principem vel
indigenam vel alienigenā
habuerunt nunquam: sed
erant inter ipsos Boebodi
quidā, quorum primus is,
quem diximus, Lebedias.
Habitarunt autem cū Cha-
zaris annos tres, omnibus
eorum in bellis adiutores:
Chaganusque Chazarix
princeps primo Turcarum

χαβεξιγυλά, ὡς ἀνδραϊότεροι
καὶ ἐυχρότεροι τῶν λοιπῶν. τοῦ
το γὰρ δηλοῖ ἡ τοῦ κάλχαρ πρῶτη
γραφία.

Κ Ε Φ. λβ.

πρὶν τὴν ἡμετέραν ἐξέλιξιν
τῶν τούρκων, ἢ ὅθεν κατέ-
γοντο).

ΟΤΙ τὸ τῶν τούρκων ἔθνος
πλησίον τῆς χαζαρίας τὴν
παλαιὰν καὶ οἰκιστὴν ἐποικίον
τὸν τόπον ἐπονομαζόμενον λεβε-
δία ἀπὸ τῆς τοῦ πρώτου βοε-
βόδου αὐτῶν ἐπωνυμίας, ὅστις βοε-
βόδος τὸ μὲν τῆς κλήσεως ὄνομα
λεβεδίας προσεγράφετο, τὸ δὲ τῆς
ἀξίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μὲν αὐτὸν,
βοέβodus ἐκαλεῖτο. ἐν τούτῳ οὖν
τῷ τόπῳ τῷ περὶ τὴν λεβεδίαν
ποταμὸς ὅστις ἔστιν ἡδμας, ὁ καὶ
χιγγυλὸς ἐπονομαζόμενος. οὐκ
ἐλέγχοντο δὲ τῷ τότε χρόνῳ τούτοις,
ἀλλὰ σαβακτοί ασφάτοι οἱ πρῶτοι
ἐπονομαζόμενοι. καὶ οἱ μὲν τού-
τοις ἡμετέροις ὑπῆρχον ἐπὶ ἀρχόντα
ἢ εἰς αὐτοὺς εἶτε ἴδιον εἶτε ἀνάγειον
πολεὺς οὐκ ἐκτίσαντο, ἀλλ' ὑπῆρχον
ἐν αὐτοῖς βοέβodus πρῶτος, ὃν πρῶ-
τος βοέβodus καὶ ὁ περὶ τὴν λε-
βεδίαν συνώκησε δὲ μὲν τῶν χα-
ζάρων ἐπὶ αὐτοῖς τρεῖς, συμμαχούν-
τες τοῖς χαζάρσι ἐν πάσι τοῖς
ἄρχον χαζαρίας διὰ τὴν αὐτῶν ἀν-
δρείαν.

αὐτῶν πολέμοις, ὁ δὲ χαζάρ

θρείαν καὶ Συμμαχίαν, τῷ πρῶ-
 τῳ βοεβόδῳ τῶν τούρκων λεβεδία
 ἐπονομαζομένῳ γυναικα δέδωκε
 πρὸς γάμον χαζάρῳ ἐν γυνή, διὰ
 τὸ τῆς ἀνδρείας αὐτῆς περίφημον,
 καὶ τὸ ὅτι ἥμους πειφανές, ὅπως
 ὅς αὐτῇ τεκνώσῃ. ὁ δὲ λεβεδίας
 ἐκείνῳ ἐκ πνὸς τύχης μὲν τῆς
 αὐτῆς χαζάρου οὐκ ἐπαυδοποίη-
 σεν. οἱ δὲ πατζινακίται, οἱ πρὸς
 πάντας ἐπονομαζόμενοι. τῷ το-
 γῷ τὸ κάτσαρ ὄνομα ἐπ' ἐν γυνή καὶ
 ἀνδρείᾳ ἐλέγχο αὐτοῖς. πρὸς χα-
 ζάρους ὅν ὅται κινήσαντες πόλε-
 μον, καὶ ἡττηθέντες, ἡ οἰκίαν γυν-
 καὶ ἀγείψα, καὶ ἡ τῶν τούρκων κα-
 τοικῆται κατὰ κατὰ ἀπασαν. ἀνὰ
 μεταξὺ δὲ τῶν τούρκων καὶ τῶν
 πατζινακίτων, τῶν πτωχῶν τα-
 κάτσαρ ἐπονομαζομένων, τὸ τῶν
 τούρκων φοσάτον ἡττήθη, καὶ αἱ
 δύο διηρέθη μέρη. καὶ τὸ μὲν μέ-
 ρος πρὸς ἀνατολὴν εἰς τὸ τῆς
 περσίδος μέρος κατέκρησεν, οἱ καὶ
 μέχρι τῆς νῦν κατὰ τὴν τῶν τούρκων
 ἀρχαίαν ἐπονομίαν κομῶνται σα-
 βαρλοιάσφοδοι. τὸ δὲ ἕτερον μέρος
 οἱς τὸ δυτικὸν κατέκρησεν μέρος,
 αἷμα καὶ τῷ βοεβόδῳ αὐτῶν καὶ
 ἀρχηγῷ λεβεδία, εἰς τόπους τοὺς ἐπονομαζομένους ἀτελκόνζα, ἐν
 οἷς τόποις τὸν νῦν τῶν πατζινακίτων ἔδνῃ καλοῖκε. ὁλίγον δὲ
 χρόνου διαδεχόμενῳ, ὁ χαζαίος ἐκείνῳ ἄρχων χαζαρείας τοῖς
 τούρκοις ἐμήνυσεν πρὸς αὐτὸν ἀποσταλῆναι χαλάνδια ἡ πρῶτον
 αὐτῶν βοεβόδον. ὁ λεβεδίας τοίνυν πρὸς ἡ χαζαίον χαζαρείας
 ἀφικόμενῳ ἀνγνώστα ἡ αἰτίαν δι' ἣν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν μετε-

bedias interrogavit, quæ ipsius vocandi causa esset? cui Chaganus: ideo se eum vocasse; ut, quandoquidem nobilis, prudens, peritus, primusque Turcarum esset, gentis suæ principem faceret, cum lege, uti sibi subesset: at ille respondit: Affectum tuum erga me, & voluntatem exosculor, gratiasque dignas dico; quando verò tali principati non sufficio, parere non possum: sed est alter à me Boebodus, Almutzes nomine, & filium habens Arpadem: horum siue ipse Almutzes siue filius eius Arpades princeps fiat, tibi que subiiciatur. Placuit oratio Chagano, virosque cum ipso ad Turcas misit, qui ubi cum iis sermonem communicassent, visum potius illis fuit Arpadem mittere, quam patrem Almutzen, utpote digniorem, & prudentiâ, consilio, ac fortitudine insignem, talique principatui parem: quem etiam solenni Chazarorum more in scuto impositum principem fecerunt. Et ante hunc Arpadem Turcæ principem alium nullum unquam ha-

κατὰ τὸ τῶν χαζάρων ἔθος, καὶ ζάχανον πεποιήκασι συκώσαντες αὐτὸν εἰς Χονιάειον. πρὸ δὲ Ἐρπαδὴ τῆς ἀρχῆς ἐπερὶ οὗ

πέμψατο, ὃ δὲ χαγαίτης εἶπε πρὸς αὐτόν· ὅτι διὰ τοῦτο σε προσεκδησάμεθα, ἵνα ἐπειδὴ εὐχρηστὴς καὶ φρόνιμος καὶ ἰδριωμένος ὑπαρχῇς, καὶ πρῶτος τῶν τούρκων, ἀρχὴν σε ἔξῃς σου προσδωμάδα, καὶ ἵνα ὑπείκῃς τῷ λόγῳ καὶ τῇ προστάξει ἡμῶν. ὃ ὅτι ἀποκρίθεις πρὸς τὸν χαγαίον ἀνέφησεν, ὅτι τὸ αἰεὶ ἐμέ σου χέσιν τε καὶ πρῶτον μετὰ ἡμῶν ἐναποδέχομαι, καὶ τὸ ὑπακούειν ὁμολογῶ σοι προσήκουσιν. ἐπὶ δὲ ἀδυνατίως ἔχων πρὸς τὸ τοιαύτῳ ἀρχῇ, ὑπακούσαι ὕδωμαι, ἀλλὰ μὴ ὅσον ὅτιν ἐπερὶ ἀπ' ἐμοῦ βοέβοδος, λεγόμενος ὁ δὲ μύτης, καὶ ὅσον κεκτημένον ὄνομα ἔρπαδῶν. ἐκ τούτων μᾶλλον εἶπε ἐκεῖνος ὁ ἀλμουτζίτης, εἶπε ὁ ὅς αὐτῷ ἔρπαδῆς, ἵνα ἡγήσῃ ἀρχῶν, καὶ ὅτιν ὑπὸ ἔξ λόγου ὑμῶν, ἐν τούτῳ λόγῳ ἀρεθεῖς ὁ χαγαίτης ἐκεῖνος δέδωκεν ἀνθρώπους αὐτῷ μὲν αὐτῷ, καὶ εἰς τὸς τούρκους ἀπέστειλεν, οἱ καὶ συλλογήσαντες περὶ τούτου μὲν τῶν τούρκων, μᾶλλον οἱ τούρκοι τὸ ἔρπαδὴν ἡγήσας προσέκειναν ἀρχὴν, εἰς τὸ ἀλμουτζίτην αὐτῷ πατέρα, ὡς ἀξιολογώτερον ὄντα καὶ πεισθέντα ἐν τῇ φρονήσει καὶ βελῇ καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ ἰκανὸν πρὸς τῷ τοιαύτῳ ἀρχῇ. ὃν καὶ ἀρχόντα

τούρκοι. οὐκ ἐκλήσαντο πώποτε. ἐξ
 οὗ καὶ μέχρι τῆς (ἡμερᾶς ἐκ τῆς
 τούτης ἡμερᾶς ἄρχων τερκίας κα-
 θίστα). μὲν δὲ πῶς χρόνος τοῖς
 τούρκοις πεσόντες οἱ πατζινα-
 κίται κατεδίωξαν αὐτοὺς μὲν τῷ
 ἄρχοντι αὐτῶν ἀρπαδή. οἱ οὖν
 τούρκοι τραπεύοντες καὶ πρὸς
 χαλοίκην γλῶττιζήσαντες, ἐλ-
 θόντες ἀπεδίωξαν οὗτοι τοὺς ἄ-
 μεγάλῳ μορβίαν χαλοικοῦντας,
 καὶ εἰς τὴν γλῶττιν αὐτῶν κατεσκληώ-
 σαν, εἰς ἣν νῦν οἱ τούρκοι μέχρι τῆς
 (ἡμερᾶς καλοικοῦσι. καὶ ἐκ τότε
 πόλεμον οἱ τούρκοι μὲν τῶν πατ-
 ζινακίων οὐκ ἐποίησαν. εἰς δὲ τὸ
 χαλασκλῶν τὸ περὶ τὸν ἔσθον
 τῶν τούρκων πρὸς τὴν ἀνατολὴν
 εἰς τὰ τῆς περσίδος μέρος μέχρι
 τῆς νῦν περσικῆς ἀποσέλλου-
 σιν ὅσοι οἱ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος
 εἰκοῦντες περὶ τὸν τούρκοι, καὶ
 βλέποντες αὐτοὺς, καὶ ἀποκρίσει
 παρ' αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς πολλὰ-
 κας ἀποκομίζουσιν. ὅπῃ δὲ τῶν πατ-
 ζινακίων τόπος, ἐν ᾧ τῷ τότε
 χαρῶν κατῶκη οἱ τούρκοι καθεῖ-
 κατὰ τὴν ἐπὶ νυκτὶ τῶν ἐκείσε
 ὄντων ποταμῶν. οἱ δὲ ποταμοὶ εἰσὶν οὗτοι. ποταμὸς πρῶτος ὁ
 καλούμενος βαρούχ. ποταμὸς δεύτερος ὁ καλούμενος κουβοῦ.
 ποταμὸς τρίτος ὁ καλούμενος τερῦλλ. ποταμὸς τέταρτος
 ὁ καλούμενος βερῦτ. ποταμὸς πέμπτος ὁ καλούμενος Ἰέρετ.

buerunt, ex cuius etiam po-
 steris ad hunc usque diem
 princeps ipsis constituitur.
 Post aliquot verò annos
 Turcas inuadentes Patzi-
 nacitæ eos cum principe
 Arpade persecuti sunt; qui
 fugientes, & domicilium
 quarentes, magnam Mo-
 rauiam iugressi, incolas e-
 ius eiecerunt, ibique sedes
 suas posuerunt, & tenentque
 etiam hodie: & ex eo tem-
 pore bellum cum Patzina-
 citis Turcæ non habuerunt.
 Ad Turcas verò orientem
 versus in Persidis partibus
 habitantes negotiatores
 suos mittunt etiamnum
 ij qui occidentem incolunt
 prædicti Turcæ, inuisuntque
 illos, & responsa sæpe ab
 ipsis per hos accipiunt. Pa-
 tzinacitarum porro locus,
 quæ tunc inhabitabant Tur-
 cæ, à fluuiis, qui illic sunt,
 cognominatur; primusque
 istorum est, qui Baruch ap-
 pellatur; secundus Cubus;
 tertius Trullus; quartus
 Brutus; quintus Seretus.

CAP. XXXIX.

Κ Ε Φ. λθ'.

De Cabatorum gente. πρὶς τῷ ἔθνους τῶν καβά-
ρων.

CAbari à Chazarorum
gente descendunt. Fa-
cta autem inter eos seces-
sione, belloque orto civili,
prior pars vicit: quique vi-
di pars occisi sunt, pars fu-
gientes ad Turcas Patzina
citasque se contulerunt, &
in eorum terra sedes po-
suerunt, contractaque mu-
tuo amicitia Barbari ap-
pellati sunt, & Chazaroiū
linguam ipsos Turcas do-
cuerunt, habentque etiam
hodie eandem dialectum.
Quia verò fortitudo in
prioribus, & virtus maior,
quam in cæteris octo gen-
tibus, præstare in bello iu-
dicatæ sunt, unusque in
illis tribus Cabatorum po-
pulis princeps est ad ho-
diernam vsq; diem.

αἱ εἰς δὲ ὅτιν ἄρχων εἰς αὐτοῖς, ἤρουν ἐν ταῖς τρισὶ γυναιξὶ τῶν κα-
βάρων, ὅστις καὶ μέχρι τῆς ἡμέρᾱς ἐστίν.

Iστὶον ὅτι οἱ λεγόμενοι κάβα-
ροι ἀπὸ τῆς τῶν χαζάρων γ-
νησὺς ὑπῆρχον. καὶ ὅς (ὡς μὲν ἔστιν ἀ-
πὸ αὐτῶν ἀποσπασίαν γυναιξὶ
πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτῶν, καὶ πολέ-
μου ἐμφυλίου καθιστάντο, ἢ πρῶ-
τη αὐτῶν ὑπερίσχυεν. καὶ οἱ μὲν ἔξ
αὐτῶν ἀπεσφάγη, οἱ δὲ ὅξέφυ-
γον, καὶ ἦλθον καὶ κατεσπύωσαν
μὲν τῶν τούρκων εἰς τὴν πατ-
ρίδα αὐτῶν γλῶ, καὶ διήλθον ἐν
φιλιώδῃ, καὶ βαρβαροὶ πνευ-
μάδῃ. ὅθεν καὶ τῶν χαζάρων
γλῶσσαν αὐτοῖς τοῖς τούρκοις ἐδί-
δαξαν, καὶ μέχρι τῆς νῦν αὐτῶν
διήκοντες ἔχουσιν. ἔχουσιν καὶ τὴν
τῶν τούρκων ἐπέραν γλῶσσαν. διὰ
ὃ τὸ εἰς τὰς πολέμους ἰσχυρότε-
ρους καὶ ἀνδρειότερους δείκνυσθαι
τῶν ὁκλιῶν γυναικῶν, καὶ πρὸς τὴν
πολέμῳ περικεῖσθαι πρῶται γυναι-
κῶν.

Κ Ε Φ.

Περί τῶν ἡμεῶν καβάρων, καὶ
τῶν τούρκων.

De Cabaris & Tur-
cis.

Πρώτη ἡ παρὰ τῶν χαζάρων
ἀποσπομένη αὕτη ἡ περὶ
δύο τῶν καβάρων ἡμεῶν, δευτέρα
ἡ νέκη, τρίτη δὲ μεγερη, τέταρτη
δὲ κουρίγερματου, πέμπτη δὲ τα-
ειάνου, ἕκτη ἡ αἰχὴ ἐβδόμη καρή,
ὀγδόη κασὴ. καὶ αὐτῶς ἀπὸ τῶν
συναφθέντων μετὰ τῶν τούρκων οἱ
βάκκοι εἰς τῶν πατζινακίων
καὶ ἀκκηζ γλῶ. μετὰ δὲ ταῦτα παρὰ
λέοντι δὲ φιλοχέισου καὶ αὐοιδί-
μου βασιλέως προσκληθέντες δι-
πέρασαν, καὶ τὸν Συμεὼν πολεμή-
σαντες κατὰ κράτος αὐτὸν ἡττή-
σαν. καὶ ὁξέλασαντες μέχρι τῆς
πρεσλάβου διήλθον ἀποκλείσαν-
τες αὐτὸν εἰς τὸ κράτος τὸ λεγό-
μενον μενδράγα, καὶ εἰς τὴν ἰδιανχῶ-
ρον ὑπέσχεσαν. τῷ δὲ τότε καὶ
τὸν λένικα τὸν ὄντα ἀρπαδὴν εἶχον
ἄρχοντα. μετὰ δὲ τὸ πᾶν τὸν Συ-
μεὼν μετὰ τῷ βασιλεῶς τῶν ρώ-
μαίων εἰρηνεύειν, καὶ λαβεῖν
ἀδειαν διεπέμψατο πρὸς τοὺς
πατζινακίτας, καὶ μετὰ αὐτῶν ὁ-
μοφώνησε τῷ καταπολεμῆσαι καὶ
ἀφανίσαι τοὺς τούρκους. καὶ ὅτε οἱ
τούρκοι πρὸς ταξείδιον ἀπῆλθον,
οἱ πατζινακίται μετὰ τῷ Συ-
μεὼν ἦλθον κατὰ τῶν τούρκων, καὶ τὰς αὐτῶν φεμυλίας παρτε-

Prima à Chazaris auul-
sa hæc Cabarorum gēs
est, quam dixi; secunda Ne-
ce; tertia Megere; quarta
Curtugerimati, quinta Ta-
riani; sexta Genach; septi-
ma Care; octava Case. At-
que sic cōnexi inter se Ca-
baricum Turcis Patzina-
citarum terram incolue-
runt. Postea verò à Leone
pio & venerando impera-
tore vocati traiecerunt, bel-
lumque Simeoni inferen-
tes victo fugatoque Prestla-
labum usque peruenērunt.
& cum urbi Mundraga
eum inclusissent domum
redierunt, quo tempore
Liuntica Arpadæ filiū prin-
cipem habebāt. Postquam
autem iterum cum Roma-
norum imperatore pacem
Simeon fecisset, commea-
tumque accepisset, ad Pa-
tzinacitas legatos misit, &
fœdus cum iis iniit ad op-
pugnandos, delendosque
Turcas. Cumque ad præsi-
dium abiissent Turcæ, con-
tra eos Patzinacitæ cum
Simeone profecti, fami-
lias ipsorum omnino per-

diderunt, longè pulsus qui ad regionis istius custodiã relictis erant. Itaque reuersi Turcæ terram suam desertam vastatamque inuenientes; ibi, vbi hodie sunt, sedem posuerunt, in regione quam à fluminibus cognominatam supra commemoravi. Locus autem, quem primitus Turcæ tenebant, à fluuio interlabente nuncupatur Etel & Cuzu, in quo nunc Patzinacitæ commorantur, à quibus pulsæ Turcæ & profugientes sedes posuerunt illic, vbi nunc habitant; suntque ibi loci antiqua quædam monimenta, inter quæ pons Traiani ad initia Turciæ, & Belegrada, quæ triduo inde distat, turrisque sancti ac magni Constantinii; & rursus ad ostiũ fluminis Sirmium, quod Belegrada abest itinere bidui: inde magna Moravia baptismo carens, quam Turcæ deseruerunt, cuiusque princeps olim Sphenodonoplocus. Atque hæc quidem iuxta Istrum monimenta sunt, & cognomina: vltiora verò, quæ omnia Turcis habitantur,

ἡς ἦρχον τὸ πρῶτον ὁ Σφενδοнопλόκος. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν ἴσθμον ποταμὸν γνωρίσματά ἐστι καὶ ἐπωνυμίαι. τὰ δὲ ἀνώτερα τούτων, ἐν ᾗ ὅστις ἢ πᾶσι τῆς τυρκίας κατὰ σκηνώσεως, ἀρχῆως ὀνομάζονται

λαῶς ἐξεφάνισαν, καὶ τοὺς εἰς φύλαξιν τῆς χώρας αὐτῶν τέτταρας ἀπεκείσσε κακὴν κακῶς ἀπεδίωξαν. οἱ δὲ τοῦρκοι ὑποσφραντες, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν οὕτως εὐρύχτες ἐρημον καὶ καταφανισμένῃ, κατεσκήνωσεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν καὶ Σήμερον καλοικοῦσι, τὴν ἐπονομαζομένην καὶ τὴν ἀνωτέρω ὡς εἴρηται τῶν ποταμῶν ἐπωνυμίαν. ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ πρῶτον οἱ τυρκοὶ ὑπῆρχον, ὀνομάζεται κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἐκείσε διερχομένης ποταμοῦ ἐτέλ καὶ κουζου, ἐν ᾧ ἀρχῆως οἱ πατρίνακίται καλοικοῦσιν. οἱ δὲ τυρκοὶ παρὰ τῶν πατρίνακίων διωχθέντες ἦλθον καὶ κατεσκήνωσεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν νῦν οἱ κοῦσιν. ἐν αὐτῇ δὲ τῷ τόπῳ παλαιά πνὰ ὄντι γνωρίσματά. καὶ πρῶτον μὲν ὅστις ἢ τοῦ βασιλέως τραπεζοῦ γέφυρα κατὰ τὴν τυρκίαν ἀρχῆως. ἐπειτα δὲ καὶ βελέγεραδα ἀπὸ τειῶν ἡμερῶν τῆς αὐτῆς γεφύρας, ἐν ᾗ καὶ ὁ πύργος ὅστις τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ βασιλέως. καὶ πάλιν κατὰ τὴν ποταμοῦ ἐκδρομὴν ὅστις τὸ Σέρμιον ἐκεῖνο τὸ λεγόμενον, ἀπὸ τῆς βελεγεράδας ὁδὸν ἔχον ἡμερῶν δύο. καὶ ἀπὸ τῶν ἐκείσε ἡ μεγάλη μοραβία, ἡ ἀγάπης, ἣν καὶ ἐξέλειψαν οἱ τυρκοὶ.

ζῶσι καὶ αὐτὰς τῶν ἐκείσιν ἐξόν-
 των ποταμῶν ἐπωνυμίας. οἱ δὲ
 ποταμοὶ εἰσὶν οὗτοι· ποταμὸς
 πρῶτος ὁ πμήσης· ποταμὸς δὲ
 δεύτερος ὁ κρίστος· καὶ πάλιν ἕτερος
 ποταμὸς ἡ πίτσα. πλησιάζουσι δὲ
 τοῖς τούτοις πρὸς μὲν τὸ ἀνατολι-
 κὸν μέρος οἱ βύλαροι, ἐν ᾧ καὶ
 διαχωρίζει αὐτοὺς ὁ ἰστρος, ὁ καὶ δανύ-
 βιος λεγόμενος ποταμός. πρὸς
 δὲ τὸ βόρειον οἱ πατζίνακται.
 πρὸς δὲ τὸ δυτικώτερον οἱ φράγ-
 γροι. πρὸς δὲ τὸ μεσημβρινὸν οἱ
 χρώβατοι. αἱ δὲ ὀκτὼ γυνεαὶ τῶν
 τούτων αὐτῶν πρὸς τοὺς οἰκίους
 ἄρχοντας οὐχ ὑπήκουσιν, ἀλλ' ὁ-
 μόνιαν ἔχουσιν εἰς τοὺς ποταμούς,
 εἰς οἷον μέρος περὶ τῆς πόλεως
 συναγωνίζεσθαι μετὰ πάσης φρον-
 τίδος καὶ συνουσίας. ἔχουσιν δὲ κε-
 φαλήν πρῶτον τὸν ἄρχοντα ἀπὸ τῆς
 γυνεᾶς τῆς ἀρπαδῆς κατὰ ἀκολου-
 θίαν, καὶ δύο ἑτέρους, τὸν καὶ γύ-
 λαν, καὶ τὸν καρχάν, οἵ πινες ἔχουσιν
 τάξιν κειτοῦ. ἔχουσιν δὲ ἑκάστη γυνεὰ
 ἄρχοντα. ἰσέον ὅπῃ ὁ γύλας καὶ ὁ καρ-
 χάν οὐκ εἰσὶν ὀνόματα κύρια, ἀλλ'
 ἀξιώματα. ἰσέον ὅπῃ ὁ ἀρπαδῆς
 ὁ μέγας τερκίας ἄρχων. ἐποίησε δὲ
 υἱοὺς πρῶτον τὸν ταρχατζοῦν, δεύ-
 τερον τὸν ἰελεχ, τρίτον τὸν ἰντότζαν,
 τέταρτον τὸν ζαλταί. ἰσέον ὅπῃ ὁ
 πρῶτος υἱὸς τῆς ἀρπαδῆς ὁ ταρχαλ-
 ζοῦς ἐποίησεν υἱὸν τὸν πεβέλη. ὁ δὲ
 δευτερός υἱὸς ὁ ἰελεχ * ὁ δὲ

cognomina iam habent a
 fluminibus transcurrenti-
 bus. Eorum primum Ti-
 meses est; alterum Crisus;
 tertium Titza. Confines
autē Turcis sunt ad oriē-
tem Bulgari, separante eos
Istro, qui & Danubius: ad
septentrionem Patzinaci-
tæ, ad occidentem Franci, *Franci*
ad meridiem Chrobati.
 Octo verò hæ Turcarum
 gentes principibus suis
 subiecti non sunt, sed sin-
 gulæ, pro fluminibus, quib.
 distinguuntur, mutuo inter
 se contractu statuerunt quæ-
 cunque partem bello infe-
 stari contigerit, ei commu-
 niter omni studio ac cura
 suppetias ferre. Primusq;
 inter ipsos est princeps è
 prosapia Arpade, cum
 quo duo alij Gylas & Car-
 chan, qui iudicum vicem
 obtinent. Et habet unaquæ-
 que gens peculiarem prin-
 cipem, suntque Gylas &
 Carchan non nomina pro-
 pria, sed dignitates. Scien-
 dum verò Arpadem mag-
 num Turciæ principem fi-
 lios genuisse quatuor: quo-
 rum primus Turcatzus; se-
 cundus Ielech; tertius Iu-
 totzas; quartus Zaltan. Rur-
 sus Arpade primogenitus
 Tarcatzus filium habuit
 Tebele; alter Ielech * ter-
 tius Iutozas, Phalitzin, qui

ῥάδειγμα αὐτοῖς τοιοῦτον ὑπο-
δείξας. ῥάβδους γὰρ τρεῖς ἐνεγκὼν καὶ
συνδήσας δέδωκε τῷ πρώτῳ ἡμῶν
ἔκ τούτων κλάσαι. ἔτι μὴ ἰσχύσαν-
τος, πάλιν δέδωκε τῷ ἐτέρῳ, ὡ-
σούτως καὶ τῷ τρίτῳ. καὶ εἰθ' οὕ-
τω διαιρῶν τὰς τρεῖς ῥάβδους δέ-
δωκε τοῖς τρισὶ πρὸς μίαν. οἱ δὲ
λαβόντες καὶ κελευθέντες ταύ-
τας κλάσαι, ἐνθέως αὐτὰς κατέ-
κλαθον. καὶ διὰ τοιούτου ὑποδείγ-
ματός περὶ αὐτῶν εἰπὼν.
ὅτι εἰ μὴ διαμένετε ἐν ὁμοφυσίᾳ καὶ
ἀγάπῃ ἀδελφοί, ἀκαταγώνισ-
τοι παρὰ τῶν ἐναντίων, καὶ ἀνάλω-
τοι γήθησθε. εἰ δὲ ἐν ὑμῖν γήεται
ἔρις καὶ φιλονεικία, καὶ διαχωρι-
σθεῖτε εἰς τρεῖς ἀρχάς, μὴ ὑποκεί-
μενοι τῷ πρώτῳ ἀδελφῷ, καὶ ὑπὸ
ἀλλήλων ἀφανισθήσεσθε, καὶ ὑπὸ
τῶν πλησιάζοντων ὑμῖν ἐχθρῶν
παντελῶς ὀλοοθήσεσθε. με-
τὰ δὲ τῷ τελευτῶντι ἔτι αὐτῷ σφενδο-
πλόκου ἕνα χρόνον ἐν εἰρήνῃ δια-
τελέσωτες, εἰδὼς καὶ χάριτας ἐν
αὐτοῖς ἐμπισσύσης, καὶ πρὸς ἀγ-
λήλους ἐμφύλιον πόλεμον ποιή-
σαντες, ἐλθόντες οἱ τούτοις τύττες
παντελῶς ὀλωλότες. καὶ ἐ-
κρήθη δὲ τῶν αὐτῶν χώρων εἰς ἣν καὶ ἀρτίως οἰκοῦσι. καὶ οἱ ὑπολίσφ-
θέντες τῷ λαοῦ διεσκορπίσθησαν περὶ τὸν ποταμὸν εἰς τὰ παρακείμενα
ἔθνη, εἰς τὸν Βουλγάρων, καὶ Τούρκων, καὶ Χροβάτων, καὶ εἰς τὰ
λοιπὰ ἔθνη.

to confringendas tradidit;
cumque ille id facere non
posset, secundo in manum
dedit, & mox tertio: deinde
dissolutas singulatim diui-
sit tribus, qui acceptas frā-
gere iussi sine ullo id nego-
tio confestim fecerunt.
Quo facto, exemplo per oc-
casionem hanc arrepto, ita
eos admonens dixit: Si in
cōcordia & amore manser-
itis inseparati; nunquā vos
hostes vestri superabunt,
neq; captiuos abducent: si
vero per cōtentionem am-
bitionemque principatum
diuidetis, maximo fratri
obedire recusantes, & a vo-
bis ipsis vastabimini, & a
finitimis hostibus fundi-
tus delebimini. Post Sphē-
doploci autem mortem, an-
no vno in pace exacto or-
to diffidio & bello ciuili, in-
uadentes Turcæ, planissime
eos exstirparunt, terramq;
tenuerunt, quam etiam
nunc incolunt: quæque su-
pererat multitudo, dissipata
confugit ad finitimos
Bulgaros, Turcas, Chroba-
tos, & reliquas gentes.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ μς.

Γεωγραφία ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρι τῆς δανύβειος πο-
ταμῶς, ἔστι καὶ βελεγραδάς, τουρκίας τε καὶ πατ-
ζινακίας, μέχρι τῆς χαζαρκου καὶ σαρκελκῆς, καὶ
ρώσιας, ἔστι μέχρι τῆς νεκροπύλων, τῆς ὄντων εἰς τὴν πόν-
του θάλασσαν, πηλείοντος τοῦ δανάπρεως ποταμῶς, καὶ
χερσῶν τοῦ ὁμοῦ καὶ βοσπόρου. ἐν ἧ τὰ καὶ τῶν κλι-
μάτων εἰσὶν. εἴτα μέχρι λίμνης μαϊώλης, καὶ τῆς θα-
λάσσης διὰ τὴν μέγαν καλαμένην. ἔστι μέχρι κα-
σπῆς τῆς μάταρχα λεγομένης· πρὸς τὰς τρεῖς καὶ τῆς ζιχίας,
καὶ παπαγίας, καὶ καζαχίας, καὶ ἀλανίας, καὶ ἀ-
βασγίας. καὶ μέχρι τοῦ κασπικοῦ ζώηντος πόλεως.

CAPUT XLII.

*Descriptio tractus à Thessalonica usque ad flumen Danu-
bium, urbem Belegrada; Turciaeque, & Patzinacia, us-
que ad Chazarorum urbem Sarcel, & Russiam, &
Necropylas, quae sunt ad Hellespontum, prope Dana-
prim, Chersona, una cum Bosporo, in qua clima-
tum urbes sunt: deinde usque ad paludem Maotidi-
dem, quae ob magnitudinem mare appellatur; & ad
urbem Matarcha dictam. Praeterea etiam Zichia,
Papagia, Cazachia, Alania, & Abasgia, usque ad
Soteropolim.*

A Thessalonica usque
ad Danubium flumē,
in quo urbs Belegrada, o-
stidui iter est, si quis non
festinanter, sed interquies-
cens proficiscatur. Et habi-

Iστέον δὲ πρὸς Θεσσαλονίκης μέχρι
τῆς ποταμοῦ δανύβειος, ἐν ᾧ τὰ
κάσπην ὅτι τὸ βελεγραδά ἐπὶ πο-
μαζόμενον, ὅτιν ὁδὸς ἡμερῶν ὁκτώ
εἰ καὶ μὴ διὰ τάχους τις. εἰς ἀμετὰ
ἀγα-

ἑναπαύσεως πορεύεται. καὶ κα-
 τοικοῦσι μὲν οἱ Τούρκοι πέραθεν τῆς
 δανύβειας ποταμοῦ εἰς τὴν μο-
 ραβίαν γῆν, ἀπὸ καὶ ἑνθεν μέσον
 τῆς δανούβειας καὶ τῆς Σάβας ποτα-
 μῶν, ἀπὸ δὲ κάτωθεν τῶν μερῶν δανύ-
 βειας ποταμῶν τῆς δίσσης ἀντί-
 περσῆς ἢ πατζιναλίας παρέρχεται,
 καὶ κατακρατεῖ ἢ χαλοικία αὐτῶν
 μέχρι τῆς Σάβας καὶ τῶν χαζάρων
 κἄς ἐν, ἐν ᾧ ταξιδῶται καθέζονται
 τὰ κατὰ χρόνον ἐναγασσόμενοι.
 ἐρμηνεύεται δὲ παρὰ αὐτοῖς τὸ
 Σάβας ἄσπερον ὁπίπτον. ὁ πορὶ κ-
 πίδι παρὰ σπαθαροκανδιδάτου
 πετρωνᾶ, τῆς ἐπονομαζομένου χα-
 μαπερῆ, τῆς βασιλέως θεόφιλον
 πρὸς τὸ κπιδῶναι αὐτοῖς τὸ κἄ-
 σπερον τοῦτο τῶν χαζάρων αἰτησα-
 μένων. ὁ γὰρ χαζάρων ἐκείνων, ὁ καὶ
 πᾶσι χαζαρίας εἰς τὴν αὐτὸν βασι-
 λέως θεόφιλον πρὸς ἐξῆς ἀποστείλαν-
 τες, κπιδῶναι αὐτοῖς τὸ κἄς ἐν
 τὸ Σάβας ἢ τῆς Σάβας. οἷς ὁ βασι-
 λεύς, τῇ τέττων αἰτήσῃ περὶ αὐτοῖς,
 τὴν περὶ ἑνθεν τα σπαθαροκανδιδά-
 τον πετρωνᾶ μετὰ χελανδίων
 βασιλικῶν πλωτῶν ἀπέστειλε, καὶ
 χελανδία δὲ καὶ ἐπάνω παφλα-
 γονίας. καὶ δὴ αὐτὸς πετρωνᾶς τὴν
 χερσὶν αὐτοῦ καταλαβὼν, τὰ μὲν χε-
 λανδία εὗρεν ἐν χερσὶν, τὴν δὲ
 παρὸν εἰσαγαγὼν εἰς καμαπερᾶ
 καράβια, ἀπῆλθεν ἐν τῷ τόπῳ τῆς
 κἄς ἐν ἐμελῆς κἴσαι. καὶ ἐπὶ δὴ ὁ τόπος
 αὐτοῦ οὐκ εἶχε πρὸς

tant quidem trans Danu-
 bium Turcæ in terra Mo-
 ravia, & quidem ulterius
 inter Danubium & Sabam
 fluvios, intra verò partes
 Danubii trans Distram
 præterit Patzinacia, eaque
 extenditur Sarcel usque,
 quod Chazarorum oppi-
 dum est, in quo præfidiarii
 sunt, singulis annis permu-
 tari soliti. Significat au-
 tem Sarcel apud ipsos AL-
 BUM HOSPITIUM: ædifica-
 tumque est à Petrona Ca-
 matero Spatharocandida-
 to, Chazaris id à Theophi-
 lo imperatore petentibus.
 Chaganus enim iste, &
 Chazaris Pech, missis ad
 eundem imperatorem le-
 gatis, exstrui sibi Sarcel pe-
 tierunt: quibus ille obse-
 cundans Petronam Spa-
 tharocandidatum, quem
 dixi, misit cum imperialib.
 chelandiis, & iis quæ erant
 capitanei Paphlagoniæ.
 Atque hic Petronas Cher-
 sona appellens chelandia
 illic inuenit, populoque
 carabiis imposito ad Ta-
 naidis fluvij locum quen-
 dam discessit, urbem illic
 conditurus. Cum verò la-
 pides non essent structuræ
 idonei, caminis quibus-

dam factis, & latere in illis cocto, calceque ex parvis fluvij conchulis concinnata, urbem ædificavit. Ea condita, Petronas hic Spatharocādidatus Theophilum imperatorem accedens dixit: si plenè Chersoni dominari cutis, & sub potestate eam tua tenere, proprium illic prætorem constitue, neque procerib. eorum aut principibus cōfide. Ad Theophilum enim usque non illuc prætor hinc mittebatur, sed omnia administrabat is, qui primas dicebatur, cum vrbis patribus. Deliberante igitur Theophilo, quemnam illuc prætorem missurus esset, tandem visum est Petronam hunc Spatharocan didatum illuc destinare, quippe loci gnarū, rerumque non imperium: quem & * honore afficiens prætorē in Chersona misit, primatē eius temporis, cæterisque parere illi iussis: atque exinde in hunc usque diem obtinuit, ut hinc prætores isthuc mittantur. Et hoc quidem modo Sarcel conditum: à Danubio verò Sar-

λεν, οείσας ἥ τότε πρωτεύοντα καὶ πάντα ὑπήκειν αὐτῷ. ὥς οὐ καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῶν ἐν τοῦθι εἰς χερσὶνα πρεβηγῶν στρατηγῶν. ἀλλ' αὐτῇ ἡ κάσρεν Γάργελ κλί-

κῆσιν ἔ' κάσρεν ἐπιτηδεύς, καὶ μὲν ἰάπνα ποιησάμεν, καὶ βήσασιν ἐν αὐτοῖς ἐγκαύσας, μὲν αὐτῶν τῶν ἔ' κάσρεν κλίσιν ἐποιήσας, ἐν μικρῶν πηγῶν τῶν ἐν ἔ' ποταμῷ κοχλιδίων ἄσβεστον ἐργασάμεν. οὗτ' οὖν ὁ πρεβηγῶν ἀσβεστον διδάτ' πειρώσας μὲν τὸ κλίσι τὸ κάσρεν τὸ Γάργελ πρὸς τὴ βασιλέα θεοφίλον εἰσελθὼν εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἐν τῇ οὐλῳς τὸ τῆς χερσῶν κάσρεν καὶ τῆς ἐν αὐτῇ τόπας κρείως ἔχουσαι, καὶ τῆς μὴ τῆς σῆς ἔχουσαι ἡμέρας χεῖρας, πρεβηγῶν στρατηγῶν ἰδίον, καὶ μὴ τοῖς ἐκείνων καταπιστεύσης πρωτεύσας τὴ καὶ ἀφ' ἑσθι. μέγας γὰρ θεοφίλου ἔ' βασιλέως οὐκ ἔ' στρατηγῶν ἀπὸ τῶν ἐν τοῦθι εἰς ἀποσελλόμεν. ἀλλ' ὡς τὰ πάντα διοικῶν, ὁ λεγόμενος πρὸς τῶν, μὲν τῶν ἐπονομαζομένων πατέρων τῆς πόλεως. ἔ' ἐν βασιλέως θεοφίλου πρὸς ταῦτα βεβλήσασμεν ἥ ὁ δεῖνα ἔ' ἀποσεῖλαι στρατηγῶν ἥ ὁ δεῖνα, ὡς ἐν ἀποσεῖλαι πρεβηγῶν ἥ πρεβηγῶν ἀσβεστον διδάτ' πειρώσας ὡς ἐμπειρῶν ἔ' τόπος ἡμέρας, καὶ τῶν πρεβηγῶν οὐκ ἀνεπιστήμονα ὡς ἔ' πμήσας πρεβηγῶν στρατηγῶν καὶ εἰς χερσῶν ἔ' ἀπέσει-

τῆς καθέστηκεν, ἀπὸ τῆς δανύβρεως
 ποταμοῦ μέχρι τῆς περὶ ῥήθηντος
 κάστερος τῆς ἱερῆς οἰκίας ὅθεν ἡμε-
 ρῶν ἔξ. μέσον τῆς τοιαύτης γῆς
 ποταμοὶ μὲν εἰσι πολλοί. δύο δὲ
 μέγιστοι ἔξ αὐτῶν, ὅτε δαΐασεις
 καὶ ὁ δανάπριος. εἰσὶ δὲ ἕτεροι πο-
 ταμοὶ, ὅτε λεγόμενοι Κυρυνὺς, καὶ
 ὁ ὑψύς, ὁ δὲ ματαί, καὶ ὁ κούφης, καὶ
 ὁ βορρῦς, καὶ ἕτεροι πολλοί. εἰς δὲ τὰ
 ὑψηλότερα τῆς δανάπρεως ποτα-
 μοῦ μέρη κατοικοῦσιν οἱ ῥῶες. δι' ἃ
 ποταμοὺς ἀποπλέοντες πρὸς ῥώ-
 μαίους ποιοῦνται πλὴν ἀφίξιν. ἡ δὲ
 πατρίδα πάντων τῶν γῆς τῆς πε-
 ρὶ τῆς καὶ βοσπόρου κατακρητῆς,
 καὶ μέχρι χερσῶν, καὶ ἔως τὸ
 ζαράτ, βεράτ, καὶ τῶν λ' μερῶν.
 τὸ δὲ τῆς παρὰ τῆς θαλάσσης
 ἀπὸ τῆς δανύβρεως ποταμοῦ διάση-
 μα μέχρι τῆς δανάπρεως ποταμοῦ
 εἰσὶ μίλια ρη. ἀπὸ τῆς δανάπρεως
 ποταμοῦ μέχρι τῆς ποταμοῦ δανά-
 πρεως εἰσὶ μίλια π'. ὁ χερσὶς λε-
 γόμενος ἀγριός. ἀπὸ τῆς εὐρυ-
 ποταμοῦ τῆς δανάπρεως εἰσὶ τὰ ἀ-
 δαρά. καὶ ἐνέεισε κίλπ. ὅτι μέγας,
 ὁ λεγόμενος τὰ νεκρόπυλα, ἐν ᾧ
 οἱ διελαθεῖν ἀδυνατεῖ πάντες.
 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς δανάπρεως ποταμοῦ
 μέχρι χερσῶν εἰσὶ μίλια τ'.
 ἐν τῷ μέσῳ τῆς λίμνης καὶ λιμένες εἰσὶν, ἐν αἷς χερσῶνται τὸ
 δὲ ῥῶες ἐργάζονται. ἀπὸ τῆς χερσῶν μέχρι βοσπόρου εἰσὶ τὰ κάστερ
 τῶν κλιμάτων, τὸ δὲ διάστημα μίλια τ'. καὶ ἀπὸ βοσπόρου τὸ τῆς
 μακρότης λίμνης εἰς μίλιον ὅτιν, ἔπειτα καὶ δαΐασεις ποτα-

cel usque iter est dierum
 sexaginta: Interiacent ve-
 rò fluvij, quorum maxi-
 mi duo, Danastris, & Da-
 napris; reliqui sunt Syn-
 gul, Hybul, Almatae, Cu-
 phis, Bogu, alique multi.
 Et superiores Danapreos
 partes Russi accolunt, per
 quem nauigantes ad Ro-
 manos proficiscuntur. Pa-
 tzinacia autem Russiam
 vniuersam & Bosporum
 complectitur usque Cher-
 sonem Sarat, Burat, & tri-
 ginta partes. Maritima ve-
 rò ora à Danapri distat
 miliaria cxx. Danastris à
 Danapri, quod aureum lit-
 tus dicitur, lxxx. A Dana-
 preos ostio Adara occur-
 runt, ibique magnus sinus
 est, qui Necropyla dicitur,
 què planè transire nemini
 possibile. Et à Danapri
 Chersonē usque miliaria sūt
 ccc. & in medio paludes
 ac portus, in quibus salerni
 Chersonitæ Conficiunt. A
 Chersone ad Bosporum
 climatum vrbes sunt, di-
 stantque miliaria ccc & à
 Bosporo paludis Maotidi
 ostium est, quæ & mare
 ab omnibus propter mag-

καὶ δὲ τὸ μέγεθος πρὸς πλὴντων ἀνομιέβη.
 ἐν δὲ τῇν αὐτῇν μακρότητι θαλάσσης

nitudinem vocatur; influ-
uitque in illam fluvii mul-
ti magnique. Ad Septem-
trionem habet Danaprim,
ex quo Russi profiscun-
tur in nigram Bulgariam,
Chazariam, & Syriam.
Atque ille ipse Mæotidis
sinus pertingit usque Ne-
cropyla, quæ à Danapri
absunt circiter milliaria
11. ibique miscetur. Vete-
res autem mare traiciebāt
ductā fossā per mediam
Chersonem, Climata, &
Bosporum, ad mille am-
plius milliaria: sed tempo-
ris tractu ea obruta in sil-
vam densam conuersa est,
& duas tantum vias ha-
bet, per quas in Chersonē,
Bosporum & Climata Pat-
zinacitæ profiscuntur.
Ad orientaliorem verò
Mæotidis paludis partem
fluvij aliquam multi eam
ingrediuntur, ut Tanais,
qui à Sarcel venit, & Cho-
racul, in quo Bersetici cap-
tura est: item alii plures:
Bal, Burlic, Chader, cæte-
rique. Sed est & Mæotidis
paludis ostium, quod Bur-
lic cognominatur, & in
Pontum defluit; vbi Bos-
porus est, cui oppositavrb
Tamataarche, traiectu octo-

θάλασσαν κατὰρξί, ἐν ᾧ ὄσιν ὁ βόσπορος. ἀντικρὺ δὲ τὸ βοσπόρεν τὸ
ταμάρταρχα λεγόμενον κάστρον ὅτι. τὸ δὲ διάστημα τὸ περὰ μαλὶ τὸ

μοὶ πολλοὶ καὶ μεγάλοι. πρὸς τὸ
ἀρεκλῶν αὐτῆς μέσθ' ὁ δάνα-
πεις ποταμὸς, ὃς οὐ καὶ οἱ ῥῶς
διέρχοντ' πρὸς τὴν μαύρην βουλ-
γαρίαν, καὶ χαζαρίαν, καὶ Συρίαν. ὁ
δὲ αὐτὸς κόλπος τὴν μαυώπιδον
ἐρῶνται ἀντικρὺ τῶν νεκρωπύλων
τῶν ὄντων πλησίον τῆς θαλάσσης
ποταμῶς ἀπὸ μιλίων δέ. καὶ μίς-
θ' ὅσον καὶ σῶσαν οἱ παλαιοὶ
ποιοῦντες διέβιβαν τὴν θά-
λασσαν μέσον ἀποκλήσεις πα-
σαν τὴν χερσῶν γῆν, καὶ τῶν κλι-
μάτων, καὶ τὸ βοσπόρεν γῆν περ-
τοῦσαν μέχρι ἑκατομυρίων ἢ καὶ
πλείων πινῶν. ἐκ δὲ τῶν πολλῶν
ἐτῶν κατεχόσθη ἡ αὐτὴ σῶσα, καὶ
εἰς δάσος ἐγένετο πολὺ, καὶ οὐκ
εἰσὶν ἐν αὐτῇ πάλιν δύο ὁδοὶ, ἐν
αἷς οἱ πατρίνακται διέρχοντ'
πρὸς τὴν χερζῶνα καὶ βόσπορον καὶ
τὰ κλίματα. εἰς δὲ τὸ ἀνατολικώ-
τερον μέρος τῆς μαυώπιδος λίμ-
νης εἰσέρχονται πολλοὶ πνεες πο-
ταμοί, ὃς τε τάναις ποταμὸς, ὃς ἀπὸ
τὸ κάστρον (ἀρεκλῶν) ἐρχόμενος, καὶ
τὸ χωράκιον, ἐν ᾧ καὶ τὸ βερζή-
πκον ὀνομάζεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἑτεροὶ
ποταμοί, ὁ βόλ, καὶ ὁ βουρλικός, ὁ
χαδὴρ, καὶ ἄλλοι πλείοσι ποταμοί.
ἐκ δὲ τῆς μαυώπιδος λίμνης ὃς
ἐρῶντ' εὐρίον τὸ βουλκὸν ἐπονο-
μαζόμενον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν

τοῦτου σομίς ἐστὶ μίλια ιη'. ἐν ᾧ
 τῷ μεσῷ τῶν αὐτῶν μιλίων ἐστὶ
 νησίον μέγα χαμηλὸν τὸ λεγόμε-
 νον ἀτέχ. ἀπὸ τοῦ ταμάταρχα ἐστὶ
 πόλις ἀπὸ μιλίων ιη', ἢ καὶ κ'.
 λεγόμενον οὐκρυχ, ὁ διαχωρί-
 ζων τὴν ζιχίαν, καὶ τὸ ταμάταρχα.
 ἀπὸ ᾧ ἔκκευχ μέχει τῷ νικό-
 φεως πόλις, ἐν ᾧ καὶ κάστρον
 ἐστὶν ὁμώνυμον τῷ πόλις, ἐστὶν
 ἡ χώρα τῆς ζιχίας. τὸ δὲ διάστημα
 ἐστὶ μίλια τ'. ἀνωθεν τῆς ζιχίας
 ἐστὶν ἡ χώρα ἡ λεγόμενη παπαρία.
 καὶ ἀνωθεν τῆς παπαρίας χώρας
 ἐστὶν ἡ χώρα ἡ λεγόμενη καπαρία.
 ἀνωθεν ᾧ τῆς καπαρίας ὄρη τὰ
 χαμηλάσια εἰσὶν. καὶ τῶν ὀρέων ἀ-
 νωθεν ἐστὶν ἡ χώρα τῆς ἀλάνιας. ἡ δὲ
 ζιχίας παράλιον ἔχει νησία, τὸ
 μέγα νησίον, καὶ τὰ τρία νησία.
 ἐνδοθεν δὲ τούτων εἰσὶ καὶ ἑτε-
 ρα νησία τὰ ὀπνοηθέντα, καὶ παρὰ
 τῶν ζιχίων κρηδέντα, τότε τουρ-
 κανήρχ, καὶ τὸ τζαβανί, καὶ ἑ-
 τερον νησίον, καὶ εἰς τὸ ποτα-
 μοῦ λιμένα ἑτερον νησίον, καὶ εἰς
 τὰς πηλέας ἑτερον, ἐν ᾧ τῶν
 ἀλανῶν ἐπιδερμαῖς οἱ ζιχοὶ κα-
 ταφύρουσι. τὸ δὲ παραθαλάσιον ἀπὸ τῆς συν-
 πληρώσεως τῆς ζι-
 χίας, ἥτοι νικόφως πόλις, ἐστὶν ἡ τῆς ἀλάνιας
 χώρα, μέχει δὲ
 κάστρου ῥωθελι πόλεως, εἰς δὲ μίλια τ'.

decim milliarium, in me-
 medio insula magna & de-
 pressa est, quæ Atech ap-
 pellatur. A Tamatarcha
 xvi. ii. aut xx. milliaribus
 Vrch fluvius est, Zichia
 & Tamatarcha separans.
 Ab Vrch usque ad Ni-
 copolim flumen, in quo etiā
 urbs eiusdem nominis Zi-
 chia est, ad spatium millia-
 rium cc. supra Zichiam
 Pagagia iacet; supra Papa-
 giam Casachia; supra Ca-
 sachiam mons Caucasus;
 supra Caucasum Alania.
 Zichia autem ora mariti-
 ma insulas habet vnam
 magnam, & tres parvas: in-
 tra quas & aliæ sunt à Zi-
 chis cultæ, habitatæque, ut
 sunt Turganerch, & Tzar-
 bagani, & præterea alia
 quædam, & ad portum flu-
 minis alia, & ad Vlmos alia,
 in quam Alanis inuadentibus
 Zichi cōfugiunt. Quæ verò mari
 adiacet regio à Zichia, siue
 Nicopoli fluvio, usque ad Soteropo-
 lin, Abasgia est: suntque
 milliarum ccc.

CAP. XLIII.

Κ Ε Φ. μ γ'.

De regione Taro.

περὶ τῆς χώρας τῆς Ταρων.

SEd de Septentrionalib. quidem Scythis satis nunc diximus, fili dilecte: eritque hæc cognitio omnino tibi utilis suo tempore: oportet verò neque ea quæ ad orientem sunt ignorare, quo pacto excusso semel Romanorum iugo iterum mox sub illud venerint. Nam primus Cricoricus ille princeps Taronis, Romanorum se Imperatori submisit: sed ab initio fidei dubius visus est, verbo quidem Imperatoris amicitiam colens, re verò ipsa Saracenorum principem gratificant, & ducem se aliquoties præbens copiis è Syria contra thematibus, cunctaque Romanis secretò cogitata adversus hostes Saracenos in Syriam denuntiabat; atque ea quæ ad nos pertinerent clam indicans, cum ad Amernumne palam per litteras omnia deferret: cumque res Romanas curare videri vellet, inventus est Saracenis magis favere. Præterea dona semper venerabili imperatori Leoni

Αλλὰ μὲν περὶ τῶν βορείων Συρῶν ἱκανῶς σοι δεδήλωται τέκνον ποθήμενον, ὧν ἡ γνώσις ἐπωφελὴς τε καὶ εὐχρηστική ἐν χρηρῶ σοι πάντως ἔσται. δεῖ δέ σε μηδὲ τὰ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἀγνοεῖν, ὅθεν ὑπήκουα πάλιν τοῖς ῥωμαίοις ἐγγέτο, ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον τῆς τέτων ὁπληστείας ἐξέπεσον. πρῶτον γὰρ ὁ κεικοίκετον ἐκείνῳ τῆς Ταρων ἀρχῶν πρὸς τὴν βασιλέα ῥωμαίων ἐαυτὸν ὑπέκλινε καὶ ὑπέταξεν. ὁ δὲ ἀρχὴς μὲν ἐπαμφοτερίζων ἐφαίνετο, καὶ λόγῳ μὲν τῆς βασιλέως φιλίαν πρᾶν, ἔργῳ δὲ τῶν σαρακηνῶν καταφρονεῖν τὰ καθ' ἡδονὴν διεπράττειτο, καὶ διαφόρως ἐχρημάπτετο τῶν ἀπὸ Συρίας ἐξερχόμενων φροσάτων κατὰ τῶν ὑπηκόων θεμάτων τῷ βασιλεῖ ῥωμαίων. καὶ πάντα τὰ τοῖς ῥωμαίοις ἐν ἀπορρήτῳ μελετώμενα κατὰ τῶν ἀντιπρόσθεν σαρακηνῶν πρὸς Συρίαν ἀναμήνυε. καὶ λάθρα περὶ τῶν παρ' ὑμῖν σημαινῶν αἰεὶ πρὸς τὴν ἀμφοτεκλήν διὰ γραμμάτων ἐδηλοποιεῖ. καὶ δοκεῖν μὲν ἐβόλετο τὰ τῶν ῥωμαίων φρονῶν, εὐρίσκετο ὅμως ἄλλοι τὰ τῶν σαρακηνῶν περικρίναι τε καὶ φρονῶν. πάλιν ἀπέ-
 ξελλε

πέντε αὐτῶν δῶρα, ἅπερ τοῖς ἐκεῖσε
 βαβάραις δοκεῖ τίμια πρὸς τὸ ἐν
 βασιλεῦσιν αἰδοῖσθαι λέοντα, καὶ
 ἀντελαμβάνει πλείονα τε καὶ
 κρείττονα παρὰ τὸ εὐσεβοῦς βασι-
 λεύοντι. ὃς καὶ πολλάκις αὐτῶν
 πρὸς τὸ βασιλεύουσιν εἰσελθεῖν
 καὶ τὴν βασιλέα θεάσασθαι, καὶ τῶν
 παρ' αὐτῶν φιλοφρονήσεων καὶ τι-
 μῶν μελαγχρῆν. ὁ δὲ δεδουκὼς μὴ
 πρὸς λύπην καὶ λυγρὸν δαλόν τῷ
 ἀμερμυμνῇ γῆνι τὸτο, προστά-
 σεις ἐπλάττετο, καὶ τὸ μὴ δυνάσθαι
 αὐτοῦ χάριν ἐρημον τῆς ἐξ αὐτῶν
 βοήθειας καὶ μετῆναι, ἵνα μὴ ὑπὸ
 σαρακηνῶν καταληϊσθῇ, μάτην
 ἐσκέπτετο. ὁ δὲ αὐτὸς ἀρχὸν τῷ Τα-
 ρωνίῳ κεχρήστας ἐν πολέμῳ ποιεῖν
 Ἀρχάγγελον τὸν παῖδα, ἤρουν κει-
 κοίην τῷ πατριάρχῃ πατρὸς τοῦ
 ἀποστόλου τῶν ἐξαδέλφους, εἶχε
 παρ' αὐτῶν δεσμίους. περὶ ὧν καὶ
 Συμβατίου ὁ τότε ἀρχὸν τῶν ἀρ-
 χόντων τὸν αὐτὸν μακαριώτατον βα-
 σιλέα διὰ γερμμάτων ἠξίωσε τῷ
 ἐπιστάλῃ πρὸς τὸν Ταρωνίτην ἀνα-
 λαβεῖν ἀποστάσαι τὸν οἰκίον
 ἀνεψιόν, οἱ πινες ἦσαν υἱοὶ τῷ εἰ-
 ρημένῳ Ἀρχάγγελῳ, ἵνα μὴ πρὸς τὸν
 ἀμερμυμνῶν ἐπιστάλῃσι. Συμβα-
 τῶν γὰρ ἦν τῷ Συμβατίου τῷ ἀρχον-
 τῷ τῶν ἀρχόντων χρηρῆναι ὁ πατριάρχῃ. ἐπακούσας δὲ τῆς τοι-
 αύτης τῷ Συμβατίου ἀξιώσεως λέων ὁ μακαριώτατος βασιλεὺς,
 τῷ Συμβατίῳ ἐκεῖνον τὸν εὐνοῦχον ἀπέστειλε χαλκουλάρειον τῶν

mittebat, quæ Barbaris il-
 lis pretiosa censentur, re-
 cipiebaturque ab eo & plura
 & præstantiora. Et sæpe
 per literas inuitatus ut ad
 urbem veniret, imperato-
 remque inuiseret, beneuo-
 lentiam & honorem re-
 portaturus, metuens ne
 cum dolore & offensa A-
 mermumne id fieret, cau-
 sas prætexebat, non posse
 se terram suam opis suæ e-
 gentem relinquere, ne à Sa-
 racenis vastaretur. Cum-
 que in bello cepisset filios
 Arcaicæ, Cricoricij patri-
 cij Afotii patris patrueles,
 in vinculis eos apud se de-
 tinuit. Pro, quibus etiam
 Symbatius, tunc princi-
 pum princeps, beatissi-
 mum eundem imperato-
 rem per litteras rogavit, v-
 ti ad Taronitem mitteret,
 nuntiaretque: recipere se
 velle patrueles suos, Ar-
 caicæ, quem diximus, filio-
 s: ne ad Amermumnem
 mitteretur: siquidem Sym-
 batij principum principis
 propinquus erat Cricori-
 cius patritius. Et Leo qui-
 dem, huic Symbatij peti-
 tioni morem gerens, Sinu-
 tem illum Eunuchum mia-

fit, tunc Chartularium ce-
leris cursus, & ad Taronis
principem, huius negotij
causa, & ad Adranases I-
beriae Curopalaten, alia il-
lic peracturus, addens et-
iam munera utrique con-
venientia. At Sinutem
hunc cum caumniis apud
imperatorem traduxisset
Theodorus Armeniorum
interpretes, in locum eius de
comitatu imperiali subro-
gatus est Constantinus, Li-
bis ministerij domesticus,
nunc proconsul, patricius,
& magnus Hetæriarcha, cū
mandatis, ut ad Taronis
principem cum mulierib.
ipse iret. Sinutem vero ad
Adranaser Iberiae Curop-
palaten proficisci iuberet,
prout imperatum illi erat.
Taronem verò cum appu-
jisset, quem dixi * tradi-
tis Cricoticio imperatoris
muneribus & litteris, Aso-
tium nothum Taronitæ fi-
lium acceptum in urbem
duxit, eumque imperator *
dignitate & multis præter-
ea beneficiis auctum ad
patrem per eundem * re-
misit Cumque Aroganem
Cricotitij Taronitæ prin-
cipis filium idem Constan-

πατέρα διὰ τοῦ αὐτοῦ ἡ ἀπέστειλεν. ἀναλόμενον οὖν ὁ αὐτὸς
κωνσταντίνου ἐκεῖνον ἀπογάνει τὸ ἀδελφὸν τοῦ κεικορίκου τῷ ἄρ-
χοντι τῷ Ταρῶν, εἰσήγαγε πρὸς τὸ μακρότερον βασιλείᾳ, μὴ καὶ

τῷ

καὶ ταῦτα ὁ ὅχως δρόμου τυχεῖ-
νοντα πρὸς τε τὸ ἄρχοντα τῷ Ταρῶν
τῆς τοιαύτης ἐνεκα ὑποθέσεως, καὶ
πρὸς τὸ Ἀδρανασὴν τὸ κουερπαλά-
τιν ἱερίας διὰ πῶς ἐτέρως ὑ-
ποθέσεις, δοὺς αὐτῷ καὶ πρὸς
ἀμφότερους ξενόγιστα ἀρμόζοντα.
διαβληθέντων ὅ τῷ εἰρημένου Ci-
νύτη παρὰ Θεοδώρου τοῦ τῶν ἁρ-
μενίων ἐρμηνευτῆ πρὸς τὸ εἰρη-
μένον ἀοίδιμον βασιλέα, ἔλαβε-
σάλη βασιλικὸς ἀντ' αὐτοῦ ὁ κων-
σταντίνου καὶ δομέσικου τῆς ὑπερ-
χίας τοῦ λιβύου, ὁ νῦν αἰσχύπατος
πατερίκου καὶ μέγας ἐπαρχάρχης,
ἐνταλματικῶς δευθεὶς τὰ πρὸς
τὸ ἄρχοντα τοῦ Ταρῶν τὸ κεικορί-
κιον ἀποστέλλοντα ξενόγιστα. καὶ
αὐτὸς μὲν πρὸς τὸ Ταρῶν ἐξελεῖν,
τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς πρὸς τὸ
τὸ Ἀδρανασὴν τὸ κουερπαλάτιν
ἱερίας κατὰ τὰ ἐνταλθέντα αὐτῷ
ἀπελθεῖν. κατὰ δὲ τὸ Ταρῶν
ὁ εἰρημίνου καὶ ἀποδιδὸς κεικο-
ρικῶς τὰ πρὸς αὐτὸν ἀποστέλλοντα
τοῦ βασιλέως δῶρα καὶ γέμι-
ματα, εἰσέλαβετο τὸ κῆθον τοῦ Τα-
ρωνίτη ὅν, ὃς ἀσώπῳ ὠνομάζε-
το, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸ
βασιλεύσαν. ὃν ὁ βασιλεὺς τῇ
τοῦ πρὸς πρῶτος ἀξίᾳ, καὶ ἱκανῶς
φιλοφρονησάμενος, πρὸς τὸ ἴδιον

τῶν δύο υἱῶν Ἀρχαίκα. ὃν καὶ τῇ
 τῷ δ' ἀξία πμὶ ~~αὐτὸς~~ ὁ βασιλεὺς,
 καὶ φιλοφρόνως πολλάκις δεξιῶ
 σάμεν ~~αὐτὸς~~ ἀπέστειλεν αὐτὸς διὰ τῷ
 αὐτῶ κωνσταντίνου εἰς τὴν οἰκείαν χώ-
 ραν. καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἀδελφόν.
 μὲν δ' ὅ ταῦτα ἐν χερσὶ δὶα ὁ εἰρημέ-
 νου κωνσταντίνου ὅππῃ χέρονον ἱκανὸν
 διατρίψας, ἐπετεράπη διὰ κελύ-
 σεως εἰσελθεῖν ἐν τῷ Ταρῶν, καὶ
 ἀναλαβέειν κεικορίκιον τὸ ἄρχοντα
 τῷ Ταρῶν, καὶ πρὸς τὸ βασιλεύοντα
 εἰσελθεῖν, ὃ ἐποίησεν. ἐσελθόντος
 ὅ τῷ αὐτῷ κεικορικού ἐν τῇ δεο-
 φυλάκτῳ πόλει, καὶ τῇ τῷ μαγί-
 στρο καὶ σερτηροῦ Ταρῶν ἀξία
 πμὴν ἐνός, ἐδόθη αὐτῷ καὶ οἶκος
 εἰς κατοικίαν ἐν τῷ βαρβάρου λε-
 γόμενον, ὃ νῦν βασιλεὺς τῷ πα-
 ρακοιμωμένου οἶκος. ἐπμήθη δὲ
 καὶ ἐπιστῶν ῥόγα, χρυσίον μὲν δέκα λί-
 τρας, καὶ μυλιαρισίων ἐτέρας δέκα
 λίτρας, ὥστε εἶναι τὸ πᾶν λίτρας εἰ-
 κοσι. καὶ ὅππῃ χέρονον ἐν τῇ βασιλευ-
 σῃ ἐπτρίψας, καὶ διὰ τῷ αὐτῷ
 κωνσταντίνου πᾶν πρὸς τὴν οἰκείαν
 διεσώθη χώραν. μὲν δ' ὅ ταῦτα πᾶ-
 λιν εἰσῆλθεν καὶ ἀπαγάγεμ πρὸς τὸ
 μαγείον βασιλεία, καὶ περὶ βί-
 αδι παρ' αὐτῷ εἰς τὴν πατεικιότητι.
 ἐπετεράπη ὅ καὶ εἰς γυναικα λα-
 βεῖν τῷ εἰρημένου κωνσταντίνου
 θυγατέρα, καὶ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ
 παρφάσῃ καὶ οἶκον ἐπεξήτησεν, καὶ
 ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὸ τῷ βαρβάρου

tinus accepisset, vnà cum
 duobus Arcaicæ filijs ad
 beatum imperatorem ad-
 duxit, qui * honore affe-
 ctum, & ceteroquin benignè
 habitum, domum ad
 fratrem per eundem Con-
 stantinum remisit. Postea
 ille ipse Constantinus, tē-
 pore aliquā multo in Chal-
 dia exacto, Taronem ire
 iussus est, adductoque prin-
 cipe Taronis Cricoricio in
 urbem venire, quemad-
 modum etiam fecit. Cri-
 coricius autem urbem in-
 gressus, & magister Taro-
 nisque prætor factus, habi-
 tandam accepit domum
 Barbari, quæ nunc est Ba-
 siliij Accubitoris. Decre-
 tumque ei honorarij vi-
 cem est annum stipendiū
 auri librarum decem, &
 totidem miliarisiorum, ita
 vt in vniuersum libræ es-
 sent viginti. Atque ad tem-
 pus aliquod in vrbe versa-
 tus ab eodem Constantino
 in terram suam incolumis
 reductus est. Postea Apo-
 ganem quoque beatum im-
 peratorem accessit, & ad
 patriciatum ab eo promo-
 tus est, persuasusque vxo-
 rem sumere dicti Con-
 stanrini filiam eā occasione
 ædes quæsiuit, assignataq;
 etiam ipsi Barbari domus
 fuit sine aurea bulla. Et be-

nevolò ab imperatore habitus, terram suam repetiit mox rediturus, & nuptias consummaturus: at simul domum rediisset paucis post diebus vita defunctus est. Frater verò eius Cricoricus per litteras petiit: uti in urbem venire sibi, acceptoque ab imperatore stipendio commorari illic aliquandiu liceret, utque hanc in rem ædes fratris prius destinatae ad habitationem concederentur; & sanè obtinuit, cum quia non ita pridem sese subiecisset, tum ut alios quoque orientis principes ad similem Romanis semet submitendi zelum prouocaret, sed donationem hanc scriptâ bullâ aureâ non confirmavit. Post annos verò multos, Romano imperium tenente, ille ipse Cricoricus ostendit in domo Barbari habitare se non posse, & pro ea petiit vel suburbanum in Celtzene, vel Patzati, vel aliam quamcunque imperator iusserit; ut, factâ Agarenorum in terram suam excursionem, consanguineos suos

οἶκον χρυσοβελίον χωρίσ. καὶ φιλοφρονηθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως, τῷ τότε μὲν πρὸς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέσχετο πρὸς τὸ πάλιν εἰσελθεῖν, καὶ τὰ τῷ γάμῳ ἀπαρτίσασθαι αὐτὸν ὅτι τῷ εἰς τὴν οἰκίαν χώραν διασωθῶμαι μὴ ὀλίγας ἡμέρας τέλει τῷ βίου ἐχρήσατο. ὁ δὲ τέττα ἀδελφὸς κεικορίκιον διὰ γραμμάτων αὐτῷ ἐξηγήσατο εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν βασιλεύς, καὶ παρὰ τῶν χειρῶν τῷ ἀγίῳ βασιλέως λαμβάνειν τὴν διδομένην εὐχάναι, καὶ ἐπὶ χρόνον πνὰ ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ διατρίβειν πόλει. καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸ τῷ οἰκίῳ ἀδελφῷ περὶ χειρῶν ἐν τῷ οἴκῳ εἰς κατοίκησιν λαβεῖν ἡξίε, ὃν καὶ ὁπδέδωκεν αὐτῷ ὁ μακάριος βασιλεὺς, διὰ τε τὸ νεωστὶ ὑποταγῶμαι, καὶ διὰ τὸ καὶ διῆς ἄρχοντας τῆς ἀνατολῆς πρὸς τὸ ὅμοιον ζῆλον τῆς πρὸς ῥωμαίους ὑποταγῆς ἐκκινῆσαι. ἔγγραφον δὲ χρυσοβελίον δωρεάν τῷ τοιούτῳ οἴκου πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐποίησε, μὴ δὲ χρόνους ἱκανούς, ῥωμαῖοι τῷ μακαρίῳ βασιλέως τῶν Ἀκλήρων τῆς βασιλείας ῥωμαίων ἐπλημέννου, ἀνήγαγον ὅτι αὐτὸς κεικορίκιον μὴ ἰσχύειν κρατεῖν τὴν βαρβαρὸν οἶκον, ἀλλ' ἡ-

πιν τῶν πραγμάτων μὴ κεκτημέ-
 νοι, ἐλπίζων δὲ ἀπὸ βασιλικοῦ
 χυσοβαλλίου τῷ μακαρίῳ λέον-
 τῷ ἔχον τὴν ταρανίτῳ τὴν βαρ-
 βάρου οἶκον, δέδωκεν αὐτῷ τὸ προ-
 ἀστειον τὸ χρηροῦ ἐν κελτζῳῃ, καὶ
 τὸ οἶκον δῆθεν ἀντέλαβε, χυσοβάλ-
 λιον δὲ οὐδὲ αὐτὸς πρὸς αὐτὸν
 ὅτι τῷ προαστείῳ ἐποίησατο. μὲν δὲ
 τοῦτα ἔγραψε πρὸς τὸν αὐτὸν βα-
 σιλέα ὁ Ταρνίκης ὁ τὸν Ταρανίτη ἀ-
 νεψιός, ὁ τὸν ἀπογαίεμ ἐκείνου υἱός,
 ὅτι τὸ οἶκον τὸν βαρβάρου ὁ μακαριώ-
 τατος βασιλεὺς λέων τῷ ἐμῷ πα-
 τεὶ ἐδώρησατο. μὲν δὲ τὸ τὸν πατρός
 μου θάνατον, διὰ τὸ ἐπὶ ἀνήλικον καὶ
 ὀρφανὸν τυγχάνειν ἐμὲ, καὶ ἐξ-
 σίαν θεῖός μου τὸν οἶκον κατε-
 κράτησεν, ἀλλὰ καὶ δυπιοχόμενός
 μοι ὅταν εἰς τὸ τέλειον τῆς ἡλικίας
 ἔλθω χρίνον ἀπολαβεῖν τὸ οἶκον τὸν
 παλαιόν. καὶ νῦν, ὥς ἔμαθον, δέ-
 δωκε τὸ τοιοῦτον οἶκον ὁ ἐμὸς θεῖος
 τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔλαβεν εἰς
 ἀντιστήκωσιν αὐτῷ τὸ προάστειον
 τὸν χρηροῦ ἐν κελτζῳῃ. ἀπὸ δὲ τῶν
 τοιούτων βασιλικῶν φιλοπμιῶν
 τῶν πρὸς τὸν ἀρχόντα τῶν Τάρων
 φθόνῳ ὑπεφύη καὶ ἐβλάστησε
 πρὸς αὐτὸν παρὰ τὸν τῷ κικίου τῷ
 ἀρχόντῳ βασιλεῖ, καὶ ἀδελ-
 φὸς τῶν κουροπαλάτων ἱβηρίας καὶ
 Ἀσσηκίου τοῦ ἀρχόντου τῶν ἀρχόντων. οἱ πνεῖς ἔγραψαν
 πρὸς τὸν βασιλέα διαγγέλλοντες, δι' ὧν αἰτῶν ὁ Ταρανίτης
 μόνος ὄχλος ἀπελαύνῃ βασιλικῆς, αὐτῶν ἀπάντων λαμβανόν-

facultatesque transmittere illuc posset. Imperator autem rerum non admodum peritus, & Taronitem illas Barbari ædes à beato Leone cum bullâ aureâ habere credē, suburbanum ei Gregorę in Celtzene dedit, sine aurea bulla etiam ipse. Post hæc ad eundem imperatorem scripsit Tornices Taronitæ patruelis, Apoganem istius filius, hūc in modum : Barbari ædes beatissimus imperator Leo patri meo donavit, post cuius obitum cum orphanus & impubes essem, patruus meus pro auctoritate illas tenuit, semper promittēs eas me recepturum ubi maturam ætatem attigissem: at nunc, ut intelligo, tuæ eas maiestati dedit, accepto in compensationem suburbano Gregoræ in Celtzene. Ab hac verò imperiali munificentia invidia adversus Taronitem accensi sunt Cicius princeps Basparacaca, Adranasfer Curopalates Iberiæ, & Asoticius principum princeps; qui obmurmurantes imperatori scripserunt; quid causæ esset, cur Taro-

nites solus imperiali stipendio frueretur, ipsis omnibus nihil accipientibus. Nā inqueiebant, quā in re plus ille servitij præstat, aut Romanis utilior nobis esset? Unde oportet aut nos quodque stipendium, non secus atque ipsi accipere; aut neque ipsum tali dono frui. Sed rescriptis beatus Romanus, illud Taronitæ stipendium non à se esse, sed ab imperatore defuncto, idcoque nec in sua potestate id rescindere: neq; iustum esse priorum imperatorum acta à posterioribus aboleri. Nihilominus Taronitæ per litteras significavit dictorum virorum dolorem, & offensam: at ille declaravit, neque aurum, neque argentum dare se posse, promisit verò præter munera ex more mitti solita in vestibus & ære ad decem librarum æstimationē, deditq; tres quatuor annos. Postea neque hoc se tributum exsoluere posse ostendit, stipendium verò, siue dotem, postulabat, quemadmodum sub beatissimo imperatore Leone erat, aut aboleri volebat, quapropter etiam ne offendiculum esset Cicio & Iberiæ Curopolatæ, reliquisque, beatissimus, quem dixi, impe-

των ὑδέν. πῖνα γδ' ἔλεγον περιεσσο-
πέρειν δουλείαν ἡμῶν ποιεῖται, ἢ
π πλέον ἡμῶν τὸς ῥωμαῖς ἐπω-
φελεί, ὅθεν χεῖν ἢ καὶ ἡμᾶς ὡς οὐκ εἶνον
ῥόγυεας, ἢ μηδὲ οὐκ εἶνον ἐν τῷ
τῆς τοιαύτης τυγχάνειν σωρεῖς. ὁ
δὲ μακάριος ῥωμανὸς ἀντέγραψε
πρὸς αὐτὸς, μὴ παρ' αὐτῶν τ' ἐπὶ
τῷ Ταρωνίτῃ θυέας ῥόγαν, ἵν' ἐπὶ
αὐτῷ κείτω, καὶ εἰς ταύτης νῦν
ἐκκοπῇ, ἀλλὰ παρὰ τῷ μακαρίῳ βα-
σιλέως. καὶ μὴ δίκαιον εἶναι τὰ τῶν
προεβασιλικῶν παρὰ τῶν ὑ-
στέρων ἀνατρέπεσθαι. ἔγραψε δι-
ὅμως πρὸς τὸν αὐτὸν Ταρωνίτῃν,
δηλοποιῶν αὐτῷ τὸ τῶν εἰρημέ-
νων ἀνδρῶν λύπην καὶ χεῖν δαλον.
ὁ δὲ ἀνήγαγε, μήτε χρυσὸν μήτε ἄρ-
γυρον παρέχειν δυνάσας. ὑποχρεῖ-
ται ὅτι ἐξώθεν τῶν κατὰ τύπον
ἀποσελλομένων ξενίων διδόναι
ἑμάτια καὶ χηκώματα μέχρι τῶν
δέκα λιτρῶν συνπρόσμενα. ὁ καὶ
δέδωκε μέχρι τειῶν ἢ πεσάρων
ἐνιαυτῶν. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνήγαγε
μὴ δυνάσας παρέχειν τὸ τοιοῦτον
πάλιν. πῶς δὲ ῥόγαν ἢ προῖκα
λαμβάνειν ἡξίου, καθὼς ἐπὶ τῷ
μακαριώτατῳ βασιλέως λέοντι,
ἢ ἐκκοπῶν αὐτῷ. ὅθεν διὰ τὸ
μὴ εἰς χεῖν δαλον εἶναι τῷ κυρίου, καὶ
τῷ κουροπαλάτῃ. καὶ τῶν λοιπῶν
ἐξέκοψε ταύτῃν ὁ εἰρημέτης μα-
καριώτατος βασιλεὺς ῥωμανός.
προεμνήσμεν δὲ ὡς παρ' αὐτὸν
μετὰ

μὲν ταῦτα ἔτι τοῦτε ὅν ἀσώ-
 πον ἐν τῇ πόλει παρεχρόντο εἰς
 παλαικίς ἐπίμησι. καὶ φιλοφρο-
 νησίμενοι αὐτὰρ κῶς πρὸς τὰ ἱ-
 δια ἐξ ἀπέστειλε. τῷ ὅμαγίς τοῦ
 κεικοεικίου ἔβιον ἀπολιπόντι,
 ἀνήγαγε Τορνίκιον ὃ τῷ ἀπογαίμ
 ὅς ἐρῶτα ἔχειν ἐκάρδιον εἰσελ-
 δεῖν, καὶ ἔβαπλῆα θεάσασθαι. ἐφ'
 ᾧ ἔκεινίτι καὶ ἐρμυλῶ τῷ
 ὃ βασιλεὺς ἐξ ἀπέστειλεν, ὃς καὶ
 εἰσήγαγον ἐν τῇ πόλει ἔειρημένον
 Τορνίκιον. πρὸς ἡγάγε ἔαυτὸν Τορ-
 νίκιον ὃ βασιλεὺς εἰς τῶν πα-
 τεικίων πικρῶ. πρὸς τείνετο δὲ δι-
 χασιολογίας ἐπὶ τῷ τῷ βαρβάρου
 οἴκῳ. καὶ ἀκούσας ὅτι πρὸς ἄσιν
 λαβὼν ὃ δειτῶ αὐτῷ ἐν τῇ κελτ-
 ζῶν τῷ τῷ παρὲς ὥρησεν ἐξ
 σίαν, ἔλεγε μὴ δυνάσθαι ἔδειον
 αὐτῷ ἐπὶ τῇ πατεικῇ κληρονομία
 αὐτῷ ποιεῖσθαι ἀνδραγαθίαν. καὶ ἡξίον
 ἢ ἔοικον λαβεῖν, ἢ τὸ πρὸς ἄσιν.
 εἰ δὲ μὴ καὶ ἀμφότερα πρὸς ὥρη
 τῷ βασιλῇ πρὸς τὸ μὴ ἔχιν αὐτὰ
 τὸς ἐξ ἀδελφῶν αὐτῷ. τῷ ἐνεκεν
 ὃ βασιλεὺς, ἐπεὶ καὶ ὃ γέρον ὃ
 Ταρωνίτης ἐτύγχανεν ἀποθανών,
 ἀνελάβετο τὸ πρὸς ἄσιν. καὶ οὐδὲ
 ἔοικον ἀντέδωκεν, ἐπεὶ μηδὲ
 χρυσόβλλιον, καθὼς ἀνωτέρω
 πρὸς εἰρηται, ὅτι πνι τῶν ἐξετέ-
 δη. μὲν δὲ ταῦτα εἰσῆλθε πρὸς
 ἔβασιλεύσαν παγκράτις ἐ-
 κείνῳ ὃ πρῶτῳ ὅς τῷ μαγί-
 σος ἐκείνῳ κεικορίκις τοῦ Ταρωνίτη, καὶ πρὸς ἐξ ἀδελφῶν παρὰ τῷ

rator Romanus revocavit.
 Eiusque rei ergò, velut in
 solamen, filium Asotium,
 in urbem cum venisset, pa-
 tricium creavit, multoque
 in honore aliquandiu ha-
 bitū ad suos remisit. Mor-
 tuo verò Magistro Crico-
 ricio, Tornicius Apoga-
 nem filius desiderium in-
 gens prę se tulit urbem &
 imperatorem videndi: quā
 obrem * Criniten & in-
 terpretem illuc misit im-
 perator, qui eum in urbem
 adduceret, adductumque
 patricij honore ornauit.
 Prætendebat autem ius in
 domū Barbari, intelligens-
 que accepto suburbano in
 Celtzene patrum suum
 hanc tradidisse, paternam
 hereditatem suam permu-
 tare eum potuisse negabat,
 volebatq; aut domū acci-
 pere, aut suburbanum: nisi
 si utraque imperatori ce-
 derent, non habentibus
 ea patruclibus ipsius. Itaq;
 & suburbanum imperator
 accepit, quippe mortuo iā
 sene Taronite; neque do-
 mum pro eo vicariam de-
 dit, cum nulla super ea, ut
 dictum est supra, aurea
 bulla confecta esset. Postea
 in urbem venit Pancratius
 maximus filiorum magi-
 stri illius Cricoricij Taro-
 nitæ, euectusque est ab im-

peratore ad patricii dignitatem, creatusque prator Taronis: cumque uxorem etiam cuperet e sanguine imperiali, data ei soror est Theophylacti magistri; & consummatis nuptiis testamentum fecit, in quo instituit; ut, si liberi ex eo matrimonio nascerentur, vniuersæ flexuæ terræ hereditatem haberent; eoq; nomine petiit ab imperatore dari sibi suburbanum Gregorii, in quo patricia eius vxor commoraretur, quâ defunctâ iterû ad maiestatem suam rediret. Et annuit peritioni huic imperator, ingentique munificentiam complexus, cum uxore ad terram suam remisit. Magistri verò Crinicii filii, tam ipse hic Pancrarius, quàm Asotius patricius, dolorem & vim non exiguam inferebant patruclisuo Tornicio patricio: qui rem non ferens scripsit imperatori, ut mitteret hominem fidum, qui terram suam acciperet, se verò, uxoremque, & filium ad eum perduceret. Misitque imperator * Crinitem & interpretem; qui, uti petierat, exciperet ipsum, & in urbem adduceret. Cum

βασιλέως εἰς τὸ παλαιοὺν ἀξιώμα, καὶ γέρονε καὶ στρατηγὸς τοῦ Ταρών. ἡγήσατο δὲ γυναῖκα λαβεῖν ἀπὸ τῶν βασιλικῶν εὐφροσύνης, καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τὴν τῷ μαγίστῳ Θεοφυλάκῳ ἀδελφὴν εἰς γυναῖκα, καὶ μετὰ τὴν γάμον διαθήκας ἐξέθετο, ἐν αἷς ἐδήλα, ὅτι ἐὰν μὴ γένωνται παῖδες ἀπὸ τῆς τοιαύτης γυναικὸς, ἵνα ἔχῃσι τὴν ἀπασάν μὲν χώραν εἰς ἑκλήρου περιουσίαν, καὶ ὅτι τὸ τῷ ἡγήσατο βασιλέα δεδωκεν αὐτῷ τὸ περιόριον τῆς γῆρας, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν πατρικίαν τῆς γυναικὸς καθέζεσθαι, μετὰ δὲ τῆς τοιαύτης ἀποβίωσιν εἶναι τὸν τοιοῦτον περιόριον τῆς βασιλείας αὐτοῦ. καὶ ἐπένευσε καὶ πρὸς τὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλαῖς φιλοφρονεῖσιν αὐτὸν δεξιωσάμενος, μετὰ τὴν ἰδίαν γυναικὸς ἐξάπεμψεν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ. οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ μαγίστου κεικοικίης, ὅτε αὐτὸς παγκράτης ὁ πατρίκιος, καὶ ἀτάπτος ὁ πατρίκιος, μεγάλας παρελύπην καὶ ἐβιάζοντο τὸ οἰκεῖον αὐτῶν ἐξάδελφον τορνίκιον πατρίκιον, ὃς μὴ ὑποφέρειν τὸ ἀπὸ τούτων ὀπίθῃσιν, ἔρχεσθαι πρὸς τὸν βασιλέα ἀποστείλαι πρὸς ἀνδρῶν, καὶ παραλαβεῖν τὴν χώραν αὐτοῦ, αὐτὸν δὲ καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστειλε τὸν κρινίτην καὶ ὁρμηνέα, πρὸς τὸ καλὰ ἀξίωσιν αὐτὸν ἐν τῇ Θεοφυλάκῳ πόλει. ὅτε δὲ

τὴν

τὴν τοιαύτην χώραν ὁ κρινίτης
 κατέλαβεν ὑποκειμένῳ τῷ βασι-
 λεὶ ῥωμαίων. τὴν δὲ γυναῖκα καὶ τὸ
 παιδίον αὐτῆς εὗρεν αὐτὸν ἥδη ἔ-
 βίον σπολιπόντα, διαλαξάμενον
 πρὸ τῆς τελευτῆς (εἰ) παῖσαν τὴν
 χώραν αὐτῆς εἰσελθεῖν πρὸς τὸν
 βασιλέα, ἥ καὶ δέδωκεν ὁ βασι-
 λεὺς εἰς κατοίκησιν εἰσελθόντος τῷ
 δ' μιχαὴλ τοῦ ποτὲ γεροντό-
 κομμερκιαρίου χολιδίας, καὶ τοῦ
 ψωμαθέως τὴν μονήν. καὶ πάλιν
 ἀπεστάλη ὁ εἰρημίνος κρινίτης
 παρὰ τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ
 παραλαβεῖν τὴν χώραν τοῦ ἀπο-
 γανέμ, ἥτοι τὸ μέρος τοῦ παλει-
 κίς Τορνικίου. ἀνταπέσταν δὲ
 ἐκείθεν τοῦ Ταρωνίτου υἱοὶ οἱ τῷ
 σπολιπόντι ἐξάδελφοι, ἀξιοῦντες
 δοῦναι τὸ οὐλονότιον, καὶ ἔχον τὴν
 χώραν τοῦ ἐξαδέλφου αὐτῶν. μὴ
 γὰρ δυνάμεθα ὅλως αὐτὸς ζῆν, εἰ δὲ
 τοῦ ἐξαδέλφου αὐτῶν χώραν ὡς
 οἰκεῖαν κατέλαβεν ὁ βασιλεὺς. οἰ-
 κεία δὲ ἀγαθότητι ὑπείξας ὁ βασι-
 λεὺς τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἐξεπλή-
 ρωσε. καὶ δέδωκεν αὐτοῖς μὴ τὴν
 χώραν τοῦ ἀπογανέμ τοῦ ἐξαδέλ-
 φου αὐτῶν, αὐτὸς δὲ ἀνελάβειν τὸ
 οὐλονότιον μὴ ἀπάσης τῆς περὶ
 χώραν αὐτῆς. ἡ δὲ ὅλη τῇ Ταρῶν
 χώρα εἰς δύο διανεμηθεῖσα ἐτύλ-
 χανεν. εἰς τὸ μὴ ἡμῖς οἱ τοῦ μα-
 γιστροῦ κεικοεικίου εἶχον υἱοὶ, τὸ δὲ
 ἡμῖς τοῦ ἀπογανέμ τοῦ παλεικίς, οἱ τούτων ἐξάδελφοι.

verò illuc appulisset Crini-
 tes iam mortuum invenit,
 sed testamento ante mor-
 tem cauisse, ut tota ipsius
 terra Romanorum impe-
 ratori pareret, vxorq; cum
 filio ad imperatorem se
 conferret, qui advenienti
 habitandum dedit * Mi-
 chaelis olim Chaldiaē cō-
 merciarī, & Psomatheī
 monasterium. Rursusq;
 missus ab imperatore est
 dictus Crinites, ut terram
 Apoganem, quæ Tornicij
 patricij pars erat, accipe-
 ret: & contra miserunt Ta-
 ronitæ filij, defuncti patru-
 eles, Vlnutem offerentes,
 ut ipsis patruelis sui ter-
 ram retinere liceret; neque
 enim vitam omnino to-
 lerare se posse, si illam vel-
 uti propriam imperator te-
 neat. Et petitioni quidem
 illorū pro bonitate sua im-
 perator satisfaciens omnē
 eis patruelis sui Apoganē
 terram concessit, ipse verò
 Vlnutem accepit, cum ve-
 niuerso tractu finitimo.
 Tota autem Taronis regio
 in duo diuisa erat, & di-
 midium quidem Crīcori-
 cij magistri filij tenuerunt;
 dimidium filij Apoganem
 patricij, horum patrueles,

πρὸ τῆς χώρας τῆς ἀπαχουνῆς, καὶ τῆς κάσρου τοῦ
μαντζικιέρτ, ἔ τοῦ παρκρί, καὶ τοῦ χαλιάτ ἔ τῆς
χαλιάτ, ἔ τοῦ ἄρζες, ἔ τοῦ πβῆ, καὶ τοῦ χέρτ, καὶ τοῦ
Σαλαμας, ἔ τῆς τζερματζού.

CAPUT XLIV.

De terra Apachunes, oppidoque Mansficiert, & Par-
cri, & Chliat, & Chaliat, & Arses, & Tibe, &
Chert, & Salamas, & Tzermatzu.

ANte Azotium princi-
pum principem, Sym-
batij patrem, quem capitis
supplicio affecit Persidis
Ameras Apofatas, qui-
que duos habuit filios: A-
folium, qui ei successit, &
Apafaciū postea Magistri
honore auctum, tres hæ-
vrbes, Percrri, Chaliat, &
Arses ad Persidem pertine-
bant. Principum princeps
aulam habebat in magnâ
Armenix vrbe Carz, tene-
batque tres, quas dixi vr-
bes, Percrri, Chaliat, Arses,
& Tibi, & Chert, & Sala-
mas. Apelcart tenebat Mā-
ficiert, eratque subiectus
principum principi Sym-
batij patri: deditque Apel-
cart idem Afotius princi-

Σαλαμας. ὅπ' ἀπελκαέρτ ἐκράτῃ τὸ μαντζικιέρτ. καὶ ἦν ἱπὸ τῆς ἑξου-
σίας τῶν ἀρχόντων τῶν παλαιοῦς τῶν Συμβαπίου τῶν ἀρχόν-
των. δέδωκε ὁ αὐτῶν ἀπελκαέρτ ὁ αὐτὸς ἀσώπιον ὁ ἀρχὸν τῶν
ἀρχόντων.

Iστίον ὅπ' πρὸ τοῦ Ἀσώπιου
τοῦ ἀρχόντου τῶν ἀρχόντων
τῶν πατρὸς τοῦ Συμβαπίου τοῦ ἀρ-
χόντου τῶν ἀρχόντων. ὃν ἀπεκα-
θάλισεν ὁ Ἀμερας περσίδου ὁ
ἀποστάτης, ὃς καὶ ἐποίησε δύο υἱοὺς.
τόν τε Ἀσώπιον τὸν μετ' αὐτὸν
ῥυόμενον ἀρχόντα τῶν ἀρχόντων
καὶ ἀπασύκειν τῇ μὲν ταῦτα μά-
χησεν πρὸς τὴν τεῖα ταῦτα
κάσρα, τότε περκρί, καὶ τὸ χολι-
άτ, καὶ τὸ ἄρζες, καὶ τῇ περσίδου
ὅπ' ἐκράτῃ ἐτύγχανον: ὅπ' ὁ ἀρ-
χὸν ἐκαθέζετο τῶν ἀρχόντων εἰς
τὴν μεγάλην ἀρμενίαν, εἰς τὸ κά-
σρα τὸ κάσρα. καὶ ἐπέτεχε καὶ τὰ
τεῖα τὰ περσέσθιμα κάσρα,
τότε περκρί, τὸ χολιάτ, καὶ τὸ
ἄρζες, καὶ τὸ πβῆ, καὶ τὸ χέρτ, καὶ τὸ
ἀρζες, καὶ τὸ πβῆ, καὶ τὸ χέρτ, καὶ τὸ
ἀρζες.

ἀρχόντων, καὶ τὸ κάστρον τὸ χλιατ,
καὶ τὸ ἄρζες, καὶ τὸ περκεί. ὁ γὰρ
περρηνθεὶς Ἀσωπὸς ὁ ἀρχὸν τῶν
ἀρχόντων, ὁ παλὴρ τῆς Συμβαπίης τῆς
ἀρχῆς τῶν ἀρχόντων, καλεῖτο
πάντας τὰς τῆς ἀνατολῆς χώρας. τε-
λευτήσας τῆς Ἀπελκάρτ, κατέχε-
τι τὴν ἑξουσίαν αὐτῇ ὁ ἰδιὸς ἡδὲ
αὐτῇ ὁ Ἀβυχαμίτ. τῇ δὲ Ἀβυχα-
μίτ τελευτήσας, ἐκράτησε τὴν
ἑξουσίαν αὐτῇ ὁ πατὴρ ἡδὲ
αὐτῇ ἀποστατὴς. τῇ δὲ Συμβαπίου
τῇ δὲ ἀρχῇ τῶν ἀρχόντων πα-
ρὰ τῆς ὑποστάτας τῆς Ἀμηνῆ περρ-
δὲ ἀναρρεθῆναι, ἐκράτησεν αὐ-
θενὶως καὶ κυρίως ὡς δεσπότης καὶ
αὐτοκράτωρ τότε κάστρον τὸ
μανζικέρτ, καὶ τὰ λοιπὰ κάστρα,
καὶ τὰς χώρας ὅς τις καὶ ὑπετά-
γη τῷ βασιλεῖ μὲν τῶν ἐτέρων
δύο ἀδελφῶν αὐτῇ τοῦ Ἀπολεσ-
φῆς καὶ τοῦ ἀποσέλημ, διὰ τὸ
διαφόρως καταπολεμηθῆναι τὰ τῆς
κάστρα, καὶ περρδὲ δὲ αὐτῶν, καὶ ἀ-
φανισθῆναι, καὶ τὰς χώρας αὐτῶν
παρὰ τοῦ δουρῆκου τῶν ὁρῶν.
παρέχοντες τῇ βασιλείᾳ ῥωμαίων
καὶ πάντα ὑπὲρ τῶν κάστρον καὶ τῶν χωρίων αὐτῶν. ὑπὸ τῇ περρ-
ρηθέναι Ἀσωπίου τοῦ ἀρχῆ τῶν ἀρχόντων, τῇ πατρὶς μὲν τοῦ
Συμβαπίου, πάππε τῇ τοῦ δευτέρου Ἀσωπίου, καὶ τοῦ μαγί-
στρου Ἀπαισικίε, μέχει ζωῆς τῇ δὲ τῆς Ἀσωπὶς ἀρχῇ τῶν
ἀρχόντων, ὑπῆρχον τὰ τοιαῦτα τρία κάστρα ὑπὸ τῇ ἑξουσίᾳ τῇ
ἀρχῇ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐλάβανεν ἑξ αὐτῶν πάντα ὁ ἀρ-
χὼν τῶν ἀρχόντων. ὅλα καὶ τὸ κάστρον τῇ μανζικέρτ, μὲν τῆς
χώρας τοῦ ἀπαχυνῆς, καὶ τοῦ χαρκά, καὶ τοῦ κορῆ, ὑπὸ τῇ

pum vrbes Chliat, Arzes &
Perci; nam omnes ille o-
rientis terras possidebat.
Mortuo verò Apelcart, suc-
cessit Abelchamit, & huic
filius primogenitus Apo-
sebasas. At Symbatio ab
Amera Persidis interfecto
solus quasi dominus supre-
mus sui que iuris tenuit
Mansiciert, reliquasque
vrbes & terras: subiectiq;
fuerunt Romanorum im-
peratori & ipse & duo fra-
tres eius Apolephuet &
Aposelme, quia sepe nume-
ro vrbes eorum terræque
bello infestarentur, vasta-
renturq; a domestico Scho-
larum, tributa quoque
harum nomine pendentes.
Ab Aftio verò prædicto
principum principe, Sym-
batii patre, Aftii secundi
& Apasacii Magistri avo,
vsque ad secundum Aftio-
tium, tres istæ vrbes sub
potestate erant principis
principum, isque ex iis tri-
buta accipiebat. Similiter
Mansiciert, cum terrâ Apa-

chunes, & Charca, & Chore, ad id usque tempus, quo Ameras Manziciert, Aposebatas vn̄acum duob. fratribus Apolesphuet, Aposelme, imperatori se sub miserunt, tributa quoque solventes pro vrbibus suis & tertis; postquam principum princeps Romano imperatori parebat, veluti ab eo designatus, dignitatemque eiusmodi adeptus; nec ipse tantum, sed vrbes omnes quibus dominabatur, item respublicæ, ac terræ. Symbatio principum magnæ Armeniæ principe capto ab Aposebata Amera Persidis, & capite multato, Aposebatas qui in vrbe Manziciert regiam posuerat, obtinuit quoque vrbes Chliat, & Perci, cū republ. Arzes. Secundus Aposebatæ frater Apolesphuet, eiusque patruelis & priuignus Achmet tenuerunt Chliat, Arzes, & Altzice; subditi etiam ipsi Romano imperio, & tributa pro vrbibus terrisque suis dantes, quemadmodum frater Aposebatas. Tertius Aposebatæ & Apolesphuet

ὑπετάγητ' τῷ ρωμαίων βασιλεῖ, καὶ ἐχρύντο ὑπὸ τῷ Ὀξυσίαν αὐτῷ, καὶ παρείχον καὶ πάντα καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀποσέβατας ὑπὲρ τε τῶν κἄσρων καὶ τῶν χωρίων αὐτῶν. ὅπ' ὁ τρίτ' ἀδελφὸς τῷ Ἀποσέβατῃ, καὶ τῷ Ἀπολεσφύετ, ὁ Ἀπόσελμης ἐκράτ' τὸ κἄσρον

Ὀξυσίαν καὶ ὀπικρέτειαν τῷ αὐτῷ ἄρχοντι τῶν ἀρχόντων ὑπὲρ γεν, ἕως ὅτου ἀποσέβατας ὁ ἀμηνῶς τῷ μανζικίερτ καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοῦ τοῦτε ἀπολεσφύετ καὶ τοῦ ἀποσέλμης ὑπετάγητ' τῷ βασιλεῖ, διδόντες καὶ πάντα ὑπὲρ τε τῶν κἄσρων καὶ τῶν χωρίων αὐτῶν ἐπὶ ὁ ἀρχόντων ἀρχόντων δοῦλον τῷ βασιλεῖ τυγχάνει, ὡς παρ' αὐτῷ περιβιζόμενοι, καὶ τὸ τοιοῦτον δεχόμενοι ἀξίωμα. διηλονόπ' καὶ τὰ ὑπ' αὐτῷ δεσποζόμενα κἄσρα, καὶ πολιτεῖαι, καὶ χωρία, τῷ βασιλεῖ τῶν ρωμαίων τυγχάνουσιν. ὅπ' τοῦ Συμβατίου τῷ ἀρχοντι τῶν ἀρχόντων τῆς μεγάλης ἀρμενίας κρατηθέντι παρὰ τῷ ἀποσέβατῃ τοῦ Ἀμηνῶς παρσίδου, καὶ ἀποκεφμηθέντι παρ' αὐτοῦ, ἐκράτησεν ὁ ἀποσέβατας ὁ καθεζόμενος εἰς τὸ κἄσρον τὸ μανζικίερτ, τὸ κἄσρον τὸ χλμάτ, καὶ τὸ κἄσρον τὸ περ-κρί, καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ ἀρζες. ὅπ' ὁ δεύτερ' ἀδελφὸς τοῦ ἀποσέβατῃ ὁ ἀπολεσφύετ, καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ περόρον ὁ ἀχμέτ, ἐκράτησαν τὸ κἄσρον τὸ χλμάτ, καὶ τὸ κἄσρον τὸ ἀρζες, καὶ τὸ κἄσρον τὸ ἀλτζίκε. καὶ αὐτοὶ

ὁ Τζερματζού μὲν καὶ τῶν χωρίων
 αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὑπελάβη τῶν
 ῥωμαίων βασιλῆς, καὶ ἐδίδου πάντα
 καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ
 Απολεσφύετ, ὅπ τοῦ Ἀποσεβα-
 τᾶ πελευθήσωντο· ἐκράτησε τὸ
 μανζικίερτ μὲν αὐτῶν χωρίων αὐ-
 τοῦ, καὶ τῆς ὀπκηρείας αὐτοῦ
 πάσης, ὁ Ἀβδερραχίμ ὁ υἱὸς τοῦ
 Αποσεβατᾶ. πελευθήσωντο ὅ τῶ
 Ἀβδερραχίμ, ἐκράτησεν ὁ Ἀπο-
 λεσφύετ, ὁ δεύτερος ἀδελφὸς ὁ
 Αποσεβατᾶ, δεῖτο ὅ τῶ Ἀβδε-
 ρραχίμ, τὸ κάστρον τὸ μανζικίερτ,
 καὶ πᾶσας τὰς περὶ ῥήθεις χώ-
 ρας· καὶ αὐτὸς πελευθήσωντο,
 κράτησεν ὁ τρίτος ἀδελφὸς, ἡ-
 ρουν τοῦ Ἀποσεβατᾶ καὶ τοῦ ἀπο-
 λεσφύετ, ὁ ἀποσέλμης, τότε μαν-
 ζικίερτ, καὶ πᾶσας τὰς περὶ ῥή-
 θεις χώρας. ὅπ ὁ ἀποσεβατᾶς
 ἔχεν υἱὸν τὸν Ἀβδερραχίμ, καὶ τὸν
 Ἀπελμυζέ· ὅπ ὁ Ἀπολεσφύετ
 ἔχε πρῶτον καὶ ἀνέψιον τὸν Ἀ-
 χάμετ. υἱὸν γὰρ οὐκ ἔχεν, ἀλλὰ
 τὸν Ἀχάμετ τὸν πρῶτον καὶ ἀνέ-
 ψιον αὐτοῦ ἔχεν ἀντὶ τοῦ. ὅπ ὁ
 ἀποσέλμης ἔχεν υἱὸν τὸν Ἀπελ-
 κάρτ, τὸν ἀρπῶς κρατοῦντα τὸ
 μανζικίερτ. ὅπ ἀποθανόντος τοῦ ἀποσεβατᾶ κατέλιπε τὸν Ἀβδε-
 ρραχίμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀμηνᾶν. ὁ δὲ ἔπερτο υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἀπελμυζέ
 ὡς νῆπιος πάνυ, διὸ καὶ κληρονομήθη ἐλθεῖν πρὸς τὸν πα-
 τέρους καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ὀξυσίαν. ὅπ ὁ Ἀποσεβατᾶς ὁ
 πρῶτος ἀδελφὸς ἐκάθεζε εἰς τὸ κάστρον τὸ μανζικίερτ, καὶ ἐκρά-
 τει καθὼς εἴρηται πᾶσας τὰς χώρας, τότε Ἀπαχενῆς, καὶ τὸ κοεῖ
 καὶ τὸ χάργα· καὶ ἐδίδου τὰ ὑπὲρ αὐτῶν πάντα τῶ ῥωμαίων βασι-

frater Apofelmes posside-
 bat urbem Tzermatzu cum
 terris eo pertinentibus, &
 ipse quoque Romano im-
 perio subiectus tributa per-
 soluit non minus quam
 fratres Aposebaras & Apo-
 lesphuet. Defuncto Apose-
 bata urbem Manziciert
 cum territorio & ditio-
 ni universa tenuit filius eius
 Abderachim; cui Apolef-
 phuet successit, secundus
 Aposebatae filius, patruus
 Abderachim; huic tertius
 Apofelmes. Aposebaras fi-
 lios habuit Abderachim, &
 Apelmuze: Apolesphuet
 privignum, & patru-
 clem Achmet. Apofelme filius
 fuit Apelcart, qui nunc
 Manziciert tenet. Apose-
 baras autem moriens Abde-
 rachim filium Amoram re-
 liquit; alter vero Apelmuze
 puer admodum erat, itaque
 ad patris fratrisque ditio-
 nem accedere contempsit.
 Aposebaras primus frater
 sedem habebat in urbe
 Manziciert, possidebatque,
 ut dictum est, terras Apa-
 chunes, Cori, & Charca,

tributaque pro iis Romano imperatori exhibebat. Hoc defuncto tenuit filius eius Abderachim, & tributa eadem pendebat propter infantiam extremam, ut dictum est, fratris Apelmuze. Mortuo Abderachim, Apelmuze fratre contempto, veluti puero, Manziciert, eiusque territorium in potestatem devenit prædicti Apolesphuet, qui secundus Aposebatæ frater, patruus Abderachim, & præteriti ob infantiam Apelmuze. Eo defuncto tenuit tertius Aposebatæ frater Aposelmes. Achmet autem, quem diximas, patruelem & priuignus Apolesphuet, eo conscio ac volente possedit Chliat, Arzes & Perceri. Apolesphuet enim, cum filium nullum haberet, ut diximus: hunc Achmet patruelem ac priuignum omnium suæ ditionis urbium, regionumque heredem reliquit. Post Aposelme obitum, filius eius pelbart tenuit Manziciert, cum omni territorio. Achmet verò tres vrbes illas Chliat, Arzes, & Aitzice

τῇ τῆς ὑποστάσεως, καὶ τῶν κάσρων, καὶ τῶν χωρίων αὐτῶ. ὅπ
τελευτήσας τῇ Ἀποσέλμῃ ἐκράτησε τὸ κάσρον τὸ μανζικίερτ
ὁ ὧς αὐτοῦ ὁ ἀπελκάρτ, μὲν καὶ τῆς περὶ αὐτῶ. ὁ δὲ
Ἀχάμετ ἐκράτησε τὰ τρία κάσρα, τότε κάσρον τὸ χλιάτ, τὸ κά-

σιλεῖ. καὶ τούτου τελευτήσας
ἐκράτησεν ὁ ὧς αὐτῶ ὁ Ἀβδερχαίμ· καὶ ἐδίδου καὶ αὐτὸς
περὶ ῥηθέντα πάντα, διὰ τὸ ἔ
καθὼς περὶ ῥη, νήπιον παντ
λῶς τὰ ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸ Ἀπε
μυζέ. ὅπ τοῦ Ἀβδερχαίμ τ
τελευτήσας, καὶ τοῦ ἀδελφ
αὐτῶ Ἀπελμυζέ ὡς νήπιον κατ
φεινηθέν, ἐκράτησε τὸ κάσε
τὸ μανζικίερτ, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτ
περὶ ῥηθείσας χώρας, ὁ δεύτερος
ἀδελφὸς τοῦ Ἀποσεβαλά, ὁ περ
ῥηθείς Ἀπολεσφύετ, διὰ τὸ ὅ
Ἀβδερχαίμ, καὶ τοῦ διὰ τῶν νη
πιότητα καταφεινηθέν ἀδελ
φῶν αὐτῶ Ἀπελμυζέ. ὅπ τῶ Ἀβ
δερχαίμ τελευτήσας, ἐκράτη
σεν ὁ τρίτος ἀδελφὸς τῶ Ἀπο
σεβαλά, ἦσαν ὁ Ἀποσέλμης, τ
κάσρον τὸ μανζικίερτ, μὲν τῶ
χωρίων τῶν περὶ ῥηθέντων. ὁ
περὶ ῥηθείς Ἀχάμετ, ὁ καὶ ἀνε
ψὶος καὶ πέρον τῶ Ἀπολεσ
φύετ, ἐκράτης εἰδήσας καὶ βυλήσ
τῶ Ἀπολεσφύετ τὸ τε χλιάτ, καὶ
τὸ ἀρζές, καὶ τὸ περκρί. καὶ γὰρ ὁ
Ἀπολεσφύετ ὧν μὴ ἔχων, κα
δὼς περὶ ῥη, τῶτον τὸ Ἀχάμετ
τόν τε ἀνεψιὸν καὶ πέρονον αὐ
τοῦ εἶχε κληρονόμον πάσης αὐ

ρον τὸ ἀρξῆς, καὶ τὸ κάσρον τὸ
 ἡγεῖται. ὅπν καὶ αὐτὸς ὁ ἀχάμετ
 ἡλθ' ὡς βασιλέως καθὰ καὶ
 ἀσσεῖρηται, παρῆχον καὶ τὰ ὑπὲρ
 τοῦ τοῦ αὐτοῦ τῆ ἀπολεσφύετ
 τὰ ἀκτα ὁ δ' ἀπελκάρτ μὲν δόλου
 παῖ χλοῦης αὐτὸν ἐσφαξέ, καὶ
 ἀναλαβεῖο τὰ τρία αὐτῷ κάσρα,
 ὅτε κάσρον τὸ χλῖατ, καὶ τὸ κά-
 σρον τὸ ἀρξῆς, καὶ τὸ κάσρον τὸ
 ἡγεῖται καὶ ταῦτα ὑφείλετο ὁ βασι-
 λεὺς ἀναλαβεῖο, ὡς ἴδια αὐτῷ
 ὑγχανόντα. ὅπν ταῦτα πάλῃ
 ἀπερρῆθη ἡ κάσρα, καὶ αἱ
 ἀπερρῆθησαν χώραι, οὐδέ ποτε γε-
 ὄνασιν ὑπὸ τῷ Ἰξυσίαν τῆς περ-
 σίδος, ἢ ὑπὸ τῷ Ἰξυσίαν τοῦ ἀ-
 ρμενμῆ, ἀλλ' ὑπῆρχον, καθὼς
 ἦν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κυρῆς λέον-
 τος βασιλέως, ὑπὸ τῷ Ἰξυσίαν
 τῷ Συμβαπῆ τῷ ἀρχοντῶν ἀρ-
 χόντων. καὶ μὲν ταῦτα ἐγγύοντο
 ὑπὸ τῷ Ἰξυσίαν τῶν τειῶν ἀδελ-
 φῶν τῶν ἀπερρῆθῃων ἀμηνάδων,
 τῷ τε ἀποσεβαλῷ, καὶ τοῦ ἀπολεσ-
 φούετ, καὶ τοῦ ἀποσέλμῃ. καὶ ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ αὐτῶν καὶ ἐδολάθητο
 καὶ ἐπακλώθητο, καὶ ἐγγύοντο ὑπὸ
 τῷ Ἰξυσίαν τῶν βασιλέων ρωμαίων. ὅπν τὰ τρία ταῦτα κάσρα, τὸ
 χλῖατ, καὶ τὸ ἀρξῆς, καὶ τὸ περκει, εἰ κεῖται ὁ βασιλεὺς, περσι-
 κὸν φροσάτον καὶ ἀ ρωμανίας ἐξελεῖν οὐ δύνατο. ἐπειδὴ μέσον
 τυγχάνουσι τῆς πε ρωμανίας καὶ ἀρμενίας, καὶ εἰσὶ φραγμὸς καὶ
 πλῆλῃ τῶν φροσάτων.

subditusque etiam erat im-
 peratori, ut dictum est, præ-
 bens ei tributa tant pro se,
 quam pro patruo Apolef-
 phuct. Interfectus autem
 fuit fraude doloque Apel-
 cart, qui & vrbes eius in-
 uasit, quas repetere impe-
 rator debet ut suas. Et qui-
 dem omnes hæ vrbes ter-
 ræque, quarum memini-
 mus, nunquam sub Persi-
 dis aut Amernumne po-
 testate fuerunt; sed impe-
 rante domino Leone pare-
 bant Symbatio princi-
 pum principī, inde ad tres
 fratres Ameradas peruene-
 nerunt, Apofebata nempe,
 Apolefphuet & Apofel-
 me; illorumque temporib.
 subiugatæ à Romanis sunt,
 & tributariæ factæ. Tres
 autem hæ vrbes, Chliat,
 Arzes, & Percri, si impera-
 tori pareant, Persicus exer-
 citus in Romaniam excur-
 rere non potest, cum me-
 diæ sint inter eam & Arme-
 niam, ac veluti sæpes ac
 mansio exercituum.

CAP. XLV.

De Iberibus.

Κ Ε Φ. με.

πρὸ τῶν ἱβήρων.

IBeres Curopalatae gloriantes originem se ducere dicunt ab uxore Urie, quam rex & propheta David adulteravit; & ex liberis inde natis descendere credi volunt, cognatique esse regis ac prophetae Davidis, & sanctissimae quoque ea ex re Deiparae, quae ex semine Davidis oriunda. Ea propter etiam magnates inter eos licenter cognatas suas ducunt, veterem se legem observare existimantes: & ex Hierosolymis nationem suam ortum trahere dicunt, atque inde visionem monitos migrasse, sedemque posuisse in partibus Persidis, quas nunc tenent. Qui autem Hierosolymis excellerunt, David ille erat, & frater eius Spandartes, quem hanc à Deo gratiam accepisse narrant, ut vulnerari in bello nullum ipsius membrum posset, excepto corde, quod etiam in praeliis armaturâ quadam muniebatur: unde & ter

αὐτὸν ξίφος εἰς οἶον διήκοι μέλῳ τῷ στήθει αὐτοῦ, ἀνεν τῆς καρδίας, ὡς καὶ διὰ πινυμένην περὶ τὸ στήθος ἐν τοῖς πολέμοις ὑπερβύρει. διὰ τούτου καὶ ἐπὶ τὸν τῶτον καὶ ἐδεδίησαν οἱ πόρροι.

Iσὲν ὅτι ἐαυτοὺς Σεμύνοιες ἱβήρεις, ἤρουν οἱ τοῦ κερεπαλάτη, λέγουσιν ἐαυτοὺς κατὰ γένος ἀπὸ τῆς γυναικὸς οὐρίας, τῇ παρὰ τοῦ δαβὶδ τοῦ περφήτου βασιλέως μοιχευθείσης. ἐκ γὰρ τῶν ἑξ αὐτῆς περβέντων παίδων τῷ δαβίδ ἐαυτοὺς λέγουσι κατὰ γένος, καὶ (ὡς γενεὴς ἔτι) δαβὶδ τῷ περφήτῳ καὶ βασιλέως. καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τῆς ὑπερηγίας δεσποτικῆς. διὰ τὸ ἐκ τῆς σπέρματος δαβὶδ ταύτης κατὰ γένος. διὰ τούτου καὶ οἱ μεγιστᾶνες τῶν ἱβήρων ἀκωλύτως τὰς (ὡς γενεὴς) αὐτῶν πρὸς γάμον ἄρουν, τῷ παλαιῶν οἰόμενοι φυλάττειν νομοθεσίαν. ἑξ ἱερουσαλήμ τε λέγουσι (ἔτι) τῷ γένει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐκείσε κατ' ὄναρ μετελθεῖν, καὶ ἐκκοικῆσαι πρὸς τὰ μέρη περσίδος, ἤρουν εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν νῦν οἰκοῦσιν. οἱ δὲ χεῖμα περβέντες καὶ ἑξ ἑβέντες ἐκ τῆς ἱερουσαλήμ ὑπῆρχον ὅτι δαβὶδ ἐκείνῳ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ σπανδιάτης. ὅστις σπανδιάτης ὡς ἐκ θεοῦ λαβὼν χάρισμα ὡς αὐτοὶ φάσκουσιν, τῷ μὴ ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῆς

ὁ δὲ νενίκηκε αὐτὸς, καὶ αὐτῶν κατε-
 κράτησε. καὶ τὸς Κυλχυεῖς ἐνοί-
 κησεν ἱβηρας εἰς τὰς δυσκολίας
 τὰς νῦν παρ' αὐτῶν κεκλημένους. ἐξ
 ὧν καὶ κατ' ὀλίγον ἐπλαίνθησαν
 καὶ ἡνυξάνθη, καὶ εἰς μέγα ἔδνη
 ἐγένοντο. εἴθ' οὕτω δ' βασιλέως
 ἡρακλείου κατὰ περσίδος ἐκ-
 στερίχουσα, λυώθη καὶ Συμετα-
 ξίδου ὁ αὐτῶν. καὶ ἔκτοτε ὑπέτα-
 ξαν τῷ φόβῳ ἡρακλείου δ' βασι-
 λέως ρωμαίων μηδὲν, ἢ περ τῇ ἐ-
 σσιπῶν ἰσχύϊ καὶ δυνάμει, πόλεις καὶ
 χώρας ἱκανὰς τῶν περσῶν. ἀπαξ
 γὰρ δ' βασιλέως ἡρακλείου τὸς
 περσας τερπώσαμένους, καὶ εἰς τὸ
 μηκέτι εἶναι τὴν τοῦτων ἀρχὴν πα-
 ρεσῆσαι, εὐάλωτοι καὶ εὐχεί-
 ρωτοι οὐ μόνον τοῖς ἱβηρῶν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς Καρχηλώσι οἱ πέρσαι γε-
 γόνασιν. διὰ δὲ τὸ καλὰ γινώσκοντες
 αὐτοὶ λέγουσιν, ἐκ δ' ἱε-
 ρουσαλήμ. διὰ τὸ μέγα λυπώσιν
 εἶναι αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ τάφῳ
 δ' κυεῖν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
 κατὰ πνας χειρὸς ἀφθόνως ὑπο-
 σέλλουσι χεῖματα τῷ πατριάρχῃ
 τῆς ἀγίας πόλεως, καὶ τοῖς ἐκεῖ-
 σε χριστιανοῖς. ὁ δὲ περὶ ῥηθεὶς δε-
 σίδ, ὁ δ' πατριάρχης ἀδελφός, ἐ-
 γήνησεν πατρεστῆρον. καὶ ὁ παγ-
 κράτης ἐγνήσεν υἱὸν τῷ ἀσώ-
 πον. καὶ ὁ ἀσώπῳ ἐγνήσεν υἱὸν
 τῷ ἀδελφῷ, καὶ καὶ κερπολάτῳ
 πμηθέντα παρὰ λέοντος δ' φιλοχρίστου βασιλέως ρωμαίων. ὁ δ'

ribilis Persis erat, quos de-
 uicit, subiugauitque, cog-
 natosque Iberes in locis
 difficilibus, quæ nunc te-
 nent, collocavit: ubi multi-
 plicati auctique sunt, & in
 magnam gentem euase-
 runt. Deinde ita Heraclio
 imperatore cum armis cō-
 tra Persidem proficiscente,
 iusto fœdere cum eo milita-
 runt, ex eoque tempore
 metu magis Heraclii, quam
 suis viribus, multas vrbes
 tetrasque Persarum subiug-
 garunt. Semel enim profligati
 ab Heraclio Persæ, eorū-
 que principatu deletō,
 facile non ab Iberibus tan-
 tum, sed & à Saracenīs vin-
 ci in posterum potuerunt.
 Quia verò, uti dicunt, Hie-
 rosolymis originem du-
 cunt, multumque & illis
 tribuunt, & sepulcro do-
 mini nostri Iesu Christi,
 temporibus quibusdam
 vbertim pecunias mittunt
 vrbi sanctæ patriarchæ,
 quiq; in illâ degunt Chri-
 stianis. David autem ille,
 quem dixi, Spandiatē fra-
 ter, filium genuit Pancra-
 tium, iste Asotium, iste A-
 dranaze, cui Curopalatae
 dignitatem honoris ergo
 contulit Christianus im-
 perator Leo. At Spandiates
 improles decessit. Ex quo

verò Hierosolymis migrarunt in terram quam nunc habitant, anni sunt quadringenti quingēti hodie, quæ est indictio decima, à mundi autem creatione 6460. Constantino & Romano piis ac porphyrogenitis imperatoribus. Pius autem porphyrogenitus & venerandus imperator Leo audiens Phasianes ecclesias à Saracenis inuadētibz vrbes esse factas, Laconem patricium & Armeniacorum prætorem misit, vna cum prætoribus Colonia, Mesopotamia, Chaldaïque, qui has vrbes euerterunt, ecclesias liberarunt, totamque Phasianem quam tunc Saraceni tenebant, vastarunt. Postea rursus Caracalum domesticum & scholarum magistrum misit, qui cum urbem Theodosiopolin inuasisset, omnem circum regionem populatus, & Phasianes terrâ vrbibusque vicinis similiter perditis, magno Saracenis hac re vulnere inflicto, domum rediit. Imperante verò domino Romano Ioannes Curcuas magister contra

ἡσυχίας τῶ ὁμοίῳ ὁλέσθῳ παρὰ δὲ ὑπέστρεψε, μεγάλῳ πλη-
θὺ ἐν τέτρω δὲ τοῖς Καρχηλώσις. ὅπῃ ἡ τῆς βασιλείας κυρῶ ῥώ-
μανῶ βασιλέως ὁ μέγιστος Ἰωάννης ὁ κουρκούας ἀπερχόμενος
καὶ τὰ

πανδιάτης ὁ ἀδελφὸς τῷ πατρὶ
θένῃ. δαβὶδ ἐτελεύτησεν ἄτεκ-
νον. ἀπὸ ἧς τῆς ἐξ ἱερουσαλήμ
μετοικίσεως αὐτῶν εἰς τὴν νῦν οἰ-
κούμενῳ παρ' αὐτῶν χάριν, ἐπὶ ἣ
ἡ φ' μέχει τῆς ἡμετέρας. ἡ τῆς ὁδῆς
ἰνδικπῶν ἰ. ἐπὶ ἀπὸ κτίσεως κόσ-
μου 6460. ἐπὶ τῆς βασιλείας κον-
σταντίνου καὶ ρομάνου τῶν φιλο-
χρίτων καὶ πορφυρογενήτων βασι-
λέων ῥωμαίων. ἰστέον ὅτι ὁ φιλό-
χριστος καὶ πορφυρογενής καὶ
αὐτοκράτωρ βασιλεὺς λέων ἀκού-
σας ὅτι εἰς τὸ τόπον τὸ λεγόμενον
φασιανὴν ἐλθόντες οἱ Καρχηλωῖ
τὰς ἐκεῖσε ἐκκλησίας ἐποίησαν κά-
σαι, ἀπέσφαξε τὸ παλαιοῦ καὶ
σφαπὶ γὼν τῶν ἀρμενιακῶν τὴν λα-
λάκωνα, καὶ τὴν σφαπὶ γὼν κωλω-
νείας, καὶ τὴν σφαπὶ γὼν μεσποτα-
μίας, καὶ τὴν σφαπὶ γὼν χολιδίας, καὶ κα-
τέστρεψαν τὰ τοιαῦτα κάσαι, τὰς
ἐκκλησίας ἐλευθερώσαντες, ληϊ-
σόμενοι καὶ πᾶσαν τὴν φασιανὴν
τῷ τότε κυρῶ ὑπὸ τῶν Καρχη-
λωῶν κερτεμένῳ. καὶ εἰδὼς οὗ-
τω πᾶν ἀπέσφαξε τὸ μαγίστον
κατακλόν καὶ δεμεσικὸν τῶν
χολῶν. ὃς ἐλθὼν ἐν τῷ κάσῳ
θεοδοσιουπόλεως, καὶ τὰ περὶ αὐ-
τῆς ληϊσάμενος, καὶ τὴν χάριν τῆς
φασιανῆς, καὶ τὰ πρὸ αὐτῶν

κατὰ τὸ κάστρον πρὶν εἰς τὴν δίοδον
αὐτὴν ἠφάνισεν τὴν πᾶσαν χώραν τὴν
φασιανὴν ὡς ὑπὸ τῶν Καρχη-
νῶν κρατεμένῃ. ἀλλὰ καὶ ὁ πατρι-
κίος Θεόφιλος ὁ ἀδελφὸς τῷ Θεο-
φίλῳ ἐβλήθη καὶ Ἰωάννης τὸ
πρῶτον αὐτὸν στρατηγούμενον ἐν
χολιδίᾳ, ἐπεαίδευσεν τὴν τοιαύτην
χώραν ὅλην φασιανὴν, ὡς καὶ
τίς ὑπὸ τῶν Καρχηνῶν δεσπο-
ζομένην, μέχρι τοῦ γερονέναι τὴν
λόγον, μετὰ τῆς Θεοδοσιουπόλεως
εἰς πᾶσαν τὴν φασιανὴν χω-
ρίον οὐ συνέστη, οὐδὲ εἰς τὸ κάστρον
τῆς ἀβνίκου, καὶ οἱ Ἴβηρες πάντοτε
ἔσχον ἀγάπην καὶ φιλίαν μετὰ τῶν
Θεοδοσιουπολιτῶν, καὶ τῶν ἀβγι-
κιωτῶν, καὶ μετὰ τῶν μανζικισ-
τῶν, καὶ μετὰ πᾶσι τῶν περὶ τὴν
αἰλὴν ἐν φασιανῇ οὐδέποτε ἐπεκ-
τήσαντο χώραν. ὅτι πολλὰκις ὁ
κύριος λέων ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ κύ-
ριος ῥώμανος, καὶ αὐτὴ ἡ βασίλισσα
ἡμῶν ἐπεζήτησε τὸ κάστρον τὸ
κετζέον τῆς ἀναλαβέντος αὐτὸ, καὶ
εἰσαγαγεῖν ταξάτας, πρὸς τὸ μὴ
ἐκείθεν καταρχεῖσθαι πᾶσαν Θεο-
σιουπόλιν, ἵνα ασφαλιζόμενοι
πρὸς τὴν κουερπυάτην καὶ
τὴν ἀδελφὸν αὐτῆς, τοῦ μετὰ τὸ
παρρηφθῆναι τὴν Θεοδοσιουπό-
λιν ἀναλαβέντος αὐτοὺς τὸ τοιοῦ-
τον κάστρον. ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο οἱ
Ἴβηρες τοῦτο ποιῆσαι διὰ τὴν ἀγάπην τῶν Θεοδοσιουπολιτῶν, καὶ
διὰ τὸ μὴ πορθηθῆναι τὸ κάστρον Θεοδοσιουπόλεως. ἀλλ' ἀντιδή-

Tibium urbem proficiscēs
in transitu omnem Phasia-
nes regionem veluti Sara-
cenicam vastavit, quā ad-
modum & ea ipsa de causā
ante eum Ioannis istius
frater, Theophilus patri-
cius, cum Chaldiae prator
esset. Quamdiu enim res
cum Theodosiopolitis es-
set, in Phasiane regione
nihil illarum constitit, ne ad
urbem quidem Abnicum
usque; Iberesque amicitia
omnino colebant cū Theo-
dosiopolitis, Abniciolis,
Manziciertanis & vniuer-
sa denique Perside: sed in
Phasiane nihil terrae pos-
sidebant. Leo autem &
Romanus imperatores,
imperatrixq; nostra saepe-
numero Cerzeum urbem
recipere, & praesidiarios
imponere studuerunt, ne
amplius inde Theodosio-
polis commeatui domina-
retur: affirmantes Europa-
latae eiusque fratribus, si-
mulac capta foret Theo-
dosiopolis, illā se receptu-
ros: sed Iberes hoc facere
non sustinuerunt amore
Theodosiopolitanorum,
ne eorum vrbs excindere-
tur, imperatorique & im-
peratrici responderunt; si

hoc facerimus, opprobriū
erimus vicinis nostris, Ma-
gistro & præfecto Abaf-
giæ, Basparacanitæ, & gu-
bernatoribus Armeniæ: di-
cere item possent, infidos
imperatorī Iberas esse, Cu-
ropalatemque, & eius fra-
tres, neque se illis confide-
re, ideoque hanc ab illis
urbem cepisse; quā po-
tius mittat turmarcham,
aut aliquem de comitatu
suo, qui in vrbe Cetzeo resi-
deat & inspectionē habeat.
Regestum autem fuit; quid
proderit, si turmarcha, aut
de comitatu nostro aliquis
mittatur? qui si veniant,
cum decem aut duodecim
ad summum viris intrare
poterūt, & residere in loco
quem vos iis assignaueritis.
Et quandoquidem multæ
viæ sunt quib. Theodosio-
polin intrare licet, non est
possibile ab vrbe prospice-
re carbania Theodosio-
polin ingredientia, quæ
noctu intrare possunt illis
nihil tale cogitantibus. I-
beres itaque, quia vastari
Theodosiopolin nollent
sed magis commeatui do-
minari, non obedierunt,
neque urbem Cetzeum
tradiderunt: sed verā &

ἐπιβλῶναι τὴν Θεοδοσιούπολιν, ἀλλὰ μὲν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, τότε ἔνεκα
οὐχ' ὑπήκουσεν, ἀλλὰ ἐξέδωκεν τὸ κάστρον τὸ κατ' ἑξῆς. καὶ τοὶ κ' ὄρκον
ἔσχεον.

λασαν τὴν κύριον ρώμανον καὶ τὴν
βασίλισσαν ἡμῶν λέγοντες. ὅπ' εἰ-
τέ τοιοῦτον ποιήσμεν, ἀπ' ἡμῶν ἔχομεν
ἡμεῖς εἰς τὴν γείτονα ἡμῶν.
οἷον εἰς τὴν μάγιστρον καὶ εἰς τὴν ἑξ-
επασίω ἀβασχίαν, καὶ εἰς τὴν βα-
σπαρχανίτην, καὶ εἰς τὴν ὑπερε-
ξάρχοντα τῶν ἀρμενίων. καὶ εἰ-
πεῖν ἔχουσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀπί-
στους ἔχει τὴν ἰβήραν, τότε τὸ καυερ-
παδάτην, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ
οὐ πιστεύει αὐτοῖς. καὶ διὰ τοῦτο
ἀνελάβετο τὸ κάστρον ἑξ' αὐτῶν.
ἀλλὰ μὲν ὁ ἀποστείλει ὁ βασι-
λεὺς τὸν μαρμάριον ἢ βασιλικὸν πι-
νὰ, καὶ αὐτὸν κατέβη εἰς τὸ κάστρον τὸ
κατ' ἑξῆς, καὶ αὐτὸν διεωξέ. καὶ ἐδέ-
ξαντο διὰ κελύσεως, ὅπ' ἂν ὀφε-
λθῃ, ἢ τὸν μαρμάριον, ἢ βασιλικὸν
ἀποστείλει. πάντως εἰάν εἰσέλθῃ
εἴτε τὸν μαρμάριον, εἴτε βασιλικὸν,
μὴ δέξαι ἢ δῶδεκα ἀνθρώπων
ἔχει εἰσελθεῖν, καὶ κατέβη εἰς τὸ
εἰς τὸ ἀπληκτόν ὁ παρ' ἡμῶν λάβῃ.
καὶ ἐπεὶ πολλὰ εἰσὶν ὁδοὶ αἱ εἰ-
σάσθαι εἰς τὸ κάστρον Θεοδοσι-
πόλεως, οὐ δύναται ἀπὸ τοῦ κάστρου
βλέπειν τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξ-
ερχόμενα εἰς τὸ κάστρον Θεοδοσι-
πόλεως. δυνάμει δ' εἰσέρχεται καὶ
ἐξέρχεται ἐν Θεοδοσιπόλει τῇ νυκτὶ
ἐκείνων μηδὲν νοσήτων. ἀλλ' οὐκ
διὰ τὸ μὴ θέλῃ τὰς ἰβήρας πορ-

ἔλθον δεχόμενοι, ὃ μὲν τὸ
παρὰ ληφθῆναι τὸ θεοδοσιόπολιν
ὑποσφραλῖναι αὐτοῖς τὸ τοιῦτον
κἄθεν, ὅπ οὐδέποτε ἐβυλήθη
οἱ ἱβηρες παρὰ δούσαι ἢ αἰχμα-
λωλίσσαι τὰ παρὰ τὸν κἄθεν θεοδο-
σιόπολιν, ἢ τὰ χωρία αὐτῶν, ἢ εἰς
τὸ κἄθεν ὃ ἀβνίκου, ἢ τὰ παρὰ
αὐτὸ χωρία. ἢ εἰς τὸ κἄθεν μαν-
ζικίαν, καὶ εἰς τὸ αὐτῶν ἐπικρά-
τησαν. ὅπ κατὰ τὴν εἰρήνην ὁ κουρ-
παλάτης παρὰ τῶν χωρίων τῆς
φασιανῆς ἐπὶ τῶν ὁλῶν τὸ φασι-
ανῶν καὶ τὸ κἄθεν ὃ ἀβνίκου,
παρὰ φασιανῶν χυσοβύλλια ἔ-
χειν ὃ μακαρίν βασιλέως ὃ κυ-
ρῶ ῥωμανῶν, καὶ τῆς ἡμετέρας
βασίλειας. ὧν καὶ τὰ ἴσα παρὰ ἡ-
μαῖς ἀπέστειλε διὰ τὸ ζυρβανέλην
ὃ ἀζάτῃ αὐτῶν ταῦτα ὁπποῦ κε-
μενοι, εὐρεμεν αὐτὸν μηδεμίαν
βοήθειαν ἔχοντα. τὸ μὲν γὰρ χυσο-
βύλλιον ὃ παρὰ θεοῦ ἡμῶν παρὰ
χειρὶ ὑποχέσθαι τὸ αὐτὸν κουρ-
παλάτην, ὡς δὲ ὁρκου ἐβεβαίωσεν
αὐτὸν οἰκείᾳ χειρὶ ἐλθεῖν ἡμῶν,
ὃ διαμεῖναι ἐν τῇ πόλει τῆς ἡμε-
τέρας βασιλείας. καὶ ταῖς μὲν ἐχ-
θροῖς ἡμῶν ἀντιμάχεσθαι, τοῖς δὲ
φίλοις ὑπερσπρίζειν. καὶ τὸ ἀνα-
τολὴν ὑπόσπονδον ποιῆσαι τῇ
βασίλειᾳ ἡμῶν, καὶ κἄθεν χειρῶ-
σαν, καὶ μεγάλην παρὰ θεοῦ ἡμῶν ἔργα ποιήσαν. καὶ ὑπε-
χέσθαι αὐτοῖς παρὰ τὸ παρὰ θεοῦ ἡμῶν, ἵνα εἰς ἀν φυλάξῃ τὸ αὐτῶν
πᾶσι, δούλωσιν, καὶ ἐν γυναικὶν, διαμεῖναι ἀμετασάλλατον καὶ.

iuramentū scriptum sumpt-
serunt, captā Theodosio-
poli urbem hanc se ipsis
interuersuros. Nullo e-
nim modo volebant loca
Theodosiopoli circumia-
centia prædationibus aut
vinculis obnoxia esse, ut
neque vrbes Abnicum &
Manziciert, earumve terri-
toria. Instabat quoque
Curopalates de regione
Phasianes, eam totam cū
vrbe Abnico postulans,
prætendensque aureas se
bullas habere à beato im-
peatore domino Romano,
& nostra maiestate: quaiū
item exemplaria ad nos
misit per Zurbanelen * a-
zatum suum. quibus con-
sideratis nil hæc iuuare ip-
sum comperimus. Aurea
enim bulla avi mei conti-
net, prædere Curopalatem,
scriptoque etiam propriā
manu iuramento confir-
mare, in fide se imperij
nostri mansurum, amicos
quoque & hostes eosdem
habiturum, orientem no-
bis subiecturum, vrbes ex-
pugnaturum, & res pro
nobis magnas gesturum;
socerum autem meum res-
pondere, si fidem seruet,
officiaque hæc præster, &

ipsum, posteros dignitate hanc perpetuam habituros, ditionis suæ fines nūquam migret sed priorum imperatorum conuentis acquiescat, neque ea transgrediatur, aut Theodosiopoleos euersionem impediat, aut aliarum urbium hostilium, siue ab ipso solo ea obsideantur, siue ab exercitu nostro. Atque hæc quidem aurearum bullarū summa erant capita; quæ Cuiropalatæ prodesse nihil possunt: nam quæ forceri nostri est, ea sancit, ne antiquis ditionis suæ terminis cum dimoueamus; quodq; Theodosiopolin & reliquas hostium vrbes, vel solus, si possit, vel cum nostris militibus obsidebit & excindet, sed dominium ac proprietatē non retinebit. Nostræ autē summa est vt Agarenorum quæcunque loca vel ipse, vel affinis ipsius Magister Adranase, suis copijs subijcere sibi poterit, vel ab hoc vsque die subjecerit, eorum & dominium & proprietatem habeat. Et quandoquidem neque suis copijs Theodosiopolin expugnauit, neque Abnicum, neque Mastatum, non debeat ea possidere, utpote quæ cis Erax

αὐτὸς καὶ οἱ τῶν γένεσιν αὐτῶν ἐν τῇ
τῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ οὐ μετα-
στήσει τὰ δέδια τῶν τόπων αὐτῶν. ἀλλὰ
καὶ τῶν πρώτων βασιλέων τὰ
σύμφωνα σέβει, καὶ περαιτέρω μὴ
ὑπερβήσεται. καὶ ὅτι οὐδέ κωλύσει
αὐτὸν καταστρέφαι τὴν Θεοδοσιού-
πολιν καὶ τὰ λοιπὰ κάστρα τῶν
ἐχθρῶν, καὶ ἂν τε διὰ τῶν αὐτῶν μόνων
πολιορκηθῶσιν, καὶ ἂν τε δι' αὐ-
τῶν τῶν στρατοπέδων ἡμῶν. πάντα μὲν
τὰ κεφάλαια περιέχουσι τὰ χρο-
νολόγια, ὅς ἂν ἐδεμίαν βοή-
θειαν ὁ κουροπαλάτης ἔχῃ. τὸ μὲν
γὰρ τῶν πενθεστῶν ἡμῶν διαγροῦς, ὅτι
οὐ παρυσιαζόμενοι αὐτὸν ἐκ τῶν
πολεμίων ὁρίων τῆς χώρας αὐτοῦ
καὶ ὅτι ἐὰν δυνήθῃ, εἴτε καὶ μόνος,
εἴτε καὶ μετὰ τῶν στρατοπέδων ἡ-
μῶν, πολιορκήσει καὶ καταστρέψῃ
τὴν Θεοδοσιούπολιν, καὶ τὰ λοιπὰ
κάστρα τῶν ἐχθρῶν. οὐχὶ ὅτι κατα-
χεῖν αὐτὰ εἰς τελείαν δεσποτείαν
καὶ κυριότητα. τὸ ὅτι τῆς βασιλείας
ἡμῶν περιέχῃ, ἵνα ὅσους ἂν τό-
πους δυνήθῃ καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ ἀνε-
ψιὸς αὐτοῦ ὁ μέγιστος Ἀδρα-
νασῆ, ἐξ οἰκείας δυνάμεως κα-
θυποτάξαι τῶν ἀγαθῶν, ἢ ἀπὸ
τῶν καθυποτάξεως, καλέσῃ ὅτι
δεσποτεῖα καὶ κυριότης. καὶ ἐπεὶ
οὔτε ἐξ οἰκείας δυνάμεως τὴν Θεο-
δοσιούπολιν καταστρέψατο, ὅτε τὸ
ἀβνίκον, οὔτε τὸ μαστάτον, οὐκ ὁ-
φείλη πάντα καλέσῃ ὡς ὄντα ἐν-

Θεο

Δεν τῷ ἔραξ ποταμοῦ, ἥτοι τοῦ
 θαλάσσιου. διό τε τὸ μὲν κά-
 στερον ἔσ' ἀβνίκου μέχρι ἔσ' νῦν
 ὡς αὐτεξέστηον καὶ αὐτοδέ-
 σπον, ἔχον ἴδιον ἀμνηρῶν. καὶ πολ-
 λάκις ὁ λαὸς ἡμῶν ἐπεσείδασεν
 αὐτό. ἀλλὰ καὶ ὁ ἔξ' Ἰωάννης καὶ
 στρατηγὸς ὁ ἀρραβονίτης, καὶ ὁ
 παλίσκιος θεόφιλος καὶ ἀπίως
 στρατηγὸς θεοδοσιουπόλεως, καὶ οἱ
 λοιποὶ στρατηγοὶ, μεγάλῃ περὶ-
 σαν καὶ αἰχμαλωσίαν εἰς αὐτὸ
 ἡρξάσθαι, καὶ ἀκαύσαντες τὰ χω-
 ρία αὐτῷ μηδέποτε ἔκουρσθησά-
 τε περσεύσαντες αὐτό. καὶ ὡς
 καὶ ἠφανίσθη τὰ τέττα χωρία
 παρὰ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ὑπὲρ
 σῆλθον οἱ ἰβήρες, καὶ κατεκράτησεν
 αὐτὰ, πειρώμενοι ἐν τέττα τὸ κά-
 στερον κρατῆσαι. ὃ δ' ἀμνηρῶν πολλὰ-
 κισ μλυυθεὶς παρὰ ἔσ' παλίσκιου
 θεοφίλου καὶ στρατηγῶν, καὶ ἰδὼν
 ὅτι οὐδαμῶς ἔχει ὑπὲρ ζῶης,
 ὑπελάβη, καὶ κατένευσεν δού-
 λῳ τῆς βασιλείας ἡμῶν, δού-
 τῇ ὅν αὐτοῦ ὄψιδος τὸ ἑμασά-
 τον ὑπῆρχε τῶν θεοδοσιουπολι-
 τῶν. καὶ ἠνίκα ὁ μάγιστρος Ἰωάν-
 νης ἐπελιόρκησε τὸν θεοδοσιουπό-
 λιν ἐπὶ μῆνας, διὰ τὸ μὴ δύνα-
 σθαι παραλαβεῖν αὐτήν, ἀποστεί-
 λας λαὸν παρέλαβε τὸ αὐτὸ κά-
 στερον τὸ μασάτον. καὶ εἰσῆλθον ἐν
 αὐτῷ τὸ ἔσ' περσεύσαντες τὸ βόλλαν, τὸ τότε ὄντα κατεπάνω νικοπό-
 λεως. ὃ δ' ὁ μάγιστρος παγκράτης συνταξιδύσας τῷ αὐτῷ μα-

flumen sint, siue Phasidē :
 tum etiam quia Abnicum
 hactenus sui iuris fuerit,
 proprioque domino parēs,
 & Ameran proprium ha-
 bens, nostris sæpenumero
 illud populantibus. Verū
 etiam * Ioannes, prætorq;
 Arrhabonites, & Theo-
 philus patricius paulo ante
 Theodosiopoleos prætor,
 reliquique, prædam inde
 magnam & captiuorum
 multitudinem abduxerūt,
 incensis prædijs eius ante-
 quam id Curopalates fe-
 cisset. Hisque ita à nobis
 deletis venerunt Iberes, ea-
 que ceperunt, urbem ex-
 inde tenere conati. Ame-
 ras verò crebro compella-
 tus à Theophilo patricio
 & prætore, nullam sibi vi-
 tæ spem esse videns, im-
 perio se nostro submitit, &
 filium obsidem dedit. Ma-
 statum verò Theodosiopo-
 litanorum erat, cumque
 Ioannes magister Theodo-
 siopolin per septem men-
 ses obsideret, neque expu-
 gnare valeret, misso mi-
 lite istud cepit, introducto
 illic * Petrona Boila, qui
 tunc Nicopoli præerat. At
 Pancratius magister, qui
 cum Ioanne ante Theo-

dosiopolin ordines duxer-
 rat, secessurus, urbem illā
 dari sibi ab eo petijt, scrip-
 to iuramento affirmans, si-
 bi perpetuò se asseruatu-
 rum, neque villo pacto Sa-
 racenis traditurum: isque,
 quia Christianus esset, Pā-
 cratius, & imperii nostri
 subditus, iuramēto fidēs cā
 tradidit, at ille Theodosio-
 politanis restituit, quorum
 vrbe captā venientes Ibe-
 reseam tenuerunt, itaque
 neque Mastati neque Ab-
 nici potestate petere pos-
 sunt. Sed postquam Curo-
 palates fidus & integer
 seruus ac amicus noster
 est, propter eius postula-
 tionem, fiat terminus Pha-
 sianes Erax fluuius, siue
 Phasis: & sinistras partes
 Illyrium versus Iberos te-
 neant, dextræ verò ver-
 sus Theodosiopolim tam
 vrbes quam agri nostri im-
 perij sint, flumine scilicet
 vtrasque disteminante,
 quemadmodum etiam be-
 atæ memoriæ Ioānes Curo-
 cuas, cum viueret, interro-
 gatus expedire pronuntia-
 uit. Nam stricto iure nul-
 la potestas Curopalatæ cō-
 petit neque in citeriora flu-

μῆτρῳ ἐν Θεοδοσιουπόλει, ὡς ἵκα ἐ-
 μελλον ἀναχωρεῖν, παρεκάλεισθαι
 ἵνα δώσῃ αὐτῷ τὸ τοιοῦτον χά-
 ρειν, ποιήσας ἔλθοντα ὄρεον
 πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐπικρατεῖν αὐτὸν, καὶ
 μηδέποτε τοῦτο τοῖς Ὁσροηνοῖς
 ἐπιδύναται. καὶ διὰ τὸ ἐπὶ αὐτὸν καὶ
 χειριστὸν καὶ δοῦλον τῆς βασι-
 λεύης ἡμῶν, πεισύνσας τῷ ὄρεῳ
 αὐτῷ δέδοκεν αὐτὸ τῷ εἰρημένῳ
 παγκρατεῖ. ὃς δὲ πάλιν ἀπεχαρί-
 σαι αὐτὸ τοῖς Θεοδοσιουπολίταις.
 καὶ ἡνίκα παρελήφθη ἡ Θεοδοσι-
 ολις, ὑπεισεληθόντες οἱ Ἰβηρες
 ἐκράτησεν αὐτό. διότι οὔτε ὁ τοι-
 οῦτος κατέρχεται μακάρι, οὔτε ὁ ἀβ-
 νίκου ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐπιζητεῖν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ὁ κουρπηλάτης πε-
 ςὸς καὶ ὄρθος δοῦλος καὶ φί-
 λος ἡμῶν ὄντι, διὰ τὸ αὐτοῦ πα-
 ρέκλησιν, ἵνα ἡνίκα συνέρει τῆς
 Φασιανῆς ὁ ποταμὸς ὁ ἑρξ, ἡτοι-
 ὁ φάσις. καὶ τὰ μὲν ἀριστερὰ μέ-
 ρη τὰ πρὸς τὴν Ἰλλυρίαν κατέ-
 χουσιν οἱ Ἰβηρες, τὰ δὲ δεξιὰ ὅσα,
 εἰσὶ πρὸς τὴν Θεοδοσιουπόλιν,
 καὶν τε κατέρχεται καὶν τε χωρία εἰ-
 σὶν, ὧσιν ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ
 ἡμῶν, ὁ ποταμὸς διλονόπιν συν-
 ορεῖν ἀμφοτέρων ἐπαρχῶν, κα-
 τὰς καὶ ζωνὴν μακάριον Ἰωάννης
 κουρκούας περὶ τούτου ἐρωτη-

θεὸς ἐξεῖπε (ὡς ἔστιν ἐπὶ) τὸ ποταμὸν συνέρει. τὸ μὲν γὰρ ἀρι-
 στερὰ ἄκρον ἐδεμίαν ἐξουσίαν παρέχει τῷ κουρπηλάτῃ, εἴτε
 εἰς

εἰς τὰ ἐνθεν ὁ ποταμὸς, εἴτε εἰς
τὰ ἐκείθεν διακράτησιν ἔχειν.
ὁ δὲ πᾶσι τοιαῦτα πάντα χωρία
τῶν θεοδοσιουπόλεων τὰ ἐρητύ-
ματα τῆς βασιλείας ἡμῶν ἡχ-
μαλώτις, καὶ ἐπιρπύλη. καὶ ὅ-
τε ποτε χωρὶς ἡμετέρου λαοῦ ἱε-
ρες ἐξῆλθον καὶ ἐπαρίδυσαν
θεοδοσιούπολιν, ἀπὸ αὐτῶν φίλους ἐ-
χον αὐτοὺς, καὶ ἐπραγματεύοντο
μὲν αὐτῶν καὶ τῶν μὲν σώματα ἠθε-
λον πορθηθῆναι τῇ θεοδοσιούπο-
λιν, τῇ δὲ καρδίᾳ οὐδαμῶς ἐβύλον-
το παραληφθῆναι αὐτῶν. ἀλλ'
ἡ βασιλεία ἡμῶν, ὡς εἴρηται,
διὰ τὴν πρὸς τὴν κουρπαλάτιν
ἀγάπην, ἠθέλησε χεῖρτα τὴν
ποταμὸν τὴν ἱέραξ, ἥτοι τὴν φά-
σιν, ὅτι οὐκ ἀμφοτέρων, καὶ
ὁφείλουσιν ἀρκεῖσθαι εἰς τὴν τοι-
αύτην διακράτησιν, καὶ μηδὲν πλεονάζειν.

minis neque in vltiora:
siquidem omnis ille Theo-
dosiopolitanorum tractus
à nostro milite ferro igne-
que vastatus est, neque vn-
quam sine eo Iheres egressi
Theodosiopolin populati
sunt, sed amico semper co-
vsi negotia inter se exercu-
erunt: & verbo quidem de-
leri Theodosiopolin vole-
bant, re tamen ipsâ nullo
modo. Sed nostra maie-
stas, vt dictum est,
propter adfectum in Cu-
ropalaten, terminum in-
termedium esse voluit
fluvium Erax, siue Pha-
sin; quâ possessione con-
tenti esse, neque quid-
quam amplius petere de-
bebant.

Κ Ε Φ.

CAP. XLVI.

ΚΕΦ. μς'.

*De Iherum genealogiā,
& oppido Adranu-
rzio.*

Ἐπὶ τῆς γενεαλογίας τῶν ἱ-
ερέων, καὶ τοῦ καὶ αὐτοῦ ἀδρα-
νυρζίου.

Sciendum est Pancra-
tium, Davidem, & Mā-
palim, quod omnino san-
ctum significat, filios fuisse
magni Symbatij Iheris. Et
Adranurze quidem in he-
reditatem Pancratio cessit,
Dauidi verò alia regio.
Habuit autem Pancrati-
us filios tres, Adranaser, Cur-
cenium, & Afotium patri-
cium, qui etiam Ciscases:
diuisitque ipsis terras suas,
& Adranutze Curcenij he-
reditas fuit; qui sine liberis
cum decederet, fratri Afo-
tio Ciscase id reliquit. At
Afotius patricius, qui &
Ciscases, generum sibi
afficiuit Curcenium illum
magistrum, qui principatu
accepto socero Afotio A-
dranutze per vim ademit,
& compensationis vicem
dedit Tyrocastrum, terrā-
que quam Atzara flumen
alluit confinem Romanie
ad Colorin. Vxor autem
Afotio huic patricio, siue
Ciscase, soror fuit Georgij
magistri & Abasgiz do-
μοῦ καὶ κισκάσης τῆς ἀδελφῆς ἑ
μαγίστου γιωργίου καὶ ὁ ἑσσιασίου Ἀβασ-
γίας

Ιστέον ὅτι ὁ παγκράτης, καὶ
ὁ δαβίδ, καὶ ὁ μάμπλις, ὁ ὁ-
μολογῶν πάντας, ὑπῆρχον
ἡοὶ ὁ μέγας Συμβατίης ἱερέως.
καὶ ἔλαχε τὸ ἀδρανύρζη εἰς κλη-
ρονομίαν τῷ παγκράτῳ. τῷ δὲ δα-
βίδ ἔλαχεν ἑτέραν χώραν. ὁ δὲ πα-
γκράτης ἐποίησεν ἡὺς τρεῖς, τὸ
ἀδρανάσερ, τὸ κουρκένιον, καὶ τὸ
παλρίκιον ἁσάπον, καὶ καὶ κισκά-
σιον. καὶ διέμενεν αὐτοῖς τὰς χώ-
ραν αὐτοῦ. καὶ ἔλαχε τὸ ἀδρα-
νυρζίον τῷ ἡὺ αὐτοῦ κουρκενίῳ,
καὶ κείνῳ τελευτήσαντι ἀπέκνη,
ἔλασεν αὐτὸ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
Ἀσώπῳ τῷ καὶ κισκάσῃ. ὁ δὲ πα-
τρίκιος Ἀσώπῳ ὁ καὶ κισκάσης
ἐπαῖρε γαμβρὸν εἰς θυγατέρα αὐ-
τοῦ τὸ κουρκένιον ἐκείνον τὸ μάγι-
στον, ὅστις δυναστεύσας ἀφείλετο
ἐκ τῆς γενεῆς αὐτῆς Ἀσώπῳ τὸ
ἀδρανύρζη κατὰ τυραννίδα. καὶ
δέδωκεν αὐτῷ εἰς ἀντιστήκωσιν
τότῃ τυρόκατρον, καὶ τὴν ποταμίαν ὅ-
τι Ἀτζάρα, καὶ ἔσαν ὅμοιοι τῆς
ρωμανίας εἰς κώλωιν. εἶχε δὲ
γυναικαὶ ὁ παλρίκιος Ἀσώπῳ
καὶ ὁ ἑσσιασίου Ἀβασ-
γίας

ρίας· καὶ ὅτε ἐγγύοντο καὶ ἀγγέλων
 ὅτε μάγιστρος κερκενίου, καὶ ὁ
 μάγιστρος γεώργιος καὶ Ἰευσπα-
 σῆς Ἀβασγίας, διὰ τὸ συναγω-
 γίζεσθαι τὸ παλαιοῦν ἄζωπον τῷ
 Ἰευσπασῆ Ἀβασγίας, διωκτοὶς
 ὁ κερκενίου ἀφείλετο καὶ ἀντι-
 στήκωσιν αὐτῷ δέδωκεν αὐτῷ ὑπὲρ
 τῷ Ἀδραντζίου, καὶ ἐδίωξεν
 αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀβασ-
 γίαν. τελευτήσαντι δὲ τῷ μαγί-
 στρῳ κερκενίῳ, κατελήφθη τὸ Ἀδρα-
 ντζι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ τῇ τῷ πα-
 τερικῇ Ἀσωπίῳ τῇ κισκάσῃ θυγα-
 τρὶ, ὡς πατερικὸν αὐτῆς. ὅτε δὲ
 διεμέειζον πάλιν χωρὶς τῷ μαγί-
 στρῳ κερκενίῳ μετὰ ὅπλων, ὅτε
 Ἀσωπίῳ ὁ κερκενίου ἀγάτης, καὶ ὁ
 μάγιστρος γεώργιος ὁ Ἰευσπα-
 σῆς Ἀβασγίας, καὶ ὁ μάγιστρος
 παλικάτῃς ὁ ἀδελφὸς τῷ περ-
 ρηθέντι κερκενίου, ἦλθον εἰς
 Συμβάσιν, καὶ ἐπῆρυν ἐκείνους τὸ
 πλησιάζον αὐτῶν. τὸ δὲ Ἀδρα-
 ντζίον ἐπλησίαζε τῷ Συμβα-
 πῶ τῷ τῷ περρηθέντι θυβιδ
 ὑπὸ. τότε ἐκράτησεν πάντες τὴν γυν-
 αῖκα τῇ μαγίστρῳ κερκενίῳ, ἡ-
 γουν τὴν θυγατέρα τῇ πατερικῇ Ἀ-
 σωπίου τῇ καὶ κισκάσῃ. λέγοντες
 ὅτι ἵνα γυνὴ οὕσα οὐ δύναται
 κρατεῖν τὸ κράτος. τότε δέδω-
 κεν ὁ Συμβαπῶ εἰς Συνάντη-
 σιν τῇ κράτῃ χωρεῖα τῇ γυναικί.
 καὶ ἀνελάβετο τὸ τοιοῦτο κράτος τὸ Ἀδραντζίον. ἴσμεν ὅτι ἡ

mini. Cumque dissiderent
 inter se Curcenius magi-
 ster, & Georgius magister
 dominusque Abasgie, quia
 Asotii patricij partibus fa-
 veret Abasgie dominus,
 potentiâ ac virib. antecel-
 lens Curcenius eripuit et-
 iam quod pro Adranu-
 rzio eiderat, expulitque,
 & in Abasgiam profectus
 est. Mortuo verò Curce-
 nio magistro Adranurziū
 accepit vxor eius Asotii
 patricii, siue Ciscase filia
 tanquam patrimonium.
 At cum Asotius Curopala-
 tes, Georgius magister
 Abasgie dominus, & Pan-
 cratius magister, iam di-
 sti Curopalatae frater,
 Curcenii terram armis di-
 viderent, re inter se com-
 positâ, unusquisque pro-
 pinquas sibi partes cepit.
 Adranutzium verò Sym-
 batio propinquum erat Da-
 uidis, quem autem dixi-
 mus, filio: itaque omnes
 comprehensâ Curcenii
 magistri vxore, Asotii pa-
 tricii siue Ciscase filiâ, di-
 xerunt ei: Tu, cum mulier
 sis, habere illam urbem nō
 potes: deditque ei Symba-
 tius pro illa prædia quæ-
 dam, atque ita Adranurziū
 ipse accepit. Et Iberum

quidem horum cognatio ita habet. Mater Davidis, & Adranase Curopalatae patris Asotii pridem Curopalatae, duorum fratrum filiae erant. Symbatius autem Davidis filius uxorem habuit filiam Pancratij magistri, qui pater Adranase pridem magistri, eaq; defunctae Adranase sorore accepit Symbatij Davidis filii *** Adranutziū verò munitum valde est, habetque territorium magnum instar regionis: & negotia Trapezuntis, Iberiae, Abasgiae, totiusque Armeniae & Syriae illic agitantur, unde commercium illi ingens est. Terra verò eius, sive Armen, multa & fertilis, estq; clavis Iberiae, Abasgiae, & Mischiorum. & beatus quidem imperator dominus Romanus misit Constantem patricium, & Drugarium rei naualis qui tunc temporis * & manclabita erat, deditq; ei vestem magistri, ut Curcenium Iberē magistrum crearet: qui cū Nicomediam usque progressus esset, accessit Agapius monachus Cymene F. qui tunc in vrbe sancta tue-

του πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν κερκένιον τὴν ἰβηρὰ μάχισεν. μὲν δὲ ὁ δὲ ξελθεῖν τὴν πατρικίον κώνσαντα καὶ δευγλάειον τὴν πλωῖμα μέχει νικομηδείας, εἰσῆλθεν ὁ μοναχὸς ἀγάπιος ὁ τὴν κυμινὰ, ὃς ἦν τῷ τότε

συγγράμα τῶν τοιούτων ἱερέων τὸν ἔχον τὴν τρέπον. τὴν δαβὶδ ἡ μητὴρ, καὶ τὴν ἀδρανασὴν τὴν κουροπαλάτου, τὸ πατέρα τὴν ἀπίως Ἀσωπὸν τὴν κουροπαλάτου, ὑπῆρχον δύο ἀδελφῶν παιδία, ἥρουν ἐξαδέλφαι, εἶχε δὲ συμβαλὶς ὁ τὴν δαβὶδ ὡς γυναικα τὴν θυγατέρα τὴν μαγίστην παγκρατίου τὸ πατέρα τὴν ἀδρανασὴν τὴν ἀπίως μαγίστην. καὶ τελευτησάσης ἔλαβεν ὁ ἀδρανασὴν τὴν ἀδελφὴν τοῦ συμβατίου τὴν ἑοῦ τὴν δαβὶδ * * * ὅπ τὸ κάστρον τὸ ἀρδανότζιν ὁχερὸν ὄναι πάνν, ἔχον καὶ ῥάπανάτων μέγα ὡς χιρὸν πύργον. καὶ αἱ παραμαλίαι τῆς τε τραπεζούντου, καὶ τὴν ἰβηρίας, καὶ ἀβασγίας, καὶ ἀπὸ πάσης τῆς χώρας τῆς ἀρμενίας, καὶ τῆς κυρίας, ἐκεῖσε ἀφικνῶνται. ἔχον δὲ καὶ κομμορκίον ἐκ τῶν τοιούτων παραγματιῶν ἀπειρεν. ἡ δὲ χώρα τὴν κάστρον ἀδρανότζιν, ἥτοι τὸ ἀρζὴν, ὄναι καὶ πολλὴ καὶ εὐφοροῦ. καὶ ὑπάρχει κλειδίον τὴν ἰβηρίας, καὶ ἀβασγίας, καὶ τῶν μαχίων. ὅπ ὁ μακάριος βασιλεὺς ὁ κύριος ρώμανος ἀπέστειλε τὴν πατρίκιον κώνσαντα καὶ δευγλάειον τὴν πλωῖμον, τῷ τό τε καιρῷ δὲ καὶ μαγλαβίτη τυγχάνοντι, δεδωκὼς αὐτῷ καὶ ἱμάτιον μαγιστῶ

τότε χρόνῳ εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν
 εὐχῆς ἐνεκα καὶ διερχόμενος αὐτῶν
 πρὸς Ἱβηρίαν, κατέστησεν εἰς τὸ
 κάστρον τὸ ἀδρανούτζιν. καὶ εἶχεν
 ὁ πατριάρχης Ἀσώπου ὁ καὶ κισ-
 κάσης καθούμενος ἐχθρὸν μὲν τῷ
 χαμβρῷ αὐτοῦ τῷ κουρκένῳ. καὶ
 ἐλάλησεν εἰς τὸ μοναχὸν Ἀγά-
 πιον, ὅτι ἐνορκῶ σε εἰς τὸ θεὸν καὶ
 εἰς τὴν δύναμιν τοῦ πρίου καὶ
 ζωοποιῦ σωτῆρος, ἵνα ἀπέλθῃς
 ἐκ τῆς πόλεως καὶ εἴπῃς τῇ βασιλείᾳ,
 ἵνα ἀποστείλῃ καὶ παραλάβῃ τὸ
 κάστρον μου, καὶ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσί-
 αν αὐτῆς. ὁ δὲ μοναχὸς ἀγάπιος
 ἐπισελθὼν ἐκ τῆς πόλεως, διηγήσατο τῇ
 βασιλείᾳ ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν
 ὁ πατριάρχης Ἀσώπου ὁ καὶ κισ-
 κάσης. τοῦ δὲ πατριάρχου πα-
 τρὶκὴν κώνσταντι καὶ δευτέρῳ
 οἱς τῷ παλατίῳ ἐν νικομηδείᾳ
 τυχεράνῳ διὰ τὴν πατριάρχου
 τῆς παροχής τοῦ μαγίστρου τοῦ
 κουρκένῳ Ἱβηροῦ ὑπόθεσιν, ἐκ πα-
 τέρους τοῦ βασιλέως ἔλαβε τὸ
 πριβάκιον τοῦ πατρικίου Συμεὼν
 τοῦ ἀσκητῆς ὡς ὅτι κελεύει
 ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ὁ ἅγιος κα-
 ταλιπῆν σε πάσας σου τὰς
 δουλείας, καὶ ἀπελθεῖν ἐκ
 συντομίας πρὸς τὸ πατρικίον Ἀ-
 σώπον καὶ κισκάσιον λεγόμε-
 νον, καὶ παραλαβεῖν τὸ κάστρον αὐτοῦ τὸ ἀδρανούτζιν, ἐπειδὴ
 διὰ τοῦ μοναχοῦ ἀγαπίου ἐδηλοποίησε τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν τὸ ἅγιον
 τοῦ ἀποστείλαι πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ οἰκέτον, τοῦ παραλαβεῖν τὸ
 κάστρον τὸ ἀδρανούτζιν. καὶ ἀπερχόμενος σε ἐκ τῆς πόλεως ἀναλαβοῦ

rat voti causā, transiensque
 Iberiam Adranutzium ve-
 nit. Erat autem Asotio pa-
 tricio, sive Ciscase, odium
 aduersus generum Curce-
 nium: itaque Agapio mo-
 nacho dixit: Adiuro te per
 Deū, & in virtute honorādē
 ac viuificæ crucis, vt in vr-
 bem abeas, imperatorique
 nunties, aliquē ad me mit-
 tat, urbemque hanc meam
 accipiat, & in potestate suā
 habeat. Agapius autem
 monachus in urbem veni-
 ens imperatori narrauit,
 quæcumque ipsi Asotius
 patricius dixisset. Cumque
 Constans, quem diximus,
 patricius, & rei naxalis
 Drungarius Nicomediæ es-
 set, ex mandato impera-
 toris littras accepit a patri-
 cio Simeone Asecretis,
 quorū hæc summa: Iubet
 te imperator, relictis rebus
 omnibus ad Asotiū patri-
 cium abire, & urbē Adra-
 nutzium ab eo accipere,
 quandoquidem per Aga-
 pium monachum sacrę im-
 peratoris maiestati signifi-
 cavit vti aliquem ἐ suis fi-
 dum mitat, & Adranutzium
 accipiat. vbi autē in Chal-
 diam veneris, adiunge tibi

principes vtilis, quos fortes fidosque cognoueris, urbemque ingredere, & caepe. Cumque Constans patricius, & rei navalis drungarius, strenuis turme praefectis, principibusq; & militibus assumptis trecentis in Chaldiam proficiscens in Iberiam venisset, detinuit eum beatę memorię David, Asotij pridem Curopalatę frater, interrogans, quoniam ab imperatore, & cuius rei causam missus, tantam secum multitudinem traheret. Putabant enim propter mortem Adranasę Curopalatę Curcenium eadem dignitate ab Imperatore non esse ornandum, quandoquidem inter Adranasę Curopalatę filios & patruelem eorum contentiones ortę essent, & quia primum famulum cum ingenti munere ad Imperatorem Curcenius misisset, ad Curopalatę aut Magistri honorem perendum, quatuor fratres, Adranasę Curopalatę filij, suspicabantur ideo eum illuc venire, ut Curcenium Curopalatem faceret. At Constans patricius excusauit, dicens. Curcenium sibi magistrum esse creandum, ea

ὅτι διὰ τὸ μέλλειν με πμήσειν ἢ κυρκένιον μάγιστρον ὀπιφέρωμαι καὶ
 ἢ τὰ

ἀρχοντας χρησίμους, ὅς ὀπίσασαι εἶ-
 ἡνδλειωμένους καὶ πεισῆς. καὶ εἰ-
 σελθε καὶ κρείτισον τὸ τοιοῦτον
 χάσπον. Ἐῖ παλαιοὶς κώνσας
 καὶ δρυγλάρης Ἐ πλωίμους ἀπελ-
 θόντες ἐν χερσὶν, καὶ ἀναλαβο-
 μένους τρυμάρχους χρησίμους καὶ
 ἀρχοντας, καὶ λαὸν μέχρι τ', εἰ-
 σήλθεν ἐν ἰβηρίᾳ, καὶ ἐκράτησεν
 αὐτὸν ὁ μακάριος δαβὶδ, ὁ ἀδελ-
 φὸς Ἀσωπίου τῆς ἀρτίως κουρπα-
 λάτου, λέγων πρὸς αὐτόν. πῶς ἀ-
 πεσάλης παρὰ Ἐ βασιλέως, καὶ
 τίνα δουλείαν ὀφείλεις ἐκτελέσειν,
 ὅτι τοσούτον λαὸν ἐπιφέρει μετ'
 σεαυτοῦ; ἐσκέπητο γὰρ διὰ τούτο
 ἀποθανεῖν Ἀδρανάσῃ, ἢ καὶ κυ-
 ρεπδάτῳ. ὅτι μήπως ὁ βασι-
 λεὺς ἢ κυρκένιον ὀφείλῃ πμήσειν
 κουρπεδάτῳ, ἐπειδὴ ἀνὰ μετα-
 ξυνοίᾳ Ἐ Ἀδρανάσῃ Ἐ κουρπεδά-
 του παῖδες Ἐ πατέρες αὐτῶν τε-
 λειώσαντες φιλονεικίας πινὰς ἐ-
 χον μετ' Ἐ ὁξυδέλφους αὐτῶν, διὰ
 τὸ καὶ ἢ πρῶτον ἄνθρωπον ἔπο-
 σείλαι μετ' ἐμὲ καὶ κυρκένιον ἢ
 κυρκένιον πρὸς Ἐ βασιλέα, ἐξαι-
 τήμενον τὸ κουρπεδάτικον, ἢ τὸ
 μαγιστράτον, ὑπέλαβον οἱ τέσσα-
 ρες ἀδελφοί, ἡρουν Ἐ Ἀδρανάσῃ
 Ἐ κουρπεδάτου οἱ παῖδες, ὅτι διὰ
 τὸ ποιῆσαι ἢ κυρκένιον κουρ-
 πεδάτῳ ἀπέρχεται ἐκείσε. ὁ Ἐ
 παλαιοὶς κώνσας ἀπολογήσας.

τὸν τοσῶτον λαόν. καὶ ἀποχαιρετί-
 σας αὐτὸν ὅπ' ἀπέρχεται εἰς τὸν
 Δαβὶδ τὸν μάγιστρον. εἶχε δ' ὁ αὐτὸς
 παλρίκιον κώνας καὶ πρὸς τὸν
 Δαβὶδ κελύσιν ἀπὸ τοῦ βασιλέως,
 καὶ ξένια καὶ ἀπυθόνη. τῷ αὐ-
 τῷ παλρικίου κώνας. εἰς τὴν
 χώραν τῆς κουρκένις ἐτίμησεν αὐ-
 τὸν μάγιστρον. καὶ εἰσῆλθεν εἰς
 τὸ κάστρον τοῦ παλρικίου Ἀσωτίς,
 τῷ καὶ Κισκάση, εἰς τὸ ἀδρανέτ-
 ζιν, καὶ δέδωκεν αὐτῷ τὸ πρὸς
 αὐτὸν τῷ βασιλέως κέλευσιν, οὐ
 περὶ τῆς κάστρου ἀδρανέτζιν πε-
 ριέχουσιν, ἀλλὰ περὶ ἐτέρων
 ὑποθέσεων. εἶπε δ' αὐτὸν ὁ
 παλρίκιος κώνας, ὅπ' ἔστιν ἢ ἡ
 κέλευσις οὐδὲν περιέχει περὶ τῆς
 κάστρου ἀδρανέτζιν. ἀλλ' οὖν τοῦ
 μοναχοῦ ἀγαπίου πρὸς τὸν βασι-
 λέα εἰσελθόνη, καὶ ἀναγγείλαν-
 τῷ αὐτὸν ὅσα καὶ παρήγγειλα
 βασιλὸν περὶ τοῦ κάστρου ἀδρανέ-
 τζιν. διὰ τῆς καὶ ἀπέστειλέ με
 ὅπως παραλάβω τὸ κάστρον, καὶ
 εἰσαγάγω ἐν αὐτῷ ὅν περ περιφέ-
 ρεται λαόν. καὶ ἐπεὶ δὴ, καὶ πρὸς
 εἰρη, εἶχεν ἔχθραν ὁ παλρίκιος
 Ἀσώπιος ὁ καὶ Κισκάσης μετὰ τοῦ
 γαμβροῦ αὐτοῦ τῆς κουρκένις, περὶ
 θυμῇ δοῦναι τὸ κάστρον αὐτῷ
 μετῴν τὸν βασιλέα. ὁ δ' ὁ παλρίκιος
 κώνας εἶχε παρ' αὐτῷ φλάμουλα, καὶ ἐπιδέδωκε τῷ παλρικίῳ
 Ἀσωτίῳ τῷ καὶ Κισκάση. ὁ δ' ὁ λαβὼν αὐτὸ εἰς κοινάριον περιέθη-
 κε, καὶ ἐπιδέδωκε τῷ παλρικίῳ Κωνσταντίνῳ εἰπὼν, ὅπ' ἐπίσταται

que de caussa cum tanto
 comitatu venire: atque ab
 illo discedentem iturum ad
 David magistrū, quip-
 pe ad quem mandata ab
 Imperatore, & munera ha-
 beret. Itaque abiens ad
 Curcenium, magistri ho-
 norem ei contulit: ingres-
 susque est patricij Asotij,
 siue Ciscasæ, urbem Adra-
 nutzium, deditque illi quæ
 mandata ab Imperatore ha-
 bebat, non de Adranutzio,
 sed alijs quibusdam rebus.
 Dixit autem ei Constans
 patricius, quamvis de Ad-
 ranutzio quidem nihil
 mandatum hoc continet,
 tamen quia Agapius mo-
 nachus Imperatorem acce-
 dens retulit ea quæ tibi de
 Adranutzio significavi, id-
 eò me misit ut urbem ac-
 ciperem, & hos, quos addu-
 co, illi imponerem. Cum-
 que ut antea dictum est,
 inter Asotium patricium,
 siue Ciscasæ, eiusque ge-
 nerum Curcenium odium
 esset, urbem Imperatori
 dare maluit. Habebat autem
 ad manum Constans flam-
 mula, eaque Asotio dedit,
 qui ea accipiens conto cir-
 cumposuit, & Constanti-
 no patricio dedit, ut in

muris collocaret, unde omnibus constaret ex illo die urbem illam ad Imperatorem pertinere. Quod ubi Constantinus patricius fecisset, flammulumque in muro posuisset, Romanorumque imperatores promore faustis acclamationibus prosecutus esset, omnibus innotuit Asotium Ciscasem patricium Imperatori urbem Adranutzium donasse. Magnus verò David terram suam imperatori non dabat, quamvis collimitantem versus Acampse & Murgule. At Constantinus patricius binas ad imperatorem literas rerum suarum successum referentes misit, quarum una de Curcenio erant, quæ magistrum creasset, & quomodo is eum honorem accepisset, imperatoremque faustis acclamationibus prosecutus esset: altera de Adranutzio narrabant, & quomodo illud ab Asotio Ciscase patricio sumpisset; magnum item dissidium, magnaue odia exercere inter sese Asotium patricium, & generum eius Curcenium magistrum: item ut auxilia mittat imperator, quæ urbi ei præsidio imponantur; veniretque cum iis si fieri posset, scholarum domesticus. Hæc cum

ἀνωθεν εἰς τὸ τεῖχος, ἵνα γνῶσ
πάντες τοῦ βασιλείως ἐπὶ τῆς
τῆς (ἡμερον ἡμέρας τὸ τοιοῦτο
κᾶσρον. καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ πα-
τρίκιος κωνσταντῖνος, καὶ τὸ
φλάμυλον ἐπισήσας ἀνωθεν τοῦ
τείχους, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν ρώ-
μαίων κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐυφημίσας,
πᾶσιν ἐγγύετο γνῶσιν, ἐπὶ τὸ κᾶ-
σρον τὸ ἀφανοῦτζιν ἀπεχαρί-
σατο ὁ πατρίκιος Ἀσώπιος ὁ καὶ
Κισκάσις τὴν βασιλέα. ὁ οὖν δα-
βὶδ ὁ μέγας τὴν αὐτοῦ χώραν οὐκ
ἐδίδου τὴν βασιλέα, καὶν τάχα Κυ-
νορη τὴν τέρμαν ἔαγαμψή, καὶ τῇ
μερρούλη. ὁ οὖν πατρίκιος Κων-
σταντῖνος ἀνήγαγε πρὸς τὴν βασι-
λέα Ἰξαποσεύλας δύο ἀναφοράς.
τῷ πρῶτῳ μίαν περὶ ἐχούσας, ὅπως
ἐτίμησε τὴν κουρκένιον μάχιστον, καὶ
ὅπως ὁ κουρκένιος ἀπεδέξατο τὸ
μαχιστόν, καὶ ἐυφρόνησε τὴν βασι-
λέα. τὴν δὲ ἑτέραν περὶ ἐχούσαν πε-
ρὶ τοῦ κᾶσρον ἀφανοῦτζιν, καὶ ὅπως
τῷτο παρέλαβε παρὰ τοῦ πατρικίου
Ἀσωτίου καὶ Κισκάσιος. καὶ ὅτι με-
γάλῳ διαφορᾷ καὶ ἐχθρᾷ ἔχουσι,
πρὸς ἀμῆλυν ὅτε πατρίκιος Ἀσώ-
πιος μὴ ἔγερῃ αὐτῷ μαχιστὴν
Κουρκένιον. καὶ ἵνα ἀποστείλῃ ὁ βα-
σιλεὺς βοήθειαν ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ τὸ
τοιοῦτον κᾶσρον. καὶ ὅτι εἰ ἐδέ-
χετο ἔλθῃ καὶ ὁ δὲ μέγας τῶν
χρῶν. πάντες ἰδόντες οἱ ἴσθης.
ὁ 73

ὁ πρῶτος Κυρκένιος, καὶ ὁ μά-
 γιστρος Δαβίδ, καὶ ὁ ἀδελφὸς τῷ Κων-
 σταντίνῳ Ἀσωτίῳ, ἔγραψαν πρὸς
 τὴν βασιλείαν. ὅτι εἰ τοῦτο καταδέ-
 ξει, ἡ βασιλεία σου, καὶ εἰσέλθῃ
 μέσον τῆς χώρας ἡμῶν, ὅπως
 χόρμαιναι τῆς δαλῶσεως τῆς βασι-
 λείας σου, καὶ γινώσκειν μὲν τῶν Σα-
 ρακηνῶν· ἐπεὶ δὲ ἔχῃν ἔχμεν
 μὲν τῶν Ῥωμαίων μάχας καὶ
 πολέμια· καὶ βιαζόμενοι κι-
 νῆσαι ἔχμεν φορὰτον κατὰ τὴν
 τῷ Κασσίου Ἀδριανουτζίου, καὶ τῆς
 χώρας αὐτῶν, καὶ αὐτῆς τῆς Ῥω-
 μανίας. ταῦτα καὶ διὰ τῶν γραμ-
 μάτων τῶν περὶ Ῥηθέντων ἀρχόν-
 των ἀναμαδῶν, καὶ παρὰ τῶν
 ὑποσαλέντων παρ' αὐτῶν ἀνδρώ-
 πων ἀκηκοὼς, καὶ ποιηθεὶς μή-
 πως ἡλύων μὲν τῶν Σαρακηνῶν,
 καὶ ὁξυγάρῃσι τὰ τῆς περὶ αὐ-
 τοῦ φορὰτα κατὰ Ῥωμανίας, ἡγήσατο
 λέγων ὅτι οὐκ ἔγραψα τὴν ἑξῆς
 συντήνον τὴν μαγλαβίτην περὶ
 τοῦ τοιοῦτου Κασσίου καὶ τῆς χώρας
 αὐτοῦ τοῦ παραλαβεῖν αὐτῶν.
 ὅλ' ἐξ οἰκείας ὡς εἰπεῖν ἀφ' ἐ-
 σῆς τοῦτο ἐποίησε. καὶ ταῦτα
 εἶπεν ὁ βασιλεὺς τελείως ἀπο-
 δεχόμενος τοῦτο βουλόμενος.
 καὶ ἐδέξατο ὁ αὐτὸς ὁ Κωνσταν-
 τίνος καὶ μαγλαβίτης κέλκυ-
 σιν μὲν ὑβρεῶν καὶ ἀπηνῶν πε-
 ρὶ ἐχθρῶν, τὸς διορίσας τοῦ τοῦτο ποιῆσαι. ὅλ' αὖ μακρὸν ἐξελθεῖν
 τοῦ Κασσίου, καὶ ἀναλαβεῖν Ἀσώτιον τὸν υἱὸν τοῦ τελευτηκότου

paternā Curopalatæ or-
nandum. Hæc ubi accepis-
set patricius Constantinus
Asotium Ciscasen patri-
cium Adranutzii in vrbe
suâ reliquit, adeoque egres-
sus ad Davidem magnum
profectus, cui mandata, quæ
ad ipsum habebat, expo-
suit; & revertens in Iberiā
venit, ubi congregatos su-
per eā ipsā re magistrum
Curcenium, magistrumq;
Davidem Asotii Curopa-
latæ fratrem invenit. Cœ-
peruntque contendere, &
cōvitiari Constantino pa-
tricio, veluti homini veris-
pelli & maligno, quod cō-
siliū suū de Adranut-
zio occupando ipsis non
aperuisset, quod tamen im-
peratori nullo modo expre-
dieret. Sese quoque rem
ad imperatorem retulisse,
& comperisse, nihil illi de
eā constare, sed ipsum hoc
suā sponte fecisse in gra-
tiam patricii Asotii Cisci-
casæ. Constantinus verò pa-
tricius iis quæ videbantur
exultationi productis, A-
sotium Adranasæ Curopa-
latæ filium assumptum in
vrbem duxit, ubi ab impe-
ratore Curopalates factus

Ἀδρανᾶς τὸν Κουροπαλάτου. καὶ
εἰσάγαγε αὐτὸν ἐν ταῦτα, ὅπως
τιμῆσωμεν αὐτὸν ὅτι τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ ἀξίαν τοῦ Κουροπα-
λάτου. ταῦτα δεξάμενος ὁ πα-
τρίκιος Κωνσταντῖνος κατέλιπε
τὸ πατρικίον Ἀσώτιον ὅτι καὶ Κισ-
κάσιον εἰς τὸ ἑαυτοῦ κάστρον τὸ
ἀδρανούτζιν. καὶ κεῖν ἐξελε-
σθὼν ἀπὸ τῆς πόλεως τὸν Δαβὶδ ὃν μέγα,
καὶ ὅτι δέδωκεν αὐτῷ ἦν περὶ εἰ-
χε πρὸς αὐτὸν κέλευσιν, καὶ ὑ-
πέσχετο, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἰβη-
ρίαν, καὶ εἶπεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ Συνη-
θροισμένους τὸν τε μάγιστρον
Κουρκένιον, καὶ τὸν μάγιστρον Δα-
βὶδ ὃν ἀδελφὸν Ἀσωτίου τοῦ
Κουροπαλάτου. καὶ ἤρξαντο φι-
λονεικεῖν καὶ καλονειδίζεν τὸ πα-
τρίκιον Κωνσταντῖνον, λέγοντες,
ὅτι κρυπτὸς ἄνθρωπος καὶ κακὸς
τυχεύων, ὅπου κ' ἐφάνερωσας ἡ-
μᾶς περὶ τῆς κάστρου ἀδρανουτζίου
ὅτι μέλλεις τὸτο κρατῆσαι, καὶ ὅτι
συμφέρει τὸτο κρατεῖσθαι παρὰ τῆς
βασιλείας. ἡμεῖς γὰρ καὶ περὶ τῆς
τοιαύτης ὑποθέσεως ἐνηγάμεν
πρὸς τὴν βασιλέα, καὶ ἐδεξάμεθα
μηδαμῶς γινώσκον τὴν βασιλέα
πρὸς τῆς ὑποθέσεως ταύτης. διὰ
σε τὸτο ποιῆσαι διὰ τὸ ἀγάπῃ
τῆς πατρικίης Ἀσωτίου ὅτι καὶ Κισ-
κάσιον. ὁ δὲ πατρίκιος Κωνσταντῖνος προσεπολοῖσάμενος τούτοις
τὰ εἰκότα, ἀνελάβετο Ἀσώπον ὃν ὁ Ἀδρανᾶς ὁ Κουροπαλά-
του, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐπμήθη παρὰ τῆς βασι-
λέως

λέως Κουερπιάτης. ἴσθι ὅτι καὶ πε-
ρὶ τῶν ἐν τισὶ χμερῖς μεταξὺ ῥω-
μαίων καὶ διαφόρων ἐθνῶν Συμ-
βεβηκότων. ἄξιον γὰρ φίλτατε ἡμῶν
μηδὲ τί περὶ τούτων μνήμην δια-
φυγεῖν σε, ἵν' ἐν ὁμοίοις χμερῖς,
τῶν αὐτῶν θεωρητόνων, εἴη σοι
εὐχερὴς ἡ ἐπανόρθωσις διὰ τῆς
θεωρησεως.

Κ Ε Φ. μζ.

περὶ τῆς τῶν κυπρίων μετα-
ναστεως. ἡ ὅτι ἱστορία ὡδε
πῶς ἔχθ.

Τῆς νήσου ἀλωθείσης ὑπὸ
τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ὅτι
ἐπὶ αὐτῇ ἀοικήτου μεινάσης,
καὶ ὅτι ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου μὲν
ἐλαυῶντος πρὸς τὸ βασιλεύοντος
καταλαβόντος, ἐγγύειο οἰκono-
μία παρὰ τὸ βασιλέως Ἰουστινι-
ανῷ ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκτῇ Συνόδῳ, τῇ
τῷ κύζικον παραλαβεῖν μὲν τὸ
ἐπισκόπων αὐτῷ καὶ τῷ λαῷ τῆς
νήσου. καὶ ποιῆσθαι καὶ χειροτονίας
ἡνίκα ἀνελήθη ἐπίσκοπος, πρὸς
τὸ μὴ διαπεσεῖν τὴν αὐθεντίαν καὶ
τὰ δίκαια τῆς κύπρου. καὶ γὰρ καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς κύ-
πειν ὡς καὶ πρὸς καὶ παρὰ πα-
λαιῶν κυπρίων ὁ λόγος μέχει τὸ
σημεῖον ἐπεκράτησεν. ὥστε καὶ ὡ-
ρίστη ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκτῇ Συνόδῳ χει-

est. Scias autem etiam ea,
quæ temporibus quibus-
dam inter Romanos & va-
rias gentes acciderunt; nam
æquum est, fili charissime,
hæc te meminisse, ut per
occasionem in similibus
casibus facilis tibi corre-
ctio sit ex præscientiâ.

CAP. XLVII.

*De Cypriorum migratio-
ne. Historia ita habet.*

ΙNfulâ à Saracenis captâ,
& per septem annos ha-
bitatoribus vacuâ, ac Ioan-
ne archiepiscopo cum suo
populo Constantinopoli
commorante, ordinavit
Iustinianus imperator in
sanctâ sextâ synodo, ut Cy-
zicum eiusque episcopos
cum incolis occuparet, &
designationes faceret, ne
deficiente episcopo au-
ctoritas & jura Cypri in-
terciderent. Siquidem ipse
Iustinianus imperator Cy-
prius erat, quemadmodum
à maioribus traditum ac-
cipimus: ut etiam à sanctâ
sextâ synodo constitutum
designare eum qui Cyzici
sit, archiepiscopum Cypri

præful existat; veluti scrip-
tum eiusdē capite CCCIX.
Septennio vero post, Deo
ita volente, animum indu-
xit imperator iterum Cy-
prum habitatoribus fre-
quentem facere, misitque
ad Amermumnen Bagdad
tres è primatibus Cyprio-
rum indigenas, Phangu-
mes dictos, cum comita-
tensi aliquo prudenti &
claro scribens ei, uti Cy-
prios in Syriâ agentes ad
terram suam dimitteret.
Et Amermumnes petitioni
imperatoris satisfaciens
per totam Syriam claros
Saracenos misit, qui Cy-
prios omnes vndique coa-
ctos in patriam traicere
curarent. Præterea comita-
tensem quoque imperator
misit ad eos qui habitarent
vel in Romaniâ, vel Cyzi-
ci, vel inter Cibyrhæotas,
aut in Thracesio; atque ita
habitari iterum insula
coepta est,

εἰλονεῖν τὸ ἀρχιεπίσκοπον κύπρου
τῆς κυζίκου παρέδρον. καθὼς
εἰ τῷ τῇ κεφαλαίῳ τῆς αὐτῆς ἀ-
γίας ἑκτῆς Συνόδου ἀναλέγεσθαι.
μὲν δὲ ἐπὶ αὐτῇ δελησίῳ Θεοῦ ἐμι-
νήθη ὁ βασιλεὺς πάλιν οἰκῆσαι τὸ
κύπρον, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸ
ἀμερμυμνικὸν βασιλεὺς τρεῖς
τῶν ἐνδόξων κυπρίων, αὐτόχθο-
νας τῆς αὐτῆς νήσου τυγχάνον-
τας, τὺς λεγομένους φαγλουμῆς,
μὲν καὶ βασιλικοῦ τινὸς ἀγχινοῦ καὶ
καὶ ἐνδόξου χάψας τῷ ἀμερμυμ-
νῇ, ἵνα τὸ ἐν Κυρίᾳ ὄντα λαὸν τῆς
νήσου κύπρου ἀπολύσει εἰς τὸ ἴδιον
τόπον. καὶ ὑπακούσας ὁ ἀμερ-
μυμνῆς τῇ τοῦ βασιλέως γραφῇ,
ἀπέστειλε κατὰ πάσας τῆς Κυρίας
ἐνδόξους Σερακλωτῆς, ἐπεσόρευσε
πάντας τὺς κυπρίους, καὶ διεπέ-
ρασεν εἰς τὸ ἴδιον τόπον. ἀπέστειλε
δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς βασιλικὸν, καὶ
διεπέρασε καὶ τὺς ἐν βῶμανιά οἰ-
κήσαντας, ἤγουν ἐν τε τῇ κυζίκῳ
καὶ τῇ κιβυρραίων, καὶ τῇ θρα-
κησίῳ, καὶ ἐν φιλιππῶν νήσῳ.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. μή.

CAP. XLVIII.

κεφάλαιον λθ'. τῆς ἁγίας
ἐκτῆς Συνόδου τῆς ἐν τῷ
τρέλλῳ τοῦ μεγάλου πα-
λατίου γρομένης.

Caput 39. sanctæ sextæ
synodi, in trullo magni
palatii habitæ.

ΤΟῦΤ' ἀδελφοῦ καὶ Συλλε-
τῆρῶ ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
τῆς κυπρίου νήσου πρεσβυτέρου, ἅμα
τῷ οἰκείῳ λαῷ ὅπῃ πῶς ἐλπίσαν-
των ἐπαρχίαν. διὰ τε τῆ βαρβαρι-
κοῦ ἐφόδου, διὰ τε τῆς ἐθνικῆς
ἐλευθερωθῆναι δουλείας, καὶ κα-
θαρῶς τοῖς ἑκλήτοις τῆ χειρὸς
νικολάου κράτης ὑποταγῆναι,
τῆς εἰρημένης μεταναστῆναι νή-
σου, πρεσβυτέρῳ τῷ φιλανθρώπῳ
Θεοῦ, καὶ μόχθῳ τῷ φιλοχρίστου καὶ
εὐσεβῆς ἡμῶν βασιλέως. Συνο-
ρῶμεν ὥστε ἀκαταλόγητα δια-
δύναι τὰ παρὰ τῶν ἐν ἐφῆσῳ τὸ
πρότερον Συνελθόντων δευτέρων
πατέρων τῷ δρόμῳ τῷ πρεσ-
βυτέρου ἀνδρὸς παραχθέντα
πρεσβυτέρια. ὥστε ὅτι νέαν Ἰερουσαλὴμ
πολιν τὸ δίκαιον ἔχειν τῆς Κων-
σταντινουπόλεως, καὶ ὅτι ἐπ' αὐτῇ
καθιστάμενον δεοφιλέστατον ἐπί-
σκοπον πάντων πρεσβυτέρων τῆς
ἐκκλησίας ἐπαρχίας, καὶ ὑπὸ τῶν
οἰκείων ἐπισκόπων χειροτονεῖσθαι
κατὰ τὴν ἀρχαίαν Συνήθειαν. τὰ γὰρ ἐν ἐκάστῃ ἐκκλησίᾳ ἔστιν, καὶ
οἱ δευτέροι ἡμῶν πατέρες, παραφυλάττειν διεγνώκασι, τοῦ τῆς

Cum frater & collega
noster Ioannes insu-
læ Cypri præses vnà cum
populo suo, & propter Bar-
barorum incursiones, & vt
à gentium seruitute libe-
raretur, ac soli christianis-
simi imperii sceptro subji-
ceretur, è dictâ insulâ mi-
graverit benigni Dei pro-
videntia, & labore Chri-
stum amantis ac pii impe-
ratoris nostri, statuimus, vt
quæ olim à sanctis patrib.
Ephesinæ synodi viri su-
pra scripti sedi tributa sunt
privilegia, ab omni inno-
uatione libera conserven-
tur: vtque nova Iustinia-
nopolis ius habeat Con-
stantinopoleos; quique in
illâ constitutus est poten-
tissimus episcopus totiproc-
sit Hellepontis provinciæ,
& à suis episcopis antiqua
consuetudine ordinetur.
Nam cuiusque ecclesiæ in-
stituta sancti partes nostri

oblervanda statuerunt, vt
 Cyzicenæ vrbis episcopus
 sublit præfidi nominatæ
 Iustinianopoleos ad exem-
 plum omnium episcopo-
 rum, qui jam dicto sanctif-
 simo præfidi Ioanni subji-
 ciuntur: à quo cum vsus
 exigit, ipse quoque Cyzi-
 cenæ vrbis episcopus ordi-
 nabitur. Postquàm verò
 ea quæ ad gentes pertinet
 studiosè tibi ordinavimus
 & præexpo fuimus, æquum
 est non solum eorum quæ
 in nostra rep. sed quoque
 vniuerso Romanorum im-
 perio diversis temporibus
 innovata sunt, certam te
 cognitionem habere: vt re-
 rum magis propinquarum
 & domesticarum notitia
 cæteris tibi magis inhæres
 amabiliorem subditis red-
 dat. Sciendum itaque sub
 Constantino Constantii
 F. Pogonato Callinicum
 quendam ab vrbe Illo ad
 Romanos venisse, qui Græ-
 cum ignem siphonibus e-
 mitti solitum paravit, cu-
 ius vsu incensa apud Cy-
 zicum Sarracenorum clas-
 se victoriam Romani re-
 portarunt.

κυζικιωῶν πόλεως ἐπισκόπου
 ὑποκειμένου τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς εὐ-
 ρημένης Ἰουστινιανούπολεως, μιμή-
 σει τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἐπισκό-
 πων, τῶν ὑπὸ τῷ λεχθέντι θεωρι-
 λεσάτον πρεσβυτέρον Ἰωάννην· ἀφ'
 οὗ χρείας καθύστες καὶ ὁ τῆς αὐτῆς
 κυζικιωῶν πόλεως ἐπίσκοπος
 χειροτονήσεται. ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ πε-
 ρὶ ἐκείνων οὕτως ἀκριβῶς σοὶ διε-
 τυπώσαμεν, καὶ περὶ ἐξέθεμβρα, δι-
 κηρον μὴ μόνον ἐν τῇ καὶ ἡμᾶς
 πολιδεία, ἀλλὰ καὶ περὶ πάσης τῆς
 τῶν ρωμαίων ἀρχῆς κατὰ πᾶσιν
 χρόνοις χειροτονηθέντων βασι-
 λεύων κεκτῆσθαι σε πυνθίσθαι. ὥς ἂν ἡ
 περὶ τῶν ἐξυτέρων καὶ οἰκείων
 γνώσις πλέον τῶν ἄλλων ἐν σοὶ
 διαμένουσα, ποθεινότερον ἀνα-
 δείξῃ πρὸς τὸ ὑπὲρ σου. ἴσῃον ὅτι
 ὅτι κωνσταντίνου υἱοῦ κωνσταντίνου
 καὶ πωγωνάτου καθουμένου
 καὶ ἡνίκος περὶ ἀπὸ ἡλίου πόλεως
 ρωμαίοις περὶ φυγῶν, τὸ διὰ τῶν
 βασιλέων ἐκφερόμενον πῦρ ὑχρὸν
 κατεσκόψατε, δι' οὗ καὶ τῶν
 βασιλέων στόλον ἐν κυζικῷ ρω-
 μαίοι καταφλέξαντες τὸ νικῶν
 ἤσαντο.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. μδ'.

C A P. XLIX.

ὁ ζῆλων ὅπως τῇ τῶν πα-
τρῶν ἐκκλησίᾳ οἱ Σκλα-
βοὶ δαλῶν ἐν ὑποκείῳ
ἐτάχθησαν, ἐκ τῆς παρῆ-
σης μανθανέτω γραφῆς.

*Qui scire volet, quomo-
do Patrensi ecclesiae sub-
iecti fuerint Sclavi,
hinc discat.*

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ τὰ τῶν ρωμαί-
ων Σκῆπρος ἐκράτης. καὶ
οὗτοι ἐν τῷ θέματι ὄντες πε-
λοποννήσου ἀπέσταν ἐννοή-
σαντες, πρῶτον μὲν τὰς τῶν γει-
τόνων οἰκίας τῶν γραικῶν ἐξε-
πόρθεν, καὶ εἰς ἀπάγῃ ἐπεί-
θεν. ἐπείτα δὲ καὶ κατὰ τῶν οἰ-
κητόρων τῆς τῶν πατρῶν ὀρ-
μήσαντες πόλεως, τὰ περὶ τῆς
τείχους πεδία κατεσφρόντο, καὶ
ταύτῃ ἐπολιόρουν, μὴ εἰς
τῶν ἔχοντες καὶ ἀφεικοὺς καὶ
Σαρακηνούς. ἐπεί δὲ χρόνον ἱκα-
νὸς ἰδὼν, καὶ πάντες τῶν ἀναλ-
καίων τοῖς ἐνδοθεν τῷ τείχεσσι
γίνεσθαι ἤρξατο ὑδατοῦ ἵτε
καὶ τρεφῶν, βελῶν βυλεύονται
εἰς Συμβιβάσεις τε εἰλθεῖν, καὶ
λόγους ἀπαθείας λαβεῖν, καὶ τιμι-
κῆντα δὲ πόλιν ὑποτάξαι αὐ-
τοῖς. ἐπεὶ οὖν ὁ τιμικῆντα
εὐαγγελὸς ὑπῆρχε πρὸς τὴν ἁ-
κρὰν τῆς θέματι ἐν κέρει κο-
ρίνθου, καὶ πρὸς δοκίαν τοῦ παρῆ-
ς αὐτὸν, καὶ καταπολεμῆσαι τὸ ἐν τῷ τῶν Σκλαβινῶν, ὡς δὲ

ROmani imperii sceps-
tra Nicephorus tene-
bat; & hi in Peloponnesi
themate cum essent defe-
ctionem cogitantes primò
quidem vicinorum Græ-
corum ædes vastabant, præ-
dæque ac direptioni expo-
nebant; deinde etiam in
Patrenses irruentes pome-
riæ eorum exscindebant,
urbemque obsidebant, ad-
iuti ab Africanis & Sarra-
cenis. Idque cum aliquam-
diu durasset, iamque rerum
necessariarum, maximè æ-
quæ & ciborum penuria
oppidanos premere cepis-
set, cōsiliū ineunt de pa-
ciscendo, & indemnitate
acceptâ sese illis subji-
cendo. Cum autem eius
temporis prætor esset in
arce thematis quæ Corin-
thi, sperarentque eum ad-
futurum, & Sclabinos op-
pugnaturum, quemadmo-
dum antea illis nuntiaue-

ἔποίησεν. οἱ δὲ βάρβαροι ἰδόντες
καὶ καταπληγῆτες ἑκθαμβοὶ χε-
ρνότες ἐπὶ τῇ κατ' αὐτῶν κρα-
ταῖ ἐπελεύσῃ τῷ ἀητήτου
καὶ ἀκαταγωνίστου ὀπλίτου καὶ
σερατηροῦ καὶ ταξιάρχου καὶ τε-
ραιάρχου καὶ νικηφόρου πρωτοκλή-
του ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐταράχθη-
σαν, ἐσαλεύθη, τρέμει ἐπελά-
βετο αὐτὸς, καὶ προσέφυγεν εἰς τὸ
πάνσεπτον ναὸν αὐτοῦ. τῷ οὖν
μὲν τὸ τρίπαιον ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ καταλαβόντι, καὶ τὴν νίκην τῷ
ἀποστόλου μαθόντι, κατεμύυσεν
τῷ βασιλεῖ νικηφόρῳ τὸν ἐφοδόν
τῶν χλαβλων, καὶ τὸν προνομὴν,
καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ ἀφανισμόν,
καὶ τὴν λεηλασίαν, καὶ τὰς δεινὰς ὅσας
καταδραμόντες ἐποίησεν εἰς τὰ
μέρη τῆς ἀχαΐας. ἐπὶ δὲ καὶ τὸ πο-
λυήμερον πολιορκίαν, καὶ τὴν κατὰ
τῶν οἰκηθῶν τῷ κράτει διλυκῇ
ἐπιθεσιν, ὡσαύτως καὶ τὸν ἐπισκο-
πὴν καὶ συμμαχίαν καὶ τρίπαιον, καὶ
τὴν κατὰ κράτος νίκην τὴν ἡγεμέ-
νικην παρὰ τῷ ἀποστόλου, καὶ ὡς ὁφ-
θαλμοφανῶς ὡράθη ὁπτιρέων καὶ
διώκων τὸν πολεμίου κατὰ νό-
τον, καὶ τερπόμενον αὐτοῦς, ὥς
καὶ αὐτοὺς τοὺς βαρβάρους αἰ-
δεῖσθαι τὸν ἀπόστολον πρὸς ἡμᾶς
ἐπισκοπῇ καὶ συμμαχίᾳ. καὶ διὰ τοῦτο προσφυγεῖν αὐτὸς εἰς τὸ
θεῖον αὐτοῦ ναόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀναμαθὼν, παρεκα-
λέσατο οὕτως. ἔπειτα καὶ τὸ τρίπαιον καὶ ἡ κατὰ κράτος νίκη
παρὰ τοῦ ἀποστόλου γέγονεν, ὁφείλοντο καθέσθαι πάντα τὰ στρατῶν

hementi eius impetu, &
supra modum territi ad
venerandam eius ædem
confugerunt. Prætor au-
tem cum triduo post adue-
nisset, & Apostoli victo-
riam intellexisset, Nice-
phoro imperatori signifi-
cavit incursionem Sclabi-
norum, item direptionem,
captiuorum numerum, va-
stationem, prædam, & quæ-
cunque alia mala Achaïæ
in partibus intulissent; ite
diuturnam obsidionem,
continuatque oppidano-
rum oppressionem; deinde
Apostoli inspectionem,
auxilium, victoriam, & tro-
pæum; utque sub oculis
hominum visus sit hostes
inuadere: eosque persequi,
ac in fugam conuertere,
adeò ut ipsi etiam Barbari
eius vires & suppetias per-
sentiscerent, ideoque ad sa-
cræ eius ædem confuge-
rēt. His cognitis imperator
iussit, postquam ab Aposto-
lo victoria contigisset, eiq;
hostium expeditio impu-
tari deberet, omnia ei spo-
lia donari: & statuit ipsos
quoque hostes cum omni
familia & cognatione, ac

propinquis, vniuersis, facultatibusque, adtribuit templo Apostoli quod in Patrarum metropoli, vbi primò vocatus Christi que discipulus pugnam hanc pugnaſſet. & ſigillum ſuper hac re in metropoli illa dedit. Atque hæc quidem antiqui poſteris ſuis ſine ſcripto tradiderunt, vt ſecundū prophetam poſteritas ſciret miraculum factum interceſſione Apoſtoli, narraſſetque filiis ſuis, vti ne obliuiſceretur beneficiorū que Deus per ipſum contuliffet. ex illo vero tempore Sclabini, qui metropoli deſtinati, prætores, comitateneſes, & quoscuque gentium legatos veluti obſides alunt, habentes mēſarios ſuos, coquosque, & quicunq; cibos apparant, metropoli quidem nihil innouante, ſed ipſis Sclabinis ex diuiſione ac contri-
butione vniuerſitatis ſuæ res huiuſmodi neceſſarias colligentibus. Dedit vero etiam ſigillum Leo ſemper memorandus & celebrandus imperator, ſingillatim complectens, quid hi ad ſcriptitij Metropolitanos

ſυνάγουσι τὰς τοιαύτας χρείας. ἐποίηſε ὃ καὶ Γεγίλιον λέων ὁ αἰμνιſτὴς καὶ ἀβιδιμὸς βασιλεὺς, λεπτομερῶς περὶ ἐχον τόπῳ φεῖλῃ παρῆχιν οἱ αὐτοὶ ἐναπογεφόμενοι τῷ μητροπολίτῃ
καὶ

τείαν τῶν πολεμίων καὶ τὰ λάφυρα καὶ τὰ (κῦλα, αὐτῶν ἀποδοῦναι. καὶ διωρίſατο αὐτὸς τῆς πολεμίας μὲν πάσης τῆς φαρμιλίας καὶ (υῖς φρείας καὶ πάντων τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῖς, ἐπὶ καὶ πάσης τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, ἀφειδῶναι εἰς τὴν γὰρ ἀποſόλου ἐν τῇ μητροπόλει πατρῶν, ἐν ᾗ ὁ πρῶτος κλητὸς καὶ μαθητὴς τοῦ χριſτοῦ τῆς ἀθλήσεως διήνυσεν ἀγωνία. δεδοκὼς περὶ αὐτῶν καὶ Γεγίλιον ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει. ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἀρχαιότεροι ἀνέγκειλαν παραδόντες ἀγράφως χεῖρας τε καὶ βίβλους ὕστερον, ὅπως ἀν κατὰ τὴν προφήτῃ γνώμην ἢ ἐρχομένην τὸ γεροντὸς δαῦμα διὰ πρεσβυτέρων τῶν ἀποſόλου. ἐκίλοτε ὃ οἱ ἀφειδέντες Κλαβηνοὶ ἐν τῇ μητροπόλει καὶ τῆς ſτρατηγῶν καὶ τῆς βασιλικῶν, καὶ πάντας τῆς ἐκείνων ἀποſελλομένους πρέσβεις ὡς ὁμῆρας διατρέφουσιν, ἐχοντες ἰδίους καὶ τραπεζοποιούς καὶ μαγειροὺς καὶ πάντας τῆς παρασκευάζον-
τας τὰ τῆς τροφῆς βρώματα, τῆς μητροπόλεως εἰς ταῦτα μηδὲν κεινοτομουμένης, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Κλαβηνοὶ ἀπὸ διανομῆς καὶ (υνδοσίας τῆς ὁμάδος αὐτῶν ἐπι-

καὶ μὴ ἀπαργυρίζεσθαι παρ' αὐτῶν,
ἢ ὅπως πως καὶ ἐπίνοιαν ζημι-
ῶσαι αὐτούς.

præstare debeant; quos ne-
que adærare ipsi, aut quo-
vis alio commentò damno
afficere possit.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ν'.

Περὶ τῶν ἐν τῷ θέματι πελοποννήσου Σκλάβων, τῶν τε
μιλήγων ἔξερων, καὶ περὶ τῶν τελευμένων παρ'
αὐτῶν δάκλων. ὁμοίως ἔπει τῶν οἰκητόρων τῶν κά-
στρου τῶν μαινῆς, καὶ τῶν παρ' αὐτῶν τελευμένων
δάκλων.

CAPUT L.

*De Peloponnesi thematis Sclavis, Milengis, Ezeritis,
eorumque quæ solvunt tributis. Item de habitato-
ribus urbis Maines, & eorum tributis.*

Ιστέον ὅτι οἱ τὸ θέματι πελο-
ποννήσου Σκλάβοι ἐν τῇ ἡμέ-
ραις τῆ βασιλείας Θεοφίλου καὶ
τῆ υἱοῦ αὐτοῦ Μιχαήλ ἀποστατή-
σαντες γεγονόσιν ἰδιόριθμοι, λεη-
λασίας καὶ ἀνδραποδισμὸς καὶ
κλοπαὶ ἐργαζόμενοι. ἐπὶ τῇ βα-
σιλείᾳ Μιχαήλ τῆ υἱοῦ Θεοφίλου
ἀπεστάλη ὁ τῶν θεόκπυτος οὗ τὸ
ἐπὶ κλήρω τῶν βεργιένων στρατη-
γὸς ἐν τῷ θέματι πελοποννήσου
μὲν δυνάμεως καὶ ἰσχύος πολλῆς,
ἤρουν στρατῶν καὶ μακεδόνων, καὶ
τῶν λοιπῶν δυπκῶν θεμάτων, τῶν
πολεμῆσαι καὶ καθυποτάξαι αὐ-
τούς. καὶ πάντας μὲν τὸς Σκλάβους

Sciendum est thematis
Peloponnesi Sclavos te-
poribus imperatoris Theo-
phili eiusque filij Michaelis
desciscientes imperium ex-
cussisse, & suo libitu viuen-
tes direptiones, captivita-
tes, prædas, incendia, ac
furta exercuisse. Imptrean-
te verò Michaelē Theo-
phili F. missus fuit Theo-
cristus cognomēto * Brœ-
enniorum prætor ad the-
ma Pelopōnesi cum mag-
na manu Thracum, Ma-
cedonum, cæterorumque
thematum occidentalium,
ad eos debellandos subiu-

M

gandosque. Et omnes quidem Sclauus, reliquosque thematis Peloponnesi nondū subiectos vicit, ac subiugauit. Soli verò Ezeritæ & Milengi relinquebantur sub Lacedæmonia & Elos. Ac quādoquidē mons illic magnus est, & valdè altus, Pentadactylus nomine, qui ceruicis instar longè se in mare porrigit, propter loci difficultatem ad latera eius sedes posuerunt hinc Milengi, inde Ezeritæ. Et prædictus quidem Theodotus * Peloponnesi prætor cum subiugare illos potuisset, imposuit Milengis quidem libras Lx. Ezeritis verò numismata c c o. quæ ipso prætore soluebantur, vt etiamnum constans fama est inter incolas. Imperante verò domino Romano Ioannes * eius thematis prætor ad Imperatorem per litteras retulit Milengos & Ezeritas defecisse, neque aut prætori, aut imperiali mandato obedientiam vltra exhibere; sed quasi liberi ac sui iuris essent, neque principem à prætore accipere, neque præsidium cum eo agere, aut officium denique vllum aliud fiscale præstare velle. Dum autem hæ litteræ in itinere esset con-

αὐτῶν ὑπήκουσιν, ὅτε ἀπὸ τοῦ δημοσίου δουλείαν ἐκτελεῖν πεί-

καὶ λοιπὸν ἀνυποτάκτους ἔδει-
μαί. Πελοποννήσου ὑπέταξε καὶ
ἐχειρώσατο, μόνοι δὲ οἱ ἐζερῖται καὶ
οἱ μιλησῖται κατελείφθη. ὑπὸ τῷ
λακεδαίμονι καὶ τῷ ἔλῳ. καὶ
ἐπειδὴ ὁρῶν ὅτι ἐκείσε μέγα καὶ
ὑψηλότατον, χαλόμενον πεντα-
δάκτυλον, καὶ ἐσέρχετο ὡς περ
τρέχιλον εἰς τὴν θάλασσαν ἕως
πολλοῦ διαστήματος. διὰ τὴν οὖν
τόπον δύσκολον, καλῶς κηλὶ εἰς τὰς
πλευρὰς τῶν ἀπὸ ὅρου, ἐν μὲν τῷ
ἐνὶ μέρει οἱ μιλησῖται, ἐν δὲ τῷ ἐτέ-
ρῳ οἱ ἐζερῖται. καὶ ὁ μὲν περὶ ῥηθεῖς
δὲ δέκας καὶ στρατηγὸς πε-
λοποννήσου δυνάστης καὶ τέτοις
καθυποτάξαι, ἐπέθετο τοῖς μὲν μι-
λησῖταις μ. ξ. τοῖς δὲ ἐζερῖταις ν. ν.
τ. ἀπνα καὶ ἐτέλουν ἀπὸ στρατη-
γῶν, καθὼς παρὰ τῶν ἐν το-
πίῳ διασώζεται μέχρι τῆς ἡ-
μερῆς ἢ τοιαύτη φήμη. ἐπὶ δὲ τῆς
βασίλειας τῶν κυρῶν βασιλεῶν τοῦ
βασίλειος, στρατηγῶν ὁ δὲ Ἰωάννης
ὁ πρῶτος εἰς τὸ αὐτὸ θέμα,
ἀνήγαγε πρὸς τὸν αὐτὸν κύριον
βασιλεῶν περὶ τῶν μιλησῖ-
των καὶ τῶν ἐζερίων, ὅτι ἀπο-
στατήσαντες οὐ πείθονται οὔτε
τῷ στρατηγῷ, ὅτε βασιλικὴ κε-
λεύσει ὑπήκουσιν, ἀλλ' εἰσὶν ὡς περ
αὐτόνομοι καὶ αὐτοδέσποιοι. καὶ
ὅτε παρὰ τοῦ στρατηγῷ δέχοντο
ἀρχοῦν, οὔτε συνταξιδεύον

δον-

δου. καὶ μέχρι τοῦ ἀνελθεῖν ἡ
 ἀναφορὰν αὐτῆς, Συνέβη περιβλη-
 θῆναι τῇ θ' κρινίτῳ τῇ ἀετρεῶν
 στρατηγὸν ἐν πελοποννήσῳ. τῆς δ'
 ἀναφορᾶς τοῦ θ' Ἰωάννου καὶ
 στρατηγῶν πελοπ. νήσῳ τοῦ περ-
 τούνη καὶ καταλαβέσθαι, καὶ κατ'
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τοῦ κυρῶ
 ρώμανοῦ ἀναγνωθῆσθαι, καὶ πε-
 ριέχουσας τῇ ἀποστασίαν τῶν περὶ
 ῥηθέντων κλάδων, καὶ πρὸς τὰς
 βασιλικὰς προσάξας διωκείδειαν,
 ἢ μηδὲν ἀπείδειαν, ἐδέξατο ὁ αὐ-
 τὸς α' κρινίτης, ἵνα ἐπεὶ εἰς το-
 σούτῳ ἤλαθ' ἀποστασίαν καὶ ἀπεί-
 δειαν ἐκτραύσῃ κατ' αὐτῶν, καὶ
 καταπολεμήσῃ καὶ ὑποτάξῃ καὶ
 ἐξολοθρεύσῃ αὐτὴν. ἀρξάμενος
 οὖν πολεμεῖν αὐτὸς ἀπὸ μηνὸς
 μαρτίου, καὶ κατακαύσας τὰ δῆρα
 αὐτῶν, καὶ ληϊσάμενος πᾶσι τῶν
 γλῶσσῶν, ἔχεν αὐτὸς ἀντισταμέ-
 νους καὶ ἀντεχόντας μέχρι μηνὸς
 νοεμβρίου. ἀπὸ τότε δ' ἰδόντες
 τῇ ἐαυτῶν ἐξολοθρεύσιν, ἠτήσαντο
 λόγον τῇ ὑποταγῇ αὐτοῖς, καὶ
 τυχεῖν (υμπαθείας ὑπὲρ ὧν παρῶ-
 ν ἐπλημμέληθ'· ὁ οὖν περὶ ῥη-
 θῆς δ' καὶ στρατηγὸς κρινίτης ἐξ-
 ἔθετο αὐτοῖς πάντα πλείονα
 ὧν ἐτέλουν, τοῖς μὲν μιλῆσιν ἀπὸ
 τῶν ξ' ἢ πρὶν περὶ τεσσάρων ἐτέλουν ἢ
 φμί. ὡς ἐστὶν τὸ πᾶν πάλιν αὐτῶν ἢ χ'. τοῖς δ' ἐξέριταις ἀπὸ τῶν τ'
 νοῦ ὧν περὶ τεσσάρων ἐτέλουν, ἔτετρα νῦν τ'. ὡς ἐστὶν τὸ πᾶν πάλιν
 αὐτῶν νῦν χ'. ἄλλα καὶ ἀπῆλθον καὶ εἰσεκόμισεν ὁ αὐτὸς τῇ κρινί-

tigit, ut Peloponnesi præ-
 tor destinaretur *Crinites
 Arotas; cumque allatæ
 essent, accoram imperato-
 re domino Romano le-
 ctæ, intellectumque ef-
 fect Scabos defecisse, &
 imperialibus mandatis aut
 agræ aut omninò non pa-
 rere, iniunctum eidem *
 Crinitæ fuit: ut, quando-
 quidem defecissent, atque
 ad inobediētiam devenis-
 sent, arma contra eos su-
 meret, subiugaret, extirpa-
 retque. Bellum igitur au-
 spicatus mense Martio, fru-
 gibus exultis, & agris om-
 nibus vastatis, repugnantes
 habuit usque ad Nouem-
 brem: sed ex eo perniciem
 suam vidētes, de subiectio-
 ne convenire voluerunt, &
 prætorum delictorum
 veniam postularunt. Itaq;
 quæ antea dixi *Crinites &
 prætor tributa illis grauiora
 imposuit, Milensis quidem
 ad LX. libras, quas antea
 soluebant, alias DCL. ita ut
 uniuersum ipsorum tribu-
 tum esset librarum DC. Ezeri-
 tis verò supra CCC. numis-
 mata pristina alia CCC, ut
 essent DC. quæ exegit quo-
 que idem *Crinites intulit

que in sacrum thesaurum .
 Illo autem in Græciæ the-
 mate transposito , cum in
 Peloponneso successisset *
 Bardas Platypus, & turbæ
 ac factio exorta esset inter
 ipsum * Bardam Platy-
 podem , quique partes e-
 ius tenebant * * princi-
 pes , & eos qui Leonem
 Agelastum themate expu-
 lerunt, protinus in thema
 illud Sclabesianis venien-
 tibus , miserunt illi ipsi
 Sclabi, Milengique, & Eze-
 ritæ, ad dominum Roma-
 num imperatorem , com-
 miserationem petentes su-
 per auctis tributis, permit-
 terenturque ea pendere
 qualia pridem pependerāt.
 Imperator autem horum
 adventu veritus ne Sclavis
 coniuncti omnino eum
 themate isto exuerent, au-
 ream illis bullam dedit, ut
 tributa tantum solverent
 quemadmodum primitus
 solebant, Milengi scilicet
 libras lx. Ezeritæ verò
 numismata ccc. Atq; hæc
 quidem causa aucti immi-
 nutique rursus Milengorū
 & Ezeritarum tributū. Sci-
 endum verò habitatores
 urbis Maines à prædictis
 Sclavis originem non du-

ιζερσιων. ιςέον οπ οι ε χέρου μαίνης οικήτορες ουκ εισιν απο
 της ημετε των παρερθεντων Κλαβων, δηλ εκ των παλαιότερων
 ρω-

της εν τῷ θεοφυλάκτῳ κοίτῳι
 ε ε δ' κρινήτου, εν τῷ θέματι
 μεταθεντῷ ἐλλάδῳ, καὶ τῷ
 βαρδα τῷ πλατυπόδῃ περιβλη-
 θέντῳ στρατηγῷ εν πελοποννή-
 σω, καὶ τῆς ἀταξίας ἡγομένης
 καὶ σάσεως παρὰ αὐτῷ τῷ δ' βαρ-
 δα τῷ πλατυπόδῃ, καὶ τῶν ὁμο-
 φρόνων αὐτῷ ε ε' καὶ ἀρχόντων,
 καὶ τῷ δ' λέοντα τῷ ἀγέλασιν ἀπο-
 διωξάντων ἀπὸ τῷ θέματι, καὶ
 εὐθέως ἡγομένης καὶ τῆς τῷ Κλα-
 βησιανῶν ὁπθέσεως κατὰ τῷ αὐ-
 τοῦ θέματι, ἀπέστειλαν οἱ αὐτοὶ
 Κλαβοὶ, οἱ τε μιλητοὶ, καὶ οἱ ἐξε-
 ρίται πρὸς τὸ κύειν ῥώμανόν τῷ
 βασιλεῖ, ἑξαίμενοι καὶ παρα-
 κληθέντες τοῦ Συμβαθηδῶαι
 αὐτοῖς τὰς περὶ δέκας τῶν πάκ-
 των, καὶ τελεῖν αὐτὸς κατὰ καὶ
 πρὸς περὶ ἐτέλουν. ἐπεὶ δ' κατὰ
 περὶ εἰρηται, εἰ σῆλδον οἱ Κλαβη-
 σιανοὶ εν τῷ θέματι πελοποννή-
 σω, δεδιὼς ὁ βασιλεὺς ἵνα μὴ καὶ
 αὐτοὶ περὶ εἰσθέντες τοῖς Κλαβοῖς
 παντελῆ ἐξολόθρευσιν τοῦ αὐτῷ
 θέματι ἐργάσων, ἐποίησεν
 αὐτοῖς χρυσόβλλιον ἵνα τελῶσι
 τὰ πάκτα ὡς καὶ πρὸς περὶ, τὸς μ
 μιλητοὺς ε' ιι. τὸς δ' ἐξερίτας
 ν° ν° τ' αὐτῇ οὖν ὅτιν ἡ αἰπὰ τῆς
 περὶ δέκας καὶ τῆς ἐκκοπῆς τῶν
 πάκτων τῶν μιλητῶν καὶ τῶν

ῥώμαων, οἱ καὶ μέχρι τῆς νῦν παρὰ
 τῶν ἐνιοπίων ἑλλήνας προσαρ-
 ρύον), διὰ τὸ ἐν τοῖς περπα-
 λαιοῖς χρόνοις εἰδωλολάτραις εἶναι
 καὶ περσικῶν τῶν εἰδώλων
 κατὰ τὰς παλαιὰς ἑλλήνας. οἱ πνέ-
 οντες τῆς βασιλείας τῆς αὐτοκράτορος βα-
 σιλείου βαπτισθέντες χριστιανοὶ
 γενόμενοι, ὃς τὸ τόπον ἐν ᾧ οἰκοῦσιν
 ὄσιν ἀνυπόστατον καὶ ἀπρόσδοκον,
 ἐλαττωμένον δέ. ὅθεν καὶ τῆς πα-
 ραμυθίαν ἔχουσιν. διὰ τὴν τὴν ὅ τοι-
 οῦτον τόπον εἰς ἄκραν τῆς μα-
 λαίας, ἥρουν ἐκείθεν τῆς ἐξερῶς πρὸς
 τῆς παραθαλασσίαν. διὰ τὸ τὸ τε-
 λείως ὑποταγμένους εἶναι αὐτοὺς,
 καὶ ἀφ' ἑνὸς παρὰ τῆς στρατηγῶν
 δέχοντες, καὶ περσικῶν καὶ ὑπὲρ
 κινεῖται τῆς στρατηγῶν πρὸς αὐτοὺς,
 παρέχουσι πάλιν ἐκ παλαιάτων
 χρόνου μὲν. ἰστέον ὅτι τῆς καπ-
 παδοκίας στρατηγῶν τὸ παλαιὸν
 τέρμα μὲν τῆς τῶν ἀνατολικῶν
 στρατηγίδος. ἰστέον ὅτι ἡ κεφαλη-
 νίας στρατηγῶν, ἥρουν τὰ νησίαι, τῶν
 μα μὲν τὸ παλαιὸν τῆς στρατηγί-
 δος λαρυβαδίας. ὅτι τὸ λέοντι
 τῆς φιλοχίστου δεσπότης γέροντες
 στρατηγῶν. ἰστέον ὅτι ἡ κηρυβείας
 στρατηγῶν δουράτον μὲν τὸ παλαι-
 ὸν τῆς στρατηγίδος (κελίαι). ἰστέον ὅτι ἐπὶ λέοντι τῆς φιλοχίστου
 δεσπότης ἀπὸ τῆς θείας τῶν βουκελλαρίων εἰς τὸ καππαδοκῶν
 θέμα μετετέθηται ταῦτα τὰ βάνδα ἤτοι ἡ τοποτηρησία βαφέτας. ἡ
 τοποτηρησία βελβαδῶν, ἡ τοποτηρησία ἀπωναί. καὶ ἡ τοπο-
 τηρησία ἀκαρκῆς. καὶ ἀπὸ τῆς θείας τῶν ἀνατολικῶν εἰς τὸ

cerc, sed ab antiquioribus
 Romanis, qui etiam hodie
 ab incolis Græci appellan-
 tur, quia priscis tempori-
 bus idola adorauerint ve-
 terem Græcorum ritu, &
 cum baptismo Christianam
 fidē amplexi sunt sub impe-
 rio Basilii. Locus verò, quē
 habitant, aquarum expers
 est, & inaccessus, sed oliui-
 fer, quo se consolantur. La-
 cet autem in Malea promō-
 torio ultra Ezerum versus
 oram maritimam. Et quan-
 do quidem placet subiecti
 sunt, principemque à præ-
 tore accipiunt, cui parent,
 antiquissimi temporis tri-
 butum solvunt libras cccc.
 Cappadociæ prætoris olim
 turma erat prætoris orien-
 talium. Cephaleniæ præ-
 toris, siue insulæ, turma olim
 erat prætoris Longobar-
 diæ, sed prætoris facta est
 sub pio domino Leone.
 Calabria prætoris ducatus
 erat prætoris Sicilia. Sub
 Leone à Buccellariis in Cap-
 padocum thema translata
 sunt hæc banda, vicariatus
 Baretas, Balbadonos, Afi-
 ponas, & Acarcus: ex orie-

talibus verò vicariatus Eudociadis, S. Agapeti, & Aphraziæ. Factaque sunt septem hæc banda, nempe Buccellariorum quatuor, & orientalium tria, turma una, quæ nunc Commata dicitur. Porro sub eodem Leone è Buccellariis in Charſiani thema translata hæc bāda sunt, vicariatus Myriocephali, veneranda crucis, & Berinopoleos; factaque ex ijs fuit turma una, quæ nunc Saniana dicitur. & ab Armeniacis in Charſiani thema translatus est vicariatus aurifabri Tabiæ, adiectusque turma Charſiani. E Cappadociibus autem in Charſiani iisdem thema translata fuerunt hæc banda; vniuerſa nempe turma Cafes, & vicariatus Niſæ cum Cæſareæ, Chozani verò thema olim erat sub Saracenis, quemadmodum & Aſimofati; ſed Chanzit, & Romanopolis cluſuræ erant Meletianitarum. Et à monte Phatilano, quæ vltèrius iacent, ſub Saracenis ſunt, Teces verò ſub Manuele.

κλωὼν ὡς, ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ ἀσμοσέτη θέμα καὶ αὐτὸ ἐπὶ τῶν σαρακλωὼν ὡς τὸ ὅ χανζίτ, καὶ ἡ ῥωμανόπολις, κλῆσουρα τῶν μεληπιανῶν ὑπῆρχον. καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ φαπλάνου πάντα τὰ ἐκείθεν τῶν σαρακηνῶν ὑπῆρχον. τὸ ὅ τε κῆς ὡς τοῦ μανυῆλ.

καππαδοκῶν θέμα μετετέθηκε ταῦτα τὰ βάνδα. ἥτοι ἡ τοποτηρησία τῆς εὐδοκιάδος, ἡ τοποτηρησία τοῦ ἁγίου ἀγαπῆλου, ἡ τοποτηρησία ἀφραζίας. καὶ ἐγένοντο πῦτα τὰ ἐπὶ βάνδα, ἥτοι τὰ τῶν βουκελλαρίων τέσσαρα, καὶ τρία τῶν ἀνατολικῶν, τέρμα μία, ἡ νῦν τὰ κόμματα λεγόμενη. ἰστέον ὅτι ὁπὶ λέοντι & φιλοχρίστου δεσπότη ἀπὸ τοῦ θέματος τῶν βουκελλαρίων εἰς τὸ θέμα χρσιανοῦ μετετέθηκε ταῦτα τὰ βάνδα. ἥτοι ἡ τοποτηρησία τῆς μυριοκεφαλῆς. ἡ τοποτηρησία τοῦ πμίου σωρος, καὶ ἡ τοποτηρησία βερνιπόλεως. καὶ ἐγένοντο τέρμα ἡ νῦν σαναῖνα λεγόμενη. καὶ ἀπὸ τοῦ θέματος τῶν ἀρμενιανῶν εἰς τὸ τῆς χαρσιανοῦ θέμα μετετέθηκε ταῦτα τὰ βάνδα. ἥτοι ἡ τῆς κομαδοῦ τοποτηρησία ταβίας. καὶ εἰς τὸ τέρμα τοῦ χαρσιανοῦ πῶν ἐξημένω μετετέθηκε. ἀπὸ τοῦ καππαδοκῶν εἰς τὸ τοῦ χαρσιανοῦ θέμα ταῦτα τὰ βάνδα μετετέθηκε. ἥτοι ἡ τέρμα κασιῆς ὅλοκληρου. καὶ ἡ τοποτηρησία νύκτῃς τῆς κησαρείας. ἰστέον ὅτι τοῖς παρελθούσι χρόνοις τὸ τοῦ χοζάνου θέμα ὑπὸ τῶν σαρα-

ἡ ὅ

ἡ ἑκάμαχα ἢ τούρμα ἄκρα κο-
λωνίας ὡς. ἢ ὅ τῆς κελτζινῆς
τούρμα ὑπὸ τῆς χαλδίας ὡς. ἢ ὅ
μεσοποταμίας τῷ τότε χαρῶν θέ-
μα οὐκ ἦν. λέων ὅ φιλόχεις
καὶ αἰοίδιμος βασιλεὺς τῆς μαννῆλ
ἐκείνον ἀπὸ τοῦ τεκῆς μὲν λόγου
ἐξήγαγε, καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτὸν
εἰσήγαγε, καὶ τῇ πεποίηκεν. ἔχει ὅ
αὐτὸς μαννῆλ ἑοὺς τέσσαρες,
τῆς παλκράτουχαν, τῆς ἰαχνούχαν, τῆς
μουδάφαρ, καὶ τῆς Ἰωάννην. καὶ τῆς
παλκράτουχαν ὁ βασιλεὺς ἰκανά-
τον πεποίηκε, καὶ μὲν τοῦτο στρα-
τὸν εἰς τοὺς βυκκελλαίους. τῆς
ἰαχνούχαν εἰς νικόπολιν στρατη-
τὸν ἐποίησε. τῆς μουδάφαρ καὶ τῆς
Ἰωάννην ἐν τραπεζοῦντι δέδωκε
τῇ βασιλικῇ, ἀπαντας ἀξιό-
μασι πμήσας, καὶ δοὺς αὐτοῖς ἐν-
εργείας πολλὰς, καὶ ἐποίησε θέμα
τῆς μεσοποταμίας, καὶ τῆς ὀρέσιν
ἐκείνον τῆς χαρπανίτῃν στρατητὸν
περεβάλετο. καὶ τότε δέδωκε τῇ
τῆς καμάχας τούρμῃν ὑπὸ τὸ
θέμα (εἰ) τῆς μεσοποταμίας. εἰθ'
οὕτως καὶ τῇ κελτζινῆς τούρ-
μῃν ὑπὸ τὸ θέμα καὶ αὐτῇ τῆς
μεσοποταμίας ἐποίησεν. ἀρπ-
ως ὅ πᾶντα πάντα γερονότα
ὑπὸ τῆς ἑξουσίας τῶν ρωμαίων εἰς
τὸ μεσοποταμίας θέμα ἐπὶ ρώ-
μαιοῦ δεσπότης περσελέθῃ ἢ τῇ ρωμαῖο πόλιν καὶ τὸ χανζίτ. ἰσέον
ἐπὶ ἐπὶ λέοντος τῆς φιλοχίτου δεσπότης ἢ λάεσσα τούρμα τῆς

At Camacha turma pro-
montorium Coloniae erat,
sicuti Celtzines turma ad
Chaldiam pertinebat; sed
Mesopotamia tunc tem-
poris thema non erat: ac
Leopius & venerandus im-
perator Manuelem illum
verbis persuasum ē Teces
eduxit in urbem, & * fe-
cit; cumque filios haberet
quatuor, Pancratucam, Ia-
chnucan, Mudaphar, &
Ioannem: Pancratucan
quidem Hicanatum crea-
vit, & deinde praetorem
Buccellariorum; Iachnucā,
praetura Nicopoleos do-
navit, Mudaphar verò &
Ioanni imperialem terram
Trapezunti dedit, & digni-
tatibus omnes & beneficiis
multis cohonestans. Et
Mesopotamiam in thema
redegit, ac Oresten illum
Charianitem praetorem
designavit, turmasque Ca-
machæ & Celtzines ei
subiecit. Hæc omnia autem
cum pridem sub dominio
essent Romanorum, Ro-
mano imperatore ad Me-
sopotamiae thema additæ
quoque sunt Romanopo-
lis & Chanzit. Sub Leone
verò Larissa Sebastie turma

erat, ut Cymbalæus Char-
siani: at Symposium deser-
tum erat ad Lycandi par-
tes situm, & imperante
Leone Eustathius Argyri
ab exilio revocatus Char-
siani prætor factus est, Me-
lias autem adhuc in Meli-
tene exulabat. Et Baasacius
cum duobus fratribus Cri-
coriceac Pazune, item Is-
mael Armenius, ad illum
simul & ad Argyrum, quæ
diximus, scripserunt, uti
bullâ aureâ persuaderi sibi
permitterent, atque exi-
rent, & Baasacius quidem
cum fratribus Larissæ se-
des poneret, vocareturque
eius clusuriarcha, sicuti Is-
mael Symposii, Melias ve-
rò Euphratiæ, Trypiorum,
& deserti turmarcha fo-
ret, id quod factum est. Me-
letianis verò excursionem
facientibus, Ismaeleque
sublato, Symposium deser-
tum mansit: & Baasacio
proditionis accusato, ideo-
que relegato, iterum Seba-
stia turma facta est Larissa,
prætorque illuc missus fuit
Leo Argyrus Eustathii F.
qui magister postea, &
scholarum domesticus. At
Melias, qui Euphratiam
habitabat, Constantino

σέβαστας ἦν. τὸ δὲ κυμβάλαιος ἦν
τοῦρμα τοῦ χαρσιανοῦ. τὸ δὲ Συμ-
πόσιον ἦν ἐρημία πρὸς τὰ μέρη
τῆς λυκανδοῦ παρακείμενον. καὶ
ἐπὶ τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ
φιλοχρίστου δεσπότη ἐυστάθιος ὁ δὲ
ἀργυρεὺς ἀπὸ τῆς ἑξορίας ἀνακλη-
θεὶς εἰς τὸ χαρσιανὸν στρατηγὸς
ἐχωρίσθη. ὁ δὲ μελίας εἰς τὴν μελι-
τηνὴν ἐπὶ πρὸς φυρὸς ἦν. καὶ ὁ βα-
σάκιος μὲν τῶν δύο ἀδελφῶν
αὐτῶν ὁ δὲ κρικορίκη καὶ ὁ παζυ-
νῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἰσμαῆλ ὁ ἀρμένιος
ἐκεῖνον, οἵ πινες καὶ πρὸς αὐτὸν
καὶ τὰ περὶ ῥηθέντα ἀργυρὸν ἔγρα-
ψαν διὰ τῆς χρυσοβύλλης λόγον λα-
βεῖν καὶ ἐξελθεῖν. καὶ τὸ μὲν βα-
σάκιον καὶ τὸς ἀδελφούς αὐτῶν εἰς
λάεισαν καθεδύσας, καὶ ὀνομα-
θῶναι μὲν τὸ βασάκιον λαρίωνος
κλεισσειάρχου, ὅπερ καὶ γέρονε. τὸ δὲ
ἰσμαῆλ κλεισσειάρχου εἰς τὸ
συμπόσιον, ὃ καὶ γέρονε. τὸ δὲ μελίαν
εἰς εὐφράτην εἰς τὰ τρυπία εἰς
τὴν ἐρημίαν ἡνέσθη τετραρχίαν, ὅ-
περ καὶ ἐχρυσέτο. ἐξ ἑθόντων δὲ τῶν
μελιτηνιῶν, καὶ τὸ ἰσμαῆλ ἐκεῖ-
νον ἀνελόντων, ἔμενε τὸ συμ-
πόσιον ἔρημον. τοῦ δὲ βασα-
κίου ὅππῃ πρὸς ὁδὸν μεγάλῃ δια-
βληθέντι καὶ ἐξοεισθέντι, πά-
λιν ὑπὸ τῆς σεβαστίας ἡ λάεισα
τέρμα ἐχρυσέτο, στρατηγὸς πρὸς βλη-
θέντι ἐκεῖσε τοῦ ἀργυροῦ λέοντος τοῦ ἡοῦ ἐυσταθίου, τοῦ μὲν
ταῦτα μαγίστρε γερνότος καὶ δομestίκου τῶν στρατῶν. ὁ δὲ μελίας εἰς
εὐφρά-

εὐφράτταν καθέζομεν, ὁπότ'
 περὶ ἐλλήθῃ κωνσταντίνῳ ὁ δευξ
 εἰς τὸ χαρσιανόν, καὶ ἦλθεν οὗτο
 ὁ περὶ ῥήθεις μελίας, καὶ τὸ πᾶλαι-
 ον κῆτρον τ' λυκανδὸν ἐκράτησε,
 καὶ ἐκπύσεν αὐτὸ, καὶ ὀχυροποίησε,
 καὶ ἐκείσε ἐκαθέσθῃ, καὶ ὠνομάσθῃ
 παρὰ λέοντος, ὅτι φιλοχρίστου βα-
 σιλέως κλέσσυρα. καὶ μετ' τοῦτο
 διεπέρασεν ἀπὸ λυκανδοῦ εἰς τὸ
 ἔρ' τ' τζαμανδῶ, καὶ ἐκείσε τὸ νῦν
 ὄν κῆτρον ἐκπύσεν. καὶ ὡς αὐτίκως
 καὶ ἐκείνο κλέσσυρα ἐκαλεῖτο. ἐκρά-
 τησε δὲ καὶ τὸ Συμπόσιον ποιή-
 σας αὐτὸ τερμαρχάτον. ὅπῃ δὲ
 κωνσταντίνου τοῦ φιλοχρίστου δε-
 πότῃ τῷτο πρῶτον, Συμύσης
 ὠπῶ καὶ ζῶης τῆς μητρὸς αὐτοῦ,
 γέγονεν ἡ λυκανδὸς στρατηγὶς,
 καὶ πρῶτο λυκανδοῦ στρατηγὸς
 ὠνομάσθῃ ὁ πατέρι μελίας,
 δηλονότι τῷ τότ' κληρῷ αὐτοῦ κλέ-
 συράρχου ἐν λυκανδῷ τυλχάνον-
 το. ὅς τ' αὐτὸς μελίας διὰ τε πλὴν
 Συμύσαν αὐτῷ πρὸς τ' βασιλέα
 τῶν ρωμαίων πείσιν, καὶ τὰς πολ-
 λὰς καὶ ἀπείρους αὐτῶ καὶ αὐτὰς
 ρακλωτῶν ἀνδραγαθίας, μετέπειτα
 μάλιστα ἐπμήθη. ἰσέον ὅπῃ
 ἄλλα τέρμα ἦν ὑπὸ τὸ δέμα
 Σεβαστείας. ἐπὶ δὲ ρωμανοῦ δεσπό-
 του γέγονε κλέσσυρα. ἰσέον ὅπῃ
 τύπο ἐκράτησε πᾶσαις, τ' κα-
 τεπάνω μαρδαῖτων ἀπὸ μελίας παρὰ τοῦ βασιλέως δηλονότι περ-
 ῖ ἐκείνου. διὸ καὶ παρὰ λέοντος τοῦ μακαριωτάτου βασιλέως κα-

Charisiani duce designato,
 Lycandum urbem anti-
 quam discessit, quam cum
 exaedificasset, muniissetq;
 sedem ipse ibi posuit, illaq;
 ab imperatore pientissimo
 Leone clusura nomen ac-
 cepit. Deinde Lycando in
 Tzamandi montem com-
 migravit, ibique urbem
 condidit, quæ etiam hodiè
 exstat, & similiter clusura
 appellata est. Tenuit verò
 etiam Symposium, fecitq;
 turmarchatū. Constantino
 autem imperante, cum ma-
 ter illi Zoë adesset, tunc
 primum Lycandus prætor
 facta est, primusque e-
 ius prætor appellatus Me-
 lias patricius, tunc tempo-
 ris illic clusuriarcha agēs,
 qui postea quoque propter
 insignem in Romanorum
 imperatorem fidem, &
 præclara in Saracenos edita
 facinora, magistri honore
 ornatus est. Quod ad Aba-
 ram turmam attinet, ea sub
 Sebastia themate erat, im-
 perante verò Romano clu-
 sura facta est. Et statutum
 antiquitus fuit, ut præ-
 fectus Mardaitarum Atta-
 lia ab imperatore designa-
 retur, unde etiam à Leone
 designatus fuit Stauracius

cognomento Platus, qui aliquamdiu quidem illic egit, sed tributa non rectè ordinavit. Cum enim * Eustathius Euprolopi F. Afcretis in Cibirrhæotarum thema mitteretur, æmulatio quædam & contentio inter ipsos exorta est: quippe Stauracius Platus Hemerio patricio & Logothetæ curfus confidens, utpote quo intercedente imperatori conciliatus erat, Eustathio Euprolopi F. se opposuit, atque omnino ei contrarium se præbuit, ubi præter decorum committentem aliquid videbat. Vicissim Eustathius male erga Stauracium affectus multas aduersus ipsum fraudes machinabatur, & querelas contra eum producebat, in Cibirrhæotarum themate duos prætores esse non posse se & Stauracium Mardaitarum præfectum; quippe cum alia ipse iuberet, statueretque, alia Mardaitarum præfectus facere vellet, & sui iuris cum sit ea quæ ipsi viderentur peragere. Produxit item alia quædam mendacia, & multas contra eum fraudes excogitavit, quæ

λαὺς μηχανὰς κατ' αὐτῷ Συνεργάσατο, ταῖς μὲν πιδανῶς Συνδεῖς, ταῖς δὲ Συκοφαντικῶς τε καὶ μανικῶς ἀναπλασάμεν, καὶ οὕτω

τε πάντα περιβλήθη σουργάκιον ὁ πλατὺς ἐπονομαζόμενος. ὃς χρόνους μὲν διέτρεψεν ἱκανούς, οὐχὶ καθῶς δὲ καὶ τὰ τέλη διέθηκε. τοῦ γὰρ αὐτοῦ εὐσταθίου καὶ ἀσηκῆπος ἐν τῷ τῶν κιβυρραίων θέματι ἐκ περισώπου ἀπεσάλει, φθόνοι πνὲς ἀνὰ μετὰ ξὺν τέτων καὶ μάχαι χρόνασιν. ὅτε γὰρ σουργάκιον ὁ πλατὺς εἰς τὴν παλαιοῦ ἡμέριον καὶ λογιέμεν δὲ δρόμον διερχόμενος, ὡς ἄτε παρ' αὐτῷ εἰς τὴν βασιλέα μεσιλευδῆς, τῷ ἐκ περισώπου εὐσταθίῳ ἀντέπιπτε, καὶ μάλα ἐναντίως εἶχεν, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμὲ ἐξω δὲ δέοντός περ διαπερτόμανον ἢ καὶ περσάτιοντα. ὅτε δὲ πάλιν ὁ ἐκ περισώπου εὐσταθίῳ πρὸς τὴν σουργάκιον διέκειτο ἐχθρῶδῶς, καὶ πολλὰς κατ' αὐτῷ ἐπιθέσεις καὶ μηχανὰς ἐπλάττετο. ὅθεν αὐτίκας ὁ περιρρηδῆς εὐσταθίῳ κατὰ τὴν σουργακίου ἀνήγαγε, ὡς τὸ τῶν κιβυρραίων θέμα δύσεσθαι τοὺς ἔχειν οὐ δύναται, δηλονότι ἐμὲ καὶ τὴν σουργάκιον τὴν κατεπάνω μαρδαϊτῶν. ὅθεν αὐτὸν ἐμὲ περσάτιοντι καὶ διοικεῖν ἐθέλοντι, ὅθεν ποιεῖν ὁ κατεπάνω μαρδαϊτῶν βούλεται. καὶ αὐτεξούσιον ὡν τὰ αὐτῷ δοκοῦντα μανικῶς διαπερτόμεν. ἀνήγαγε δὲ καὶ ὅθεν ψευδολογίας πρὸς, καὶ πολλὰ

φιλονόπι τῷ πατεικίῳ ἡμερίῳ καὶ
 λογετέῃ τῷ δρόμου δαρρῶν ταῦτα
 ἔγραψεν. ἐπὶ δὲ τῷ τότε καὶ
 φίλῳ εὐσταθίου μεγάλῳ ὁ πα-
 τρὶς ἡμεῖς, ἡπερ σαρρακίς,
 καὶ ὅτε ἐν ἔχθρῳ δέντες ἀμφο-
 τεριῖν ἐχθρὸς ἀνάμεσοι καὶ μανίας
 πλήρεις γέγονασιν. πῶ οὖν τοιαύ-
 τῳ ἀναφορὰν εὐσταθίου δόξαμε-
 νῶ ὁ βασιλεὺς, καὶ τῇ αἰτήσεϊ τῷ
 πατεικίου ἡμερίου πατριᾷ, δέ-
 δωκεν τῷ τοιαύτῳ κατεπάνω ἐξ-
 οσίαν τῷ εὐσταθίῳ τῷ ἐκπερ-
 σῶσι. τῷ δὲ μακαρίῳ βασιλεῖ τῷ
 βίον ἀπὸ τῆς χάριτος πρὸς τὰ ἀνω-
 μετηλαχόντες, ἀνέξαντες ὁ ἀ-
 δελφὸς αὐτοῦ τῆς αὐτοκράτορος
 ἀρχῆς ἐγκρατὴς γεγονώς πᾶν-
 τας τὰς ὑπὸ τῷ μακαρίῳ βασιλεὺς
 καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ περικληθέντας
 ἐν πᾶσι ἀρχαῖς διεδέξατο, χαίρε-
 χάκοις καὶ χακοῦλοις ἀνδράσι
 πατριᾷ, οὕτω δὲ καὶ τῷ πατριᾷ
 θέντα εὐσθίον διεδέξατο, καὶ
 ἀντ' αὐτοῦ πεποίηκεν ἑτέρον. ὁ γὰρ
 χάσας ἐκεῖνῳ ὁ ἐκ σαρκῶν τῷ
 γένει ὁρμώμενῳ, σαρκῶν δὲ τῷ
 ὄντι τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ καὶ
 τῇ λατρείᾳ διατελῶν, ὁ δὲ πατει-
 κίς δαμιανοῦ δοῦλος, ἐπεὶ πολ-
 λὴν πατριᾷαν εἶχε τῷ τότε καί-
 ρῳ, ὁ δὲ οὗτος χάσας πρὸς τὸ κύ-
 ρω ἀλέξανδρον τὸν βασιλέα, ὡ-
 σοῦτος καὶ ὁ νικῆτας ὁ ἀδελ-
 φὸς τῷ χάσῳ, ὁ καὶ τῶν κινεργῶν σεργῶν γένος πατριᾷ

dam probabiliter, quædam
 per calumniam confin-
 gens Atque hæc quidem
 Hemerio patricio & cursus
 Logothetæ confisus scri-
 bebat. Sed is tunc temporis
 Eustathio magis quam
 Stauracio fauebat, etli
 postea inimici ambo infe-
 flissimi fuerint. Eiusmodi
 igitur Eustathij relatione
 accepta Imperator, & He-
 merij patricij petitione
 persuasus, præfecti istius
 dignitatem Eustathio Ec-
 prosopi F. dedit. Sed mor-
 tuo illo beatæ memoriæ
 imperatore, Alexandreius
 frater imperio positus, qui
 omnes à fratre defuncto
 honoribus auctos continu-
 auit, hominum maligno-
 rum prauis cōsilijs persua-
 sus, Eustathio, quem di-
 xi, honorem non itidem
 prorogauit, sed alium ipsi
 substituit. Nam Chasæ ille
 à Saracenis genus ducens,
 & re ipsâ eorum quoque
 sententiam, mores, ac cul-
 tum retinens, Damiani pa-
 triciij seruus, plurimum
 tunc gratiâ valebat apud
 Alexandrum imperatorē,
 quæadmodum & *Nicetas
 eius frater, qui etiam Ci-
 byrrhæotarum prætor ab
 eodem factus fuit. Hic igitur
 Nicetas dicti Chasæ

frater imperatorem compellauit, oportere sibi ut amico veteri beneficium conferri, esse autem vnum quod ab eius maiestate peteret, in quo exaudiri deberet: imperatore verò ambigente, interroganteque quidnam illud esset, respondit; ut filio meo praefectura Mardaitarum Attaliae datur: eiusque petitioni satisfaciens impetator, Abercium Spatharocandidatū Nicetæ filium in processione introductum in triclinium aureum Mardaitarum Attaliae praefectum designauit; quemadmodum antea Leo Stauracium Platyn. Et sic quidem, ut initio dixi, antiquitus ab imperatore Mardaitarū praefectus designabatur. Sciendum autem sub Theophilo imperatore Accubitorem fuisse Scholasticū Vestiarium, & sub Michaelē eius filio Damianum patricium, & post eum sub eodē Basilium, qui postea impetator. Eo vero imperante nullus fuit, sed sub Leone iterum hanc dignitate ornatus est Samonas patricius,

καὶ μὲν τῆτον ὅπῃ τῷ αὐτῷ γέρονε παραικοιμώμεν βασιλεὺς ὁ φιλόχρῆς βασιλεὺς. ὅπῃ ὅ τοῦ βασιλεὺς φιλοχρίστου δεωότου παραικοιμώμεν οὐ γέρονε δι' ὅλης αὐτῆς τῆς βασιλείας. ὅπῃ

αὐτῷ κερῶ ἀνέξανδρα τῷ βασι-
λέως. ὁ νικήτας οὐν ἔτῃ ὁ ἀδελ-
φός τῷ περὶ ῥηθῆνι χαρὲς τῷ βα-
σιλείᾳ ἡγήσατο, ὅπως ἀρχαῖον σου
φίλον ἐνεργῶς μετρίον ὅτιν,
ἐν τῷ περὶ τῷ βασιλείᾳ σου αἰτη-
μα ἔχω, καὶ δίκαιόν ὅτιν εἰσακοῦσαι
μου. τοῦ ὅ βασιλέως διαπορευ-
μένου καὶ ἀντιφωλῶντῃ πᾶν
εἴη τοῦτο τὸ αἶτημα, καὶ ὅπως ἀν-
ὅτιν ὑποχρῶμενον ὁ περὶ ῥηθῆς νι-
κήτης ἡγήσατο. ὅπως, τῷ ὅν μου αἰ-
τῶμαι ἵνα ποιήσῃ ἡ βασιλεία σου
κατεπάνω τῶν μαρδαῖτῶν ἀτλια-
λίας. οὐ πινῶ ὁ βασιλεὺς τῇ αἰ-
τήσεως περὶ τοῖς, ὅπῃ περὶ ἐλευσίως
εἰσαγαλῶν ἐπὶ τῷ χερσὶ κελίνου
τῷ ὅν τῷ νικήτα τῷ παρὰ δαρχαν-
διδάτον ἀβέρκιον, περὶ βαλετο
αὐτῷ κατεπάνω τῶν μαρδαῖτῶν
ἀτλιαλίας. καὶ ὅς καὶ ὁ μακρῆς
λέων ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν συν-
ράκιον τῷ πλάτῃ ἐπονομαζόμε-
νον. καὶ ὁ ὅς ἀρχῆθεν παλαιός
ἔχων τύπον, καὶ ὅς ἐν ἀρχαῖς εἰ-
ρηται, ὑπὸ τῷ βασιλέως περὶ ἀλ-
λεῶς τῷ κατεπάνω μαρδαῖτῶν.
ἰστέον ὅπῃ ἐπὶ βασιλείας τῷ δεο-
φίλου παραικοιμώμεν γέρονε
χρλασίκι ὁ σιφί. ὅπῃ ὅ μι-
χαὴλ ὁ δεοφίλου παραικοι-
μώμεν δαμιανὸς πατρίκι.

δῶ

Δε λέοντι· ὁ φιλοχρίστου δεσπότη
 παραινοῦμεν· γέρονε σαμω-
 νᾶς ὁ πατρίκιος. καὶ μὲν τῆτον
 ἐπὶ τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ γέρονε
 Κωνσταντίνῳ ὁ πατρίκιος. ἐπὶ τῇ
 ἀλεξάνδρου· ὁ βασιλέως γέρονε
 παραινοῦμεν· πατρίκιος βαρ-
 βᾶτος. ἐπὶ τῇ Κωνσταντίνου· ὁ φι-
 λοχρίστου δεσπότη γέρονε πατρί-
 Κωνσταντίνῳ πατρίκιος ὁ πατρί-
 κιστὴς ἐπὶ λέοντι· δεσπότη. ἐπὶ τῇ
 ῥωμανῷ δεσπότη Θεοφάνης πα-
 τρίκιος. ἐπὶ τῇ Κωνσταντίνου τὸ
 δεύτερον γέρονε βασιλῆος πα-
 τρίκιος. ἰστέον ὅτι ἐπὶ λέοντι τῷ
 φιλοχρίστου καὶ ἀνιμνήσου βασι-
 λέως ὡς ὁ κτενὰς ἐκείνῳ γέρον
 κληρικὸς πᾶν πλῆσι, ὅστις ὡς
 καὶ δομέστικῳ εἰς τὴν νέαν ἐκκλη-
 σίαν. ἱππάρχης τῇ τεχνίτης εἰς τὸ
 ἄσμα, οἱ τῷ τότε κληρικῷ ἐτε-
 οῦκ ἦν. ὁ δὲ αὐτὸς κτενὰς τῇ πα-
 τρίκιον συμωνᾶν ἐδυσώπησε τῷ
 τότε κληρικῷ παραινοῦμεν αὐ-
 τοῦ ὄντος μεσιτεύει αὐτὸν εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ ἡμέτερου, καὶ φο-
 ρεῖν ἐπὶ κουτζελόν, καὶ περὶ ἑ-
 σθαι εἰς τὴν λαυσιακὸν, καὶ καθέ-
 ζεσθαι ὡς ἐπὶ, καὶ ῥοζεύεσθαι αὐτὸν
 λίτραν μίαν, καὶ ὑπερὶ τῆς τοι-
 αύτης ἀντιλήψεως δοῦναι τῷ βα-
 σιλῆϊ λίτρας τεσσαράκοντα. ὁ δὲ
 βασιλεὺς οὐκ ἠνέχετο τῆς τοιαύτης ποιήσεως, λέγων τῶν ἀδελφῶν τυλ-
 χάνην, καὶ εἰς μεγάλῃ ἀδοξίαν τῆς βασιλείας με κληρικὸν ῥυέ-
 σθαι. ἀκούσας δὲ ὁ αὐτὸς κτενὰς παρὰ τῇ πατρικίᾳ συμωνᾶ

cui sub eodem successit Cō-
 stantinus patricius. Alexā-
 andro imperium tenente
 Barbatus patricius; & sub
 Constantino rursus Con-
 stantinus patricius fuit, cu-
 ius antea memini sub do-
 mino Leone, sub Romano
 Theophanes patricius hūc
 honorem tenuit, sub Con-
 stantino autem iterum Ba-
 silius patricius. Sub pien-
 tissimo, & perpetuā memo-
 riā digno, imperatore Leo-
 ne Ctenas ille vixit, cleri-
 cus ætate grauis, & omni-
 nō diues, nouæ ecclesiæ do-
 mesticus, qui canendo om-
 nes sui temporis antecelle-
 bat: hic Samonæ patricio,
 qui tunc Accubitor erat,
 persuasit, vti pro se apud
 imperatorem intercederet,
 qui * fieret, & camasum
 ferret, ac in Lausiæ pro-
 grederetur, sederetque ve-
 luti *, rogamque acciperet
 libram unam, se huius rei
 causā imperatori daturum
 libras quadraginta. At im-
 perator recusabat, impossi-
 bile dicens, & maiestate sua
 indignum, clericum fieri *
 Quod cum ex Samona pa-
 tricio idem ille Ctenas in-
 tellexisset, ad quadraginta

libras inaurium par vnum adiecit libris decem æstimatum. Persuasus itaque imperator Samonæ patri-
cij & Accubitoris precibus, libras illas quadraginta & inaurium par accepit, & mensulam artificiosè cælatam ex argento inaurato, quod totum Crenæ donum sexaginta librarum erat, fecitque eum * & rogam dedit libræ vnus. Vixit autem Crenas post acceptum honorem hunc annos duos, & tunc obiit, quo biennio expendit ad libras mille.

CAP. LI.

*De imperiali dromon, quomodo factum sit, & protocarabis eius: item quid sit de * phiale.*

VSque ad tempora Leonis venerandi sapientissimiq; imperatoris dromoniū imperiale, quo vereretur imperator, nullum erat; sed agrarium tantum rullum. Primus autem Basilus, cum ad Prusæ ther-
πέτε, ὅτε ἀπῆλθεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς εἰς τὰ θρόνα τῆς πρύστῃς

πάντα περσέθοκεν εἰς τὰς τεσσαράκοντα λίτρας καὶ χρυσίγια ζυγῶ μίαν ἐκπληθεῖς λίτρας δέκα. καὶ δυσωπηθεὶς ὁ βασιλεὺς τῇ παρεκλήσει τῆ πατρικίης σαμονᾶ καὶ παρεκκλημαμένου, ἀνελάβετο τὰς τεσσαράκοντα λίτρας, καὶ τὸ ζυγὸν τὰ χρυσίγια, καὶ τὸ τετραπέζιον τὸ ἀνάγλυφον καὶ διάχευσον ἀσίμιν, ὡς ἡμέτερον τὸ πᾶν δόμα τῷ αὐτῷ κτενὰ λίτρας ἐξήκοντα. τότε ἐποίησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐρεῖσθη τῷ χαρῶν ἐκείνῳ λίτραν μίαν. ἐξῆς δὲ ὁ αὐτὸς κτενὰς μετὰ τὸ πμηνῶν αὐτὸν ἔτι δύο, καὶ ἐτελεύτησεν ἐρεῖσθη τὸ πᾶν δύο ἔτη ἀνὰ λίτρας χιλίας.

Κ Ε Φ. ν α'.

ὡεὶ τῷ πνὶ τρόπῳ γέρονε τὸ βασιλικὸν δρομώνιον. καὶ ὡεὶ τῶν ἀκαράων τοῦ αὐτοῦ δρομωνίου. Ἐὶ ὅσα ὡεὶ τοῦ φιάλης.

Ιστέον ὅτι μέχρι τῆς βασιλείας λεόντου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ σεφωτάτου βασιλέως οὐκ ἦν βασιλικὸν δρομώνιον ἐν ᾧ εἰσέρχετο ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' εἰς εὐσσιον ἀχάειον εἰσέρχετο πλὴν ὅτι βασιλείου τῷ φιλαρχίῳ δεσ-
καὶ

καὶ πάλιν ὅτε ἀπῆλθε θεάσασθαι
τὸ γεφύριον τῆς ῥηγίης, δηλονότι τῇ
κελεύσει αὐτῷ καὶ προνοίᾳ κη-
ρῶμενον, εἰς δρομώριον εἰσῆλθε,
καὶ ἑτέρην δρομώριον ἠκολούθει ὅτι-
θεν. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ εἰσελθόντες ἐ-
λάττω ὑπῆρχον ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ
αἵματός, καὶ ἀπὸ τῶν περιτῶν
πλωμάτων. τὸ δὲ πλοῖον εἶχε τὸ
γεννὸν χηλάνδια βασιλικὰ πλω-
μα μέλει τῶν δέκα. ἐπεὶ δὲ ὁ μα-
κρὸς βασιλεὺς ὅλα τὰ πλείο-
να αὐτῷ μεταστήματα εἰς τὰς πη-
γάς ἐποίησεν, διὰ τὸ καὶ ὑπ' αὐτοῦ
κηλῶσαι τὰ τοιαῦτα πλοῖα,
ὁμοίως καὶ εἰς τὸ εὐδαιμον καὶ εἰς
τὸ εὐδαιμον, καὶ εἰς τὴν βερίαν, εἰσῆρχε-
το εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ πλοῖον
ἐν τύπον. ὅτε δὲ εἰς μακρότερον
ἀπῆλθε πρὸς κενσον, οἷον εἰς τὰ θέρ-
μα τῆς πρὸς τῆς, καὶ εἰς ὁπτήρη-
σιν τῆς ῥηγίης τῆς γεφύρας, εἰσῆλθε
καθὼς περιέρχεται εἰς δρομώριον,
καὶ ἠκολούθει ἑτέρην δρομώριον,
διότι καὶ πλείους ἀρχοντας εἰσῆρ-
χέτω μὲν τῷ βασιλέως, καὶ τὸς
ὑπολοιπὸς εἰς τὸ δεύτερον δρο-
μώριον. ὁ δὲ αὐτοῖς καὶ Κο-
φώταί τε λέων ὁ βασιλεὺς φιλο-
τιμώτερον πως πρὸς τὸς μαγί-
στρους καὶ πατερίους καὶ οἰκείους ἱε-
ρατικοὺς διακείμενος, καὶ δέλων
αἰετὸς τοῦ ἱερέως, λογιζόμε-
νος μὴ ἐπαρκεῖν εἰς ὑποδοχὴν
πλειόνων ἀρχόντων τὸ ἀρχαῖον, ἐποίησε δρομώριον, καὶ δὴ ἀπαύ-

mas, aut Rhegij pontem
videndum abiret, quem ex-
strui ipse iusserat, dromo-
nium conscendit, quod al-
terum sequebatur: remiges
verò qui in eo, ex agrario
imperatoris erant, & nau-
tis Stenitis. Ab antiquo
enim in Steno chelandia
imperialia navigationi in-
structa decem erant. Cū
verò beatę memorię im-
perator plerumque ad fons
tes migraret, quod etiam
ibi palatia eiusmodi ædifi-
casset, qualia in Hebdomo,
Iriā, & Brœā, agrarium in-
grediebatur de more pri-
sco: at cum longiorem ali-
quam profectiōem susci-
peret, veluti ad Prusę ther-
mas, aut pontis Rhegij lu-
strationem, dromonium,
ut antea dictum est, con-
scendebat; sequebaturque
alterum, in quo reliquus
comitatus esset, cum in
priori vna cum imperatore
essent plerique principes.
sed venerandus sapientis-
simusque imperator Leo
benignius erga magistros,
patricios, & consiliarios
suos affectus, gratificariq;
eis hęc in re cupiens, cum
ad plerosq; principes exci-
piendos non sufficere agra-
rium videret, dromoniū
fieri curavit, eoque semper

mas, aut Rhegij pontem
videndum abiret, quem ex-
strui ipse iusserat, dromo-
nium conscendit, quod al-
terum sequebatur: remiges
verò qui in eo, ex agrario
imperatoris erant, & nau-
tis Stenitis. Ab antiquo
enim in Steno chelandia
imperialia navigationi in-
structa decem erant. Cū
verò beatę memorię im-
perator plerumque ad fons
tes migraret, quod etiam
ibi palatia eiusmodi ædifi-
casset, qualia in Hebdomo,
Iriā, & Brœā, agrarium in-
grediebatur de more pri-
sco: at cum longiorem ali-
quam profectiōem susci-
peret, veluti ad Prusę ther-
mas, aut pontis Rhegij lu-
strationem, dromonium,
ut antea dictum est, con-
scendebat; sequebaturque
alterum, in quo reliquus
comitatus esset, cum in
priori vna cum imperatore
essent plerique principes.
sed venerandus sapientis-
simusque imperator Leo
benignius erga magistros,
patricios, & consiliarios
suos affectus, gratificariq;
eis hęc in re cupiens, cum
ad plerosq; principes exci-
piendos non sufficere agra-
rium videret, dromoniū
fieri curavit, eoque semper

usus est quocunque demū
proficisci vellet: & comi-
tabantur è principibus,
magistris, patricijs, quos-
cunque vellet. In agrario
enim cum eo nemini esse
licebat, nisi drungarijs ex-
cubiarum, teique naualis,
Logothetę cursus, hetæri-
archæ, mystico, libellorum
supplicum magistro, do-
mestico scholarum, si in
vrbe esset, accubitori, vesti-
ario, & è cubicularijs quos
imperator iussisset. Hac
itaque de causâ dromoniū
Leo fecit; & aliquanto post
alterum quoque, quod se-
cundum appellatum sem-
per nomen retinuit. Sæpè
enim imperator hic lon-
giora itinera instituebat,
veluti Nicomediam, aut
Olympū versus, & Pythia;
quamobrè etiam duo hæc
dromonia parauit in suum
& principum suorum vsū.
Frequenter verò, cum
non ita longè profecturus
esset, partem vnā in Hip-
podromo relinquebat ad
palatij custodiam, quia ibi
iam ab antiquo Numeri
cohors cum ischolarū do-
mestico in præsidio agere
solebat: *τιν* Hippodromo

τιν

πρὸς φύλαξιν τῆς παλατίης, διὰ τὸ τάγμα τοῦ ἀειθμοῦ κατὰ τὴν πα-
λαιὸν τύπον ὅπως ἦν μὲν τοῦ δαμίσκου τῶν ὁρῶν ταξι-
δούκων καὶ ἐναπομένοντων εἰς τὴν ἵπποδρόμον, Συνεξιστοιχιστὰς
τύπον

σως εἰσῆρχετο ἐν αὐτῷ ὁ πρῶτος
ἐβούλετο ἀπὸ τοῦ. Συνήρχοντο ὅ-
μως αὐτοῦ οἱς ἂν ἐβούλετο τῶν
ἀρχόντων, ἀπὸ τε μαγίστρων καὶ
πατερίων. κατὰ τὸν γὰρ ἐν τῷ
ἀγροῦ οὐδεὶς ἕτερος εἰσῆρχε-
το μὲν τοῦ βασιλέως, εἰ μὴ ὁ
δουρῆς τῆς βίβλης, καὶ ὁ
δουρῆς τοῦ πλωίμου, καὶ ὁ
λογοθέτης τῆς δρόμου, καὶ ὁ ἐταί-
ρος, καὶ ὁ μουσικός, καὶ ὁ τῶν δεή-
σεων, καὶ ὅτε παρὴν ἐν τῇ πόλει καὶ
ὁ δαμίσκος τῶν ὁρῶν, καὶ ὁ πα-
ρακοιμώμενος, καὶ ὁ ἀδελφός,
καὶ ἐκ τῶν κοίτων οὗς ἂν ἐκέλευ-
σεν ὁ βασιλεύς. δι' οὖν τὴν τρέ-
πον τοῦτον ἐποίησε λέων ὁ ἀσίδι-
μος καὶ Κοφώτατος βασιλεύς τὸ
δουρῶνιον, καὶ μετὰ τινὰ χρόνον
ἐποίησε καὶ ἕτερον δουρῶνιον, ὃ καὶ
δούτερον προσήγορεύθη, καὶ ἀκο-
λύτως ὠνομάσθη, καὶ γὰρ εἰς μακρό-
χρονον ἀπὸ τῆς μακρότης οὗτο
βασιλεύς· οἷον εἰς νικομήδειαν,
εἰς τὸν Ὀλυμπόν, εἰς τὰ πύθια. καὶ
διὰ τοῦτο ὅπως δούσατο τὰ δύο
δουρῶνια εἰς ὑπηρεσίαν καὶ ἀνά-
παν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀρχόν-
των αὐτοῦ. πολλάκις γὰρ ἐξερ-
χόμενος αὐτοῦ εἰς τὰ πλῆθον
πρόκεινται, πρὸς μίαν οὐσίαν κα-
τελίμπτανεν εἰς τὴν ἵπποδρόμον

τύπον τοῖς βασιλεύουσιν εἰς τὰ
 πρὸς κενσὺν ὅπ' ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνα-
 δύν βασιλικὸν ὀφφίκιον ὡς τῷ θ'
 τῆς φιλίης. αὐτὸ δ' ὅ θ' τῆς φιλί-
 ῆς ἐπεκράτης καὶ εἶχεν ὑπ' αὐτῷ
 πάντας τὰς ἐλάτας τῶν βασιλι-
 κῶν ἀγροείων ἐστίων καὶ μαύ-
 ρων, ἀνὰ τῶν ἀγροείων τῆς αὐ-
 γούσης. τὰ δ' ἀγροεία τῆς αὐγού-
 σης τὰ τε ῥοσια καὶ μαύρα πε-
 κράτης καὶ ἐξουσίαζεν ὁ τῆς τερα-
 πέζης τῆς αὐγούσης. ἐπὶ δ' τῆς
 βασιλείας λέοντος τοῦ αὐτοδύμου καὶ
 Ἰωφωτάτου βασιλέως κερκερη-
 θέντα τὰ δερμῶνια κελεύσε βα-
 σιλικῇ εἶχεν ὁ αὐτὸς θ' ἀπὸ φιλί-
 ῆς, καὶ τῶν τριούτων δερμῶνίων
 τὰς ἐλάτας ὑπὸ τῷ ἐαυτοῦ. ὁ δ' ἐξου-
 σίαν. ὁ οὖν περὶ ῥήνδεις θ' τῆς φι-
 λίης καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ καθ'
 ἐκάστην δεκάτην ἀπὸ πηλοῦ τύπου
 κατῆρχετο καὶ ἐκαθέζετο ἐν τῇ
 φιλίᾳ διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐλέγετο α'
 τῆς φιλίης. καὶ ταῖς ἀνὰ μεταξὺ
 δίκαις τῶν ἐλάτων τῶν τε ἀγρο-
 είων καὶ τῶν δερμῶνίων τῶν
 παρ' αὐτῷ ἐξουσιαζομένων ἐκείνῃ,
 καὶ κατὰ τὸ δίκαιον ἐδικασέ τε καὶ
 ἐδίδασκε. καὶ ὡς καὶ παρὰ τὸ δέον
 εὐερισκέ πνα ἢ ἐργαζόμενον ἢ πνα
 ἀδικοῦντα, ἢ εἰς τὴν ἰδίαν δουλείαν
 βαρύνοντα, ταῦτον διὰ μαγκλα-
 βίων Ἰωφωτῶν ὑπεξίρχετο. καὶ καθ' ὃν εἶρη τρέπον πάντες οἱ
 τῶν δερμῶνίων ἐλάτῃ, καὶ οἱ τῶν βασιλέως ἀγροείων, τῶν
 ἐστίων καὶ τῶν μαύρων, ὑπὸ τῷ χεῖρ καὶ τῷ δεοίαν ὑπῆρχον.

maneret, una cum impera-
 toribus in publicum proce-
 debant. Primitus verò eti-
 am imperiale officium ge-
 rebat * Phialæ, habebatq;
 sub sua potestate remiges
 omnes agrariorum impe-
 ratoris tam rufforū, quam
 nigrorum, exceptis iis
 quæ ad Augustam perti-
 nebāt, ista enim siue ruffa,
 siue nigra, sub ipsius men-
 sæ domestico erant. Sed
 cum sub Leone dromonia
 primitus conficerentur im-
 peratoris iussu, ipsa cum
 remigibus * phialæ arbi-
 trio subiecta fuerunt: isq;
 quotidie sub vespertam de-
 scendens, confidebat in
 phialâ, unde & nomen ac-
 cepit, ac inter agrariorum
 dromoniorumque remi-
 ges lites iudicabat, atque
 ius dicebat administrabat-
 que: & si quid præter deco-
 rum commisisse aliquem
 comperisset, aut iniuriam
 cuiquam fecisse, vel offi-
 cium suum deseruisse, eum
 flagris acriter excipiebat.
 Itaque, ut dictum est, om-
 nes remiges dromoniorum
 agrariorumque imperia-
 lium, tam rufforum, quam
 nigrorum, sub manu entra

*pbialæ: sed Augustæ agraria ad mentæ suæ domesticum pertinebant, ita tamen ut ille muneris sui rationem non Augustæ redderet, sed imperatori. Functus autem hoc officio sub Leone fuit Ioannes Thalasson, post quē Podarion, cui successit Leo Armenius. Primi remigum fuerunt Nasar patricii & navalis drungarii, & sub Basilio pientissimo imperatore à drungario ad imperatoris agrarium transierunt: sub Leone verò, cum dromonia is fecisset, propter fortitudinem, reique maritimæ peritiam, protocarabi facti sunt: cumque periculum aliquod esset, utriusque dromonii remiges, cum duobus primi dromonii protocarabis in chelandia imperator introduxit, datâ eis armaturâ multiplici & necessariâ, ut sunt, scuta, pelles, clibana pulcherrima, & quæ alia navales milites opus habent: quibus adscitis Eustathius patricius, reique navalis drungarius cum classe imperatoriâ contra hostes pro

δ' τῆς φιάλης. τὰ δ' τῆς αὐλῆς ἀγροίαι τὰ τερούσια καὶ μαυρεὰ ὑπὸ τ' χεῖρα καὶ τ' ἐφορίαν ὑπῆρχον τῆς τραπεζῆς τῆς αὐλῆς, δηλονότι τ' λόγον τῶν ἀγροίων τέτων ποιῶν τῆς τραπεζῆς, οὐχ' ὡς τ' αὐτοῖς, ἀλλ' ὡς τ' βασιλείᾳ. ὅτι δ' λέοντι τ' αὐτοῖς καὶ Κοφωλάτῃ βασιλείῳ ὡς δ' τῆς φιάλης ὁ Ἰωάννης, οὗ τὸ ἐπικλῶν ὁ θαλάσσιον. καὶ μὲν αὐτὸν γέροντα ὁ δ' ποδάριον, καὶ μὲν ἐκείνον ὁ δ' λέων ὁ ἀμείνων πρωτεύων γέροντας τ' παλαιοὺς νάσας καὶ δευτέρους τ' παλαιοὺς. καὶ ὅτι βασιλεῖς τ' φιλοχρίστου δεσπότη ἀνῆξαν ἀπὸ τ' παλαιοὺς καὶ γέροντας πρωτεύων τ' ἀγροίους τ' βασιλείῳ. ὅτι δ' τῆς βασιλείας λέοντος τ' αὐτοῖς καὶ Κοφωλάτῃ βασιλείῳ, ἡνίκα καὶ τὰ δευτέρωια ἐποίησε, διὰ τ' ἀνδρείαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐμπέριαν τῆς θαλάσσης, ἐποίησεν αὐτοὺς πρωτοκαράβους καὶ πεισάσεως ἡγουμένους, εἰσὶν γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν δύο δευτερίων τὰς ἐλάτας μὲν τῶν δύο πρωτοκαράβων τ' πρώτῃ δευτερίῳ εἰς χηλάνδια παλῆμα, δὲς αὐτοῖς ἐξόπλισιν πολλὴν καὶ ἀναγκαῖαν, οἷον χουλιάρια, δόρκας, κλιβάνια

καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα ὅσα ὅπου δέον τ' παλῆμοι στρατῶν ὅπου φέρεται. καὶ ἀνελάβετο αὐτοὺς ὁ παλῆμοι εὐσθέτι καὶ δευτέρῳ τ' παλῆμου μὲν τ' βασιλικῷ στόλῳ, καὶ ἀπὸ καὶ τῶν ἐναγίων. τὸ τοῦ
ὅλος

ὅλον ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ
 ἀποβλέπειν τὴν παλίσκιον εὐσταθίον
 καὶ δευτέραιον τὴν πλωτὴν πρὸς
 πόλεμον τῶν ἐναντίων. καὶ αὐτὸν
 ἐκείνων ἐκυβερνᾷ τὸ βασιλικὸν
 δευτέραιον μιχαὴλ ὁ γερῶν καὶ
 συνελὸς ἐκεῖνον, ὄντων αὐτῶ τῶ
 τότε χαμρῶ πρωτελαίων. οἱ δὲ ἐ-
 λαύνοντες εἰς τὰ δευτέραια ἕως
 τῆς ἐλεύσεως τῶν βασιλικῶν ἐ-
 λαίων ὑπῆρχον σενίῳ ἐκ τῶν ὑσι-
 ῶν τὸ σενίον. ὅτε δὲ ὑπέσχεσαν ἐκ τῆς
 ταξιδίᾳ, πάλιν ἦσαν εἰς τὴν ἰδίαν
 δουλείαν καθὼς καὶ προὑπῆρχον.
 τότε οἱ ἀντιφιλοτιμύμενοι ὁ βα-
 σιλεὺς τὴν δὲ τὴν ποδάρωνα διὰ τὸ
 ἀνδραγαθῆσαι αὐτὴν καὶ εὐδοκιμῆ-
 σαι ὑπὲρ πάντας εἰς τὴν πόλεμον
 καὶ μαρτυρηθῆναι καὶ παρὰ τὴν πα-
 τερικὴν εὐσταθίαν καὶ δευτέραιον τὴν
 πλωτὴν ἐπερὶ τοῦτον μὴ εἶναι εἰς
 πλωτὴν ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ διε-
 γέρσει καὶ τὴν λοιπὰς ἀρεταῖς, καὶ
 μάλιστα τῇ πρὸς τὴν βασιλείαν εὐ-
 νοίαν καὶ ὀρθῇ πίστει, δέδωκεν αὐτῇ
 καὶ τὴν ἑξουσίαν τὴν τῆς φιάλης.
 διὰ τε τὸ εἶναι αὐτὴν ἀρετῆμαλον,
 προσάξει τὴν βασιλείαν κατὰρχελο
 κρητὴς ἀπὸ τῆς ἵπποδρόμου, καὶ συ-
 νεκαθέξει μὲν αὐτὴν ἐν τῇ φιάλῃ καὶ
 ἐκρίνε τὴν ἐλάττω. τὰ δὲ αὐτῆς ἀρε-
 τῆμα, καθὼς περὶ εἰρη, ἐπα-
 κτάτῃ ὁ τῆς τραπέζης τῆς αὐ-
 γούσης. μὲν τὴν δὲ περὶ βάλαντο ὁ βασιλεὺς τὸν τε ποδάρωνα καὶ
 τὸν λέοντα τὸν ἀγμένον τοποθετησάς τῃ βασιλικῇ πλωτῇ.

verò dromonij sui fecit
 Michaelē illum senem,
 qui tunc remigū dromonii
 princeps, sed secundas te-
 nebat in agrario piffini do-
 mini Basilij, & Michaelē
 alterum, Barcalan cognō-
 minatum, qui antea remi-
 gum princepserat sub Eu-
 stathio patricio & drunga-
 rio, cum contra Turcas
 proficisceretur, & Simeo-
 nem Bulgarię principem
 debellaret. Qui Simeon,
 cognito in flumen dedu-
 ctam esse classem, & Tur-
 cas contra se transmissurā,
 lefas fecit, siue catenas fir-
 mas ac duras admodum,
 quibus impediret, quo mi-
 nus in vltiorem ripam
 exscendere possent. Quod
 cum ita esset, Michael, quē
 dixi Barcalas, & cum eo
 duo alij socij nauales, al-
 sumptis scutis & gladijs,
 viriliter planē ac forlitter
 chelandio exsistentes, lefas
 siue catenas discederūt, &
 transitum Turcis aperue-
 runt. Qui vbi factum hoc
 cum summā admiratione
 vidissent, dixerunt hunc di-
 gnū esse, qui patricius fi-
 cret, & rei nauali præfice-
 retur; quamobrem etiam

ὅπ μόνον τῶν δύο περιπορευόμενον πλωίμων πρῶτον κατέκοψεν
 τὸ πλοκὸν, θαυμάσαντες εἶπον· ὅπ τοῦτον ἐπρεπεν ὀνομάζεσθαι
 παλγίκιον, καὶ εἰ κεφδιγὴν τῷ πλωίμῳ. πῶς οὖν τῷ βαρκαλέῳ ἀν-
 δρῶντι

καράβες ὅς δ' ἐδραμονίς αὐτῷ προσ-
 εβλήετο τὸν μιχαὴλ ἐκεῖν· ὃς γέ-
 εντα πρωτελάτῳ τῷ τότε κα-
 ρῷ δραμονίου τυλχανόντα, δυν-
 τερελάτῳ ὃς γεγονότα δ' ἀγχα-
 ρίᾳ βασιλεὺς τῆ φιλοχρίστου δεσ-
 πότου, καὶ ἑτέρον μιχαὴλ, ὃ τὸ
 ἐπίκλιον βαρκαλέως ἦν. πρῶ-
 εν εἰς τὸ πλωίμον πρωτελάτης
 τῷ δραμονίᾳ εὐσταθίᾳ καὶ πατρι-
 κίᾳ, ὅτε ἐπέρσσει τὸς τέρκους, καὶ
 κατεπολέμησε τὸν Συμεὼν τὸν ἀρ-
 χοντα βουλγαρίας. ὅτε οὖν ὁ Συ-
 μεὼν ὁ ἀρχὸν βουλγαρίας μαθὼν
 τὸ τῷ πλωίμῳ πρὸς τὸ ποταμὸν
 ἀφίξει, καὶ ὅπ μὲν τὸ πλωίμον
 τὸς τέρκους καὶ αὐτῷ περάσαι,
 ἐποίησε λέσας ἥτοι πλοκοὺς ἰσχυρὰς
 πάντοτε κρεμνίνας, ὥστε μὴ δύνασθαι
 τὸς τέρκους ἀντιπεράειν, δι' ἣν ἐπί-
 νοιαν καὶ ἐκωλύθη· οἱ τέρκοι τὸ
 πρῶτον περάσαι. ὁ οὖν περὶ ἡ-
 δεῖς μιχαὴλ ὁ βαρκαλέως μὲν καὶ
 ὁ δὲ δύο πλωίμων ἀνδραβίμε-
 νοι τὰς κούρῃας καὶ σπαθίᾳ αὐ-
 τῶν, ἀνδρείῳ καὶ βῶμαλέῳ ἰσ-
 μήματι ἐκπεδήσαντες τὸν χῆαν-
 δίον, κατέκοψαν τὰς λέσας ἥτοι
 τὸς πλοκοὺς, καὶ ἠνοιξαν τὸν πό-
 εν τέρκοις. τῶτον οὖν τὸν βαρκα-
 λᾶν οἱ τέρκοι ἰδόντες, καὶ τὸ ἀν-
 δρῶντι αὐτῷ ὑπερδυναμίσαιτες,

ἀνδρότητα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, ἐποίησεν αὐτὸν δευτερελάτῳ εἰς τὸ δρομῶνιον βασιλικόν. εἰς οὗτως τῷ ποδάρων^Θ καὶ τοῦ λέοντι^Θ γηνομένων τοποτηρητῶν, προσεβλήθη ὁ μιχαὴλ ὁ γέρον, καὶ ὅτι^Θ ὁ βαρκελάς πρωτοκαράβου^Θ δρομῶνις. ὅπ^Θ προσέρηθεις λέων ὁ ἀμείνης ὁ πατὴρ^Θ αὐ^Θ ἀσενίς καὶ μαλγαβίτῃ^Θ τελευτήσῃ^Θ τελευτῇ τοποτηρητῆς ὧν εἰς τὸ πλωίμον. ὁ δὲ αὐ^Θ ποδάρων μετὰ πᾶσι γέροντας προσεβλήθη στρατηγὸς ἐν τῷ δέμαπ τῶν κιβυρβαίων. ὅπ^Θ ποδάρων^Θ μαρνότ^Θ τοποτηρητοῦ προσεβλήθη ὁ τῆς φιδίης ὁ δὲ^Θ θεοφύλακτι^Θ ὁ βιμβιλίδης ἀνεψιὸς τυλχανῶν^Θ δὲ^Θ Ἰωάννου, ὅ^Θ ἐπὶ κλίῳ θαλάσσιων. καὶ διήρκεσεν ἐν ἔτεσι πρὸς τὴν πρώτης αὐτοκρατορίας Κωνσταντίνου^Θ πορφυρογεννήτου καὶ φιλοχρίστου δεσπότη. τότε οὖν τελευτήσῃ^Θ διὰ τὸ ὑπεργηγῆσθαι τὴν προσέρηθέντα μιχαὴλ τὸν γέροντα, καὶ εἰς πολλῶν ἐτῶν περιόδους διατρίψαι ἐν τῇ^Θ πρωτοκαράβου ὑπεργία, ἐπιμήθη τῇ^Θ ρ^Θ ἀξία καὶ προσεβλήθη καὶ δὲ^Θ τῆς φιδίης. καὶ εἰσερχόμενος^Θ βασιλέως ἐν τῇ φιδίῃ ἐν τῷ δρομῶνι, καὶ ἀπὸ νη^Θ εἴτε ἐν πρὸ κέντρῳ, εἴτε ἀπὸ χ^Θ, ἴσατο ὁ καὶ δὲ^Θ ἐκείν^Θ γέρον καὶ ἀείμνης^Θ κατὰ τὴν τῆς διατάξεως ἐμπείρειαν μέσον^Θ δρομῶνις, προθυμοποιῶν καὶ προτρέπον^Θ τὴν τῷ δρομῶνι. ὅ^Θ αὐτὸς γοναίοντες καὶ ἀνδρότε-

imperator, re ad eius aures delatâ, dromonij sui remigum secundicerium statuit. Mox verò, Podarone & Leone vicarijs constitutis, Michael ille senex, & hic Barcalas, dromonij remigum principes facti sunt. Et prædictus quidem Leo Armenius, * Artach & manclabitæ defuncti pater, diem obiit cum rei navalis vicarius esset, Podaron verò prator creatus est themaris Cibyrthæotarū, qui cum vicarius factus esset, phialæ præfectus est * Theophylactus Bimbilides, Ioannes Thalassonis consobrinus, perseveravitque aliquot annis ineuntis imperij domini Constantini Porphyrogenetæ. Hoc igitur mortuo quia iâ ætate confectus esset Michael, quem dixi, & primicerium munus plurimos annos sustinisset, dignitate * ornatus est, factusque * phialæ, & imperatore dromonij phialam ingressus, atque in processu siue alibi eunte, egregius ille senex, & ob rei navalis peritiam semper memorandus, stabat in medio dromonij, remiges exhortans vii alacrius remis-

incumberent, simul etiam primicarabos docens, quomodo pro ratione ac vi vectorum nauem imperatoris dirigerent. Eo defuncto, propter pueritiam Imperatoris, & fatuitatem Constantini patricij & Accubitoris, primicarabus factus est eius gener Theodotus, tunc remigum princeps, diuersis temporibus creatus candidatus, strator, spatharius, spatharocandidatus, & postea * atque * phialæ. Neq; enim ab antiquâ consuetudine primicarabus imperatoris fiebat * aut spatharocandidatus. sed vel candidatus, vel strator, vel sæpe etiam spatharius: sub Leone verò venerando ac sapientissimo Imperatore solus hic Michael spatharius primò, mox ite spatharocandidatus factus est. Igitur, vt dixi, propter imperatoris pueritiam, & Constantini patricij Accubitorisque fatuitatem, primicarabi spatharocandidati facti sunt, & hic Michael*. Cum autem in palatium venisset dominus Romanus imperator, & imperio nescio quo pacto positus esset, Theodoto prop-

τῷ παλαιῷ, καὶ τῆς βασιλείας, οὐκ οἶδ' ὡς εἰπὲν, ἐκράτης γνομένῳ, ὃ μὲν Θεόδοτον διὰ τὸ πρὸς Κωνσταντῖνον τὸ φιλόχειρον δεσπό-
τις

ρον ἐλαύνειν τε καὶ κοπιλατεῖν, ἅμα δὲ καὶ τοῖς τότε πρωτοκαρ-
βοῖς ὑποπθέμεν, καὶ αὖτ' δυσ-
κρυσίαν καὶ πνεῦσιν τῶν ἀνέμων
τὸ βασιλεὺς ναῖν πηδῶν χεῖν τε
καὶ κυβερνᾶν. τότε οὖν τελευτή-
σαι, διὰ τὸ νῆπιον τυγχάνειν
τὴ βασιλείᾳ, καὶ τὸ ἀδιάκριτον τῷ
παλαιῷ Κωνσταντῖνῳ καὶ παρ-
κοιμαμένῳ, γέγονεν ὁ Θεόδοτος
ἐκείνῳ πρωτοκάρβου, τῷ τότε
καρπῷ πρωτελάτης ὢν. πρὸς τοὺς
καὶ διαφορὰς καὶ καὶ διδᾶν, ὅ-
σῳ, παρὰ τοῖς, παρὰ τοῖς, παρὰ τοῖς
καὶ μὲν ταῦτα αὖ καὶ τῆς
φιδίης. ὅς μὲν γὰρ καὶ τῷ πρὸς ῥή-
θην μὲν καὶ τῷ γένει. ὅς δὲ
γὰρ πρὸς πρὸς ἐγγόνος ἢ ἐπὶ μὲν
πρωτοκάρβου τῷ βασιλεῖ αὖ
ἀλλ' ὅς δὲ Παρὰ τοῖς καὶ διδᾶν,
ἀλλ' ἢ καὶ διδᾶν, ἢ πρὸς, ἢ τὸ
πολὺ παρὰ τοῖς. ὅτι δὲ λέοντι
τοῦ αἰοδίου καὶ Κορωτάτῃ βασι-
λέως οὗτος μόνος ὁ μὲν καὶ ἐπὶ
μὲν Παρὰ τοῖς, καὶ μὲν ταῦτα
Παρὰ τοῖς καὶ διδᾶν. διὰ δὲ τὸ
νῆπιον τυγχάνειν τὴ βασιλείᾳ, κα-
τὰς εἰρη, καὶ τὸ ἀδιάκριτον τῷ
παλαιῷ Κωνσταντῖνῳ παρὰ τοῖς
μαμένῳ, γέγοναν οἱ πρωτοκάρ-
βου Παρὰ τοῖς καὶ διδᾶν. καὶ οὗ-
τος ὁ μὲν καὶ αὖ. τῷ δὲ βασιλεῖ
τοῦ καὶ γὰρ ἀνελθόντι ἐν

τῶν καὶ βασιλέα εὐνοίαν, οὐ μόνον διεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τῶν παρ' αὐτῶν καὶ κουράς ὑπεξῆλθε πτωρίαν, καὶ ἐν δόλῳ ἐκεῖ παρέπεμπεν ἑξορίαν, ἐν ᾗ καὶ τῶν τέλει τῆς βίου ἐχρήσατο, ἐάσας δὲ τὸν αὐτῶν πτωτοχάραβον κωνσταντῖνον ἐκείνῳ δὲ λωεικάτον, διὰ τὸ διὰ φόβου εὐνοικῶς διακείσθαι πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔρκω ἰδιοχείρῳ ἑξαρησάμενον δὲ πρὸς τὴν βασιλέα κωνσταντῖνον εὐνοίαν καὶ ἀγάπην. ὃν πρῶτον μὲν Σπαθαροκανδιδάτον ἐπέμψεν, καὶ πρῶτον πρῶτοκάραβον ποιήσας, καὶ τὴν φιάλης προβαλόμενον, μὲν δὲ λίρον καὶ δὲ ἐπέμψεν. οὗτος οὖν διὰ ὑπομνήσεως τοῦ κληικοῦ Γωάννου καὶ κατὰ Συγχώρησιν θεῶν ἑκταρῶν χρονίῳ ὑπέθετο τῶν μακροτέρῃ βασιλῇ τῶν κυρῶν ῥώμανῶν, ὅτι ὁ δὲ θεοφύλακτος καὶ τῆς τετραπύλης τῆς αὐγούσης, ἐπὶ προβολῇ καὶ ἀντήληψι τῆς μητρὸς τῆς βασιλέως τυγχάνει καὶ αὐτὸς τῆς βασιλέως, ἀνάγκη καὶ πρὸς τὰς ἰδίους δεσπότας καὶ εὐεργέτας προσπαθεῖν. καὶ τίς ἢ χρεία τὴν λαὸν τῶν ἀγερῶν τῆς φιλίας ἐν δυσὶν ἑξοσίαις διαρεῖσθαι. Δυνάμει δὲ τῆς τετραπύλης τῆς αὐγούσης, τῇ πρὸς τὴν βασιλέα καὶ τὴν αὐγούσιν εὐνοίαν κρατῶμενον, ἑξαπαλῆσαι τοὺς ὑπὸ αὐτῶν αὐγουσιαπικούς ἀγαθιώτας, πολλὰ καὶ τοὺς

ter beneuolentiam erga Constantinum honorem non modo non prorogauit, sed casum consumque perpetuo exilio damnauit, in quo etiam mortuus est, relicto primicarabi munere Constantino illi Loricato qui cum ipso erat, quia per metum bene erga ipsum affectus esset, & Constantini imperatoris amicitiam eiurasset, syngrapham addidit, quā suā manu subsignauerat: quem initio quidem spatharocandidatum creauit, mox autem primicarabum principem, deinde de * phiala, & paulo post *. Et hic quidem per Ioannem Clericum, qui Deo permittente Rector fuit, domino Romano imperatori defuncto suggesti, * Theophylactum, & mensam Augustæ domesticum, in defensione ipsius Imperatoris atque matris suæ necessario erga dominos & benefactores suos affectu inclinare, itaque nil opus esse, agrariorum phiala populum sub duabus potestatibus dirimi: & posse mensam Augustæ domesticum studio ductum erga Imperatorem & Augustam, agrariotas suos Augustales fallere, sæpe verò etiam diomoniorum remiges, & se.

ditionem aliquam moliri. Hec cum dixisset, persuadet primū scelesto illi & versipelli Reclori, atq; per eum imperatoris quippe facile levius & imprudens animus ad quidlibet fraudulentē dictum fallitur evertiturq;. Vbi persuasisset itaque, Augustalium agrariorum potestas illi collata fuit, ex eoque obtinuit, ut imperatoris dromonij primicaribus in omnes reliquorum dromoniorum, Augustaliumque agrariorum remiges ius haberet, essetque * phiala. Sub Leone verò pio & semper memorando Imperatore semel atq; iterum ab Occidentis thematibus copiarum exactio facta est per * Leonem & Tzicane prætorem ex iis qui in præfidijs agere nollent. Sub domino autem Romano, cum Poloponnesios in Longobardiâ præfidiarios collocare vellet, prætore & primas tenente in Poloponneso * Ioanne, maluerunt Peloponesij, ut immunes

γερονότῳ στρατηγῷ τῆς τζικανίης ἐκ τῶν αἰετιμένων μὴ ταξιδεύειν. ἰσέον ὅτι καὶ πάλιν ἐπὶ ρωμανῶν δεσπότῃ, βεληθενίῳ ταξιδεύσας τοὺς πελοποννησίους ἐν λαγοβαδία, τοῦ ἁγίου τῆς ἰωάννου πρωτεύοντῳ ἐν πολοποννήσῳ τότε στρατηγῶντι, ἰρετίσθητο οἱ αὐτοὶ πελοποννήσιοι μὴ ταξιδεύσαι, ἀλλὰ δοῦναι ἰππά-

τῶν δρομωνίων ἐλάτης, καὶ μελετήσωσι πνὰ ἐπανάσασιν καὶ τῆς βασιλείας σου. ταῦτα εἰπὼν πείδει τὸ κακὸν ἐκείνον καὶ Κωνσταντίνον ἐξήλθε, καὶ δι' αὐτῶν τῆς βασιλείας. ἐκκολοντὸν ἡ κοιφότης καὶ ἀδιὰ κρῖον γνώμη πρὸς ἅπαν τὸ κεκούχως λεγόμενον καὶ ὑποπτόμενον ἀποτλανᾶσαι καὶ ἐκκυλίεσθαι καὶ εἰπὼν πείδει, καὶ πείσας δίδωθαι αὐτῷ καὶ ἡ τῶν αὐστριαπικῶν ἀρεσείων ἐξουσία. καὶ ἐκτοτε ἐπεκράτησε τὸ τῶν πρωτοκάρτων τῆς βασιλικῆς δρομωνίου ἐπέχον καὶ ἐξουσιάζειν πάντας τῆς ἐλάτης τῶν τε δρομωνίων βασιλικῶν τε καὶ αὐστριαπικῶν ἀρεσείων, καὶ εἰ καὶ τῆς φιάλης. ἰσέον ὅτι ὅτι λέοντῳ τῷ αἰετιμνήσου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἐλήετο ἀπὸ τῶν τῆς δύσεως θεμάτων λογαρίαι ἀπαίτησις διὰ τῆς λέοντῳ καὶ γερονότῳ στρατηγῷ τῆς τζικανίης ἐκ τῶν αἰετιμένων μὴ ταξιδεύειν. ἰσέον ὅτι καὶ πάλιν ὅτι αὐτῷ φιλοχρίστου καὶ αἰετιμνήσου λέοντῳ ἐλήετο ἀπὸ τῆς δύσεως θεμάτων λογαρίαι ἀπαίτησις διὰ τῆς λέοντῳ καὶ γερονότῳ

εἰς χίλια ἐσθωμένα καὶ χθίνω-
μένα. καὶ λογαρίον κεντύαριον
έν. ἅπερ μὲν πολλῆς προθυμίας
παρέχον.

essent, equos mille dare
cum stratis & frenis: ac ra-
tionibus centenarium unū
inferre, idque libentissime
præstiterunt.

Κ Ε Φ. γς'.

CAP. LII.

ἡ γνωμένη ἀπαίτησις τῶν
ἰππαρίων ἐν τῷ θέματι
πελοποννήσου ὑπὸ ρωμαίου
δεσπότος, καὶ ὡς περιήρη.

*Exactio equorum, que
facta in themate Pelopon-
nesi sub domino Romano,
uti dictum est.*

Ο Μητροπολίτης κορίνθου
ἰππάρια τέσσαρα. ὁ μητρο-
πολίτης πατρῶν ἰππάρια τέσσα-
ρα. οἱ ἐπίσκοποι πάντες 8 θέμα-
τα ἀνὰ ἰππάρια δύο. οἱ 2 ἀνὰ
ἰππάρια τρία. οἱ στραταρχικὰ δι-
δάτοι ἀνὰ ἰππάρια δύο. οἱ στρα-
τάριοι, οἱ ἐράταρες ἀνὰ ἰππάρια
ένος. τὰ βασιλικὰ καὶ πατειαρ-
χικὰ μοναστήρια ἀνὰ ἰππάρια
δύο. τὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων μη-
τροπόλεων καὶ ἐπισκόπων μονα-
στήρια ἀνὰ ἰππάρια δύο. τὰ ἄπο-
ρα μοναστήρια ὅν δύο ἰππάρια
έν. οἱ ὅτι ἔχοντες βασιλικὰ ἀξιώ-
ματα, πλώριοι, καὶ χυλὰ τυλ, χαρ-
τοποιοί, ἰππάρια οὐ δέδωκασιν.
ἰστέον ὅτι καὶ παρ' ὁ σφετὸς πελο-
ποννήσου ἀπητήθη ὑπὲρ τοῦτε τῷ ταξιδίου ἀνὰ μί. οἱ ὅτι παντελῶς
ἀπορεῖ ὅν δύο μί. ὅτι ὡν ζωίστη καὶ τὸ περιήρηθεν διὰ χα-
ρίσματος κεντύαριον έν.

COrinthe metropolita-
nus exhibebat equos
iv. Patrarum totidē, episco-
pi thematis singuli ii. *
iii. Spatharocandidati
Spatharii stratoresque i.
Monasteria imperialia &
patriarchalia ii. Archiepi-
scoporum, Metropolita-
norum, episcoporumque
itidem ii. Indigentiora,
quæ essent bina i. Ho-
norati, nauales, conchyleu-
ta, & chartarum confecto-
res immunes erant. Præ-
terea omnes Peloponnesi
milites libras v. solue-
bant; at qui pauperiores
omnino, bini v. Vnde con-
stitit illud, de quo dixi, mo-
netæ centenarium unum.

CAP. LIII.

Κ Ε Φ. νγ'.

*De caſtro Cherſonis hiſtoria.*ἱſτορία περὶ τοῦ κάſτρου χερ-
σῶν.

IMperante Romæ Dio-
cletiano, apud Cherſo-
nitas verò principatum te-
nente Themisto Themisti
Sarmatæ F. Criscon Bospo-
rianus Ori F. collectâ Sar-
matarū ad Mæoticam pa-
ludem habitantium manu
adversus Romanos arma
movit, cumque ad Lazo-
rum terram pervenisset,
bello infectatis incolis ad
Halyn vsque flumen pro-
gressus est. Diocletianus
verò cognito Laziam Põ-
ticamq; vastari, exercitum
contra Sarmatas misit sub
duce Constante tribuno,
qui cum ad Halyn perve-
nisset, illic substitit, & Sar-
matas traicere prohibuit.
Cum autem opponere se
illis non posset, cogitavit
alio quodam modo pellen-
dos esse, & Bosporianos ac
Mæoticę paludis finitimõs
accolas adversus ipsos con-
citandos, qui familias eo-
rum everterent, quibus au-
ditis domum reverti, &

μαιώπιδ' λίμνης πινὰς καὶ ἁπῶν ἐκπεμφθῆναι εἰς πόλεμον,
καὶ πᾶς τῶν φαμηλίας ἐκπορθεῖν, ὅπως ταῦτα ἀκούσας ὁ Λαυ-
ρομά-

ΒΑΣΙΛΕΥΣΙ Διοκλητιανῷ ἐν
ῤώμῃ, ἐν ᾧ τῇ χερσωνιτῶν
σεφανηφορεῦν καὶ πρωτεύον-
τῷ δεμιστῷ, ὃ δεμιστῷ Λαυρό-
μαλ', ὁ ἐν τῶν βοασπειανῶν
κρίστων, ὅθεν ὅ παῖς γινόμεν',
ὕναθρῆσας ἱερμάτας τ' μαιώπ-
δα λίμνῃ οἰκοῦντας, ἐσθλοπε-
δεύσας καὶ ῤωμαίων, καὶ χτα-
λαβῶν τῶν λαζῶν χώραν, καὶ
πολεμίας τὴν ἐκεῖσε, φθάζει καὶ
ἕως τῆς ἄλυσ' ποταμῶν, μαιῶν ὅ
τοῦτο ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς
πορθεῖναι τ' τῶν λαζῶν χώραν,
καὶ τ' ποντικῶν ἀπέστειλεν ἐκεῖσε
εὐχλὸν ἀντιπαρθέλας ἱερμά-
τας βυλόμεν'. ἦν ὅ ἱερμαχῶ
τῷ εὐχλῷ κῶντας τειβέν'. καὶ
καὶ λαζῶν τ' ἄλυν ὁ κῶντας ὕν
τῷ εὐχλῷ, καὶ ἐκεῖσε κωλύων
ἱερμάτας ἀντιπεράσαι τ' ἄλυν.
καὶ μὴ δυναμένον αὐτῷ ἀντιπα-
ρθέλασαι αὐτοῖς, ἐβελύετο
καθ' ἑαυτὸν ὁ κῶντας, μηδαμῶς
ἄλλως δυνάσασθαι τοὺς ἱερμάτας
ἐκδιώξαι, εἰ μὴ π γὰρ ἐν τῶν πη-
σοχῶν τῆς βοασπειανῶν καὶ τ'
μαιώπιδ' λίμνης πινὰς καὶ ἁπῶν ἐκπεμφθῆναι εἰς πόλεμον,
καὶ πᾶς τῶν φαμηλίας ἐκπορθεῖν, ὅπως ταῦτα ἀκούσας ὁ Λαυ-
ρομά-

ραμάτας ὑποσρέψῃ ἐκ τοῦ πο-
 λέμου, καὶ ταῦτα μηνύσῃ τῷ βα-
 σιλῆϊ. ἐφ' ᾧ τε ἀπέστειλε καὶ τῶν
 χερσωνιῶν, καὶ τούτους διήγειρε
 καὶ τῶν Σαρμάτων ὡς πληστο-
 χύρων αὐτῶν ὄντων, καὶ πολεμῆ-
 σαι τὰς αὐτῶν φαρμηλίας, πρὸς τὸ
 τ' αὐτομάτως ἀκούσαντα τὸ τά-
 χος ὑποσρέψαι ἐκ τοῦ πολέμου.
 ὃ ὁ βασιλεὺς Διοκληπιανὸς ταῦτα
 ἀκούσας, ἀπέστειλεν ἐνθὺς κατὰ
 τῶν χερσωνιῶν περὶ τρεπόμενον
 Συμμαχεῖσθαι αὐτῷ, καὶ ἀπ' ἐχθρό-
 νων τ' βοσποριανῶν καὶ Σαρμά-
 των χώρων ἐκτορθῆσαι, καὶ τὰς
 τούτων φαρμηλίας αἰχμαλωπίσαι.
 Σεφανηφοροῦντ' ὅτε τότε καὶ πρῶ-
 τούοντ' τῆς χερσωνιῶν χώ-
 ρας χεῖρου τοῦ παπῖν, οἱ χερσωνί-
 οὶ τοῖς τοῦ βασιλέως ρήμασιν
 ἀσμένως ὑπακούσαντες, ἐμνηχα-
 νῶντο λοιπὸν ποίῳ τρέψω δυνά-
 μειν πῶς τε ὁ Σαρμάτα πό-
 λιν βόσπορον καὶ τὰ τῆς μαιώπιδος
 κατέλκυσεν ἀπὸ τῆς παλαιότητος. καὶ συνα-
 θροίσαντες τὸς τῶν πλησιοχώ-
 ρων κατελλίων ἄνδρας, καὶ κατα-
 σκιδάσαντες ἄρματα πολεμικὰ,
 καὶ ἐνθέντες ἐν αὐτοῖς τὰς λεγο-
 μένας βολίστρας, παρεβύοντο κα-
 τὰ τ' βοσποριανῶν πόλιν. καὶ
 ποιήσαντες ἐγκρύμματα διὰ τῆς νυκτὸς ὀλίγοι περὶ ἑλάνθον τὸ
 πόλεμον τῇ πόλει, καὶ τειχομαχίσαντες ἀπὸ ὄρθρου ἕως ὥρας τρίτης
 ἐτεκμήραντο τοῦ φυγεῖν, μὴ πρὸς δέξαντες τὰς ἐν τοῖς ἄρμασι
 κατασκευασμένας χειροβολίστρας· καὶ δὴ τῶν ἐν τῷ βοσπόρῳ νομι-

imperatori ea significare
 Sarmata cogeretur: misit-
 que ad Chersonitas, eosq;
 tanquam vicinos ad bellū
 contra Sarmatas capeffen-
 dum incitavit, ut eā re au-
 ditā Sarmata quam ocys-
 sime ab armis discederet.
 Quod cum ad Diocletianū
 imperatorem delatum ef-
 fet, confestim ad Cherso-
 nitas misit, ut auxiliaren-
 tur sibi petēs, & Bosporia-
 norum Sarmatarumque
 familias delerent, ac subin-
 garent. Chersonitæ verò,
 qui principem tunc habe-
 bant Chrestum Papiæ F.
 imperatoris petitione be-
 nignè auditā, de capiendis
 Bospori ac Mæotidis palu-
 dis oppidis cōsiliū cepe-
 runt, collectāq; à finitimis
 oppidis manu, fabricatis
 currib. bellicis, impositisq;
 balistis, ad Bosporianoῦ
 urbem accesserunt, positisq;
 insidiis noctu pauci pugnā
 ininitā, & muro oppugnato
 à mane ad horam vsq; ter-
 tiam fugæ signum dede-
 runt, relictis in curribus
 chirobolistris. Bosporiani
 itaque rati propter pauci-
 tatem victos fugere Cher-

sonitas, fidentiores facti ad persequendos egressi sunt. At Cherfontæ pedetētim fugientes chirobolistris suis insequentēs Bosphorianos conficiebant; surgentesque illi qui in insidijs, cosq; circumdantes, ad unum omnes occiderunt, atque ita regressi Bosphorum ceperunt, cunctasq; quæ ad Mæotida paludem vrbes, Sarmatarumq; familias, & Bospori confederunt, nemine interfecto, nisi qui in armis deprehensus fuisset. Atque hoc quidem modo Bosporo potiti eam seruarunt. Diebus verò aliquot elapsis Chrestus Papiæ F. Sarmatarum vxoribus dixit, nihil opus est nos bellum vobiscum gerere, sed Sauromato Romanorum terram vastante, cum subditi Imperatoris essemus, arma contra vos sumere animū induximus. Si igitur in vrbe vestrâ viuere velitis, agite ad dominum vestrum Sauromatum legatos mitamus, vt pacem cum Romanis faciat datis vtrunque obsidibus, vosq; a nobis in urbem nostram redituris dimittamini. Et Sauromato

ἔλθου τῶν πρεσβέων ἡμῶν, καὶ ἀναχωρῆσαι τῶν εἰκέισε, καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν ὑμᾶς, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ πόλει ἡμῶν. ὅτω μέντοι

σύνταν ὡς δι' ὀλιγότῃα ἡπλημένους φάσιν τὸς χερσωνίτας, κατὰ δαρρήσαντας ἐαυτῶν, ἐξήεντ' πρὸς δῖωξιν αὐτῶν. οἱ δ' ἡ χερσωνί) ἡρέμα φησὶ φεύγοντες, τὴ χερσβολίστραις τὸς δῖωκοντας ἀνῆλυσκον βοσποριανὸς, ἀναστάντες δ' καὶ οἱ ἐνεδρεύοντες χερσωνίται, καὶ πᾶσι κυκλώσαντες τὸς βοσποριανὸς, πάντας κατέφραξαν, καὶ ὑποφρέσαντες κατέλαβον πῶν βόσπορον, ὁμοίως δ' καὶ τὰ πρὸς τὴν μαυωπιδιὰ λίμνῃ κατελλία, καὶ πᾶσιν τὰς σαμηνίας τῶν Σαυρομαλῶν, καὶ ἐκαθέζοντο ἐν τῇ βοσπορῇ μηδένα δ' λοιπὸν κατὰφράζοντες πᾶσι τῶν πολεμιστῶν καὶ ἐχόμενοι δ' βόσπορον ἐφύλαττον αὐτῷ. ἡμερῶν δ' πνῶν διασφρομένων, λέγει χρεῖς οὗ δ' παπῖε τὰς τῶν Σαυρομαλῶν γυναιξίν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν χρεῖαν ὑμᾶς πολεμεῖν, ἀλλ' ἐπιδὴ ὁ συνέμαλ' ἀπῆλθε τῇ τῶν ρωμαίων χώραν πορθῆσαι, τέταχαίμιν περτερεπέντες ἡμῖς παρὰ δ' βασιλέως ρωμαίων, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν ὄντες, ἐπολεμήσαμεν ὑμᾶς. ἐάν οὖν θέλητε ζῆσαι ἐν τῇ πόλει ὑμῶν, δεῦτε ἀποσέλωμεν πρέσβεις, πρὸς τὸ κύνειον ὑμῶν συνέματον, ἐφ' ὅτε αὐτὸν ποιῆσαι εἰρήνῃ μὲν τῶν ρωμαίων ἐπ' ὅλῃ τῇ πόλει ἡμῶν. ὅτω μέντοι

πρὸς

περὶ ἐμπορίῃ συμμάχου ἐν-
ταῦτα τὰς πρέσβεις ἡμῶν, καὶ μὲν
τῶν ἰδίων ἀνθρώπων μινύον ἡ-
μῖν τὰ τῆς εἰρήνης, καὶ ὅπως ἀφίω-
μεν ὑμᾶς, καὶ ἀναχωρεῖμεν. εἰ δὲ
καὶ δοκιμάσῃ συμμάχου δόλω π-
ρὶ ἐρχομένου, ὡς νομίζον ἡμᾶς ἐν-
ταῦτα συγκλίσαι πολεμῆσαι,
καὶ γινώσκον τὸ διὰ τῶν Κουλι-
καίων ἡμῶν, πάντας ὑμᾶς ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου καταφάξο-
μεν, καὶ οὕτως ἀναχωρεῖμεν ἢ
ἐντοῦθεν, καὶ ἢ το λοιπὸν συμ-
μάχου ὀφελος τῆς φαμίλιας ἀπὸ
πάσης καὶ τῆς πόλεως ἀπολλυ-
μένης, αἱ δὲ γυναῖκες συμμάχου
ταῦτα ἀκούσας, Κρυδαίως τὸ το
γυνεὺς παρεσκήατο. καὶ δὴ ἀπο-
σέλυσιν οἱ χερσωνῖται μὲν βο-
σποριανῶν καὶ ἰδίων πέντε πρέσ-
βεις πρὸς συμμάχον, μινύον-
τες αὐτῶν τὰ γινόμενα καὶ λεχθέν-
τα, καὶ δὴ τῶν πρέσβεων κατὰ δια-
βόντων τὸν συμμάχον καὶ τὰς
ἐξ αὐτοῦ ποταμοῦ τόπους, ἀνελ-
θεισαν αὐτῶν πάντα τὰ γινόμενα
κατὰ τῶν βοσποριανῶν. ὃ δὲ ἐν
πολλῇ γενώσῃ γινόμενον, ὡς δὴ-
θεν φησὶ βυλόμενον τὰς τῶν
χερσωνιτῶν πρέσβεις ἐκ τῆς ὀ-
δοιπορίας ἀναπαῦσαι, λέγει αὐ-
τοῖς. ἐπεὶ δὴ κοπώμενοι ὄντι, θέλω
ὑμᾶς ὀλίγας ἡμέρας ἀναπαύσασθαι,
καὶ εἴθ' οὕτως πάντα τὰ ὑφ' ὑμῶν λεχθέντα ποιήσω. ἐντοῦθεν
ἀπέλθετε πρὸς τὰς γῶμης, καὶ μάθετε παρ' αὐτῶν, καὶ πείθεσθε.

mato legatos nostros re-
mittente cum suis qui de
pace significēt, dimitemus
vos, ac discedemus. Sed si
existimaverit dolo ali-
quo circumventos hīc cō-
cludere, belioque infestare,
nosque id per exploratores
nostros cognoverimus,
omnes vos a maximo ad
minimum trucidabimus,
atque ita hinc abibimus:
neque quicquam porro
Sauromato id proderit, fa-
miliā omni & vrbe amissa.
His auditis Sauromati vx-
ores serio rem fieri cura-
runt, miseruntque Cherso-
nitæ cum Bosporianis le-
gatos quoque è suis quin-
que, qui rem ei totam ex-
ponerent, cumque iuxta
Halyn flumen ad illum
venissent, quæcunque ad-
uersus Bosporianos gesta
essent annuntiārūt. Ille ve-
rò animi anxius veluti refi-
cere Chersonitarum lega-
tos ab itinere fessos cupi-
ens, dixit ipsis: cum fati-
gati sitis, volo quiescere
vos paucos dies, & deinde
quæcūque dixistis effecta
reddam. Hinc autem dis-
cedite ad Romanos, ab
iisq; discite, & persuade-
te vobis, veracem me esse, ne-

que mentiri. Chersonitæ verò ad Constantem profecti cum Sauromati legatis, quæ inter ipsos gesta essent retulerunt, nuntiarentq; omnia quæ cū Bosphoriani s& Meotidis paludis accolis egissent, & quo pacto Sauromati familias cepissent,isque hac necessitate compulsus ad pacem veniret. Quibus auditis Constans tristior inquit Chersonitis: quid mihi prodest auxilium nostrum, quo effeci ut tributum tantum auri penderent? illi verò securum esse iubent, si vellet, dissoluturos sese tributum occidentis; eoque interrogante, qua id ratione fieri posset? dicunt; significaret Sauromato; etiã inter se pacta exstare, quandoquidem ipsius causâ expensas fecisset, damnaque multa passus esset, exercitu Roma eo vsq; perducto; itaque illa solueret, ipse vero familias cunctas urbēq; reciperet. Lætus hac re Constans consilium secutus Sauromato hæc denuntiat, qui vbi audiisset animo contristatus respondit, neq;

πάσας, καὶ τὴν πόλιν σου. περὶ χαρῆς δὲ γινώσκεις ὅτι γινώσκεις ὅτι γινώσκεις ταῦτα τῶν συμφορῶν. ὁ δὲ συμφορῶν ἀκούσας καὶ λυπηθεὶς εἰς τὸν ποταμὸν ἐλθὼν λέγων ὅτι ὑπέλαβον εἶναι τί ποτ' οὕτως ἔσται λα-

ὅτι ἀληθεύω ὑμῖν, καὶ μὴ ψεύδομαι. τῶν δὲ χερσωνιτῶν ἀπελθόντων πρὸς κώνσταντα μετὰ καὶ πρὸς βεων συμφορῶν, ἐπειθοντο τὰ μεταξὺ αὐτῶν γινώσκοντα. ἀνέστησαν δὲ τῶν κώνσταντα καὶ πάντα τὰ ὑπὸ αὐτῶν κατὰ τῶν βοσπορειανῶν καὶ τὴν μαϊώπιδαν λίμνην γινώσκοντα. καὶ τὸ πᾶν τὰς φαρμηλίας συμφορῶν παρέλαβον, καὶ ὅτι τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ εἰς εἰρήνην ἦλθεν ὁ συμφορῶν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ κώνσταντα πάντῃ ἐλυπήθη, καὶ λέγει τοῖς χερσωνίταις. καὶ πᾶσι μοι τὸ ὄφελος λοιπὸν τῆς ἡμετέρας συμφορῆς, ἀφ' ἧς ἐγὼ ἐποίησα πάντα δοῦναι αὐτοὺς χρυσίον τοσοῦτον. λέγουσιν αὐτῷ οἱ χερσωνῖται. μὴ λυπηθῆς δέσποτα. καὶ ἐάν τις ἐλθῇ, ἡμεῖς ἀναλύομεν τὸ πᾶν τῆς δύσεως πόλεον. λέγει αὐτοῖς ὁ κώνσταντα, καὶ πᾶς δυνατός; λέγουσιν αὐτῷ οἱ χερσωνῖται. δήλωσον καὶ αὐτὸς τῶν συμφορῶν ὅτι τὰ μὲν ἡμετέρα γινώσκοντα πάντα κεκέραιον. ἐπεὶ δὲ τῇ αἰτίᾳ τῇ (ἢ καὶ γὰρ ἀναλώματα καὶ ζημίας πολλὰς ἐποίησα σὺν τῶν στρατῶν ἀπὸ ῥώμης ἕως ὧδε δός μοι καὶ σὺ ταῦτα, καὶ γὰρ

οἱ ἀποδίδωμι τὰς φαρμηλίας σου

λαβεῖν. ἀλλὰ μόνον ἀποστείλον μοι
 τὰς χερσωνίτας ἵνα τῶν ἐν ἐὺδῶν
 ἀναχωρήσω. λέγουσιν οἱ χερσωνίται
 τῷ κῶνσας, μὴ ἀπολύσης ἡμᾶς ἕως
 ἂν πάντας τὰς αἰχμαλώτους ἀπο-
 λάβῃς. τότε μὲν οὖν ὁ κῶνσας τῷ
 Καυρῶματι λέγων, ὅτι ἀποστείλον
 μοι πάντας ἕως ἂν ἔχῃς αἰχμαλώ-
 τας, καὶ ἀπολύσω τοὺς χερσωνίτας.
 ὁ δὲ συνρόματι ταῦτα ἀκούσας,
 ἀκὼν καὶ μὴ βυλόμενος ἀπέλυ-
 σεν ἅπαντας οὓς ἂν εἶχεν αἰχμα-
 λώτους ἕως ἑνός. ἀπολαβὼν οὖν ὁ
 κῶνσας ἅπαντας τοὺς παρθενί-
 δέντας, δύο τῶν χερσωνιῶν πρέσ-
 βεις καὶ αὐτῶν παρ' ἐαυτῷ, τὰς
 αἰχμὰς ἀπέστειλε πρὸς τὸν Καυρῶμα-
 τον. οὗτος Καυρῶματι παρελα-
 βὼν αὐτοὺς, παραπέσειλεν ἐκ
 τῆς τῶν λαζῶν χώρας μὴ καὶ τῶν
 ἰδίων ἀνθρώπων πρὸς τὸ παρε-
 δοῦναι αὐτοῖς πῶς τὸ βόσπορον καὶ
 τὰς φαιηλίας αὐτῶν. αὐτὸς δὲ
 Καυρῶματι τὴν πορείαν μὴ εἰς
 ἔθνη ἀπὸ ἐν καταστάσει ἐποιεῖ-
 το. πρὸς τὸ ἀδρόιλος τοὺς χερ-
 σωνίτας παρεδοῦναι τὰς φαιη-
 λίας καὶ ἀναχωρήσαι. οἱ δὲ χερσω-
 νίται τὰς οἰκίας πρέσβεις ὑπο-
 δεξάμενοι ἐν τῇ βοσπόρῳ, καὶ με-
 μαθηκότες τὰ γινόμενα ἅπαντα
 ὑπὸ κῶσαντι καὶ τῷ Καυρῶματι,
 ἀνέλιπον πῶς τε βόσπορον καὶ τὰ τῆς
 μαιώπιδος κατέλλια, καὶ
 τὰς φαιηλίας πάσας ἀβλαβεῖς, καὶ
 κατέλαβον ἐν εἰρήνῃ τὸν χερσω-
 νιτῶν. ὁ δὲ κῶνσας ἀναχωρήσαντι τῷ
 Καυρῶματι ἐκ τῶν βωμῶν καὶ
 τόπων, καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὸν βῶμον,
 καὶ ἀνέβη εἰς πάντα τὰ

dare se quicquam, neque
 accipere item velle: mitte-
 ret tantum Cherfonitas,
 atque ille inde discede-
 ret. Sed auctores Con-
 stanti Cherfonitæ fue-
 runt, ne eos dimitteret,
 antequam captivos omnes
 accepisset, quod cum ei in-
 dicasset, omnes quotquot
 essent Sauromatus vel in-
 vitus dimisit. Quos cum
 accepisset Constans, duo-
 bus Cherfonitarum legatis
 apud se retentis, cæteros ad
 Sauromatum misit, isque
 ad illorum aduentum è La-
 zorum regione quosdam
 una cum suis destinavit,
 quibus Bosporus familiæq;
 traderentur, ipse verò cū
 sua gente iter ordinare in-
 stituebat. Cherfonitæ verò
 legatis suis receptis, intel-
 lectoq; quid inter Constan-
 tē & Sauromatum actum
 esset, Bosporum, Mæoti-
 disque vrbes, & familias
 omnes illæsas reliquerunt,
 & in pace domum redie-
 runt. Constans autem, ubi
 ex Romani imperii locis
 discessisset Sauromatus, ipse
 quoque Romam contēdit,
 omniaque à Cherfonitis
 acta imperatori indicavit,

adductis item duobus legatis, quos cum vidisset imperator benignè exceptis gratias maximas pro beneuolentia & auxilio egit: ac petere quodcunq; vellēt eius rei ergò iussis, cum illud vnum postularent, vt liberi essent atque immunes à tributo libenter id concessit, multisq; muneribus cohonestatos ad Chersonitas remisit, veluti veros ac fideles imperii Romani subditos. At Constans magnificè ipse quoque ab Imperatore susceptus, veluti re cōtra Sarmatas præclare gesta, & illustribus clarusque factus, paullo post, in imperium successit, Diocletiano Nicomediam secedente, eoq; mortuo imperator fuit filius eius Constantinus. Qui cum Byzantium venisset, Scythæque rebellarent, reuocatis in memoriā quæ à patre Constante audiuiſſet, de beneuolentia & auxilio Chersonitarum, legatos illis misit, postulans vt contra Scythas arma caperent. Principatum autem tunc

ταχύνοντο κώνσταντίνος τελευτήσαντος ἐν ρώμῃ ἐβασίλευσε κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐρχόμενος αὐτῷ δὴ τὸ βυζάντιον, ἀντιπρόσωπος ὑπὸ πνῶν ἐν τῇ κυδίᾳ θυσίᾳ, ὑπεμνήσθη τοῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ κώνσταντα λέχθεν περὶ τῆς τῶν χερσωνιῶν εὐνοίας τε καὶ συμμαχίας, καὶ ἀσέβειας κατὰ τῶν χερσωνιῶν πρέσβεις, ἐφ' ὧς ἐλθόν

βασιλεὺς τὰ ὑπὸ τῶν χερσωνιῶν θυόμενα, πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς δύο ὑπὸν πρέσβεις, οὓς πρὸς ἰδὼν ὁ βασιλεὺς καὶ φιλοφρόνως ἀποδεξάμενος, καὶ τὰ μέγιστα εὐχαρισήσας εἶπεν αὐτοῖς. τί θέλετε παράγω ὑμῖν τε καὶ τῇ πόλει ὑμῶν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης εὐνοίας τε καὶ συμμαχίας. οἱ δὲ εἶπον τῷ βασιλεῖ. ὅτι οἱ δέεις δὲ ποταμοὺς ἕτερον θέλομεν, εἰ μὴ τί γε τοῦτο μόνον αἰτούμεν, ἐφ' ὧς διὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀτελείας παραχέσθαι ἡμῖν ὑπὸ τῆς κράτους ὑμῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀσμένως ὑποκύψας τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, ἀφ' ὧς παρέχεν αὐτοῖς τὰς τοιαύτας τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀτελείας δωδεκά, ἀποστείλας αὐτοὺς μετὰ δώρων πλείων κατὰ τὴν χερσωνιῶν, ὡς χρησίμους ὄντας αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς ρωμαίων βασιλείας. ὁ δὲ κώνσταντος μετὰ αὐτοῦ ὑποδεχθεὶς παρὰ τῆς βασιλέως διοκληπανίου ὡς ἀνδρείως παραταξάμενος κατὰ τῶν βασιλέων πόλεμον, καὶ περὶ αὐτῆς καὶ ἐνδοξῶς θυόμενος, μετὰ ὀλίγον πρὸς χρόνον τῆς ρωμαίων ἀνεδέχθη βασιλείας, διοκληπανίου ἐπὶ τῇ νικομήδειαν ἐπα-

ελθεῖν κατὰ τὴν ἑκδοὺς χρόνον,
 καὶ μαχόμενοι τοῖς ἀντιπάλαισι αὐ-
 τῶν. σεφανηφορεῦντο ὅτε καὶ
 πρὸς αὐτοὺς τῆς χερσωνιτῶν
 διοχέους ὁ διοχέους, οἱ χερσωνί-
 τῶν κέλδον ἀσμένως περὶ αὐ-
 ρήσαντες, πᾶσι πονηρὰ κατακλ-
 ᾶσαντες τὰ τὴν πολεμικὰ ἄρματα,
 καὶ τὰς χειροβολήσας, καὶ δαμ-
 βάνουσι τὴν ἑσπέρην ποταμὸν, καὶ τῶ-
 τον περὶ αὐτοὺς ἀντεπαρτά-
 ξαντο τοῖς ἀντιπάλαισι, καὶ ἐτερο-
 πώσαντο αὐτούς. μαθὼν ὁ βασι-
 λεὺς τὴν ὑπὸ αὐτῶν γυρομένην τε-
 πλῶν, ἐκέλευσεν αὐτοὺς καὶ τῶν
 ἐνελκόμενων ἀπιέναι. τὸς ὅτε
 τῶν πρὸς αὐτοὺς περὶ αὐτοὺς
 μεν κατὰ τὴν βυζαντίαν, καὶ ἐν-
 χαρισήσας τὰ μέγιστα, ἔφη αὐτοῖς.
 ἐπεὶ δὲ καὶ νῦν ἐννοικῶς ὑπὲρ ἡ-
 μῶν ἐκάμετε, καὶ τὸς καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐντελέων περὶ αὐτῶν τῆς ἡμετέρας
 δευτέρῃ, ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς ὅπως
 ἐρῶντες τὰς ἡδὴ ἐπὶ ἐλδοθρία
 δευτέρως ὑμῖν ἐν τῇ ρωμαίων ἐν
 τῆς ἡμετέρας βασιλείας δευτέρως,
 παρέχμεν ὑμῖν καὶ ἡμεῖς ἀνδρί-
 αντα χρυσῶν, καὶ γλαμύδων
 βασιλικῶν, καὶ φιλανθρώπων, καὶ
 σέφανον χρυσῶν, πρὸς ἐνπρέ-
 πσαν τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ
 καὶ ἐλδοθρία ἡμῶν ἐλδοθρίας καὶ
 ἀτελείας ὑμῶν τε καὶ τῶν πλωτῶν ὑμῶν. καὶ πρὸς τὴν γνησιότητα
 τῆς ὑμῶν ἐννοίας δίδωμεν ὑμῖν καὶ δακτυλίους χρυσῶν ἐκλυπέντας
 τὰς ἡμετέρας ἐντελείας εἰκόνας, δίδωμεν τὰς καὶ αὐτὰς μελλούσας

inter illos tenebat Dioge-
 nes Diogenis F. & libenter
 mandato obediens omni
 studio curribus bellicis cū
 chirobolistris apparatis ad
 Istrum flumen profecti
 traiecerunt, ac cōtra hostē
 tendentes eum in fugam
 conuerterunt. Quibus
 cognitis Imperator domū
 eos redire iussit, primatibus
 aut Byzantium vocatis gra-
 tias maximas egit, dixitque
 ipsis. Quando etiam nunc
 benigne pro nobis labo-
 rastis, quemadmodum &
 pro maioribus nostris, ecce
 etiam nos datam vobis li-
 bertatem & à tributo im-
 munitatem confirmamus,
 prætereà damus quoque sta-
 tuam auream cum chla-
 myde imperatoriâ, fibula-
 turâ, & coronâ aureâ, ad
 ornatum vestræ urbis; itē
 syngrapham nostram su-
 per libertate & immunitate
 tam vestrâ, quàm nautarum
 vestrorum: insuper prop-
 ter beneuolentiæ sincerita-
 tem annulos quoque da-
 mus aureos, in quibus ex-
 pressa maiestatis nostræ
 imago, ut iis relationibus
 vestris supplicationibusq;
 signatis, quas per occasio-

nem missuri estis, earum nuntios dignoscere inde possimus. Nec his contēti, damus quoq; singulis annis nervum, canabim, ferrū, & oleum, ad balistarū vestrarum confectionem; item in alimenta annonas mille, quas vobis hinc domum missuri sumus. Chersonitæ verò annonis huiusmodi acceptis, inter se liberosq; suos diuisione factâ numerum constituerunt, qui etiâ hodiè apud illos obtinet. Atque hoc pacto Diogenes, & qui cum ipso, com-
meatu ac donis ab Imperatore Constantino instructi, in terrâ suâ reversi sunt. Annis verò aliquot post, Sauromatus Sauromati Cris-
coroni F. qui Lazicam bello infestauerat, nepos, collecto ad Meotidem paludē milite contra Chersonitas movit, iniuriam, ut inquit, bat, avi sui captivi ulturus: qua re intellecta Cherso-
nitæ, qui princeipem tunc habebant Byscum Supolich-
chi F. armis quoque ipsi sumptis obuiam ei facti

Λαυρέματι ο ἔδρον Λαυρεμάτις κεισκόροντος πολεμήσαντι
τὴν λαζικῶν, συναθροίσας πόλεμον ἐκ τῆς μαιώπιδος λίμνης ἐ-
πανέστη τοῖς χερσωνίταις, βυλόμενος φησι τὴν ἀχμαλωσίας
ὑβριν τὴν οἰκείαν πάπυ ἐνδικῆται τὴν παρ' αὐτῶν γρομένῳ. μαθόν-
τες ὅτι τὸ τοιοῦτον οἱ χερσωνῖται, σεφανηφορέντι τότε καὶ παρωλείοντι
τῆς χερσωνῶν βύσκου τὴν ἀπολίχου, ἀνπαρεταξάμενοι καὶ αὐτοὶ
ὑπὸν-

ἀποσέλλεσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν ἀνα-
φορὰς καὶ δεισις φεγγίζοντες
ταύτας, γνωρίμους ἡμῖν ἀποδείκ-
νυτε τὰς ἐαυτῶν πρέσβεις. πρὸς
ἐπὶ ταύτοις ὅτι παρ' ἐχόμεν ὑμῖν καθ'
ἐχαστον ἐτὸς ναύρον τε καὶ κἀνα-
βον, κρίθρον τε καὶ ἔλαιον, ὑπερ-
κατασκάψας τῶν βυλίσρων ὑμῶν, καὶ
δίδομεν ὑμῖν πρὸς ἀποβροχῶν ὑ-
μῶν χιλίας ἀννόνας, ἐφ' ὅτι εἰ
ἡμᾶς βαλισταίς, λεγόμενον ὡς
ταῖς τοιαύταις κρίσεις τε καὶ συν-
ηδείας πᾶσους καθ' ἑκάστη ἐτὸς
τῶν ἐν ἑαυτῶν μέλλομεν ὑμῖν ἀπο-
σέλλειν κατὰ χερσωνῖται. οἱ ὅτι χερ-
σωνῖται ταῖς τοιαύταις εἰληφότες
ἀννόνας, εἰς ἐαυτοὺς τε καὶ τὰ τέ-
κνων τέκνα διαμερίζοντες τὴν ἀφίθ-
μὸν συνεσήσαντο. διὰ τὸ καὶ ἔως
τὴν τὰ τέκνων τέκνα κατὰ τῶν
γονέων τῆς στρατίας συμπληρω-
σιν ἐν τῷ αἰθμῶν καταλάσσαντι.
ἐφοδίοις ὅτι καὶ δώρεα πλείους
τότε πρὸς ἐν ὑπὸ τῷ δεοφίλῳ
βασιλέως κωνσταντίνου τὸ τε διο-
γῆν καὶ τῶν συν αὐτῶν, κατέλα-
βον τὴν χερσωνῖται ἀποκομίσαντες
καὶ τὰς δέας πολιορκίας. καὶ ὅτι
χρόνος πρὸς ταῦτα γρονέται,

ὑπὸ τῇ τῷ Καυεσμάτῳ ἔξω ἐν
τοῖς ὅδε λεγμένοις κάφα τόποις, καὶ
πολεμήσαντες μὲν αὐτῷ, ὅδε τοῖς
χειρσωνίταις βοηδοῦντο, ἐνί-
κηθ' ὁ Καυεσμάτῳ καὶ ἐδίωξαν,
δήσαντες καὶ ὁρδεσίας ἐν τῷ αὐ-
τῷ λεγμένῳ καφᾶ, ἐν ᾧ καὶ ὁρ-
κους ἐπετέλεσεν ὁ αὐτὸς Καυ-
ρόματῳ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὑπολῆφ-
θέντες, ὅδε μὴ κέπαι αὐτῶς χάειν
πολέμῳ ὑπερβαίνην τὰς με-
σῶν πεδίστας ὁρδεσίας, ἢ λ'
ἔκαστον αὐτῶν τὰς ἰδίους ἔχειν τό-
πας πρὸς τὰς πεδίστας ὁρδε-
σίας. καὶ ὅτως ἀνεχώρησεν ὅπῃ ὁ
βοασπέρν ὁ Καυρόματῳ, καὶ οἱ
χειρσωνίταις εἰς τὰ ἴδια. καὶ δὴ
τότων οὕτω γυρομένων, πρὸς μὲν
χρόνους πινὰς ἔτερος Καυρόματῳ
ἀναστὰς καὶ σὺν αὐτῷ πλῆθος
ἀνδρῶν ἐκ τῆς μαώπιδος λίμ-
νης παρετάξατο πόλεμον κατὰ
τῶν χειρσωνιτῶν. καὶ παρῆλθον
τὰς μὲν ὁρκοῦ πεδίστας ὁρδεσίας
ἐκ τῷ καφᾶ ὑπὸ τῷ πρώτῳ γυρο-
μένῳ Καυεσμάτῳ, τὸ μὴ δένα πο-
τὲ ἐπιχειρῆσαι τῶν βοασπειανῶν
πολέμῳ χάριν ταύτης ὑπερβί-
ναι. οὕτως ὁ Καυρόματῳ ὑπερέ-
βη, ὡς οἷα βυλάμεντο ὅδε μὲν βίας
αὐτῷ ἀφαιρεθεῖν γλῶττι ἐκδικῆσαι καὶ ἀπολαβεῖν. καὶ δὴ ἐν τοῖς τότε
καιροῖς σεφανεφρονῶντο καὶ πρωτεύοντο τῆς χειρσωνιτῶν φαρ-
νάκου τῷ φαρνάκῳ, ἀντιπαρετάξατο καὶ οἱ χειρσωνίταις τῷ καυ-
εσμάτῳ, καὶ ἀπαντήσαντες ἀμύλοισι ἐν τοῖς τῷ περιηρημένοις κα-
φᾶ τόποις, ἔστη ἑκάτερον τὰ μέρη ἐν τοῖς ὅδεσιν. ὁ δὲ Καυεσ-

sunt in locis Capha no-
minatis, initoque praelio,
deo opitulante, superiores
facti Sauromatum in fugā
conuerterunt, limitemque
illic, ubi victoria potiti
sunt, posuerunt, in quo
Sauromarus, quique cum
ipso à proelio superstites,
nunquam se eum cum ar-
mis transgressuros esse iu-
rarunt. Sed propria u-
numquemque ipsorum lo-
ca ibi habiturum. Atque
ita Bosporum Sauroma-
tus, Chersonitæ terram
suam repetierunt. Hisque
ita gestis, rursus post ali-
quot annos alius Sauroma-
tus cum militum manu ad
Mæotida paludem surgens
bellum contra Chersonitas
cœpit, limitesque cum iu-
reiurando in Capha posi-
tos transgressus, tanquam
ablatam sibi per vim terrā
vindicturus recepturus-
que. Habebant autem
principem tunc Chersoinitæ
Pharnacum Pharnaci F.
exercituque aduersus Sau-
romatum ducto, obuiam
sibi mutuo facti in monti-
bus utrique constiterunt.

Sauromatus vero & corporis magnitudine, & militum multitudine fretus insolenter Cherfonitis insultabat; at Pharnacus statura exiguus præ Sauromato, eiusque copias considerans, consilio cum suis inito statuit, ne infiniti perirent, singulari certamine cum Sauromato pugnare; reque constituta militibus eius nuntiat, non opus esse ut tanta multitudo pereat, neque sponte illos sua, sed Sauromati impulsu ad bellum venisse: mallent itaque ipsi auctores esse, ad singulare certamen descendere, illisque domum repetentibus victus in victoris potestatem veniret. Hæc res cum grata Sarmatis esset Sauromato singulare certamen inire suaserunt, qui cognito exigue stature Pharnacum esse, magnitudine sua, viribusque, & armis fretus, conditionem lætus accepit. Pharnacus autem pugnaturus militibus suis dixit, ubi cum bo-
no deo certamen ingressus

τον μονομαχήσαι μετὰ τοῦ φαρνάκου. ὁ οὖν σαυρόματ^{ος} μαθὼν μικρὸν πᾶν ὄντα τῇ ἡλικίᾳ τῷ φάρνακον, ἑαυτὸν ᾧ ὑπερμεγεθῇ, ἐχάρη ὅτι τούτῳ πεποιοῦσθαι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, καὶ οἷς ἐπέχρητο ὀπλοῖς καταπεδωρακισμέν^{ος}. καὶ τούτων οὐτ^{ος} δόξάντων, λέγει ὁ φάρνακ^{ος} τῷ ἰδίῳ στρατῷ. ὅτι ὅταν κατέλθῃ διὰ τοῦ θεοῦ εἰς τὸ μονομα-

ματ^{ος} ὢν μέγας τῇ ἡλικίᾳ ἐπαρρήσειν ἑαυτῷ, καὶ ἐμεγδαύχῃ, κατὰ τῶν χερσωνιτῶν φρεσιν τόμεν^{ος}, θάρρῶν ἅμα καὶ ὅτι τῷ ἀπείρῳ πλήθει τῷ μὲν αὐτῷ ὄντι. ὃ ὅ φάρνακ^{ος} μικρὸς καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατὰ τὸν σαυρόματον, καὶ ἰδὼν τὸ πλῆθος τῶν συρματών, ἐσκέφατο μετὰ τῷ ἰδίῳ στρατῷ, ἐφ' ᾧ τε μονομαχήσαι αὐτῷ μὲν τοῦ συρματός, καὶ μὴ ἀπίστον πλῆθος ἀπολέσθαι. καὶ δὴ Κλέφειος τοιαύτης γυρομένης, δηλοῖ ὁ φάρνακ^{ος} τῷ πλήθει συρματόν λέγων, ὅτι τίς χρεῖα ὅτι τοσούτοι ὄχλοι γυροῦν ἀπόλυσαν; οὐ γὰρ ὑμεῖς οἰκεία προσωρέσθαι πρὸς τὸ πόλεμον ἐτρέφητε, ἀλλὰ συρρόματ^{ος} ὑμᾶς περετρέφατο. θελήσατε οὖν τούτον παρεκδέξασθαι ὅτι μονομαχήσαι μετ' ἐμοῦ. καὶ εἰ δὲ διὰ τοῦ θεοῦ δυνήσῃ αὐτόν, ὑμεῖς ἀναχωρεῖτε εἰς τὰ ἴδια ἀβλαβῶς, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ πόλις αὐτῷ ὑπέπεσάν μοι. εἰ δὲ καὶ δυνήσῃ με αὐτὸς, καὶ οὕτως ὑμεῖς ἀναχωρεῖτε εἰς τὰ ἴδια, καὶ αὐτὸς ἐπέβη ἐν τοῖς ἐμοῖς. ὃ ὅ γὰρ τῶν συρματῶν ἡδέως τοῦτο ἀπεδέξάμεν^{ος} περετρέφατο τὸν σαυρόμα-

ἡμαχῆσαι, καὶ ἴδετε ὅτι ὁ σαυρό-
ματ^{ος} τὰ νῶτα αὐτῷ εἶχε πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ἦ ὅτι πρὸς τὰς ἰδίους,
ἐγὼ δὲ ἦ ὅτι πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ
νῶτα πρὸς τὰς ἐναντίας, ἅπαν-
τες ὑμεῖς βῆτε μίαν κραυγὴν,
καὶ μόνον λέγοντες τὸ ᾄ ᾄ. καὶ
μὴ δαυτερώσητε ἐπὶ τῇ κραυγῇ.
καὶ δὴ κατ' ἐξόχων αὐτῶν ἀφο-
τρύνων ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τὴν μονο-
μαχίαν, καὶ τραχυρόνων ἑαυ-
τοὺς, καὶ τὸ φαρνάκου ἡγομένου εἰς
τὸ τὸ παρεμάτη μέρ^{ος}, καὶ συμ-
μαχίας εἰς τὸ τὸ φαρνάκου, ἔδωκεν
ὁ τὸ φαρνάκου στρατὸς μίαν φωνὴν
τὸ ᾄ ᾄ. ὁ δὲ παρεμάτ^{ος} τῆς τοι-
αύτης φωνῆς ἀκούσας, περὶ σφάραγ-
αὶ εἶδεν ἐναγώνι^{ος} πῶς ἡ ἡγομένη
κραυγὴ ἐν τῷ τὸ φαρνάκου στρατῷ.
ἐν τῷ τῷ περὶ σφάραγ^{ος} παρεμά-
τον τὸ ἐαυτῷ ὅτι πρὸς τὰ ὀπίσω,
διωκοίχθην μικρὸν τὸ τὸ κραυγῆς
αὐτῷ πείλῃον. καὶ ἐνθ' ἑως ἐπι-
δραμὼν ὁ φαρνάκ^{ος} ἔδωκε τῷ
κόντῳ τὸ παρεμάτ^{ος}, καὶ ἀνείλεν
αὐτόν. περὶ σφάραγ^{ος} τὸ παρεμά-
του, καὶ ἐξῶν ὁ φαρνάκ^{ος} τὸ ἵππ^{ος}
ἀπακτεφύγειν αὐτόν. καὶ ἡγομέ-
ν^{ος} ἐγκρατῆς τὸ πολέμ^{ος}, τὸ μ^ε
πλήθ^{ος} τῆς μαλώπιδ^{ος} ἀπέλυ-
σε, τὰς δὲ τῆς βοσπόρου ἀρχμαλώ-
τες λαβὼν, καὶ τὴν αὐτῶν ἀφε-
λόμεν^{ος}, ἐν κυβερνικῷ ἄνω τῆς
τῶν χερσωνιδίων ὁρδοσίας ἐσησεν, ἄχρει τὰς ἀρχαίας καὶ μόνον μι-
αίαν τὴν αὐταῖς ἐάσας, αἱ πᾶντες ὁρδοσῖαι μέχρι τῆς νῦν διαμένοντες.

fuero, Sauromatumq; ter-
go vobis obuersum, facie
verò suis videbitis, ego au-
tem faciem vobis, tergum
hostibus obuерtero, vno
ore omnes clamabitis A A,
neque hunc clamorem
iterabitis. Cum itaque in-
campum vterq; venissent,
interque se depugnarent,
Pharnacusque Sauromati,
& Sauromatus Pharnaci
partibus obuерsus esset,
vno ore Pharnaci miles ex-
clamauit A A: quo audito
Sauromatus conuertit se ut
videret quisnam hic cla-
mor esset qui in Pharnaci
exercitu sublatu: dumque
se conuerteret, diducta
pauillulum cassidis lamina
conto eum Pharnacus per-
cussit, & occidit. Cum au-
tem Sauromatus cecidisset,
equo descendens Pharna-
cus caput ei amputauit.
Victorque existens Meoti-
dis quidem populum dimi-
sit, Bosporianos verò in
vinculis detinens, capta
eorū territorialites in Cyber-
nico supra Chersonitas sta-
tuit, quadraginta tantum
milliarium terram ipsis re-
linquens manentique isti
limites in hodiernum vsq;
diem, cum priores illi, quos

*Johis
bony.*

dixi, in Capha sint. Paucis
 verò Bosporianorum apud
 se retentis, agriculturæ cau-
 si, Pharnacus reliquos om-
 nes misericordia ductus ad
 sua redire permisit; qui re-
 versi pro beneficio tali be-
 volentiaque statuum ei in
 Bosporo posuerunt. Atq;
 ex eo tempore in posterum
 Sarmatæ Bospori impe-
 rium amiserunt. His ita
 gestis, principatum apud
 Chersonitas tenente La-
 macho, apud Bosporianos
 vero regnante Asandro, ma-
 le aduersus Chersonitas
 affecti Bosporiani cū quie-
 scere nequaquam possent,
 semperque aliquo modo
 captiuitates suas vlcisci
 studerent, vbi intellexissent
 filiam Lamacho vnicam
 esse Gyciam, filiosque ha-
 beret Asander, affinitatem
 contrahere conati sunt, vt
 hoc nimirum pacto liberè
 in Chersonitarum terram
 ingressi vindictam fume-
 rent. Mittunt itaque lega-
 tos ad Chersonitas suasu-
 ros, quandoquidem ami-
 citia inter ipsos esset, eam-
 que sine dolo colerent, ad-
 finitatem secum contrahe-
 rent, & vel Lamachi filiā

αἱ δὲ εἰρημέναι πρῶται ὁρῶσιν αἰ-
 εν καφᾶ εἶσιν ἀποκείμεναι. ὁλί-
 γους δὲ πνας καταχρὼν παρ' ἐαυ-
 τῷ τῷ βοσποριανῶν ὁ φάρνακος
 γεωργῶν ἕνεκα, τὸς διήκας ἀπαν-
 τας οἰκίῃς ἀξιώσας, ἀπέλυσε καὶ αὐ-
 τῶν βοσποριανῶν ἀπέχθειν. οἱ π-
 νες ἀπολυθέντες ὑπὸ τοῦ φαρνάκου
 ὑπὲρ τῆς τοιαύτης εὐεργεσίας καὶ
 φιλανθρωπίας αὐτοῦ τῆς εἰς αὐ-
 τὸς ἡγομένης, σήλῳ αὐτοῦ ἤγει-
 ραν ἐν τῇ βοσπόρῳ. ἐκίλοτε ἔν τοι-
 πὸν ἢ τῶν βασιλευμένων ἐν τῇ βο-
 σπόρῳ βασιλείᾳ καὶ ἡγεμόνι. τῶν δὲ
 ἑταῶν ἡγομένων, λαμάρχου σεφανη-
 φοροῦντος καὶ παρὰ αὐτὸν τῆς
 τῶν χερσωνιδῶν, ἀσάνδρου δὲ τῆς
 βοσποριανῶν βασιλείᾳ, κα-
 κία πολλῇ μεμεσῶμένοι οἱ βοσπο-
 ριανοὶ καὶ αὐτῶν χερσωνιδῶν, καὶ
 μηδαμῶς διωάμενοι τῇ πονηρίᾳ
 ἡγεμεῖν, ἔπεισθον αὐτὸν τρέπῳ πρὸς
 τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν αἰχμαλωσι-
 ῶν τοῖς χερσωνιδῆσι ἀποδύναι. καὶ
 δὴ μεμαθηκότες ἔχον θυγατέρα
 μονογονίαν τὴν γυκίαν, ἐχόντων δὲ καὶ τὸν
 ἀσάνδρου υἱόν, ἐμνηχανῶντο ὅτι
 γαμβρίαν ποιήσασθαι, ὅπως διὰ
 τῆς ἀδελφῆς ὀφθαλμοὺς τῇ χερ-
 σωνιδῶν ἀμύνασθαι. καὶ δὴ ἀπο-
 στέλλουσιν πρεσβυτέρους κατὰ τὴν χερ-
 σωνιδῶν παρὰ αὐτῶν, εἰάν οἱ-
 δάμεν ὅτι ἀγάπῃ διηκῆς μεταξὺ
 ἡμῶν ὄσιν, καὶ ἀδόλως πρὸς διήκας ἔχμεν, ὅτι γαμβρὸς ὄσμεν
 αὐτοῖς. καὶ ὁ δὲ τὸ ἡμῖν εἰς νύμφην τὴν θυγατέρα λαμάρχου τῷ πρώτῳ
 υἱῷ

ὑμῶν, ἐνεκεν δ' ὑοῦ ἀσάνδρου δ' κλείει ἡμῶν. ἢ λάβετε αὐτὸν αὐτόθι εἰς γαμβρὸν, οἶδαμεν ὅτι πιστὰ ἔχουμεν εἰς ἀλήλως, δ' ὑοῦ δ' βασιλεύοντι μὴ ὑμῶν. λέγουσιν αὐτοῖς οἱ χειρσυνίται, ὅτι ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς θυγατέρας ἡμῶν δοῦναι οὐκ ἂν ἐχόμεθα. εἰ δ' ἐκ τῶν ὑοῦ ἀσάνδρου δ' βασιλέως ὑμῶν θέλετε δοῦναι ἡμῖν εἰς γαμβρὸν, δεχόμεθα. οὕτω μέντοι μὴ δυναμένους ἐπ' ὑοῦ ἀσάνδρου δ' ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ὅτι γαμβρὸς οὐκ ἔσμεν, ἢ χέρον πειραθῶμεν δ' ὑποσφραῖσαι καὶ τῶν βοσπορειανῶν, χάριν ἐπισκέψεως ἢ περσικῆς δ' οἰκείας πατρός. εἰ δ' τοῦτο βύλει πάντως ὅτι τῇ ᾧρα ἀποδινήσκει. τῶν δ' πρέσβων ἀπολυθέντων καὶ καταλαβόντων πλὴν βοσπορειανῶν, καὶ ταῦτα ἀναγλῆλόντων, ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς ὁ ἀσάνδρου δ' πρέσβεις λέγων τοῖς χειρσυνίταις, ὅτι ἐὰν ἀληθῶς λέγετε, καὶ πιστοποιεῖτε με, ὅτι λάμαχος ἀνέχεται ζῦξαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ μείζοντι μου ὑοῦ, ἀποσέλασθ' ὑμῖν αὐτὸν ἐκείνον αὐτόθι ἐπὶ γαμβρὸς οὐκ ἔσμεν. ὡς δ' λάμαχος τοῖς τότε κειμένοις, ὡς λόγος, πλεονεχῶς πολλῶν κωμῶν ἐν τε χυσιῶν καὶ ἀργυρίῳ, παῖσι τε καὶ παιδίσκαις, καὶ ἀλόγοις διαφορίαις, καὶ κτήμασι πολλοῖς, καὶ τέσσαρσι δ' ἑξήκονσι δ' οἶκον αὐτῷ ὅτι κρατεῖται ἐν πλάτῃ καὶ μήκῃ, ὥς καὶ τῶν λεγόμενων Κοισῶν, ἐν οἷς καὶ

Asandri domini sui filio darent, veleum apud se acciperent; neque enim dubium habere, quin fides inter ipsos constituta esset, herili filio suo apud eos comorante. Responderunt verò Cherſonitæ, filiam se ipsis dare nō posse, quod si autem aliquem ex Asandri regis sui filiis dare generū vellent, accepturos esse, illa quidem conditione, ut qui venturus sit, reditum ad Bosporianos tentare nunquam possit inuisendi compellandive patris sui causa, nec in ipsa mortis hora. Hoc pacto dimissi legati, domumque reuerſi, cū quid actum esset significassent, iterum ad Cherſonitas Asander misit; quod si verum dicerent, atque bona fide agerent, Lamachusq; filio maiori suo filiam vxorem dare vellet, eum se illuc missurum esse. Erat autem illis temporibus Lamachus, ut ferebatur, diues admodum auro & argēto, famulis, & ancillis, equis, ac fundis quam plurimis, & in quatuor regionibus domum habebat in latitudine & longitudine usque infra Susa quæ dice-

ἡ δὲ
ματρί
μοι
κοι
νός.

rentur, ubi etiam in muro propriam portam cum quatuor præter cæteras portis magnis ac splendidis in introitum & exitum: ita ut pecoribus eius in urbem venientibus, singuli armentorum greges, equorumq; & equarum, bouumq; & vaccarum, ouiumque & asinorum, suas quique per portas introirent, & ad proprium stabulum discederent. Adhortati igitur Lamachum sunt Chersonitæ, ut Asandri filium generum adscisceret: quibus cum ille annuisset, Asandri filius Chersonem venit,

Gyciamque duxit. Et exiguuo biennii tempore elapso Lamachus diem obiit, cum iam Gyciæ mater antea mortua esset. Gycia autem finito anno à sepulto patre, annuo die instate, memoriamque patris sui celebrare cupiens, coronam & principatum Chersonis tenentem iam Zetho Zethonis F. primores urbis hortata est, ne iniuriam suam putarent, si ipsi & populus uniuersus

Gycia in Asandri & populus uniuersus panes, oleum, carnes, aves, pisces, & si quæ alia ad epulum necessaria, ut diem memorie Lamachi sacrum ciues cuncti cum vxoribus, ac li-

τῆς μνήμης τοῦ λαμάχου ἅπαντες τῆς πολιτείας σὺν γυναῖξιν καὶ τέκνῳ

ιδίαν πύλιν εἶχεν ἐν τῷ τείχεϊ, καὶ τέσσασι πυλῶσι μεγάλοις εἰς τὴν εἰσόδον καὶ τὴν ἐξόδον, καὶ ἐτέροις ὅσας πυλῶσις ἑμνοῖς. ὥστε εἰσερχομένων τῶν ἀλόγων αὐτῷ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῳ ἀγέλλῃ ζῶν, ἵππων τε καὶ φορβάδων, βοῶν τε καὶ δαμάλεων, περβάτων τε καὶ ἰνῶν, καὶ δὲ ἰδίας πύλας εἰσῆναι, καὶ εἰς ἰδίαν σάσιν ἀπέναι. παρεκάλει οὖν οἱ χερσῶνται τὸν λαμάχον, ἐφ' ᾧ τε ὁπῆρα μὲν εὐσεβῶς αὐτὸν τὸν ἑσπέρην ἔχον. τῷ δὲ λαμάχῳ ὁπνεύσαντι τῇ παρακλήσει αὐτῶν, ἦλθεν ὁ τῷ Ἀσάνδρῳ ἕως ἐν τῇ χερσῶντι, καὶ ἐγῆμα τὴν γυναῖκα. καὶ διετὸς μικροῦ χρόνου διαγυρομένη, ἐτελεύτησεν ὁ λαμάχος. ἡ δὲ μητὴρ τῆς γυκίας περτελάθησεν αὐτῇ. ἡ οὖν γυκία μὲν τὸν ἑσπέρην περτάσιν τῆς ἑσπέρης πατρὸς, τῆς ἐκασίας ἡμέρας ἐν σάσιν, τὸ μνήμῳ δέλεον φαδύναι τὸν ἑσπέρην πατέρα, σεβανθοροῦντι τότε καὶ πρωτεύοντι τῆς χερσῶντι ζήδου, τὸν ζήδον, παρεκάλει τοὺς πρῶτον τῆς πόλεως ἐφ' ᾧ τε ἄνεν ὑβρεως ἀναβλῦναι αὐτὸς τῷ λαβεῖν παρ' αὐτῆς σὺν παντὶ τῷ δήμῳ οἰόνοντε καὶ ἄντας καὶ ἑλεον, κρέα τε καὶ ὄρεα καὶ ὄψα, καὶ εἰ πότερην πρὸς τὴν εὐφροσύνης χεῖραν, πρὸς τὸ τὸν ἡμέραν

τέκνοις καὶ πάσῃ τῇ φαμηλίᾳ
αὐτῶν εὐφρονηθῆναι καὶ ἀλκιμῶς
ἔχασον ἐν τῷ ἰδίῳ ῥέγῳ, καὶ δι-
μοσίᾳ χρυσίου, καὶ ῥῆτον πινὸς τὸ
κύνολον μὴ ἀφαιδῆναι. Συνταξαμέ-
νη τοῖς πολίταις ἐν ὄρκῳ, ἐφ' ᾧ τε
ἅπαντα τὸ χεῖρον τῆς ζωῆς αὐ-
τῆς οὕτω τὰ τῆς εὐφροσύνης καθ'
ἔχασον χεῖρον διδόναι αὐτοῖς ἐν τῇ
αὐτῇ τῷ λαμάρχει μνήμῃ. τούτων δ'
οὕτω γλυκεμένων ἐν ὄρκῳ ὑπ' αὐ-
τῆς παριωθέντων, ὁ ταύτης ἀνὴρ ὁ
τῷ ἀσάνδρῳ υἱὸς ἔχων ἐκ κρυπτοῦ τὸ
δύλον, καὶ ἐπιζητῶν καὶ ῥὸν περὶ
σῆς, ἀκούσας ταῦτα τὰ παρὰ τῆς
γυκίας λεχθέντα, καὶ ἐν ὄρκῳ πα-
ριωθέντα, ἐθαύμασε καὶ ἐπήνεσε τὴν
γυκίαν ὅτι τῇ ἐνόρκῳ συνιάξει, ὡς
γυσιῶς περὶ τὸς γονεῖς ἔχουσιν.
Συνθέμενος δ' καὶ αὐτὸς φησὶ
χαίρειν καὶ σπένδειν ἐπὶ τῇ τοιαύ-
τῃ συνιάξει. καὶ μὲν τούτο παρελ-
δοῖσιν τῆς μνήμης καὶ τῆς εὐ-
φροσύνης, δηλοῖ τοῖς ἐν βοσπόρῳ
δι' οἰκείῃ πατρὸς λέγων αὐτοῖς.
ὅτι εὖ ἐν μέθοδον δι' ἧς ἀκόπως
τὸ χρυσῶνα μέλλομεν παραλα-
βεῖν. ὑμεῖς οὖν ἐκ διαλειμμάτων
ἀποσέλλετε μοι δέκα ἢ δώδεκα
νεωτέρους χησίμους ἐκ τῶν ἐν
τῷ καρέῳ ἐλαινένων, ὡς δη-
θεν ξενία μοι πέμποντες. ἐν Συμβόλῳ δ' παραβαλόντων τῶν
ἐρχομένων καρέων ἱμῶν καὶ ἐκείνων. ἐμὲ δ' πέμπον-
τα καὶ δι' ἵππων φέρωντα τὸς ἐρχομένους νεωτέρους ἐν τῇ πόλει
καταπεμπόμενα. καὶ δὴ τῷ τρίτῳ τούτῳ ἐπὶ διετὴ χεῖρον ἐκ τῷ

beris, omnique familia pu-
blica lætitia celebreni age-
rent, & feriatum haberent:
promisitque cum iuramen-
to quotannis dum viueret
hæc se omnia in Lamachi
memoriam iis suppedita-
turam. Hæc cum ita facta
essent, maritus eius Afandri
F. dolum animo occultū
versans, & proditiōis tem-
pus quærens; quæ à Gycia
dicta iuramentoque firma-
ta essent audiens, admira-
tus laudauit eam veluti
præclarè erga parentes ad-
fectam, adiiciens gaudere
se quoque, & libare itidem
velle. Cumque memoriæ
dies & epulum præterisset,
Bosporianis per puerum
suum indicati; inuenisse se,
quo pacto sine labore Cher-
sonem capere posset; mi-
terent itaque per intervalla
decem aut duodecim iuue-
nes præstātes, præter cara-
borum remiges, qui veluti
xenia ipsi ferrent: qui autē
appellent carabi illic mane-
bunt, ego verò equos mit-
tam, quibus iuvenes cum
muneribus missis in urbem
vehantur. Cumq; per bie-
nium hoc modo in urbem

Bosporiani cum xeniis venissent, ne fraus agnosceretur, post aliquot dies ferius eos sub vesperam Asandri filius dimittebat; qui egressi ad tria vsque miliaria tenebris iam densis redibant, & Limonem intrabant, vnde carabo Susa deuehebantur, vbi per portā minorem, quam in muro habebat, in domum ab eo recipiebantur, nemine cōscio, prater tres tantum pueros Bosporianos fidos. quorum vnus recedere carabos nuntiabat: alter in Limonem Bosporianos reducebat: tertius Limone Susa carabo eos aduehebat & in Lamachi domum introducebat. Vtebatur prater ea his ad alimenta illis deferenda, ipsā quoque Gyciā dolū ignorāte. Statuerat autē, vt diximus, anniuersario die Lamachi memorie sacro, vrbe tota epulante, ipse cum Bosporianis atque domesticis suis de nocte surgere, urbemque incendere, & omnes occidere. Cumque biennii tempore in Gyciæ domo congregati essent Bosporiani c c. in-

βενδὴ
βενδὴ
λα.

καὶ ἂν ἐν ἰαυσίαν ἡμέραν τῆς τοῦ λαμάχου μνήμης, τῆς πόλεως πάσης εὐφραينوμένης, αὐτὸς ἂν νύκτα ἐπαναστῶν μὲν τῶν βοσποριανῶν τε καὶ οἰκείων, καὶ ἐμπρῆσαι τὸ πόλιν, καὶ πάντας καταφάσαι. Συναχθέντων ὅμως ἐν τῷ διετῇ χρόνῳ ἐν τῷ τῆς γυκίας οἴκῳ ἄχει σ' βοσπο-

καὶ ἂν μέρῳ ἐρχομένων τῶν βοσποριανῶν μὲν τῶν ξενίων, πρὸς τὸ μὴ γνωθῆναι τῇ πόλει τὸ δόλον, ἔφερε μὲν αὐτὸς πεζικῶς ἐκ τῆς συμβόλου τοῦ ἀσάνδρου ὑδός. καὶ μὲν ἡμέρας πινὰς παρὶν ὅτι πάντων πρὸς ἐσπέρην ἀπέλειεν αὐτὸς φησιν ἐπὶ τὰ ἔξω, ὡς δὴ δειν βεβδέσμερον διὰ τῶν ὡρῶν. οἱ ὅτι ἐξερχόμενοι ἐκ τῆς χώρας ἄχει τειχῶν μιλίων, σκοπῆς βαθείας ἡρομένης ὑπέσπερον καὶ ἡρχοῖτο ἐν τῷ λεγομένῳ λίμνῳ. καὶ σκεῖτε διὰ καράβου ἔφερεν αὐτὸς ἐν τῇ ῥώπῃ, καὶ διὰ τῆς παραπυλίνης, ὃ εἶχεν ἐν τῷ τείχεϊ, εἰσέφερεν αὐτὸς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μηδενὸς εἰδένῳ, εἰ μὴ πηγετρῆς τῆς παίδων αὐτοῦ τῶν βοσποριανῶν καὶ μόνον πιστῶν αὐτοῦ ὄντων. ἐνὸς μὲν τῶ ἐν Συμβόλῳ ἀπερχομένου, καὶ μηνύοντι ἀναχωρεῖν τὸς καράβους. αἰῶν ὅ, τοῦ ὑποσπρέοντι τὸς βοσποριανὸς καὶ φέροντι ἐν λιμῶνι. ἐτέρευ ὅ, τῶ ἐκ λιμῶν μὲν καράβου ἀποκομίζοντι ἐν τῇ ῥώπῃ, καὶ ἀποκατιστῶντι ἐν τῷ τοῦ λαμάχου οἴκῳ. καὶ δι' ὧν ἀπέτρεφεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀποθήκῃ αὐτοῦ, μήτε τῆς γυκίας εἰδένους τὸ δόλον, πρὸς δοκῶν κατὰ εἶρη,

Βοσπειανῶν, καὶ τῆς μνήμης τοῦ
 λαμάχου ἡδὴ λοιπὸν ἐγλίσσης,
 ἐχέτο παιδίσκῃ τῆς γυκίας κυ-
 βηκλαρέαν πάνυ αὐτῇ οὖσαν
 πρὸς φιλέσσιον παῖσιν ὅπως
 γινέσται, καὶ ἀποκλεισθῆναι αὐτῇ. ἐν
 ᾧ ὅτε οἶκῳ ἀπεκλείσθη ἡ παιδίσκη,
 ὑποκάτωθεν αὐτῇ ἦσαν οἱ βοσπε-
 ριανοὶ ἀπορεφόμενοι. τῆς δὲ παι-
 δίσκης καθεζομένης, καὶ νηθέσης
 τὸ λίνον, ἐχέτο τὸ φρονίλιον τῆς
 ἀτράκτου πεσεῖν, καὶ κυλιθεὶν
 εἰσελθεῖν εἰς βαθυλάτῃν ὀπλῷ
 πρὸς τὸ τοῖχον. ἡ δὲ ἀναστὰς πρὸς
 τὸ ἐπάραι αὐτὴν, ὅρα αὐτὸ ἐν βα-
 θυλάτῃ ὅτι ὄν. καὶ μὴ δυναμέ-
 νης αὐτῆς ἐκασπᾶται αὐτὸ διὰ τὸ
 βάθος, ἡναγκάσθη ἐκ τῆς πάλου
 πρὸς τὸ τοῖχον ἀνασπᾶται ἕνα βή-
 σθον πρὸς τὸ τῆτο ἐπάραι. καὶ
 ὅρα διὰ τὸ ὅπως καὶ τῶν ὑπο-
 γέω οἶκῳ τὸ πλῆθος τῶν ὄντων
 ἀνδρῶν καὶ ἰδῆσαι, ἐνθυθεὶς πάλιν
 ἀπέβητο ἐν τῷ τόπῳ τὸ βήσθον
 πρὸς τὸ μὴ γνωθῆναι τοῖς κατὰ.
 καὶ λαθεναίως ἀποσεύλασα μίαν
 τῶν παίδων προσεκδέετο τὴν κυ-
 ρίαν αὐτῆς τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐ-
 τὴν ὀφείλυσάν π ἀναγκαῖον ἀκοῦ-
 σαι καὶ ἰδεῖν. ἡ δὲ γυκία ὑπὸ τῆς θεοῦ
 κατανυγίσσασα ἀπῆλθε πρὸς τὴν παι-
 δίσκην. καὶ εἰσελθούσης αὐτῆς κα-
 τὰ μόναν ἐν τῷ οἰκήματι, καὶ κλη-
 θῆσθαι τὴν θυγατέρα, πεσοῦσα ἡ παιδίσκη πρὸς τοὺς πόδας αὐτῆς
 εἶπε, δέσποινά, ὅσον ἔχεις τὴν ἀρετήν σου δοῦλῳ, πλὴν βύλο-

staretque iam celebranda
 Lamachi memoria, accidit
 ut puella Gyciae cubicula-
 ria, quae ei gratissima, prop-
 ter offensam ab oculis eius
 removeretur, secludere-
 turque. Locus verò in quo
 concludebatur, subter
 quoque Boisperiarios habe-
 bat, qui illic alebantur.
 Puellâ autem sedente, & co-
 lum tractante, contigit ut
 fusi verticillus decidens in
 foramen profundum pro-
 pe parietem deuolueretur:
 cumque surgeret tollendi
 causâ, in foramen delapsum
 videt, unde cum extrahere
 propter profunditatē non
 posset, unum ē pavimento
 laterem extrahere coacta
 est; eoque facto in inferio-
 re adium parte absconditâ,
 illic hominum multitudi-
 nem videt. Quos cum vi-
 disse, laterem in locum su-
 um solerter reposuit, ne ab
 iis qui infra erant depre-
 henderetur, misitque clan-
 culum puellarū aliquā ad
 dominā suam, quā venire
 ad se hortabatur, necessa-
 rium aliquid audituram vi-
 suramq;. Gycia verò Deo
 impellente puellâ accessit:
 solaq; ad eam ingressa, cū
 ianuam clausisset, ad pedes
 eius prouoluta puella, po-

tes, inquit ὁ domina, inutile ancillam tractare pro arbitrio, tamen ostendam tibi rem nouam & inopinatam; quod cum securè facere eam Gycia iussisset, ad parietem abductæ, sublatroque folerter latere, dixit: ecce, ὁ domina, per foramen hoc absconditam inferius Bosporianorum multitudinem. Gycia cum eos vidisset, re tali consternata, non frustra, inquit, hoc consilium susceptum est: cui, omnino domina, respondit puella. Quippe per Dei voluntatem fuso excidens verticillus in hoc foramen deuolutus est, quæ cum extrahere inde nequirem, laterem auellere coacta fui, atque tunc eos vidi. Illa verò puellā reponere laterem loco suo iussit; eamq; amplexata benignè cum osculo, nihil, inquit, metuas filia, condonatum tibi crimen est; siquidem voluit te peccare Deus, ut dolum hunc nobis manifestū faceres. Vide igitur, quantum potes, vii totam hanc rem clam alios haberas, neque cuiquam quicquam concedas: sumpsitque eam ex eo tempore secum, habuitque benignius quam vnquam antea, quia fidelem experta esset.

λομαι τῇ κυρίᾳ μου ξένον π καὶ παράδοξον πρᾶγμα δεῖξαι. ἡ δὲ γυκία εἶπεν αὐτῇ, ἀνόβως εἶπε, δεῖξον καὶ πὶ τὸ τοιοῦτον. ἡ δὲ παιδίσκη ἀπαγαγῶσα αὐτὴν πρὸς τὸ τοῖχον, καὶ ἐνφυῶς ἐπάρασα τὸ βήσθον, λέγει αὐτῇ. ὁρᾷς διὰ τῆς ὀπῆς δέσποινα τὴν κῆτω κρυπτόμενον ὄχλον τῶν βοσποριανῶν. ἡ δὲ γυκία ἰδοῦσα, καὶ ἐκπλαγεῖσα ἐπὶ τῷ πρᾶγμα, εἶπεν. οὐκ ἀρξὸν τὸ κρίμα τοῦτο. ἡ παιδίσκη λέγει, πάντως δέσποινα. ὅπῃ ἐκ δελήματι τοῦ θεοῦ ἔπεσε τὸ χρυσόν τιλιν ἐκ τῆς ἀτράκτις μου, καὶ κυλισθὲν εἰσῆλθεν ἐν τῇ ὀπῇ ταύτῃ. καὶ μὴ δυνάμενης μου ἐπάρασι τότε ἡναγκάσθω τὸ βήσθον ἀνασπᾶσαι, καὶ τότε εἶδον αὐτάς. ἡ δὲ ἐκέλευσε τῇ παιδίσκῃ ἀποθέσθαι τὸ βήσθον ἐνφυῶς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ. καὶ ἐκπλαβομένη αὐτῆς καὶ σπαιπλάκεισα κατέφισε γησιῶς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. μηδὲν πονθήης τέκνον, (ὡς κεχώρη) σου τὸ πᾶσιμα, ὅ γὰρ θεὸς ἠθέλησέ σε παῖσαι, ἵνα τὴν δόλον ἡμῖν φανερώσῃ. βλέπε οὖν ὅσην δυνάμει φυλάξαι τὸ πρᾶγμα, καὶ μὴ τολμήσῃς πινὶ τὸ χρυσόν τοῦτο διαρρῆσαι. καὶ λοιπὸν εἶχε αὐτὴν δι' ὅλην μὲν ἑαυτῆς πλέον ἔσθωτα ὡς πρὶν αὐτὴν οὖσαν. καὶ προσκολλησαμένη ἡ γυκία

Accitis autem duobus δ
τοῦς

ὁ πᾶς τῶν Κυβερτῶν αὐτῆς πι-
 σους αὐτῇ ὄντας πάντ' λέγει αὐ-
 τοῖς ἐν τοῖς ἰδιάζουσιν. ἀπελθόν-
 τες συνάγετε καθ' ἐαυτοὺς ἐν μυ-
 στήρι τὸς πρωτεύοντας καὶ κύβητας
 τῆς πόλεως, καὶ ἐκλεξάτωσθε
 τρεῖς ἀνδρας πιστοὺς δυναμένους
 φυλάξαι μυστήριον καὶ περὶ ἃ
 ποιῆσαι. καὶ πιστοποιήσασιν αὐτὰς
 οἱ πάντες ἐν ὁρκῷ πρὸς τὸ καὶ
 αὐτὰς ἐμὲ πληροφορηῆσαι, ἐν οἷς
 μέλλω ἐπερωτᾶν αὐτούς. καὶ ὑπο-
 στήλατωσθε αὐτὰς πρὸς με ἐν μυ-
 στήρι, καὶ ἔχω αὐτοῖς ἀναγκαῖον
 τι καὶ ὠφέλιμον τῇ πόλει διαρρῆ-
 σαι, μόνον διὰ τάχους ποιήσατε ὃ
 λέγω ὑμῖν. ἀπελθόντων δὲ τῶν
 Κυβερτῶν αὐτῆς, καὶ ἐν μυστηρίῳ
 τοῖς πρωτεύουσιν εἰρηκότων, ἑυ-
 δέως ἐξελέξατο τρεῖς ἀνδρας, οὓς
 ἤδεσθ' αὐτοῖς πιστοὺς εἶναι. καὶ πιστο-
 ποιήσαντες αὐτὰς πάντας ἐν ὁρκῷ
 ὅτι ἐπὶ τι συνῶν τῇ γυκίᾳ εἰπε-
 ποιῆσαι, εἴτε δεῖναι, μὴ ἀκρωῖσαι
 τὸς λόγους αὐτῶν, ἀλλ' εἰς πέρας
 ἀγάγῃ τὰ ὑπ' αὐτῶν συνταγμέ-
 να αὐτῇ. τούτων δὲ πρὸς τὴν γυ-
 κίαν ἐν μυστηρίῳ ἀπεχθόντων, ἐδέ-
 ξατο αὐτὰς, καὶ λέγει αὐτοῖς.
 δύνασθε με ἐν ὁρκῷ πληροφορηῆσαι
 περὶ ὧν μέλλω ἐπερωτᾶν ὑμᾶς, ὅτι
 ποιῆτε ταῦτα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῇ, ναὶ
 κυρία, ἐτοιμῶς ἔχουμεν περὶ ὧν μέλλεις
 ἡμῖν ἐπιζητεῖν πληροφορηῆσαι σε,
 ὅτι εἰς πέρας ἄγων οἱ λόγοι σου. τότε λέγει αὐ-
 τοῖς ἡ γυκία, πληροφορησάτε με, ὅτι
 ἂν ὑποδάνω ἐν μέ-
 σῃ τῆς πόλεως με διαπείτε. καὶ λέγει
 ὑμῖν τὸ μυστήριον

confanguineis, quibus
 maximè fidebat, abite, in-
 quit, & congregate apud
 vos clanculum primores &
 nobiles urbis, iiq; elige-
 rant viros tres fidos, arca-
 num qui custodire, & rem-
 gerere possint, quibus sa-
 cramento se omnes ob-
 stringent, ut plenam mihi
 fidē faciant in iis quæ ipsos
 interrogatura. Mittant ve-
 rò illos ad me clanculum,
 habeo enim necessarium
 aliquid, urbiq; huic utile,
 quod ipsis committā; tan-
 tum maturatè id quod vo-
 bis dico. Discedentibus
 igitur hoc pacto eius con-
 sanguineis, cum illi hæc
 clam ad primates retulif-
 sent, è vestigio tres viros
 elegerunt, quos fidos esse
 cognouerant, fide ipsis cū
 iuramento datā, ratum se
 habituros effecturosque
 quicquid cum Gyciā acturi
 essent. Hi ubi clam ad
 Gyciam venissent, illa eos
 excepit, interrogavitque;
 ecquid promittere certò
 possent facturos se quic-
 quid commississet; illis verò
 affirmantibus, ergo, in-
 quit, fidem date in vrbe
 me, si moriar, à vobis se-
 peliendā esse, & arcanum

meum narrabo: neque graue est quod postulo. Quod cum audirent, libenter cum iureiurando promiserunt in urbe se eam, si moretetur, sepulturos, neque extra moenia educturos. Ita per sua sacramenta Gycia, nunc, inquit, arcanum vobis, quod habeo, aperiam: Ecce, maritus meus ex ingenito adversum urbem hanc odio atque invidia, per dolum Bosporianos aliquot clam in domum meam introductos cum armis usque ad ducentos tulit, quam rem nunc per occasionem Deus mihi manifestam fecit. Hoc autem ille consilium agit, ut ubi in patris mei memoriam urbi ego epulum dederam, vosque epulati cubitum invenitis, ipse de nocte cum Bosporianis atque domesticis surgat, ædibus vestris ignem immitrat, vosque omnes contrucidet. Et ecce, instat nunc dies anniversarius memorie patris mei, oportetque me vobis exiuramento dare pro more meo, quæ ad epulum necessaria, & omnia præstare parata sum. Velitis itaque omnes læti accurrere, postulareque, & accipere omnia, πάντα γὰρ ἐτοίμως ἔχω. Τελήσατε οὖν πάντες περὶ δούλου καὶ ζήληται καὶ λαβέτω πάντα περὶ δούλου, πρὸς τὸ μήπω

μου. ἰδοὺ βαρὺ ὑμῖν πῶποτε ἔην ἐπιζητῶ. οἱ δ' ἄνδρες ἀκούσαντες τὸ τοιοῦτον πάσης περὶ θυμίας ἐπληροφόρησεν αὐτῶν ἐν ὁρκῷ λέγοντες, ὅτι εἰ ἀντελευτήσης ἐν μέσῳ τῷ πόλεως σε θάψομεν, καὶ ἐκ ἐξέξομεν σε ἐξω τῶν τειχῶν. ἡ δ' ἑκὶ αὐτῶν ἀδείσα τοῖς ὅρκοις αὐτῶν, λέγει αὐτοῖς ἐφ' οἷς ἐπληροφόρησατε με, καὶ γὰρ λοιπὸν ἐμφαίνω ὑμῖν τὸ μυστήριόν μου. ἰδὲ εἰδέναι ὑμᾶς δεῖλω, ὅτι ὁ ἀνὴρ μου τὸ ἐμφύλιον κακὸν τῆς πόλεως αὐτῷ ἔχων τὸ εἶδος δόλου καὶ φθόνου καὶ ἡμῶν ὄχλον ἐκ τῆς κατὰ μέρος βοσπειανῶν ἐν κρυφῇ εἰσαγαγὼν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄχρως σ'. ψυχῶν ἐνόπλων διατρέφει, ἐμοὶ μὴ εἰδύας τὸ πρᾶγμα. ἀλλ' ὁ θεὸς νῦν διὰ περὶ πάσης ἐφανέρωσέ μοι αὐτό. αὐτὸς οὖν ταῦτά μοι ἔχει τὸ λέγειν, ἐφ' ᾧ φησὶν, εἰς τὴν μνήμην τῆς πατρός μου διδούσης μου τὴν εὐφροσύνην τῆς πόλεως, καὶ εὐφρανθέντων ὑμῶν ἀποκοιμωμένων, αὐτὸς νύκτα ἐπαυασιῶναι, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ βοσπειανῶν τε καὶ οἰκείων, καὶ βῆθαι ἐμπρησμοὺς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν, καὶ καταφάσαι πάντας ὑμᾶς. ἰδοὺ λοιπὸν, φθάσει καὶ ἡ μνήμη τῆς πατρός μου καὶ δέον μέν ὅτι πρὸς τὸν ὅρκον μου δύναι ὑμῖν κατὰ τὸ ἔθος μου τὰ τῆς εὐφροσύνης, πάντα γὰρ ἐτοίμως ἔχω. Τελήσατε οὖν πάντες περὶ δούλου, πρὸς τὸ μήπω

ροῦσθαι

ποῖσαι αὐτὸν ὅπ' ἐγνωμεν τὸ
 παῖγμα, καὶ ἄφνω ἐμφύλιον πό-
 λεμον ἤκη. Δεήσατε οὖν καὶ
 δημοσίως κατὰ τὸ ἔθος εὐφραί-
 νεσθαι, Συμμέτρως δ', καὶ χορεύον
 ἐν τῇ πλατείᾳ. ἑτοιμάσατε δ' ἑ-
 καστος ἐν τοῖς οἰκοῖς ὑμῶν ξύλα
 τε, καὶ φορτία, καὶ δάδας σεργαῖς, πρὸς
 τὸ μισθοποιούντων ἡμῶν τὰς εὐ-
 φρασίας καὶ τὰς χοροὺς δόξα ἅπα-
 ρες ἀνάπαυσιν ὑμῶν ἀπέναι. καὶ
 ἕμ' ὅτ' ταχέστερον μισθοποιήσας,
 καὶ κελυθῶν ἀφροδιτῶν τοὺς
 πυλαιῶνας μὲν, ὑμεῖς ἐνθάδε ἐν
 ἡσυχίᾳ πολλῇ σὺν παῖδες καὶ
 παιδίσκαις ὑμῶν πανοικί πα-
 ρεσκευάζοντες τὰ ξύλα, καὶ φορτία,
 καὶ δάδας παρθέτετε πῶτα ἐν τοῖς
 πυλαιῶσι μὲν, καὶ παραπυλίοις, καὶ
 κύκλῳ τῆς οἰκίας πάσης, ὅπ' ἐ-
 άντες καὶ ἔλαιον τοῖς ξύλοις πρὸς
 τὸ τάχιον ἀφροδιτῶν. καὶ ἡμεῖς
 ὁξέλω ἐγὼ, καὶ εἶπω ὑμῖν, ἐν-
 θέως λάβετε τὸ πυρρὸν καὶ ὑμεῖς
 ὅπλοισι παρρηκήτε κύκλῳ τῆς
 οἰκίας, ἵνα ὅπως πινὰς θεωρήσῃτε
 ἐκπηδῶντας ἐκ τοῦ οἴκου διὰ θυρί-
 δος τέτους καταφράζητε. ἀπ' ἡ-
 θύνης οὖν τὸ μυστήριον τῆτο λα-
 λήσατε, καὶ ἑτοιμάσατε πάντα
 ἃ εἶπον ὑμῖν. οἱ δ' ὅτι πολλοὶ πῶτα
 ἀκούσαντες ἀπὸ τῶν τειῶν ἀν-
 δρῶν ἐποίησαν πάντα ἐν Συνορίᾳ
 κατὰ τὸ λόγον τῆς γυκίας ἐνστάσης
 δὲ τῆς μνημοσύνης ἡμέρας, ὡς

nia libenter, ne villo ille pa-
 cto intelligat nos rem re-
 scivisse, & subito intestinū
 aliquod bellum oriatur.
 Igitur publicè, uti mos est,
 epulum celebrate, sed cū
 modò; & choreas in plate-
 as agite: unusquisque ve-
 rò in ædibus vestris ap-
 parare ligna, sarcinas, ac
 faces solidas, ut in epu-
 lū ac choreas detrectante,
 ad quietē vos abire existi-
 met. Me verò citius solito
 detrectante, ac fores meas
 obserari iubente, vos con-
 festim cum multo silentio
 per famulos & ancillas ve-
 stras ex omnibus undecūq;
 ædibus adferentes ligna,
 sarcinas, facesque, ad ia-
 nuas meas & vestibula ap-
 ponite, immò circum totā
 domum, & oleum lignis
 infundite, quo citius flam-
 mam concipiant. Cū au-
 tem ego egressa fuero, vo-
 bisque dixerò, ocius ignem
 iniicite, acum armis cir-
 cūstite, ut quos per fene-
 strā exsiliētes videbitis in-
 terficiatis. Abite igitur, &
 arcanū hoc narrare, cun-
 ctasq; quæ iussi apparare.
 Cives verò ubi rem intelle-
 xissent à trib. his viris, quā
 citissime omnia peragebāt
 ex mandato Gyciæ. Cum
 itaque instaret dies memo-
 riæ facer, & Gycia læta ad

ciues vrbes mitteret, hortareturque vt acciperent ad epulum quæ pertinerent, accurrit etiam maritus eius, & plus vini solito dari iussit. Ciues autem libenter omnia accipientes epulabantur vti iussi erant, & per totum diem choreas agitabant: sed ingruente vesperâ quasi epuli longioris pertæsi domum se suam quieturi receperunt. Epulabantur autem per omnes passim ædes, Gycia verò in suis, largiter potare domesticos suos iubens, vt ebrii facti citius cubitum discederent, puellis tantum cubiculariis sobrietate indicat; & ipsa quoq; à vino abstinebat. Nam poculo purpureo inueto puellæ id dedit quæ negotii cōscia erat, iussitque in eo aquam sibi miscere: quod cum maritus eius videret, aquam illam bibere non suspicabatur.

Vbi autem iam vespera venisset, civesque, vti iam dictum est, epulandi satias cepisset, Gycia ad maritum inquit, postquam epulati sumus, age etiam nos cubitum eamus; quem ille sermonem libens audiuit, & somno se dedit: neque enim iniicere ipse hoc po-

μήμῳ ἐχάρη, καὶ ἔπεσε ὅτι κοιμηθῶμαι. ὃ γὰρ ἡ δύναμις ἀπ' ἐαυτῆς εἴπῃν τοῦτο μήπως ὑπόνοιαν δῶ τῇ γυναικὶ περὶ οὗ ἐβλακίστο δόλη.

δῆθεν χαιρεμένη ἡ γυκία μετέπεμψατο τὸς τῆς πόλεως ἀνδρας περιερεπομένη ὅτι λαβεῖν αὐτὸς τὰ τῆς εὐφροσύνης. Συνέτρεχε ὃ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅτι τῆτο, καὶ παρεκδήσει πλεῖον οἶνον δοῦναι αὐτοὺς ἐπὶ τῇ εὐφροσύνῃ. οἱ δὲ πολλοὶ ἀσμένως πάντα δόξαμενοι εὐφροσύνης καθὼς παρηγγέληται, καὶ ἐχέρουν ὅτι πᾶσι ἡμέραν φθασάσης ὃ τῆς ἐσπέρας, ἤρξαντο μισσοποιεῖν οἱ πολλοὶ καὶ ἀπέναι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν εἰς τὸ ἀναπαύσασθαι, εὐφροσύνην δὲ πανοικί. καὶ ἡ γυκία ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, περιερεπομένη πάντας τὸς αὐτῆς ἀδελφῶς πίνον, πρὸς τὸ μεθύειν αὐτὴς τάχον κοιμηθῆναι. μόνον δὲ κουβικλαίαις αὐτῆς παρηγγέλει ὅτι νήφειν. καὶ ἐαυτὴν οἶνον ἐφύλαπεν. εὐρύσσει γὰρ πολλὴν πορφύρεν δέδεκε τῇ κουβικλαίᾳ αὐτῆς τὸ πᾶν εἶδέναι, καὶ παρηγγέλει αὐτῇ ἐν αὐτῷ αὐτῷ κινεῖν σὺν ὕδατι. ὃ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς θεωρῶν τὸ πορφύρεον ποτῆριον ὅτι ὑπενόησεν σὺν ὕδατι αὐτῷ πίνον τῆς δὲ ἐσπέρας φθασάσης, καὶ τῶν πολιτῶν ὡς ἦδη εἶπον μισσοποιήσαντων, λέγει τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἡ γυκία, εὐφροσύνῃς ἡμῶν δαῖμον λοιπὸν ἀναπαυθῶμεν καὶ ἡμεῖς. ὃ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς ἀκύντας

δόλον. κελύφει οὖν ἡ γυκία ἀφρα-
 λισθῶσαι τὰς πυλαιώνας καὶ πάν-
 τα τὰ παρὰ δύεα, καὶ λυεχθῶσαι
 αὐτῇ τὰς κλεῖς κατὰ τὸ ἐθέλει.
 καὶ τότε γυμνὰ λέγει ἐν τῷ λε-
 λιθόπτη πρὸς αὐτῆς κουβικλα-
 ρέα τῇ τ' δόλον εἰδέσθαι. ὅπ' ἐλέη-
 σον σὺν τῇ λοιπαῖς κουβικλαρῆαις
 εὐφυῶς ἐπάγει πάντα τὰ κόσ-
 μιὰ μὲν, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ εἰ π
 χρῆσιμον δυνάσκει ἐκ τῶν πρὸς αὐ-
 τῇ. καὶ ἐτοιμάσας αὐτὰς, ἵνα ὅταν
 εἴπω ὑμῖν, ἀκολουθήσατέ μοι. αἱ δ'
 ποιήσασαι κατὰ τὸ κέλευσιν αὐ-
 τῆς ἦσαν ἐτοιμαί. ὅτ' ἄνδρες αὐ-
 τῆς δῆθεν ἀνακλιθέμενοι. ὅτ' ἐκ
 Κυνίου κοιμηθῶσαι διὰ τάχους
 αὐτὸν πρὸς ἀνασῶσαι πρὸς ἐπι-
 βολὴν τῆς πόλεως, ἡ δὲ γυκία
 παρῆεν. ὅτ' ἀφ' αὐτῆς ἕως ἀν
 πᾶσα ἡ φαμηλία αὐτῶν ἐκοιμήθη.
 ὅτ' ἄνδρες αὐτῆς ἐκ τῶν πολλοῦ πό-
 τε ἀφύπνωσεν. ἡ δὲ γυκία εἰδὼσα
 τῆτον κοιμηθέντα, εὐφυῶς τὸ κοι-
 τῶνα τῷ κλεῖδι ἡφραλίσατο. ἀπο-
 κλείσασα τὸν ἄνδρα. καὶ ἐκβύθουσα
 ἐκ τῶ οἴκου σὺν τῇ κουβικλαρῆαις αὐ-
 τῆς, ἐξέβουσα τῶν παρὰ πυλίων
 ἡσύχως, καὶ κλείσασα, εὐθέως
 ἐπέτρεψε τοῖς τῆς πόλεως διὰ
 τάχους ἐμβληθῶσαι τὸ πύρ κύ-
 κλω τῶ οἴκου. βληθέντι δὲ τοῦ
 πυρός, καὶ τοῦ οἴκου ἀναφθέντι, εἰ-
 πας πρὸς τῶν ἑσώθεν ὄντων ἐκπηδήσαι ἐδυνήθη, ἡ αὐτὸν εἶπαι, ὑπὸ
 τῶν πυλίων κατεσφάγη. ὅτ' οἴκου παντὸς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ

terat, ne uxori de dolo sus-
 picandi causam praberet.
 Mandat itaque Gycia ia-
 nuas omnes ac vestibula
 obserari; quod ubi fa-
 ctum esset, fidæ cubicular-
 riæ doli gnaræ in aurem
 dixit: abi cum reliquis cu-
 biculariis, & solerter aufer
 omnia ornamenta mea,
 aurumque, & quicquid uti-
 le in sinu asportare pote-
 stis, ac vos parate: ut, cum
 iussero, me sequamini. At-
 que illæ quidem, mandatis
 morem gerentes, paratæ e-
 rant; maritus autem eius
 cum cubitum se dedisset,
 paulisper dormiturus, ut
 ocus mox surgere rursus
 posset, ad urbem ex insidiis
 opprimendam, Gycia dor-
 mire distulit quoad familia
 tota somnum cepisset; cum
 que maritum vino obru-
 tum dormire videret, ob-
 terato tacite cubiculo eum
 inclusit, discedensque cum
 cubiculariis suis placide
 egressa foribus cum eas clau-
 sisset, statim ciues quam
 citissime undique domum
 incendere iussit. Igne vero
 iniecto, & domo incensâ,
 sicubi quispiam eorum qui
 intus erant prosliret, à ciui-
 bus occidebatur. Atque
 ita domo, cum omnibus

Gycia
 maritus
 & omnes
 domum
 incendere
 iussit
 m. auf.

qui in eam inclusi, solo re-
nus exultā, Chersonitarū
urbē ab insidiatoribus Bos-
porianis Deus seruauit.

*Gycia
εἶδος
αὐτῆς.*

Gycia autem, cum domū,
quæ conflagrauerat, restau-
rare ciues vellent, non per-
misit: quin potius sordes
ac stercora omnes illuc
congerere iussit, ut tota iis
obrueretur, utpote in qua
posite vrbi insidiæ fuissent;

vnde & in hunc vsque diē,
Lamachi specula, appella-
tur. His igitur omnibus sic

gestis, videntes Chersoni-
tæ infinitam Gycie post de-
um in ipsos beneficentiam,
quæ omnibus rebus suis la-
lutem vrbs potiore habu-
erat, gratitudinis ergo

*Statua
in hono-
rem Gyciæ.*

duas ex ære statuas in ho-
norem eius in plateā posu-
erunt, iuuenulam atate
representantes cum hæc ac-
ciderent, ostendentesque
ineffabilem eius beneficen-
tiam amoremq; erga ciues,
quæ in iuuenili ætate con-
stituta ita prudēs fuerit, ut
patriam suam post deum
conseruauerit. Ac in vnā

quidem compositam eam
ornatamque effinxerunt, &
mariti insidias ciuibz pa-
refacientem, in alterā verò,
certantis habitu, insidiasq;
aduersus ciues vindicantis:

ὥστε αὐτὴν καὶ καθοπισμένῳ εἶναι, καὶ τὰ τῆς ὀπι-
σθελῆς ὁ οἰκίου ἀνδρὸς τοῖς πολίταις ἐμφαίνεσθαι. ἐν ᾗ τῇ ἐ-
σέξαι ἐλαγώνιον αὐτῇ καὶ ἐπαμυνομένην κατὰ τῶν τῆς πόλεως

ἕως ἐδάφους καταφλεχθέντων, διέ-
σωσεν ὁ θεὸς τὴν χερσωνιῶν πόλιν
ἐκ τῶν ἐπιβέλων βοσποριανῶν. ἡ
ᾗ γυκία βελομένων τῶν πολίων
τῶν καταφλεχθέντων αὐτῆς οἰκίας
ὀρεῖσαι, καὶ καθεσθαι τὸ τόπον πρὸς
οἰκοδεμῶν, ἐκείνασιν. διὰ μὲν οὖν
ἐπέτρεψε πάση πόλει φέρειν ἐκ-
σον αὐτῶν καὶ ἐκχεῖν αὐτόν, τῶν
παλαιῶν αὐτῶν κοτεῖαν, πρὸς τὸ
ἐν αὐτοῖς καταχωρῶναι τὴν παλαιάν
αὐτῆς οἰκισιν, ὡς πρὸς ὀπισθελίαν
τῆς πόλεως ἡρμομένῳ. διὸ καὶ
ἐκλήθη ὁ τόπος λαμάχῃ (κοπή)
ἕως τῆς σήμερον. τούτων οὖν ἀπάρ-
των ἡρμομένων, ἰδόντες οἱ χερσωνι-
ῖται τὴν τοιαύτην ἀπείραν ὑπὸ τῆς
γυκίας εἰς αὐτὸς μὲν θεὸν ἡρμομέ-
νῳ εὐεργεσίαν, καὶ ὅτι οὐδενὸς
τῶν αὐτῆς τὸ σῖνολον ἐφείσατο,
ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τὴν πόλεως περ-
επμήσατο, ὑπὲρ τῆς τοιαύτης
μισθοποδοσίας δύο χρονοὺς ἀνδει-
άντας πρὸς πμὴν αὐτῆς ἐν τῇ
πλατείᾳ τῆς πόλεως ἀνήγαγεν,
νεάζουσιν αὐτῶν τῇ ἡλικίᾳ δεικνύ-
οντες, καθ' ὃν χρόνον τότε Συμ-
βαίνουσι, ἐν τέτοις δεικνύοντες καὶ
τὴν αὐτῆς ἀφαιρὸν εὐεργεσίαν καὶ
σπουδὴν περὶ τοῖς πολίταις, ὅτι καὶ
ἡλικία νέα οὔσα οὕτως ἐφρόνησε
τὴν ἰδίαν πατρίδα μὲν θεὸν πε-
ρισσοῦ. ἐν μὲν γὰρ τῇ μιᾷ σήλη
ἐπὶ αὐτῇ καὶ καθοπισμένῳ εἶναι, καὶ τὰ τῆς ὀπι-
σθελῆς ὁ οἰκίου ἀνδρὸς τοῖς πολίταις ἐμφαίνεσθαι. ἐν ᾗ τῇ ἐ-
σέξαι ἐλαγώνιον αὐτῇ καὶ ἐπαμυνομένην κατὰ τῶν τῆς πόλεως

ἐπιβύλων ἀποδεικνύοντες. ἐν οἷς
 καὶ ἐπέγραψαν ἐν τῇ θ' ἀνδριάν-
 τῳ αὐτῆς βάσει, ἅπαρ δ' ὑπ'
 αὐτῆς μὲν θεὸν ἡγομένῳ τοῖς
 πολίταις εὐεργεσίαν, εἰς περ μέ-
 λος πρὸς τῇ φιλοκλήῳ, τῆς αὐτῆς
 (ὡς κατὰ κεῖρον δ' βάπν
 ἀποσμήχῃ, πρὸς δ' τῶν ἐν αὐτῇ
 ἡγομένων ἀνάγκωσιν τε καὶ ὑπό-
 μνησιν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἡγομένων,
 ἐλεγχόν δ' τῶν ἐπιβύλων βοασει-
 ανῶν. μὲν δ' ἡρόντας πρὸς σεφαινη-
 φορέντῳ καὶ παρὰ κύοντῳ τῶν
 χερσωνίῳν στρατοφίλῃ θ' φιλομά-
 σσῳ, πάντῳ (ὡς ἀπὸ τῆς οὐσίας ἡ γυκία,
 καὶ δέλυσσα δοκιμάσαι τὰς χερ-
 σωνίτας, καὶ γινώσκειν εἰ ἄρα δὴ θῶς
 μέλλωσι δ' ὅρκου ὑπόχεσθαι ἐκ-
 πληροῦν, καὶ δάπτειν αὐτῶν ἐν
 μέσῳ τῆς πόλεως, συλλογισαμέ-
 νῃ μὲν τῶν παιδίσκων αὐτῆς, ἐ-
 ποίησεν ἑαυτὴν πρὸς ἀνδριζομέ-
 νῳ καὶ ὑποδαυρῶ. καὶ κηδεύσα-
 σαι αὐτὴν αἱ παιδίσκαι, ἐμήνυν
 τοῖς πολίταις λέγουσαι, ὅτι ἡ κυ-
 ρία ἡμῶν ἐτελεύτησε, καὶ ἐν ποίῳ
 τόπῳ μέλλει δάπτειν, ὑποδείξατε
 ἡμῖν. οἱ δ' χερσωνῖται ἀκούσαντες
 ὅτι τέθνηκεν ἡ γυκία, κεφάμενοι
 καὶ ἑαυτοὺς, οὐκ ἐπὶ τὸ ἱκανὸν θ'
 ὅρκου ἔσπευδον ποιεῖν ὥστε ἐν μέ-
 σῳ τῆς πόλεως αὐτῶν ταφῆ-
 ναι, ἀλλὰ ἄρσαντες αὐτῶν ὅσοντες
 αὐτῶν ταφῆναι. ἀποτείνοντο δὲ τοῦ κεβάρτου πρὸς τὸ μνήμα
 ἀνακαθίσασα ἡ γυκία, καὶ περιεβλεψαμένη πάντας τὰς πολίτας,

in basi autem totam bene-
 ficii historiam inscripse-
 runt. Et si quis honesti
 amātor haberi cupit, basin
 illam quandoq; purgat, ut
 legi possit, ad renouandam
 reigestæ memoriā, & ostē-
 dedas Bosporianorum insi-
 dias. Aliquot verò annis
 post, coronam ac principa-
 tum Chersonitarum tenen-
 te Stratophilo Philomusi
 F. cum prudentissima om-
 ninò Gycia esset, & expe-
 riri Chersonitas vell. t. ac
 scire, an, quod cum iura-
 mento promiserant, factu-
 ri essent, ipsamque in me-
 dio urbis sepelirent, com-
 municato cum puellis suis
 consilio, veluti tristitia ex
 rebus quibusdam concepta
 mortuam se simulauit, &
 curato eius funere puellæ
 ciuibus indicant obisse
 dominam suam, itaque lo-
 cum sepulturæ assignarent.
 Chersonitæ verò intellectâ
 Gyciæ morte, cum inter se
 deliberaissent, neglecto iu-
 ramento, quo in mediâ vr-
 be sepeliendâ promiserāt,
 extra urbem eam extule-
 runt, ut illic sepelirent. Cū
 que iam depositus esset ad
 monumentum lectulus
 erigens se, ciuesq; omnes,

Gycia
 Cher-
 soni-
 tarum
 simul
 mor-
 tua

circumspiciens; hæccine,
inquit, vestracum iureiu-
rando data fides? ita in om-
nibus veraces estis? abala
in posterum ei qui ciui
Cherfonitæ crediderit. At
Cherfonitæ deceptos se ab
illâ videntes, erubescences
supra modum, quod fidem
datam migrassent, roga-
runt uti taceret, & delicti
huius veniam daret, neque
ulterius exprobraret; atq;
iterato sacramento se ob-
strinxerunt, in mediâ vrbe,
nō extra eam, sepulcrū da-
tuos, quod & fecerunt. Nā
adhuc viuenti, quem ipsa
locum tumulo elegisset, cū
dederunt, statuatque ex-
are alteram erexerunt, quā
inauratam iuxta sepulcrū
collocauerunt, ut pleniorē
fidem facerent. Sciendum
verò extra urbem Tamatar-
cha multos esse fontes, qui
bibentibus vlcera in sum-
mo ore excitent: sic quoq;
in Zichiâ ad locum qui Pa-
ge dicitur, versus Papagiâ,
vbi Zichi habitant, nouem
fontes sunt qui vlcera faci-
ant: sed non eundem colo-
rem habet nouem horum
fontium oleum; nam hoc
rubrum est, illud flauum,
istud subnigrum. In Zic-
hiâ, in loco qui Papagi di-
citur, cui vicinum est, quod

λέγει· αὐτὴ ὑμῶν ὄρνῃ ἢ μὴ ὄρνῃ
ὑπόχρεος; ὅτως δὲ ἠθρούνετε περὶ
πάντων; ἀβδὴα λοιπὸν τῷ πι-
σεύοντι χερσωνίτῃ πολίτῃ οἱ δὲ
χερσωνίτῃ ἰδόντες ὅτι ὑπὲρ αὐτῆς
ἡγομένῳ αὐτῶν χλευάζοντες, αἰσχρ-
οὗντες μεγάλως ἐπὶ τῷ γερονότῃ
τῆς παρεμβάσεως παρέγχεσθαι,
παρεχάλεον αὐτῷ πολλὰ ἔργα
χάσθαι, καὶ παρεχρησθῆσαι αὐτοῖς
τὸ πᾶσιμα, καὶ μὴ ὅτι πλεῖον
ὄνδρ' ἵζειν αὐτοῖς. λοιπὸν δουλεύεις
ὄρνκοις αὐτῷ ὅπως ὄσωντο, ὥστε μη-
κέτι ἐξω τῆς πόλεως θάψαι αὐ-
τῷ, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, ὃ
δὴ καὶ ἐποίησεν. καὶ γὰρ αὐτῆς ζώ-
σης ἔπ' ἐν ᾧ τόπῳ ἡρεπίσατο
ὅτι ὡρὸν αὐτῆς ἐσήσαντο, καὶ ἀν-
δριάντα χυλὸν καὶ ἑτέρων ἡγει-
ραν, καὶ τὸν χυλὸν αὐτῶν ἐση-
πὼς τῇ τυφῇ αὐτῆς πρὸς περισ-
σωτέραν πίσιωσιν. ἰστέον ὅτι ἐξω
ἔκαστα τὰ μάλιστα πολλὰ πη-
γαὶ ὑπάρχουσιν ἀφ' ὧν ἀναδίδυσσι.
ἰστέον ὅτι ἐν ζιχίᾳ πρὸς τὸν τόπον
τῆς πάγης τῆς ὕψους πρὸς τὸ
μέρος τῆς παπαγίας, ἐν ᾧ καλοῖ-
ντο ζιχίαι. ἐννέα πηγαί εἰσιν ἀφ'-
ἧν ἀναδίδυσσι. πλὴν ὅτι ὁμο-
χρῶσθαι τῶν ἐννέα πηγῶν τὰ ἑ-
λατὰ, ἀλλὰ τὰ μέγιστα αὐτῶν εἰσὶν
ἐρυθρὰ, τὰ δὲ ξανθὰ, τὰ δὲ μελα-
νώτερα. ἰστέον ὅτι ἐν ζιχίᾳ ἐν τῷ
τόπῳ τῷ καλεσμένῳ πάπαγι, ἐν
ᾧ καὶ πλησίον ὅτι χωρίον ἐπονομαζόμενον ζαπαξί, ὃ ἐρμηνεύει

κοινὸν-

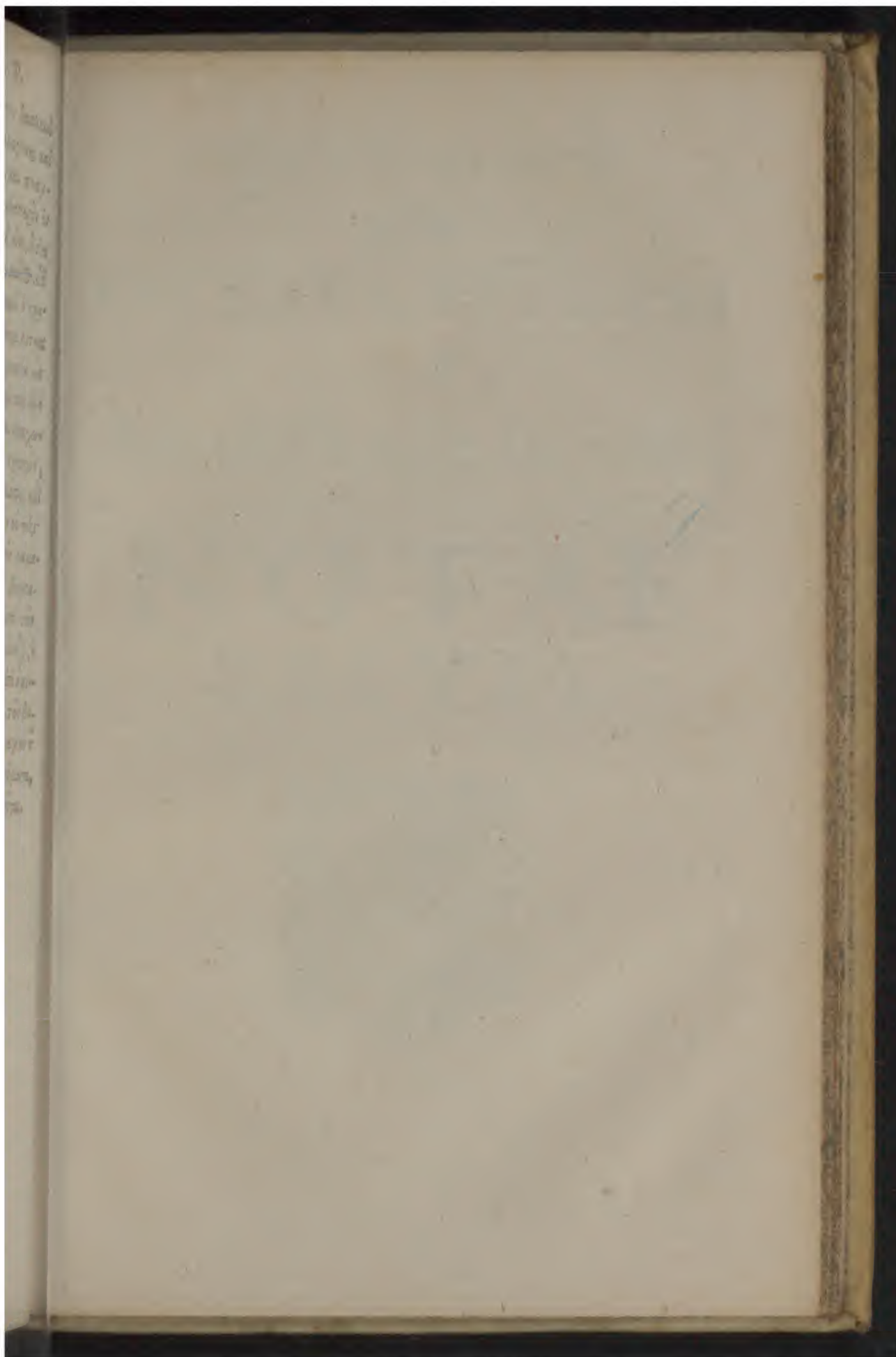
ἡσυχίᾳ, ὅτιν ἐκεῖσε βρύσις ἀφ' ὧν
 ἀναδίδουσα ἐν τῷ χωρίῳ τῷ καλε-
 μένῳ χαμύχ. τὸ δὲ χαμύχ ὅτιν
 ὄνομα ἔστιν ὡς ἂν ἀφ' αὐτοῦ ἀν-
 ὁρῶς τὸ χωρίον· τὸ ἐν χωρίῳ ἐκεῖνο
 διὰ τὸ τοῦτο ἐκλήθη χαμύχ· ἀπέχουσι
 δὲ οἱ τοῖστοι τόποι ἀπὸ τῆς θα-
 λάσσης ὁδὸν ἰδιοκαβαλίου ἡμέρας
 μίας· ἰστέον ὅτι ἐν τῷ θέματι δερ-
 ζηνῆς, παλαιοῦ ἔστι χωρίον τασα-
 πύς, καὶ ἔστι χωρίον ἔστι ὄνομα ζομένης
 ὁπισθοπύς, ὅτι πηγὴ ἀφ' ὧν ἀνα-
 δίδουσα· ἰστέον ὅτι ἐν τῷ θέματι ἔστι
 τζιλιάπερτ ὑπὸ τὸ χωρίον τοῦ
 ὡς ἂν ἀφ' αὐτοῦ ἀναδίδουσα· ἰστέον ὅτι ἡ ἐναν-
 τία τῶν βασιλικῶν κελεύσεων βύ-
 λη ὡς διαπεράξασαι, ὁφείλουσι
 τῶν κατὰ τὰ ὅσα εἰσρεθῶσιν ἐν τῇ
 πόλει χρυσωπικῆ καὶ καράβια μὲν
 ἔστι ῥόμους ὡς εἰσκομίζεσθαι. οἱ δὲ
 ναῦται καὶ ἐπιβάται χρυσωπῆται,
 ἵνα δεσμώωνται καὶ ἐναποκλείωνται
 εἰς τὰ ἐργαλεῖα, εἴθ' οὕτως ὁφεί-
 λουσι ἀποσταλῆναι τρεῖς βασιλι-
 κοί· εἰς μὲν τῇ παρελίστα ἔστι θέ-
 ματι τῶν ἀρμενιανῶν, ἕτερον δὲ
 ἐν τῇ παρελίστα ἔστι θέματι πα-
 φλαγονίας, καὶ ὅλῳ ἐν τῇ πα-
 ρελίστα ἔστι θέματι τῶν βυκκί-
 λων, ἵνα πάντα τὰ χρυσω-
 πικῆ καὶ καράβια κατὰ τὴν πόλιν, καὶ ἔστι μὲν
 ῥόμον καὶ τὰ καράβια εἰσκομίζωσι,
 τὰς δὲ ἀνθρώπους δεσμώωνται καὶ ἐναποκλείωσιν εἰς δημο-
 σίας φυλακάς· καὶ ἀναγράφουσι περὶ τούτων καὶ ὡς ἂν δεξῶνται. πρὸς

Zapaxi appellatur, id est,
 pulvis, scaturigo est, quæ
 vlcera reddit; exstatq; al-
 tera eiusdē efficacīæ in agro
 Chamuch, qui à Chamuch
 auctore suo nomen habet.
 Distant verò loca hæc à
 mari spatio quod vno quis
 die proprio equo conficere
 posset. In Derzenes quoq;
 themate, prope agrum Ta-
 sapii & Episcopii, itidem
 fons est vlcus excitans, vt
 & in themate Tziliapert in
 loco qui est agri Srechiaba-
 rax. Quod si autem Cher-
 sonitæ rebellionē tentent,
 aut imperatoris se iussis opo-
 ponant, omnia eorum ca-
 rabia, quæcunque inueni-
 entur, cum oneribus in vr-
 bē introduci debent; nautæ
 verò vectoresque Cherso-
 nitæ in carcerē & vincula
 cōici, atque inde tres è co-
 mitatu imperatoris ablega-
 ri, vnus versus oram mari-
 timam thematis Armenia-
 corum, alter versus Paph-
 lagoniæ, tertius versus Buc-
 cellariorum, qui Cherso-
 nitica carabia omnia com-
 prehendant, & ea quidem
 simul cum oneribus in vr-
 bem adducant, homines
 verò vinctos in publicis
 carceribus concludant, ac
 dimittant, prout ipsis vide-

bitur: Præterea prohibeant, ne Paphlagonicæ, Buccellaricæ ac Ponticæ naues in Cherfonem traiciant cum frumento, vino, aut aliis denique reb. necessariis. Deinde rescindet quoque prætor decē libras quæ è filco Cherfonitis penduntur, & alias duas quæ ex pacto dantur, & tūc Cherfone discēdens in aliā se urbem conferet, illicque commorabitur: Cherfonitæ enim, nisi in Romaniā præsidia agant, coriaque ac favos vendant, quorum commercia cum Patzinacitis habent; item nisi ab Aminso, Paphlagoniā, Buccellariis, obiacenti-
pusque Armeniacis, quæ illic proueniunt res aduehantur, vitam tolerare non possunt.

τάτοις ἵνα οἱ ταῦτοι βασιλικοὶ
κωλύωσι τὰ παφλαγονικὰ καὶ
βυκελλαρικὰ πλοῖα, καὶ πλαγι-
τικὰ τὸ πόντον, ὥστε μὴ διαπερᾶν ἐν
χερσὶνι μὲν Ἰτίου, ἢ οἴνου, ἢ οἶας
δύποτε χρείας, ἢ περὶ γυμνασίου. εἰδὲ
οὕτως ὁφείλει δέξασθαι καὶ ὁ στρα-
τηγὸς τὸ κόψαι καὶ ταῖς δέχαι λίτρας
ταῖς διδομέναις ἀπὸ τῆς δημοσίας εἰς
τὸ κάστρον χερσὶνι, καὶ ταῖς δύο
τῆς δακτύλου, καὶ πέντε καὶ ἑκατὸν ἀναχω-
ρήσαι ἀπὸ χερσὶνι τὸν στρατηγόν,
καὶ ἀπὸ τῆς ἐν ἑτέρῳ κάστρῳ, καὶ
καθεστῆναι ἐκεῖσε. ὅτι ἐὰν οὐ ταῦτα
δύωσιν οἱ χερσὶνι εἰς ῥώμα-
νίαν, καὶ περὶ πωλείωσι τὰ βυρσά-
νια, καὶ τὰ κηρία, ἅπαν ἀπὸ τῶν
πατρίων καὶ τῶν περὶ γυμνασίου, ὥστε
δύνανται ζῆσαι. ὅτι ἐὰν μὴ ἀπὸ ἀμιν-
σο καὶ ἀπὸ παφλαγονίας, καὶ τῶν βυ-
κελλαρίων, καὶ ἀπὸ τῶν πλάγιων τῶν
ἀρμενικῶν περὶ ὧσι γινώματα,
οὐ δύνανται ζῆσαι οἱ χερσὶνιται.

F I N I S.

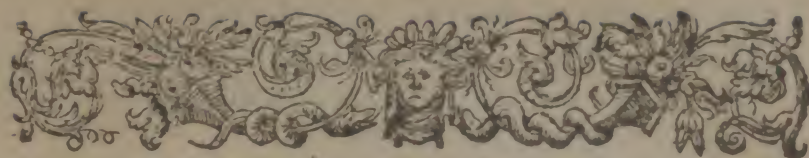
IOANNIS MEVRSI
AD
CONSTANTINVM
DE
Adminiftrando Imperio,
NOTAE
BREVES.

BENIGNE LECTOR,

 Ompellabo te hîc in limine, sed paucis. Accipe Constantinum hunc, & probe-
neficio, si non gratiam, certè favorem
redde. Nihil præter istum peto; neque magis in
proclivi quicquam tibi dare. Scias autem unde
habeam. Descripsi ante quatuor amplius annos ex
Codice qui est in Bibliothecâ Palatinâ, & Ioannis
Baptistæ Egnatij olim fuisse perhibetur. Sed neq:
dissimulandum hîc censeo, quam multum hoc ipso
nomine debeam viro ampliss. Georgio Lingelshe-
mio, Ser^{mi} Electoris Consiliario, qui vt in literas
ac literatos omnes, & in me privatim egregiè ad-
fectus est, omnem illam instructissimam Biblio-
thecam pro arbitrio tractandi veniam mihi à
Principe suo impetravit. Quin accessit huc quo-
que comitas V. C. Jani Gruteri, eius præfecti, per
quem liber mihi quotidie ad eam accessus patuit.
Quo beneficio ad eò me quidem vterque sibi de-
vinxit, vt publicè id hic profitendum existimave-
rim. Ago igitur gratias quàm possum maximas:
quas tu quoque agas licet: si quidem operis huius
editione gratiam à te vllam ego iniui. Hoc vole-
bam nescius ne esses. Vale, & quisquis es,

ÆTERNITATEM COGITA.

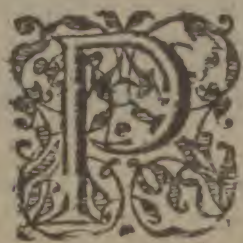
IOANNIS MEVRSI

AD

CONSTANTINVM

De

Administrando Imperio
NOTÆ BREVES:

Agina 4. *μτ' ἐμβελείας*] Scribendum, *ἐμ-
βελίας.*

καὶ μεγαλεπίβελ] Lege, *καὶ μεγαλεπή-
βολ*.

διδασκαλίας] Scribe, *διδασκαλίαν.*

(υνεπαθέν)] Scribe, *ὑνεπαθέντα.*

ἀπλείσου] Scribe, *ἀπλήσου.*

ἡμερονομίας ὅ ἐστιν] Scribe, *ἡμερονομίας τε ἐστιν.*

Pag. 5. *καὶ ἀντετάσσει*] Scribe, *καὶ ἀντιτάσσει.*

λείπει] Scribe, *λήπει.*

κλέπων] Lege, *κοπὴν.*

Pag. 6. *ὁδηγήσει*] Scribe, *ὁδηγήσει.*

πολυγραφίας] Scribe, *πολυγραφίας.*

Pag. 7. *καὶ ὑψηλὸν*] Scribe, *καὶ ὑψηλοῦ.*

ἀπαγγελίας] Lege, *ἀπαγγελίας.*

a 2

ἀποκεισάειον μὲν ξενίων] Nicetas in Man. Commen-
lib. vi. πέντε ἀποκεισάειν πρὸς βασιλέα πάλιν
ἀπὸ εἰρήνης διαλέγει. Videndum est Glossarium no-
strum Græco-barbarum.

ἢ τοι ὄψιδας] ὄψις est purum putum Latinum, Ob-
ses. Anonymus De bello sacro.

νᾱ τέκετε μὲν πμῆς ὄψιδα εἰς τὸ κάστρον.

Occurrit quoque apud Nicetam in Isaacio, lib. ii

καὶ κυρσούην] κυρσούην, est *cursare*. Excursiones facere.
Prædari. Codinus. ὁ πρῶτος ἐξέτωρ ὅτι καὶ δηφένσας τῶν
κυρσούων. Postea: ὑπὸ τῶν κυρσουμένων πάντα τὰ
ποικίλια, ἀνομάζον φυπλία, ἐθῶς ὅτι λαμβάνειν τὸ πρῶτο-
εξέτορα.

καὶ τὰ λεγόμενα κλήματα] Interpretatus sum τὰ κλή-
ματα, Pagos. Nescio satis, an recte. Alius divinet melius
hoc loco. Occurrit iterum eadem notine hæc infra ca-
pite x. & xi.

Pag. 8. πειδούσι τὸ ρωσίαν] πειδούσι est *prædari*. Ety-
mologici Aucl. ληίζω, τὸ πειδούω. Corruptum est apud
Hesychium, Constantinum in Tacticis, & Cantacuze-
num adversus Saracenos Apolog. i. Vide Glossarium
nostrum.

καὶ τῆς βοηθείας καταπολάβειν] Scribe, καὶ τῆς βοηθείας
καταπολαύειν.

Pag. ii. οἶον βλαπία] Aquarius βλαπλίον βιζάνιον,
ὅστις τῆς εἰνὸς τῆς πορεύσεως. Anna Comnena lib. iii. τὰ
ἐκαστὸν βλαπία ἐσάληξ διὰ τὸ πρῶτο πειδέειν κωνσταντίνου. Sæpe
occurrit apud Cedrenum, Codinum, & Nicetam.

πράνδια] Glossæ Isidori. *Prædium, genus Zonarum*.
Monachus Sangallensis de Carolo Magno, lib. ii. Te-
nuissimas illas pelliculas, vel tenuiores brandeas extrahere
cøpissent. Reperitur quoque apud Landulphum Saga-
cem in Iustiniano, & Siebertum in Chronico,

χαρίεια] Lego, χαράεια, suntque Armillæ. In Glossis
Lati-

NOTÆ IN CONSTANT.

Latino Græcis vocantur *πειχέια*.

[*Σήμεντα*] *Σήμενον*, merè Latinum est, *Segmentum*: ita iudicat eruditissimus amicus noster, Petrus Scriverius, cui assentior.

πέπειν] In hâc voce hæret mihi aqua. An *Bebum* intelligit? fortassis. Amplio tamen.

δερμάπα ἀληθινὰ] Græci posteriores *ἀληθινὸν* ponunt pro *purpureo*, Balsamon ad conc. *ἀμφιέννυ*] ὃ καὶ *ἀληθινὰ ὑποδήματα*, καὶ καθολικαί μὲν ἀληθινοῦ *σελοχόμιν* καὶ αὐτὸς βασιλεῖς. Trebellius in Claudio dicit, *Chlamydes veri luminis*. Illic videndus V.C. Isaacus Casaubonus.

Pag. 12. καὶ διασώσας] Græci recentiores *διασώζειν*, pro *ἐδηγεῖν* dixerunt. Gregorius Nyssenus de Eun. Hierosol. *ἀμήχανον γὰρ γυναικὶ τοσούτῳ ἔδῳ διαδραμεῖν εἰ μὴ τὸ διασώζοντα ἔχῃ*. Hinc *διασώσης* hic apud Constantinum, & Luitprandum in Legat. *Sicque nimis, ut res poscebat, turbatus, διασώσῃ*, id est, *auditori meo*, quinquaginta aureorum res pretio dedi. Et occurrit illic bis, terve. Nonster etiam *ἀποσώσω* infrà vocat.

ξενάλια ἱκανὰ] *Ξενάλιον*, quod veteres Græci *ξένιον* dicebant. Hinc *ξεναλίζειν*. Dona hospitalia dare. Male Suidas interpretatur, *συναθερίζειν*.

τὸς ἀνθρώπους αὐτῶν] Noviter, *ἀνδρωπῶ* pro famulo. // Sic cap. sequenti. ὅς καὶ εὐρὼν μιλύς διὰ ἀνθρώπου αὐτοῦ ὁ βασιλικὸς ἐνὶ οὗς τῶν χυανδίων μένων. Item Gallis quoque est, *Homme*.

Pag. 13. μὲν χυανδίων] Cedrenus. *ἀπέστειλεν ὅπῃ ἀγχιθρον χυανδία βχ'.* βορρά ὃ πνεύσας] ἀπώλετ' πλὴν ἐλίγων. Vide Glossorium nostrum.

Pag. 14. καὶ τὰ ζάχνα αὐτῶν] Suidas, *δελὸν, παρὰ ῥωμαίοις σημάσια τῆς ἡμέρας καὶ ἡμερῶν, ὅτε πρὶν ἢ ἐκ πάλεως, ἢ ἐκ πνῶ τόπος ἀποσαλῇ. οἱ δὲ ζάχνον.*

Ἐ γὰρ κληκεῖν *γαβειήλ*] Huius Gabrielis non aliter fit mentio in *Historiâ Byzantinâ*.

ἢ καὶ παῖδ' αἰσὶ] Sic ille de Cretenſibus :

κρήτες αἰεὶ φεῦσαι, καὶ παῖδ' αἰεὶ, γαστέρες ἀργαί.

Pag. 15. ἢ αἰεὶ ἐκείσε κρηοκμείζουσι] κρηοκαίειον est æſtas.
Sic ipſe hic poſter alibi infra. ἔχ' ὃ τὸ τοῦτον κάσρον κί-
κλον αὐτῷ ὄρη ὑψηλὰ, ὥς μόνῳ τῷ κρηοκμείῳ βλέπεν ἡ-
λιον. Hodie κρηοκέρη dicunt. Corona pretioſa, κρηοκέρη
Æſtas. Δέρῃ, Gadarus De vulpe & Lupo.

χειμόνα δὲν ἐδύνεον, οὐδὲ τὸ κρηοκέρη.

Hinc κρηοκμείζουσι hoc loco, Æſtatem tranſigere.

Σφενδοθλάβῃ ὁ ὕδρ' ἰγλῶρ] Suidas. ἰγλῶρ, ἐπιπικόν. Apud
Zonaram ſcribitur, ἰγκηρ, in vita Michaelis & Theodo-
ræ. Sphendosthlabi autem mentio pluries apud Ce-
drenum, & Zonaram.

καλάρχον] Scribe, καλέρχον.

ἐπὶ τὸ κάσρον κιάβα] Infra ſcribitur κέβα.

οἱ πακπῶ] αὐτῶν] Vox alibi non lecta, πακλιώτης.

Constantinus noſter vitur etiam alio loco. καὶ λοιπῶν
πακλιώτικος. Ἐκλάβων, οἱ πινές εἰσι πακλιώται τῶν ρῶς. Nihil aliud ſigni-
ficat quam Fœderatum & Tribunarium. Hinc quoque
πακλιώτικος. Infra: κατέρχον] εἰς τὸ βιτετζέβη, ὅπερ ἐστὶ
πακπῶλικὸν κάσρον τῶν ρῶς.

κόπησι τὰ μονόξυλα] Leo Conſtitut. xvi i. ὅτιν' ἔθῃ
πολλὰς γαφύρας γίνεσθ' ἢ διὰ μικρῶν πλοιαρίων τῶν λεγόμε-
νων μονοξύλων.

Ἐ χειρὶ ἀνοιγμένῃ, λῶίκα λυθῇ ὁ παρελός] Veteribus
hieme maria claudabantur, vere aperiebantur. Theodo-
retus de provident. Serm. i. Ἐ μὲν χειμῶν ὁ λήρον, καὶ
Ἐ φάρ' ὑπολάμπον, λῶίκα πλείους τῶν ἀνθρώπων οἱ περὶ
τὴν ἐργασίαν πόνοι, ὁδοιπορεῖαι τὴν ἐκδημίαν, καὶ ἀπὸ λιμένων ἀ-
ναγωγαί, καὶ θάλαττα ἐσφορεσμένη, καὶ τῆς χειμερινῆς ἀπηλλαγ-
μὴν τεραχτή, &c. Hieronymus in epistol. ad Eusto-
chium: Tandemque exactâ hieme, aperto mari, redeunt i-
bis ad ecclesias suas episcopis, & ipſa voto cum eis ac defi-
derio navigavit. Claudebantur vero maria apud Græ-
cos

cos quidem sub occasum Pleiadum. Hesiodus lib. 11.

εἰ ὅτε ναυπλίας δυσσεμέλυσ ἱμερῶ αἰρεῖ,
 εἴτ' ἂν παλῆάδες ᾗέν' ὄβριμον ὠρίων
 φεύρουσα πῖπλων ἐς ἠερεϊδέα πόντον,
 δὴ τότε πανοίων ἀνέμων δύσιν αἵηται,
 καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

Et quæ sequuntur. Dicebaturque nautis id tempus

πανδυσία. Proclus ad illum locum: καὶ οἱ γε ναυτικοὶ παν-
 δυσίαν καλεῖσι τῆτον καὶ χειρόν. Aperiebanturque Baccha-

nalibus. Patet ex Theophrasto in Charactere ἀδολοχίας.

καὶ καὶ θαλάτταν ἐκ διονυσίων πλώϊμον εἶναι. Et tunc Dianæ sa-

cerdotes eundem carinam deæ dedicabant, & commea-

tus primitias libabant. Apuleius Miles. xi. ex persona

Dianæ: *Diem, qui dies ex istâ nocte nascetur, æterna mihi*

nuncupavit religio: quo sedatis hibernis tempestatibus, & le-

nitis maris procellosis fluctibus, navigabili jam pelago, ru-

dem dedicantes carinam primitias commeatus mei libant

sacerdotes. Apud Romanos clauduntur 111. Id. No-

vembr. & aperiebantur vi. Id. Mart. Vegetius De re mi-

lit. lib. iv. cap. xxxix. *Ex die igitur 111. Id. Novembr.*

usq; in diem vi. Id. Mart. maria clauduntur. Et dies

aperiendi eundem festus erat, solennique certamine, &

publico spectaculo celebrari solebat, ut discimus ex co-

dem Vegetio ibidem.

Pag. 16. εἰσέρχοντο εἰς καὶ κίοβα] Scribe, εἰς τὸ κίοβα. Su-

pra κιοάβα indigitatur. καὶ ὅπισθεν ἔπει τὸ κάσεν τὸ κιο-

άβα.

καὶ πέλλας] Non temere πέλλας occurrit inter instru-

menta navalia. Observandum itaque.

καὶ καρμὸς] καρμὸς, pro καρμός. Sic κόρπῳ, pro κόλ-

πῳ, & talia: quæ anuotamus suo loco in Glossario no-

stro.

ὅσον τὸ πλάτῳ τζυκανιστήρις] Tzycanisterium locuſ

Constantinopoli erat pilæ ludæ destinatus. Cedrenus.

ἡ μέρις μὲν ἐν τῷ ἱππικῷ περιβλήνῳ, ἑτέρα δὲ καὶ τὰ ἐξόν-
βιτα, ἧ δὲ λοιπὴ καὶ τὸ τζυκανισμὸν. Itaque emendandus
est Codinus in Orig. Constantinop. ὃς εἰς ἧς ἔρχετο ἀπὸ τῆς
τζυκανισμῶν, καὶ τῶν μεγάλων, καὶ τῆς ἀκροπόλεως. Male hodie
editur, ἀπὸ τῆς τζυκανισμῶν. Videndum est Glossarium
nostrum.

ἀλλὰ πηλίσιον (κἀνώσαντες)] Κἀνώσιν est *appellere, ex-
scendere*. Sic apud Nicetam in Isaacio Angelo, lib. i. τὸ
ζὸ Κικελικὸν ναυτικὸν εἰ ποτε καὶ χέρσον περικυψεν, ἢ ἐσκά-
λωσεν, ἐνθὺς τοῖς βέλεσιν ὡς ὕδατι σαγόνιν παντίθεν κα-
ταπλήμενον. ὡς κέλυφον χυθῶναι τὰ τῶν νηῶν ὑπέτρεχε κα-
τασρώματα. Et ἀποκινῶν, *discedere*. Occurrit infra apud
hunc nostrum.

Pag. 17. οἱ μὲν πλῶρα] Scribe, οἱ μὲν πρῶρα.

οἱ δὲ καὶ εἰς τὴν περιμναν] Scribe, περιμναν.

κοινοβούμενοι] Scribe, κοινοβούμενοι: vel certe, κοινοβό-
μενοι. Nam κοινεύειν, est, propter incedere, appropinqua-
re. Glossæ Græcobarbaræ: ὁ πηλίσιον βαίνων. ὁ πῦρ ἔρχεται
Κιμά. ὁ ποῦ κοινεύει. Iterum alibi, παραδαλάσιν, ὁ πῦρ κοινεύει
τῆς θαλάσσης. Occurrit illic pluries.

ὁρθόπλωρα] Scribe, ὁρθόπρωρα. Nisi malimus confundi
inter se λ & ρ. Ergo supra πλῶραν quoque, non πρῶραν
erit scribendum. Sic καδύλαειν, pro καδύλαλι. Bal-
samon ad Nomocan. Photii Tit. vii. i. cap. i. ἐδὲ δὲ τὴν κα-
φαλὴν αὐτῆς ὡς καδύλαριν παλαιαρχικοῦ (κἀπέδωκε μὲν) τῆς
χευσῆς τιάρας. Et extat Dissertatio, quam una cum Nilo
vulgarunt viri docti, cuius hæc inscriptio: ἀρχὴ διαλέξεως
τινὸς γεωικοῦ καὶ καδύλαρίων τινῶν ἀπὸ πρεσβέτερας δώ-
μης.

φυλάτιν τὴν βίγλαν] βίγλα, Latinum *Vigilia*. Ety-
mologici auctor: φρυκτωρία εἶναι ἢ παρ' ἡμῖν λεγόμενη βίγλα.
Hinc βιγλάτωρ, βιγλεύειν, βιγλιατικόν, βιγλίζειν, de quibus
in Glossario nostro.

Pag. 18. τὰ ψυχάρια μὲν τῶν ἀλύσεων] ψυχάρια, pro
λετῶν

servo recentioribus Græcis ponitur. Constantinus Porphyrogeneta Novell. v. ὑπὸ ἀπολωλότῳ φυχαρίῳ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ δέματι εὐρεθέντῳ, παρέχῃ ὁ δεσπότης νόμισμα ἐν. Anonymus de arte Persicâ, ἡ θλίψις ζημαίνῃς ἰσδάως, φυχαρία, μαύρος, καὶ λοιπός.

μίλια ἐξ] μίλια, sunt *Millia*, sive *Milliaria*. Suidas. μίλιον μέτρον γῆς. Simeon Metaphrastes in vita S. Theclæ. ὅρῳ τῷτο χυμαπίζει κοδαραμῶν ἐνὶ μιλίῳ ἀπὸ τῆς πόλεως.

καὶ τὰ πετζίμεντα] πετζίμενον è Latino est, *impedimentum*. Hactenus nunquam alibi mihi lectum.

ὁ δὲ βέσσμα νερόν] νερόν, *Aqua*. Glossæ Græco-barbaræ: ὕδωρ ἀθροισόν, καὶ συλλεκτόν νερόν (σφερόμενον, καὶ συναρμόμενον. Hinc apud Myrepsum: νερόν κυμπέσης. νερόν τῆς ζωῆς. Et composita: νεροκάδμα, νεροέλινα. In quorum explicatione valdè hallucinatur Fuchsius, ut ostendimus in nostro Glossario.

καὶ διαβαίνοντες εἰς τὸ λεγόμενον πέεσμα ἔ κεσβίς] Scribe, καὶ διαβαίνονται.

Pag. 19 ὅσον καὶ φάνην (αγίτην] αγίτη, Latinum, *Sagitta* Achmes cap. ccxlix. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι (υναγὴ βέλη, ἢ τοι (αγίτας, καλὰ ἀνθρώπων θάνατον μελετήσῃ. Passim apud auctores posterioris ævi occurrit.

εἰπῆσι ἡ καὶ (καφία] Quid sibi hoc velit, non satis capio. Amplius inquirendum est.

ἐν ἡ δὲ καὶ ἡ νῆσῳ ἔ ἀγία ἐδαιρίς] Scribe, αἰθερία. Sic rectius infra.

Pag. 20. παρὸς ἐπιήδει] Scribe, χαρὸς ἐπιήδει.

ἀποσκηλῶσαντες] ἀποσκηλῶνεν quid sit, supra dixi.

εἰς τὸ ποταμόν τὸ ἐπλερόμενον ἄσπερ] ἄσπερ, *Album*. Fasti Siculi. φορέσεις σιχαρίν ἄσπερ παραγαῦδιν. Glossæ Græco-Latinæ. ἀσπερίτης, *Candor*. Plura in Glossario nostro annotamus, illic videnda.

τὸ δ' ὁ δανυβίς ποταμὸς λεγόμενον παρὰ κλάδιον] Nihil aliud est παρὰ κλάδιον, quàm quod Divergium dixit Sículus Flaccus de condit. agror. & Auctores De Limit.

Pag. 21. εἰς τὰ πολύδια] Scribe, πολύδεια.

περιδούει] Etymologici Auctor. ληίζω, τὸ περιδούειν. Restituenda hæc vox est Hesychio, Constantino in Tacticis, & Cantacuzeno adversus Saracenos Apolog. 1. Vide Glossarium nostrum.

Pag. 22. μὲν φασάτον] Basilii de exercit. Grammat. φασάτον, ὁ σεφίος. Sic Latini quoque recentiores Fossatum dicunt. Occurrit passim.

ἡ μαύρη λεγόμενη βυλαρεία] Corona pretiosa. μαύρον. Nigrum. μέλαν. Alexius Rhetor. Doctr. 111. ὁ ἥλιος δέ- λει ἡνὶ φησὶν ὡσὺν (καὶ) τείχην μαύρον, καὶ ἡ (καὶ) λυγρὴ ὡσὺν αἶμα. Nicetas in Man. Comn. lib. vii. τῆς λευκῆς θεᾶς ἀναχωρῶν, τῷ δ' μαυρῷ προσεγγίζων χήματι, ὑπρεπείας καὶ ἔως εἶχετο.

Pag. 24. ἡ σεμμάτων] σέμμα, pro coronâ dixerunt, aut diademate: Codinus: ὅπερ καλεῖται νῦν σέμμα, ὠνομάζετο παλαιά διαδήμα. Frequens est apud scriptores posteriores.

ἀπὸ ἡμῶν καμελαύκια ὠνομάζετο] Scribe, ἀπὸ ὑμῶν. Ita statim infra: καὶ τὰ σέμματα, ὅπερ ὑμεῖς καμελαύκια λέγετε. Hesychius. πάρα, λόφος τῆς περικεφαλαίας πεπιθήμενος κεφαλῇ, Achmes c. ccxix. τὸ καμηλαύχιον ὑπὲρ βασιλέως εἰς τὸ αὐτῆς καὶ εἰς τέκνον κρίνεται. Apud Bedam de Tabernac. lib. 111. cap. vii. perperam est quod hodie editur. Super caput autem gestat pileum in modum parvuli calama- ci. Scribendum enim, calamauci.

ὡς καὶ ὁ δεὸς βασιλέαν ἐποίησεν] Græci recentiores accusativos singulares pro rectis ponunt. Hinc βασιλέα hoc loco, pro βασιλεὺς. Sic ἀνδρα, pro ἀνὴρ. Anonymus de bello sacro:

ἔβρεν

ἔβρεν ἐκεῖ τ' μισρὲ τζᾶν τ' ἀνδραν τῆς ἐκείνων.

Sic γυναικα, pro γυνή. Corona pretiosa. ἡ γυναικα ἐπὶ δεω-
ρεῖ καθ' ἡμερινόν. Item, εἰκόνα, pro εἰκόν. Glossæ Græco-
barbare. ἀβιλύκη εἰκόνα. Vnde Icona similiter dixit Me-
tellus in Quirinal.

His confinia iuncta
Discernuntur iconâ,
Quæ fert saxeâ saccum
Distentum satis, æquè
Saxi pondere durum.

Pag. 25. ἀνῶθεν τῆς ἀγίας τεράπεζης] In templis Græco-
rum τὸ βῆμα quod vocabant, duo habebat altaria, alte-
rum maius, alterum minus. Illud in medio situm ἀγία
τεράπεζα, hoc ad sinistrum πρεθεσις appellabatur, ut di-
scimus ex Simeone archiepiscopo Thessalonicensi libr.
de Templ. Sacerdot. & Mystag. Majoris meminit hic
Constantinus, & Cedrenus de offic. Ἐν μὲ οὖν πρὸς αὐτὴν
δυναμῇ, κατὰ τ' τοῦτον ἐσπεινὸν εἰσέρχεσθαι τ' βασιλέα εἰς τὸ
ἀγιον βῆμα, καὶ θυμᾶν τ' ἀγίαν τεράπεζαν. Vtutiq; com-
plectitur Ioannes episcopus Citr. in Resp. ἐπὶ τῇ ἀναφέ-
ρεῃ εἰς τ' ἀμβωνα πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ τῶν ἀγίων δόξων ἐν τῇ
τῇ εἰς τ' ἀγίαν τεράπεζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῇ εἰς τ' πρεθεσιν ἐ-
πανόδῳ.

ἐν τῷ θυμῷ] Constantinus θυμῷ καλεῖται, quod
aliàs βῆμα, & ἐρετρίον.

τὰ ὅλοιπα ἱμάτια βασιλικά] Scr. ἱμάτια καὶ βασιλικά.

ἐν τῇ πρεσελεύσει] Codinus: καὶ διερχομένῳ τῷ βασιλεῶς
εἰς πρεσελεύσειν τῶν ἀγίων, ἡ πλύσις αὐτῶν ἐκεῖσε, αἰτῶν λό-
γον συμπραδείας τῷ μὴ φοβηθῶναι. Balsamon ad Concil. διὰ
τὸ τὸτο καὶ ἐν τῇ ὁπιδήπολι γυμνάσει πρεσελεύσειν αὐτῷ, καὶ
ἐν τῇ θεῶς τέτων ἐρετρίσει, διὰ βασιλικῇ λώρῃ τ' κεφα-
λίῳ καλύπτῃ. Cedrenus: Συνήθως ὁ πρεσελεύσειν γυμνά-
σεως κατὰ ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἐν τῷ ταῷ τῷ αἵνι μωκίῳ, &c.
Ita corrigendum monui in Glossario meo, vbi plura
de procelsionibus his ecclesiasticis.

ἀναδεμαπίζεσθαι, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύττεται] Scribe, ἀναδεμαλίζηται, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύτληθ].

Pag. 26. καὶ τὸ (υκλήτου) Scribendum, (υκλήτου).

εἰς γὰρ πρὸς τῶν βασιλέων, λέων ὀνόματι] Glycas in Anal. Post Copronymum, eius ex coniuge Chazarâ filius Leo quinque annis imperavit : religiosus ac pius quidem ille ab initio, verum ubi coronam ecclesie donatam gestasset, carbunculi morbo vexatus, ardenti febre tandem extinguitur. Sed de coronæ huius dedicatione dissidium est. Noster hic Constantinus Magno ascribit, Cedrenus Heraclio, Zonaras Mauritio. Non facilè concilio. Certè pro Constantino stat etiam Nicetas in Andronico Comneno, lib. 11. τινὸς τῶν νεοκόρων τὸ ἔμεγάλη κωνσταντίνου εἶπε, ὅπερ ἀνωθεν ἀπηώρητο τραπέζης τῆς μουσικῆς, κατενεγκόντες διὰ κλιμάκων, καὶ τῇ ἑῷ ἰσακίᾳ κεφάλη ἐφαρμόσαντες.

κακὴν κακῶς ἀπερρήξατο ζεῖν] Scribe, κακὴν κακῶς ἀπερρήξατο ζωὴν.

περὶ τῆς ὑγροῦ πυρός] Nicetas in Isaacio Angelo, lib. 1. ἐν τῇ ταύτῃ οἰκίᾳ τῶν δυσλῶν πορνολίων τὸ ὑγρὸν πυρ, ὃ τοῖς εἰσεσιν ἐφυπνῶν (κεύεσι, κατὰ τὰς ἀσραπὰς ἐξαίφνης περὶ ἵσκι τὰ ὄξυλα, καὶ περιωρῶν κατὰ τὸν διεκπίμπλον ἀφίεται. Primus autem ignem hunc, eiusque usum, Constantinopolitanos docuit Callinicus quidam Ilio advena, temporibus Constantini Pogonati. Narrat infra hic noster sub finem cap. XLV111.

Pag. 27. πρῶτον βασιλεῖ χεισανῶν] Scribe, πρῶτον βασιλεῖ χεισανῶ.

ἀγίῳ κωνσταντίνῳ] Sic supra : καὶ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ καὶ μεγάλου κωνσταντίνου ἔστιν. Balsamon de privilegio patriarch. παρὰ τῆς ἁγίας ἰσαποστόλου μεγάλης κωνσταντίνου ἄρτι πρῶτως ὁρδοδοξήσαντες. Et certè inter divos relatus fuit cum matre Helenâ Constantinus, dicatusque ei dies festus XXI. Maii, ut videre est ex Menologio Græcorum, & Man. Com.

21. Maij.

Commeni Constitut. de Feriis, cuius hæc verba: ἡ ἡ
μαίς, διὰ τὸ μνήμην τῷ εὐαγγελιστῷ Ἰωάννου τῷ θεολόγῳ ἡ ἡ,
διὰ τὸ τῷ ἀποστόλῳ Σίμωνι τῷ ζηλωτῷ. ἡ καὶ, διὰ τὸ μνήμην
τῶν ἁγίων καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων, κωνσταντίνου καὶ
ἐλένης.

Pag. 28. τὸ τοιοῦτον ἐπιχειροῦντα ποιεῖν] Scribe, τὸ τοιοῦτον
ἐ. ποιεῖν:

καὶ ἐκ τῶν] Scribe, καὶ ἐκ τῶν.

Pag. 29. χεῖται τοιούτοις ῥήμασι καὶ τὸ τοιαύτως αὐτῶν πα-
ράλορον σκοπεύουσαι αἰτησιν, λέγονται] Scribe, χεῖ σέ τοιού-
τοις ῥ. καὶ τ. α. π. α. αἰτησιν λέγονται.

ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἦν ἐκ τῶν τοιούτων ἔχε μωρῶν] Ergo
in Galliis natus est Constantinus Magnus. Sed dissen-
tiunt Historici. Cedrenus Daciam terram eius natalem
facit. ἐχθρόνησεν (ὁ κωνσταντίνος) ἔξ ἐλένης τῆς πρώτης αὐτοῦ
γαμικῆς κωνσταντίνον τὸν μέγαν καὶ ἅγιον περὶ τὸ τὸ δακίαι πό-
λιν. Nicephorus Callistus apud Drepanum Nicomediae
natum tradit lib. vii. cap. xvi. Panegyrista Britanniae
assignare videtur, cum inquit: O fortunata, & nunc om-
nibus beatior terris Britannia, quæ Constantinum Cæsa-
rem prima vidisti.

Pag. 30. εἰ τις, ὡς ἡδη δεδήλωθ'] Scribe, ἡ τις, ὡς ἡδη δε-
δήλωθ'.

Pag. 31. ἐκρίτων] Scribe, ἐκκρίτων.

ὁ κωνσταντίνος ῥωμαῖος ὁ βασιλεὺς μετὰ βουλγάρων συνεπεπεία-
σεν, καὶ τὸ ἰδίαν ἐκρόνῳ δέδωκε τῷ κυρίῳ πέτρῳ τῷ βουλγάρῳ]
Romanus pace cum Petro Bulgaro Simeonis F. initâ,
neptem ei suam è Christophoro filio Mariam collo-
cat. Videndi Cedrenus, & Zonaras.

Pag. 32. αἰῶνες τε καὶ ὅπῃ οὐδὲ αὐτοκράτορος καὶ εὐδίστου
βασιλέως θυγάτηρ ἡ ἐκδιδόμενη ἐτύγχανεν, διὰ τρίτη, καὶ
ἐσχάτη, καὶ ἐστὶ ὑποχείρις] Rectè: nam primus erat Con-
stantinus, quo veluti in ordinem redacto per Romanum
Lacapenum, qui imperium inuaserat, Christophorus

hic, cuius filia Bulgaro nuptum data est, verè tertius appellatur, utpote maximus filiorum [Romani. Res nota ex Historiæ Byzantinæ scriptoribus.

Pag. 33. τὰ Συνικέσια] Scribe, τὰ Συνοικέσια.

πειρήνηδες πέφοικες] Scribe, πειρίνηδες πεφίληκες.

καὶ μήσες] Scribe, καὶ μίσση.

φιλεῖν ἀπορράζει] Scribe, φίλων ἀπερράζεται.

ἄρχω βυλομένους] Scribe, ἄρχειν βυλομ.

ἐν νόμοις καὶ δικαίως] Scribe, ἐν νόμῳ καὶ δικαίως.

Pag. 34. ρέων ὅ] Scribe, χέων δέ.

καὶ σαδιασμοῦ] Scribe, καὶ σαδισμοῦ.

διερμήναι] Scribe, διερμύς.

ζήναρ ὃ ὅτι ἰσμαὴλ ὑπόρον] Scribe, νήζαρ, sive νίζαρ. Ita constanter id nomē tradunt Anastasius, Theophanes, Cedrenus, Landulphus Sagax, & Anonymus in Saracenicis. Corrigendus verò per occasionem Cedrenus. νίζαρ ὃ ὅτι ἰσμαὴλ ὑπόρον παλῆς πάντων αὐτῶν ἀναγρύνει. Perperam hodiè editur, ὑπόρον περὶ πάντων. Scriptum fuerunt παῆς, hinc nobis περὶ fecerunt imperiti librarii.

μύνδαρ καὶ ράβειαν] Anastasius Bibliothecarius. Hic gignit filios duos, Mundarum scilicet, & Rhabiam. Et Cedrenus: οὗτο ὃν ἡνᾶ ἑοὺς δύο, μύνδαρ καὶ ράβειαν. Anonymus in Saracenicis, Theophanes, & Cyrillus in epitome Chronicā Arabiam, non Rhabiam indigerant. Qui autem omnibus Mundarus est, is Cedreno Mudarus dicitur, & Landulpho Sagaci Muhdar.

ὃ ὅτι μύνδαρς τί κη κέσαρον] Ita alii quoque nominant; sed apud Theophanem scribitur κέσαρον. Apud Landulphum Sagacem, Iliez.

καὶ κείσον] Ita apud Theophanem etiam. Cedrenus verò & Anonymus in Saracenicis appellant καί τον. Landulphus Sagax, Ziafons.

κα

καὶ θυμίμω] Cedrenus, καὶ θυμίμω. Anonymus in Saracenicis: καὶ θυμίμω. Theophanes: καὶ θυμίμω. Anastasius *Theominem* appellat: ut & Landulphus Sagax.

καὶ ἀσανδον] Qui *Aсандus* Constantino nostro est, is Cedreno *Affadus*, Theophani, Anastasio, & Anonymo *Afadus*. Landulpho, *Afydus*.

καὶ ἄλλους πῶς ὀνομάζουσιν] Lego, καὶ ἄλλους πῶς ὀνομάζουσιν, præcuntibus ad emendationem Cedreno & Anonymo. Theophanes dixit: καὶ ἄλλους ἄγνώστους. Landulphus, *Et alios ignotos*.

ἀλλὰ τὰ τέκταν] Landulphus lib. xviii. *Non sunt de tribu ipsorum, sed ex Getham, videlicet hi qui vocantur Amonite*.

Pag. 35. καλεμένη χαδίγα] Historia Longobardica. *Quædam autem matrona nomine Cadigam, quæ præerat cuidam provincia, &c.* Cedrenus: εἰς ἡλθε πρὸς πᾶσα γυναικαὶ πλεσίαν *Καδίστα* αὐτῇ, ὀνόματι χαδίγα. Anonymus: *Καδίστα* αὐτῇ οὕτως, καλεμένη χαδίγα. In Landulpho scribitur, *Eadiga*.

ἀρεθανὸς πρὸς μοναχῷ] Eiectus fuerat hic monachus Constantinopoli ἐκ μοναστηρίου Καλλιστράτι. Anonymus in Saracenicis: ὁπρὸς τὸν, *Κωνσταντίνου πρὸς τὸν μοναχὸν πρὸς ἀρεθανὸν* ἑκδιδόντα, διὰ τὴν κακοπίαν αὐτῇ ἔξορισθέντι ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς μονῆς τῆς καλίστρατος μὲν αἰχλῆς. *Nomen ei Sergius fuit, ut tradit Historia Longobardica: Fuit quidam monachus qui Mahometum instruxit, nomine Sergius, qui in errorem Nestorii incidens, dum à monachis fuisset expulsus, in Arabiam venit, & Mahometo adhasit.* Itaque corrigendus est Monachus Altissiodorensis in Chronico: *Lex autem eorum, quam diabolo dictante ministerio Sergij monachi & apostata ac hæretici, Mahometus Saracenis dedit Arabicè scriptam, à gladio cæpit, per gladium tenetur, & in gladio terminabitur. Editur hodie Selgi monachi.*

Sergius.

δεχρεκέρδειαν] Scribo, δι' αἰχρεκέρδειαν.

εἰς ἄνδρα φίλαρχον] Scribo, εἰς ἄνδρα φύλαρχον.

Pag. 36. τὸν ὄνομα βεβάρχα] Non vno modo scribitur hoc nomen. Anonymus in Saracenicis: ἀπὸ ᾧ τῆς αἰθρίβου περιήλθεν ὁ λόγος τῆς πλάνης ταύτης, καὶ εἰς ἄνδρα φύλαρχον, τὸν ὄνομα βεβάρχαν. Theophani βεβέκερ, Anastasio & Cedreno ἀβεβάρχα dicitur. Landulpho Eububezer est.

καταλήψασα] Scribe, καταλείψασα.

καὶ κατέχεν ἡ πονηρὰ πλάνη] Obtinuit Æthribi partes Mahomet, annos xxi. Theophanes: καὶ ἐκράτησεν ἡ αἵρεσις αὐτῆς τὰ μέρη τῆς αἰθρίβου διὰ πολέμου τὸ ἐχθρὸν, πρῶτον μὲν κρυπτῶς ἔτη δέκα, καὶ διὰ πολέμου ὁμοίως δέκα, καὶ φανερώς ἐννέα. Totidem penè verbis Cedrenus.

καὶ ἐδίδουσαν οὕτως ὁ παράφρων] Theophanes, ἐδίδουσαν ᾧ τὸς ἐαυτοῦ ὑπηκόους, ὅτι ὁ ἀποκλείων ἐχθρὸν, ἢ ἀπὸ ἐχθροῦ ἀποκλινόμενος, εἰς παράδεισον εἰσέρχεται.

προσούχον] ᾧ καὶ εἰς τὸ τῆς ἀφροδίτης ἄστρον] Veneris effigiem in magno lapide positam colunt, credentes in eo Abraham cum Agar coisse, aut camelum ei alligasse, cum Isaac sacrificaturus esset. Anonymus in Saracenicis: ἐν ᾧ φασὶ κεῖσθαι λίθον μέγαν, ἐκλύπωμα τῆς ἀφροδίτης ἐχροντα. πρῶτον δὲ τῆτον, ὡς ἐπάνωθεν αὐτῆς τῇ ἄγρᾳ ὁμιλήσαντος δὲ ἀβεράμ. ἢ ὡς αὐτῶν ἡ κάμηλον προσδήσαντες, ὅτε ἡ Ἰσαὰκ ἐμελλε θύειν. Euthymius Zygabenus Panopliæ tit. xxvi. καὶ λέγμεν πρὸς αὐτὴν ὡς οὕτως καὶ ὑμεῖς προσρίβετε τῷ λίθῳ δὲ βερχθῶν, καὶ φιλεῖτε τῆτον; καὶ πινεὶς μὲν αὐτῶν φασὶ, διότι ἐπάνω αὐτῆς συνστάσει τῇ ἄγρᾳ ὁ ἀβεράμ. οἳ οὖν, ὅτι προσδήσεν αὐτῶν τὴν κάμηλον, μέλλων θύσαι τὸν Ἰσαὰκ.

ὁ κοῦβσι κουβάρ] Anonymus in Saracenicis: καὶ τὴν παρ' ἑλλήσιν ἀφροδίτῃ λεγόμενῃν προσκυνοῦντες, ἦν δὲ καὶ κουβάρ, τῇ ἐαυτῶν κακεμφάτῳ ἐπωνομάσαντο γλώσση, ὅπερ ὅτι μεγάλη. Et sic Cedrenus. Sed χαβαρ, non κουβάρ scribitur apud

*fuisset tradidisse affirmant. Landulphus Sagax appellat
locum blasphemie, lib. xxi i.*

Caballias.

Pag. 37. οὐ καβαθηκένους ἢ ἵππους] καβαθηκένους est Equi-
tare, quod Caballie re quoque dixerunt Latini avi po-
sterioris. Cyrillus in Lexico: ἐποχόμενος, βασιζόμενος,
καβαθηκένους. Bailamon ad Concil. καβαθηκένους μὲν
ἀγιοῦ Γελοχθινοῦ. Achmes cap. ccxxxv. ἐκαβαθηκένους
βόρδωνα εὖ βαίνοντα

πειβόλαια ρόδα] Puto scribendum, πειβόλαια ρύ-
πδα.

ἐκ τῆς καλίας ὅν ἐδεμάπεν σέσαν ὁ μαθηματικός] Ste-
phanus hic mathematicus Alexandrinus erat, qui peti-
ta ex astris divinandi ratione prædixit potentiam eorum
ac dominationem validam futuram per annos cccix.
inde alios lvi. eam turbis, tumultibus, ac calamitatibus
dinechandam esse: ita ut universum eorum tempus
aonorum tantum ccc l xv esset. Videndus Cedre-
nus.

ἐτὶ ὑπὸ κλίσεως κόσμος 571.] Cedrenus: τῷ ιβ'. ἔτη,
ἦγεν τῷ 571 ἀπὸ κλίσεως κόσμου, μὲν δὲ (ἐπεμείρω τρίτη.

νῦν δὲ ὅτι 571 ἰνδκλιῶν δέκατης πέμπτῃς] Aut nu-
meri heic viriati sunt, aut caput hoc insititium est, ne-
que à nostro Constantino; quippe ad quem ab Heraclio
vii. anni tantum computantur plus minus trecenti.
Atqui hic inveniuntur anni 740. ab eius imperio,
id est, plures 400. post Constantinum nostrum. Ergo
manifestus error, & alterutrum verum quod cense-
mus.

Pag. 39. τὴν παρὰ δεισιν (αρκινῆς βρώσεως καὶ πόσεως]
Landulphus Sagax lib. xvi i i. & Cedrenus.

τελὸς τὰ ὅ ὁ αὐτὸς ἀβαβάχαρ ἀμνηύσας ἔτι τρία] Ce-
drenus variat: ἀβαβάχαρ τελοῦσα ἀμνηύσας ἔτι δύο ἡμῶν.
Landulphus sibi non constar, nam prius dixit: Anno
xxi i. imperij Heraclij Ebnbezer dux Arabum habetur,
qui

qui principatus est annis duobus & dimidio. Sic Anastasius quoque. Theophanes biennium ei tantum assignat.

καὶ παραλαμβάνει τὸ ἐχθρὸν οὐρανόν] Ita Cedreno quoque dicitur. Anastasio & Theophani, *Hamarus*: Landulpho est, *Ηαμμαρις*.

καὶ κελεύει τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τῷ] Hoc verum est: nam regnare incepit anno Heraclii xxiv. qui ab eo tempore vii adhuc annos vixit: quibus adde iv. menses Constantini, & vi. Heraclonæ, cum quatuor insequentibus annis Constantis, habebis xii. hos quos statuit Constantinus. Nam obiit Vmar anno Constantis iv. ut testatur Landulphus.

Pag. 40. ἀπεσπάτευσεν καὶ τῆς παλαιστίνης] Accidit id anno Heraclii xxvi. Auctores Cedrenus & Landulphus. Scribendum verò, ἐπεσπάτευσεν.

ἐπολιόρησεν τὸν ἱεροσολύμων διὰ τὴν ἡρόν] Landulphus lib. xiiii. *Acie[m] direxit Hammar contra Palestinam, & obsidens sanctam civitatem biennij tempore cepit eam.*

Ὁρῶντι τῷ ὁ ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος] Videndi Landulphus & Cedrenus.

καὶ συχίνας] Scribo, καὶ συχίνας.

τέτουσιν ἔργων χημαλίζεσθαι] Landulpho dicitur, *Muhannias*.

Pag. 41. ὁ παραλύσας τὸν κολοσσὸν ἔσθυσεν, καὶ πορθήσας κύπρον τὴν νῆσον] Confundit seriem temporum; nam Cypri occupatio Colossi euerisionem præcessit annis v. Nam Othmanis anno iiii. id est, Constantis vii. Mabias in Cyprium expeditionem fecit cum navibus mille septingentis, occupavitque Constantiam & totam insulam. Anno denique Constantis xii. qui erat Othmanis viii. eversus est Colossus.

οὗτος παραλαμβάνει τὴν νῆσον τὴν ἑσθύν] Anno Constantis viii. Othmanis iv. Et hoc ipso anno Romæ

Martinus papa concilium celebravit contra Monothelitas.

καθεῖλε τὴν αὐτῆς κολοσσὸν μὲν ατξ'. ἔτι τῆς αὐτῆς ἰδρύσεως] Landulphus libxi. *Imperii Constantis Muhanias Rhodum rediens destruxit Colossum eius post mille trecentos sexaginta stabilitatis ipsius annos. Cedrenus ponit annos cld. ccc. lxy.*

ὃν ἰδῶν πρὸς ἑμπορὸν ὠνησάμεν ἰδεσθῶς τειράκοντα χιλιάδας καμήλων ἐφόρτισεν] Landulphus & Cedrenus tantum de nongentis camelis narrant.

μὲν τὸ οὐθὺν τελευτήν] Landulpho *Hoaman* dicitur. εἰσῆλθον οἱ μαρδαῖται εἰς τὸ λίθον] Circa annum nimirum viii & ix. Constantini Pogonati.

P.42. τὸ ὀρθοδόξον τοῦ πατριάρχου] Corrigo, τ.ὸ. τὸ πατριάρχου. Nam hæc acciderunt non sub Pogonati filio, sed sub ipso Pogonato.

Ἰωάννης ὁ ἐπὶ κληρωτῶν] Scribo, κληρωτῶν, ex Cedreno, & Landulpho.

μαθίας ἐδέξατο αὐτόν] Ita restitui. In Manuscripto erat, *μανίας*.

χρυσίαι χιλιάδας τρεῖς] Consentit Landulphus: sed Cedrenus excedit. καὶ ποιεῖ ἐν ἑσέφῳ εἰρήνην μὲν τῶν *Καρκλων*, ἐπισίως παρέχειν αὐτὰς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους χρυσίαι χιλιάδας δέκα.

καὶ αἰχμαλώτους ὧν] Non consentiunt Historici. Cedrenus captivos tantum centum commemorat. Landulphus tantum quinquaginta. de equis vero idem dicunt.

Pag.43. ἰζιδὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ] Cedreno ἐξιδ, Landulpho *Gizid* scribitur.

P.44. ἐβεβαίοντο ὁ μνηστής] Scribo, ἐμνηστής, vel ἐδεσπότης.

Pag.46. σηχίαντες] Scribo, σοιχίαντες.

οὓς ἐκείνοι λέγουσι καθεῖς] Chronicon Constantinopolitanum: κατεσῆσας τῇ μεγαλοπόλει φύλακας, καὶ καδῶν, καὶ παῶν τῆς

τῆς διοικήσεως. Malaxus in Histor. Patriarch. καὶ τῆς ὡρεῖς
ἐυλήκε καδδῆς, καὶ Σκλάβοι ἀπάνω τοῦ.

ὡς ἔτε φρόνιμοι] Scribo, ὡς τε φρόνιμοι.

Pag. 47. εἰς τὸ ἐμὸν δακτύλιον] Scribo, εἰς τὸ ἐμὸν δάκτυ-
λον. Et mox quoque: ἐκ τῷ δακτύλου μου. Iterum infra: εἰς τὸ
δάκτυλόν μου. Deinde, εἰς τὸ δάκτυλον αὐτοῦ.

ἑσαρχῶν καὶ τὸ δακτύλιον] Scribo, ἑσαρχῶ καὶ τὸ δ.

Pag. 48. μαγίδιον ἐν τῷ βασιλικῷ περὶ τῶν] Cor-
rigo, μασγίδιον. Edessenus Monachus in Elencho
Agareni: εἰ μὴ ὑπάρχεις ἐλγὺς μασγίδιον, λαβὼν μασδήλιον καὶ
ἄπλωσον ἐμπερθεὶν σου ἐυχόμενος, ἵνα μὴ μίανθῃ τὸ πέ-
πὸν σου ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν μασγίδιον. Occurrit illic pluries.
Apud Malaxum in Histor. patriarch. piperam ἱσμα-
γίδιον scribitur. τὸ δὲ ἐκκλησίαν τῶν φράζων τὸ ἱσμεν ἱσ-
μαγίδιον. Idem est μετζίπον apud Thodosium Zygo-
malam in epist. ἱμαρέπον καὶ μετζίπον ναοὶ ἀγαθῶν
ἐσίν.

Pag. 49. ἐκβλήων τὸ λεόντιον καὶ ἀψήμαρον, καὶ ἀμφοτέρους
αὐτοὺς ἐν τῇ ἵπποδρομῇ διαμεβύσας, καὶ ἀποκτείναν] Occidit
non in Hippodromo, ubi triumphavit, sed in Cynegio.
Corrigendus verò per occasionem est Landulphus lib.
xx. Hist. misc. Porro Absimarum atque Leontium vin-
ctos catenis per totam urbem pompis fecit dehonestari. Cum-
que ludi equestres agerentur, ipseque in solio resideret, ducti
sunt publicè tracti, et projecti promi ad pedes eius. Quorum
ille colla usque ad solutionem primi bay calcauit. Mendo-
sum est, quod editur: primi bravij Cedrenus, ἐ quo om-
nia illa verbo penè tenus desumpta sunt: τὸ δὲ ἀψήμαρον
καὶ τὸ λεόντιον πομπεύσας, δεδεμένους ἐν τῇ πόλει ἵπτικῶν ἡμο-
μένων ἡγάρ, καὶ ἔρριψεν εἰς τὰς πόδας αὐτῶν. πατήσαντες δὲ εἰς
τὰς τραχέας αὐτῶν ἄχρεις ἀπολύσεως τῶν πρώτων βαίον, ἐπε-
βόα ὁ δὴ μοι. Iam βάιον erat donum ab imperatore aut
patriarcha dari solitum. Balsamon: καὶ τῶν ἄλλων ἐσέμ-
εν καὶ ἐτίσιν οἱ εὐχαὶ πόλιν, καὶ βαίων φιλοπμήματα. Palladius

De mon. Egypt. βάρια ὀλίγα παρὰ τῶν πρεσβυτέρων αἰτησά-
μεν τοῖς ζώοις ζῶνας εἰργασίας.

νομίσματα χίλια, καὶ ἵππον ἐν γλῶττῃ ἓνα] Cedrenus &
Landulphus etiam servum addunt.

καὶ ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς παῦλον τὸν μαγιστειανόν] Corrigo
Landulphum: Et direxit imperator Paulum magistria-
num ad Habimelech ad confirmandum ea, quæ placita fue-
rant. Malè editur: Paulum magistrum. Glossæ B Germa-
ni: Agens in rebus. μαγιστειανός. Malchus in Byzanticis:
περὶ ἐμπρὶ τῶν ἱππέων τῶν βασιλικῶν πνὰ, οὗς μαγιστειανὸς
καλοῦσι. Plura in Glossario nostro.

ἀσφδίσια δὲ τὰ στιχθέντα] Scribo, ἀ. τὰ στιχθέντα.

Pag. 50. τὸς ὑπὸ τῶν οἰκείου πατρὸς ἐνορδίνως γερονότας τύ-
πους] Vox posterioris ævi est, ἐν ὀρδινῷ, ac semi-latina.
Hermenopulus lib. 1. tit. 111. ὁ καταλιπὼν τὸ αἰρεθὲν καὶ
ἐνάγων ἐνορδίνως ὑποπίπτει τῇ ποινῇ τῆς δίκης.

καὶ ἐκ τῶν ἰδίων σεργίου ταξατίωνα ἐκεῖ κατέστησεν] ταξατίων
est Præsidium. Cedrenus: τὸς ἐχθροὺς τρέψας ἐδίωξε, καὶ
ἅπαντα τῆς ἀφεικῆς τὰ κάσρα ἠλευθέρωσε, καὶ καταλιπὼν
ταξατίωνα ἴδιον, τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἐδήλωσε.

καὶ ἐκρέτησεν ὑαλίδ] Cedreno: Ἀλιδί. Landulpho Vlid
dicitur.

Pag. 51. καὶ ἡ τῶν θωμᾶ ἀνταρσία ἐγένετο μέχει τελευτῆς
χρόνου] Notissima hystoria Thomæ imperium affectan-
tis, quàm fusè describunt Cedrenus & Zonaras. In eum
Iambos scripsit Ignatius Metropolitanus Nicææ. Suidas:
ἰγνάπῳ, διάκονῳ καὶ Κηδοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
κωνσταντινουπόλεως, καὶ γεροντὸς μητροπολίτης νικαίας γεμα-
μαπκός. ἐγραφε βίβας παρεσίου καὶ νικηφόρου τῶν ἁγίων καὶ
μακαρίων πατριαρχῶν. ὅπῃ τυμβίους ἐλέγους, ὅπισσολας, ἰάμ-
βους εἰς θωμᾶν τὸν ἀνταρτίαν, ἀπὸ ὀνομάζουσι τὰ κατὰ θωμᾶν, καὶ
ἄλλα πολλά.

Pag. 53. τὰ τῶν μοναστήρια τῶν δύο μεγάλων λαυρῶν] λαύ-
ραι sunt Monasteria. Euagrius lib. 1. cap. xxi. καὶ εὐα-
γλῇ δειμάδῃ φρενισήεια, καὶ τὰς καθυμένους λαύρας.

τοῦ ἐν ἀγίοις χαρίτων Θ.] Vixit hic Charito temporib.
imperatoris Aureliani. Celebrabatur à Græcis ejus me-
moriam xxvi. Septembris. In Anthologio Arcudii: αὐ-
τὸς ὃ τὸ σπήλαιον ἐκκλησίαν ποιήσας, καὶ πλῆθος μοναχῶν
συναγαγὼν, εἰς μονὴν ἀποκαίεσθαι.

καὶ κωνσταντίνου Θ.] Hic sub Theodosio majore Corinthi
natus patre presbytero ejus ecclesiæ, anno ætatis xvi. i.
lector fuit, & deinde aliquamdiu præfectus lauræ Cha-
ritonis. Dies ei festus xxi. Vide Anthologium Arcudii.

καὶ ἑὸς ἀγίου (ἱβ) Θ.] Vixit sub Theodosio juniore. Fe-
stus ei dies v. Decembris.

εὐθυμίου Θ.] Vixit sub Trajano. Dies ei consecratus xx.
Ianuarii.

καὶ Θεοδοσίου Θ.] Celebratur ejus memoria die xii.
Ianuarij.

ἱβηρίαι δύο Θ.] Duo hæc capita xxi. i. & xxi. v. quia nimis
corrupta, malui ab interpretatione eorum abstinere.

οὐ μέμνηται ἀπὸ λόδιο Θ.] Legendum censeo, οὐ μέμνηται
ἀπολλόνι Θ.

Pag. 54. καὶ τοὺς ἱβηράς φασιν ὑδροποιεῖν Θ.] Eustathius
ad Dionysium ὑδροποιεῖν ὃ λέγον οἱ ἱβηρες, καὶ μονοπτεῖν, καὶ
πολυτελεῖ ἐστὶν ἡ χρῆσις.

Pag. 56. οἱ ὃ ἡσίογροδοι μὲν ἀλάειχον Θ.] Scribe, οἱ ὃ οὐσί-
γροδοι μὲν ἀλαρίχου.

διατείφαν Θ.] Scribe, διατείφαντες.

Pag. 57. ἐπεισάμενοι Θ.] Scribe, ἐπαισάμενοι.

τὸ νῆρον ποταμὸν Θ.] Scribe, τὸ εἶνον π. live, τὸ εἶνον πο-
ταμόν.

ἡγούμενον γορίδοκλον Θ.] Scribe, ἡγουμένον γο. Quæ verò
γορίδοκλον Constantinus, eum Modogisclum appellat
Histor. Miscel. lib. xiv.

γούθαρον Θ.] Guntharum appellat Historia Misc.

οἱ ὃ ἡσίογροδοι Θ.] Scribo, οἱ ὃ οὐσίγροδοι.

Pag. 58. Συνελήφθη Θ.] Ita restitui. In Manuscripto erat
Συνελείφθη.

τρεῖς ἀμερμυνεῖς εἰσὶν ἐν ὅλῃ τῇ [κυρίᾳ] Scribo, τρεῖς ἀμερμυνεῖς. Sic infra correctius habetur. Cedrenus: περσελθόντες τῷ ἐαυτῶν ἀρχοντὶ ἀπόχαψ, ἀμερμυνην οἶδε τοῦτον ἢ ἐγχώριον γλῶσσα καλεῖν. Zonaras Annal. 111. τῷ [φε-] πέρῳ περσίασιν ἀρχιῳ, ὃν αὐτοὶ καλοῦσιν ἀμερμυνην.

ὁ δὲ τρίτος] Nulla hic mentio secundi. An festinans librarius omiserit? Censeo.

Pag. 59. ἐκαθέσθι ἀμερμυνης] Etiam hic scribo, ἀμερμυνης.

ἀναγρεῖσάσα] Scribo, ἀναγρεῖσάσης.

φορῶν καὶ τὸ κουράν] κουράν est Coranus, sive Alcoranus Mahometistarum. κουράνιον appellat Edessenus Monachus in Elencho Agareni. ὅστις οὐ πλύνει τὴν καθέδρην, εἴτα τὸ σῶμα, εἰς παράδεισον οὐκ εἰσέρχεται, καθὼς διαλαμβάνη τὸ κουράνιον σκ. Ioannes Cantacuzenus adversus Mahometem Orat. 1. ἐπεὶ ταῦτα συνεγράψατο βιβλίον, δειῶν περὶ σαγμάτων συναγωγὴν καλέσας αὐτὸς, ἀράβισι δὲ ὀνομαζόμενον κοῤῥάν. Demetrius Cydonius interpretes Richardi ἀκοράνον plenius scribit: ἀνόσιον καὶ ψεύδους γέμοντα, ὡς ἂν ἐκ τῶν δεινῶν σῶματ' ὑπερηρῶμενον συνέθηκε νόμον, ὃν δὴ καὶ νόμον ἀλλοτρίον ὠνόμασεν, διλαθὴ τῶν δειῶν περὶ σαγμάτων ἀναγωγῇ.

δίκλιν μαριάκις] μαριάκιον, Monile est, aut Torques. Hesychius: πέταλα, περὶ ἐσχάτια, μαριάκια, περὶ δέξια. Iacobus Diaconus in vitâ S. Pelagii: καὶ πολλὴ φαντασία τῶν παιδῶν καὶ τῶν κορασιῶν τῶν μὲν αὐτῆς φορούντων ἡμασμόν πολυτελεῖ, καὶ μαριάκια χρυσᾶ περὶ τῆς τερχίλης αὐτῶν.

Pag. 60. τὸ περὶ βλέπτου ρήγος οὔρων] ρήξ, Rev. Nice-tas in Man. Comneni lib. 1. τὸ ὑψηλότερον ρήγα καὶ ὑψιστον παραλαμβάνειν. Codinus: ὁ μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τῆ βασιλέως ἀποσελλόμενα περὶ σάγματα καὶ χρυσόβλλια πρὸς τὴν ρήγαν, βουλτάνας, καὶ τοπάρχας.

πάντων τῶν ρηγάτων] Ὡς δὲ ρήξ, δουράτον, ita δὲ ρήξ, ρηγάτοι formatunt posteriores Græci. Synodus Florentina:

εἰς ὅλους τοὺς τόπους, καὶ εἰς ὅλα τὰ ρήγата τῶν χριστιανῶν
ὅπως ἔλθωσι πάντες.

ἐν ᾧ ἡμέραις αὐτῶν οὐδεὶς τῶν ὑπολοίπων ρηγῶν ἐτόλ-
μησε ρῆγα εἰσελθεῖν καὶ λέγει· Hinc illa Suida: ρῆξ, ρηγῶν, ὁ τῶν
φράγλων ἀρχηγός. Manasses in Annal.

ὡς ὁ τῶν φράγλων φύλαρχος ὁ καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος,
ρῆγας τοὺς φράγλων κατέρχοντας οἶδαι φράγλοι λέγειν.

Pag. 62. δέδωκεν αὐτῶν μὲν μανάυλον] μένανυλον, pro βέ-
νανυλον, est Latinorum *Vinabulum*. Leo in Tacticis: μέ-
νανυλον, εἶδος ἐστὶν ἀκοντίου. Scholiastes Nicandri in Themi-
acis. αἰγανέη τὸ ἀκόντιον, ἀπὸ μέγας ἔσται αἰγίου ἱμάτιος, ὃν
ἐξαγκυλούμενοι βεβήουσι. λέγουσι, ὅτι μένανυλον ἔσται αἰ-
γανέη τὸς ἀκόντιος.

τρεῖς μαρκέσιοι] μαρκέσιος, *Marchio*. Ex Italico *Mar-
chese*. Nicetas in Man. Comneni lib. vii. ἐπὶ τέτταρες γὰρ
ἔσονται φεραντίς μαρκέσιον, ἐν γυνεὶ καὶ ἐν τεκνίᾳ καὶ ἐν
καὶ μέγα δυνάμενον. Occurrit apud illum pluries. Digni-
tatem tradit Gregoras lib. vii. ἡ δὲ μαρκέσιος τάξις οὐ
τῶν ὁπληστῶν ὅτι παρὰ λατίνοις, ἀλλ' ὅτι ἐν τοῖς στρατεύμα-
σιν ὁ βασιλικῶς κατέχων σημαίαν, τοῦτο παρὰ λατίνοις
μαρκέσιος.

ἔκδιώξαι τὸς κρατεῖσιν αὐτοῖς] Locus corruptus.

ἀρχαντες ἀνυπόδειοι τὰ θεῖα εὐαγγέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐ-
τῶν, ἡλθον πρὸς τὸν βασιλέα, αἰτῶντες ἑαυτοὺς ὑπογράψαι,
καὶ ὁμνῶντες] *Observandus mos iurandi per sacrosancta
Evangelia*. Harmenopolus lib. i. tit. vii. ὁ ἐκ δικαστικῆς
ψήφου, ἡ δὲ αἰτήσεως ἔσται ἀντιδικῶν, ὅρα ἐπέχων ἐπ' ἐκκλησίᾳ,
τῶν ἀρχαίων ἀπὸ μέρους εὐαγγελίων, ἐπικρατεῖν ὅτι μὲν ταῦτα
ἐλεγχθεῖς, γλωσσοκοπέω. Menander de legat. παρὰ χεῖρας
οὖν ὁ τῆς ὑπογράφου πόλεως ἔσται ἀρχιερωσύνην διέπων τὰς
δεσποσίας βίβλους αὐτῶν διὰ τῶν ἐν μέσῳ τὰς ἀγγελίας διακο-
μιζόντων ἐνεχείρισε, καὶ ὅς δολερώτατά πως ὁπκιφάμενος
ἔσται, ἀνίσταται τε ἐκ τῆς καθεύδου, καὶ ὅτι φέρεται διῆθεν πολλῶν
καὶ βεβήματα ταῦτα προσποιεσάμενος δέχεσθαι, καὶ προσκυ-
νήσας περὶ θυμῶτατα, ὁμνῶν καὶ ἑλπίσας τὰ ἐν τῇ ἀγί-

αὶς διφθέγγις ῥήματα θεοῦ, μηδὲν εἰρημένων παρ' αὐτῆ δια-
 φεύσασθαι. Cantacuzenus Histor. lib. i. cap. xv. *Per sacra*
Euangelia & venerandas sanctorum imagines fideliter
jurare jubet.

Pag. 63. ὁ (ὕντεκνῳ αὐτῆ) *Euchologium*: εἴτα ἀλλάσ-
 σουσιν οἱ παράνυμφοι, ἤρουν οἱ κοινῶς λεγόμενοι (ὕντεκνοι, τὰ
 δακτυλίδια τῶν νεονύμφων. Cabasilas in *Quart* οἱ δυνάται
 & (ὕντεκνου αὐτῆ, θυγατέρα ἀγαθελφὴν οἶσαν ἀναδοξίμαϊον
 αὐτῆ, ἀγάραζ νύμφῳ ἡῶ αὐτῆ.

Pag. 64 εἴτε νεάπολις] *Scribe*, ἥτε νεάπολις.

καὶ γαίη] *Scribe*, καὶ γαίη: *live*, γαίη, *Caieta*.

Pag. 65. ἐν ᾗ τοῖς χειρῶς εἰρήνης τῆς βασιλίδος] *Error est*
olcitanter exscribentis librarii, nam Sophia tunc Au-
gusta fuit, non Irene, ut & papa Ioannes III, non Zacha-
rias. Est confusio cc. circiter annorum.

τὰ εἰσχομιζόμενα πάντα] *πάλλον, Ραῦτον. Tributum.*
Cedrenus: τῷ δ' αὐτῷ ἐτὶ ἐξήτητο οἱ βούλγαροι πάντα διὰ
 χεῖρας.

P. 66. οἱ ᾗ λογοβαρδοὶ τῷ τότε χειρῶ καλῶκεν εἰς παννω-
 νίαν] *Habitârunt in Pannoniâ Longobardi annos xlii.*
nempe ab anno Christi dxxvi. ad dclxvi. Vide Dia-
conum de gest. Longob. lib. ii. cap. vi.

καὶ ἀποστείλας ὁ πατρίκιος ναρσῆς πρὸς αὐτοὺς ὁπώρας, παν-
 τοίας] *Diaconus De gestis Longob. lib. ii. cap. v. Itaqz*
odio metuqz exagitatus (Narses) in Neapolitanam civi-
tatem secedens, legatos mox ad Longobardorum gentem
dirigit, mandans ut paupertina Pannonia rura deferrent,
& ad Italiam cunctis refertam diuitiis possidendam veni-
rent. Simulqz multimoda pomorum genera, aliarumqz re-
rum species, quorum Italia ferax est, mittit, quatenus eo-
rum ad veniendum animos posset illicere. Anastasius in
Ioanne III. Tunc egressus Narses de Româ venit Campa-
niam: & scripsit genti Longobardorum, ut venirent, &
possiderent Italiam.

Pag. 67. τὰ πελκηπάτα] *Πελκηπάτον, Principatus.*

τινα

Anonymus de bello sacro.

τῶν ἀφεικῶν ἐπερχομένων] Scribe, τῶν ἀφεικῶν ἐπερχομένων.

Pag. 68. ὁ μασερμήλς] Vox alibi non lecta, purum Latinum est, *Mil. s. μάσερ, Magister*. Occurrit apud Iosephum in epistolâ ad Zygonialam: καὶ εὐχαρίστησα πολλὰ τῷ θεῷ, πὺς ἐγένεν ἡ ἐδικήτης μετ' ἡμῶν μασερ γερῶν.

κατεπάνω ὁ στρατοῦ] κατεπάνω, & κατεπάνω: item, κατεπάνω, promiscuè scripserunt, pro Italico, *Capitaneo*. Ioannes Curopalates in Michaelē Paphlagonē: παγκρατίου ὃ ὁ ἐξουσιαστὴς ἀβασγίας (φοδρῶς ὁπκιμένου τῷ κατεπάνω ἱβηρίας. Hinc κατεπανίκιον, ipsum munus: *ντ, ἀρχοντικόν, στρατηλατικόν, & talia*. Nicetas in *Manuele Comn.* lib. 11. καὶ τὸ κατεπανίκιον τῆς ὁλγίας οὗ τὸ ἐλάχσον, ἀλλ' ἰκανῶς πολυάνδρωτον. Ita corrigendum censeo. Hodie editur κατεπανοίκιον.

ἐκδοῦντο ἀτίκιοι] Scribe, ἐκδοῦντο ἐνεπκοί. Et postea: παρῶτον ὃ ἐνεπκῶν, non ἀπκίων. Eustathius ad Dionys. τῷ ῥηθεῖ ἐνετίαν νῦν μὲν βενετίαν φασίν. Arrianus: καὶ τῇ ὁπκίῳ γλώττῃ βενετοὶ εἰς τὸ ἐπ' ἀντὶ ἐνεῖων κληίζον. ἐκπεν ἐν παρῶτοις] Scribe, ἐκπῆ ἐν π.

μηλέπολις] Scribe, ἀκρόπολις.

βελόντες κεραταία] Sic postea: καὶ ἴσαντο ὅπιθεν τῶν παρ' αὐτῶν ριφέντων κεραταίων. Vox non temerè obvia alibi: *κεραταίον*. Videtur esse chela, quæ in fluvium aut mare excurrrens vim verticem fluctuumque frangit atque inhiber.

P. 71. μὲν τοξείας καὶ ριπταίων] εἰπλάιν, *Missile, iaculum*. Oppiani Scholiast. *Halient. lib. 1. αἰγανέα, εἰδῶ ριπταίον*.

διτάεια] Vox alibi mihi non lecta, neque intellecta. Investigandum amplius censeo.

Pag. 72. παρῶν ἐλθεῖν] Scribe, περὶ ἐ.

τὸ περὶηρημένον (ἡμεῖον] Scribe, τ. π. νησίον.

Pag. 73. πρὸς τὴν κλησῶραν] κλησῶρα, sive κλησῶρα, *Climera*. Vox passim obvia. Vide Glossar. nostrum.

Pag. 74. καὶ τὰ φλάμελα] φλάμελον. *Flammulum. Vexillum. Suidas, Ζαύειον, εἶδος Σημαίας, ἢ φλαμέλου. Occurrit passim, maximè apud Nicetam.*

Pag. 75. ζαχλέμοι] Cedreno, ζαχλέβοι.

καὶ ὑπαγαμοί] Scribe, καὶ οἱ παγαμοί.

Ζαυλωιάσαντες] Scribe, ἀφλωιάσαντες.

πλὴν ζουπάνους] Guilielmus Tyrius De bello sacro lib. xx. cap. iv. de his ipsis Servijs. *Magistratus habent, quos Suppanos vocant, & domino Imperatori aliquando serviunt.* Anna Comnena lib. vii. καὶ εἰς ἐμήρους λαβὼν τοὺς τε Κυβητῆρας καὶ ἐκκείτους τῶν ζουπάνων. Nicetas in Isaacio Angelo lib. i. ἡλὰ καὶ τῶν ζερβῶν ζεπάνους χακουερῶν, καὶ τὰ κόπια φτερείων, καὶ ἐκείνου ὁξώρησι. Hinc ζουπανία, & αρχζεπάνος. Vide Glossarium nostrum.

Pag. 76. ἀρενταροί] Cedreno sunt, ῥένταροί.

Pag. 77. καὶ τὸ κλαφοῦς] Cedrenus: ἄρχοντας ἐπισήσαντες τὸν τε Σολδαῶνα, καὶ Ἰάβαν, καὶ τὸ κηφοῦς.

τὰ βύρβα] Cedreno, βούταμα. Constantino lib. de Them. Occid. βύτοβα.

δεκάτετα] Cedreno δεκάτατα.

Pag. 78. ἀπέστειλε πρὸς τὸν λοδόνυχον τὸ δοῦκα φεαργίας] Cedreno δολίχον scribitur, ut infra quoque apud hunc nostrum, δολέηχον.

τὸ δοῦκα φεαργίας] Scribe, τὸ ρήμα φεαργίας. Estque idem error infra iterum commissus. Rectius postea paullo δολόνηχον ὁ ρήμα φεαργίας. Et rursus: ὁ τὸ ρήμα καὶ ὁ πάπας.

ἐν τῷ κάσφρ βενεβενδῶ] Cedrenus Capuam abductum tradit.

Pag. 79. πανοῦργος ἦν] Scribe, π. ὤν.

Pag. 81. ἐδιώχθη] Scribe, ἐδιώχθην.

ἀπέστειλαν πρέσβεις πρὸς τὸ βασιλεῖα ρωμαίων] Nempe Basilium. Videndus Cedrenus.

Pag. 82. εἰς κενὸν ἐχλύετο ὁ ὁδός μιν] Scribe, εἰς κενόν.

Pag.

Pag. 83. ὑμεῖς ὅτι πῶς] Scribe, ὑμεῖς ὅτι πῶς.

Pag. 85. μέγας δ' ἐχὶ τὸ κάστρον] Locus corruptus.
ἡλιμαπκαί] Scribe, εἰλημαπκαί. Sic paullo pōst: ἐν αἷς
ἐμελλον ὁ αὐτὸς βασιλεὺς διοκληπανδὸς εἰλημαπκαὶ ἐγείρεται
μαμάρας.

ἀπεινῶς] Scribe, ἀπλωῶς.

Pag. 86. ἀπὸ βησδίων] Glossa, βήσδιον. *Later codex.*

ἀπὸ ἐγχρηγῶς] Vox hæc non satis intellecta. Exstat
quoque apud Codinum in orig. Constantinop. ἐποίησε
δὲ καὶ γὰρ ἐς ἐγχρηγῶς ὅτι πᾶς ἢ πῶλιν.

κοσμίτας] Neque hæc vox alibi mihi lecta, eiusque
significatio non intellecta.

Pag. 87. ἀκαμείως] Scribe, ἀκαμείως.

ἰαμ' ἐστ] Scribe, ἰαμ' ἐστ.

ἀπάρπειτον] Scribe, ἀ. ἦτον. Iam ἦτον, pro ἦν barba-
rum est. Occurrit sæpè apud Anonymum de bello sa-
cro, & Demetrium Zenum in Barrachom.

ὅμοιοι τῷ χάλκο περὶ τῶν ναῶν] Chalcopratorum tem-
plum, cum antea Iudæorum synagoga esset, B. Mariæ
dedicavit Theodosius. Cedrenus: τότε καὶ τῶν χάλκο-
περῶν ἐκκλησίαν τῇ θεολόκῃ ἀνήγειρε, συναγωγῇ ἐν δαίαν
πέτρῃ οὐκ.

ὅς ἡλίσφιας] Scribe, ἐκ σιλοφείας.

Pag. 91. ἡνοῖξαν τὰς πόρτας] πόρτα, purum putū La-
tinum est Porta. Occurrit pāssim apud Scriptores Gre-
cos ævi posterioris.

Pag. 92. ἐκ τῆς τῶν ἀβάρων] Locus corruptus.

Pag. 93. καὶ ὁ βοάνος αὐτῶν] Dignitatis nomen est
βοάνος. Sic infra iterū occurrit: ὁ τοῦ αὐτοῦ μυρεθλαβε
ἡγεμὼν ἔτι τέσσαρα, καὶ ὑπὸ τοῦ περὶ τῆς βοάνος ἀναγεθῆναι.

Pag. 94. ὁ γὰρ ὠρίζαν] Mox scribitur, ἀρξάτωζα.

Pag. 98. τῶν πάντων ἐυλαβῶν] Scribe, τῶν πάντων ἐυσεβῶν.

Pag. 99. ὁ τοιοῦτος ἐυλαβής] Iterum scribe, ἐυσεβής.

μιχαὴλ ὁ βορώσης] Infra scribitur, βορίσης.

Pag. 100. ὁ καὶ ἡγεμὼν καβαλαίων] καβαλαίων, substan-

εἰνὲ, pro equitati. Adjectivè ponit Nicetas in Ioanne Comneno: διὰ μὲν ὀχυρότητα ταυτισί τῆς πόλεως, καὶ τὸ ἐνδον καβαλαεικὸν σθένος. Occurrit quoque apud Cedrenum, & Zonaram. Hinc: καβαλαίκιον, Equile. Codinus: ἄγιν τε καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ αὐλῇ, καὶ ἐφίξιν, πεζούσιν δ' αὖ εἰς τὸ καβαλαίκιον.

κονδύρας μεγάλας καὶ μικράς καὶ καβαλαεικὸν, καὶ πεζικόν] Censeo deesse numerum conduratum, & equitatus, peditatusque.

Pag. 102. χλύμων χάρα] Scribe, ζαχλύμων χα.

πρεσβύτας ἀπὸ βώμης ἀγαθῶν] πρεσβύτας vocat hic, τὸς πρεσβυτέρους.

Pag. 103. καὶ πάλιν ὁ ἔλγων] ἔλγων, pro ἔλγων, ut διάκων, πάτερων, pro διάκων, πατέρων.

Pag. 104. ψυχάεια δύο] ψυχάειον. Servulus. Anonymus de arte Perlica: ἡ θλίψις ἑρμαίνης ἰσδαίης, ψυχάεια, μαύρους, καὶ λοιπούς.

φάγκωνια δύο] φάλκων & φάγκωνιον, Falco. Suidas: φάγκων, ὄνομα καὶ εἶδος ἰέρακος.

καὶ γούνας ἐνεπήκοντα] γούνα. Gyna. Vestis pellicea. Moschopulus: Γισύρα, ἡ γούνα. Scholiastes Lycophronus: Γισύρα, τὸ ἐν δέσματι ἐντειχόν, ὅπερ καὶ γούναν καλεῖσιν. Cincheardus in epist. ad Lullū: Orarium, & coculam, & gynam brevem nostro more consutam. Item Guitbertus ad eundem: Gynam de pellibus lutrarum factam tuae fraternitati misi. Corrigendus est locus in Conc. I. Salisburgensi: In pileis suffurraturas non habeant, nisi forte de nigro cenlato, vel panno, aut nigra pelle, ac gyna. Hodie editur: a. n. pelle agynā. Plura in Glossario nostro.

Pag. 105. ὁ γ' λέων] Non possum divinare, quid sibi velit compendium hoc scribendi, itaque in versione meā asteriscum eius loco posui. Occurrit autem pluries in hoc nostro.

ὁ μὲν τοῦτο μάλιστα πικρὸς] Euagrius lib. 111. cap. xlix. πρῶτα μὲν λογιζόμενον ζώον ἀδελφὸν τῷ μεγίστῳ ἀρχιεπίσκοπῳ

χωρὶς διέπονται, ὃν ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τάξεων οἱ παρὰ τὸν ἐκάλουν, ἀνὰ τὴν ἐνεκαμένην ἐκπέμπει. Sed de Magistri dignitate vide Glossarium nostrum.

καὶ λογοθέτης ὁ δρόμοι] Codinus de offic. ὁ λογοθέτης ὁ δρόμος, εἶχε μὲν πρὸς αὐτὸν οὐτὶς ὑπερησίαν ἡμῖν ἀνεπίγνωτον, οὗν δὲ οἱ δεμίαν. Erant verò Logothetæ in Imperio Orientali varii; de quibus agimus in Glossario nostro.

Pag. 106. πόλεμος ἀχελών] Quid hoc sit, non intelligo. Alius investiget, si potest. Malo ingenuè confiteri, quàm ineptè aliquid proferre.

ἔχοντες καὶ ἀρχιεπίσκοπον παῦλον] Milites è primaria nobilitate selecti, & virtute præstantes, ἀρχοντοπαῖοι dicebantur. Anna Comnena lib. vii. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βασιλεῖον διαβίβων, μέγας τοῦ στρατοῦ ἱερωδὴν ἐκλεξάμενος, λογάδας ἀπαντας, καὶ αὐτὸς τὸς ἀρχιεπισκόπους λεγομένους, κατὰ τῶν ἑκαστοῦ ἐπεμψεν. Sed simpliciter ita dicebantur τῶν ἀρχόντων filii: eaque notione hic ponitur.

Pagina 109. τὸ δεσινίκον] Supra scribitur, τὰ δεσινικά.

Pag. 110. τοὺς ἐπονομαζομένους] Scribe, τὸ ἐπονομαζόμενον.

Pag. 111. ὅτι καὶ ἕτερα χωρία] Scribe, ὅτι καὶ ἕτερα χωρία.

Pag. 113. ἐν τῇ παρὰ τῶν ἀποστόλων] cap. xxviii.

οἱ πατρίνακται] Idem erant πατρίνακται, & πατρίνακται. His devictis diem festum in victoriæ memoriam instituit Ioan. Comnenus, eumque τῶν πατρίνακτων τελετὴν appellavit. Nicetas in eius vitâ: τοιαύτῳ νικῶν παρὰ τὴν κατὰ ἑκαστοῦ ὁ ἰωάννης ἀγάμενος, καὶ μέγιστον σῆμας τρόπον, τὰς εὐχὰς τῶν θεῶν ἀποδίδωσι, τῶν πατρίνακτων λεγομένην εἰς ἡμᾶς τελετὴν εἰς ἀναμνησθεῖα παρὰ τῶν παρὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ χαρισθεῖα.

Pagina 115. ὄνομα ὁ πρῶτος θέμα] ἡγήμ] Omnia hæc themata paginâ sequenti compositis nominibus insigniuntur, exceptis Gyla & Charoboe.

Pag. 116. ἀπὸ ὅ μὲν δίας] Scribe, ἀπὸ ὅ μὲν δίας.

Pag. 117. πορίνας] Scribe, πορίτας.

Pag. 118. τὸ ὅ τῆς ἀξίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μὲν αὐτὸν, βοέ-
ροδ & κἀλεῖτο] Vestigia huius vocis dignitatem deno-
tantis remanent manifesta in nomine *Vainoda*.

Pag. 120. Δημόττης] Scribe, Δημόττης, ut infra.

Κυκώσαντες] Scribe, Κυκώσαντες. Nam σκόννην Græcis
posterioris ævi est *Ferre, Portare*. Glossæ Græcobarbaræ.
Κεκοφόρ &, φορηγός, ὅπου βασιλὶς ἀγκυῖα, ὅπου Κυκόννη τὸ
ρομάειν. Er occurrit ibidem pluries.

εἰς σκιδάειον] σκιδάειον est Latinum *Scutum*. Glossæ
Græco-Latinæ: Κυκιδάειον, *Cetra*. Suidas: θυρεὸς, ὅπλον, τὸ
παρ' ἡμῶν Κυκιδάειον. Occurrit passim. Observandus por-
rò hic ritus, scuto impositum tollendi principem desig-
natum. Ammianus libr. xx. de Iuliano à Gallicanis mi-
litibus principe renuntiato. *Impositusq; scuto pedestri, &
sublatius eminens, populo silente, Augustus renuntiatus, iu-
bebatur diadema proferre*. Zonaras in Iustiniano: καὶ ἐπὶ
ἀσπίδι αὐτὸν μέλαρσιον ἄραντες, ἀναρρύνσι βασιλεία. Er-
go communis hic mos Romanis pariter, & Barbaris.
Vide V. clariss. Petri Pithæi Advers. lib. ii cap. vi.

Pag. 122. οἱ λεγόμενοι κῆβαρι] Ubique sine κ. scriben-
dum hanc vocem censeo.

Pag. 124. καὶ πῶς ἀνωτέρω] Scribe, καὶ ἂν ἂ.

Pag. 129. ἄσπερον ὀσπίπον] ὀσπίπον, est Latinum *Hospi-
tium*. Suidas: οἰκία, τὸ ὀσπίπον. Passim occurrit.

παρὰ σπαθαροκωνιδιάτου] σπαθαροκωνιδιάτ & dicebatur,
qui *Spatharius & Candidatus* erat. Gregorius Dialogus
in epist. ad Leonem Isaurum: τὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας
θεοφρονήτου βασιλείας καὶ ἀδελφότητος ἐδεδξάμεθα διὰ αὐ-
γουσταλίου σπαθαροκωνιδιάτου. Occurrit passim apud Ce-
drenum, Zonaram, & Ioannem Curopalatem.

εἰς καμαπερὰ καράβια] Quid est illud? καμαπερὰ. In-
quiramus.

Pag.

Pagina 130. καὶ μινιά πνα ποιησάμεν] Scribe, κα-
μινιά πνα:

τῆς (ἥς αὐτὸς γινέσθαι χεῖρς)] Scribe, τῆς σῆς ἐκλὸς γ.χ.

Pag. 133. ἐν ᾧ καὶ σοῦδαν οἱ παλαιοὶ ποιησάμενοι] σοῦδα,
est Fossa, & malè in Glossario meo id negavi. Hic idem
in Tacticis: ὠρύσσει ἐξωθεν (σοῦδα πλάττω μὲ ποδῶν ἐν, ἢ καὶ σ'.
βάθ') ὃ ποδῶν ζ'. ἢ καὶ ἦ. Neque quicquam est mutan-
dum. Leo Tit. xv. περιεδοῦ σοῦδαν βαθεῖαν. Ergo apud
Nicetam: σοῦδαν ποιεῖν, & διαταφρεύειν, eadem censenda
sunt. Hinc σοῦδάτον, idem quod φουδάτον.

Pag. 135. χαφιλαάειον τῶνικαῦτα ἔ' ὀχέως δέμεν τυλχά-
νοντα] De Charulario vide quæ in Glossario nostro.

Pag. 136. † κουροπαλάτω] De Curopalatâ iridem vi-
dendum Glossarium nostrum.

ἔ' τῶν ἀρμενίων ἐρμηνευτοῦ] Exterarum linguarum in-
terpretes δεργυμαῖοι, & δεργόμενοι dicebantur. Codi-
nus: ὁ μέγας διερμηνευτὴς πρῶτός ἐστι τῶν ἐρμηνέων, οὓς κοι-
νῶς ὀνομάζουσι δεργυμένους. Malaxus in Histor. patriarch.
μόνον εἶχε δεργυμαῖον ὁ ποῦ ὁμίλιε. Hinc, δεργυμανίζειν, in-
terpretem agere. Nicetas in Man. Comn. lib. iv. αἰχμά-
λω, καὶ τοῖς ἐκ τῆς διδγέκτε ταύτης τῷ βασιλεῖ ἐντυγχά-
νους δεργυμανίζων τῶνικαῦτα γινόμεν'.

καὶ μέγας ἐπιτεφάρχης] Vide Glossarium nostrum. Est
verò locus hic corruptus.

ἀνδρόμεν' οὗν αὐτῷ] Scribe, ἀνδραβόμεν' οὗν α.

Pag. 137. βασιλείου ἔ' παρικοιμωμέν'] Nicetas in Io-
anne Comneno: ὃν καὶ τῷ τοῦ παρικοιμωμέν' πέμπηκεν
ἀξιόματι. Sed in aulâ Constantinop. duo erant hoc no-
mine: vnus, τῆς φρενδόνης. alter, τοῦ κοιλῶν' dicebatur.
Vide Glossarium nostrum.

ἐπιμήθη ὃ ἐπισίωρ ῥόγα] Suidas: ῥόγα. ἢ τῶν βασιλέων ἐν-
σέβεια, καὶ ἢ φιλοπρία. Cedrenus: † Συνήθη διανομὴν τὰς ῥό-
γας κελεύσασα γινέσθαι τῶν στρατιωμάτων.

καὶ μιλιαρσίων] Suidas, μιλιαρσίον, τὸ ἔ' νομίσματ' δέει
ἔσθαι.

ἡς τ' παλειότητα] Iustinianus Nov. xxxviii. καὶ τ' τῶν μεγίστων ἀξιωματῶν κτῆσιν πατεικίότητος τε, καὶ ὑπα-
 τρίας. Manasses in Annal.

τ' τῆς πατεικίότητος καὶ ταπλῶν ἀξία.

Pag. 138. χρυσοβυλλίῳ χωρίς] Bullæ quadruplices erant, aureæ, argenteæ, æræ, & plumbeæ. Plenè tractamus in Glossario nostro, in κηρόβουλον.

Pag. 140. ὡς ἐκεῖνον ἐργάζεσθαι] Codinus: εἰς δ' ἄλδσιν ὑπὲρ ὧν ἐργάσθη. Achmes cap. ccli. τ' ἑκατὸν αὐτῷ ἐκ-
 ἡσσε ἐργάσει διπλῶν ῥῶγαν τ' ἓνα χρόνον.

Pag. 142. ἡς κληρῶν περιονικόν] Scribe, ἡς κληρῶν π.

Pag. 143. κομμερκιεύει χηδίας] Marcus patriarcha Alex-
 andrinus. Quæst. Can. xxiv. ἀκινδύνως γίνεσθαι ἱερεὺς ἢ
 διάκονος καὶ ἀρχιερέως, ἢ κομμερκιεύει. Apomasar in My-
 steriis: ζητητίον παρὰ μεγιστάνων, ἐνόχων, γερμαπκῶν, κομ-
 μερκιεύων.

Pag. 144. καὶ τ' τῆς περσίδος] Scribe, καὶ αὐτ' τ. π.

Pag. 145. τοῦ μαγίστρου ἀπασκίου] Supra ἀπασκίου
 scribitur.

Pag. 149. καὶ ἐπακλώσει) πακτοῦν, & πακλώνειν, Pacisci.
 Glossæ veteres Latino-Græcæ, Perigit. Συνέδειτο, συνετάξα-
 το, καὶ ἐπάκλωσεν. Nicetas in Andronico Comneno, libr.
 ii. οὕτως ὁξέπεμπε, οὐκ ὠνίς ταύτας τοῖς βυλομένοις
 περσέων, καὶ τοῖς ἐκτειρόδων πακλώνων, ἀλλὰ δῶρον τὰς ἀρ-
 χαιρείας καὶ ὀπλογάδων παρεχόμενον. Hoc loco πακλῶν
 est, Tributum imponere. Tributarium facere.

καὶ ἀπληκτα) Sic lib. i. Them. i. τά τε τῶν βασιλέων ἀ-
 πληκτα διδιδετύντες, καὶ τὰς ὁδὸς συκαδαίοντες. Et in Ba-
 silicis Eclog. lvi. i. Titulus est: περὶ μιτάτων, ἢ τοῖς ἀπλήκ-
 των, καὶ πρὸς οὐχ' ὑπόκλειν) αὐτοῖς. Item in Strategico O-
 nosandri, cap. ix. περὶ τοῦ συνεχῶς ὑποκλάσθην τὰ
 ἀπληκτα.

Pag. 152. ἡς ἐστὶν ἰνδικπὼν δεκάτη] Suid. ἰνδικτῶν, καὶ
 ἰνδικπὼν λέγεται. Nicetas in Alexio Man F. καθ' ἡμέραν
 ἐξεδό-

ἱεδομῶν, δευτέρου τοῦ μαῖου μῶδος, τῆς πεντηκοντακάτης
ἰνδικτιῶν.

ὁ μάγιστρος Ἰωάννης ὁ κερκύας] Huius res gestas descrip-
sit Manuel Protoſpatharius, lib. viii. qui non exſtant.
Cedrenus teſtis eſti: ὅτω ὁ βελητὸν παρ' ἐκεῖνον (Ἰωάννη κερ-
κύα) μαθεῖν ἀεισείας, ζητησάτω ἢ πονηθεῖς βίβλον παρὰ τι-
ν' ἢ μανηὴλ τοῦ πρωτοπαθαρείου καὶ κειτοῦ, (ἐν ὅκτῳ γὰρ βίβλοις
ἐκεῖνον τὰ τῆς ἀνδραγαθίης (ὡς γράφατο) καὶ ἔξ αὐ-
τῆς εἴσε) οἷον ὡς ὁ ἀνὴρ τὰ πολεμικά. Atque exſtarent hi
libri, ſine dubio valde illuſtrarent eius temporis Hi-
ſtoriam.

Pag. 153. ἢ χάραν αὐτῆς φασιανῆς] Scribe, ἢ χάραν τῆς
φασιανῆς.

καὶ εἰσαγαγεῖν ταξάτους] ταξάτοι, *Taxati*, ſunt præſidia-
rii. Landulphus Sagax Hiſt. Miſc. lib. xx. *Anno tertio im-
perij Leontij acie Arabes in Africam moti hanc obtinue-
runt, & ex proprio exercitu taxatos in eā quosdam conſti-
tuerunt.*

Pag. 154. αὖ ἀποσείλη] αὖ, pro ἵνα. Paſſim occurrit apud
Scriptores, quos nobis exhibet in ſua Turco-Græciā
Vir doctiſſimus Martinus Cruſius.

τρεμάριον] *τρεμάριος. Turma præfectus.* Occurrit paſ-
ſim.

τὰ εἰσερχόμενα καρβάνια] *καρβάνιον* eſt Turcicum, *Ca-
ruana*. Significat autem ea vox multitudinem mercato-
rum, aliorumque peregrinantium, qui ſimul iter inſti-
tuunt, ut tantò turius commeent.

Pag. 155. ἢ ἀζάτου ὡς] *ἀζάτω*, vox nondum alibi
mihi lecta, neque intellecta. Inquirendum eſt.

Pag. 159. ἢ ἰερεξ, ἥτοι ἢ φάσιν] Scribe, ἢ ἰερεξ, ἥτοι τ. φ.
Sic ſupra ſemel iterumque ſcribitur.

Pag. 160. τῷ ὁ δαβὶδ ἔλαχεν ἐτέρα χάρα] Cenſeo hīc
deſiderari, quæ de hereditate Mampaliſ.

Pag. 161. κατελήφθη] Scribe, κατελείφθη.

Pag. 162. ἔχῃ ὁ καὶ ἐπάτιον μέγα] Scribe, ἐπάτιον.

προπάτιον; ita enim mos scribere recentioribus Græcis. Ipsa autem dictio quid significet, ingenuè fateor me ignorare. Verti *territorium*. Alius divinet rectius, qui potest.

μέγα ὡς χωρόπολιν] Scribe, χωρόπυλον, sive χειόπυλον. Glossæ Græcobarbaræ: ἀγείδιον, κωμάειον, χωρίον, χειόπυλον.

ἐχέῃ καὶ κομμέρκιον] κομμέρκιον est *Commercium*. Hinc κομμερκιάειον, *Commercianus*. De quo supra. In diplomate Andronici iunioris, apud Phranzen libr. 111 c. xxiv. διδῶσιν χάειν κομμερκίς εἰς ποσότητα νομισμάτων ἐκ τῶν νομίσματα δύο. Scribebant etiam κομμέρκιον. Laonicus Chalcondyles Histor. lib. vi. καὶ περὶ τῶν κομμερκίων αὐτῶν ὅπως (ὡς) καὶ αὐτῶν βασιλεὺς συγκατένευθε οἱ ἰαγούιοι. - Et Anna Comnen. Alexiad. lib. vi. ὑπερκομμερκίου, ἢ ἑτέρας τινὸς εἰς πρῶτος τῶν δημοσίων εἰσκομιζομένης.

καὶ τῶν μιχαῶν] Scribe, καὶ τῶν μοχαῶν. Vide Strabonem lib. xi.

ἱμάτιον μαγιστράτου] μαγιστράτον, *Magistratus*, id est, Magistri dignitas: quomodo δευχάτον, πειριπάτον, δουεσικάτον, & talia. Occurrit mox iterum, Ἰξαιλούμενον τὸ κουροπδηπικιν, ἢ τὸ μαγιστράτον. De veste autem Magistri, quæ ea fuerit, ignoramus. Neque eam Codinus commemorat vîquam, cum tamen de cæterarum dignitatem habitu atque insignibus satis accuratè agat.

P. 163. ὅς μὲν τῶν τότε χρόνῳ εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν ἐνυχίον ἐνεκα] τὴν ἀγίαν πόλιν, intelligit Hierosolyma, quo pius olim populus devotionis ergo frequenter commeabat. Et exstat epistola Gregorij Nysseni: περὶ τῶν ἀπὸ νύκτων εἰς Ἱερσόλυμα.

Συμεὼν τὸ ἀσκητῆς] ἀσκητῆς, *Latinum, A secretis*. Suidas: γεσμμαλὺς, νοτάειον, τὸ τῶν ἀπορρήτων γεσμματία ἀσκητῆς καλεῖται τὸ ἀξιώμα ὁ ἁμαῖοι.

Pag. 164. ἀρχοντας χησίμους] ἀρχοντες, hic sunt milites selecti, qui etiam ἀρχοντόπυλοι dicebantur, ut supra docui.

μὲν μεγάλου χαρισκίου] χαρίσκιον, pro sportulâ, & honora-
rio accipiunt Græci recentiores. Glossæ Græco-barba-
ræ: ἀδωροδοκίῳ, ὅπου δὲν λαμβάνει δῶρα. ὅπου δὲν δέχεται
χαρίσκια. Balsamon ad Can. Apost. iv. τὰ ἐπὶ τῶν μνήμας τῶν
τῶν ἁγίων καὶ τῶν καλοὶ χρομένων προσφερόμενα, καὶ χαρίσκια λείδο-
μενα, διὰ πολυδυνάμω ὁπωρῶν κοσμούμενα τῷ θυσιαστηρίῳ προσ-
φέρονται. Apud Niceram χαρίσγιον scribitur. in Alexio An-
gelo lib. 111. καὶ ταῦτα παρὰ δούς τοῖς πρὸς αἷμον ἀπαξυ-
σιν ὁμοφύλων μὲν καὶ μοίρας αἰχμηδῶν τῶν ῥωμαίων ὥστε κα-
ρίσγιον καὶ ἀπόδομα τῷ ἀρχοντὶ τῆς ζαγορίας Ἰωάννη. Inde
quoque χαρισκίειν, Donare. Glossæ Græcobarbaræ; ἀπὸ
τοῦ ὁποῖους μηδένας ἔδωκε δέχαλον. ὅπου δὲν χαρισκίειν.

τὸ κουροπδικίον] κουροπδικίον: sive, κουροπδικίον,
utroque enim modo scribebāt, ut omnia talia. Curopa-
latæ munus significat. Eā formā ἀρχοντίκιον, διακονίκιον,
παπαδίκιον, & plura ipsius generis.

Pag. 166. καὶ τὰ χα (συνορῇ τῷ τῆρματι ἢ ἀναμύη) τῆρμα,
pro τόρμα, ut λούεικον, λώεικον. φασάτον, φασάτον, & talia.
Est autem hic non *Turma*, sed *Regio*. Eustathius ad Ili-
ad. lib. xx. νομοὶ ἐλχωρίως λέγονται, καὶ ἅπας ἂν ἔποιε γέγραπται
ἢ τόρμαι, ἢ ἐνοριαί.

Pag. 171. τῆς κυπρίως νήσου περὶ δὲ] Quid περὶ δὲ
abundè docui in Glossario meo. Illic vide, si tanti est.

ἐπὶ τῇ ἐλ(α)σσινδον] Scribe, ἐ. τ. ἐλλησπόντον.

διαχλῦσαι] Scribe, διαφυλαχθῆναι.

πρὸς νέαν ἰστανιανόπολιν] Cyprus, νέα ἰστανιανόπολις, &
δελτέρειν ἰστανιανὰ dicebatur. Erant verò Iustinianopoles,
sive Iustinianæ tres. Prima Achrus, secunda Cyprus, ter-
tia Chalcedon. Codinus: ἀπὸ δὲ καὶ τῆς ἀρχιεπισκόπου πρῶ-
της ἰστανιανῆς, ἀχίρδον, καὶ πάσης βυλγαρίας. ἐπεὶ δελτέρειν
ἰστανιανήστιν ἢ κύπρον, καὶ τρίτη ἢ καρχηδών.

Pag. 172 καμίνικός πρὸς ἰλίαν πόλεως] Scribe, ἀπὸ ἡλιν-
πόλεως. Cedrenus: τότε καμίνικος ἀρχιτέκτων ἀπὸ ἡλιν-
πόλεως αἰγύπτου προσφυγὼν τοῖς ῥωμαίοις τὰ τῶν ἀρχαίων

Καί φη κατέπρησεν εἰ κυζίκῳ, Σύμφυχα καταποντίσας αὐτῷ.
αὐτὸς οὖν ὄν ὅτ' ὁ θαλάσσιον πῦρ ἐφουράν. Videndus quo-
que Zonaras Annal. 11.

Pag. 174. καὶ μὴ παρὰ γίνεσθαι τ' ερετηγὸν *) Deest ἰδάν-
τις, aut tale aliquid.

Pag. 176. Διδωκὼς περὶ αὐτῶν καὶ σιγίλιον] Σιγίλιον, sive
Σιγίλλιον est Sigillum. Moschopulus: Σιγίλλιον, λαπνικῶς
ἢ Φεργίς. Ponitur & pro literis sigillo signatis, ut hoc
loco. Methodius in epistola ad Zygomalan: τὰ γὰρ πάσαι
διὰ χρυσυβάλλων καὶ σιγίλλίων καὶ ὧς διακειθέντα τε καὶ τυ-
πωθέντα πρώτο παπαδίκια ἀποσᾶσαι πρέσβηται.

Pag. 177. οὗ τὸ ὀπίκλω] Locus mutilus, & desidera-
tur cognomen Theoctisti, quem patricium, ac Logo-
thetam cursus faciunt Cedrenus & Zonaras.

καὶ τῶν λοιπῶν δυπκῶν θεμάτων] Quid thema sit ab-
unde docui in Glossario meo. Erant verò themata alia
orientalia, alia occidentalia, & de iis tractavit duobus
libris Constantinus, quorum priorem edidit V. clariss.
Bonavent. Vulcanius: alterum Fed. Morellus, cui
præclara quædam Græcorum scriptorum monumenta
debitura est posteritas. Præerant iis duo domestici. Co-
dinus: καὶ οἱ δομέσικοι τῶν τε ἀνατολικῶν καὶ δυπκῶν θε-
μάτων φερνῆσαι ὡς αὐτῶς καὶ ἐπιμεληταὶ τῶν ἐκείσε παραστά-
των. Et corrigendus idem est pag. 47. τὰ δ' δομεσικῶν τῶν
θεμάτων, ταῦτα ὡς αὐτῶς. τὰ δ' δομεσικῶν τῶν ἀνατολικῶν θε-
μάτων πάντα, ἔτι ὅ καὶ τὸ διχαλίκιον αὐτῶν, ὅμοια τοῖς τῶν
πρὸ αὐτῶν. Manifestò excidit initio vox, δυπκῶν, scriben-
dumque, δ' δομεσικῶν τῶν δυπκῶν θεμάτων.

Pag. 180. ἐν τῷ θέματι ἐλάδῳ] Hoc thema quintum
erat inter occidentalia. Describit Constantinus lib. 11.

ἐν τῷ θέματι πελοποννήσου] Hoc inter occidentalia
sexto loco ponit, describitque Constantinus libro pro-
ximè citato.

Pag. 181. δυνάτον ἢ τὸ πηλαῖον] δυνάτον, Ducatus. Pre-
fectura. Constantinus de Them. lib. 1. εἰς ἐπαρχίας διηρέ-
θη, καὶ ἡγεμονίας, καὶ δυνάτα. ἀπο

ὑπὸ τῷ θέματι τῶν βυκελλαρίων] Hoc thema inter orientalia septimum erat. Vide Constant. lib. i.

τῶν βυκελλαρίων] Rationem nominis tradidit Constantinus his verbis: τὸ θέμα τῶν βυκελλαρίων οὐκ ὑπὸ τόπου τινὸς ἢ περὶ τηροῦσαν ἐκτίσθη, οὔτε μὴν ὑπὸ ἔθνους οὕτω καλεμένου, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπακολουθεῖν τοῖς στρατιώταις, καὶ τὰς τροφοὰς αὐτῶν ἐπιφέρειν. βυκελλάειν γὰρ κατὰ ῥωμαίων διάλεκτον ὁ φύλαξ τῷ ἀφ' οὗ καλεῖται.

εἰς τὸ καππαδοκῶν θέμα] Intelligendum de Cappadociâ minore. Constantinus lib. i. Them. ii. μικρὰ γὰρ καππαδοκία, ἣ νῦν χρηματίζουσα εἰς θέμα, ἢ τις ὁμορὸς δὲ λυκαονίας, καὶ διαβαίνει μέχρις αὐτῆς καίσαρις. πλατύνει δὲ ἕως ἀρχῆς τῶν βυκελλαρίων, καὶ ἀλήγει δὲ πρὸς ἀνατολὰς μέχρις αὐτῆς ῥοδενίου καὶ τῷ φρυγίᾳ τοῦ καλουμένου λούλου, καὶ αὐτῆς ἀποδεδῶκεν. τὰ δὲ ἐπέκεινα, τῆς κελικίας εἰς μέρη, ὧν ἀπάρχεται ἡ ταρτὸς, καὶ ἡ μόμφου ὄρεα, καὶ ἡ θάλασσα.

μετετίθηται ταῦτα τὰ βάνδα] βάνδον hic est Italicum. Banda. Locus. Pars. Alias pro vexillo ponitur. Etymologici Auctor: ἡμαίαις ἰταλοὶ τὰ ζῖνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν τῇ τάξεσιν ἐπίσημα.

ὑπὸ τῷ θέματι τῶν ἀνατολικῶν] Hoc primo loco describit Constantinus lib. i.

pag. 182 εἰς τὸ θέμα χαρσιανοῦ] Charfianum dicebatur mediterranea Cappadociæ pars à Charfio quodam præside, qui bello adversus Persas gesto clarus erat. Constantinus lib. i. Them. ii. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνω χρόνων εἴτε βυζαντιανοῦ, εἴτε ἀπὸ τινῶν τῶν βασιλέων, τιμηθείσης τῆς καππαδοκίας εἰς τρία μέρη, τὸ μὲν μεσόγαλον ἐκλήθη χαρσιανόν, ὑπὸ χαρσίου τινὸς ἀρχόντος τῷ τότε καὶ παρὰ δοκιμὴν αὐτοῦ ἐν τῷ πρὸς πέρσας πολέμῳ.

ὑπὸ τῷ θέματι τῶν ἀρμενικῶν] Hæc erat inferior Cappadocia. Constantinus: τὸ δὲ κάτω (τῆς καππαδοκίας) καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐκλήθη ἀρμενικόν, διὰ τὸ εἶναι τὸ πλεονεχέστερον τῶν ἀρμενίων.

ἡ τῷ κομοδρόμου τοποτηρησία] κομοδρόμῳ est Faber-
Anonymus de passione Domini : καὶ ὅτε φθάσωσιν εἰς τὸ
τόπον, ἐλθὼν ὁ κομοδρόμῳ αὐτὴν σφραγίσῃ αὐτόν. Glossæ Græ-
cobarbaræ : ἀκμων, (ἰδοὺς ἐφ' ᾧ ὁ χάλκεος χαλκός. ἤτοι
ἀκμόνιον ὅπῃ κομοδεμεύς ὁ κομοδρόμῳ.

ἡ τοποτηρησία νίσσης] Scribe, ἡ τ. νύσσης.

τὸ δ' ἡρώδης δέμα] Quod hic ἡρώδην est, Constantinus
ἡρώδην scribit lib. i. Them. vii.

Pag. 183. ἡ ὁ μεσποταμία τῷ τότε κρημνίσμα οὐκ ἔστι]
Vide Constant. lib. i. Them. ix.

ἡ παλαιοὶ ἴκταν, ἡ ἰαχύναν, ἡ μεδάφαρ, καὶ ἡ ἰωάννη]
Constantinus lib. i. Them. ix. tres fratres commemorat
Pancratucam, Pucricam, & Taulucam.

ἰσχυρόν πεποιήκει] Id est, ὁ ἰσχυρόν ἀρχόντα. Nam ἰσχυ-
ρόν erat cohortis nomen. Cedrenus : ἦρχε δ' ὁ μὲν πάγ-
μαλ' ὁ δ' ἐκείνῳ ἰωάννης ὁ γράψων, ἀνὴρ πολεμικός, καὶ
πολλάκις ἐν μάχαις ἀνδραγαθήσας. ὁ δ' ἰσχυρόν ὀλβιανὸς ὁ
μαρτύρης, ἀνὴρ δεδοκιμασμένος. Vide Glossar. nostrum.

Pag. 184. ὅπ' προσοδίαν μελεῖ] Scribe, ὅπ' προσοδίαν
μελεῖ.

Pag. 187. ὅς πάντας] Scribo, ὡς π.

P. 188. εἰσαγαγὼν δὲ τὸ χρυσοεικλίνον] Aureum palatii
tricliniū hoc ædificavit Iustinianus. Suidas in eius vitā.
οὗτ' ἐκίει καὶ τὸ ἐν τῷ παλατίῳ χρυσὸν τεῖκλινον.

Pag. 189. ὅστις ἔστι καὶ δομέσικῳ εἰς τὴν νέαν ἐκκλησίαν] De
domesticis vide quæ in Gloss. nostro.

καὶ φορεῖν ἐπὶ κέτρυλον] Scribe, καὶ φ. ὅπ' κέτρυλον. Est au-
tem ἐπ' κέτρυλον, Camasus. Psellus in Grammat.

κάμασον, τὸ πικέτρυλον. κέτρυ, εἶδος ὀρνέου.

καὶ προσερχέσθαι εἰς τὴν λαυσικόν] Erat palatium quod
Lausi dicebatur. Plene describitur in Chronico Con-
stantinop. quod ἀνέκδοτον habeo. τὰ δ' ὁ λαύσος, οἷον ἡ
λαύσος πατερίδα καὶ περὶ ποσίου, ὅστις ἀρχαῖς καὶ πολλὰς δά-
ξας διήνυσεν ἐν τοῖς χρόνοις ἀρχαῖς δ' ἡ προσοδίου δ' μεγά-
λον, ἐκδόσθησε δ' αὐτὴ διὰ μεγάλων καὶ πολυτελῶν μισθῶν κί-
ων

των καὶ μαρμάρων. ἔτ' ὃ οὐκ ἐκ τῶν δώδεκα τοῦ μεγάλου
κωνσταντίνου ὑπῆρχεν, ἐν ᾧ καὶ αἱ τοὶ λίθινοι, καὶ φιάλαι, καὶ βαθ-
μοὶ, καὶ βωμοὶ τετράγωνοι εἰς διακόσμησιν τῆς πόλεως ἴσαντο
μέχρι τῆς ἡμετέρας. Meminit eius quoque Cedrenus:
ἔχρημάτισε ὃ τὰ πλείω καὶ ἐν τῇ λαυσιακῇ καθημένῃ τει-
κλίνῃ.

τῆτον ποιῆσαι] Scribe, τῆτο π.

λέγων] Scribe, λέγων.

P. 190. χρυσαρῖκια] χρυσαρῖκια, Inaures. Moschopolus:
ἐνώπα, κόσμησιν γυναικεῖσιν, ἤγουν τὰ χρυσαρῖκια. [Apud Ach-
metem χρυσαρῖκια scribitur. In Turco-Græcia Crusii,
χρυσάρια.

εἰς ῥῆσον ἀρχαῖον] ῥῆσον, est *Russum*. Achmes cap.
XLVI II. καὶ ἐάν τις ῥῆσιον, ἡ γυνὴ τῆς χαρᾶς ἔσται. Iam verò
ἀρχαῖον est navigii genus. Occurrit quoque apud An-
nam Comnen. lib. VII. καὶ ναῦς κατασκευάσας πολλὰς
πρὸς ἑξ καὶ πεσάρκοντα ἀρχαῖα (μεγαλὰ, πρὸς ἑξ μιζέ τῆς
κλυζομένης).

Pag. 191. τὸ γὰρ παλαιὸν εἶχε τὸ στενόν] *Stenum* *trajectus*
erat Constantinopoli. Suidas in Heraclio: καὶ (ὑπαγα-
γῶν ὁ ὑπαρχὸς καὶ συζύγας πολλοὶ εἰς τὸ πρὸς τὸν τοῦ καλα-
μένου στενοῦ, διέβη καὶ αἱ τὰς ἀκτὰς τοῦ καλαμένου κόλπου φε-
δουλίας. *Habebat autem prætorem suum, ad cuius solius*
forum pertinebant Iudæi, donec id mutavit Man. Com-
nenus. Balsamon: συνθηθεὶς οὐσης, τοὺς ἰουδαίους δικάζειν
παρὰ μόνῳ τῷ στρατηγῷ τῷ στενοῦ, ὁ κραταῖος καὶ ἀγίος ἡμῶν
βασιλεὺς (μανὴλ κομνηνὸς) διωρίσατο, παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ
καὶ ἀνόμους δικάζειν. καὶ ἡ συνθήκη ἐλογίσθη ὡς οὐδὲν, ὡς
μὴ σφειχθεῖσα νομίμως.

εἰς τὰς πηγὰς] *Chronicon Constantinop.* τὸ πηγάδι
ἐκπενε ἰουστινιανὸς ὁ μέγας. ἔρχομεν γὰρ εἰς τὸ κυνηγεῖν
πρὸς τὸ πηγάδι, εἶδε πολλὸν λαὸν ἐκεῖθεν ἐρχομενον, ὃν
ἐυκτιρίει μικρὸν, καὶ ἐνὸς μοναχοῦ καθέζομενον, καὶ ἡρώτησεν ὁ
βασιλεὺς τί ὅστιν. ὃς στρατηγὸς ὁ μέγας καὶ φύλαξ τῶν
βασιλικῶν χρημάτων ἔφη αὐτῷ, ὅτι ἡ πηγή τῶν ἱαμάτων ὅστις

τό τ' θαυμάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκτισεν αὐτῷ ἀπὸ τῆς περὶ τὴν
 πόλεως ὕλης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὑπὸ Θεοδοῦ ὃ συμπα-
 ρείσης, τελείως ἀνήγειρεν αὐτῷ εἰρὴν ἀδελφείαν σὺν τῷ
 ἡμῶν αὐτῆς κωνσταντίνῳ ἐπεὶ πέτερον σέξ'. χρόνος ὡς οὗτος.
 Erat illic etiam templum Deiparae, quod collapsum re-
 stituit Basilus Macedo. Cedrenus: καὶ τ' ἐν τῇ πηγῇ τῇ τῆς
 θεολόγου ναόν, τὸ ἀρχαῖον ἀποβλήντα καὶ ἀνενέστατο.

καὶ εἰς τὸ ἑβδόμον] Templum hoc Constantinopolit.
 Theodorus Anagnosta lib. i i. καὶ ἐπὶ ἀττικῷ πατριάρχῳ
 εἰσπνέχθη ἐν κωνσταντίνῳ πόλει τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, καὶ
 ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν περὶ τὴν πόλιν πλησίον τοῦ ἑβδόμου. Occur-
 rit quoque apud Cedrenum & Zonaram. Victor Tun-
 nunensis in Chronico: Septimum appellat Latinè. Zenon
 à Leone Aug. F. in Septimo contra consuetudinem
 coronatur. Et emendandus est Landulphus Sagax Hist.
 Misc. lib. xvi i. Cunctis convenientibus apud Septimum,
 tunc patriarcha Cyriacus à tyranno de orthodoxâ fide, &
 ut sine perturbatione servaret ecclesiam, extorsit professio-
 nem. Perperam editur hodie, apud Septimum. Exstru-
 xit autem id Constantinus Magnus in honorem Ioan-
 nis Theologi. Chron. Constantinop. τὸ τ' ἑβδόμον ὁ θρο-
 νικός ναὸς ἐκτίθη παρὰ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου εἰς ὄνομα τοῦ
 ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

καὶ εἰς τὴν εἰρήαν] Scribe, καὶ εἰς τὰ ἡρία. Suidas in Herac.
 πυνθόμενος ὃ ἀποθανεῖν, ἐν τοῖς εἰς τὰ ἡρία πατριάρχαις διέτει-
 νε. Cedrenus: ἐβδόμησεν ὃ καὶ τὰ ἐν τῇ πηγῇ πατριάρχα, καὶ τὰ
 ἐν τοῖς ἡρίοις ἐκδηλώσιν.

καὶ εἰς τὴν βερίαν] De Brœâ nihil mihi lectum. Fortassis
 corruptus est locus.

εἰς μακρότερον ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πόλιν] περὶ τὴν πόλιν, est Proces-
sus. Profectio. Ioannes Curopalates in Romano Lacar-
 peno: περὶ τὴν πόλιν ὃ ἡνωμένον ἐν τῇ τριβυνησίῳ, αἰφνίδιον οἱ βα-
 σιλεῖς εἰς τὸ πάλαιον ὑποσέφον. Quod autem hic μα-
κρότερον περὶ τὴν πόλιν, infra vnâ voce μακρότερον appellat.

Pag. 192. καὶ ὁ μουσικός] Codinus: ἡ τοῦ μουσικοῦ ὑπερη-
σία νοεῖ] καὶ ἀπ' αὐτῆς ὁ ὄνομα. Achmes Onitocrit. cap.
XIV. μουσικός ἔστι τῷ φαραῶ, καὶ πρῶτον τῶν ἀποκρίφων μυση-
ρίων αὐτῆς.

καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δειήσεων] Codinus: ὁ ἐπὶ τῶν δειήσεων ἀπέρ-
χε] εἰς τὴ βασιλείαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων. Nicetas in Ale-
xio Man. F. εἰς τὸ ὅτι ἐπὶ τῶν δειήσεων ὁ φρίκιον ἀναβιβάζ.

καὶ ἀβυσσάει, καὶ ἐκ τῶν κοίλωνιτῶν οὓς ἀν ἐκέλευσεν]
Quis ἀβυσσάει fuerit, & qui κοίλωνίτι, abundè expli-
cavi in Glossario meo. Illic vide.

διὰ τὸ τάγμα τῷ ἀειθμοῦ] Zonaras annal. III. εἶπα τει-
σοῦνον ἀειθμοῦ τῆς ὑπερρείας ἀνακληθέντα ἐποίησεν.

Pag. 193. τῆς φιδῆς] Hanc exstruxit Iustinianus
Rhinotmetus, demolitus prius ædem deiparæ Metro-
politanam, quæ illic erat. Cedrenus: πλεσιόν δὲ τοῦ
παλατίου βουλέμενον βάθρα τῶν βενέτων καὶ φιάλων
κτίσαι, εἰς τὸ τελεῖσθαι ἐκεῖ τὸ (αἰμινοδείξιμον, ἐπεὶ ναὸς
ἦν τῆς ὑπεραγίας θεολόκου τῶν μητροπολιτῶν, ἀπῆται καλ-
λίνικον τὴν πατριαρχίαν ποιῆσαι εὐχῶν, ἵνα καὶ αὐτὴ τὴν τοιαύ-
τῳ ἐκκλησίαν. Et mox: τοῦτο ἀκούσαντες, κατέλυσαν
τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐποίησαν τὴν φιάλιν. Landulphus Histor.
Misc. lib. XI.

κενουργηθέντα τὰ δεσμώνια] Scribe, κενουργηθέντα τὰ
δεσμώνια. Nam κενούργον dicebant Νουνην recepi-
tiores Græci. Corona pretiosa. κενούργον, Νουνη, κει-
νός. Glossæ Græco-barbaræ κενὰ, νοσὰ, κενούρ-
γα.

βαγρεύοντα] Theodorus Prodromus in Lexico: βαγρεύς,
πλανητεύς. Ruffus in leg. Mil. εἰ πρὸς τολμήσιν βαγρεῦ-
σαι ὑπὲρ τὸν χρόνον τοῦ κομμεάτου, τῆς στρατείας ἐκβλη-
θήσονται.

διὰ μαγκλαβίων] Codinus: κρέμα] δὲ ἐπὶ ζώνης ἐκείνου
τέτων λῶρεσιν οὓς καλοῦσι μαγκλατία.

P. 194. ἐποίησεν αὐτὸς πρῶτον καράβους] Zonaras in Cō-

stantino Duca. παρωκονόμητο δ' αὐτοῖς, μὴ(ῖ) τ' βασιλῆ-
κην τειρήν ἐκεῖ, καὶ τὺς ἐκείνου οἰακοσφροῦς, οὓς παρωλο-
καράβους ἢ δημῶδης λέγει φωνή.

Pag. 195. οἰωνὶ φιλοσιμούμεν[] Scribe, οἰονεῖ φ.

ἢ δρυγαρίου ἔ' πολέμου] Scribe, κ. δ. ἔ' πλαῖμου.]

Pag. 196. ἐποίησε λέσας] Ioannes Cuiropalates in Mi-
chaele Calaphate. (Χλωὰς ἐκ λύγον ἔχων καὶ πεπλεγμέ-
νας, βοείαις βύρσαις ἀνωθεν ἐσκεπασμένας, καὶ τερχὺς ἐχούσας
ὑπὸ ταῖς τῶν βασιζόντων κύνων βάσεις, λέσας ταῖς τοιαύταις
ἐνομάζουσι, &c.

Pag. 198. οὐκ οἶδε] Scribe, οὐκ οἶδα.

Pag. 199. οὐ μόνον διεδέξατο] Scribe. οὐ μ. οὐ διεδέξατο
ἐκίλω[] γεγονότ[] Suidas: ἐκίλω, εἶδ[] ἀξιώματ[].
Cedrenus: Ἰωάννῳ πνὰ ἀγύρῳ, καὶ μηδενὸς ἄξιον λόγον,
λαλάρης τέτρω ἐπώνυμον, ἐκίλω παποίηκεν.

Pag. 200. ἐπεκράτησε τὸ τῶν παρωκαράβων] Scribe, ἐ. τ.
τ' παρωκαράβων.

Pag. 201. διὰ χαράγματ[] χαράγμα recentioribus
Græcis est Moneta, Pecunia. Achmes Onirocrit. cap.
ccxx. εὐρήσει πλῆτον διὰ χαράγματ[], ἀνάλογον ἔ' πλήθους.
Iterum cap. ccxxviii. εὐρήσει πλῆτον διὰ χαράγματ[], κα-
τὰ τ' δασύτητα καὶ τ' πῆξιν αὐτῆς. Codinus in Orig. καὶ ὁ-
ρῶντ[] τὰ κήψματα, ἐφάνη αὐτῷ εὐνῆχ[] ὡρεῖ[] εἰρηκῶς
αὐτῷ, τὶ λυπῇ περὶ χαράγματ[]. Anna Comn. lib. vii.
eis τῶν δαφ[] κατέφρωσε πάντοτε εἶδος χρημάτων καὶ ἀμφοῖν,
χαράγματός τ' χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ τῆς καλῶς ὕλης.

Pag. 205. διὰ τῶν (κυλκαλίων) [κυλκατόρες, pro ἔξκυλ-
κάτορες, Exploratores. Occurrit quoque apud Leonem
constitut. xvii.

Pag. 207. ἀθροίλους] Mendum est.

Pag. 209. καὶ φιβλατέρας] φιβλατέραν dixit Constanti-
nus, ἡ ποδ φιβλατέριον Suidas, qui interpretatur περὶ βί-
λαιον περσικόν.

Pag. 210. (συμπληρώσιν) Scribe, (συμπλήρωσιν).

Pag. 211. μηκέπ αὐτοῖς] Scribe, μ. αὐτοῖς.

Pag. 212. φοιαπόμενθ] Scribe, φρυαττόμενθ.

Pag. 213. τὸ εἰ κασιδίου ἀπὸ πέντε τῶν] κασιδίου, *Cassis*.
Mauricius Strateg. 11. κασιδία ἔχοντα τουφία μικρά. Vide
Glossarium doctissimi amici nostri Nic. Rigaltij.

Pag. 216. ἐκὰς λω ἀγγέλλειν] Scribe, ἐ. ἀγγέλλω.

Pag. 217. τὰ τῆς ἀφροσύας] Scribe, τὰ τῆς ἐνφροσύας.

Pag. 218. ἐν τῷ λεγόμενῳ λίμνῳ] Infra semel iterumq;
scribitur λιμῶνι.

Pag. 219. ὁξουσίαν ἔχεις τὴν ἀρχαίαν σε δούλω] Locus
mutilus.

Pag. 221. πλεροφορήσατε μὴ] Scribe, πλεροφορήσατέ με.

Pag. 225. ἐγκαλοπίσαιτω] Scribe, ἐγκαλοπίσαιτω.

Pag. 228. ἀβάλα] Vox non intellecta.

τὰ μάταρχα] Scribe, ταμάταρχα. Vide supra pag. 132.
ὁμοχεῖν] Scribe, ὁμοχεῖν.

Pag. 229. μὲν τοῦ γάμου] Scribe, μ. τ. γόμου.

ERRATA.

In Græco textu.

PAg. 16. lin. 4. scribe, *μὲν τὸ ἔαρ.* p. 17. l. ult. *ἀγρόπινως.*
 pag. 19. l. 16. *Καρφία.* pag. 21. l. 15. *ρωμανίαν.* pag. 50. l.
 6. *μοψυεσίας.* p. 51. l. 2. *διακυβερνῶν.* p. 66. l. 27. *ἀνείλον.* pag.
 74. l. 27. *ὁμοφύλῃς.* p. 79. l. 19. *ὅπ.* p. 94. l. 52. *ἔχουσι.* p. 96. l.
 5. *νομίσματα σ'.* p. 104. l. 3. *ἐπεζήτησεν.* pag. 109. l. 15. *ὑπο-*
πεταλμένον. p. 110. l. 8. *ἄρχοντος.* p. 113. l. 5. *μετοικίας.* l. 6.
οἱ δέ. p. 120. l. 34. *ἔθ.* p. 131. l. ult. *ἥ τις καὶ θάλασσα διὰ*
τὸ μέγεθος παρὰ πάντων ὀνομάζεται. οἷς ὅτι αὐτῶν μακρότητα
θάλασσε. pag. 134. l. 2. *μέσση.* p. 137. l. 2. *πμήσας.* p. 154. l. 3.
ἀπρία. p. 178. l. 8. *πενταδέκην.* p. 188. l. 17. *ὅτι.* l. 18.
πρεβάλετο. pag. 206. l. ult. *οὐν οὐδὲ λαβεῖν.*

In Latinâ versione.

Rag. 6. lin. 28. *vsus fuero.* p. 16. l. 23. *latitudinem.* pag.
 21. l. 1. *à Ciabo.* p. 27. l. 7. *Constantino.* p. 31. l. 2. *inire.* pag.
 33. l. 24. *delendum est τὸ, decet.* l. 31. *dirigant.* p. 45. l. 1. *al-*
ta. l. 30. *conferunt.* p. 49. l. 1. *Ex B. Theophane.* p. 61. lin.
 ult. *pede extra protenso.* p. 64. l. 24. *divisa sunt.* l. 25. *missi.*
 l. ult. *fisco.* p. 71. l. 30. *tenenti.* p. 81. l. 2. *quod.* p. 83. l. 33.
paulisper. p. 85. l. 21. *urbem.* p. 91. l. 30. *tempore.* p. 101.
 l. 4. *neque fagenas, neque condutas.* p. 115. l. 6. *principes*
totidem habet. pag. 118. l. 4. *hoc.* p. 124. l. 9. *nominatam.*
 p. 132. l. 1. *vocatur.* p. 140. l. 9. *ipsum.* p. 146. l. 5. *Apoles-*
phuet & Aposelme. p. 154. l. 11. *quin.* l. ult. *verò.* p. 155.
 .25. *spondere.* p. 166. l. 39. *veniretque cum iis.* p. 180. l. 30.
libras. p. 181. l. 21. *prætura.* l. 22. *præturae.* l. 23. *præturae.* lin.
 25. *præturae.* l. 26. *prætura.* l. 28. *prætura.* p. 185. l. 18. *pre-*
tura. p. 287. l. 19. *potitus.* p. 192. l. ult. *cumque in.* p. 202. l.
 26. *finitimos.* l. 27. *accolas.* p. 207. l. 22. *ordinate.*

F I N I S.

LUGDUNI BATAVORUM;
Typis Iohannis Balduini:
impensis vero
Ludovici Elzevirij.

Anno clō. c. xi.

LEONARDUS STAVO...

Typis Johannis Haldun...

1717

Ludovicus Elzevirius

Amstelredamum

